

Bible. N. T. Gaelic
TIOMNADH NUADH

10714

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTÈ

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

EDINBURGH:

PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,

INSTITUTED IN THE YEAR 1804.

*From the last Edition of the Society in Scotland for propagating
Christian Knowledge.*

1813.

ADVERTISEMENT

To the Edition of 1796.

IN the year 1767, the Society for propagating Christian Knowledge published the first edition of the following translation of the New Testament, into the Gaelic language. In the opinion of good judges, the work was executed in the most faithful manner, and it has been well received in every part of the Highlands. The author, however, was himself sensible that it was susceptible of improvement, and in an interleaved copy marked with his own hand several corrections, which in the present edition have been carefully made. With a view to its further improvement, the translation has lately, in whole or in part, been revised by gentlemen in different parts of the Highlands, who were every way qualified for that important task, and have freely communicated their remarks to the editor. He has ventured, however, to make no alterations, but such as, on a critical examination, appeared necessary and important, and such as the author himself, had he been in life, would have probably approved of.

In the original, some words not unfrequently occur, which may be differently interpreted. In such cases, that signification which was judged the most proper has been always adopted. The other meanings have, however, been in many instances given at the bottom of the page.

GENERAL RULES

FOR READING THE

GAELIC LANGUAGE.

OF THE LETTERS.

In the Gaelic language there are eighteen letters, viz. *a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u*; which are divided into vowels and consonants.

OF THE VOWELS.

There are five vowels, *a, e, i, o, u*.

A is sounded as in the English words *hall, halt*; but before *dh* and *gh* it has often the sound of the diphthong *ao*, as in *lagh, law, magh, a field*.

E represents two different sounds: 1st, That of the Greek epsilon, or of *ea* in the English word *bear*; as in *ré, the moon, an dé, yesterday*; 2dly, That of *a* in *care*; as in *e* or *se* *he, ré* during the time of.

I is sounded like *ee* in English; *O*, as in the words *bone, morn, lot*; and *U* like *oo* in *moon, foot*.

The vowels are divided into BROAD and SMALL. *A, o, u*, are called broad vowels; and *e, i*, small.

In a word of two or more syllables, if the former ends with a broad vowel, the next syllable must begin with a broad vowel; if with a small vowel, with a small. Accordingly, it is reckoned false orthography to write *deanibh do ye*, and not *deanath*, though the last *a* is never sounded. But in compound words this rule may often be properly dispensed with.

All the vowels are sometimes long, sometimes short. When long, they are generally marked with accents.

In all the syllables of Polysyllables, except the first, the vowels have a short and obscure sound, as in the English words *sun, bird, mother*; and the broad, and sometimes the small, are used for one another.

OF THE DIPHTHONGS.

There are thirteen diphthongs, viz. *ae, ai, ao, ea, ei, eo, en, ia, io, iu, oi, ua, ui*; which are either PROPER or IMPROPER.

ao and *ea* are improper diphthongs, representing simple sounds; the former of which is perhaps peculiar to this language, and only attainable by the ear: The latter is like that of the Greek epsilon, or the Latin *æ*.

All the other diphthongs are proper; the sound of each of the vowels that enters into their composition being more or less heard. In *ae*, *ai*, *ei*, *oi*, *io*, *ia*, *ua*, and *ui*, the last vowel, and in *ea*, *eo*, and *iu*, the first vowel is but faintly sounded.

The diphthongs *eu*, *ia*, and *ua*, are always long. The other diphthongs are sometimes long, sometimes short.

OF THE TRIPHTHONGS.

There are five triphthongs, viz. *aoi*, *oai*, *iai*, *iuai*, *uai*. They are pronounced like the diphthongs *ao*, *eo*, *ia*, *iu*, and *ua*, with the addition of a short *i*. They are all long, and never occur but in monosyllables, or the first syllables of polysyllables.

OF THE CONSONANTS.

There are thirteen consonants, viz. *b*, *c*, *d*, *f*, *g*, *h*, *l*, *m*, *n*, *p*, *r*, *s*, *t*; which are divided into MUTABLE and IMMUTABLE.

The mutable are such as, by having an *h* subjoined to them, either alter or lose their usual sound, viz. *b*, *c*, *d*, *f*, *g*, *m*, *p*, *s*, *t*.

The immutable consonants are such as are never aspirated, or have an *h* subjoined to them, viz. *l*, *n*, *r*.

After a short vowel or diphthong, the consonants are generally pronounced as when written double in English. Thus, *cos* a foot, *aran* bread, are to be pronounced as if written *cos*, *arran*.

A consonant standing alone is sounded as if it were the initial letter of the following word, if it begins with a vowel, or as the final letter of the preceding word, if it ends with a vowel; as an *t-anam* the soul, *le d' chridhe* with thy heart, to be pronounced an *tanam*, *led chridhe*.

Bh and *mh* have the sound of *v* in English. Thus a *bhean* his wife, a *mhàthair* his mother, are to be read as if written a *vean*, a *vàthair*. *Mh* in the middle and end of polysyllables is often either silent, or stands for a gentle aspiration.

C is always sounded as the Greek *κ*, or *k* in English. Thus, *car* a turn, *ceann* a head, are to be pronounced *kar*, *keann*. *Ch* has the sound of the Greek *χ*; or of *gh* in *lough*, as the Irish pronounce it.

Dh and *gh*, in the beginning of words, are commonly sounded like the English consonant *y* in *you*, *your*. Thus, *dha* to him, a *ghaol* his love, are to be pronounced as if written *ya*, a *yaol*. In the middle, or end of words, they are often silent, or have the sound of a faint aspiration.

Fh is silent; as *fheara* O men, *gun fhios* without notice, to be read *'eara*, *gun 'ios*; but *fhuair* he found, is to be read as *huair*, the *f* only being quiescent. *G* is always sounded as in the English words *get*, *good*.

PH has the sound of *f*: as in *phill e* he returned, to be pronounced *fill e*.

S before or after a broad vowel in the same syllable, is sounded as in English. But, when immediately before or after a small vowel, it has the sound of *sh*. It has the same sound in *so* this, *sud* yonder, to be pronounced *sho*, *shud*. *S* in the beginning of words, when preceded by the article, with a *t* intervening, is silent: Thus, an *t-siùl* the eye is to be pronounced as if written an *tsiùl*. *S* has the same sound as in English in *is*, *is*, *is* or *as* and.

Sh and *th* in the beginning of words have the sound of *h* alone. Thus, a' *bhean shona* the happy woman, a' *chainnt thlà* the smooth speech, are to be pronounced a *vean hona*, a *chainnt hla*. *Th* after a long vowel, diphthong, or triphthong, is nearly silent; but, after a short vowel or diphthong, it has the force of a rapid aspiration, as in *crith* shaking, *ruith* or *ruidh* running.

The immutable consonants, *l*, *n*, *r*, when initials of words not connected with others in a sentence, have a soft double sound, to be learned only by the

ear. But wherever the order of construction requires that the mutable consonants should be aspirated, the immutable lose their double sound, and are pronounced nearly as in English. Thus, the initial letters of the adjectives *mòr* great, and *luath* swift, when joined with feminine substantives in the nominative singular, must be sounded like *v* and *l* in English ; as *beinn mhòr* (*vòr*) a great mountain, *cos luath* a swift foot. But with masculine substantives they retain their primitive sound, as *fear mòr* a great man, *cù luath* (*lluath*) a swift dog.

When the consonants *l*, *n*, *r*, have their double sound in the middle or end of words, they are written double, as in *gall* a foreigner, *fearr* better.

Leabhraichean an Tiomnaidh Nuaidh.

SOISGEUL MHATA, ANNS AM		2 LITIR PHOLL CHUM NAN	
RHEIL.....	28	TESALONIANACH.....	3
SOISGEUL MHEARCUIS.....	16	1 TIMOTEUIS.....	6
SOISGEUL LUCAIS.....	24	2 TIMOTEUIS.....	4
SOISGEUL EOIN.....	21	TITUIS.....	3
GNIOMHARA NAN AISTOL.....	28	PHILEMOIN.....	1
LITIR PHOIL CHUM NAN		EABHUIDHEACH.....	13
ROMHANACH.....	16	LITIR SHEUMAIS.....	5
1 CORINTIANACH.....	16	LITIR 1 PHEADAIR.....	5
2 CORINTIANACH.....	13	LITIR 2 PHEADAIR.....	3
GALATIANACH.....	6	LITIR 1 EOIN.....	5
EPHESIANACH.....	6	LITIR 2 EOIN.....	1
PHILIPIANACH.....	4	LITIR 3 EOIN.....	1
COLOSIANACH.....	4	LITIR IUDAIS.....	1
1 TESALONIANACH.....	5	TAISEANADH EOIN.....	22

M H A T A.

C A I B. I.

1 *Sinnsearachd, 18 Gineamhuin, 21 breith, 23 agus mineachadh ainm Chrìosd.*

LEABHAR ginealaich Iosa Crìosd, mhic Dhaibhi, mhic Abraham.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadah, agus ghin Aminadah Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhi an rìgh, agus ghin Daibhi an rìgh Solomon o'n mhnaoi a bha aig Uria.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Ahas, agus ghin Ahas Esencias.

10 Agus ghin Esencias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an dèigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goircear Crìosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhi, is ceithir ghinealaich deug iad; agus o Dhaibhi gu bruid Bhabilon, ceithir ghinealaich deug; agus o bhruid Bhabilon gu Crìosd, ceithir ghinealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Crìosd: eir an dèigh do cheangal pòsaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd, fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sampuill a dheanamh dh'i, bu mhiann leis a cur uaith os losal.

20 Ach ag smuaineachadh nan nìthe dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearna e fein da am brúadar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic Dhaibhi, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail ad'ionnsuidh: eir an nì a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa dh'ainm air; eir saoraidh se a phobull fein o'm peacaidh.

22 (Agus rinneadh so uile, chum

gu coimhliontadh an nì a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,

23 Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel a dh'ainm air, a' ionann sin r'a radh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosglaadh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr sin-geal an Tighearn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean :

25 Agus cha d'aithnich e i guas an d'rug i a ceud-ghin mic ; agus thug e Iosa dh'ainm air.

C A I B. II.

1 Thug na Druidhean urram do Chrìost ; 14 Theich Ioseph leis do'n Eipht, 16 agus mharb Herod na leanabana.

A GUS an uair a rugadh Iosa am Betlehem Iudea, an laithibh Heroid an rìgh, feuch, thainig druidhean b' o'n aird an ear gu Hierusalem,

2 Ag radh, C'ait am bheil rìgh sin nan Iudhach a ta air a bhreith ? oir chunnaic sinn a reult san aird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh^c dha.

3 An uair a chual Herod an rìgh sin, bha e fuidh thrioblaid^d, agus Hierusalem uile maille ria.

4 Agus air cruinneachadh nan ardag shagart uile dha, agus serìobhuichean a' phobuill, dh' fheorair e dhuibh c'ait an robh Crìod gu bhi air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Am Betlehem Iudea : oir mar so serìobhadh leis an fhàidh ;

6 Agus thusa Betlehem an tìr Iuda, cha tu idir is lugha am measg phrionnsadh^e Iuda : oir asadsa thig Uachdaran a stùras mo phobuill Israel.

7 An sin air do Herod na druidhean a' ghairm os Iosal d'a ionnsuidh, gheur-fhìogruich e dhuibh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarruibh gu dìchìollach an naoidhean, agus an déigh fhaotainn^f dhuibh, inn-

sibh dhomhsa e, chum gu rachamsa fein, agus gu deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad ; agus feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san aird an ear rompa, agus an d'thainig i agus gu'n do stad i os cionn an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-soibhneas ro mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean am fochair^g a mhàthar Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha : agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan ; ò, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh^h o Dhia am brùadar, gun iad a phàrlinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich fein air sìoghe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh singeal an Tighearna do Ioseph ann am brùadar, ag radh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eipht, agus bi an sin guas an labhair mise riut : oir iarruidh Herod an naoidhean g'a mhilladh.

14 Agus dh'èirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhe, agus dh'imich e do'n Eipht.

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid : a chum gu coimhliontadh an nì a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, A mach as an Eipht ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean faneid air^h, las e le feirg ro mhòr, agus chuir e luchd-millidh uaithe, agus mharb e na bàs do leanabaihb mac am Betlehem, agus na crìochaibh uile, o aos dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsire a dh'fhoghlum e gu dì-chìollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am fàidh, ag radh ;

18 Chualas guth an Rama, caoi, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel

b daoine glic. c onoir. d air a bhuairleadh. e cheannard. f shaghaill.
g maille ri. h gu'n do mheall na druidhean e.

a' caoinneach a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad beo.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna am brudair do Ioseph san Eiph-it,

20 Ag radh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuyair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'èirich esan, agus ghabh e an leasabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thainig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e Archelaus a bhi 'na rìgh an tìr Iudea an ionad Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh o *Dhia* am brudair, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thainig e agus ghabh e comhnuidh am baile d'an goirear Nasaret, a chum gu coimhliontadh an nì a thubhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasardha dheth.

C A I B. III.

1 *Teagas agus caithheamh-beatha Eoin Baiste; 18 leis an do bhaisteadh Iosa Crìosd.*

AGUS anns na laithibh sin thainig Eoin Baiste, a' searmonach am fàsach Iudea,

2 Agus ag radh, Gabhaibh aithreachas: oir a ta rioghachd nèimhe am fogus.

3 Oir is e so an ti ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag radh, Gach an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulkichibh slighe an Tighearna, deanuibh a cheumanna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmbhal, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh; agus is e bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

5 Chaidh Hierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd aiteachaidh na dùcha timchioll Iordain uile,

6 Agus bhaisteadh iad leissan ann an Iordan, ag aidmheil am peacana.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidhsan, thubhairt e riu, A shìol nan nathraiche nimbe, cò a thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta rìl teachd?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh ionchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a radh annaibh fein, A ta Abraham 'na a-thair againn: oir a ta mi 'g radh rìbh, gur comasach Dia air clann a thogaill suas a-dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freamh nan crann: air an aobhar sin, ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear ean teine e.

11 Gu deimhin staimse 'gar baisteadh le h-uise chum aithreachais; ach an ti a thig a'na' dhéigh, is cumhachdaich e na *thi*, agus cha'n fhuinise a bhàrnan ionchar: baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine:

12 Aig an tbeil a ghuit 'na laimh, agus glanaidh e gu ro bhaileach 'àrlar bualaibh, agus cruinnichidh e a' chruinneachd d'a thaisg-thigh; ach teigidh e ann mòll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thainig Iosa o Ghalile gu Iordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag radh, A ta feum agamsa bhi air mo bhaisteadh leatsa, agus 'am bheil thusa a' teachd do m' ionnsuidhse?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do'n chàis a bhi mar so a nis: oir mar so is ionchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhlionadh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball suas as an uise; agus feuch, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling' mar choluman, agus a' teachd airsan:

17 Agus feuch, guth o nèamh, ag

radh, Is e so mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

C A I B. IV.

1 *Bhuair an diabhol Crìosd an dèis fad thròsgaidh. 17 An dèigh do Iosà buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh.*

AN sin thredruicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhol.

2 Agus an uair a throisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an dèigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na cloch-sibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Ata e scriobhta, Cha'n ann le h-aran ambàin a bheathuichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhol e do'n bhaile naomha, agus chuir e air binn-ein an teampull e,

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu fein sìos : oir a ta e scriobhta, gu toir e àithne d'a singilbh ad' thimchioll, agus togaidh iad suas thu 'nan lamhaibh, chum as nach buall thu uair air bith do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a ris, Ata e scriobhta, Cha bhuair^m thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhol e a ris chum beinne ro aird, agus nochd e dha uile rìghachdan an domhain, agus an glòir:

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma's e air tuiteam dhuit sìos gu'n dean thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain : oir ata e scriobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhol e ; agus feuch, thainig aingil agus fhrith-eil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n

do chuireadh Eoin an laimh, dh'imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thainig e agus rinn e còmhnuidh ann an Capernaum, a ta chois na fairgè, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim :

14 A chum gu'n coimhliontadh an ni a thubhradh le Esaias am fàidh, ag radh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Iordanⁿ, Galile nan Cinneach :

16 Am pobull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunnaic iad solus mòr; agus a ta solus air éirigh do na daoineibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmoin a dheanamh, agus a radh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rioghachd nèimhe am fogus.

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhaire : (oir b'iasgairean iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaibh mise, agus ni mi iasgairean air daoineibh dhiubh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r'an athair Sebede, a' càradh an lìon : agus glairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìghachd, agus a' slàwuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eucail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliu feadh Shìria uile : agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreachadh le galaruibh, agus iomadh gnè phiantuibh, agus iadsan aig an robh deamhain anna, a-

agus air an robh an tuiteamach^o, agus luchd pairilise^p; agus shlànuich e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Hierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh a ta do'n taobh thall do Iordan.

C A I B. V.

Searamin Chruaid air a' bheist, anns am bheil na h-achd beannachdan, agus mìneachadh an Lagha.

AGUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn: agus air suidhe dha, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag radh,

3 *Is beannuicht' iadsan a ta bochd 'nan spiorad: oir is leo rioghachd nèimhe.*

4 *Is beannuicht' iadsan a ta ri bròn: oir gheibh iad sòlas.*

5 *Is beannuichte na daoine macanta^r, oir seallhuichidh iad an talamh mar oighreachd.*

6 *Is beannuicht' an dream air am bheil ocras agus tart na còrach^s: oir sàsuichear iad.*

7 *Is beannuichte na daoine tràcraiche: oir gheibh iad tràcair.*

8 *Is beannuichte na daoine a ta glan 'nan cridhe: oir chi iad Dia.*

9 *Is beannuichte luchd dheanamh na sìth: oir goirear clann Dé dhiubh.*

10 *Is beannuicht' an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na gearrach: oir is leo-san rioghachd nèimhe.*

11 *Is beannuichte bhithreas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu brùgach air mo sgàthas.*

12 Deannuibh gairdeachas, agus bìthibh ro shubhach: oir is mòr bhuir duais air nèamh: oir mar sin rinna iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 *Is sibhse salann na talmhainn:*

gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fa chos-aibh dhaoine.

14 *Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidheachadh air slabh fhalach.*

15 Agus cha las daoine coinneal, chum as gu'n cuir iad i fuidh shoith-each, ach ann an ceannleir, agus ni i solus do na'm bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealruicheas bhuir solus an làthair dhaoine, chum as gu faic iad bhuir deadh oirbe, agus gu toir iad glòir do bhuir n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'thainig mise a sgaoileadh an lagha no nam fàidh; ni h-ann^s a sgaoileadh a thainig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a deirim^u ribh gu fìrinn-each, Gus an dtheid^s nèamh agus talamh thairis, cha dtheid son lide b no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon mi.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a sgaoileas aon do na h-aithneamhaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas d'ar ne mar sin, goirear an duine is lugha dheth ann an rioghachd nèimhe: ach ge air bith neach a ni, agus a theagaisgeas iad, goirear duine mòr dheth ann an rioghachd nèimhe.

20 Oir a deirim ribh, Mur toir bhuir fireantachd a barrachd air fireantachd nan scriobhuiche agus nam Phairisach, nach tìtheid sibh air chor air bith a stèach do rioghachd nèimhe.

21 Chuals sibh, gu'n dubhradh ris na sìansiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bìthidh se an cuanart a' bhreitheanais.

22 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach aig an bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cuanart a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cuanart na comhairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cuanart teine ifrinn.

^o tinneas na gèalaich.

^p crith-ghalair.

^r ciuin, ceannsaich.

^s a' chear-

tais, na fireantachd.

^t cha'n ann.

^u ta mi 'g radh, theitream.

^s an

tid. ^b aon iota.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas^c chum na h-aithe, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil nì air bith aig do bhràthair a'd aghaidh;

24 Fag do thabhartas an sin an làthair na h-aithe, agus imich, agus dean rèite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlacadh.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe; air eagal gu'n toir an t-eas-caraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìson thu.

26 A deirim riut gu fìrinn nach téid thu mach as sin, gus an lóc thu an fheoirling dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris d' na sinnsiribh, Na dean adhaltran-nas.

28 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas sobhar tuislidh dhuit, spion a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu agriosar son do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do lamh dheas nìlbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu agriosar son do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus thubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòda air falbh, thugadh e tìr dhealaich dh'i.

32 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean phòda fein, ach a mhaireas air son strì-pachais, gu bheil e toirt oirre adhal-trannas a dheanamh: agus an ti a phòas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltran-nas.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimh-lion do mhionna do'n Tighearna.

34 Ach a deirimse ribh, Na tug-

aibh mionnan idir: na tugaibh air nèamh, oir is e rìgh-chaithir Dhé e.

35 Na tugaibh air an talamh, oir is e stòl a chos e: na tugaibh air Hierusalem, oir is e baile an rìgh mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu son fhoiltean a dheanamh geal no dùbh.

37 Ach gu ma h-e a's comhradh dhuibh, 'Seadh, 'seadh. Nì h-eadh, nì h-eadh; oir ge b'e nì a bhios 'os cionn so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiac-la.

39 Ach a deirimse ribh, Na cuiribh an aghaidh an uile: ach ge b'e neach a bhuailas tu air do ghial deas, tionn-daidh chuige an gial eile mar an ceud-na.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin dìot, leig leis t'fhalluing mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dhaindeoin thu, imich leis air feadh dhà mìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort, agus uaithean le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmh-aid.

44 Ach a deirimse ribh, Biodh gràdh agaibh do bhr naimhdeibh, beannaichibh an droing a mballaich-eas sibh, deanaibh maith do na daoibh air am beag sibh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta bann-tuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'g ar geur-leanmhuinn:

45 A chum gu'm bi sibh 'n ar cloinn aig, bhr n-Athair a ta air nèamh, oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin fein éirigh air na droch dhaoir-ibh, agus air na deàdh dhaoiribh, agus a' cur uisge air na fireanaibh agus air na neo-fhireanaibh.

46 Oir ma bhios gràdh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, cìod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cis-mhaoir a' deanamh an nì ceudna?

^c thiodhlacadh. d leis.

47 Agus ma dhùireas sibh fàilte air bhuir bràithribh fein a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar chàch? nach 'eil na cis-mhaoir fein a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibhse coimhlionta^e mar a ta bhuir n-Athair a ta air n-èamh coimhlionta.

C A I B. VI.

Leantuinn na searmpin òir a' bheinn, anns am bheil Crìosd a' labhairt mu dhéirc, 13 mu ùrnuigh, 14 mu mhaithneas d'ar bràithribh, &c.

THUGAIBH an aire nach tòir^f sibh bhuir déirc an fianuis dhaoinne, chum gu 'm faicear leò sibh: no cha 'n fhaigh sibh tuaradal o bhuir n-Athair a ta air n-èamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na tòir fa'near galltromp a shéideadh romhad, mar a ni na ceal-gairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum as gu faigh iad glòir o dhaoineibh. Gu fìrinneach a deirimse ribh, gu bheil an tuaradal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déire, na biodh fios aig do laimh chli ciod a ta do lamh dheas a' deanamh:

4 Chum gu'm bi do dhéirc am folach: agus bheir t' Athair a chi am folach, duais dhuitse os aird.

5 Agus an uair a ni thu ùrnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir is ionmhuinn leò ùrnuigh a dhean- amh sna sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoineibh iad. Gu deimhin a deirimse ribh, gu bheil an tuaradal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu ùr- nuigh, imich a steach do d' sheomar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean ùrnuigh ri t' Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach ag deanamh ùrnuigh dhuibh, na gnàthaichibh ath-iarrtais dhiomh- ain, mar na Cinnich: oir saoilidh iadsan gu'n éisdeadh riu air son lìon- mhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibhse comhuil riu: oir a ta fios aig bhuir n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbuidh oirbh, mun iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibhse ùrnuigh air a' mhòd so: Ar n-A- thair a ta air n-èamh, Gu naomh- aichear t'sinm.

10 Thigeadh do rioghachd. Dea- ar do thoil air an talamh, mar a nìthear air n-èamh.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-a- ran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar facha, amhuil mar a mhaithreas sinne d'ar luchd-fach^g.

13 Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc: Oir is leatsa an rioghachd, agus an cumhachd, agus a' ghloir, gu sìorruidh. Amen.

14 Oir na mhaithreas sibh an cionta do dhaoineibh, maithidh bhuir n-A- thair n-èamhaidh dhuibhse mar an ceudna.

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoineibh, cha mhò a mhaithreas bhuir n-Athair dhuibhse bhuir cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trosgadh, na bithheadh gruaime air bhuir gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an agh- aith chum gu faicear le daoineibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu fì- rinneach gu bheil an tuaradal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trosgadh, cuir ola air do cheann, agus ionnail t'aghaidh^h:

18 Chum nach faicear le daoineibh gu bheil tha a' deanamh trosgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh fein ionm- hais air an talamh, far-an truaillⁱ an leomann^l agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh fein air n-èamh, far nach truaill an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich agus nach goid na meir- lich.

21 Oir ge b'e ball am bheil bhuir

^e foirfe, dìongmhalta. ^f dean. ^g feichneinibh. ^h t'eudan. ⁱ mill.
^l an reudan, a' mhiol chrìon.

n-íomhas, is ann an sin a bhies bhur crìkhe mar an ceudna.

22 Is i an t-shùil solus a' chuirp : uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-òlc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma ta an solus a ta annad 'n a dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin?

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thigh-earna : oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile ; no gabhaidh e le neach aca. agus ni e tair air neach eile. Cha 'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do 'Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin a deirimse ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh ; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaidh : an e nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach ?

26 Amhaircibh air eunlaith an a-thair : oir cha chuir iad sìol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnich iad an saibhligh : gidheadh a ta bhur n-A-thair nèamhaidhse 'g am beathachadh, an e nach fearr sibhse gu mòr na iadsan ?

27 Agus cia agaibh le mòr chùram a dh'fheudas aon lamh-choille^a a chur r'a airde fein ?

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur eulaidh ? fòghlumaibh cionnus a ta na lìghlean a' fàs sa' mhachair ; cha saethraich iad, agus cha slomh iad.

29 Gidheadh a deirimse ribh, Nach robh Solamh fein 'n a uile ghloir, air eudachadh mar aon diubh se.

30 Air an aobhar sin, ma ta Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na machaire, a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san amhuinn, an e nach mò na sin a' sgeadaicheas e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh ?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Ciod a dh'itheas sinn ? no ciod a dh'òlas sinn ? no ciod a chuireas sinn umainn ?

32 (Oir iad so uile iarraidh na

Cinnich) oir a ta fios aig bhur n-A-thair nèamhaidh gu bheil feum a-gaibhse air na nithibh so uile.

33 Ach iarraidh air tìs rioghachd Dhé, agus fhìreantachdasan, agus cuir-eas na nithe so uile ribh.

34 Uime sin na bithheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an la màireach : oir bithidh a làn do chùram an la màireach mu thimchioll a nithe fein ; is leòr do'n là 'òlc fein.

C A I B. VII.

*Ann an bheil ar Slànùighear a' crìoch-
wachadh na searmoin air a' bheist,
1 a' crìochachadh breth ghrad, 6 a'
toirmeag nithe naomha chur an
neostuim, &c.*

NA tugaibh breth, chum nach toir-eas-breth oirbh :

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh : agus leis an tomhas le'n tomhas sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein^a a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu tabhairt fa'near an t-sail a ta ann do shùil fein ?

4 No cionnus a their thu ri d'bràthar, Fulaing dhomh an smùirnein a spionadh-as do shùil ; agus feuch, an t-sail ann do shùil fein ?

5 A chealgair, buis air tìs an t-sail as do shùil fein ; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn a shùil do bhràthar.

6 Na tabhairbh an nì naomha do na madraibh, agus na tilgibh bhur neamhnuide am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cos-aibh, agus^a air pillinn doibh gu reub iad sibh fein as a chéile.

7 Iarruibh, agus bheirear dhuibh : sibh^b agus gheibh sibh : buailibh an dorus, agus fosgailear dhuibh.

8 Oir gach uile neach a dh'farras, glacuidh e : agus ge b'e a shìreas, gheibh e : agus do 'n ti a bhuailleas an dorus, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibhse, ma's e 's gu'n farr a mhae aran, a bheir cloch dha ?

10 Agus ma's iasg a dh'farras e, an tabhair e nathair dha ?

^a bhann-lamh. ^a caimein. ^o no. ^p lorgaichibh.

11 Air an aobhar sin na's aithne dhuibhse a ta olc, tiodhlacan maithes a thabhairt do bhuir cloinn, nach mò na sin a bheir bhuir n-Athair a ta air nàmh nìthe maithes dhoibhsan a dh'iarraas air iad?

12 Uirne sin gach uile ni bu mhiana leibh daoine a dbeanamh dhuibhse, deanaibhse a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann; oir is farsaing an dorus, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum agrios, agus is lìonmhor iad a ta dol a steach oirre:

14 Ach is^r cumhann an dorus, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhidibh sibh fein o na fàidhibh brèige, a thig d'ar n-ionnsuidh ann an cùlaibh chaoirich, ach a ta o'p leth a stigh 'nam madraibh allta.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionail daoine dearcan-fìona do dhrisibh, no figean do na foghananaibh?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh mhaith droch thoradh iomchar, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chraun nach iomchair toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Nì h-e gach uile neach a their riumsa, A Thighearna, A Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimhe; ach an tì a nì toil m' Atharsa a ta air nàmh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearna, a Thighearna, nach d'rinn sinn a' t'ainmse fàidheadaireachd? agus a' t'ainmse nach do thill sinn a mach deamhain? agus a' t'ainmse nach d'rinn sinn iomadh mìorbhuile?

23 Agus an sin aidichidh mise os aird dhoibh, Cha b'aithne dhomh

riamh sibh: imichibh uam, a luchd deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathrasa agamsa, agus a nì iad, sambluichidh mi e ri duine glie, a thog a thigh air carraig:

25 Agus thuirling^t an t-uisge, agus thainig na tuitte, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air na tigh sin: agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimhlion iad, samhluchear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh:

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thainig na tuitte, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air an tigh sin: agus thuit e, agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh^u an uaire chriochnaich Iosa na briathrasa, gu'n do ghabh am pobull iongantas r'a theagaisg:

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumhachd^s, agus nì h-ann mar na scriobhuichean.

C A I B. VIII.

1 *Glan Criosd an lobhar, 5 shlànuich e seirbhiseach a' Chaipitin-ceud, 14 màthair-chéile Pheadair, &c.*

A GUS air teachdan agus o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus feuch, thainig lobhar, agus thug e urram dha, ag radh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a bann, agus bhean e ris, ag radh. Is àill leam; bi thusa glan. Agus air ball bha a loibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taishein thu fein do'n t-sagart, agus beir chuige^b an tiodhlacadh a dh'aithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa steach do Chapernaum, thainig d'a ionnsuidh Caipitin-ceud, a' guidhe air,

6 Agus ag radh, A Thighearna, tha m'oglach na luidhe a stigh am

^r do bhrìgh gur. ^s cluanaibh. ^t thainig annas. ^u thachair.

^a ughdarras. ^b thuige, d'a ionnsuidh.

pairis, agus air a phianadh gu h-an-abarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slánuichidh mi e.

8 Agus air freagairt do'n Chaip-tin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha'n fhiu mise thusa a theachd a steach fa m' chleith: ach a mháin abair am focal, agus slánuichear m'òglach.

9 Oir is duine mise fein a ta fuidh ùghdarras, aig am bheil saighdeara fúm: agus a deirim ris an fhear so, Imich, agus imichidh e: agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e: agus ri m'shearbhan, Dean so, agus ní se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhúinntir a lean e, Gu fírinneach a deirim ribh, ann an Israel fein nach d'fhuair m' creidimh eo mór as so.

11 Agus a deirim ribh, gu'n déith mórán o'n áird an ear, agus o'n áird an iar, agus gu'n suidh iad m'áille ri Abraham, agus Isaac, agus Iácob, ann an ríoghachd néimhe;

12 Ach gu'n tigeir clann na ríoghachd ann an dorchadas a ta'n leth a muigh: bíthidh an sin gul agus glosan^c fhiacal.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' chaip-tin-ceud, Imich romhad, agus bíodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus slánuicheadh^c òglach air an uair sin fein.

14 Agus an uair a thainig Iosa gu tigh Fheadair, chunnaic e máthair a mhná 'na luidhe, agus i ann am fiabhrus^d.

15 Agus bhern e r'a laimh, agus dh'fhag am fiabhrus i: agus dh'éirich i, agus rinn i frithpaladh dha^e.

16 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mórán anns an robh deamhain; agus thuig e na spioraid a mach le fhocal, agus shlánuich e iad uile a bha fu-slan:

17 A chum gu'n coimhlíontadh^f an ní a labhradh le Eesaias am fáidh, ag radh, Ghabh esan ar n-anmhuinn-

eachdan air fein, agus dh'iomcháir e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunnaic Iosa sluaigh mór m'a thimchioll, dh'áithn e dol a sin do'n taobh eile.

19 Agus thainig scríobhaiche árd-aidh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanuidh mise thu, ge b'e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Ata tuill aig na sionnaich, agus ní aig eunlaith an athair^g; ach cha'n eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomhsa imeachd air tús agus m'athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh fein adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus feuch, dh'éirich stoirm mhór air an fhairge, ionnus gu'n d'fholáich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhúisg iad e, ag radh, A Thighearna, teasaig sinn: a ta sinn cailte.

26 Agus thubhairt e riu, O'ar son a ta sibh eagalach, sibhsa air bheag creidimh? An sin dh'éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge; agus bha cuine mhór ann.

27 Ach ghabh na daoine iongan-tas, ag radh, Creudh e ghné dhuine so, gu bheil na gaotha fein agus an fhairge d'mhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tír na Gergeseneachⁱ, thach-air diúis do dhaoimibh air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na tuamaibh; agus iad ro gharg, ion-nus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus feuch, ghlaodh iad, ag radh, Ciod e ar gnothuchne riut, Iosa a Mhic Dhé? An d'thainig thu an so g'ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha trefid mór mhuc am fad uatha, ag ionaltradh.

^c stagardaich. ^d an teasaich. ^e doibh. ^f Air chor as gu'n do-choimhlíonadh. ^g aithéir.

^h Ciod. ⁱ Gadareneach.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge airsan, ag radh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anna an treud mhuc: agus feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ònad cerraich¹, do 'n chuan; agus chailleadh sna h-uigibh iad.

33 Agus theich na buachaillean, agus chaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithese uile, agus na thachair dhoibhsan anna an robh na deamhain.

34 Agus feuch, chaidh am baill² uile a mach a choinneachadh Iosa, agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an eileach-aibhsan.

C A I B. IX.

An dèigh do Chrìost nochd air an robh am pairilis a leigheas, 9 A ta se a' gairm Mhata o bhòrd na clae, 10 ag itheadh maille ri cis-mhaor agus peacach, &c.

AGUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thainig e d'a bhaile fein.

2 Agus feuch, thug iad d's ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhiseach agad, a mhic, a ta do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

3 Agus feuch, thubhairt dream àcaidh do na scriobhnicibh anuta fein, A ta am fear so a' labhairt toibheim³.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn, thubhairt e, C'ar son a ta sibh a' smuaineachadh uile ann bhur cridhibh?

5 Oir cia is usadh a radh, A ta do pheacaidh air am maitheadh dhuit? no a radh, Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaithheadh air an talamh, thubhairt e an sin ri fear na pairilis) Eirich, tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus air éirigh dhasan, chaidh e d'a thigh fein.

8 Ach an uair a chunnaic am pobull so, ghabh iad iongantas, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chumhachd do dhaoibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bèrd na clae, d'am b'ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus air éirigh dhasan, lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thainig mòran chis-mhaor agus pheacach, agus stuidh iad ris maille ris-san agus r'a dheiscioblaibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheiscioblaibh, C'ar son a dh'itheas bhur maighstirre maille ri cis-mhaoribh agus peacachaibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinntir a ta alàn a ta feum air an leigh, ach aig a' mhuinntir a ta eulan.

13 Ach imichibh agus foghhuamaibh cìod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n lobairt: oir cha d'thainig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thainig deisciobull Eoin d'a ionnsuidh, ag radh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trosgadh gu minic, ach ni 'na bheil do dheisciobuill a' trosgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu, Am feud clann seomair an fhir-nuadh-phòda⁴ bhi brònach, am feadh a bhitheas am fear-nuadh-phòda 'n am fochair? Ach thig na laithean anna an tiubhrar am fear-nuadh-phòda uatha, agus an sin ni iad trosgadh.

16 Cha chuir duine sam bith uir do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g'a lìonadh suas as an eudach, agus nith-eas an reubadh ni's measa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh⁵: no briseas na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an

¹ cas. ² dia-mhaslachaidh. ³ fhir-na-bainne. ⁴ bhuideilbh.

searragaibh muadha, agus bithidh iad arson slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithese riu, feuch, thainig uachdaran àraidh, agus thug e onoir dha, ag radh, *Phuair mo nighean bàs air ball P*: ach thigsa agus cuir do lamh oirre, agus bithidh i beo.

19 Agus dh'éirich Iosa, agus lean e fein agus a dheisciobuil e.

20 (Agus feuch, thainig bean, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich.

21 Oir thubhairt i innte fein, *Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.*

22 Ach air tionndadh do Iosa m'an cuairt, chunnaic se i, agus thubhairt e, *A nighean, biodh deadh nthisneach agad; shlànuich do chreidimh thu.* (Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thainig Iosa gu tigh an uachdaran, agus a chunnaic e an luchd ciuil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm *bhrèin*.

24 Thubhairt e riu, *Imichibh roimhibh, oir cha'n 'eil an nìonag^r marbh, ach 'na codal.* Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air laimh oirre, agus dh'éirich an nìonag.

26 Agus chaidh ionradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as sin, lean dithis dhall e, ag éigh-each, agus ag radh, *A Mhic Dhaibhi, dean trocair oirne.*

28 Agus an uair a thainig e steach do'n tigh, thainig na doill d'a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, *Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh?* Thubhairt iad ris, *Ata, a Thighearn.*

29 An sin bhean e r'an sùilibh, ag radh, *Biodh e dhuibh a réir bhr creidimh.*

30 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad^s, ag radh, *Faicibh nach faigh neach air bith fìos air so:*

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

33 Agus an dèigh do'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an aifiagh iongantas, ag radh, *Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.*

34 Ach thubhairt na Phairisich, *Trid phrionnsaidh nan deamhan a ta se a' tilgeadh a mach dheamhan.*

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chathraiche agus bhailte^t. a' teagasg 'nan sìonagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rioghachd, agus a' slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannuchadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaoraich aig nach 'eil buachaille^u.

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, *Gu deimhin is mòr an foghara, ach is tearc an luchd oibre.*

38 Uime sin guidhibhse air Tigh-earn an fhogharaidh, luchd oibre chur a mach chum fhogharaidh fein.

C A I B. X.

1 *Ta Crìosd a' cur a mach a dhà Ab-stol deug, a' toirt cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dheanamh, 5 a' toirt orduigh dhoibh, agus 'g an teagasg, &c.*

A GUS air gairm a dhà dheiscio-bul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neoghan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuichadh gach gnè euslainte, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Ab-stol deug; an ceud *fhear*, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair,

3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Mata an cis-mhaor, Seumas mac Alpheus, agus Lebeus d'an comh-ainm Tadeus,

^P a nis ^r cailin. ^s thug Iosa sparradh geur doibh. ^t bhailte mùr agus beag. ^u aodhairc.

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an ti fòs a bhrath e-san^a.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so amach, a' tabhairt aithne dhoibh, ag radh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach a dh'aon bhaile a bhuineas do na Samaraich b:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chaillte tighe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonuichibh, ag radh, A ta rioghachd nèimhe am fagus.

8 Leighisibh an droing a ta tinn; glanuibh na lobhair, [duisgibh na mairbh,] tilgibh amach na deamhain: a nasgaidh fhuisir sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgiod, no umha ann bhur sporanaibh^c;

10 No màla chum bhur turnis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is fìu am fear oibre a lòn^d)

11 Agus ge b'e air bith cathair no baile d'an dtheid sibh a steach, feòraichibh cia a ta 'na dheadh airidh inn-te; agus fanaibh an sin gus an fàg sibh an t-àite sin.

12 Agus air dol a steach do thigh dhuibh, beannuichibh dha.

13 Agus ma's fìu an tigh sia e, thigeadh bhur slòthchaint air; ach mur fìu e, pillleadh bhur slòthchaint chugaibh fèin a rìa.

14 Agus ge b'e neach nach gabh ribh, agus nach fied ri'r bristhrasibh; air dol a mach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhìbh dualach bhur cos.

15 Gu deimhin a deirim ribh, gur so-ionchair^a a bhithas staid fearainn Shodoim agus Ghomorra an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuireamsa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadradh allta: air an aobhar sin bithibhse glic mar na nathraiche, agus nee-chronail mar na columain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhacoinibh, oir bheir iad an leimh sibh

do chomhairlibh, agus sgiùrsaidh iad sibh 'nan sionagogaibh.

18 Agus bheirar sibh an làthair uachdaran agus rìgh air mo sgàthsa, mar fhianuis doibhsan agus do na Cinnich^c.

19 Ach an uair a bheir iad an leimh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no ciod a labhras sibh; oir bheirar dhuibh san uair sin fèin an ni a labhras sibh.

20 Oir chà sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Athar fèin a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bràthair a bhràthair fèin suas chum bàis, agus an t-athair am mac: agus éiridh a' chlann an aghaidh am parantan, agus bheir iad fa' near gu cuirear gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhacoinibh dhuibh air son m'ainmese: ach ge b'e bhuanaischeas gus a' chrìoch, is e so a shlànuchear.

23 Agus an uair a ni iad geur-leannanhuinn oirbh sa' bhaile so, teichibh gu baile eile; oir gu deimhin a deirim ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mun dthig Mac an duine.

24 Cha 'n'eil an deisciobul os cionn a mhaighstir, no an seirbhiseach os cionn a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhi mar a mhaighstir, agus do'n t-seirbhiseach a bhi mar a thighearn: ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tìghe, nach mò na sin a ghoireas iad e d'a mhuinntir?

26 Uirne sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha 'n'eil ni sam bith fo-laichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'inneas mise dhuibh san dorchadas, bhuiribh e san t-solas: agus an ni a chluinneas sibh sa chluais, searmonuichibh e air mullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach zig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhithcas eagal an Tì sin oirbh, a's urraim an corp agus an t-anam a mhillleadh arson an ifrinn.

^a an ti a thug ean thairis. ^b Samaritans. ^c Sasg. ^c criosaibh. ^d a bhiadhl.
^c 'nan aghaidhsan agus nan Geintileach.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling ? agus cha nìt a h-aon duobh air an talamh as eugmhais freasdail bhar n-Atharsa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhar ann uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis n'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'aidheadhas mise am fianuis dhaoine, aidheadhaidh mise san am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measuibh gu'n d'thainig mise a chur sìothchaint air an talamh: da 'n ann a chur sìothchaint a thainig mi, ach a chur claidheimh.

35 Oir thainig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na h-inghin an' aghaidh a màthar, agus bean a' nìe an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghaich fein a bhitheas 'nan naimhdeibh le dhuine.

37 An ti a ghràdhuicheas athair is màthair nì's mò na mise, cha'n ìridh orm ef: agus an ti a ghràdh-icheas mac no nighean os mo chionn-a, cha'n airidh orm e:

38 Agus an ti nach glac a chrann-eusaidh, agus nach lean mise, cha'n fhu e mise.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh e e: ach an ti a chailleas 'anam air no shonsa, gheibh se e.

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir taigh mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ìnm fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm ìreìn, gheibh e duais ìreìn.

42 Agus ge b'e bheir cupan a' h-uisege fuar mhaìn r'a òl dh'aon each do na daoineibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin a deirim ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

1 Ta Eoin a' cur a dheisciobul a dh'ionnsuidh Chrìosd. 7 Fianuis mu thimchioll Eoin, &c.

A GUS tharladh, an uair a chfioch-naich Iosa àitheantan a thabh-airt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich e as sin a theagasg agus a shearmonuchadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìosun gnìomhara Chrìosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am b' àill aguinn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e xiu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nìthan a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a' faghall e an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh na bochdaibh.

6 Agus is beannuichte an ti nach faigh oibheum annamsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, ag radh, Cìod e an nì a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

8 Ach cìod e an nì a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeaduchadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuintir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìgh a ta iad.

9 Ach cìod e an nì a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? An e fàidh? seadh, a deirim ribh, agus nì's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e scriobhta, Feuch, cuireamsa mo theachdaire roimh do ghnùis, a dh'ull-licheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin a deirim ribh, 'nam measgsan a rugadh le mnaibh, nach d'éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugha an rioghachd nèimhe, is mò e na esan.

12 Agus o laithibh Eoin Baiste

gus a nis, a ta rioghachd nheimhe a' fulang ainneart, agus luchd na h-ainneart 'ga glacadh le lamhachas-làidhr.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadaireachd gu ìm Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan ehum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach cia ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is coimhuil e e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh, agus ag éigheach r'an companachaidh.

17 Agus ag radh, Rinn sinne plobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thainig Eoin is h-ann ag itheadh no 'g òl, agus tha iad ag radh, A ta deamhan aige.

19 Thainig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag radh, Feuch, duine geocach agus pòiteir fionn, caraid chis-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh leis a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibrigh cumhachdacha, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is anaoibhinn duit, a Chorasain; is anaoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdacha a rinneadh annuibhse, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luath.

22 Ach a deirim ribh, Gu'm bi staid Thirus agus Shidon ni's so-ìomchair ann an là a' bhreitheanais, na bhithas bhur staidse.

23 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sios gu h-ìfrinn thu: oir nam biodh na h-oibre cumhachdacha a rinneadh annadse, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e gun a sgrìos-gus an diugh.

24 Ach a deirim ribh, gur so-ìom-

chair a bhithas e do fhearrann Shodoin ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Bhaiream buidheachas dhuit, o Athair, a Thighearna nheimhe agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoineibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 A seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoilse.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha n' aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillsachadh.

28 Thigibh a m'ionnsuidhse, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuaidh throm uallaich, agus bbeir mise suaimhneas dhuibh.

29 Gabhuibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macant' agus iriosal an cridhe: agus gheibh sibh fois d'ar n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuingse so-ìomchair, agus a ta m'uallach eutrom.

C A I B. XII.

1 A ta Crìosd a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll brisidh na sàbaid, 3 le scriobtuiribh, 11 le reuson, 13 le micròbhuil, &c.

CHÀIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimhⁿ na h-achaibh arbhair, agus bha ocra air a dheisciobuil, agus thòisich iad air dìosan arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an nì nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhi an uair a bha ocra air fein, agus air a' mhuinntir a bha maille ris,

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis^o, nach robh ceaduichte

^a na margaidh. ^b eoinne. ^c fois. ^d imhal. ^e tre, trid. ^f an t-aran taisbeanta.

dha fein itheadh, no dhòibhseam a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na gairt anns an teampull air laithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neo-chiontach ?

6 Ach a deirimse ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh eiod is ciall da so, Trècair is àill leam agus cha 'n jobairt, cha dteadh sibh an dream a ta neo-chiontach.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as sin, ehaidh e steach d'an sionagag.

10 Agus feuch, bha duine ann, aig an robh lamh sheargta : agus dh'fheòruich iad dheth, ag radh, Am bheil e ceaduichte leighas a dheanamh air laithibh na sàbaid ? chum gu'm biodh cùis dhithidh aca dha.

11 Agus thubhairt esan riu, Cia agaibhs' an duine, aig am bi son ehsora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e eirre, agus nach tog e nìos i ?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na eora ? Uime sin a ta e ceaduichte maith a dheanamh air laithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sla a mach do lamh : agus shia e mach i ; agus bha i air a b-siseag slàn, mar an lèmh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheadadh iad e mhillleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'innich e as sin : agus lean slèigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhòibh chum nach deanadh iad follus e :

17 A chum gu coimhlionadh an t-àl a labhradh le Ezeias am fàidh, ag radh.

18 Feuch, mo sheirbhiseach fein a thagh mi, m'ann gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam : cuiridh mi mo Spiorad fein air, agus nochdakth e breitheanas do na Cinneachaibh.

19 Cha dean e stri, agus ehaighleadh e, ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chumc bhràite, agus cha mhùch e an lìon as am bi deatach, gusan tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainmnan a bhith-eas muinighin aig na Cinneachaibh.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh : agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantais, agus thubhairt iad. An e P so Mac Dhaibhi ?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n eil ann fear so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach trid Bheelsebub prionnsadh nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an amuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na b-aghaidh fein, nìth-eas 'na fàseach i : agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh fein, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnte 'na aghaidh feing air an aobhar sin cionnus a sheasas a rioghachd ?

27 Agus ma taimse trid Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, trid cò am bheil bhuir clannas 'gan tilgeadh a mach ? Uime sin bithidh iad 'nam breitheanasibh eirbh :

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thainig rioghachd Dhé chugaibhs'.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir, agus airneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air tàs an duine làidir ? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, a ta se a'm' aghaidh : agus an ti nach cruinnich leam, agapaidh e.

31 Air an aobhar sin a deirim ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach toibheum do dhacainibh : githheadh cha mhaithear toibheum as aghaidh an Spioraid Naoimh do dhacainibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha maithear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal ata ri teachd.

33 An dara cuid deanuibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanuibh a' chraobh truailidh, agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A bhliochd nan nathraiche nimbe, cionnusa dh'fheudas sibh nithe maithe a labhairt, o ata sibh feach olc? oir is ann a pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a mach nithe maithe as a dheadh ionmhas: agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach a deirim ribh, Gu'n tabhair daoine cunntas ann an là a' bhreitheanas air son gach focail dhiomhain a labhras iad.

37 Oir is ann as t'fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann as t'fhoclaibh a dhitear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichean agus do na Phairisich, ag radh, A mhaigtistir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha tiubhrar comhara dhoibh, ach comhar an fhaidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri laithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn tri laithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebhe sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus ditiidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais, agus feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh banrighinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus ditiidh si e: oir thainig i o na h-àitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'èisdeachd gliocais

Sholaimh, agus feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad neo-ghlan dol a mach a duine, imichidh se troimh ionadaibh tiorrna, ag iarraidh fois, agus cha 'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi dom' thigh as an d'thainig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach e.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's measa na e fein, agus theid iad a steach agus gabhuidh iad còmhuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's measa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach eigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis so dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sinedh a laimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean.

50 Oir ge b'e neach a ni toil m' Athars' a ta air nèamh, is e sin fein mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

C A I B. XIII.

3, Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sil, 18 air eadar-mhìneachaidh.

24 Cosamhlachd a' chogail, 13 an t-sil-mhustaird, &c.

A IR an là sin fein chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluaigh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu'n dó shuidh e, agus sheas an sluaigh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh, ag radh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur sìl.

* a deadh ionmhas a' chridhe.

* parablaibh, comharaibh.

4 Agus ag tur an t-sùl da, thuit cuid dheth ri taobh an ròid, agus thainig na h-eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige: agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach air éirigh do'n ghréin dhothadh e, agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn: agus dh'fhàs an droighionn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus a dheich thar fhichead uiread 's a chuireadh.

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus thainig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamtlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh gu'n d'thugadh dhuibhse eòlas a bhi againn air rùn dìomhair rioghachd nèimhe, ach dhoibhsan ni 'm bheil so air a thath-airt.

12 Oir ge b'e neach aig am bheil, dhasan bheirear, agus bitheadh aige an tuilleadh pailteis: ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaidhsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin atains a' labhairt riu an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air dhoibh faicinn nach faic iad, agus a' cluinntinn nach cluin iad, agus nach tuig iad.

14 Agus anntasan a ta fàidheadoireachd Esais air a coimhlionadh, a ta 'g radh, Le h-éisdeachd cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phòbuill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum éisdeachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagail uair air bith gu'm faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le 'n cridhe, agus

gu'm fiodh iad air an ionpochadh, agus gu'n slànuichians' iad.

16 Ach is beanmàchte bhuir naileas, oir a ta iad a' faicinn; agus bhuir cluasa, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir a deirinn ribh gu brìnnreach, Gu'm b'iomadh fàidh, agus firean leis am bu mhiann na nithese fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad iad: agus na nithese chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisidibh air an aobhar 'sin ri cosamhlachd an t-sioladair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rioghachda, agus nach toir e fa'near e⁴, thig an droch spiorad, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na chridhe: is e so esan anns an do chuireadh an siol ri taobh an ròid.

20 Ach esan a fhuair siol ann an àitibh creagach⁵, is e so an trachluinneas am focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas;

21 Gidheadh cha 'n eil freumh aige ann fèin, ach fannuidh se rè tannuill: agus an uair a thig triobhad no geurleamhann air son an fhocail, air ball gheibh e oifbheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh siol am measg an droighinn, is e so an ti a ta cluintinn an fhocail: agus a ta ro-chùram an t-saoghalaise, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bitheadh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh siol ann an deadh fhearann, is e sin an neach a ta cluinntinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near, neach mar an ceudna ta grùlan toraidh, agus a ta tabhairt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread 's a chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag radh, Is cosmhuil rioghachd nèimhe ri duine a chuir siol maith 'na fhearann:

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thainig a nàmhaid agus chuir e cogal am measg a' chruineachd, agus dh'imich e romhae.

26 Ach an uair a thainig an t-arbhar fàidh dhéis, agus a thug e mach

⁴ nach tuig se e.

⁵ clochach.

a thóradh, dh'fhoilsíoch an cogal e
fóir mar an ceoldra.

27 Agus air teachd do sheirbhíoch-
fhir-e-tighe thubhairt iad ris, A
Thighearna, nach do chuir tusa siol
maith ann a t' fhearann? c'aite ma
seadh as an d'fhuair e an cogal?

28 Thubhairt, esan riu, Rinn naimh-
aid éigin so. Agus thubhairt na
seirbhíoch ris, An áill leat uinne sin
gu'n teid sinne agus gu'n cruinnich
sinn r'a chéile iad?

29 Ach thubhairt esan, Cha'n áill;
air eagal ag cruinneachadh a' chog-
ail duibh, gu spion sibh an cruineachd
maíle ris.

30 Leigibh leo fás arson gus an
d'éig an foghara: agus an am an
fhogharaidh their mise ris an t-
buanaidh, Cruinnichibh air eás an
cogal, agus ceanglaibh e 'na chean-
glachanaibh chum a losgaídh: ach
cruinnichibh an cruineachd do m'
shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile
dhoibh, ag radh, A ta rioghadh naimhe
cosmhúil ri gráinne do shíol mus-
staird, a ghabh neach agus a chuir e
'na fhearann.

32 Ní gun amharas a's bigha do
gach uile phóir: gídhéadh air fás
da, 's e a's mó do na luathreanaibh,
agus fásuidh e 'na chram: ionnus
gu'n d'éig eundadh an athair, agus
gu'n dean iad níd 'na gheogaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu:
Is cosmhúil rioghadh naimhe ri taois
ghóirí, a ghabh bean agus a dh'fhol-
aich i an trí tomhasaibh mine, gus an
do ghóirícheadh an t-íomlan.

34 Na níthe sin uile labhair Iosa
ris a' phobull an cosamhlachdaibh,
agus gun chosamhlachd cha do labh-
air e riu:

35 A chum gu coimhlíontadh an
ní a thubhradh leis an fháidh, ag radh,
Foglaídh m' mo bheul an cosamh-
lachdaibh, cuiridh m' 'n céill níthe a
bha folaicthe o thoiseach an t-saogh-
ail e.

36 An sin chuir Iosa am pobull
air falbh, agus chaidh e steach do'n
tigh: agus thainig a dheisciobuill d'a

ionannídh, ag radh, Míchí dhúante
cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhréagair esan agus thub-
hairt e riu, An ti a chuireas an siol
maith is e Mac an duine e:

38 'S e 'm fearann an domhan:
agus is e an siol maith clann na riogh-
achd: ach 's e an cogal clann an droch
spioraid:

39 'S e an naimhaid a chuir iad an
diabhol: 's e am foghara deireadh
an t-saoghail: agus is iad na buan-
aicheam na h-áingil.

40 Agus amhail mar a chruinni-
cheam an cogal, agus a loigear le
teine e, is ann mar sin a bhítheas ann
an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine 'áingil
uaith, agus tionailidh iad as a riogh-
achd na h-uile níthe a bheir oifbheum,
agus iadsan a ta deanamh áingidh-
eachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an
ámhúinn air dearg-lasadh: an sin bí-
thidh gul agus glosan fhiacl.

43 An sin déaruidh na fireana
mar a' ghrian, am an rioghadh an
Athar fein. Ge b'e sig am bheil
cluasa chum éisdeadh, éisdeadh e.

44 A ris, a ta rioghadh naimhe
cosmhúil ri ionnhas air fhólach an
fearann: ní an déigh fhaotainn, a
dh'fholáich duine, agus air agáth a
ghairdeachais air a shon, dh'imích e
agus reic e na bha aige uile, agus
cheannuich e am fearann sin.

45 A ris, is cosmhúil rioghadh
naimhe ri ceannuiche áraidh ag iarr-
uidh neamhnuide maíseach:

46 Agus air amas f' da air son
neamhnuid so luachmhoir, dh'imích e
agus reic e na bha aige, agus cheann-
uich e i.

47 A ris, a ta rioghadh naimhe
cosmhúil m' lón air a thilgeadh san
fhairge, agus a chruinnich do gach
uile sheorta éig:

48 Agus air dha bhí lán, tharruing
na h-iasgaiream e chum na traighe,
agus air súidhe dhoibh, chruinnich iad
na h-éig mhairthe ann an soithichibh,
ach thilg iad na droch éig amach.

49 Is ann mar sin a bhítheas ann

an deireadh an t-saoghail : theid na h-aingil a mach, agus dealuichidh iad na droch dhaoine a measg nam fíreanach ;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theintich : an sin bithidh gul agus glosgan fhialac.

51 Thubhairt Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile ? thubhairt iad ris, Thuig, a Thighearna.

52 Agus thubhairt esan riu, Air an aobhar sin gach uile scríobhuiche a ta fòghlumta chum rioghachd nàimhe, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as 'ionmhas nithe nuadh agus sean.

53 Agus thachair an uair a chrìochnuich Iosa na cosamlachda so, gu'n d'imich e as sin.

54 Agus an uair a thainig e d'a dhùthaich fein, theagaisg e iad 'nan sìonagag, ionnus gu'n do ghabh iad iongantais, agus gu'n dubhairt iad, C'ait an d'fhuair ain fear so an gliocas so, agus na feartan ud ?

55 Nach e so mac an t-saoir ? nach e ainm a mhàthar Muire ? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas ?

56 Agus a pheathraiche, nach 'eil iad uile mar the ruin ? c'ait uinne sin an d'fhuair an duine so na nithe ud uile ?

57 Agus fhuair iad oibheum ann. Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich fein, agus 'na thigh fein.

58 Agus cha d'rinn, e mòran do oibribh cumhachdach an sin, air son am mì-chreidimh.

C A I B. XIV.

1 *Barail Heroid nu thimchioll Chrìosd, 3 C'ar son a chaidh an ceann a bhuntains a dh'Eoin Baiste. 13 Chaidh Iosa gu ionad fàisail, 15 far an do bheathuich e cùig mìle fear le cùig aranaibh, agus dà iasg, &c.*

FA'N àm sin chual Herod an Te-trach cliu Iosa,

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste, dh'èirich e o na marbhuibh, is uime sin a ta feartan air an 'oibreachadh leis.

3 Oir air glacadh Eoin do Herod,

cheangail se e, agus thilg e am prìosun e air son Herodiais, mnà Philip a bhràthar fein.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha 'n-eil e dlìgheach dhuit a bi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha comhainn la-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodiais dannsa 'nan làth-air, agus thaitinn i ri Herod :

7 Ionnus gu'n do gheall e le mion-naibh, gu tiubhradh e dh'i ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dh'ise bhi air a teagasg leis a màthair roimh laimh, thubhairt i, Tabhair dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n rìgh doilich : ach air son a mhiannan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thabhairt d'i.

10 Agus air cur *fìr-marbhaidh* uaithe, bhuin e a cheann a dh'Eoin anna a' phrìosun.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thugadh do'n chailin e : agus thug ise d'a màthair e.

12 Agus thainig a dheisciobuill, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlac iad e, agus thainig iad agus dh'innis iad sin do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as sin air luing gu ionad fàisail air leth : agus an uair a chual am pobull sin, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànuich e an droing aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thainig a dheisciobuill d'a ionnsuidh, ag radh, Is àite fàisail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad ; cuir an sluagh air falbh, chum as gu'n teid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannuich iad biadh dhoibh fein.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh ; thugaibhse dhoibh r'a itheadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha 'n-eil againn an so ach cùig arain, agus dà iasg.

18 Thubhairt ean *eis*, Thugadh an so iad do na' ionnsuidhe'.

19 Agus dh'áithen e do'n t-sluaigh suidhe síos air an fheur, agus ghlac e na cúig arain, agus an dá iasg, agus air amharc dha suas gu nearnh, bhéanúich agus bhris e, agus thug e na h-earraí d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluaigh iad.

20 Agus dh'íth iad uile, agus shásuicheadh iad: agus thóg iad lán dà chliabh dheug do'n bhiadh bhriste, a bha dh'fhuigheach *aco*.

21 Agus bha iadsan a dh'íth mu thimchioll cúig míle fear, tháinig iad air mnaíbh agus air cloinn.

22 Agus air ball choimhéigíoch Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, agus an cuireadh ean an sluaigh air fálth.

23 Agus an uair a léig e an sluaigh uaith, chaidh e suas air beinn 'na sonair a dhéanamh tnuigh: agus an uair a bha an feargar air teachd, bha e an sin 'na sonar.

24 Ach bha an long fa 'n am sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a nall agus a nall leis na tonnaibh: oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire do'n oidhche, chaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e'g imeachd air an fhairge, bha iad fa thuisreas, ag radh, Is spiorad a ta ann: agus ghlaodh h iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag radh, Bíodh misneach mhaith agaibh, is mise a ta ann, na bíodh eagal ortbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d'ionnsuidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt ean, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imích e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iomra.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth láidir, ghabh e eagal: agus an uair a théisich e air dol fuidh,

ghlaodh e, ag radh, A Thighearna, fág orm.

31 Agus air ball shín Iosa mach a lámh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, Ó thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fuidh amharus?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thainig iadsan a bha an luing, agus rinn iad aoradh dha, ag radh, Gu firinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thainig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an áite sín fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tíre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an droing sín uile a bha eurslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri h-íomall 'eudaich a mháin: agus a mhéud dhiubh 's a bhean, sílánuicheadh gu h-íomlán iad.

C A I B. XV.

3 A ta Críost a', cronuchadh nan scriobhuice agus nam Phairiseach air son áitheanta Dhé a bhriseadh le 'n gnáthuchadhsan; 11 a' teagasc nach e an ní a théid a steach do'n bheul a thruailléas an duine, &c.

AN sin thainig scriobhuicean agus Phairisich o Hierusalem gu h-Iosa, ag radh,

2 C'ar son a ta do dheisciobuil a' dol an aghaidh gnáthuchaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an lamhan an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair ean agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh áithne Dhé le bhuir gnáthuchadh fein?

4 Oir thug Dia áithne, ag radh, Tabhair oíoir do t'athair agus do d' mháthair: agus ge b'e mhaíluicheas i' athair no mháthair, cuirear gu bás e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mháthair, Bíodh e 'na thiodhlacadh do'n teampull gach ní leis am feudadh tu buannachd fhaotainn uamsa,

6 Nach feum e 'athair no mhàthair onoruchadh. Mar sin chuir sibhse an neo-brìgh aithne Dhé le bhuir gnàthuchadh fein.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias! fàidheadaireachd mu'r tim-chioll, ag radh,

8 A ta am pobull so a' dlùthachan riomsa le'm beul, agus a' tabhairt onoir dhomh le'm bìlibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dhomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg aitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slàigh dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus tuigibh.

11 Cha'n e an nì a theid a steach sa' bheul a shaluicheas an duine: ach an nì a thig a mach as a' bheul, is e so a shaluicheas an duine.

12 An sin thainig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oilbheum, an deigh dhoibh na briathrap ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus a thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m' Athair nèamhaidhse, epìonar a bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-iuil dhall nan dall iad. Agus ma threòruicheas dall dall eile, tuitidh iad araon anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Minich dhuinn an cosamhlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse?

17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn fathast, ge b'e nì a theid a steach sa' bheul, gu'n dtheid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgear a mach do'n t-slochd shalachair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shaluicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrannas, striopachas, gaduigheachd, fianuls bhréige, toibheum.

20 Is iad so na nithe a shaluicheas

an duine: ach itheadh le larnhaifia gun ionnlad, chasaluich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as sin, chaidh e gu crìochuibh Thiruis agus Shidoin.

22 Agus feuch, thainig bean do mhuinntir Chanaain o na crìochuibh sin, agus ghlaodh i ris, ag radh, Dean tròcar orm, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'fhug esan freagradh sam bith dh'i. Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad air, ag radh, Cuir air falbh i, oir tha i gladdhaich 'nar déigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise, ach a chum chaorach chaillte thighe Israeil.

25 An sin thainig ise agus rinn i aoradh dha, ag radh, A Thighearn, cuidich leam.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum na gcon.

27 Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thighearn: ach ithidh na coin do'n brùileach a thuiteas o bhòrd am maighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e ri the, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a b-inghean slàn o'n uair sin a mach.

29 Agus air imeachd do Iosa as sin thainig e laimh ri fairge Ghalile, agus an uair a chaidh e suas air beinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thainig mòr shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacaich, doill, halbhair, daoine ciurrach, agus mòran eile, agus thilg iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad:

31 Ionnsu gu'n do ghabh an sluagh iongantas 'nuair a chunnaic iad na halbhair a' labhairt, na daoine ciurrach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt

4 A taim a' gabhail truais do 'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis rè thri laithean, agus cha 'n eil ni air bith aca r'a itheadh : agus cha chuir mi uam 'nan trosg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibheamaid na h-uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leoir a shàsachadh slòigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lìon aran a ta agaibh ? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasg-aibh beaga.

35 Agus dh'aithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air breith buidheachais, bhris e iad, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shàs-uicheadh iad : agus thog iad do'n bhìadh bhriste a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus bha a' mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leig-cadh uaith, chaidh e air luing, agus thainig e gu crìochaibh Mhagdala.

C A I B. XVI.

1 A ta na Phairisich ag iarraidh comharaidh. 6 A ta Iosa a' tabhairt rabhaidh d'a dheisciobluibh mu thimchioll droch theagaisg nam Phairiseach agus nan Sadusach. 13 Barrail an t-sluaigh mu thimchioll Chrìosd, &c.

A GUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadhⁿ, dh'iarr iad air comhar a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir ann ; oir a ta an t-athar dearg.

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh ; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. Is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e'n comas dhuibh comharan nan aimsir a thuigsinn ?

4 A ta' ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'imich e *as sin*.

5 Agus an uair a thainig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhichuimhnich iad aran a thabhairt leo.

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thug-aibh an aire, agus gleidhìbh sibh fein o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra fein, ag radh, *Is ann* air son nach d'thug sinn aran leinn.

8 Agus air tuigsinn sin do Iosa, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusonachadh cadruibh fein, *gur ann* a bhionn nach d'thug sibh aran leibh ?

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh ?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh ?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach ?

12 An sin thuig iad cionnus nach d'iarr e orra bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagag nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chiesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag radh, Cò a tha daoine ag radh is e Mac an duine ?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha* cuid ag radh Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag radh is mi ?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheo.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannaicht' thusa, a Shì-moin Bhar-Iona ; oir cha d'fhoillach

fuil is feoil sin duitse, ach m' Athairs' a ta air nèamh.

18 Agus a deirimse riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig^o so togaidh unise m'eaglais: agus cha tabhair geatan ifrinn bunaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche tioghachd nèimhe: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgaile air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'innseadh do neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Crìosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air nochdadh d'a dheisciobluibh, gu'm b' éigin dasan dol suas gu Hierusalem, agus mòran do nithibh fhulang^o na seanairibh, agus na h-ard shagartailbh, agus na scriobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus a bhi air a thogail suas air an trees là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag radh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionnadaidh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain, is oibheum dhomh thu: oir cha'n eil spìs agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm dhéighse, àicheadhadh se e fein, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleadh 'anam air mo sgàthsa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal uile, agus 'anam fein a chall? no ciod i a' mhalairt^p a bheir duine air son 'anama?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir' Athar, maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir a ghlomhara.

28 Gu déimhin a deirim ribh, Gu bheil cuid do'n droing a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am

faic iad Mac an duine a' teachd 'na tioghachd fein.

C A I B. XVII.

1 Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa. 14 A ta se a' slànuchadh an leinibh air an robh an tuileamach, 22 ag innseadh fhulangais roimhlaimh, 24 agus ag iocadh na cise.

A GUS an déigh shea laithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòruich e iad air leth gu beinn ard,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair, agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach gual mar an solus.

3 Agus feuch, chunncas leo^r Maois agus Elias a' comhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi 'n so: ma's àill leatsa, deanamaid tri bothain^a an so; son duitse, son do Mhaois, agus son do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soilleach sgàile orra: agus feuch, guth as an neul, ag radh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, anns am bheil mo mhòr tìlachd, éisidibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thainig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha 'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nìas o'n lhein, thug Iosa àithne dhoibh, ag radh, Na-innsibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marthaibh.

10 Agus dh'fhèoraich a dheisciobuil dheth, ag radh, C'ar son na seadh a their na scriobhuichean, gur éigin Elias a theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu frinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a deirimse ribh, Gu'n

d'thainig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh'fhulaingear Mac an duine uatha.

13 Aa sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thainig iad chum an t-sluaigh, thainig duine araidh d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghluinibh dha, agus ag radh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mbac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamach¹, agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobul, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealach neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ribh? cia fhad a dh'fhulaingearas mi sibh? thugaibh am' ionnsuidhs' an so e.

18 Agus chrònuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as: agus shlànuicheadh an leannabh o'n uair sin a mach.

19 An sin an uair a thainig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b'urradh sinne a thilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhuir mi-cheirdimh: oir gu firinneach a deirim ribh, Nam biodh aguibh creidimh mar ghràinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharruich as so an sud, agus dh'atharruicheadh i; agus cha bhiodh mi air bith eucomasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha dtheid a' ghnè so mach, ach le b'urrnuigh agus le trosgadh.

22 Agus am feadh a bha iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do lamhaibh chaoine:

23 Agus marbhadh siad e, ach an treas là éiridh e: Agus bha iadsan ro bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Cha-

pernaum, thainig luchd togail na cise gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhuir maighstirse 'g iocadh na cise?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag radh, Ciod i do bharails', a Shimoin? cia uaithe a ta rìghre na talmhainn a' togail càine no cise²? 'N ann o'n cloinn fein, no o choigreachaibh?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigreachaibh. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann seor.

27 Gidheadh chum nach tugamaid oilbheum dhoibh, imichas chum na fairge, agus tilg dubhan innte, agus tog an ceud iasg a thig a nìos: agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn aigid; sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shonsa, agus air do shon fein.

C A I B. XVIII.

1 A ta Crìosd o' toirt àithne d'a dheisciobuibh bhi annad agus neo-chronail, 7 oilbheum a sheachmadh, agus gun iad a dheanamh tàir air cloinn bhig, &c.

A NNS an àm sin fein thainig na deisciobuil chum Iosa, ag radh, Cò a's mò ann an rìoghachd nèimhe?

2 Agus air do Iosa leannabh beag a ghairm chuige, chuir e 'nann meadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach a deirim ribh, Mur iompoichear sibh, agus mur bi sibh mar leannabhan, nach dtheid sibh a steach do rìoghachd nèimhe.

4 Air an aobhar air ge b'e dh'fàlicheas e fein mar an leannabh so, 'se sin fein a's mò ann an rìoghachd nèimhe.

5 Agus ge b'e ghabhas son leannabh d'a lethid so ann am ainmse, gabhuidh e mise.

6 Ach ge b'e nesch a bheir oilbheum dh'aon neach do'n mhuinntir bhig so a ta creidsinn annamsa, b'fhearr dha gu'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

¹ tuiteamas, guin na ró, tinneas na gealaich.

² gearraidh na dhàithne.

7 Is anaobhinn do'n t-saoghal air son oilbheuman : oir is eigin do oilbheumaibh teachd ; ach is anaobhinn do'n duine sin trid an dthig an t-oilbheum.

8 Uime sin ma bheir do lamh no do chos aobhar oilbheim^a dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad : is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois no air leth laimh, na dà laimh no dà chois a bhi agad, is tu bhi air do thilgeadh anns an teine shìotruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i, agus tilg uait i : is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth shùil, na dà shùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcais air son neach do'n mhuinntir bhig so ; oir a deirimse ribh, gu bheil an aingilsan air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m' Atharsa, a ta air nèamh.

11 Oir thainig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha caillte.

12 Cìod is barail dhuibhse ? ma bhitheas aig duine cèud caora, agus gu'n dtheid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach dtheid e dh'iarruidh na caorach a chaidh air seacharan ?

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a deirim ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhuir n-Athars' a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacuicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha^b eadar thu fein agus esan a mhàin : ma dh'èisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur èisd e riut, tabhair leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach ni air a dheanamh^c seasmhach an beul dithis no triuir a dh'fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e iadsan èisdeachd, innis do'n eaglais e : ach ma dhiultas e'n eaglais èisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus mar chis-mhaor.

18 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh : agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris a deirim ribh, Ma choird-eas dithis aghuibh air talamh mu thimchioll aon ni a dh'iarras iad, nithear so dhoibh le m' Athairs' a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainmse, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacuicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaithes mi dha ? An ann gu ruig an seachdarrth uair ?

22 Thubhairt Iosa ris, Ni abram riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus trì fichead seachd uaire.

23 Air an aobhar sin is cosmhuil rioghachd nèimhe ri rìgh àraidh le'm b'aill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle talann.

25 Ach do bhrìgh nach robh aige ni leis an dioladh e, dh'àithn a thighearn e fein, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus dioladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e umhlachd dha, ag radh, A Thighearn, dean foighidin rium, agus locaidh mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin air do thighearn an òglach sin cruas mòr a ghabhail d'èid, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhisich sin fein a mach, fhuair e

^a fuisidh. ^b spreig, tagair ris.

^c a' chùis uile air a deanamh.

aon d'a choimh-sheirbhìsich air an robh aige ceud peghinn : agus chuir e lamh ann, agus rug e air sgornan air, ag radh, loc dhomh na bheil ag-am ort.

29 Agus thuit a choimh-sheirbhìsich each eòs aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag radh, Dean foighidin rium, agus locaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san sin : ach dh'imich e agus thilg e am prìosun e, gus an locadh e na fiacha.

31 Agus an uair a chunnaic a choimh-sheirbhìsich na nithe a rinn-eadh, bha iad ro dhoilich, agus thainig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin aird a thighearn aghairm, thubhairt e ris, A dhroch sheirbhìsich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm.

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choimh-sheirbhìsich fein, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa ?

34 Agus air gabhail feirge d'a thighearn, thug e do na ceusadairibh e, gus an locadh e fhìachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'Àthair nèamhuidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhrìgh cridhibh d'a bhràthair an cionta.

C A I B. XIX.

2 Ata Crìosd a' slànuchadh na muinntir a bha tinn, 3 a' freagairt nam Phairiseach mu thimchioll dealachaidh, 10 a' nochdadh c'uin a ta am pòsadh feumail, 13 a' gabhail ri cloinn bhig, &c.

A GUS tharladh, an uair a chricheanuich Iosa na briathrasa, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thainig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan :

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thainig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh e, agus ag radh ris, Am bheil e cearduichte do dhuine a bhean a chur uath air gach uile aobhar ?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti

a rinn air tùs iad, gu'n d'rinn e iad fear agus bean ?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanuidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin an nia cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son na seadh a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thubhairt dh'i, agus a cur air falbh ?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibhse air son cruais' bhur cridhe, bhuir mnà a chur uaibh : ach cha robh e mar sin e thùs.

9 Agus a deirimse ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son strìopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha 'n'eil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha 'n'eil na h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, ach iadsan d'an d'thugadh e.

12 Oir a ta euid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn am màthair : agus a ta cuid do chaillteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoineibh : agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad fein 'nan caillteanaich air son rioghachd nèimhe. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail chuige, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, ohum gu cuireadh e a lamhan orra, agus gu'n deanadh e ùrnuigh : agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanabaibh, agus na bacadhbh dhoibh teachd a m' ionnsuidh : oir is ann d'an leithidibh sin a ta rioghachd nèimhe.

15 Agus an déigh dha a lamhan a chur orra, dh'imich e as sin.

16 Agus feuch, thainig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith,

d thachair.

e 'ga fheuchainn, 'ga bhuairleadh.

ciod am maith a dheanam chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhiomsa? Cha 'n eil son neach maith ach a h-aon, eadhon Dia: ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid na h-àitheanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adbaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhrèige.

19 Tabhair oncoir do t'athair, agus do d' mbàthair: agus, Gràdhaidh do choimhearsnach mar thu fein.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige: ciod a ta dh'uireasbhuidh orm fathast?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhì coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionnhas air nèamh: agus thig, agus lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach: oir bhia mòr shaibhbreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu fìrinneach a deirim ribh, gu bheil e cruaidh air duine saibhir dol a steach do rioghachd nèimhe.

24 Agus a ris a deirim ribh, Gur usadh do chàmhail dol tre's chrò snàthuide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

25 Agus air cluinntinn so d'a dheisciobluibh, ghabh iad iongantas mòr, ag radh, Cia ma seadh an neach a dh'fheudas a bhì air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhàoinibh a ta so eucomasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a deirim ribh, sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin^h, an trà shuidheas Mac an duine air caithir a ghloire fein, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaitheir dheug, a'

tabhairt breth air dà thrèibh Ìsraeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathreichean, no athair, no màthair, no bean-phòda, no clann, no fearann air agàth m'ainmese, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhithes air dheireadh; agus air dheireadh, a bhithes air thoiseach.

C A I B. XX.

1 A ta Criosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saothreach ann an gàradh fìona, a' dearbhadh nach 'eil Dia fuaidh fhiachaibh do dhuine air bith; 17 a' roimh-innseadh a' chàis, &c.

OIR is cosmhuil rioghachd nèimhe ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a' thuarasdalachadh luchd oibre d'a ghàradh fìona^l.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd oibre air pìrghinn *Romhanaich* san là, chuir e g'a ghàradh fìona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e droing eile 'nan seasamh dìomhanach air a' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fìona, agus ge b'e ni a bhithes ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a ris timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aon uair deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nar seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus air teachd do'n fbasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fìona sin r'a stiùbhard^l, Gairm an luchd oibre, agus tabhair dhoibh an tuaras-

^f glaidh. ^g trid, troimh. ^h ath-ùrachadh, ath-chruthachadh. ⁱ fìon-
lios. ^l fhear-riaghlaidh.

daí, a' -toiseachadh, o 'n droing a thainig fa dheireadh gu ruig na ceud doine.

9 Agus an uair a thainig iadsan a thuarasaluicheadh mu thimchioll na h-aon uair deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

10 Ach an uair a thainig an ceud dream, sbaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe.

12 Ag radh, An dream sin a thainig fa dheireadh, cha d'rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionann agus sinne, a dh'iomchair uallach i agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha 'n'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do choird thu rium air pheghinn?

14 Tog leat do chuid fein, agus imich romhad: 's i mo thoils a thabhairt do'n ti so a thainig fa dheireadh, mar a thug mi dhuitse.

15 Nach 'eill e ceaduichte dhomhsa an ni a's toil leam a dheanamh ri m' chuid fein? am bheil do shùils' olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an droing dheireannach air thoiseach, agus an droing a ta air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus ag dol do 'Iosa suas gu Hierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis fa leth anns an t-slighe, agus thubhairt e riu;

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-ard shagartaibh, agus do na scriobhuichibh, agus ditidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh air, agus chum a sgiursadh, agus a cheusadh: ach an treas là éiridh e a ris.

20 An sin thainig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' tabhairt onoir dha, agus ag farruidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod

a b'àill leat? Thubhairt i ris, Abair'm gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear aca air do laimh dheis, agus fear eile air do laimh chli, a'd' rioghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Oluidh sibh gu deimhin do m' chupansa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo laimh dheis agus chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhoibhsan d' am bheil e air ulluchadh le m' Athairse.

24 Agus air chluinntinn so do'n deichnear, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig prionnsaibh nan Cinnich tighearnas orra, agus gu bheil aig an daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nar measg: ach ge b'e neach le'm b'àill a bhi mòr 'nar measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b'àill toiseach a bhi aige ann bhur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d'thainig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt anama fein mar éiric air son mhòrain.

29 Agus ag dol a mach dhoibh a Iericho, lean sluagh mòr e.

30 Agus feuch, dithis do dhaoineibh dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a' chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag radh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid a ghlaodh iadsan, ag radh, Dean tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad; agus thubhairt e, Cìod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

23 Thubhairt iadsan ris, A Thigh-earn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilibh: agus air ball^u thainig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

C A I B. XXI.

1 *A ta Iosa a' marcachd gu Hierusalem air asail, 12 a' tilgeadh a mach an luchd reic^o agus ceannachd as an teampull, 17 a' malluchadh a' chroinn-fhige, &c.*

A Gus an uair a dhruid iad ri Hierusalem, agus a thainig iad gu Bethphage, gu sliabh nan crann-ola, an sin ehuir Iosa dithis d'a dheisciobluibh uath,

2 Ag radh riu, Rachaidh do'n bhaile a ta thall fa'r comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann, agus loth maille rith^e: fuasglaidh, agus thugaibh a m'ionnsuidh^s iad.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraidh, Gu' bheil feum aig an Tighearn orra; agus cuiridh e uath air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu 'n coimhliontadh an ni a thubhradh leis an fhaidh, ag radh,

5 Innsibh do nighean Shìom, Feuch, a ta do Rìgh a' teachd a d' ionnsuidh gu ciuin, is e 'n a shuidhe air asail, agus air loth^p mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh,

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluingean^r orra, agus chuir iad esan^r na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr shluagh am falluingean air an t-slighe; agus gheart droing eile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe iad.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dheighn iolach, ag

radh, Hosanna do Mhac Dhaibh^s; beannuichte gu robh an Tia thig ann an ainm an Tighearna; hosanna ann na h-ardaibh.

10 Agus air do dhasan a steach do Hierusalem, ghluaiseadh am baile^o uile, ag radh, Co e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghallile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dé, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd malairt^t an airgid thairis, agus caithriche luchd reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e scriobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa, ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn^u e.

14 Agus thainig na doill agus na bacadh d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànuich e iad.

15 Agus an uair a chunnaic na h-ard shagairt agus na scriobhuichean na gnìomharan iongantach a rinn e, agus a' chiann a' glaochaidh an teampull, agus ag radh, Hosanna do Mhac Dhaibhⁱ, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris, An cluinn thu cìod a ta a' mhuinntir sin ag radh? Agus thubhairt Iosa riu, A ta mi cluinntinn; nach do leugh sibhse riann, As beul nan naoidh agus nan clechran choimhlion thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhag e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh'fhan e an sin.

18 Agus ag pilleadh dha chum a' bhaile air mhaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-fge fhacinn air an t-slighe, thainig e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhuair e ni air bith air, ach duilleach a mhàin; agus thubhairt e ris, Nàr fhàsadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann-fge air ball.

20 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e, ghabh iad iongantach, ag

^u gun dàil, san uair. ^o 'na fochair. ^p bioraiche. ^r eudach, uachdair.

^s a' chathair. ^t iomlaid. ^u 'na uamh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach.

adh, Cia luath a shearg an crann-fige as ?

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, ma bhitheas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fuidh amharus, cha 'n e mhaïn gu'n dean sibh an ni a rinneadh do'n chrann-fhige, ach mar an ceudna ma their sibh ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhaireg thu, bithidh e deanta :

22 Agus ge b'e air bith nithe a dh'iarras sibh ann bhuir n-ùrnuigh, ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an uair a thainig e do'n teampull, thainig na h-ard shagairt agus seanairean a' phobuill d'a ionnsuidh, agus e a' teagasg, ag radh ris, Ciod e an t-ùghdarras trid am bheil thusa a' deanamh nan nithe ? agus cò thug an cumhachd so dhuit ?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòruichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus ma dh'innseas sibh dhomh e, innsidh mise dhuibhse air mhodh ceudna cia an t-ùghdarras trid an deanam na nithe.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thainig e ? O nàmh, no o dhaoineibh ? Ach reusonnich iadsan 'nam measg fein, ag radh, Ma their sinn, O nàmh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e ?

26 Ach ma their sinn, O dhaoineibh, a ta eagal a' phobuill oirnn ; oir a ta meas fàidh aig gach uile dhuine air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha 'n eil fhios againn. Agus thubhairt esan riu, Nì mò dh'innseas mise dhuibhse cia an t-ùghdarras trid an deanam na nithe so.

28 Ach ciod i bhuir barailse ? Bha aig duine àraidh dithis mhac, agus thainig e dh'ionnsuidh a' cheud mhic, agus thubhairt e, A mhic, imich, dean obair an diugh a'm' ghàradh fiona.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean : ach 'na dhéigh sin, ghabh e aithreachas agus dh'imich e.

30 Agus thainig e gus an dara mac, agus thubhairt e mar an ceudna. Agus fhreagair esan agus thubhairt e, *Théid*, a Thighearn ; gidheadh cha deachaidh e.

31 Cia do'n dithis a rinn toil 'a-thar ? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa riu, Gu firinneach a deirimse ribh, gu'n dthéid na cis-mhaoir agus na striopaichean do rioghachd Dhé roimhibhse.

32 Oir thainig Eoin d'ar ionnsuidh an slighe na freantachd, agus cha do chreid sibh e : ach chreid na cis-mhaoir agus na striopaichean e. Agus ged a chunnaic sibhse so, cha do ghabh sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd eile : Bha fear-tighe àraidh ann, a phlann-dhuich fion-lios, agus chuir e gàradh m'a thimchioll, agus chladhaich e ionad bruthaidh an fhìona ann, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e ; agus chaidh e fein air choigrich.

34 Agus an trà dhruid riu am an toraidh, chuir e a sheirbhisich a dh'ionnsuidh na tuatha, a dh'fhaotainn a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fear dhuibh, agus mharbh iad fear eile, agus chlach iad fear eile.

36 A ris, chuir e seirbhisich eile naith, tuilleadh na sa' cheud chuideachd : agus rinn iad orrasan mar an ceudna.

37 Ach fa dheireadh, chuir e a mhac fein d'an ionnsuidh, ag radh, Bheir iad urram do m' mhac.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra fein, 'Se so an t-Oighre, thigibh, marbhamaid e, agus glacamaid 'oighreachdsan dhuinn fein.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e, agus mharbh iad e.

40 Air an zobhar sin an uair a thig Tighearn an fhion-lios sin, ciod a nì e ris an tuath sin ?

41 Thubhairt iad ris, Sgrìosaidh e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fion-lios air

tuath eile, a bheir a thagraidh dha 'nan aimsiribh fein.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na scriobtuiribh, A'chlach a dhiult na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-oisinn: 's e an Tighearn a rinn so, agus a ta e iongantach 'nar sùilibhne?

43 Uime sin a deirim ribh, Gu'n toirear rioghachd Dhé uaibhse, agus gu'n toirear do chinneach eile i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a' chloich so, brisear e; ach ge b'e air an tuit i, ni i min luaithre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-ard shagairt agus na Phairisich a chosamlachdasan, thuig iad gu'm b'ann umpa fein a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air b, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas fàidh ac' airsan.

C A I B. XXII.

1 Cosamlachd bainne mhic an Rìgh.

9 Gairm nan Cinneach: 12 peanas an fhir a bha dh'uireasbhuidh truscan na bainne. 15 Is còir cis locadh do Cheasar, &c.

AGUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a ris an cosamlachdaibh, ag radh,

2 Is cosmhuil rioghachd nèimhe ri rìgh àraidh, a rinn banais phòsaidh d'a mhac fein,

3 Agus chuir e a sheirbhiseich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainne: ach cha b' àill leosan teachd.

4 A ris chuir e d'an ionnsuidh seirbhiseich eile, ag radh, Abruibhse ris a' mhuinntir d'an d'fhugadh cuireadh, Feuch, dheasuich mi me dhìnnear: a ta mo dhaimh agus mo spréidh bhiadhta air am marbhadh, agus a ta na h-uile nithe ullamh: thigibh chum na bainne.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh'imieh iad rotpa, fear dhiubh d'a fhearann, agus fear eile chum a cheannachd:

6 Agus rug a' chuid eile dhiubh air a sheirbhiseich, agus thug iad mas-ladh dhoibh, agus mharbh siad iad.

7 Ach an uair a chual an rìgh se' ghabh e fearg; agus chuir e armailtean uaithe, agus sgrios e an luchd mortaidh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhiseich, Gu firinneach a ta a' bhanais ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'fhuair iad e.

9 Air an aobhar sin imichibhse gu na rathaidibh mòra, agus a lion daoine 's a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainne.

10 Agus chaidh na seirbhiseich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith: agus lìonadh tigh na bainne le muinntir a shuidh chum bith.

11 Agus air dol a steach do'n rìgh a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh truscan na bainne uime:

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thainig thusa steach an so, gun truscan na bainne umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhiseich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus lamhan, togaibh libh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus glosan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheadadh iad esan a ribeadh 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil fein, maille ri luchd-leamhuinn Heroid, ag radh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith: oir tha 'n'eil thu ag amharc air pear-saibh d' dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharait Am bheil e ceaduichte cis a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mìoruin a dh' Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m' bhuairleadh, a chealgairean?

b b' àill leo lamh a chur ann.

c ghlacadh. d gnàis Gr.

19 Nochdubh dhomhsa airgid na cise. Agus thug iad d'a ionnsuidh paghiam^c.

20 Agus thubhairt e riu, Cia dha a bhuineas an dealbh so, agus an scriobhadh a ta m'a thimchioll?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaisibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad iongantais, agus dh'fhag iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin fein thainig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a thair nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air,

24 Ag radh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bas gun chlann aige, gur còir d'a bhràthair a bheansan a phòsadh a dhligbe dàimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measgne, agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bas, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhag e a bhean d'a bhràthair.

26 Agus thachair mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas bràthair, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan deigh uile fhuair a' bhean bas mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cia do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i ac' uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan^f, gun eòlas agaibh air na scriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh ni 'n dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air neamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag radh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beo.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantais r'a theagasgan.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd air, 'ga dhearbhadh, agus ag radh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhuidhidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uill' inniunn.

38 'Si so a' cheud àithne agus an àithne mhòr.

39 Agus is cosmhail an dara rishe so, Gràdhuidhidh tu do choimhearsnach mar thu fein.

40 Air an dà àithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhí cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag radh, Ciod i bhuir barailse mu thimchioll Chrìosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhi.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhi san spiorad a Thighearna dheth, ag radh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo laimh dheis, agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaithe?

45 Air an ac'har sin ma ghoireas Daibhi a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn son neach freagradh sam bith a thubhairt air; ni mò a bha chridh' aig son neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

C A I B. XXIII.

1 *A ta Crìosd a' comhairleach' a' phobuill tiseachd ri deadh theagasg nan scriobhuichean, agus nam Phairiseach; ach gun an droch eisiomplair a leanuinn: 5 Is còir d'a dheisciobluibh bhí air am fàicill an aghaidh an uabhair, &c.*

A Noin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh fein,

2 Ag radh, Ata na sciobhuichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois.

3 Air an aobhar sin na h-ùile nithe dh'iarraas iad oirbhs' a choimhead^h, coimhidibh agus deanuibh iad; ach na deanuibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaicheh troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad iad air guailnibh dhaoine, gidheadh cha charuich iad fein iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum am bi air am faicinn le daoineibh: ni iad am phillacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féisdibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionaluibh.

7 Agus fàilte faghail air na marg-aibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhuibh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhsé: oir is aon ard mhaighstir a ta aguibh, Criosd; agus is bràithre sibh fein uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air talamh: oir is aon Athair a ta aguibh, a ta air nèamh.

10 Cha mhò ghoirear ard mhaighstirean dhibh: oir is aon ard mhaighstir a ta aguibh, Cri d.

11 Ach an ti a's mò 'nar measg, bitidh e 'na òglach aguibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'ar-duicheas e fein, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e fein, arduichear e.

13 Ach is anaoibhinn dhuibhsé, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan, do bhrìgh gu bheil sibh a' druideadh rioghachd nèimhe an aghaidh dhaoine: oir cha dtheid sibh agha a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan; oir a ta sibh ag itheadh suas

tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh ùrnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan; oir cuartichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh d'ar creidimh fein, agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn d'heath dà uair ni 's mò na sibh fein.

16 Is anaoibhinn dhuibh, a chinn-iuil dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampull, a ta e ceangailte¹.

17 Amadana, agus a dhaoine daila! oir cò ac' is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine daila! oir cò ac' is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b'e mhionnuicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre fein, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnuicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh airsan, agus air an Tì a ta 'na chòmhmuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnuicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air rìgh-chaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan: oir a ta sibh a' tabhairt an deachaimh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhiobair sibh nithe oudhromach an lagha, cothrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iuil dhalla, a shiolaidheas^m a' mhion-chuileag, agus a shluigean an càmhail.

25 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean

^h ghlaidheadh. ^h eallacha. ⁱ a luchd-seòluidh, a threòraichean.
^l fuidh fhiachaibh. ^m sgagas.

uichean agus Phairiseacha, a chealg-
airean; oir glanuidh sibh an taobh a
muigh do'n chupan, agus do'n mhèis,
ach a ta iad an taobh a stigh làn do
reubainn, agus do eucoirⁿ.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs
an taobh a stigh do'n chupan agus
do'n mhèis, chum as gu'm bi an
taobh a muigh dhiubh glan mar an
ceudna.

27 Is anaoibhinn dhuibh, a scrìobh-
wichean agus Phairiseacha, a chealg-
airean; oir is cosmhail sibh ri uaigh-
ibh gealuichte, a ta deadh-mhaiseach
air an taobh a muigh, ach air an taobh
a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine
marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an
leth a muigh am fianuis dhaoine an
coslas fhreana, ach san taobh a stigh
làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is anaoibhinn dhuibh, a scrìobh-
uichean agus Phairiseacha, a chealg-
airean; oir a ta sibh a' togail àitean-
adhlacaidh nam fàidh, agus a' dean-
amh leac-lithidh nam firean deadh-
mhaiseach,

30 Agus ag radh, Nam bhitheamaid
ann an laithibh ar n-aithriche, cha
bhitheamaid compàrteach riu am fuil
nam fàidh.

31 Mar sin a ta sibh 'nar fianuisibh
'nar n-aghaidh fein, gur sibh clann
na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin fionuibhse suas tomhas
bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nath-
raiche nimhe, cionnus a dh'fheudar
leibh dol as o dhamnadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin feuch, cuir-
eamas d'ar ionnsuidh fàidhean, agus
daoine glise, agus scrìobhuichean; a-
gus cuid dhiubh marbhadh agus ceus-
uidh sibh, agus cuid dhiubh sgiursaidh
sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni
sibh geur-leanmhuinn orra o bhaile gu
baille:

35 Chum as gu'n dthig oirbh gach
uile fhuil fhreanta a dhoirteadh air
an talamh, o fhuil Abeil fhreanta,
gu fuil Shachariais, mhic Bharachi-
ais, a mharbh sibh eadar an teampull
agus an altair.

36 Gu firinneach a deirim ribh,
Gu'n dthig na nithese uile air a'
ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a
mharbhas na fàidhean, agus a ghabhas
do chlachaibh air an droing a chuirear
a t'ionnsuidh, cia minic a b'àill leam
do chlann a chruinneachadh r'a chèile
mar a chruinnicheas cearc a h-eoin
fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill
leibh!

38 Feuch, fàgar bhur tigh aguibh
'na fhàsach.

39 Oir a deirimse ribh, nach faic
sibh mise o so suas, gus an abair sibh,
Is beannuichte an Tì a thig ann an
ainm an Tighearna.

C A I B. XXIV.

1 A ta Crìosd ag innseadh roinnh-
laimh sgrios Ierusalem: 3 creud
iad agus cid mòr na trioblaidean a
bhitheas roimhe sin: 29 comharan
a theachd gu breitheanas, &c.

A GUS chaidh Iosa mach, agus
dh'imich e o'n teampull; agus
thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh,
a nochdadh dha aitreabh an team-
puill.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach
faic sibh iad so uile? gu firinneach a
deirim ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh
nan crann-ola, thainig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh os Iosal^o, ag radh, In-
nis dhuinne, c'uin a thig na nithese
gu crìch? agus ciod e comhara do
theachdsa, agus deiridh an t-saogh-
ail?

4 Agus fhreagair Iosa agus thu-
bhairt, e riu, Thugaibh an aire nach
meall aon neach sibh:

5 Oir thig mòran a'm ainmse, ag
radh, Is mise Crìosd; agus meallaidh
iad mòran.

6 Agus cluinidh sibh coganna, a-
gus tuairisgeul^p choganna: thugaibh
an air, nach bi sibh fa amhladh^r:
oir is èiginn do na nithibhse uile teachd
gu crìch^s, ach cha 'n'eil an deireadh
ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an aghaidh

ⁿ dh'anabhara.^o an uaignidheas.^p iomradh.^r bhuaireas.^s tachairt.

cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd : agus bithidh gorta agus plaighean agus criothana talmhainn am mòran a dh'aitibh.

8 Agus cha 'n eil anna so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh : agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainmese.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chèile, agus bithidh fuath aca d'a chèile.

11 Agus éiridh mòran a dh'fhàidhibh bréige, agus mealluidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaruidh gràdh mhòrain.

13 Ach ge b'e bhitheas seasamhach chum na crìche, s'e so a shlànuichear.

14 Agus bithidh seiseugul so na rioghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinneachaibh : agus an sin thig an deireadh.

15 Air an aobhar so an uair a ch'f s'bhse gràinealachd an léir-agrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad naomha, (tuigeadh an ti a leughas)

16 An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea, chum nam beann.

17 An ti a ta air mullach an tighe, na d'èigeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis a ta thigh :

18 Agus an ti a ta air a' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail fhalluinge leis.

19 Agus is anaoibhinn do na mnaibh torrach, agus dhoibhsan a bheir cloch uatha sna laithibh sin.

20 Ach guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid :

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhitheas a choidhch.

22 Agus mur biodh na l'f' thean sin air an giorrachadh, cha' bhiodh feoil sam bith air a tearnadh : ach air son nan daoine taghta bithidh na laithean sin air an giorrachadh.

23 An sin ma their son duine-ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no an sud ; na creidibh e :

24 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus miorbhuilean mòra, ionnus gu mealladh iad, nam feud-adh e bi, na daoine taghta fein.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimh-laith.

26 Uime sin ma their iad ribh, Feuch, a ta e san fhàsach, na rach aibh a mach : feuch, a ta e sna seomraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an dealanach o'n aird an ear, agus a dhealruicheas i gus an aird an iar ; mar sin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b'e ball am bi a' chairbh', is ann an sin a chruinnichear na h-iol-airean.

29 Air ball an déigh trioblaid nan là ud, dorchuichear a' ghrian, agus cha tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumhachda nan nàrach air an orathadh.

30 Agus an sin foillsichear comhara Mhic an duine an nèamh : agus an sin ni uile thruubha na talmhainn bròn, agus ch' iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimhe, le cumhachd agus glòir ro mhòir.

31 Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòir na gallruimp, agus cruinnichidh iad a shlugh taghta o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall nèimhe gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghluinuibh cosamhlachd o'n chrann-fuige : an uair a bhitheas a gheug a nis maoth, agus a dh'fhàsas an duilleach, aithnichidh sibh gur fagus an samhradh :

33 Agus mar an ceudna, an uair a ch' iad sibhse na nithese uile, biodh fios agaibh gu bheil e am fagus, cadhan aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a deirim ribh, Nach d'heid an ginealach so fein thairis, gus an tachair na nithese uile.

35 Theid neamh agus talamh thairis, ach cha d'heid mo bhriathras thairis a choidhch.

36 Ach cha 'n'eil fios an là no na h-uaire sin aig duine air bith, no fòs aig ainglibh nèimhe, ach aig m'A-thairs' a mhàin.

37 Ach amhuil a bha laithean Noe, mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

38 Oir mar a bha iad anns na laithibh roimh 'n tuil ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus a' tabhairt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach san àire,

39 Agus nach robh fhios aca gus an d'thainig an tuil, agus an do thog i leatha iad uile; mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis air a' mhachair; gabhar fear aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a' meilleadh^a anns a' mhuileann; gabhar a h-aon aca, agus fàgar an sòn eile^b.

42 Uime sin deanuibhse faire, oir cha 'n'eil fhios agaibh cia an uair an d'thig bhur Tighearna.

43 Ach a ta fhios so agaibh, nam b'fhiosrach fear an tighe cia an uair an d'thigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fulaingeadh e gu 'm bristeadh a thigh trid.

44 Uime sin bithibhse ullamh mar an ceudna: oir is ann an uair nach smail sibh, a thigh Mac an duine.

45 Cò e ma seadh a ta 'na òglach frinneach agus glic, a chuir a Thighearn os cionn a mhuinntire, a thabhairt bidh dhoibh 'na àm fein?

46 Is beannuichte an t-òglach sin, a gheibh a Thighearna ri àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a deirim ribh, gu'n cuir se e os cionn a mhaoin gu h-iomlan.

48 Ach ma their an droch sheirbhiseach ud 'na chridhe, A ta mo Thighearn a' cur dàil 'na theachd,

49 Agus ma thòisicheas e air a choimh-sheirbhisich a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille ri luchd misge;

50 Thig Tighearn an òglaich sin ann an là nach 'eil suil aige ris, agus ann an uair nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloigh-dibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na cealgairibh: an sin bithidh gul agus glosan fhiacal.

C A I B. XXV.

Far am bheil againn, 1 cosamhlachd nan deich ògh, 14 Agus nan talann: 31 mar an ceudna min-innseadh mu'n dhreitheanas dheireannach.

AN sin samhluichear rioghachd nèimhe ri deich òghibh, a thug leo an lòchrain, agus a chaidh a mach an còdhail an fhir nuadh-phòsda^b.

2 Agus bha cùigear dhuibh glic, agus cùigear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain leo, ach cha d'thug iad ola leo.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad ola leo 'nan soithichibh maille r'an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh maille do'n fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain^c.

6 Ach anns a' mheadhon-oidhche rinneadh glaoth, Feuch, a ta 'm fear nuadh-phòsda a' teachd, rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'èirich na h-òighean ud uile, agus dheasuich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach rìusan a bha glic, Tabhairuibh dhuinne cuid do bhur n-ola; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag radh, Air eagal nach bi na 's leoir ann dhuinn fein agus dhuibhse, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannuicibh dhuibh fein.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thainig am fear nuadh-phòsda, agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin thainig mar an ceudna na h-òighean eile, ag radh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach aithne dhomh sibh.

^a bleath. ^b an té eile. ^c fhir-na-bainnse. ^c rinn iad dèidh uile, agus choidil iad.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an la no an uair, air an dthig Mac an duine.

14 Oir is cosmhùil ^{ed} ri duine a' dol air choigrich, a ghoir a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin :

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig talanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon ; do gach aon fa leth a réir a chomais ; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig talanna, agus rinn e ceannachd leò, agus bhuannaich e cùig talanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan a fhuair a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fhòlaich e airgid a mhaighstir.

19 An déigh aiseir fhada thainig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thainig esan a fhuair na cùig talanna, agus thug e leis cùig talanna eile, ag radh, A Thighearna, thug thu dhomhsa cùig talanna : feuch, bhuannaich mi cùig talanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich flùrinnich ; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os cionn mhòrain thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearna.

22 Agus air teachd dhasan a fhuair an dà thalann, thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomhsa dà thalann : feuch, bhuannaich mi dà thalann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich flùrinnich ; bha thusa firinneach ann am beagan do nithibh, cuiridh mise os cionn mòrain do nithibh thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearna.

24 Ach an uair a thainig esan a fhuair an t-aon talann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thionndas san ionad anns nach do sgaoil thu :

25 Agus air dhomh bhi faidh eagral, chaidh mi agus dh'fhòlaich mi do thalann san talamh : feuch, sin agad do chuid fein.

26 Fhacagair a Thighearna agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uile agus leisg, bha fhios agad gu buain-innse san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalam as an ionad anns nach do sgaoil mi ;

27 Bu chòir dhuit uime sin m'airgid a thabhairt do'n luchd malairt, agus air dhomh teachd gheibhlinn mo chuid fein maille r'a riadh.

28 Buinibh uaith uime sin an talann, agus thugaibh dhasan e, aig am bheil na deich talanna.

29 (Oir do gach neach aig am bheil bheirar, agus bithidh aige gu pailt : ach uaithsan aig nach 'eil, bheirar eadhon an ni sin a ta aige)

30 Agus tilgibh an seirbhiseach mi-tharbhach so do dhorchadas ionallach : an sin bithidh gul agus giosg-an fhìacal.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghloir, agus na h-aingil naomba uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rioghail a ghloire.

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich ; agus sgaraidh e iad o chéile, amhuil a sgaras^c buachaill na caoraich o na gabhraibh :

33 Agus cuiridh e na caoraich air a laimh dheis, ach na gabhair air a laimh chli.

34 An sin their an Rìgh rìusan air a dheis, Thigibh, a dhaoine bean-nuichte m' Atharsa, sealbhuichibh mar oighreachd an rioghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bun-sìtean an domhain :

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhòr^f, agus thug sibh dhomh deoch : bha mi a'm' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhomh :

36 Lomnochd, agus dh'eudaich sibh mi : bha mi euslan, agus thainig sibh g'am anharc : bha mi am prìosan, agus thainig sibh a m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fireana e, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a

^d is cosmhùil rioghachd nèimhe. ^e thearbaidheas. ^f iotmhòr, pàitcach.

bheathaich sinn thu ? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit ?

38 No c'uin a chunnaic sinn a' d'choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit ? no lomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu ?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosun, agus a thainig sinn a t' ionnsuidh ?

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu deimhin a deirim ribh, a mheud 's gu'n do rinn sibh e do h-aon do na bràithribh a's lugha agamsa, rinna sibh dhomhsa e.

41 An sin their e mar an ceudna rìusan air an laimh chli, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ulluicheadh do'n diabol agus d'a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh: bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh: lomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi: euslan, agus am prìosun, agus cha d'thainig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosun, agus nach do fhritheil sinn dhuit ?

45 An sin freagraidh esan iad, ag radh, Gu deimhin a deirim ribh, a mheud 's nach d'rinna sibh e do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomhsa e.

46 Agus imichidh iadsan chum peanaid shiorruidh; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

C A I B. XXVI.

Far am bheil air an cur sìos, 1 comhairle agus ceannairc nan uachdaran an aghaidh Chrìosd. 6 A ta bean ag ungadh a chinn: 14 Iudas 'ga reiceadh. 17 A ta Crìosd ag ith-eadh na càise: 26 ag orduchadh a shuipèir naomha, &c.

A GUS tharladh, nuair a chrìochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e 's a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu'm bheil a' chàisg an dèigh dà latha, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh.

3 An sin chruinnich uachdaran nan sagart, agus na scriobhuichean, agus seanairean a' phobuill, gu talla an ard shagairt, d'an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chèile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na deanamaid e san fhéist, air eagal gu'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thainig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn a dh'ola ro luach-mhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig biadh.

8 Ach an usair a chunnaic a dheisciobuil sin, bha fearg orra, ag radh, Ciod is ciall do'n ana-caitheadh so ?

9 Oir dh'fheudadh an ola so bhi air a reiceadh air mhòran, agus a bhi air a tabhairt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' cur dragha air a' mhnaoi? oir rinn i deadh obair dhomhsa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maile ribh, ach cha 'n eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na h-olasa dh'i air mo chorpas, is ann fa chomhair m'adhlac a rinn i e.

13 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e àit am bi an soisgeuls' air a shearmonachadh air feadh an t-saoghail gu h-ìomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'imich aon do'n dà fhear dheug, d'am b'ainm Iudas Iscariot, chum nan ard shagart.

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir sibh dhomhsa, agus brathaidh mi dhuibh e? Agus choird iad ris air dheich buinn fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach dh'iarr e fàth b air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud là dh'fhéist

8 bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a cheusadh. b cothrom.

n neo-ghoirtichte, thainig na
nuil chum Iosa, ag radh ris,
h aill leat sinne a dh'ulluch-
uit, chum as gu'n ith thu a'

Agus thubhairt esan, Rachaidh
haille gu leithid so do dhuine,
raibh ris, Tha am maighstir ag
a ta m'am am fagus, cumaidh
disg aig do thighsa maille ri m'
obluibh.

Agus rinn na deisciobuil mar a
nich Iosa dhoibh, agus dheas-
d a' chaisg.

Agus an uair a thainig am
; shuidh e maille ris an dà
lheug.

Agus ag itheadh dhoibh, thubh-

Gu deimhin a deirim ribh,
brath fear dhibh mise.

Agus air dhoibh bhi ro bhrònach,
h gach aon aca fa leth air a radh
a mise e, a Thighearna?

Agus fhreagair esan agus thubh-
Anti a thumas a lamh sa' mbeis
riumsa, brathaidh esan mi.

Gu deimhin a ta Mac an duine
sachd, a réir mar a ta e scrìobh-
thimchioll: ach is anaobhlan
uine sin, le 'm brathar Mac an
: bu mhaith do'n duine sin,
eirte riamh e.

An sin fhreagair Iudas a bhrath
s thubhairt e, A mhaighstir, am
? Thubhairt esan ris, Thubhairt

Agus ag itheadh dhoibh, ghlac
ran, agus air tabhairt buidheach-
iris se e i, agus thug e do na
bluibh e, agus thubhairt e, Gabh-
thibh; 's e so mo chorpsa.

Agus air glacadh a' chupain,
ur tabhairt buidheachais, thug
ibh e, ag radh, Oluibh uile

Oir is i so m'fhuilse na tiom-
uaidh, a dhòirtear airson mhò-
rum maithheanais pheacanna.

Ach a deirim ribh, Nach òl mi
me do thoradh so na fionain^m,
le sin an òl mi e nuadh maille
na an riochachd m'Athar.

Agus air dhoibh leoidh a sheinn,

chaidh iad a mach gu alibh nas
crann-ola.

31 An sin thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum annams'
an nochd; oir a ta e scrìobhta, Buail-
idh mi am buachaille, agus agaspar
caoraich'an treuda.

32 Ach an déigh dhomhsa éirigh
a ris, theid mi roimhith do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile
dhaoine oilbheum annad, cha'n fhaigh
mise oilbheum gu bràth,

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimh-
in a deirim riut, air an oidhche so
fein mu'p goir an coileach, gu'n
àicheadh thu mi tri uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a
b'èiginn dhomh bàsachadh maille riut,
cha'n àicheadh mi thu. Agus thubh-
airt na deisciobuil uile mar an ceud-
na.

36 An sin thainig Iosa maille riu
gu innad d'an goirear Getsemane, a-
agus thubhairt e ris na deiscioblubh,
Suidhthibh' an so, gus an dtheid mise
a dheanamh ùrnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus
dithis mhac Shebede, agus thòisich e
air a bhi brònach, agus ro dhoilgheas-
ach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta
m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs:
fhuilbhs' an so, agus deanaibh faire
maille riumsa.

39 Agus dh'imich e beagan air
adhart^b, agus thuit e air 'aghaidh, a'
deanamh ùrnuigh, agus ag radh, O
m' Athair, ma dh'fheudas e bhi, rach-
adh an cupansa seachad oim: gidh-
eadh, na biodh e mar is aill leamsa,
ach mar is toil leatsa.

40 Agus thainig e chum nan deis-
ciobul, agus fhuair e 'nan ceadal iad,
agus thubhairt e ri Peadar, An am
mar sin, nach b' urradh sibh faire a
dheanamh aon uair a mhaith maille
riumsa?

41 Deanaibh faire agus ùrnuigh,
chum as nach tuit sibh am buaireadh:
a ta gun amharas an spiorad togarach;
ach a ta 'n fheoil anmhunn^o.

42 A ris an dara uair, dh'imich e

¹ agus bheannuich, agus bhris se e. ¹ a' choimhcheangail.

^m fionain. Eir. ⁿ air aghaidh. ^o lag.

agus rinn e ùrnuigh, ag radh, O m' Athair, mur feudar gu'n dheid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoilsa gu robh deanta.

43 Agus thaning e agus fhuair e iad a ris 'nan codal: oir bha an sìilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a ris, agus rinn e ùrnuigh an treas uair, ag radh nam briathra feudna.

45 An sin thainig e chum a dheisciobul, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta 'n uair air druidealh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do lamhaibh pheacach:

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta 'n ti a bhrathas mise 'm fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thainig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuidealh mhòr le cloidhibh agus bataibh o na h-ard shagartaibh agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath esan air tabhairt comharaidh dhoibh, ag radh, Ge b'e neach a phògas mise, 's e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thainig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thainig thu? An sin thainig iad, agus chuir iad lamh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus feuch, shìn a h-aon-diùbhsan a bha maille ri Iosa a lamh, agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an ard shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a ris do chlaidheamh air ais 'na ionad fein: oir iadsan uile a ghlacas an chlaidheamh tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m' Athair a ghuidheadh, agus bheir e dhomh tuilleadh is dà legion deug a dh'inglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na scriobtuirean air an coimhlionadh, a tha 'g radh gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin fein thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thainig

sibh a mach mar gu b'ann an aghaidh gaduiche le cloidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a'm' shuidhe maille ribh san team-pull a' teagasg, agus cha do chuir sibh lamh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh scriobtuire nam fàidh air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uil' e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibhsan Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-ard shagart, far an robh na sriobhuichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Pèadar e fad uatha, eadhon gu talla an ard shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhiseach a dh'fhaicinn na criche.

59 Agus dh'iarr na h-ard shagartan agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuair iad: seadh, ged a thainig mòran a dh'fhanuisibh bréige, cha d'fhuair iad. Fa dheoidh thainig dà fhanuis bhréige.

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am fear so, Is urradh mise téampull Dé a leagadh, agus a thogail a ris an tri laithibh.

62 Agus air do'n ard shagairt éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' fianuiseadh a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd. Agus fhreagair an t-ard shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhiònachadh air an Dia bheo, gu 'n inn-seadh tu dhuinn, an tu Criosd Mac Dhé?

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh a deirim ribh, 'Na dhéigh so chì sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas laimh cumhachd Dhé, agus a' teachid air neulaibh nèimhe.

65 An sin reub an t-ard shagart 'eudach, ag radh, Gu 'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barais? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.

67- An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuail iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag radh, Dean fàidheadoir-eachd^p dhuinn, a Chrìosd, cò e a bhuail thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thainig cailin à-raidh d'a ionnsuidh, ag radh, Bha thusa mar an ceudna maille ri h-Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag radh, Cha 'n'eil fhios agam ciod a ta thu 'g radh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic cailin eile e, agus thubhairt i riansan a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri h-Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le mionnaibh, ag radh, Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thainig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud fein thusa: oir a ta do chainnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, ag radh, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus air dol a mach dha, ghuil e gu' geur^r.

CAIR XXVII.

I A ta Crìosd air a thoirt thairis ceangailte do Philat. 3 Chroch Iudas e fein. 19 A ta Pilat a' faotainn rabhaidh o mhnaoi, 24 ag ionnlad a lamh, 26 a' leigeadh Bharabais fa sgaol: 29 Ta Crìosd air a chrùnadh le droighionn, 34 air a cheusadh, &c.

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdaran nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad

thairis a do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin an uair a chunnac Iudas a bhrath e, gu'n do dhìteadh e, ghabh e aithreasach, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-ard shagartaibh, agus do na seannairibh,

4 Ag radh, Pheacuich mi, ann am brath na fola neo-chiontaich. Aeh thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne? amhairc thusa air sin.

5 Agus air tilgeadh uatha nam benn airgid annas an teampa^l, dh'imich e roimha, agus chaidh e agus ebroch^s se e fein.

6 Agus ghlac na h-ard shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannuich iad leo fearann a' chriadhadair^t, chum a bhli 'na àit-adhlac do choigreachaibh.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, gu'an la'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an nì a thubhradh le Ieremias am fàidh, ag radh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mbeasadh, neach a mheas iadsan a bàs do chloinn Israeil:

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhadair, mar a dh'orduich an Tighearna dhomhsa)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdaran: agus dh'fhiosruich an t-uachdaran dheth, ag radh, An tusa Right nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-ard shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lion nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air son fhocal, ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iengantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na fèisde chleachd

^p fàinneachd. ^r goirt. ^s thachd.

^t fhir deanamh shoithiche creadha.

an t-uachdaran son phrìosanach a b'èill leas obus fa sgaol do'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro chomharsaichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chèile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaol duibh? Barabas, no Iosa, d'an goirear Crìod?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fharmaid, a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'nàshuidhe air caithir a' bhreitheanaid, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag radh, Na biodh agadha gneithuch sam bith ris an fhir ean^u sin: oir is mòr a dh'fhualaing mise an dugh ann am breasair, air a sheusan.

20 Ach chuir na h-ard shagairt agus na seanaircan inapidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dìthir is àill leibh mise a chur fa sgaol duibh? Thubhairt iadcan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri h-Iosa, d'an goirear Crìod? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son? ciod an t-olc a rinn e? ach is mò gu mòr a ghleodh iadcan, ag radh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnais Pilat nach do bhuadhuich e bheag san bith, ach gu'n d'èirich an tuilleadh buair-eis, air dha uisge a ghabhail, dh'ionn-laid e a lamhan am fiamuis an t-sluaigh, ag radh, A fa mi seneo-chiontach a dh'fhuil an fhir ean so: faicibhae sin.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh fhuil oirne, agus air ar cloian.

26 An sin leig e fa sgaol Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiursadh, a thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdaran leas Iosa do thalla a' bhreitheanaid, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rìghadh^a, chuir iad uime fathuing acairaid.

29 Agus air dhoibh crùn d'òigh-inn fhighheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilec 'na laimh dheis: agus 'a lùbadh an ghìin 'na làthair, rian iad fanois air, ag radh, Gu'm beannuichear thu, a Rìgh nan Iudhach.

30 Agus thig iad anugaid air, agus ghlaic iad an t-slat chuilec, agus bhuail iad m'a cheann e.

31 Agus an dèigh dhoibh fanois a dheanamh air, thug iad an fhaluing d'heò, agus chuir iad 'eudach fein uime, agus thug iad leas e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon: ean dh'èignich iad chum a chrann-ceusaidhean a ghidhan.

33 Agus an uair a theinig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a radh, àite cloiginn,

34 Thug iad dha r'a dè son gear, measga le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n d'èadh se e.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thruscan eatorra, a' sìg-eadh crannchuir: chum gu'a coimh-Montadh an nì a thubhradh leis an fhaidh, Roian iad m'a eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhreid.

36 Agus air suidhe dhoibh, rian iad faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chrùn-dhùidh scriobhta os a chionn, IS E' SO IO-SA RIGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris d'a ghaduiche^b: fear air a laimh dheis, agus fear eile air a laimh chli.

39 Agus thug iadcan a bha dol seachad toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag radh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an trì laithibh e, fàir ort fein: ma's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna thubhairt na h-ard shagairt, maille ris na scriobhuichibh, agus na seanairibh, a' fanois air,

^u ionracan. ^a eudach a thoirt dheth.

^b dà fhear-reubainn, dà chreachadair.

42 Shaor e daoine eile, e fein a shaoradh ni 'n comasach e: ma 's e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a nuas o'n chraann-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e dhòigh an Dia; saoradh e a nis e, ma ta toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise Mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 A nis o'n t-seathadh uair bha do-chadas-air an tìr uile gus an naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uaire dh'éigh Iosa le guth ard, ag radh, Eli, eli, lama sabachtani? 's e sin r'a radh, Mo Dhia, mo Dhia, ar son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntian sin do ehuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta 'm fear so glaothaich air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lìon e do fhìon geur i, agus air dha a cur air slait chuilce, thug e dha r'a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an dthig Elias g'a thear-nadh.

50 Agus an uair a dh'éigh Iosa a ris le glaoch mòr, thug e suas aspiorad.

51 Agus feuch, reubadh brat-roinn an teampuil 'na dhà chuid, o mhullach gu ìochdar; agus chrìochnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan.

52 Agus dh'fhosgladh na h-uaigh-ean, agus dh'éirich mèran do chorp-aibh nan naomh, a bha 'nan codal.

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaighibh an déigh aiseirighsan, agus chaidh iad a steach do'n bhàile naomha, agus nochdadh iad do mhòran.

54 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a' coimhead^c Iosa, a' chrith-thalmhainn, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag radh, Gu fìrinneach b'e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sìn mòran bhan (ag amharc am fad,) a lean Iosa o Ghalile, a' frith-ealadh dha:

56 Am measg an robh Muire Mag-

dalen, agus Muire màthair Sheumais agus Ioses, agus màthair cloinne Shebede.

57 Agus air teachd do'n sheasgar, thainig duine saibhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e fein 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna:

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'aithean Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lìon-eudach fìor-ghlan e.

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuadh fein, a chladhaich e ann an carruig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh'imich e roimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe.

62 A nis air an la màireach, an la'n déigh an ulluchaidh, chrùinnich-eadh na h-ard shagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag radh, A thighearn, is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beo, gu'n dubhairt e, Eiridh mi'n déigh thri laithean.

64 Orduich uime sin an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas la, air eagal gu'n dthig a dheisciobuil san òidhche, agus gu 'n goid iad leo e, agus gu 'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bìthidh am mearachd deireannach ni 's miosa na'n ceud mhearachd.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh an uaigh co tearuinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

C A I B. XXVIII.

1 Ta aiseirigh Chrìosd air a cur an cèill do na mnasbh: 9 nochd Chrìosd e fein doibh; 11 thug na h-ard shagairt airgid do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoidheadh as uaigh e, &c.

A N déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud là do'n

t-seachduin, thainig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaigne.

2 Agus feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thainig aingal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis anar dhealanach, agus eudach geal mar shneachda.

4 Agus air eagal roimhe chrìoth- nuich an luchd còmhaidh, agus chaith iad an riochd maibh.

5 Ach fhreagair an t-aingal agus thubhairt e ris na manaidh, Na biodh eagal oirbhe: oir a ta fhios againn gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaith cheusda.

6 Cha'n eil e's so; oir dh'fàich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearna 'na luidha.

7 Agus imichibh gu leath, agus inn- sibh d'a dheisciobluibh gu'n d'fàich e o na marbhaibh: agus feuch, tha e dol roimhibh do Ghalila, an sin chi sibh e, feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'fhaic iad gu leath o'n uaign, le h-eagal agus mòr ghais- deachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa fein orra, ag radh, Fàilte dhuibh. Agus thainig iad an fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus thug iad urram dha.

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: imichibh, shraibh ri m' bràithribh iadsan a dhol do Gha- lile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag

imeachd, feuch, thainig cuid da'n luchd faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-ard shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh- san an ceann a chèile maille ris na seannairibh, agus air gabhail còmhail- le dhoibh, thug iad mòran aingid da na saighdearaibh,

13 Ag radh, Abraibhe gu'n d'thainig a dheisciobuil anns an cùl- che, agus gu'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar còdail.

14 Agus na chluinnese an t-uechd- aran so, cuiridh sinne impidh air, a- gun ni sinn sibhas teurvinta.

15 Agus ghabh iad an t-aingid, a- gun rian, iad mar a theagaisgeadh dhoibh: agus a ta s'chàinnt an air a h-àithris an meag nan Iudhaich gun an là'n diugh.

16 An sin chaith an t-son deis- eobul deng do Ghalila, do'n bheinn far an d'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunnais iad e, thug iad urram dha: ach bha cuid eac' fa amharas.

18 Thainig Iosa, agus labhair e riu, ag radh, Thugadh dhomhas gach uile eamhachd air nèamh agus air tal- amh.

19 [Uime sin imichibhe, agus dean- sibh deisciobuil do f'gach uile chin- neach, 'gam haisteadh ann an sìnn an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naomh:]

20 A teagag dhoibh gach uile ni- the a dh'fàithn mise dhuibh a choimh- ead: Agus feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saogh- ail. Amen.

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

C A I B. I.

1 *Dreuchd & Eoin Bhaide.* 9 *A ta Iosa air a bhaisteadh:* 14 *A ta e searmonachadh;* 16 *A' gairm Phandair, Andreas, Shemais agus Eoin, &c.*

THOISEACH Seisgil Iosa Crìod Mhic Dhé:

2 A réir mar a ta e scrìobhte anns na fàidhribh, Feuch, cuiream mo theachdaire roimh do ghnàth, adh'uill- uicheas do shlighe romhad.

d' luchd faire. e rinn iad aoradh dha.

f'iompoichibh, teagaisgibh. 3 Oifig.

5 Guth an tì a' dh'èighes anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tigh-earna, deanaibh a' cheumanna' dir-each.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maithheanas pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àit-eachaidh Jerusaleim, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhuinn Iordain, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh le fionna chàrnhal; agus crìos leathair m'a leasruidh: agus bu bhiadh dha locuist agus mil fhiaidheich.

7 Agus shearmonaich e, ag radh, A ta' neach a' teachd a'm' dhèigh a's cumhachdaiche na mise; neach nach airidh mise air cromadh sìos agus barr-iall a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge: ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomha.

9 Agus tharladh anns na laithibh sin, gu'n d'thainig Iosa o Nasaret Ghàile, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball an uair a chaidh e suas an uisge, chunnaic e na nèamhan air am foghladh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd a nuas air.

11 Agus thainig guth o nèamh, ag radh, Is tusa rho Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlaoid.

12 Agus air ball tharruing an Spiorad e do'n fhàsach.

13 Agus bha e 'n sin san fhàsach dà fhichead latha air a bhuaireadh le Satan, agus bha e maille ris na fiadh bheathaichibh, agus fhrithheil na h-aingil dha.

14 Agus an dèigh Eoin a chur am prìosun, thainig Iosa do Ghàile, a' searmonachadh soisgeil rioghachd Dhé.

15 Agus ag radh, Choimhlionadh an aimsir, agus a ta rioghachd Dhé am fagus; deanaibhse aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhì 'g imeachd ri taobh fàirge Ghàile, chunnaic e Si-

mon, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhairege: (oir b'as-gairean iad.)

17 Agusthubhairt Iosa ri, Thigibh a'm' dhèighse, agus nì mi 'nar ias-gairibh air daoibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg iad an lonta, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as sin, chunnaic e Seumas Shebede, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a' càradh air lonta.

20 Agus air ball ghoir e iad, agus dh'fhàg iad Sebede an athair san luing maille ris an luchd tuarasdail, agus lean iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Chapernaum, agus air ball air dha dol a stigh do'n t-sionagog¹ air an t-sabaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg: oir bha e 'gan teagasg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b'ann mar na sgrìobhuichean.

23 Agus bha 'nan sionagog-san neach anns an robh spiorad neo-ghlan, agus ghlaodh e,

24 Ag radh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o^m Nasaret? an d'thainig thu g'ar sgrios-ne? Is aithne dhomh cò thu, son naomha Dhé.

25 Agus chronuich Iosa e, ag radh, Bi d' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an spiorad neo-ghlan e, agus a ghlaodh e le guth ard, thainig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr iongantas uile, ionnus gu 'n robh iad a' cur na ceiste so air a chèile, ag radh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neo-ghlana, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliu air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghàile.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreas, maille ri Seumas agus Eoin.

¹ luchd-àitich. ² air a' chòmhdach. ³ tigh-aoraidh.
^m bho, a.

30 Ach bha màthair-chéile Shì-moin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thainig esan agus thog e i, a breith air laimh oirre; agus air ball dh'fhàg am fiabhrus i, agus fhuathail i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh ionnadh gnè cucaile, agus thilg e mach mòran dheamhain, agus cha d'fhualaig e do na deamhnaibh labhairt, airson gu'm b' àithne dhoibhⁿ e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhad-uinn, fada roimh là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail^o, agus rinn e ùrnaigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rach-amaid^p a dh'ionnsuidh nam bailte eile laimh ruinn, chum as gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na criche so thainig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sìon-agogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thainig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a'lùbadh a ghilùn da, agus ag radh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth^t, agus air sìneadh a mach a laimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam, bi-sa glan.

42 Agus co luath 's a labhair e, air ball dh'fhalbh an loibhre^s uaith, agus rinncadh glan e.

43 Agus thug e geur ordugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith:

ach imich, nochd thu fein do'n t-sagart, agus tabhair mar lobeirt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithn Mòis, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro fhollaiseach, agus air a' chàis a agaoileadh m'an cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thainig iad d'a ionnsuidh as gach aird.

C A I B. II.

1 *Leighis Crìod neach air an robh am pairilis: 14 Tha e gairm Mhata o àite togail na cise, 16 ag itheadh maille ri cis-mhaoraidh agus ri peac-achaidh, &c.*

A GUS an déigh laithean àraidh, chaidh e a ris a steach do Chapernaum; agus chualas esan a bhàsan tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceann a chèile, air chor as nach robh àit a chumadh iad, eadhon timchioll an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thainig iad, a' tabhairt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiùlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tighe, anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an neach a bha tinn leis a' phairilis 'na luidhe.

5 Air do Iosa an creidimh-san fhaicinn, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacaidh air am maithheadh dhuit.

6 Ach bha droing àraidh^t do na sriobhuichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridhibh fein:

7 C'arson a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so? Cò dh'fheudas peacaidh a mhaithheadh ach Dia a mhaìn?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa 'na spiorad fein gu'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin ionn-

ⁿ dhaibh. ^o dìomhair, uaigneach. ^p imicheanuid, theirigeamaid.

^t ris. ^s muire. ^t àraid.

ta fein, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh nam nithe sin ann blur cridhlibh?

9 Co aca is usadh a radh ris an neach air am bheil am pairilis, Tha do pheacaidh air am mairtheadh dhuit, no a radh, Eirich, agus tog do leabaidh; agus imich?

10 Ach a chum as gu'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mòr an duine peacaidh a mhairtheadh air talamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis)

11 A deifin fhut, Eirich, agus tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

12 Agus dh'éirich ean air ball, agus thog e an leabaidh, agus chaidh e mach 'nam fianuis uile, ionnus gu'n robh mòr iongantais orra uile, agus gu'n do ghlòruich iad Dia, ag radh, Cha'n fhaca sinnne riamh a leithid sa.

13 Agus chaidh e mach a ris ri taobh na mara, agus thainig an sluagh uile-d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chumnaic e Lebhi^a mac Alpheus^b na shuidhe aig aite togail na cise, agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bidh 'na thigh-san, gu'n do shuidh mòran chis-mhaor agus pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chumnaic na scrìobhuichean agus na Phairisich e-san ag itheadh maille ri cis-mhaoraidh agus ri peacachaidh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cis-mhaoraidh agus ri peacachaidh?

17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairt e riu, Cha 'n'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach aca-san a ta tinn: cha d'thainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trosgadh^a: agus thainig iad, agus thubhairt iad riu, C'ar son a ta deis-

ciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trosgadh, agus nach 'eil do dhetha-ciobuil^a a' trosgadh?

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòda comasach air trosgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-phòda 'nam fochair^b? 'am feadh a ta am fear nuadh-phòda aca maille riu, cha'n fheud iad trosgadh a dheanamh:

20 Ach thig na laithean anns an dthoirrean am fear nuadh-phòda uatha; agus an sin ni iad trosgadh na laithlibh sin.

21 Agus cha 'n'eil duine sam bith a dh'fhuaisgeas mìr do eudach nuadh air sean eudach: no, *ma dh'fhuaisgeas*, buinidh am mìr nuadh, a chuir-eadh g'a lìonadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni's mìosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh^c; no brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear am fion, agus cailllear na searragan: ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e tròimh^d na h-achaidh arbhair air latha na sàbaid, agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na dìasam arbhair a splenadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air latha na sàbaid?

25 Agus thubhairt e-san riu, Nach do leugh sibhse riamh cìod a rinn Daibhidh, 'n uair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air fein agus orrasan a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an laithibh Abiatair an ard shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis^e, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaidh, agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha 'n e an duine air son na sàbaid:

^a trasgadh. ^b maille riu. ^c leathar-bhuidealaibh. ^d trid, air feadh.

^e an t-aran taisbeanta.

28 Air an aobhar sin is Tighearna f
Mac an duine air an t-sàbaid fein.

C A I B. III.

1 *Tha Crìosd a' leigheas an duine aig an robh an làmh sheargta, agus mòran a dh'eucaillibh eile: 11 a' cron-uchadh nan spiorad neo-ghlan, 13 agus a' taghadh a dhà abstol deug, &c.*

AGUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagog, agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air la-
tha na sàbaid, chum's gu'm biodh cùis dhìtidh aca dha.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air laithibh na sàbaid, no olc? anam a thearnadh, no a sgrìos? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'arhàir e m'an cuairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shìl e mach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidhsan, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrìosb.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheiscioblaibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea.

8 Agus o Ierusalem, agus o Iudaea, agus o thaobh thall Iordain, agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thainig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad oia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheiscioblaibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluagh, chum nach dòmhluicheadh iad e.

10 Oir leighis e mòran, ionnus gu'n do dhlu-theann iad ris, a mheud's air an robh plàighean, chum as gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neo-ghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag radh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann d'hoibh, nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'ail leis; agus thainig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum's gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh:

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar chomh-ainm:

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar chomh-ainm, s e sin re radh, Clann na tairneanaich.)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheuis, agus Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: Agus chaidh iad, do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a ris, ionnus nach robh e'n comas doibh uiread agus arach itheadh.

21 Agus an uair a chual a chaidreach so, thainig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na scriobhruichean a thainig a suas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann trid phrionnsaidh nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus air dha'n gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rioghachd roinnte na h-aghaidh fein, cha'n urrainn an rioghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh fein, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'èireas Satan 'na-

aghaidh fein, agus gu'm bi e roinnte, cha 'n urrainn e seasamh, ach a ta erloch aige.

27 Cha'n urradh neach air bith dol a steach do thigh duine laidh; agus 'airneis a shogailleis, mur ceangail e 'n duine laidh an toiseach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deasbhla a deirinn ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheam a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheam an aghaidh an Spioraid Naomh, cha 'n fhaigh e maithearas a choidhich, ach a ta e an cunnart peanaidh shiorraidh.

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neo-ghlan aige.

31 An sin thainig a bhrathrean agus a mhathair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Feuch, ata do mhathair agus do bhrathrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag radh, Co i mo mhathair, no mo bhrathrean?

34 Agus sheall e m'an cuairt orrasan a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhathair agus mo bhrathrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhrathair, agus mo phluthar, agus mo mhathair.

C A I B. IV.

1 Cosamhlachd an t-siudadair, agus a bhrigh. 21 Is coir dhuinn solus ar n-còis a phàrteachadh re mainnti eile. 26 Cosamhlachd an t-sil a ta fèis ann an uaigneas, &c.

A GUS thòisich e air teagasg a ris laimh ris a' mhair, agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luag, agus gu'n do shuidh e air a' mhair; agus bha 'n sluagh uile ri taobh na mara air th.

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e ri 'na theagasg,

3 Eisdibh, Feuch, chaidh fear-cuir a mach a chur ist:

4 Agus tharladh ag cur an t-sil da, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thainig eunlaist an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige, agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrigh nach robh doimhne talmhainn aige.

6 Ach air do'n ghréis éirigh, loisgeadh e; agus a chloinn nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'fhug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh; agus thug e mach, cuid a dheich uiread fhichead, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosrach iadsan, a bha 'na fhoch-air maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rioghachd Dhé: ach dhoibhsan a ta 'n leth muigh nithear gach ni an cosamhlachdaibh:

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm fèid iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn dhoibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad; air eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh am peacaidh air am maithheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so? agus cionnus ma ta a thurgeas sibh gach uile chosamhlachd?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, ann an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis

an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridhthibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas:

17 Agus cha 'n'eil freumh aca ionnta fein, ach mairidh iad rè sealain; 'na dhéigh sin 'nuair a dh'éireas amhghar^p no geur-leanhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oillheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éideas ris an fhocal;

19 Agus a tarochùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saibhreis, agus amhhianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail, agus nithear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith, an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich uiread fhichead, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

21 Agus thubhairt e riu, An dthoir ear coinneal chum gu'n cuir ear i fuith bheul soithich, no fuith leabaidh? nach ann a chum a cur ann an coinnleir?

22 Oir cha 'n'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; agus cha robh ni air bith an cleith, nach dthig os àird.

23 Ma ta cluasa chum éisdeachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugailh fa'near eiod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh fein; agus bheir ear cuileadh dhuibhse ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig am bheil, bheir ear dha: agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheir ear uath an ni sin fein a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rioghachd Dhé, mar gu'n cuireadh daine slòl anns an talamh,

27 Agus gu'n coidleadh e, agus gu'n éireadh e a dh'oidhch, agus a là, agus gu'n gineadh an slòl, agus gu'm

fàsadh e suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uath fein, air tùs an fochann, a ris an dias, an déigh sin an là arbh-ar anns an déia.

29 Ach an uair a ta 'n toradh abhaich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Cìod an ni ni 'n samhluich sinn rioghachd Dhé? no cìod e an cosamhlachd leis an coimhmeas sinn i?

31 Is cosmhull i ri gràinne mus-taird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, is lagha do na h-uile phàrtean a ta air talamh.

32 Ach an déigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni 's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air, ionnus gu'm feud eunlaith an athair nid a dheanamh fuith a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leibhridh sin do chosamhlachdeibh labhair e 'ma' focal riu, a réir mar a b'urraim iad a chluinntina.

34 Ach gun chosamhlachd cha de labhair e riu: Agus mhnich e na h-uile nithe d'a dheisciobluibh fein air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin fein, air teachd do'n fheasgar, Rachamaid thairis do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan ann an luing mar a bha e, agus bha longa beaga eile 'na fhochair mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich stoirne mhòr ghaoith ann, agus leum na tonna a steach do'n luing, air chor as gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air cluaiseig: agus dhuisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil swim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chrua-uich e ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tòd, bi sìmbach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha fàda^t mór ann.

40 Agus thubhairt e ri, C'ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh?

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chèile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin ùmhal da?

C A I B. V.

1 *Air do Chrìosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh, 13 chaidh iad a stigh anns na mucaibh. 25 Leighis e bhean air an robh dordadh fola, 35 agus thog e o na marbhaibh nighean Iairuis.*

AGUS thainig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neo-ghlan,

3 Aig an robh a chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic, agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, cadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chèile, agus mhìn-bàris e na geimhlean: Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ganàth, a là agus a dh'oidheche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaothaich, a' gus 'ga ghearradh fein le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnòthuchsa riut, Iosa, a Mhic an Dé is ro airde? cuiream ort a h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neo-ghloin)

9 Agus dh'fhiosruich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag radh, Legion is ainm dhomh: eir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g' an cur a mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn^u.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag radh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum as gu'n rachamaid a steach ionnta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neo-ghlana, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, arson anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thainig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantais uile.

21 Agus air dol do Iosa a ris thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh; agus bha e làimh ris a' mhuir.

22 Agus feuch, thainig son do uachdaranaisb nan sionagog, d'ana b'ainm Iairus, agus an uair a chunn-

^u do na sleibhtibh.

aic e esan, leig se e fein sios aig a chosaih.

23 Agus ghuidh e gu dàrachdach air, ag radh, A ta mo nighean bheag anna an eunnart grad bhàis; thig, guidheam ort, agus leag do laranan oirre chum as gu'n slànùichear i, agus mairidh i beo.

24 Agus dh'fhuic Iosa maille ris, agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhlaich iad e.

25 (Agus bha bean àraidh an sin, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhualaing i mòran o iomadh leigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b'fheaird i bheag e, ach gu'm bu mheid;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thainig i am maeag an t-sluaigh o chlàsach, agus bhean i r'a eudach:

28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheudas mi beantuinn ach r'a eudach, slànùichear mi.

29 Agus air ball phiormaiseachd tobar a fola: agus dh'aithaich i air a corp fein, gu'n do leighiseadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball anu fein gu'n deachaidh cumhadh a mach se, agus air dha tionndadh ann t-sluaigh, thubhairt e, Cò a bhean zi m' eudach?

31 Agus thubhairt e dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu'm bheil an sluagh ga d' dhòmhlaichadh, agus an abair thu, Cò a bhean rium?

32 Agus dh'abair e m'an cuairt g'a faicinn^a a rian so.

33 Ach air do'n roinn bha fa eagal agus air chrìst, air aithneachadh an ni a rinneadh innte, thainig i, agus leig si i fein sios 'na làthair, agus dh'innis i 'n fhàirinn m'le dha.

34 Agus thubhairt e ris, A nigh-ean, slànùich do chreidimh thu; innis an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast 'lath-air, thainig droing o thigh uachd-arsain na sionagoige, ag radh, Fhuair do nighean bàs, c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhàighistir?

36 Co luath 'a a chual Iosa an comhradh so a labhradh, thubhairt e ri

uachdaran na sionagoige, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhualaing e do neach air bhàs a leantainn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin brèth-air Sheumais.

38 Agus thainig e gu tigh uachd-arsain na sionagoige, agus churraic e 'n iomairt^a agus m'ann a bha gu, agus a' caoinisadh gu m'ad.

39 Agus air teachd a steach dha, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt se, agus ri bròn? cha 'n'eil an nìonag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iad an gaire fochaid ris: ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na h-inghin, agus iad se a bha maille ris, agus chaidh e seach far an robh an nìonag 'na luidhe.

41 Agus air dha brèth air an nìonag air laimh, thubhairt e ris, Talitha cumi, 's e sin, air eadar-mhìneachadh, A chaidh, (a deirim riut) éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nìonag, agus dh'innis i; oir bha i dà bhliadhna dheug a d'aois: agus ghabh iad iongantas amharach.

43 Agus thug e ordugh teann doibh, nach faighis duin' air bhàs sios air se; agus dh'athn e càileigin a thoirt d' r'a itheadh.

CAIB VI.

1 Rinneadh tàir air Crìost le m'ann-tìr a dhùcha. 7 Tha e tabhairt do'n da fhear dheug cumhadh os clonw spiorada neo-ghlana. 14 Iomadh barail mu Chrìost. 18 Chuireadh an ceann do Eoin Baine, &c.

A GUS chaidh e mach an sin, agus thainig e d'a dhùthaich fein, agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an nair a thainig an t-sàbaid, thòisich e air teagag suas an t-sionag: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag radh, Cia uair a ta na nìthse aig an fhear se? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an cleamh le lann-aibh-san?

3 Nach e so an eòs, mac Mhuise, bràthair Sheumais agus Ioseis, agus

^a am fustreas.

Iudais, agus 'Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so 'nar foch-air? Agus fhuair iad oilbheum ann b.

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n eil fàidh gun urram, ach 'na dhùth-aich fein, agus am measg a chairdean, agus 'na thigh fein.

5 Agus cha robh e 'n comas da miorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu 'n do chuir e a làmhnan air beagan do mhuanntir a bha tinn, agus gu'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantais air air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam baile, a' teagasg.

7 Agus ghairm e chuige an dà fhear dheug, agus thòisich e air an eir a mach dithis agus dithis, agus thug e dhoibh cumhachd air spiorad-aibh neo-ghlana;

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgid 'nan sporan:

9 Ach bonn-bhròga^c bhi air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ionad air bith anns an dtheid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas f'ar cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a deirim ribh, Gur so-ionmhair^d a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorra ann an là a' bhreitheanais, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-ola mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an righ uime, (oir chaidh ainm am follus) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oidreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile,

Gur fàidh a t'ann, no mar aon do na fàidhibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, 'S e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'éisich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod fein a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am priosun e, air son Herodias bean phòsda Philip, a bhràthar fein, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha 'n eil e ceaduichte dhuìt bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom^e mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs, ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fies a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'n earf e, agus air dha a chluinntinn, rinn e mòran do nithibh air a chomhairle. agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iomchuidh, rinn Herod, air comh-ainm an là an d'rugadh e, suipeir d'a uaislibh, agus d'a ard cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghalile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodias so steach, agus a rinn i, dannsa thaitinn i ri Herod agus riu, san a shuidh maille ris, agus thubhairt an righ ris a' chailin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e ni dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rioghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabh-aig a steach a dh'ionnsuidh an righ, agus dh'iarr i, ag radh, Is àill leam gu'n d'thugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n righ ro dhoilich; gideadh air son a mhiannan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diultadh.

27 Agus air ball chuir an righ a mach fear-millidh, agus dh'àithn e a

^b ghabh iad oilbheum ris.

^c cuarain.

^d so-fhulaing.

^e diomb.

^f choinnid se.

cheann a thoirt a steach : agus dh'im-
ich esan agus thug e 'n ceann deth
anns a' phrìosun;

28 Agus thug e cheann leis air
mèis, agus thug e do'n chàin e : a-
gus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheis-
ciobuil sin, thainig iad agus thog iad
a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Ab-
stoil chum Iosa, agus dh'innis iad da
na h-uile nithe, arson gach ni a rinn
iad, agus gach ni a theagasg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibhs'
air leth do àit uaigneach, agus gabh-
aibh fois car tamuill bhig : Oir bha
mòran a' teachd agus a' dol, agus
cha robh ùine aca uiread as biadh
itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsaill
ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iad-
san a' falbh, agus dh'aithnich mòran
e, agus ruith iad d'an cois as na bail-
tibh uile an sin, agus bha iad rompa,
agus chruinnicheadh iad d'a ionn-
suidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach,
chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e
truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh
iad mar chaoraich gun bhuachaille
aca : agus thòisich e air mòran de
nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran
do'n là air dol seachad, thainig a
dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh,
A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòr-
an do'n là air dol thairis :

36 Leig air falbh iad, chum gu
dtheid iad do'n tìr m' an cuairt, a-
gus do na bailtibh, agus gu ceannaich
iad biadh dhoibh féin : oir cha 'n eil
ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubh-
airt e riu, Thugaibhsè dhoibh r'a ith-
eadh, Agus thubhairt iadsan ris, An
dtheid sinn agus an ceannaich sinn
luach dhà cheud peghinn a dh'aran,
chum gu d'thugamaid dhoibh ni r'a
itheadh ?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia líon
builinni a ta agaibh ? rachaibh agus
faicibh. Agus air factajnn fios doibh,
thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a thoirt
orra uile suidhe sìos 'nan cuideachd-
aibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam buidh-
nibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan
lèth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinn-
ean agus an dà iasg a ghabhail, agus
amharc suas gu neamh, bheannuich,
agus bhris e na builinnean, agus thug
e d'a dheisciobluibh iad, chum gu'n
cuireadh iad rompa iad ; agus roinn
e 'n dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shà-
uicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug
làn do'n bhiadh bhrìste, agus do na
h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith
do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball choimh-èignich e
a dheisciobuil gu dol anns an luing, a-
gus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh
thall gu Betsaida, agus an cuireadh e
an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh
iad, chaidh e gu beinn a dheanamh
ùrnuigh.

47 Agus an uair a bha 'n t-anmoca
ann, bha 'n long am meadhon na ma-
ra, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am
pianadh ag iomramh ; oir bha ghaoth
'nan aghaidh : agus thainig e d'an
ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh
fairte do'n oidhehe, ag imeachd air a'
mhuir, agus b'àill leis dol seachad
orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan
e 'g imeachd air a' mhuir, shaoil iad
gu 'm bu tannasg a bh'ann ; agus
ghlaoth iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus
bha iad fa bhuairesas) Agus air ball
labhair e riu, agus thubhairt e riu,
Biodh misneach mhaith agaibh, is mise
ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionn-
suidh do'n luing, agus luidh a' ghaoth :
agus bha uamhas mòr thar tomhas
orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha dthug iad fa'near
mìorbhuil nam builinn ; oir bha 'n
cridhe air a chruadhachadh.

• E ghruagaich, nìonaig. b air a chaitheadh. i aran.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thainig iad gu talamh Ghenearet, agus thairuing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thainig iad a mach as an tuing, air ball dh'aithnich iad e,

55 Agus ruith iad air fàdha na tìre sin uile m'an cuairt, agus thaisich iad air an droing a bha tian a ghluillean m'an cuairt air leapaichibh, ge b'e às an cual iad ean a bhi.

56 Agus ge b'e air bith beilte, no cathraiche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad beannuinn a mhaìr ri ionall 'sudaich: agus a mheud 's a bhean ris, leighiseadh iad.

C A I B. VII.

1 *A ta na Phairisich a' faghail cròin do na deisciobluibh; air son gu'n robh iad ag itheadh le lèmhaidibh neo-ionnlaidte: 6 A ta Crìod air an làimh eile a' faghail cròin daibhsan, air son gu'n robh iad a' brisacadh àitheanta Dhè le teagasg, agus gnàthachadh dhaoine, &c.*

A GUS chruinnichadh na Phairisich d'a ionnsaidh, agus dream àraidh do na scriobhaichibh a thainig a Ierusalem.

2 Agus an uair a chupnaic iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arsin le làmhaidh salacha (sin r'a radh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron doibh.

3 Oir cha 'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mar ionnlaid iad an làmba gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seannair.

4 Agus air dhoibh teachd o'n mhar-gadh, mur tum' siad iad, c'ha 'n ith iad. Agus a ta mòran do nìobh eile a ghabh iad orra a chòmhaid, mar a ta nigheadh chupan, agus phota, agus sheachiche urrha^m, agus leapaichean^m.

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na scriobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seannair, ach a ta iad ag itheadh arsin le làmhaidh neo-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair ean agus thubhairt e riu, Is maith a nìan Eesias

fàidheadaireachd mu'r tìmhchioll^s, a chealgairesat, a réir mar a ta e scriobhta, A ta am pobull so toirt onoir dhomha le 'm bìllobh, ach a ta an cridhe fada uama.

7 Ach is ann gu dìomhaeach a ta iad a' toirt aonaidh dhomha, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a threigsinn, a ta sibh a' cumail ordachaidh dhaoine, mar a ta nigheadh phota agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air càl àithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur ordachadh fein.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir onoir do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e neach a mhallicheas athair no màthair, cuirrear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhe, Ma their neach r'a athair, no r'a màthair, Bìodh e 'na Chorban, sin r'a radh, 'na thiedhlacadh do'n teampull, ge b'e m'leis am feigheadh tu tairbhe uamha;

12 Nach leig sibh dha as sin suas m' sam bith a dheanamh air son 'athar, no a màthair;

13 A' cur focail Dé an neo-brìgh le bhur beul-aithris fein, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nìthibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus air gairm an t-sluaigh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eiseidibh-rìums' uile, agus teigibh.

15 Cha 'n'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a theid a steach ann, d'ama bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nìthe ta tea-hd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e nig am bheil chusa chum eiseadhd, eiseadhd e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluaigh, chuir a dheisciobuil ceisid air mu thimchioll a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhe mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air bith a theid a steach san duine e'n

leth a muigh, nach 'eil e n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach dtheid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, is sheid e mach do'n t-slochd shalachair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an nì a thig a mach as an duine, a shaluich-eas an duine.

21 Oir is ann p'n taobh a stigh, a cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, striopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd, mealltaigheachd, macnus^o, droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd:

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin: agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b' àill leis fìos a bhì aig neach sam bith air; gidheadh cha'n fheudadh e bhì'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neo-ghlan, agus thainig i agus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Ban-shìpheniseach a thaobh cinnich) agus ghuidh i air gu'n tilgeadh e an deamhan a mach as a h-in-ghin.

27 Ach thubhairt Iosa rithe, Fu-laing do'n chloinn air tùs a bhì air an sàsachadh: oir cha 'n'eil e iom-chuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fìor sin, a Thighearn: gidheadh ithidh na coin fuidh 'n bhord do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so fein, imich romhad, a ta an deamhan air dol a mach a d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a h-inghean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a ris air dha imeachd o chriocheibh Thiruis agus Shidoin,

thainig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bothar, aig an robh staduich 'na chainnt: agus ghuidh iad air gu'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluas-aibh, agus ahl e^p, agus bhean e r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata, 'se sin r'a radh, Bì fogaite.

35 Agus air ball dh'fhosglaidh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theanga, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'inneadh sin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan an gnìomh os aird;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lìonadh le h-iongantas, ag radh, Rinn e na h-uile nithe gu maith: tha e faraon a' tabhairt air na bothair gu'n cluinn iad, agus air na bàibh gu'n labhair iad.

C A I B. VIII.

1 A ta Crìosd a' biadhadh a' phobuill gu mìorbhuileach; 11 a' drùtadh comhas' thubhairt do na Phairisich; 14 ag iarraidh air e dheisciobluibh bhì air am faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach, agus Heroid; 22, a' tabhairt a radhairc do dhuine dall, &c.

A NNS na laithibh sin air do shluagh ro mhòr a bhì ann, agus gun nì air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuill d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis trì laithean maille rium, agus nach 'eil nì air bith aca r'a itheadh;

3 Agus ma leigear mi d'an tighibh fein 'nan trosg' iad, fannuichidh iad air an t-slighe: oir thainig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuill e, Cia as a dh'fheudas neach iad so a

shànuadh le h-aran an sò san fhà-ach?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh, Cia lìon builinn a ta agaih? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug e ordugh do'n t-sluagh snidhe sìos air an làr: agus ghlac e na seachd boillinnean, agus air tabhairt buidheachais, bhris e, agus thug e iad d'a dheisciobluibh, chum gu'n cuireadh iad 'nan làthair iad: agus chuir iad sìos an làthair an t-sluagh iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasg-sibh beaga: agus bheanuidh e iad, agus dh'aithn e 'n cur sìos 'nan làthair mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shànuadh eadh iad: agus thog iad làm sheachd bascaid do'n bhìadh briste, a bha dh'fhuigheach aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith nas thimchioll cheithir mìle; agus leig e air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach an luing maille r'a dheisciobluibh, agus thainig e gu crìcheaibh Dhalmanuta.

11 Agus thainig na Phairisich a mach; agus thòisich iad ri ceisdean a chur air, ag iarraidh comharaidh uaithe o nàmh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air deenach eua dhasan 'na spioraid, thubhairt e, C'ar son a ta an ginealach so ag iarraidh comharaidh? gu deirabha a deirim ribh nach dthoimear comhara de'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhag e iad, agus air dha dol a steach do'n luing a rìs, chaidh e do'n taobh eile.

14 Agus dhi-chuimhich na deisciobail aran a ghoirt le: agus cha robh aca ach na bhuilinn maille riu san luing.

15 Agus dh'aithn e dhoibh, ag radh, Thugadh an aire, bithibh air bharr faicill an aghaidh tois' ghoirt nam Phairiseach, agus tois' ghoirt Heroid.

16 Agus bha iadsan a' reusnachadh 'nam measg fìin, ag radh, Is ann air son nach 'eil aran againn a ta e.

17 Agus air aithneachadh sin do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a reusnachadh do bhrìgh nach

'eil aran agaih? Nach 'eil fhios agaih fathast, agus nach 'eil sibh a' taigsinn? am bheil bhuir cridhe fathast air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sibhean a bhi agaih, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaih, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cuig builinnean ann measg nan cuig mìle, cia lìon cliaibh làn do bhìadh briste a thog sibh? Thubhairt iadsan ris, A dhà dheug.

20 Agus an uair a bhris mi na seachd ann measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhìadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a' taigsinn?

22 Agus thainig e gu Betsaida, agus thug iad d'a ionnsaidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air laimh an doill agus threoraich e mach as a' bhaile e; agus air dha a shìleadh a chur air a shùilibh, agus a làmhnan a chur air, dh'fheòruich e dheth an ròth a faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amaheir eann suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhasan mar chruadhan ag imeachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhnan a rìs air a shùilibh, agus thug e air amharc suas: agus dh'aicigeadh a radharc dha, agus chuinnis e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsaidh a thighe féin e, ag radh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na h-iarra do neach air bith anns a' bhaile e.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobail a mach gu baileibh Chasarea Philippi: agus air an t-èighe chuir e ceisid air a dheisciobluibh, ag radh riu, Cò a tha daoine ag radh is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Eilias; agus cuid eile, Aon do na faidhribh.

29 Agus thubhairt eann riu, Agh cò a tha sibhse ag radh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Crìod.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang; agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-ard-shagartaibh agus na scriobh-uichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a ris an déigh thri làithean.

32 Agus lebhair e a' chainnt so os aird. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chrònachadh.

33 Ach air dhasan tionndadh m'an cuairt, agus amharc air a dheiciobh-luibh, chrònuich e Peadar, ag radh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha 'n'eil spéis agad do nithibh Dhé^u, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobuil d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teacht a'm' dhéighse, àicheadh-adh-se e fein, agus togadh e a chrann-cèusaigh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill an-am fein a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas anam air mo shonsa, agus air son an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, gedo chosnadh e an saoghal gu h-lom-lan, agus anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric annas?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc-sa, dhieth-san gabhuidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glèir Athar, maille ris na h-anglibh naomha.

C A I B. IX.

2 A ta cruth Iosa air atharrachadh:

11 A ta e a' teagasg a dheisciobuil mu thimchioll teachd Eliais; 14 a' tilgeadh a mach an spioraid bhailbh agus bhothair; 30 a' roimh-innseadh a bhàis, agus aiseirigh; &c.

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a' deirim ribh, gu'm bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an

so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shea làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn aird: agus dh'atharruicheadh a chruth 'nam fian-uia.

3 Agus rinneadh eudach dealrach, ro gheal mar an meachda; air mhodh nach robh e 'n comas do ghlanadair-eudaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille re Maois: agus bha iad a' còmhradh ri h-Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e re h-Iosa, A mhaighstir, is marth dhuinne bhi 'n so: air an aobhar sin deanamaid tri bothain; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e: oir bha iad fuidh eagal re mhòr.

7 Agus thainig neul a chuir sgàile orra, agus thainig guth as an neul, ag radh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, éisidh ris.

8 Agus air ball an uair a dh'amh-aire iad mu'n timchioll, cha 'n fhac iad neach air bith as sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nua o'n bheinn, dh'àithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghleidh iad a' chainnt so aca fein, a' fiosrachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad deth, ag radh, Car son a defr na scriobh-uichean gur éigin Elias a theachd air tús?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tús, agus aisigidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e scriobhta mu Mhac an duine, gu 'm bheil e gu mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a chur an dimeas.

13 Ach a deirim ribh, gu bheil E-

lias d'a rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach nì a thogair iad, a rìir mar a ta e scrìobhta uime.

14 Agus air dha teachd chum a dheisciobuil, chunnaic e sluagh mòr m'an timchioll, agus na scrìobhuichean a' deasboireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuair a chunnaic iad e, fa uamhas mòr, agus air dhoibh ruith d'a ionnsuidh, chuir iad fàil' air.

16 Agus dh'fhiosruich e do na scrìobhuichibh, Ciod e mu 'm bheil sibh a' deasboireachd riu?

17 Agus air freagairt do neach do'n t-sluagh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a t' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga thèarruing as a chéile; agus a ta e 'cur cobhair as a bheul, agus a' giosgarnuich le fhiac-laibh, agus a ta e a' seargadh as: agus thubhairt mi re d' dheisciobluibh, iad g'a chur a mach, agus eha b' urradh iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad an dh'fhuilgeas mi sibh? thugaibh e m' ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e; agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e, agus thuit e air an talamh, agus bha e 'ga aoirneagan a féin, agus a' cur cobhair as a bheul.

21 Agus dh'fhiosruich e d'a athair, Cia fhad an aimsir o thainig so air? agus thubhairt e, O bha e 'na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e, agus anns an uisge, chum gu milleadh se e: ach ma ta thusa comasach air nì sam bith a dheanamh, gabh tras dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma 's urrainn thusa creidsinn, a ta gach aon nì comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh a mach air ball, agus thubhairt e le deuraibh, A ta mi creidsinn, a Thighearn; cuidich thusa le m' mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa an sluagh a' ruith cuideachd, chron-

uich e an spiorad neo-ghlan, ag radh ris, A spioraid bhailbh agus bhothair, a ta mi 'g orduchadh dhuit, Thig a mach as, agus na rach b'a steach ann nì s' mò.

26 Agus ghlaodh an spiorad, agus reub e gu ro chràiteach e, agus chaidh e mach as: agus bha e 'n riochd mairbh, ionnus gu'n dubhairt mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghilacadh air làimh, thog e suas e, agus dh'éirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, dh'fhiosruich a dheisciobuil deth os ìosal, C'ar son nach b' urradh sinne a thilgeadh mach?

29 Agus thubhairt esan riu. Cha 'n 'eil e comasach gu'n d'theid a' ghnè so mach le nì air bith, ach le h-ùrnuigh agus trosadh.

30 Agus dh'imieh iad as sin, agus chaidh iad tre Ghalile; agus cha b'aill leis fhios so bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobuil fein, agus thubhairt e riu, A ta Mac an duine air a thabhairt thairis do làrahaibh dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs e, agus an déigh a chur gu bàs, éiridh e ris an treas là.

32 Ach cha do thuig iad a' chainnt so, agus bha eagail orra fheòraich dheth.

33 Agus thainig e gu Capernaum, agus air bhi san tigh dha, dh'fhiosruich e dhiubh, Ciod e mu 'n robh sibh a' deasboireachd eadruibh fein, air an t-slighe?

34 Ach dh'fhan iadsan 'nam toad; oir air an t-slighe bha iad a' reusonachadh eatorra fein, co acà bu mhò a bhiodh.

35 Agus air suidhe dha, ghairm e 'n dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Ge b'e neach leis am mianna a bhi air thoiseach, bitidh esan air dheireadh air chàch uile, agus 'na sheirbhiseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh, agus chuir e 'nam meadhon e: agus an uair a thog e suas 'na uchd e, thubhairt e riu,

37 Ge b'e neach a ghabhas ri h-aon d'an leitaidibh so do leanabaibh a'm ainmse, a ta se a' gabhail riumsa: agus

ge b'e neach a ghabhas riumsa, cha mhise ris am bheil e a' gabhail, ach an Ti a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag radh, A mhaighstir, chunnaic sinne neach nach 'eil 'gar leanmhuinn, a' tilgeadh a mach dheamhan a'd'ainmse; agus bhac^t sinne, chionn nach 'eil e 'gar leantuinn féin.

39 Ach thubhairt Iosa, Na bacaibh e: oir cha 'n'eil neach sam bith a ni mlobhuil a'm' ainmse, d'am bheil e'n comas olc a labhairt gu h-ealamh umam.

40 Oir ge b'e neach nach 'eil 'nar d n-aghaidh, a ta e leibh.

41 Oir ge b'e neach a bheir cup-an uisge dhuibhse r'a ol a'm' ainmse, chionn gur le Criosd sibh, gu deimhin a deirim ribh, nach caill e a dhuais.

42 Agus ge b'e bheir aobhar oilbheim dh'aon neach do na h-aonaibh beaga so, a ta creidsinn annamsa, b'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu 'm biodh e air a thilgeadh san fhainge.

43 Agus ma bheir do làmh aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol do'n bheatha air leth làmh, na dà làmh a bhì agad, agus dol gu h-ìfrinn, do'n teine nach mùchar a choidhch;

44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'théid an teine as.

45 Agus ma bheir do choa aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois, na dà chois a bhì agad, agus a bhì air do thilgeadh ann an ìfrinn, do'n teine nach mùchar a choidhch;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'théid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i: is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhì agad, agus a bhì air do thilgeadh ann an teine ìfrinn:

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'théid an teine as.

49 Oir sailleair gach aon neach le

teine, agus sailleair gach aon lobairt le salann.

50 Is maith an salann: acir ma chailleas an salann a shailteachd, ciod e leis an dean sibh deadh-bhlada e? Biodh agaibh salann annaibh fein, agus bithibh slochail r'a chéile.

C A I B. X.

2 A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà pòda: 13 a' beannachadh cloinne a thugadh d'a ionnsuidh: 17 ag innseadh do dhuine saibhir cionnus a dh'fheudas e a' bheatha shuthain a shealbhachadh, &c.

AGUS air éirigh dha as sin, thainig e gu crìochuibh Iudea tre 'n dùthaich a ta air an taobh thall do Iordan: agus thainig a'leigh d'a ionnsuidh a ris; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a ris.

2 Agus air teachd do na Phairisich d'a ionnsuidh, dh'fhiosruich iad deth, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur air falbh? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'aithean Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litir-dhealaich a scriobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhuircridhe, scriobh e'n àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruith-eachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlù-leanaidh e r'a mhnasoi phòda;

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil: ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus anns an tigh dh'fheòraich a dheisciobuill deth a ris mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh:

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear fein, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chum aa gu'm beanadh e riu; agus chronnich a dheisciobuil a' mhuinntir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh de na leanabauibh teachd a m' ionnsuidh, agus na baeuibh iad: oir is ann d'an leithidibh a ta rioghachd Dhé.

15 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach d'fhéid e gu bràta a stéach ianta.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a lamhan orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh e mach air an t-slighe, thainig neach 'na ruith, agus leig se e fein air a ghlùinibh dha, agus dh'fheoraich e dheth, 'A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas^c tu maith dhiomsa? cha 'n'eil neach sam bith maith, ach a h-son, is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis phréige, Na dean eucoir^f, Thoir onoir do t'athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair ean agus thubhairt e ris, A mhaighstir, choimhid mi iad so uile o m'òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghabhaich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon ni dh'uireasbhuidh ort: imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na buchdaibh, agus bithidh agad ionnbas air nèamh; agus thig, tog an crann-cèusaigh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air-san air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu taircach; oir bha mòran saibhris aige.

23 Agus air amharc do Iosa m'an cuairt, thubhairt e r'a dheisciobuibh,

Cia deacair^g do'n mhuinntir sin aig am bheil mòr shaibhreas dol a stéach do rioghachd Dhé!

24 Agus bha mòr uamhas air na deisciobuibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A ehlann, cia deacair dhoibh san a chuireas an dòigh ann an saibhreas, dol a stéach do rioghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhail dol tre chrò na màthaide, na do dhuine saibhir dol a stéach do rioghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orrasan thar tomhas, ag radh eatorra fein, Cò ma seadh a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoineibh a ta so eucomasach, ach cha 'n'eil e do Dhia: oir do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a radh ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil.

30 Nach faigh a cheud tiread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geur-leanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Hierusalem; agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghabh uamhas iad, agus ag dhoibh ean a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a ris, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt dà innseadh dhoibh,

33 Ag radh, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-ard shagartaibh^h, agus do na scriobhuichibh: agus dithidh iad chum

^c ghairmeas. ^f mealltaireachd.

^g dàilich. ^h prìomh shagartaibh.

bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus ní iad fanoíd air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bás e : agus air an tréas fa éiridh e ris.

35 Agus thainig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge' b'e ní a dh'iarra-s sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill libh mise a dheanamh dhuibh ?
37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do laimh dheis, agus am fear eile air do laimh chli ann do ghloir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh : am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise ? agus a bhi air bhuir bhaisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise ?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Oluidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise :

40 Ach suidhe air mo laimh dheis, agus air mo laimh chli, cha learnsa sin r'a thabhairt, ach dhoibhsan d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn so do'n deichnear, thòisich iad air mòr chorr-uich a ghabhail re Seumas agus Eoin.

42 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil aca-san a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoineibh mòra làn ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar-sin 'nar measg-sa : ach ge' b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nar measg, bithidh e 'na òglach aguibh :

44 Agus ge' b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

45 Oir cha d'thainig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frith-ealadh dha, ach a dheanamh fritheal-

aidh, agus a thoirt anama fein mar étric air son mhóran.

46 Agus thainig iad gu Jericho : agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach a Jericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus air cluinntinn da gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaothaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean trócair orm.

48 Agus chruaich mòran e, chum's gu'm biodh e 'na thòs : ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean trócair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm d'a ionnsuidh : agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich, tha e ga d'-ghairm.

50 Agus air dhasan fhalluingi a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thainig e gu h-Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill seat mise a dheanamh dhuit ? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

C A I B. XI.

1. *Ala Iosa marcachd gu buadhach do Hierusalem; 12 a' mallachadh na craoibh air an robh duilleach gun mheas; 15 a' glanadh an teampull; 20 ag earalachadh a dheisciobul chum iad a bhi seas-mhach sa' chreidimh, &c.*

AGUS an uair a thainig iad am fagus do Hierusalem, gu Bethphage, agus Betani, aig sliabh nan crann-ola, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh.

2 Agus thubhairt e riu, Rachaidh do'n bhaile ud thall fa't comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh e.

3 Agus ma their neach air bith ribh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so? abraibh, Gu'm bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailt a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an ein, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searrach?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'aithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluingean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaol mòran am falluingean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaol iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag radh, Hosana, is beannuichte an t-àsta teachd ann an ainm an Tighearna.

10 Is beannuichte rioghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd [ann an ainm an Tighearna]; Hosana anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Hierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach àr n-àr cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dheug.

12 Agus air an là maireach, 'nuair a chaidh iad a mach a Betani, 'dhfhàs e orach.

13 Agus air faicinn craobh-fhìge fada uath, air an robh duilleach, thainig e, dh'fheuchainn am faigheadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh am tionail nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a choidhech. Agus chual a dheisciobuil e.

15 Agus thainig iad gu Hierusalem: agus air do Iosa dol a steach do'n teampull, thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh e gu 'n iomehaireadh neach sam bith soith-each troimhb an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag radh riu, Nach 'eil e scriobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thighsa do^m na h-uile chinneachaibh? Ach 'rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na scriobhuichean agus na h-àrd shagairtⁿ so, agus dh'iarr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh: oir bha eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fa iongantas mòr r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha 'm feasgar air teachd, chaidh e mach as a' chathair^o.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air cìlonadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a deirim ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhaighe thu, agus nach bi fa amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin a deirim ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an ùrnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' dheanamh ùrnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh son duine, chum gu maith bhuir n-Athair a ta air nèamh bhuir peacaidh féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò

a mhaithneas bhur n-Athair a ta air nêamh bhur peacaidh féin duibhse.

27 Agus thainig iad a ris gu Hierusalem: agus air bhi dhasan a' spaisdeireachd^P anns an teampull, thainig d'a ionnsuidh na h-árd shagairt^T agus na scríobhuichean; agus na seanairéan.

28 Agus a deir iad ris, Ciod e an t-ùghdarras le'm bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus eò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe dheanamh?

29 Agus freagair Iosa agus a thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise thuibhse ciod e an t-ùghdarras le'n deanam na nithe.

30 An aon o neamh, no o dhaoibh a thainig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag radh, Ma their sin, O nêamh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoibh; bha eagal an t-sluaigh orra, oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad re h-Iosa, Cha'n eil fhios aguinn. Agus freagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'inneas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras le'n deanam na nithe.

C A I B. XII.

1 *An an cosmhlachd an fhìon-lios a shuidhicheadh air tuath mhi-thaing-eil, a ta Criosd ag innseadh roimh-èiridh dèidh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach. 13 Tha e seachmhadh an rìbe a' chuir na Phairisich, agus na Herodianach roimhe, mar thimchioll tocadh eise do Cheasar: 18 a' nochdadh mearachd nan Sadauch mu thimchioll aiseirigh nam marbh, &c.*

AGUS thainig e air labhairt riu ann an cosmhlachdaibh. Shuidhich duine àraidh fìon-lios, agus chuir e gearradh m'an cuairt air, agus chladhaich e ionad bruthaidh

nam fion-dhearc, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e thurus a dh'èiridh.

2 Agus san àm dhlighibeach chuir e seirbhiseach chum na tuatha, chum's gu'm faigheadh e do thoradh an fhìon-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha eile h-èiridh.

5 Agus a ris chuir e neach eile d'us ionnsuidh; agus esan mharbh iad: agus mharbh eile, a' buailadh eud diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin air dha son Mhac a bhà aige, a b' ionnsuidh leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionnsuidh, ag radh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd aguinn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus agrosuidh e'n tuath sin, agus bheir e'n fìon-lios do dhaoibh eile.

10 Nach do leugh sibh an scrìob-tuir so? A' chlach a dhuit na clach-airéan, rinneadh esan na h-èisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sìdlibhne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cosmhlachd; agus air fbagail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd leanmhuinn Herod, chum's gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios aguinn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha'n eil thu ag

amharc air gnùis dhaoine, ach a' teag-
asg alighe Dhé ann am firinn. Am
bheil e ceaduwichte cìs a thoirt do
Cheasar, no nach 'eil? an tabhair,
no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuig-
sinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh ga 'm bhuaireadh? thugaibh
peghinn a m' ionnsuidh, chum's gu'm
faicem i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i,
agus thubhairt e riu, Cò d'an ionmhaigh
so, agus cò d' am buin an scriobhadh
so? Agus thubhairt iadsan ris, Do
Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar
na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia
na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad
iongantais ris.

18 An sin thainig na Sadusaich
d'a ionnsuidh, a deir nach 'eil ais-
eirigh ann; agus dh'fhepraich iad
deth, ag radh,

19 A mhaighstir, scriobh Maois
dhuinne, Nam faigheadh bràthair
duine air bith bàs, agus gu 'm fàgadh
e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n
gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionn-
suidh, agus gu'n togadh e sliochd
d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràith-
rean ann: agus ghabh an ceud fhear
dhiubh bean, agus an uair a dh'eug
e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus
fhuair esan bàs, agus cha mhò a
dh'fhàg esan sliochd: agus an treas
fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i,
agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan
deigh uile, chaochail a' bhean mar an
ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an
uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am
bean i? oir bha i aig an t-seachdnar
'na mnai.

24 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime
sin ann am mearachd, do bhrìgh nach
'eil eòlas againn air na scriobtuiribh,
no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na
marbhaibh, ni 'm pòs iad, ni mò a
bheirear am pòsadh iad: ach a ta iad
mar na h-aingil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh,
gu'n éirich iad, nach do leugh sibh
ann an labhair Mhaois, cionnus a
labhair Dia ris anns a' phreas, ag radh,
Is mise Dia Abraham, agus Dia
Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e,
ach Dia nam beo: tha sibhse uime sin
ann am mearachd mòr.

28 Agus thainig neach do na
scriobhuichibh, agus an uair a chual
e iadsan a' deasboireachd r'a a' h-éile,
agus a thuig e gu'n do fhreagair e
gu maith iad, chuir e ceist air, C'i a'
cheud àithne do na h-àitheantaibh
uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so
a' cheud àithne do na h-àitheantaibh
uile, Eisd, O Israel, an Tighearna ar
Dia-ne, is son Tighearna e;

30 Agus gràdhachidh tu an Tigh-
earn do Dhia le d'uile chridhe, agus
le d'uile anam, agus le d'uil' inntinn,
agus le d'uile neart: 's i so a' cheud
àithne,

31 Agus is cosmhuil an dara àith-
ne rithe so, Gràdhachidh tu do
choimhearsnach mar thu féin: cha
'n'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an scriobhuiche
ris, 'Is maith, gu firinneach, a Mhaigh-
stir, a thubhairt thu: oir a ta son Dia
ann, agus cha 'n'eil atharrach ann
ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis
an uile chridhe, agus leis an uile
thuigse, agus leis an uile anam, agus
leis an uile neart, agus neach a ghràdh-
achadh a choimhearsnach mar e féin,
is mò sin na na h-uile làn iobairte-
loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus air faicinn do Iosa gu 'n
do fhreagair e gu tuigseach, thubh-
airt e ris, Cha 'n'eil thu fada o riogh-
achd Dhé. Agus cha robh a mhis-
nich aig neach air bith o sin suas
ceist a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, a' teagasg anns an team-
pull, Cionnus a tha na scriobhuichean
ag radh gur e Crìosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin
tre 'n Spiorad naomh, Thubhairt an
Tighearna ri m' Thighearna-sa, Suidh
air mo làimh dheis, gus an cuir mi do
naimhde 'nan stòl fa d' chosaibh,

37 Air 'an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e mhac e? Agus dh'éisd am mòr shluagh ris gu tàit-neach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theag-asg, Bithibh air bhuir faicill o na scriobhuichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte *phaotainn* air na margaibh,

39 Agus na ceud chaithriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteachasuidhe aig na féisdibh:

40 A dh'itheas suas tighean bhan-trach, agus air sgàth deadh choslais a nì ùraighean fada: gheibh iad sin an dteadh^s a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe^t fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa' near cionnus a bha 'm pob-uill a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran de dhaoineibh saibhre mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheaga ann, a nì feoilin.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhir a deirim ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan wile^u a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eachon a beathachadh gu h-ionlan.

C A I B. XIII.

1 *A ta Criosd ag innseadh roimh-laimh sgrios an teampull: 9 Geur-loan-mhuinn air son an t-soisgeil, 10 agus gur eigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach: 14 Gu'n d'thig àmhghara mòra air na h-Iudhachaibh: 24 Ddìgh a thearhd-san chum breitheanais, &c.*

A GUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobuibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu 'n aitreabh

mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-ola, fa chomhair an teamp-uill, dh'fhèoraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas os losal deth,

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e 'n comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a radh, Thugaibh an aire nach meall son neach sibh.

6 Oir thig mòran ann am ainmse, ag radh, Is mis e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul^t choganna, na biodh buaireas oirbh: oir is eigin iad so a theachd; ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinnreach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd: agus bhithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann: 's iad sin toiseach dhòruinnean^u.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdarana agus righ-rean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibhsan^u.

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinneachaibh.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gar tabhairt thairis, na biodh e na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimh-laimh air: ach ge b'e nì a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e: oir cha sibhse ta labhairt, ach, an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac: agus éiridh a' chlann suas an aghaidh am pàranta, agus bheir iad fa' near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhuir fuathachadh leis na h-uile dhaoineibh air sgàth m'ainmese. ach an ti a

^s peanas, damnadh. ^t iomraidhean.

^u àmhghara.

^u 'nan aghaidhsan.

bhuanaicheas clum na criche, 'a e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràin-ealachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'n a seasamh anns an ionad nach bu chòir dh'i (tuigeadh an ti a leughas) an sin teicheadh iadsan, a ta ann an tìr Iudea, chum nam beann:

15 Agus na d'thigeadh esan a ta air mullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti 'ta sa' mhachair, na pillleadh e air ais a shogail fhalluinge leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnàin sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt ciche sna làithibh sin!

18 Agus guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhail nach robh a leithid ann o thoiseach na cruithachd a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as: ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin, ghorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Crìosd an so, no, Feuch, a ta e 'n sin, na creidibh e.

22 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus mìorbhuilean, chum nam bu chomasach e, na daoine taghta fein a mhealladh.

23 Ach thugaibhs' an aire: feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorchadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaispe:

25 Agus tuitidh reulta nàimhe, agus bithidh na cumhachdan a ta sna neamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chèile a dhaoine taghta féin e na ceithir

gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth iomall nàimhe.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chràoilh-fhige: an uair a bhith-eas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an sambradh am fagus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na' nithese tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a deirim ribh, nach dtheid an linn^c so thairis, gus an coimhlionar na nithese uile.

31 Theid nàmh agus talamh seach: ach cha dtheid m' fhocailse seach a choidhch.

32 Ach cìr 'n'eil fios an là no na h-uair sin aig neach air bith, cha 'n'eil aig na h-àngibh a ta air nàmh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa'near, deanaibh faire agus àrnuigh: oir cha 'n'eil fhios agaibh c'uin a thig an t'àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh fein, agus a thug d'a sheirbhiseich cumhachd, agus obair féin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanadh.

35 Uime sin deanaibhse faire, (oir cha 'n'eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tighe: an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhe, no aig gairm-choileach, no annas a' mhad-uinn)

36 An t-eagal air teachd dha gu h-obann, gu 'm faigh e sibh 'nar codal.

37 Agus na nithe a deirim ribhse, a deirim ris na h-uile dhaoineibh, Deanaibh faire.

C A I B. XIV.

1 Comhairle an aghaidh Chrìosd. 3 Dhòirtadh ola phrìsail air a cheann.

10 Reic Iudas a Mhaighstir air son aingid. 12 Tha Crìosd fein ag àrnuicadh roimh-laimh cionnus a bha e gu bhi air a bhrath le h-aon d'a dheiscioblaibh. 22 Dh'òrdnuich e a Shuiper, &c.

A GUS bha a' chàig, agus fèisd an arain neo-ghoirichte an

déigh dà latha : agus dh'íarr na h-árd shagairt agus na scriobhuichean, cionnus a ghlacadh iad esan le feill, agus a chuireadh iad gu bás e.

2 Ach thubhairt iad, Cha 'n ann air an fhéisd, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhí dha ann am Betaní, ann an tigh Shimoín an Iobhair, an uair a bhá e 'na shuidhe air bord, thainig bean, aig an robh bocsa alabastair do ola spicnaird, ro luachmhoir; agus bhris i 'm bocsa, agus dhóirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach anna fein, agus ag radh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an ola?

5 Oir dh'fheadadh i bhí air a reiceadh air son tuilleadh 's tri cheud peghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnáth maille ribh, agus ge b'e uair is áill libh, feudaídh sibh maith a dheanamh dhoibh; ach cha 'n'éil mise a ghnáth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheadadh i: thainig i roimh-laimh a dh'àngad i mo chuirp chum adhlac.

9 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shear, monachadh, bithidh mar an ceudna an ní so a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà fhear dheug, chum nan árd shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus air dhoibhsan so a chluinntinn, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'íarr e cionnus a dh'fheadadh e gu h-íomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud lá do fhéisd an grain neo-ghoirteichte, an uair bu ghnáth leo an t-uan cáise a mharbhadh, a deir a dheisciobuil ris, C'ait an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum's gu'n itheadh tu cháisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh. agus a deir e riu, Rachaidh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giulan soithich uisge: leanaidh e.

14 Agus ge b'e áit an dtheid e stigh, abraibhse ri fear-an-tighe; A deir an Mhaighistir, C'ait am bheil an seomar aoidheachd, anns an ith mi a' cháisg maille re m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaídh esan dhuibh seomar árd, farsaing, 'na lán uidheam agus deasuichte: an ain ulluichibh dhuinn.

16 Agus cháidh a dheisciobuil a mach, agus thainig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' cháisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thainig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a deirim ribh, gu'm brath aon agaibhse, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thóisich iad air a bhí dubhach, agus a radh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhasan thubhairt e riu, Is fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maraon riumsa sa' mhéis.

21 A ta Mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e scriobhta uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le m' brathar Máic an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirte riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air breith buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'ól iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuilse na Tiomna'-nuaidh, a dhóirtear air son mhórain.

25 Gu deimhin a deirim ribh, Nach ól mi ní's mó do thoradh na fionain d'gus an lá sin an ól mi nuadh e ann an rioghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn,

chaidh iad a mach gu shìabh nan crann-ola.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annams' an nochd : oir a ta e sgrìobhta, Buailidh mi am buachaille, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimh bh do Ghalile.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ge do gheibh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, an diugh, air an oidhche so féin, mu'n goir an coileach dà uair, gu'n àicheadh thusa mi trì uairean.

31 Ach is ro mhòd a thubhairt esan, Ge do 's éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n àicheadh mi choidhch thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thainig iad gu ionad d'am b'ainm Getsemane; agus thubhairt e r'a dheiscioblaibh, Suidhibh' an so, gus an dean mise ùrnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhi fuidh uamh-chrith, agus fuidh anabarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'an-am ro blàrnach, eadhon gu bàs: fainibh's an so, agus deanaibh faire.

35 Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit e air an talamh, agus rinn e ùrnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse, cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, nìor b'e an ni a b'àill leamsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thainig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a'd' chodal? nach b'urrainn thu faire a dheanadh aon uair?

38 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta 'n spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta 'n fheoil a' smhunn e.

39 Agus air dha imnachd a ris, rinn e ùrnuigh, ag radh nam briathar ceudna.

40 Agus air pilltinn dha, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha 'n sùilean trom) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thainig e 'n treas uair, agus thubhairt e riu, Coidhibh roimh sibh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thainig an uair; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmh-aibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheamaid; feuch, a ta 'n ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhi fathast a' labhairt, thainig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le cloidhibh agus bataibh, o na h-ard shagartaibh, agus na sgrìobha- uichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha 'n ti a bhrath esan air toirt còmharaidh dhoibh, ag radh, Ge b'e neach d'an d'thoir mise pòg is e sin e; glacialh e, agus thugaibh libh e gu tèaruine.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidhs', agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air tarraing claidheamh a dh'fhear do na bha làthair, bhuail e eglach an àrd shagairt, agus ghearr e chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d'thainig sibh a mach gu m' ghlacadhsa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le cloidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach a ta so chum gu biodh na sgrìobtuirean air an coimhlionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréig-sinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lion-eudach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Ach air dhasan an lion-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an ard shagairt: agus chrìnnicheadh maraon ris na h-ard shagairt uile,

agus na seanairean, agus na scriobh-uichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, agus an deachaidh e steach do thalla an àrd shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'farr na h-àrd shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chòird am fianuis r'a chéile f.

57 Agus air do dhream àraidh éirigh, thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag radh,

58 Chuala sinne e 'g radh, Leagaidh mi sìos an teampull so, a rinneadh le làmhaidh, agus an trì làithibh, togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le làmhaidh.

59 Agus mar sin fèin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n àrd shagart sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag radh, Nach d'fhoir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a'd aghaidh?

61 Ach d'fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e ni sam bith. A ris dh'fheòraich an t-àrd shagart deth agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an Tì bheannuichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus chì sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé, agus a' teachd le neulaibh nèimhe.

63 An sin reub an t-àrd shagart eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibheum: ciod i bhur barais? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu'n do thoill e 'm bàs.

65 Agus thòisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus aghaidh fhòlach, agus a bhualadh le 'n dornaidh, agus a radh ris, Dean fàidheadaireachd: agus ghabh na seirbhisich le 'm basaidh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi

ahios anns an talla, thainig aon do bhan-oglaichibh an àrd shagairt:

67 Agus air faicinn Pheadar 'ga gharadh, agus air dh'i beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuid-eachd maille ri h-Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag radh, Cha'n àithne dhomh, agus cha'n eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g radh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhan-oglaich fhaicinn a ris, thòisich i air a radh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e ris. Agus an ceann beagain 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a ris ri Peadar, Gu firinneach 's ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chaint riu.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus mionnachadh, ag radh, Cha'n àithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dars uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu 'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

C A I B. XV.

1 A ta Iosa air a thubhairt ceangailte an làthair Philait. 15 Air son glaothaich an t-sluaigh tha mort-air, eadhon Bartabas, air a leigeil as, agus Iosa air a thoirt thairis gu bhi air a cheusadh; 17 Tha coron sgithich air a chur air, 19 chaidh smugaid a thilgeadh air, 20 agus fanoid a dheanamh air. 21 Tha e fannachadh le giùlan a' chroinn-cheusaidh; 27 air a chrochadh ead-ar dà ghaduicè; &c.

A GUS air ball sa' mhaduinn chum na h-àrd shagairt maille ris na seanaireibh, agus na scriobh-uichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

f cha robh am fianuis ionann, cha d'fhoghainn am fianuis.

E ugh-dorus, sgàth-thigh.

2 Agus dh'fheòraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a ris ceist air, ag radh, Nach freagair thu mi sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantas.

6 A nis air an fhéisd bu ghnàth leis aon phrìosunach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha neach àraidh d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanachaibh ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anna a' cheannairce.

8 Agus air glaothaich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh air, a dheanamh dhoibh mar a rinn e'n còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag radh, An àill libh gu'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige gu'm b'ann tre fharmaid a thug na h-àrd shagairt thairis e).

11 Ach bhròsnaich na h-àrd shagairt an sluagh, chum'as gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a nis, Ciod ma seadh is àill libh mi a dheanamh ris an duine sin, d'an goir sibh Rìgh nan Iudhach?

13 Agus ghlaodh iad a ris, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C'ar son, ciod e'n t-olc a rinn e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toil each gnìomh taitneach a dheanamh do'n t-sluagh, dh'fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an deigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusaidh.

16 Agus thug na saighdearan leo

e steach do'n talla, eadhon cùirt an uachdarain: agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach purpui, agus air dhoibh coron droighinn flugheadh, chur iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh dha, ag radh, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iudhach.

19 Agus bhuail iad sa' cheann e le slhit chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh an glùn, thug iad urrama dha.

20 Agus an déigh dhoibh fanoid a' dheanamh air, thug iad deth an t-eudach purpui, agus chuir iad eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum's gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandair agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-ceusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad d'am b'ainm Golgota, 's e sin air eadar-theangachadh, àite cloiginn.

23 Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasgadh le mirr: ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thruscan, a' tilgeadh croinn air, ciod a' chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad e.

26 Agus bha sgrìobhadh a chùis-dhèididh air a sgrìobhadh os a cheann, RÌGH NAN IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche!; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chlì.

28 An sin choimhlionadh an sgrìobtur, a thubhairt, Agus bha e air àireamh an measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dol seachad anacainnt dà, a' crathadh an ceann, agus ag radh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an trì làithibh,

30 Fòir ort fein, agus tàr^m a nìas o'n chrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na h-àrd shagairt agus na sgrìobh-

^h pretorium. ⁱ corcuir. ^l dà chreachadair, dà fhear-reubainn.
^m thig.

uifehean a' chéile, a' fanoid air, Shaor e dacin' eile, cha' n'eil e comasach air e féin a shaoradh.

32 Thigeadh a nis Criosd Rìgh Israeil a nùas o'n chrann-cheusaidh, chum's gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, anacaint da.

33 Agus an uair a thainig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh Eloi, Eloi, lama sebachtanì? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, Mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

35 Agus air cluinntinn sin do ehuid diubhsan a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, a ta e gairm Eliais.

36 Agus ruith fear diubh, agus air dha sponn a lìonadh do fhion geur agus a cur air slait chùile, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis; faiceamaid an dthig Elias g'a theirt a nùas.

37 Agus air do Iosa éigheach le guth àrd, thug e suas an deo.

38 Agus bha brat-roinn an team-puill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu lochdar.

39 Agus an uair a chunnaic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deo, a' glaochaich mar sin, thubhairt e, Gu fìrinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha mar an ceudna mnàin an fad uatha ag amharc: 'nam measg sin bha Muire Magdalen. agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Meinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frithealadh dha; agus mòran eile do mhnàibh a chaidh suas maille ris gu Hierusalem.

42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ulluchaidh e, eadhon an là reimh 'n t-sàbaid)

43 Thainig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh

mar an ceudna sùil ri rioghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionnsuidh Philait, agus dh'iarra e corp Iosa.

44 Agus b'ìoghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fheòrach e dheth, An robh fad o fhuisir e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich ean lìon-eudach grinn, agus thug e nùas e, agus phaisg e san lìon-eudach e, agus chuir se e ann an uisigh^a a chladhaicheadh a carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uighe.

47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire màthair Ioseis, air an àit an do chuireadh e.

C A I B. XVI.

1 Chuir aingeal an oèill aistreach Criosd do thri mnaibh. 9 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen: 12 Chunncas e le diùhis, a bha dol do'n dùthaich; 14 an déigh sin leis na h-Abstoil, 15 a chuir e mach a shearmonachadh an t-soisgeil: 19 Agus chaidh e fein suas gu ndamh.

A GUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais, agus Salome, spioraidh deadh bholuidh^c, chum's air dhoibh teachd gu'n ùngadh iad e.

2 Agus thainig fad gu ro mhoch air madaunn a' cheud là do'n t-seachdain chum na h-uighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas duinn a' chlach e àthorus na h-uighe?

4 (Agus air dhoibh amharc, chumaid iad gu'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do'n àit-adhlacaidh, chunnaic iad ògarach 'na shuidhe air an làmh dheis, uim' an robh truscan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na

^a d'adhlacaidh.

^c luibhean cùbhairidh.

biodh eagal oirbh : a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a chéusadh : dh'éirich e, cha 'n'éil e 'n so : faicibh an t-àit anns an do chuir iad e,

7 Ach 'imichibh, innsibh d'a dheis-ciobluibh : agus do Pheadar, gu 'm bheil e dol roimh bh do Ghalile : chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigh ; oir bha ball-bhrith agus uamhunn orra : agus cha dhubhairt iad ni sam bith ri n'each air bith ; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud lù do'm t-seachduin, nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dh'isc, dh'innis i sin dhoibhsan a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beo, agus gu 'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch : agus cha mhò a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do 'n

aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, chienn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, 'Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil P.

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, dùtear e.

17 Agus leanaidh na comharan so 'n dream a chreideas : Ann am ainmse tilgidh iad a mach deamhain, labhairaidh iad le^r teangaibh nuadha,

18 Togaidh siad nathraiche nimhe, agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiurr e iad ; cuiridh iad an làmhan air daoineibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin an déigh do 'n Tigh-earna labhairt riu, ghabhadh suas gu n'eamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibhsan dol a mach, shearmonaich iad anns gach àit, air bhí do 'n Tighearna a' comb-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e, Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

C A I B. I.

1 Roimh-radh Lucais d'a shoisgeul gu h-ìomlan. 5 Tha Eoin Baiste air a ghabhail am broinn a mhàthar, 26 agus Criosd air a ghabhail am broinn Mhuire. 39 Fàidheadair-eachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chriosd, &c.

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an coimhlionadh^s 'nar measgne,

2 A réir mar a dh'aithris na daoine

sin dhùinne iad, a chunnaic iad o thùs le 'n suilibh, agus a bha 'nan luchd frithealadh an fhocal :

3 Chunnas domhsa mar an ceudna, a Theophiluis ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o'n fhìor-thoiseach, sgrìobhadh a'd' ionnsuidhs^s an ordugh,

4 Chum's gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

5 **B**HA ann an làithibh Herojd rìgh Iudea, sagart àraidh d'am

^r P creutair. ^r ann an. ^s le làn dearbhadh air an creidsinn.

b'ainm Sacharias, do shealt Abia: agus b'ha a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus b'ainm dh'i Elisabet.

6 Agus bha iad faraon ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile aitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorach^u, agus bha iad araon aosmhor.

8 Agus tharladh am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair D'É ann an ordugh a sheala.

9 A réir gnátha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearna.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh ùrnuigh a muigh, ré am na tùise.

11 Agus chunncas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altaire na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias e, bha e fuidh thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gahh eagal, a Shacharias; oir fhuair t-ùrnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort, agus nì mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearna, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomha, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearna an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan easumhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do 'n Tighearna.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Clonnu a bhios fhios so ag-am? oir is seana duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel

a sheasas an làthair Dhé: agus chuir-eadh mi a labhairt riutsa, agus a dh'innseadh an naidheachd^a mhaith so dhuit.

20 Agus feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an d'thig na nithese gu crìch, chionn nach do chreid thu mo bhriathrasa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha 'm phobull a' feith-eamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus air teachd a mach dha, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu 'm fac e sealladh^b nènmhaidh san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu 'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan là sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìos, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu cathair do Ghàlile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fa cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do 'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a ta 'n Tighearna maille riut: is beannuichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fa thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' glhè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus feuch, gabhaidh tu a'd'

^t chùrsa, roinn. ^u gun slìochd. ^a nuaidheachd, noimheachd, ^b taisbean.

bhroina, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Tì a's ro àirde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha rìgh-eaithir athar fèin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Rìgh air tigh Iacobh gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rìghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Ciennus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agamsa air duine?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Tì a's àirde agail ort: uime sin an 'ni naomha sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise fein tòrrach air mac 'na sean aois; agus 's e so an seathadh mìos dh'èe d'an goirteadh bean neo-thorach;

37 Oir cha 'n'eil ni sam bith de dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Feuch dam-oglach an Tighearna, biodh e dhomha réir t-fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal uaispe^c.

39 Agus air ùirigh do Mhuire sma làrthibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda.

40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.

41 Agus tharladh an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus ionadh Elisabet leis an Spiorad naomha.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, Is beannpuicht' thu am measg bhan, agus is beannpuichte toradh do bhroinn.

43 Agus cionnus a dh'èirich so dhomha, gu'n d'fhigeadh màthair mo Thighearna a'm' ionnsuidh?

44 Oir feuch, co luath 's a thainig fuaim do bheannachaidh a'm' chluas-aibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannpuicht' ise a

chreid: oir coimhlionar^d na nithe a labhradh rithe leis an Tighearna.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearna,

47 Agus a ta m' spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlanuighear:

48 Do bhrìgh gu'n d'amhaire e air staid Iosail a bhan-oglaich: oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannpuichte dh'om.

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Tì a ta cumhachdach nithe mòra dhomh, agus is naomha ainm.

50 Agus a ta a thròcair an e linn gu linn, de'n droing d'an eagail e.

51 Nochd e neart le ghairdeam, agap e na h-uasbhrich ann an sinuaintibh an cridhe fein.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rìoghail, agus dh'arduich e iadsan a bha Iosal.

53 Lion e 'n droing a bha eocrach le nithibh maith, agus chuir e uaith na daoine saibhre falamh.

54 Rinn e còmhlan^e ri Israel òglach fein, ann an cuimhneachadh a thròcair.

55 Mar a labhair e r'a n-aithrichibh, do Abraham agus d's abhiochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimechioll thri mìos, agus phill i d'a tigh fèin.

57 A nis thainig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aiscad; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirde mar a nochd an Tighearna mòr thròcair dh'i: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'fhigeadh iad a thimechioll-ghearradh an naoidhean; agus ghoir iad Secharias deth, a réir ainme athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i, Nì h-eadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha 'n'eil son neach do d' chaidribh d'an goirear an t-ainm so.

62 Agus smèid iad air athair, ciod an t-ainm a b'ail leis thoirt air.

^c uaithe. ^d a chreid gu'n coimhlionar. ^e còngnamh. *Eir.*

63 Agus air iarraidh clàir-scriobhaidh dhasan, scriobh e, ag ràdh, 'Se Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh' fhuasgladh a theanga, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thainig eagal air an coimhearsnaich uile: agus dh' aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias athair air a lionadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannuicht' an Tighearna Dia Israeil, airson gu'n d'fhiosraich e, agus gun d'thug e saorsa d'a phoball,

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òglaich féin;

70 A réir mar a labhair e le beul fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail;

71 A thabhairt saorsa dhufinn o ar naimhaidibh, agus o làimh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn;

72 A choimblionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimheangail naomha féin;

73 Na mioman a mbionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n d'thugadh e dhuinn, air bhi dhuinn air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhìs dha as eugmhais eagail,

75 Ann an naomhachd agus an am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Ti a's àirde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh'ulluchadh a shlighe;

77 A thabhairt eòlais na slàinte d'a phoball, ann am maicheanas am peacanna,

78 Tre thròcair ro mhòir ar Déne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhad-uinn o'n ioxad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhsan a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìth.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là fhoillseachaidh dq Israel.

C A I B. II.

1 Tha Augustus a' meas Impireachd an Romhanach uile. 6 Breith Chrìosd: 8 Tha aingeal a' cur so an cèill do na buachaillibh: 13 Tha mòran diubh a' cantuinn cliù do Dhia air a shon. 21 Tha Crìosd air a thimchioll-ghearradh. 28 Tha Simeon agus Anna a' deanamh fàidheadaireachd mu thimchioll Chrìosd; &c.

A GUS tharladh sna làithibh sin, gu'n deachuidh ordugh a mach o Chéasar Augustus, an domhan uile a mheas f.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenus 'na uachdar-an air Siria)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, a baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an goirear Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille re Muire a bha fa cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e, do bhrìgh nach robh àit aca san tigh òda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin buachailllean a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus feuch, thainig aingeal an Tighearn' orra, agus dhealraich glòir

an Tighearna m'an timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir feuch, a ta mi 'g innseadh dhuibh deadh sgeil mhòir aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann an cathair Dhaibhidh, neach is e Crìod an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomh-a dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paiseige ann am brat-speilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air bail bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armaitibh nèimhe, a' moladh Dhé, agus ag ràdh.

14 Glòir do Dhia anns-na h-àrd-aibh, agus air talamh sìth, deadh ghean do dhaoimibh.

15 Agus tharladh, 'n uair a dh'fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhairt na buachaill-ean r'a chèile, Rachamaid a nis eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thainig iad gu grad, agus fhàir iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad sin, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantais ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghleidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra h'na cridhe.

20 Agus phill na buachaill-ean, a' tabhairt glòir agus molaidh do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a dubhradh riu.

21 Agus an uair a choimhlionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghoir an t-aingeal deth mun do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimhlionadh làithean a' glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad ean gu Hierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna,

23 (Mar a ta e scribedh ann am lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'foscglas a' bhrù, gairmear naomha do'n Tighearna e)

24 Agus a thabhairt lobairt a réir mar a deirear ann an lagh an Tighearna, Paidh' thurtur, no dè chol-uman òga.

25 Agus feuch, bha duine ann an Hierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige re seias Israeil: agus bha'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faicadh e bàs, agus am faicadh e Crìod an Tighearna.

27 Agus thainig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: Agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum's gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac ean 'na uchd^m e, agus bheannuich e Dia, agus thubhairt e,

29 A nis, a Thighearna, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùile do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis man uile shluagh:

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantais mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannuich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an leanabh so chum tuiteam agus aiseirigh mhòrain ann an Israel, agus 'na chomhar an aghaidh an labhrar:

35 (Agus théid claidheamh tre d' smam-sa fein) chum's gu'm foill-

alchear smuainte cridheacha mhòr-
ain.

36 Agus bha Anna ban-fhàidh,
nighean Phanueil, do thrèibh Aseir;
bha i ro aosmhor, agus chaith i seachd
bliadhna maille ri fear o àm dh'i bhi
'na h-èigh.

37 Agus bu bhantrach i mu thim-
chioll ceithir bliadhna agus ceithir
fichead a dh'aois, nach deachaidh o'n
teampull, a' deanamh seirbhìs do
Dhia a là agus a dh'oidhche le trog-
adh agus le h-èrnuigh.

38 Agus air teachd dh'ise a stigh
san uair sin féin, thug i moladh do'n
Tighearn, agus labhair i m'a thim-
chioll riusan uile aig an robh sùil ri
saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion
iad na h-uile nithe a réir lagha an
Tighearna, phill iad do Ghailie, d'am
baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus
neartuicheadh an spiorad e, air a Bon-
adh le gliocas; agus bha gràs Dhé
air.

41 Agus chaidh a phàranta gach
bliadhna gu Hierusalem, aig fèis na
càisge.

42 Agus air bhi dha dà bhliadhna
dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu
Hierusalem, a réir gnàtha na fèise.

43 Agus air coimhlionadh nan
là sin doibh, 'nuair a phill iad an,
dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh
ann an Hierusalem; agus cha-robh
fios aig Ioseph no aig a mhàthair air
sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilinn
gu'n robh e sa' chuideachd, dh'imich
iad astar là; agus dh'farr iad e measg
an càirdean, agus an luchd eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad
e, phill iad gu Hierusalem, 'ga iar-
uidh.

46 Agus tharladh 'n déigh trì là,
gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na
shuidhe am meadhon an luchd teag-
aisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur
cheist orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir a
chual e uile iongantais r'a thuigse
agus r'a fhreagraibh.

48 Agus air dhoibh fhaicinn, ghlac

namhas iad: agus thubhairt a mhàth-
air ris, A mhic, c'ar son a rinn thu
mar so oirnn? feuch, bha t'athair
agus mise gu brònach ga d'iarruidh.

49 Agus thubhairt esan ris, C'ar
son a bha sibh ga m' iarruidh? nach
robh fhios agaibh gu'm bu chòir
dhomhsa bhi ann an tigh m' Athar^a?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni
a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu,
agus thainig e gu Nasaret, agus bha
e ùmhail doibh: ach gheidh e mhàth-
air na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thainig Iosa air aghaidh
ann an gliocas agus am mèudachd,
agus ann an deòth-ghean aig Dia,
agus aig daoineibh.

C A I B. III

1 Searmonachadh Eoin Bhaiste. 15

Fhianais mu thimchioll Chrìod.

20 Chuir Herod Eoin am prìosun.

21 Tha Crìod air a bhaisteadh,

agus a' faghail fianais e ndomh. 25

Deis agus sinnsearachd Chrìod.

A NIS anns a' chùigeachd bliadhna
deug do impireachd-Thiberius
Cheasair, air bhi do Pontius Pilat
'na uachdasan air Iudea, agus Herod
'na Thetrarch air Galile, agus Philip
'a bhràthair 'na Thetrarch air Iturea
agus dùthaich Thrachionitis, agus
Lisaniis 'na Thetrarch air Abilene.

2 An uair a bha Attas agus
Caiaphas 'nan àrd sheargartaibh, thainig
focal Dé chum Eoin mhic Shachariais
anns an fhàsach.

3 Agus thainig e do'n dùthaich
uile timchioll Iordain, a' searmon-
achadh baistidh an aithreachais, chum
maithneannais pheacanna;

4 Mar a ta e seòbhtha ann an
teabhar bhriathar an fhàidh Esaisais,
ag ràdh, Guth an tìe dh'èigheas anns
an fhàsach, Ulluichibh slighe an
Tighearna, deannaibh a cheumanna
dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a Bon-
adh, agus gach beinn agus cnoc air
an isleachadh; agus bitidh na nithe
cama air an deanamh dìreach, agus
na slighean garbha air an' deanamh
ràidh;

6 Agus chi gach uile fheoil glàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thainig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìol nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an àithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh fein, 'A ta Abraham 'na Athair againn: oir a deirim ribh, gur comasach Dia do na clachaibh se air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach-toradh maith, gearrar sios i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fheòruich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thainig mar an ceudna eis-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh^o ni air bith os cionn na dh'òrduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fheòruich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le'r tuarasdail.

15 Agus air bhi do'n fhebull a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Crìod a bh'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gar baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd is cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuil^P 'na

làimh, agus ro-ghlanaidh e ùrlar, agus cruinnichidh e 'n cruineachd d'a thaisg-thigh; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a'mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòrain do nithibh eile, shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarch bhi air a chronachadh leis air son Herodias bean a bhràthar (Philip), agus air son gach olc a rinn Herod,

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin air prìosun.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh nàmh:

22 Agus gu'n d'thainig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar choluman, agus gu'm d'thainig guth o nàmh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd^r.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhi (réir barail dhaoine) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 Mhic Mhatait, mhic Lebhi, mhic Mhelchi, mhic Ianna, mhic Ioseph,

25 Mhic Mhatatais, mhic Amois, mhic Nauim, mhic Esli, mhic Nage,

26 Mhic Mhasait, mhic Mhattatais, mhic Shemei, mhic Ioseph, mhic Iudah,

27 Mhic Ioanna, mhic Rhessa, mhic Shorobabail, mhic Shalatiel, mhic Neri,

28 Mhic Mhelchi, mhic Adi, mhic Choosaim, mhic Elmodair, mhic Er,

29 Mhic Iose, mhic Elieseir, mhic Ioreim, mhic Mhatait, mhic Lebhi,

30 Mhic Shimeoin, mhic Iudaih, mhic Ioseph, mhic Ionain, mhic Eliacim,

31 Mhic Mhelea, mhic Mhainain, mhic Mhatata, mhic Natain, mhic Dhaibhidh,

32 Mhic Iesc, mhic Obeid, mhic Bhoois, mhic Shalmoin, mhic Naasoin.

33 Mhic Aminadab, mhic Aram,

^o togaibh. ^P inneal-fuscaidh.

^r annadsa thu mi làn-toilichte.

mhic Easraim, mhic Phares, mhic Iudaibh,

34 *Mhic Iacobh, mhic Isaac, mhic Abraham, mhic Thara, mhic Nach-eir,*

35 *Mhic' Sharnich, mhic Ragau, mhic Phaleic, mhic Ebeir, mhic Shala,*

36 *Mhic Chainain, mhic Arphasaid, mhic Shem, mhic Noe, mhic Lameich,*

37 *Mhic Mhatusala, mhic Eneich, mhic Iareid, mhic Mhaleleel, mhic Chainain,*

38 *Mhic Enois, mhic Sbet, mhic Adhaimh, mhic Dhé.*

C A I B. IV.

1 *Buaireadh agus trosgadh Chrìod :*

13 *Tha e toirt buaidh air an diabhol ; 14 a' tòiseachadh ri searmonachadh, 16 Tha pobull Nasaret a' gabhail iongantais r'a fhoclaibh gràmhor. 33 Tha e leigheas an duine san robh deamhan, 38 agus mèthar-chèile Pheadair, &c.*

AGUS air do Iosa bhi làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, agus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhol ; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin : agus air dhoibh bhi air an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e orrach.

3 Agus thubhairt an diabhol ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A tá e scrìobhta, nach ann le h-aran a mhàin a thig duine beo, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhol a thebh-airt gu beinn àrd, nochd e dha uile rioghachdan an domhain ann an mionaid ainmire.

6 Agus thubhairt an diabhol ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir ; oir thugadh dhomha sin, agus bheir mi e do neach air bith is toil leam.

7 Uime sin ma ni thu sòradh dhomha, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubh-

airt e ris, Tàr air mo chùlsobh, a Shatain : oir a ta e scrìobhta, Nì thu sòradh do'n Tighearn do Dhia, agus dhasan 'na sonar ni thu seir-bhis.

9 Agus thug se e gu Hierusalem, agus chuir e air binnein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos as so.

10 Oir a ta e scrìobhta, Bheir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'nam làmbaibh, air eagal gu'm buail thu uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa, thubhairt e ris, A dubhradh, Na buairt' thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnuich an diabhol an buaireadh uile, dh'imich e uisith rè tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile ; agus chaidh iomradhasan air feadh na dùcha m'an cuairt gu h-iomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faghail glòir o na h-uile dhaoineibh.

16 Agus thainig e gu Nasaret, far an d'araicheadh e : agus chaidh e steach, mar bu ghnàth leis, air latha na sàbaid do'n t-sionagag, agus dh'éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Esaisais ; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair e 'n t-àit anns an robh e scrìobhta,

18 Tha Spiorad an Tighearna orm, do bhrìgh gu'n d'ùng e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh ; chuir e mi a shlanuchadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a ghairm^u fuaiglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na dallaidh, a thoirt saorsa do'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thàitich an Tighearna.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e : agus bha stùile na bha san t-sionagag uile a' geur-amhaso airsan.

21 Agus thòisich e air a ràdh ris,

An diugh a ta 'n scriobtur so air a choimhlionadh ann bhuir cluasaibh-se.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantas ris na briathraibh gràs-mhòr a thainig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh rium an gnàth-fhocal so, A léigh, leighis thu féin: ge b'e air bith iad na nithe a chuala sinn arinneadh leat an Capernaum, dean mar an ceudna iad an so a'd' dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a deirimse ribh, gu'n robh mòran bhantrach ann an Israel an làithibh Eliais, an uair a dhruideadh nèamh rè thri bliadhna agus shea mìos, agus a bha gorta mhòr air feadh na tìre uile:

26 Ach cha do chuireadh Elias dh'ionnsuidh aon diubbh, ach gu Sarepta Shidoin, chum mnà a bha 'na bantrach,

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseus an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lìonadh iadsan uile a bha san t-sionagag le feirg, an uair a chual iad na nithe sin,

29 Agus air éirigh suas doibh, thilg iad a mach as a bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic^a (air an robh am baile togt^a) chum a thilgeadh sìos an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dhasan trid am meadhon, dh'fhalbh e:

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile do Ghalile, agus bha e 'gan teagasg air làithibh na sàbaid:

32 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg; do bhrìgh gu'n robh fhocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagag duine anns an robh spiorad deamhain neo-ghloin, agus ghlaodh e le guth mòr.

34 Ag ràdh, Leig leinn; cìod e ar gnothuchne riut, Iosa o Nasaret? an d'thainig thu g'ar agrios? a ta fhios agam cò thu, Aon naomha Dhé,

35 Agus chronaich Iosa e, ag ràdh, Bi d' thod, agus thig a mach as. Agus air do'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thainig e mach as, gun chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thainig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cìod a' ghnè calante so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt orduigh do na spioradaibh neo-ghlana, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh airsan a mach feadh gach àite do'n dùthaich m'an cuairt.

38 Agus dh'éirich e as an t-sionagag, agus chaidh e teachd do thigh Shimoìn: agus bha fiabhrus mòr air màthair chéile Shimoìn; agus ghuidh iad air as a leth,

39 Agus air dha seasamh os a ceann b, chronaich e 'm fiabhrus, agus dh'fhàg e i. Agus air éirigh dh'ise air bàl, rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh dapine euslan le iomadh gnè, tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad: agus air dhasan a làmhan a chur air gach aon diubbh, leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach a mòran, a' glaothach agus ag ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé. Agus chronaich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt: oir bha fhios aca gu'm b'esan Criosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'innich e gu àite fàsail: agus bha'n sluagh 'ga iarraidh, agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus b'aill leo a chumail, chum's nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin domhsa rioghachd Dhé a shearmonachadh do bhàitibh eile mar an ceudna: oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghalile.

^a beul-bhruach a' chnoic. b làmh rìthe.

C A I B. V.

1. Tha Crìosd a' teagasg an t-sluaigh a luing Pheadair; 4 le tarruing mhìorbhuileach éisg tha e a' nochdadh cionnus a bha e gu Peadar agus a chompanaich a dheanamh 'nan iasgairibh air daoineibh: 12 a' glanadh neach a bha 'na lobhar, 16 a' deanamh ùrnuigh anns an fhàsach, 18 a' slànuchadh neach a bha tinn leis a' phairilis, &c.

AGUS tharladh, 'nuair a bha 'm pobull a dlù-theannadh air, chum focal Dè éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairean air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lìonta.

3 Agus air dha dol a steach do son do na longaibh bu le Simon, dh'iarr e air dol a mach beagan o' thir: agus air suidhe dha, theagaisg e 'n sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lìonta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn mi sam bith: ach air t'fhocalsa leigidh mi sìos an lìon.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdard mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

7 Agus smèid iad air an companachaibh, a bha san luing eile, teachd agus còmhnaidh a dheanamh leo. Agus thainig iad, agus lìon iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uamsa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companachaibh aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh

eagal ort; as so guas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch, duine làn do loibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an loibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh iomradh-san: agus thainig sluagh mòr an ceann a chèile chum éisdeachd, agus a bhì air an slànuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e ùrnuigh.

17 Agus tharladh air latha àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd teagaisg an lagha, a thainig as gach uile bhaile do Ghalile, agus do Iudea, agus o Ierusalem: agus bha cumhachd an Tighearn a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus feuch, dh'iomchair daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarr iad a thubhairt a steach, agus a chur 'na làithairsan.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuidéachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos tre mhullach an tìghe e féin agus a leaba, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na scrìobkruichean agus na Phairisich air reusanachadh, ag ràdh, Cò e 'so a ta jaibhairt

toibheim? cò dh'fheudas peacaidh a mhaithheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach 'air aithneachadh an amuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'a'ar cridheachaibh?

23 Cò aca 's usadh a ràdh, Tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum's gu'm bi fios agaibh gu bheil curachd aig Mac an duine peacaidh a mhaithheadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis) A deirim riu, éirich, agus tog do leaba, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leaba air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh féin, a' tabhairt glòir do Dhia.

26 Agus ghlac uanabas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lionadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinnne nithe do-chreidsinn e an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cismhaer d'ann b'ainm Lebhi, 'na shuidhe aig àite togail na cise: agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuid-eachd mhòr do chis-mhàraibh, agus do mhuinntir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an scriobhuichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cis-mhàraibh agus ri peacach-aibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta tinn.

32 Cha d'fhainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trosgadh? agus a' deasfarnh ùrnuigh, ege mar an ceudna deisciobuil nam

Phairiseach; ach a ta do dheisciobuil a' g' itheadh agus ag-òl?

34 Agus thubhairt ean riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seomair an fhir nuadh-phòda trosgadh a dheanamh, am fèadh a ta 'm fear nuadh-phòda maille riu?

35 Ach thig na laithean an uair a bheirear am fear nuadh-phòda uatha: an sin n' iad trosgadh anns na làitheibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu, Cha chuir neach air bith mìr a dh'eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha d'fhig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fìlon nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fìlon nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caill-eas na searragan.

38 Ach is càir fìlon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad ann an tèaruinte.

39 Agus cha n'eil duine sam bith air dha sean fìlon òl, a dh'iarras air ball fìlon nuadh: oir a deir e, 'Se 'n sean fìlon is fearr.

C A I B. VI.

1 Tha Crisod a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le scriobtur, reuson, agus mìorbhuil, 13 a' taghadh dà abstol deug, 17 a' slànuachadh muinntir a bha tinn, 20 a' searmonachadh d'a dheisciobuil mu bheannachdaibh agus mallachdaibh, &c.

A GUS tharladh air a' cheud latha sàbaid an déigh an dara là de fhéisd na càise², gu'n deachaidh e trid na h-achaibh arbhair: agus spion a dheisciobuil na diasan arbhair, agus dh'ith iad, an déigh an bruthadh le'n làmhaidh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air laithibh na sàbaid?

3 Agus freagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do lèigh sibhse an

^c iongantach. ^f trasgadh. ^g air an dara latha sàbaid an déigh na ceud sàbaid.

ni so rinn Dhaibhidh, 'nuzir a bha ocras air féin, agus orrasan a bha maille ris :

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e aran na fianuis, agus a dh'ith e fein, agus a thug e mar an ceudna dhoibhsan a bha maille ris, ni nach 'eil cead-uichte itheadh ach do na sagartaibh a mhàin?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tigh-earna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile, gu 'n deachaidh e steach do'n t-sionagag, agus gu'n do theagaisg e; agus bha an sin duine, aig an robh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na scrìobhuichean agus na Phairisich faire, a dh'fheuch-ainn an leighiseadh e air an t-sàbaid, chum's gu'm faigheadh iad cùis-dhlidhi 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh'éirich esan, agus sheas é.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòruichidh mise aon ni dhibh, Am bheil e ceaduichte air laithibh na sàbaid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoir, no a sgrìos?

10 Agus air dha amharc m'an cuairt orra uile, thubhairt e ris an duine, Sin 'a mach do làmh. Agus rinn e sin : agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus lìonadh iadsan do chutach agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri h-Iosa.

12 Agus anns na laithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh ùrnuigh, agus bhuanach e rè na h-oidhche ann an ùrnuigh ri Dial.

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil : agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghoir e Abstoil :

14 Simon (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas mac Alphaeus, agus Simon d'an goirear Selotes,

16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thainig e nua leo, agus sheas e air ionad còmhraid, agus coimhthional a dheisciobuil, agus buidheann mhòr shluagh o Iudea uile agus o Hierusalem, agus o chois fairge Thíruis agus Shidoin, muinntir a thainig g'a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neo-ghilana: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris: oir chaidh cumbhachd a mach as, agus shìlàn uich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobuil, agus thubhairt e, Is beannuichte sibhse ta bochd: oir is libh rioghachd Dhé.

21 Is beannuichte sibhse ta ocrach a nis: oir àsauichear sibh. Is beannuichte sibhse ta caoidh a nis: oir gairidh sibh.

22 Is beannuichte sibh 'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad eaint mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibhse gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is anaobhinn duibhse ta saibhir: oir fhuaire sibh bhur sòlas.

25 Is anaobhinn duibhse ta saith-each: oir bithidh ocras oirbh. Is anaobhinn duibhse ta gaireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is anaobhinn duibhse 'nuair a labhras daoine^m maith umaibh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a derim ribhse ta 'g éisd-eachd, Gràdhachibh bhur naimhde,

^a an t-aran taisbeanta. ⁱ cùis-chasaid. ^l tigh ùrnuigh Dhé.
^m na h-uile dhaoine.

deanaibh maith ortasan le'm fusthach sibh:

28 Beannuichibh iadsan a ta 'gar malleachadh, agus deanaibh ùnuigh air son na ruinntir a ta buntainn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas tu air son ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t'fhalluing dhìot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Tabhair do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b'èill libh daoine dheanama dhuibh, deanaibhse mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich féin an droing aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd^a dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a ris, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaidh, chum's gu'm faigh iad uiread a ris.

35 Ach gràdhaichibhse bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric^o: agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nar cleann do'n Tì a's airde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingal agus olc.

36 Bithibhse ujme sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toirèar breth oirbh: na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maith-eanas, agus bheirèar maith-eanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirèar dhuibh; deadh thombas, air a gheinn-eadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an tombas le'n tomhas sibh, toimhaiseat dhuibh a ris.

39 Agus labhair e coamhlachd-rin, Am feud an dall dalt a threòrachadh? nach tuit iad arson ann an sìogh?^d

40 Cha 'n'eil an deisibhul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta coimhlonta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus o'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fainear an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 Nò cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri d' bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt a d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fainear an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tuis an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuibh gu soillear an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aise.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh,

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine f'igean do dhroighionn, no caoran f'iona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach a deadh ionmhas a chridhe: agus bheir droch dhuine ni olc a mach a droch ionmhas a chridhe: oir is ann a pailteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus ca'r son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhìomsa, agus nach dean sibh na nithe a deirim?

47 Gach neach a thig a m' ionn-suidhse, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh os ris is coamhuil e.

48 Is coamhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuir a bhunait air carraig: agus an uair a thainig an tuit, bhuail an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh^p air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is coamhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhun-

^a coingheall. ^o gun bhur dàchas a chail. ^p stéidheachadh.

ait, air an do bhuail an sruth gu diù, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tìghe sin.

C A I B. VII.

1 *Air do Chrìosd creidimh bu mhò fhaotainn ann an ceannard-ceud a bha 'na Gheintileach, na ann an aon neach do na h-Iudhachaibh, 10 leighis e sheirbhiseach gun teachd d'a ionnsuidh, 11 Tha e togail mic na bantraich ann an Nain o'n bhàis, 19 a' dearbhadh do theachd-airibh Eoin, le oibrìbh mìorbhuil-each a rinn e 'nan làthair, gu'm b'e fèin an Crìosd a bha ri teachd, 24 a' nochdadh do'n t-slugh ciod i a bharail mu Eoin, &c.*

A NIS an uair a chrìochnaich e a bhriathrasan uile ann an ìre-sachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannard-ceud àraidh, a b'ionnhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus air cluinntinn mu Iosa dha, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n d'thigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thainig iad gu h-Iosa, ghuidh iad air gu dùrachd-ach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh ean so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog ean duinn sionagag¹.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tìgh, chuir an ceannard-ceud càirde d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort fèin, oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fa m' chleith.

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi fèin air teachd a f'ionnsuidh: ach a mhàin abair am focal, agus slànùichear m' dglach.

8 Oir is duine mise fèin air mo chur fa dghdarras, aig am bheil saighd-eàra fua, agus a deirin ris an fhear so, Imich, agus imichidh e: agus ri fear eile, Thig, agus thug e: agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus air cluinntinn nan nàthe so do Iosa, ghabh e iongantais ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-slugh a lean e, A deirin ribh, nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israel fèin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tìgh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'na dhèigh sin, gu'n deachaidh e chum bàile d'an goirear Nain; agus chaidh a dheisciobull² maille ris, agus slugh mòr.

12 A nis an uair a thainig e 'm fagus do gheatach a' bhaile, feuch, ghùlaineadh a mach duine marbh, son mhac a mhàthar, agus bu bhan-trach i: agus bha slugh mòr do mhuinntir a' bhaile maille rishe.

13 Agus an uair a chrìochnaich an Tighearn i, ghabh e truas diù, agus thubhairt e rishe, Na guil.

14 Agus thainig e agus bhean e ris a' ghùlan³, (agus abas iadsan a bha 'ga ionchar) agus thubhairt e, Oganach, a deirin ruit, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh fèin.

17 Agus chaidh an t-ionradh so mach airan air feadh Iudea uile, agus na dùcha m'an easairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobull do Eoin mu thionndaidh nan nàthe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh a dheiscioblaibh, agus chuir e iad gu h-Iosa, ag ràdh, An tusa ean a bha ri teachd, no'm bi sùil againn ri neach eile:

20 Agus air teachd do na daoineibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a'd ionnsuidh, ag ràdh, An tusa 'n ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anna an uair sin fèin

¹ thog ean ar sionagag.

² mèran d'a dheiscioblaibh.

³ chiste mhairbh.

leighis e mòran e 'n eualaintibh agus e 'm plàighibh, agus o dhroch spiorad-
aibh, agus thug e 'n radharc do mhòr-
an a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibhse agus inns-
ibh do Eoin na nithe a chunnaic
agus a chuala sibh, gu'm bheil na
doill a' faicinn, na bacadh ag imeachd,
na lobhair air an glanadh, na bochhair
a' cluaintinn, na mairbh air an dùsg-
adh, an soisgeul air a shearmonachadh
do na bochdaibh.

23 Agus is beanuicht' esan nach
faigh oilbheum annamsa^u.

24 Agus an uair a dh'fhalbh
teachdairean Eoin, thòisich e air
labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll
Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach
do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i
cuile air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a
mach a dh'fhaicinn? an e duine air
a sgèdachadh ann an eudach mìn?
feuch, iadsan a ta sgèdaichte le eud-
ach riomhach, agus a' caitheadh am
beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh
nan rìgh a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a
mach a dh'fhaicinn? an e fàidh?
seadh, a deirim ribh, agus ni 's mò na
fàidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil e
scriobhta, Feuch, cuiream mo theachd-
aire roimh do ghnùs, a dh'ulluicheas
do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, 'Nam measg-
an a rugadh le mnàibh, cha 'n eil
fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidh-
eadh an ti a's lugha ann an riochachd
Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhreansaich am pobull
uile a chual e, agus na clis-mhaoir
Dia, air dhoibh bhì air am baisteadh
le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus
an luchd lagha cùl ri comhairle Dhé
d'an taobh féin, am feadh nach do
bhaisteadh iad leis.

31 (Agus thubhairt an Tighearna,)
Cò ris uime sin a shamhlacheas mi
daoine a' ghinealach so? agus cò ris
a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta

'nan suidhe an' mhargadh, agus a
dh'èigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn
sinne piobaireachd dhuibhse, agus cha
d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne
tuireadh dhuibhse, agus cha d'rinn
sibhse gul.

33 Oir thainig Eoin Baiste, cha'n
ann ag itheadh arain, no 'g òl fiona;
agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thainig Mac an duine ag ith-
eadh 's ag òl; agus their sibh, Feuch
duine geocach agus pòitear-fiona, car-
aid chis-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a firean-
achadh leis a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do
na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh
maille ris. Agus chaidh e steach do
thigh an Phairisich, agus shuidh^a e
sìos chom b'ìdh.

37 Agus feuch, an uair a fhuair
bean anns a bhaile, a bha 'na peacach,
fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh
ann an tigh an Phairisich, thug i
leatha bocsa alabastair làn do ola
chùbhraidh.

38 Agus sheas i aig a chosaibh air
a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air
a chosan a fhliuchadh leis a deuraibh,
agus thiorraich i iad le gruaig a cìna,
agus phòg i a chosa, agus dh'ùng i
leis an ola iad.

39 Agus an uair a chunnaic am
Phairiseach, a thug cuireadh dha, so,
labhair e ann féin, ag ràdh, Nà
b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios
aige cò i a' bhean so ta beantuinn
ris, agus ciod is gnè dh'i; oir is peac-
ach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e ris, A Shirmoin, a ta mi
agam ri ràdh riut. Agus thubhairt
esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fàcha àraidh dithis
do fhéichneinibh: bha aige air son
fhear cùig ceud peghinn, agus air an
fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca
ni leis an dioladh iad, mhaith e gu
saor dhoibh arann. Innis domhas
uime sin, cò aca 's mò a ghràdh-
aicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus
thubhairt e, 'S i mo bharail gur e an

^u nach gabh oilbheum riunsa.

^a suidh. Gr.

meach is mò d'an do rhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, An faic thu bhean so? thainig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo ehos; ach dh'ionnaidh ise mo chosa le deuraibh, agus thiorraich i iad le fòlt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg: ach o thainig ise b' stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ùng thusa mo cheann le h-ola: ach dh'ùng ise mo chosa le h-ola chùbhraidh.

47 Uime sin a dèirinn riut, Gu'm bheil a peacaidh a ta lloannhor, air am maitheadh; air an aobhar sin e ghràdhach i gu mòr: ach ge b'e meach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e ri the, Tha do pheacaidh air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig baidh maille ris, air a ràdh annta fein, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.

C A I B. VIII.

2 Tha mnàid a' frithealadh do Chrìosd le am maoin. 4 Tha Crìosd, an déigh dha searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e àir a leantuinne le abstolaibh. a' labhairt cosamhlachd an t-sìoladoir, 16 agus na coinnle; 21 a' cur an cèill cò iad a mhàthair, agus a bhràithrean, 22 a' cronuchadh na gaoithe, &c.

AGUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich e san trid gach cathair agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an cèill soisgeil rioghachd Dhé, agus an dà fhear dheug 'na fhochair,

2 Agus mnàid àraidh a leighis-eadh o dhroch spioradaibh agus o easlaintibh, Muire d'an gairdear Mag-

dalen, as an deachaidh seachd deamh-ain,

3 Agus Ioanna bean Chusa stiùbhaird Heroid, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thainig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ana an cosamhlachd:

5 Chaidh fear-cuir amach a chur a shìl: agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid, agus shaltradh sìos e, agus dh'ith eunlaith an athair suna a.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus air fàs do 'n droighionn maille ris, thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uait a cheud uiread 'a a chuireadh. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisteachd, éisteachd e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheiseob-uil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd se?

10 Agus thubhairt ean, Thugadh dhuibhse eòlas fhaotainn air rùn dlomhair rioghachd Dhé; ach do chàch an cosamhlachdaibh, ionnus ag faicinn doibh nach fàiceadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd: Is e 'n sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaid, is iad sin a dh'èideas: 'na dhéigh sin a ta 'n diabol a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaidh, air eagal gu'n creideadh iad agus gu'n biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charraig, is iad sin iadsan, an uair a dh'èideas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas; ach cha 'n'eil sea se freumh, muinntir a chreideas rè tanaüll, agus an àm buairidh a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an ní a thuit am meag droighinn, is iad sin an dream a dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le curam, agus le saibhreas, agus le saimhe na beatha so, agus cha 'n'eil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ní a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh an focal éisdeachd, a ta 'ga choimhead ann an cridhe treibh-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidin.

16 Cha 'n'eil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh'fholuicheas fa shoitheach i, no chuireas fa leabaigh i: ach cuiridh e ann an coinnleir i, chum's gu'm faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha 'n'eil ní sam bith fol-aichte, nach deanar follaiseach; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach d'thig os áird.

18 Air an aobhar sin thugaibh fa'near cionnus a dh'éisdeas sibh: oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha; agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith eadhon an ní sin a shaoilear a bhí aige.

19 An sin thainig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urrainn iad teachd am fagus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le dream àraidh, a thubhairt, Tha do mhàthair agus do bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair ean agus thubhairt e riu, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean iadsan a dh'éisdeas ní focal Dé, agus a ní e.

22 Agus thairadh air là àraidh, gu'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luing: agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an lecha. Agus chuir iad a mach o thír.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal airsan: agus thainig ànradh gaoith a nuas air an loch, agus lìonadh iad le h-uisge, agus bha iad ann an gabhadh.

24 Agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus dhàisg iad e, ag ràdh, A mhaighstir, a mhaighstir, tha sinn caillte. An sin dh'éirich eam, agus chronuich e ghaoth, agus onsa an uisge: agus ghuir iad, agus thainig fèath f'ann.

25 Agus thubhairt e riu, C'ait am bheil bhur creidimh? agus air dhoibh bhí fa cagal, ghabh iad iongantais, ag ràdh, r'a chéile, Ciod a' ghné dhuine so? oir a ta e toirt àithne do na gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad àmhial dha.

26 Agus thainig iad air tìr aig dùthach nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choinnich duine àraidh as a' bhaile e, anns an robh deamhain rè aimsir fhada, agus aig nach biodh eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-àitibh-adh-laic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e sìos 'na làthair, agus thubhairt e le guth árd, Ciod e moghnouthuchsa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro airde? guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n spiorad neo-ghlan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimh-deil air: agus cheangladh e le slabhruidhthibh, agus choimhleadh an geimhlh e; agus air briseadh e chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n fhàsach.)

30 Agus dh'fheòraich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit? agus thubhairt ean, Legion: do bhrìgh gu'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sìos do'n deimhneachd.

32 Agus bha treud lìon-mhor mhuc an ain, ag ionaltadh air an t-aliabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach anna. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhaibh a mach as an duine, chaidh iad anns na mucaibh: agus ruith an treud

mhuc gu dian aios le brùthach^h, do'n loch, agus thachdadh i iad.

33. Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhadh an-ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis i iad. a: anns a' bhaile agus anns an dùthaich.

35. Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhàician an-ni a rinneadh; agus thainig iad gu h-Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe aig coisibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chèill; agus ghabh iad eagal.

36. Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlàn- nìcheadh an duine san robh na deamhain.

37. An sin dh'iarr muinntir dùcha nan Gadareneach uile airsan, ineachd uatha; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad: agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38. A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39. Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimha, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinna Iosa dha.

40. Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh gu toileach ris: oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41. Agus feuch, thainig duine de'm b'ainm Iairus, a bha 'na uachdaran air an t-sionagog: agus thuit e aig coisibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n d'thigeadh e d'a thigh:

42. Do bhrìgh gu'n robh son-ghin nighint aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g imeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.)

43. Agus thainig bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri léigh-ibh, agus nach b'urradh bhi air a leigheas le neach air bith,

44. Thainig ise air a chùlaobh, agus

bhean i ri h-ìomall eudaich: agus aguir a dòrtadh fola air ball.

45. Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar, agus iadsan a bha 'na fhochair, ris, A mhaighstir, tha 'n sluagh ga d' dhòmhlaichadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium?

46. Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium: oir mhothaich mi cumhachd a' dol sam.

47. Agus an uair a chunnaic a' bhean nach robh i'n ain-fhios^m, thainig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i'n céill da c'ar son a bhean i ris, an làthair an t-sluaigh uile, agus mar a shlànùicheadh i gu grad.

48. Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh misneach agad: shlàn- uich do chreidimh thu; imich an sith.)

49. Am feadh 's a bha e fathast a' labhairt, thainig neach o thigh Uachd- arain na sionagoige, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50. Ach air cluinntinn so do Iosa, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51. Agus an uair a chaidh e do 'n thigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na h-inghin.

52. Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilbh: cha 'n'eil i marbh, ach 'na codal.

53. Agus rian iad gàire fanois ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54. Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, èirich.

55. Agus thainig a spiorad air ais, agus dh'èirich i air ball: agus dh'àithn e biadh a thoirt d'i.

56. Agus ghabh uamhas mòr a parantan^h: ach thug esan àithne dhoibh gan an-ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

^h leathad, àite corrach. ⁱ bhàthadh. ^l theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis. ^m an fòlach. ⁿ a gineirean.

C A I R. IX.

1 *Tha Crìod a' cur a mach abtol a dh'òibreachadh mhìorbhuile, agus a shearmonachadh.* 7 *Tha togradh aig Herod Crìod fhaicinn.* 17 *Tha Crìod an dèigh searmonachadh do'n t-slugh, a' toirt lèin do chùig mìle aca gu mìorbhuileach,* 22 *ag innseadh fhulangais roimh-laimh,* 25 *ag innseadh do na h-uile le'm b'dùil a bhi 'nan deisciobail da, gur tigin doibh eisiomplaire' a leanuinn.* 28 *Atharrachadh a chrutha, &c.*

A GUS ghairm e an dà fhear dheug^o an ceann a chèile, agus thug e cumhachd agus àghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum easlaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rioghachd Dhé, agus a shlànachadh nan eusan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaihbh ni air bith leibh chum na slighe, bat- aiche no màla, no aran, no airgid; ni mò bhios dà chòta sig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an d'fhéid sibh a steach, fanaibh an sin, agus as sin rachaidh a mach^p.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhàile sin, crathaibh dhìbh eadhon an dslach o bhar cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad tre na bailtibh, a' searmonachadh an t-songeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarch na h-uile nithe a rinneadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh:

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsich- eadh Elias: agus le cuid eile, gu'n robh son do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mis' an ceann a dh'Eoin: ach cò e 'm fear so mu'n chuineasam a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr e fhaic- inn.

10 Agus air pillinn do na h-ab- stolaibh, dh'innis iad dha gach ni a

rinn iad, Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a bhuin- eadh do'n bhaile d'an goirear Bet- saida.

11 Agus an uair a fhuair an slugh fios air, lean iad e: agus ghabh e d'a ionnsuidh iad, agus labhair e riu mu thimchioll rioghachd Dhé, agus léigh- is e iadsan sig an robh feum air leigh- ean.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdaran thainig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an slugh, chum 's gu'n d'fhéid iad do na bailtibh agus do'n tìr m'an cuairt, agus gu'n gabh iad tìmh agus gu'm faigh iad biadh: oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt ead riu, Thug- aibhae dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha 'n'eil againn tuilleadh na cùig buillinnean agus dà iasg: mur d'fhéid sinn agus biadh a cheannach do'n t-slugh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig buillinn- ean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannuich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheis- ciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-slugh.

17 Agus dh'ith iad, agus shà- nuicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhìadh briste, a bha dh'fhuighleach aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri àrnuigh fa leth, gu'n robh a dheis- ciobuil maille ris: agus dh'fheòrach e dhiubh, ag ràdh, Cò thair an slugh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach their cuid, Elias: agus cuid eile, gu bheil son do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

20 Thubhairt e riu, Ach cò their sibhse is mi? Agus fhreagair Pea- ar, agus thubhairt e, Crìod Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a

^o a dhà dheisciobail deug. ^p fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àit.

thoirt doibh, dh'áithir e gun iad a dh'inneadh so do neach sam bith,

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhultadh leis na seanairibh, agus an h-àrd shagartasibh, agus na scriobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e ri uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéighse, àicheadhadh se e féin, agus togadh e chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill anam a thearnadh, caillidh se e: ach ge b'e neach a chailleadh anam air mo sgàthas, saoraidh ean e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e 'n saoghal gu h-ìomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir féin, agus an glòir Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a deirimse ribh gu fìrinn-each, gu bheil cuid 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé.

28 Agus tharladh mu thimcheall ochd làithean an déigh nam briathar so¹, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n deach-sidh e suas gu beinn a dheanamh ùrnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri ùrnuigh, bha dreach a ghnùise air atharrachadh, agus rinneadh eudach geal agus deasrach.

30 Agus feuch, bha dithis fear a' còmhradh ris, eadhon, Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m'a bhàs², a bha ean gu choimhlionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Pheadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal: agus an uair a dhùisg iad, chunnaic iad a ghlòir, agus an dithis fear a bha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a'

dealachadh ris, thubhairt Peadar ri h-Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi 'n so, agus deanamaid tri bothain, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias; gun fhios aige ciod a bha e 'g ràdh.

34 Am feadh'a bha e ag ràdh se, thainig neul, agus chuir e sgàile orra: agus ghabh iad eagal an uair a bha iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thainig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, éisidh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan toed, agus cha d'innis iad do neach air bith àns na làithibh sin aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, an uair a thainig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus feuch, ghlaodh duine àraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A mhaighstir, guidheam ort, amhairc air mo mhac, oir is e m'aon duine cloinne e³.

39 Agus feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach, agus a ta e 'ga tharruing as a chéile air chor 's gu bheil e cur còbhair a mach, agus an déigh a chomh-bhruthiadh is gann a dh'fhàg-as se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu'n cuireadh iad a mach e, agus cha b'urrainn iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealsach mhi-chreidich agus fhiar⁴, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thilg an deamhan sìos e, agus reub se e: agus chruinich Iosa an spiorad neo-ghlan, agus shlànuaich e 'n leanabh, agus thug e d'a athair e.

43 Agus ghabh iad uamhas uile ri mòr chumhachd Dhé. Ach air dhoithibh uile bhi gabhail iongantais ris na h-uile nithibh a rinn Iosa, thubhairt e r'a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathrasa ann bhur

¹ nan nàire se. ² m'a shìubhal. ³ is e m'aon ghin e. ⁴ choirte.

cluamh: oir tha Mac an duine gu bhà air a theirt thairis do lèimhaibh dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan an còmhraidh so, agus bha e folaichte uatha, air chor as nach b'aithne dhoibh e^a; agus b'eagalach leo ceist a chur air mu thimchioll a' chòmhraidh so.

46 An sin dh'éirich deasboireachd eatorra, cò aca bu mho a bhithcadh.

47 Agus air do Iosa sinaintean an cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, agus chuir e làmh ris féin e,

48 Agus thubhairt e ri, Ge b'e ghabhas ris an leanabh so ann am ainmse, tha e a' gabhail riumsa: agus ge b'e neach a ghabhas riumsa, tha e gabhail ris an ti a chuir uaidh mi: oir an neach a's lugha 'nar meagsa uile, bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus thubhairt e, A mhaighstir, chunnaic sinn duine àraidh a' tilgeadh mach dheamhan a' t'ainmse; agus bhac sinn e, chionn nach 'eil e 'gar lean-tuinn-ne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, Na bacadh e: oir ge b'e nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis an uair a choimhlionadh làithean a ghabhail suas, shuidhich e a' ghnùis chum dol gu Hierusalem,

52 Agus chuir e teachdairean roimh a' ghnùis: agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shonsan.

53 Agus cha do ghabh iadsan ris, a chionn gu'n robh agbaidh mar gu'm biodh e dol gu Hierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheisciobuil Seumas agus Eoin so, thubhairt iad, A Thighearn, an àll leat gu 'n abramaid^b teine a theachd a nua o nàmh, agus an lorgadh, cadhonn mar a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan agus chronuich e iad, agus thubhairt e, Cha 'n'eil fìios agaibh ciod a' ghné spioraid d'an bheil sibh:

56 Oir cha d'fhaig Mac an duine a' ghrìos anama dhaoine, ach g'an

meoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair a bha iad ag innseachd air an t-alìgha, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an d'théid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill^c aig na sionnaich, agus nìd aig eunlaith an athair, ach cha 'n'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise: ach thubhairt esan, A Thighearn, leig dhomh dol air tùs agus m'athair adhlac.

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac; ach imich thuas agus searmonaich rioghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu: ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha 'n'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'na dhéigh, ionchuidh air son rioghachd Dhé.

C A I B. X.

1 Tha Crìost a' cur a mach a dh'aon uair 70 dolsciobul a shearmonachadh; 17 ag iarraidh orra bhi iriosal, agus ag innseadh dhoibh ciod e an nì anns am buinendh dhoibh gairdeachas a dheanamh, 21 a' toirt buidheachais d'a Athair air son a' gairdis, 23 a' cur an cèill staid shona a dheisciobul, &c.

AN déigh nan nithe sin, dh'ord-uich an Tighearn mar an ceudna deichnear agus trì fichead eile, agus chuir e lìon dithis is dithis roimh a' ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e ri, Tha 'm foghara gu fìrimeach mòr, ach a ta an luchd oibre tearc: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd oibre chur a mach chum fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gar

^a chum nach meathaichendh iad e. ^b ordfoleamaid. ^c garaidh, brecludh.

cur a mach mar uain an meag mhadradh alluidh.

4 Na iomchairibh sporan, no malla, no bragan; agus na beannuichibh do neach air bith san t-alighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an d'theid sibh a steach, abraibh air tuis, Sith do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mae na sith an sin, gabhaidh bhur sith comhnuidh air: ach mur hi, pillidh bhur sith chugaibh fein a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag ol nan nithe a bheirer dhuibh: oir is fu an t-oibriche a thuarasdal. Na rachaidh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an d'theid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nar laithair.

9 Agus leighisibh a' mhuintir a ta eusan ann, agus abraibh riu, Tha rioghachd Dhe air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an d'theid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shraibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nar n-aghaidhe: gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rioghachd Dhe ribh.

12 Ach a deirimse ribh, gur so-iomchair a bhithas e do Shodan san la id, na do'n bhaile sin.

13 Is anaoibhin duit, a Chorasin, is anaoibhin duit, a Bhetsaida; oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibhse air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic-eudach agus ann an luathire.

14 Ach bithidh e ni's so-iomchaire do Thirus agus do Shidon anns a' bhreitheanas, na dhuibhse.

15 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air t'ardachadh gu namh, tilgear sios gu h-ifriun thu.

16 Esan a dh'eisdeas ribhse, eisdidh e riumse: agus esan a dhiultas sibhse, tha e ga m' dhiultadhse: agus

an neach a dhiultas mise, tha e a' diultadh an ti a chuir uait mi.

17 Agus phill an deichnear agus an tri fhead le gairdeachas, ag radh, a Thighearn, a ta na deamhain fein fa smachd agalane trid t'ainmea.

18 Agus thubhairt e riu, Chunnaid mi Satan, mar dhealanach, a' tuitesam o namh.

19 Feuch, a ta mi tabhairt dhuibh cumhachd saltair air nathraichibh agus air scorpionaibh agus air uile neart an namhaid; agus cha ghoirtich ni air bith air son doigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gairdeachas air son gu bheil na spioraid fa' r' smachd; ach deanaibh gairdeachas air son gu bheil bhur n-ainmeanna scriobhta anns na namhaibh.

21 Anna an uair sin fein rinn Iosa, gairdeachas na spiorad, agus thubhairt e, Tha mi teit buidheachais duit, O Athair, a Thighearn namhe agus talmhainn, air son gu'n d'fheic thu na nithe o d'heanach glice agus tuigseach, agus gu'n d'fheic thu iad do naoibheanaibh: asadh, Athair, oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt domhas le m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith co e am Mae, ach do'n Athair; no co e an t-Athair, ach do'a Mhae, agus an neach d'an aill leis a' Mhae fheillseachadh.

23 Agus air tionndadh r'a dheisciobluibh, thubhairt e riu os loral, Is beannuichte na suilean a chi na nithe ta sibhse a' faicinn.

24 Oir a deirim ribh, Gu'm b'iomadh faidh agus righ, le'm bu nahiann na nithe fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac iad; agus na nithe a' chluinntinn, ta sibhse a' chluinntinn, agus nach cual iad.

25 Agus feuch, sheas fear-lagha araidh suas, 'ga dhearbhadh f, agus ag radh, A mhaighistir, ciod a ni mi chum gu seallbaich mi a' bheatha mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha scriobhta san lagh? cionnus a leughas tu?

27 Agus ag freagairt dasan, thubh-

d chugaibh. e so-fhulainge. f 'ga bhuaireadh.

air e, Gràdhaidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uil' inntinn, agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu : deansa so, agus bithidh tu beo.

29 Ach air dhasan toil a bhi aige e féin fhilleanachadh, thubhairt e ri h-Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Hierusalem gu Iericho, agus thuit e an measg luchd-reubainn, agus air dhoibh a ràgadh, agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin : agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna air do Lebbitheach bhi dlùth do'h ionad sin, thainig e agus dh'amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Samaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thainig e. far an robh esan : agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr deth,

34 Agus thainig e d'a ionnsuidh, agus cheangail o suas a chreuchdan, a' d'ortadh ola agus fiona anna, agus chuir e air ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh òda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là maireach, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheighinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh òda iad, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth ; agus ge' b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m'ais, diolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n truir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd reubainn ?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh ; agus ghabh

bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an goirte Muire, a suidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro chùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt, i, A Thighearna, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm' aonar ri frithealadh ? uime sin' abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa lan cùrain, agus draghà mu thimchioll mòrain do nithibh :

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach d'thoir ear uaipe.

C A I B. XI.

1 *Tha Crìosd a' teagasg d'a dheisciobluibh ùrnuigh dheanamh gu bith-chionta le dùrachd, 11 'gun deanamh cinnteach gu'n d'thoir Dia mar sin nihe maithe dhuinn ; 14 Tha e tilgeadh mach deamhain a bha balbh, agus a' cronachadh nam Phairiseach air son an toibheim, &c.*

A GUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-ùrnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne ùrnuigh dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh ùrnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil, mar air nèamh, gu ma h-amhluidh sin air thalamh.

3 Tabhair dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacaidh : oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibhse aig am bi caraid, agus a theid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri builinnear air iasachd ;

6 Oir thainig caraid dhomh a' m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha 'n'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair.

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm: tha 'n doras a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlànn maille rium san leabaidh; cha'n fhaigh mi éirigh agus an toirt duit.

8 A deirim ribh, Ge nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e charaid e; gidheadh air son a liosdachd, éiridh e agus bheir e dha mheud 's a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a deirimse ribh, Iarraibh, agus bheirear dhuibh: siribh, agus gheibh sibh: buailibh an doras, agus fosgaillear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'iarras, glacadh e: agus an ti a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas, fosgaillear.

11 Ma dh'iarras mac aran air aon neach ugaibhse ta 'na athair, an toir e dha clach? no ma dh'iarras e iasg, an toir e nathair dha an àit éisg?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e scorpion da?

13 Air an aobhar sin ma 's aithne dhuibhse a ta-ole, tiodhlacan maithe a thoirt d'ar cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhuir n-Athair nàmhaidh an Spiorad naomh dhoibhsan a dh'iarras air e?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhain, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan; agus ghabh an sluagh iongantais.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is ann trid Bhealsebub prionnsadh nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhiubh, 'ga dhearbhadh, comhar air o nàmh.

17 Ach air dhasan an smuaintean a thuigseinn, thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, fàsaichear i; agus gach tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma ta Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnus a sheasas a rioghachd? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise trid

Bhealsebub a' tilgeadh mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann tre Bhealsebub ataimse tilgeadh mach dheamhan, cò e trid am bheil bhuir clann-sa 'gan tilgeadh mach? uime sin bithidh iad-san 'nam breitheanaibh oirbh.

20 Ach ma 's ann le mèur Dhé ataimse a' tilgeadh mach dheamhan, tha rioghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fa armaibh a thalla' féin, tha na bhuineas da ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leamsa, tha e a'm' aghaidh, agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leamsa, sgapaidh e.

24 'Nuair a théid an spiorad neoghlan a mach a duine, imichidh e tre ionadaibh tiorma, 'g iarraidh fois: agus an uair nach fàigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d'thainig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dhèanamh maiseach.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's measa na e féin, agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni 's measa na a thoisreach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'm t-aluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannuicht' a' bhrà a ghiùlain thu, agus na cìochan a dheogbail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannuicht' iadsan a dh'èisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tigh d'a ionnsuidh, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir mar a bha Ionas 'na comhara do mhuinntir Nineveh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

dhian iarrtachd. i cannard, canna-fadha. i a chuir.

31 Eiridh ban-rìghinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoinibh a' ghinealach so, agus dltidh si iad: oir thainig ise o iomall-aibh na talmhainn, a dh'èisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

32 Eiridh muinntir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dltidh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmoin Ionais; agus feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

33 Cha 'n'èil neach sam bith, air dha còinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fuidh shoitheach; ach ann an còinneleir, chum 's gu 'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 'S i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorch.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi 'n solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin ma bhitheas do chorp uile soilleach, gu chuid sam bith d'èth dorch, bithidh e soilleach gu h-iomlan, mar an uair a shoillsicheas còinneal thu le dealradh.

37 Agus ag labhairt dhasan, dh'iarr Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris: agus chaidh e stigh, agus shuidh e chum bith.

38 Agus an uair a' chunnaic am Phairiseach sin, b'ìoghnadh leis nach d'ionntaid se e fèin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tighearna ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mhèis: ach a ta 'n taobh a stigh dhiubh làn do reubainn agus a dh'aingidheachd.

40 Amadana, an fì a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaidh dèirc do na nithibh a ta agaibh: agus feuch, a ta na h-uile nithe glan dhiubh.

42 Aethis anaoibhinn duibh, Phairiseacha: oir a ta sibh a' toirt deachalinn a-mionnt, agus a rù, agus as gach uile ghabhail bheanas, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé: be cheit dhuibh iad so a

dheamamh, agus gun iad sud fhaigall gun deanamh.

43 Is anaoibhinn duibh, Phairiseacha: oir is ionmhuinn libh na ceud àiteacha-suidhe anns na sion-agogaibh, agus fàilte fhaotainn air na margaibh.

44 Is anaoibhinn duibh, a scriobhaichean agus Phairiseacha, a chealgaircan: oir a ta sibh mar uaghean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g inneachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is anaoibhinn duibhse mar an ceudna, a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do-ghlùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh fèin ris na h-uallaichibh le h-aon d'ar mèuraibh.

47 Is anaoibhinn duibh: oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nan fàidh, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

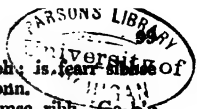
49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus cuid diubh marbhaidh iad, agus cuid eile geur-leanaidh iad:

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidh uile a dhòirt-eadh o theiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shacharizais, a mhilladh eadar an altair agus an teampull: gu deimhin a deirim ribh gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is anaoibhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais: cha deachaidh sibh fèin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na scriobhaichean agus na Phairiseich air a chur chuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh:

54 A deanamh feall-aire air, (agus) ag iarraidh ni eigin a ghlaodh as a bheul, chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

C A I B. XII.

1 *Tha Crìod a' searmonachadh d'a dheisciobluibh iad a sheachnadh ceilg, agus geill ann an cur a theagaisg an cèill, 13 a' toirt rabhaidh do 'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sàinnt, le cosamhlachd an duine shàibhir a chuir roimhe, air d'a thalamh bàrr mòr a thoirt a mach, saibhlean bu mhad a thogail, 32 Cha 'n fheud sinn bhi ro-chuimhreach mu nìibh talmhaidh; 31 ach is còir dhuinn rioghadh Dhé iarraidh, 33 déirc a thoirt uainn, &c.*

A NNS an àin sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu 'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha 'n eil ni air bith foluichte, nach foillsichur; no uaigneach, air nach faighear fios.

3 Air an eobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorchadas, chluinneas e san t-solus; agus an ni a labhair sibh 'sa chluais an seomraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a deirim ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh.

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh: Biodh eagal an Tì ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn; seadh, a deirim ribh, Biodh eagal an Tì so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling, agus cha 'n eil aon duibh air dhearmad am fianuis Dé?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin

na biodh eagal oirbh: is fearr sibh na mòran ghealbhoinn.

8 Agus a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b'e neach a dh'aidichas mise am fianuis dhaoine, àich-eadhur esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naomh, cha toirfar maitheanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fheagrais sibh, no ciod a thoirt sibh:

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomha dhuibh anns an uair sin féin na nithe 's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair re m' bhàthair an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn os bhur cionna?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaidh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt: oir cha 'n ann am mòr phailteas nan nithe ta e seallachadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fearann duine shàibhir àraidh bàrr pailte uailh.

17 Agus smuainich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, 'Ni mi so: leagaidh mi mo shàibhlean, agus togaidh mi saibhlean a's mò; agus cruinnichidh mi annta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadhna; gabh fois, ìth, òl, is bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidheche so féin iarrar t'anam ualt: ar' sin cò dha a' bhluineas na nithe sin a dh'ulluich thu?

21 Is ann mar sin a ta 'n ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saibhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheis-éibhluibh, Uime sin a deirimse ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaihbh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha 'n'eil iadsan a' cur no buain; cha 'n'eil aca taisg-thigh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na 'n eunlaith?

25 Agus cò agaibhse le ro-chùram is urrainn aon lāmh-choille^m a chur r'a àirde féin?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dbeannmh, c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near ~~Thighearn~~ Thighearn, cionnus a ta iad a' fàs: cha 'n'eil iad a' saorthreachadh, no a' sniomh; gidheadh a deirim ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma ta Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò a' sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibhse ciod a dh'itheas sibh, na ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athairse gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibhse rioghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rioghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déirc uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na nēamhaibh, far nach d'thig gaduiche an fagus, agus nach truail an reudanⁿ.

34 Oir ge b'e aia am bheil bhur

n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasruidh criosraichte m'an cuairt, agus bhur lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoineibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh, chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhogail iad dha.

37 Is beannuichte na seirbhiseich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a deirim ribh gu 'n criosraich se e féin m'an cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bidh, agus gu'n d' thig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'n fàigh e iad mar sin, is beannuichte na seirbhiseich.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an d'thigeadh an gad-tuiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh trid.

40 Bithibhse uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne ta thu fàbhairt a' chosamchlachda so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e uime sin an stiùbhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os cionn a theaghlaich, a thoirt doibh an cuibhlrinn bidh 'na àm féin?

43 Is beannuichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn an uair a thig e, a' deanamh sin.

44 Gu fìrinneach a deirim ribh, gu 'n cuir se e os cionn na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, 'Tha mo Thighearn a' cur dàil 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglach agus na ban-òglach a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhisg:

46 'Thig Thighearn an t-seirbhiseich sin ann an là nach 'eil suil aige ris,

agus ann an uair nach fìos da, agus gearraidh e 'na bhlighdibh e^o, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-èireidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'uillich e féin, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuilllean.

48 Ach an ti da nach b'aithne, agus a rian nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan do bhuillibh. Oir gach neach d'an d'thugadh mòran, iarrar mòran uaithe; agus ge b'e ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thainig mise a chiur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e!

51 Am bheil sibh a' saoilinn gu 'n d' thainig mise a thoirt sìth air an talamh? ni h-eadh, a deirim ribh, ach aithne-reit.

52 Oir bithidh a so suas cùigear an son tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na h-inghin, agus an nigh-ean an aghaidh na màthar; a' mhàthair air chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àirde 'n iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair a chi sibh a' ghabhail a deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairéan, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn: ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dichioill san t-slighe air bhi air do shaoradh uaithe^p; air eagal gu'n tar-ruing e chum a' bhreithemh thu, agus gu'n tabhair am breithemh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosun thu.

59 A deirim riut, nach d'théid thu mach as sin, gus an loc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

C A I B. XIII.

1 Tha Crìosd a' searmonachadh aithreachais o'n sgrìos a thainig air na Galiléach, agus muinntir eile. 6 Cosamhlachd na craoibh-fhìge gun toradh. 11 Tha Crìosd a' slànachadh na mnà a bha air a cromadh le h-eucait phiantaich rè ochd bliadhna deug; &c.

A GUS bha làthair san àm sin daoine àraidh ag innseadh dha mu thimchioill nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an lobairtibh.

2 Agus fhreasgair Iosa agus thubhairt e ri, Am bheil sibh a' saoilinn gu'n robh na Galiléach sin 'nam peacachaibh ni's mò na na Galiléach uile, air son gu'n d' fhuiling iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, sgrìosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacachaibh^t os cìoun nan uile dhaoine a bha 'nan comhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, sgrìosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na gbaradh fìona^t: agus thainig e 'g iarraidh toradh air, agus cha d'fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàra-

^o gearraidh e uaithe a.

^p air a bhi rèidh ris.

^t fèachdainibh.

^e fhion-lìos.

dair^t, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a' dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n-eil mi factainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsaidh an talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladaich mi m'a thimchioll, agus gu'a cuir mi aolach^u m'a bhun:

9 Agus ma ghiùlaineadh e toradh, is marth sin: ach mur giùlain, 'na dhèigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an son do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus feuch, bha bean àraidh a làthair aig an robh spiorad an-mhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chèile, agus gun chornas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh^a o d' anmhuinn-eachd.

13 Agus chuir e a làmban oirre: agus air ballb rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoige, agus e an do fheing air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air latha na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sea làithean anns an còir olair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air latha na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearna e, agus thubhairt e, A chealgair^c, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamb no asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air latha na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na h-inghin do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n zhuibhreach so air latha na sàbaid?

17 Agus an uair thubhairt e na aithne sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire: ach rinn an sluagh

uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cia ris a ta rioghachd Dhé coimbuil? agus cia ris a shamhlaidheas mi i?

19 Tha i coimhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh, agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dhieth: agus rinn eunlaith an athair nid 'na geugaibh.

20 Agus thubhairt e a ris, Cò ris a shamhlaidheas mi rioghachd Dhé?

21 Tha i coimhuil ri taois ghoird^d, a ghabh bean agus a dh'fhòlaich i an tri tomhassaibh mine, gus an do ghoirlicheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e tre^e gach cathair agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Hierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh^f ris, A Thighearna, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhanu: oir a deirim ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O'n uair a dh'èireas fear an tighe, agus a dhùineas e 'n doras, agus a thòisicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an doras a bhualadh, ag ràdh, A Thighearna, a Thighearna, fosgail duinn; agus air dhèasan freagairt their e ribh, Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh:

26 An sin tòisichidh sibh air a ràdh, Dh' ith sinn agus dh'òl sinn a'd làthair, agus theagaisg thu 'nar wàidibh.

27 Ach their esan, A deirim ribh, cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh; imichibh uam uile, a luchd deanamh na h-eucorach.

28 An sin bithidh gul agus glosg an fhìacal, an uair a chi sibh Abraham, agus Isaac, agus Jacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhé, agus sibh féin air bhur tilgeadh a mach.

29 Agus thig iad o'n àird an ear, agus o'n àirde 'n iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rioghachd Dhé.

^t ghairdinear. ^u inneir. ^a air do shaoradh. ^b san dair sin féin.

^c A chealgairéan d laibhin. ^e troimh, trid. ^f àraidh.

30 Agus feuch, a ta daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thainig Phairisich àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, Gabh a mach, agus imich as so: oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an diugh, agus am maireach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh imeachd an diugh agus am maireach, agus an là 'na dhéigh sin: oir cha'n fheud e bhi gu'n cuirear fàidh gu bàs a mach a Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear ad' ionnsuidh: cia minic a b'àill leam do chilann a chruinneachadh, mar a chruinnicheas cearc a b-làch fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill libh?

35 Feuch, dh'fhàgadh blur tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a deirim ribh, nach faic sibh mise, gus an d'thig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannuicht' an tì a thig an ainm an Tighearna.

C A I B. XIV.

2 *Tha Crisd a' slànuchadh neach air an robh a' mheud-bhronn, 7 a' teagasg trìosalachd. 16 Le cosamhlachd na suipaire m'aire, tha e a' nochdadh cionnus a bhios daoine saoghalta, a ni tàir air focal Dé, air an' druideadh a mach a rioghachd nheimhe, &c.*

A GUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisich a dh'itheadh bìdh air latha na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur fhaire air.

2 Agus feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn b.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e cead-

uichte leigheas a dheanamh air latha na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd. Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e.

5 Agus fhreagair e iadsan, ag ràdh, Cò agaibhs, ma thuiteas asal no a dharm ann an slochd, nach tarrauing a mach gu grad é air latha na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagair a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd riu: an a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thug iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit: air eagail gu'n d'fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu'n d'thig an tì a thug cuireadh dhuitse agus dhasan, agus gu'n abair e riut, 'Thoir àit do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe, anns an àit a's isle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an tì mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'N uair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirde, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaibhre; air eagail gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu'm faigh thu chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm^m, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacadh, na doill:

14 Agus bithidh tu beannuichte, chionn nach urrainn iad a' chomain

2 *Theirig, Rach. h dropsy. Sasg. i labhair e riu a ris. 1 con' ad, parabol. m fèisd.*

cheudna thoirt duit : oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam firean.
 15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannuicht' an ti sin a dh'itheas aran ann an rioghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran :

17 Agus chuir e sheirbhiseach uaith an am na suipeire a ràdh ris a' mhuintir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad tile a dh'aon ghuth air an leithsgeul a ghabhail. Thubhairt an còd fhear ris, Cheann-aich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn : guidheam ort, gabh mo leithsgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheann-aich mi cùig cuing' dhamb, agus a ta mi dol g'an dearbhadh : guidheam ort, gabh mo leithsgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha 'n'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thainig an seirbhiseach sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-sràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearn, rinneadh mar a dh'òrd-uich thu, gidheadh tha àite *salamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an Tighearna ris an t-seirbhiseach, Gabh a mach agus na rathaidibh mòra agus na gàr-achaibh, agus coimhéignich iad gu teachd a steach, chum's gu 'm bi mo thigh air a lìonadh.

24 Oir a deirim ribh, nach blais aon do na daoineibh ud a fhuair cuireadh, do m' shuipeire.

25 Agus bha sluagh mòr ag im-eachd maille ris : agus air dha tionndadh, thubhairt e ri,;

26 Ma thig neach air bith do m' ionnsuidhse, agus nach fuathaich e

athair, agus a mhàthair, agus a bhean phòsda, agus a chlann, agus a bhràithrean, agus a pheathraichean, seadh, agus a bheatha mar an ceudna, cha 'n'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul domhsa.

27 Agus ge b'e neach nach giùlain a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha 'n'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul domhsa.

28 Oir cò am fear agufbhe leis an miann tìr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchainn am bheil aige na chuireas crìoch air ?

29 Air cagal an déigh dha a bhun-adh a leagadh, agus gun bhi comasach air crìoch a chur air, gu 'n tòisich na h-uile a chi e ri fanoid air,

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so air tigh a thogail, agus cha b'urrainn e a chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh ag dha dol a mach gu cogadh an aghaidh rìgh eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchainn an urrainn e le deich mìle coinneamh a thoirt dasan a ta teachd le fìthead mìle 'n a aghaidh ?

32 No air bhi dhasan fathast fad uaith, cuiridh e teachdaireachd a dh'iarraidh cumhachan sìth.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibhse, nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha 'n'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul domhsa.

34 Tha 'n salann maith : ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deanar deadh-bhlasda e ?

35 Cha 'n'eil e ionchuidh chum an talmhainn, no chum an dùnain ; ach tilgibh daoine mach e. An ti aig am bheil cluasa chum éisdeadh, éisdeadh e.

C A I B. XV.

1 Cosamhlachd na caorach caillte, 8 a' mhìr airgid, 11 a' mhic strùidh-eil.

AN sin thainig na cìs-mhaoir uile agus na peacaich an fagus da, chum éisdeachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na scriobhuichean gearan, ag ràdh,

Tha 'm fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamb-lachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhibhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubbh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach d'fhéid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuailibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dh'chaidh, gairmidh e a chairdean agus a choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille riumsa, chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora bha caillte.

7 Mar sin, a deirim ribh, gu'm bi aoibhneas air nèamh air son aon pheacach a ni aithreachas, ni's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich' buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubbh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu d'chiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dh'i fhaotainn, gairmidh i a ban-chairdean agus a banchoimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leamsa, oir fhuair mi 'm bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a deirim ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhé, air son aon pheacach a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dithis mhac:

12 Agus thubhairt am mac a b'òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig orm do d' mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidh-essaich^p.

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr san tìr

sin; agus thòisich e ri bhi ann an uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoinibh na dùcha sin: agus chuir e d'a fhearann e, a bhiadhadh^r mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lìonadh do na plaosgaibh^s a bha na mucan ag itheadh; oir cha d'fhug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thainig e chuige^t féin, thubhairt e, Cia lìon do luchd tuarasdail m'atharsa aig am bheil aran gu leoir^u agus r'a sheachnadh, 'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris, Athair, pheacaich mi 'n aghaidh fhlaithceanais, agus a'd' làthairsa.

19 Agus cha 'n fhuir mi tuilleadh gu'n goirte do mhacas dhiom: deas mi mar aon do d' luchd tuarasdail.

20 Agus dh' éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh athar. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnaic athair e, agus ghabh e truas mòr d'heath^a, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithceanais, agus a'd' làthairsa, agus cha'n fhuir mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhiom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i, agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhtha, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biamaid subhach:

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beo a ris; bha e caillte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann: agus an uair a thainig e, agus a thàrb e 'm fagus do'n tigh, chual e 'n ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e chuige aon do na h-òglachaibh, agus dh'fheòraich e ciod bu chiall do na nìthibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thain-

^p anacaithtich. ^r bhuachailleachd. ^s cochallaibh. ^t thuige, d'a ionnsuidh.

^u leòr, ^a ris. ^b tharruing.

ig do bhràthair; agus mharbh t'ath-air an laogh bìadhta, chionn gu'n d'fhuair e ris e slàn fallain.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'ail leis dol a stigh: air an aobhar sin thainig athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a taims' a' deanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadhnaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t'athne, gídheadh cha d'thug thu meann riann dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thainig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri strìopaichibh, mharbh thu'n laogh bìadhta dha.

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe a's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chèir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach: oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beo a ris; agus bha e caillte, agus fhuar-ath e.

C A I B. XVI.

1 Cosamhlachd an stiùbhaird eucorach. 14 Tha Crìod a' cronachadh ceilg nam Phairiseach sanntach.

19 Cosamhlachd a' gheucaire shaidhir, agus an duine bhoed Lazarus.

A GUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard: agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh anacaithidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Cìod so a ta mi cluinntinn a d' thimchioll, thoir cunntas air do stiùbhardachd: oir cha'n fheadh thu bhi ni 's faide a'd' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Cìod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urradh mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam cìod a ni mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhard.

ardaidh mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cì meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan; Ceud tomhas^c ola. Agus thubhairt e ris, Gabh do scribedh, agus suidh sìos gu'h-ealamh; agus scriobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas^d cruinneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do scribedh, agus scriobh ceithir ficead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glice na clann an t-soluis.

9 Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh^e, gu'n gabhar sibh do àidhb-còmhluaidh sìorruidh.

10 An ti a ta firinneach anns an ni a's lugha, tha e firinneach mar an ceudna ann am mòran: agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh firinneach anns an t-saibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an saibhreas fìor?

12 Agus mur robh sibh firinneach ann an euid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's libh féin?

13 Cha 'n'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus ni e tair air an fhear eile. Cha 'n'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e ri u, Is sibhse an dream a ta 'gar fìreanachadh féin

am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhuir cridheacha: oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoinibh, is gràin-eileachd e 'm fianuis Dé.

16 Bha 'n lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin: o sin tha rioghachd Dhé air a searmonachadh f, agus a ta gach duine a' dol le dian stri a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do 'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas a' bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saibhir àraidh ann, a bha air a ageadachadh le purpur agus lion-eudach grinn, agus bha e caithreachd a bheatha gach là gu sòghail le mòr ghreadhnachas.

20 Agus lha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreachdaibh,

21 Agus bu mhian leis bhi air a shàsachadh leis an sbruileach a bha tuiteam o bhord an duine shaibhir: seadh, agus thainig na madraidh agus dh'imlich iad a chreachda.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abraham: fhuair an duine saibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlacaidh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhi ann am piantaidh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean trócair orm, agus cuir Lasarus, chum's gu'n tum e barr a mbeoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theanga; oir a ta mi air mo ro-phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu'n d'fhuair thusa do nithe maith e ri am dhuit bhi beo, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe; ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air sò uile, tha dolmhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan leis am b'ail dol as so d'ar ionnsuidhse, nach 'eil e 'n comas doibh, agus nach mòr tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d'ar n-ionnsuidhne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin guidheam ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar:

28 Oir a ta cùigear bhràithrean agam; chum's gu'n d'thoir e fianuis doibh, air eagal gu'n d'thig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 A deir Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisd-eadh iad riu-san.

30 Agus thubhairt esan, 'Ni h-eadh, Athair Abraham: ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ge d'éireadh neach o na marbhaibh.

C A I B. XVII.

1 Tha Crìost a' teagasg gur còir dhuinn aobhar oibheim a sheachnadh, 3 agus maithneas a thoirt d'a chèile; 6 a' nochdadh mòr chumhachd beo chreidimh; 7 gu'm bheil sinne fa cheangal do Dhia, agus nach 'eil esan mar sin dhuinne, &c.

A N sin thubhairt e r'a dheisciobailbh, Cha 'n fheudar nach d'thig oibheuman: ach is anaoibhinn d'as tre 'n d'thig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhainge, na gu'n d'thugadh e oibheum dh'aon neach do's mhuinntir bhig so.

3 Thugadh an aire dhuibh féin: ma pheacaicheas do bhràthair a't' aghaidh, cronaich e; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maithneas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a't' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'm pill e riut seachd uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm; thoir maithneas da.

5 Agus thubhairt na h-abstoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spionadh as do fhrèumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan; agus bhitheadh i ùmhhal dhuibh.

7 Ach cia agaibhse aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a deir ris, an déigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bidh?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipair, agus criosraich thu féin, agus fritheil domh, gus an ith agus an ol mi; agus 'na dhéigh sin ithidh agus òlaidh tusa?

9 An tabhair e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'ordulcheadh dha? ni'n saoillean gu'n tabhair.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn: oir rinn sinn a' mhàin an ni bu dligheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Hierusalem, chaidh e tre mheadhon Shamaria agus Ghalilei.

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith:

13 Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcair oirnn.

14 Agus an uair a chunnaic e iad, thubhairt e ris, Imichibh, nochdailibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunnaic aon duibh gu'n do leighiseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd.

16 Agus thuit e air aghaidh aig a' chosaibh-san, a' toirt buidheachais da: agus bu Shamarianach e.

17 Agus fbreagair Iosa agus

thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoinear, c'ait am bheil iad?

18 Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a d'fheòraich na Phairisich dheth, c'uin a thigeadh rioghachd Dhé, fbreagair e iad agus thubhairt e, Cha d'thig rioghachd Dhé air chor gu mothaichear dh'i.

21 Cha mhò a their iad, Feuch an so, no, Feuch an sin: oir feuch, a ta rioghachd Dhé an taobh a stigh dhibh!

22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làithean anns am miannach libh aon do làithibh Mhic an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh e.

23 Agus their iad ribh Feuch an so, no, Feuch an sud: na rachaibh, agus na leanaibh iad.

24 Oir mar a ta 'n dealanach a dhealraicheas o aon ionad fa nèamh, a' soillseachadh gus an ionad eile fa nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine.

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an tabhairt an pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do'n àirc: agus thainig an dillem, agus agrios i iad uile.

28 Anhuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot: bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' plannadachadh agus a' togail aitreabh:

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach a Sodom, fhrasadh teine agus pronnasc o nèamh, agus agrios e iad uile:

30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Anns an là sin, an ti bhios air mullach an tighe, agus airneis anns

1 eadar Samaria agus Galile.

1 cheana 'nar measg. ^m tuil.

an tigh, na d'thigeadh e nuas gus a toirt leis: agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.

32 Guimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'e neach a dh'iarraas a bheatha féin a thearnadh, caillidh e i; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gleidhidh esan i.

34 A deirim ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dithis bhan a' bleathⁿ euideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'ait, a Thighearn? agus thubhairt esan riu, Ge b'e ball am bi 'n corp, an sin cruinnichear na h-iolaircan.

C A I B. XVIII.

5 Mu thimchioll na bantraich tìsda.

9 Mu'n Phairiseach agus mu'n chis-mhaor. 15 Tha clann air an tabhairt gu Crìosd. 18 B'àill le uachdaran àraidh Crìosd a lean-tuinn, ach a ta e air a bhacadh leis a shaibhreas.

AGUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir ùrnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhannachadh^a.

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile àraidh, air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine.

3 Agus bha bantraich àraidh sa' bhaile sin, agus thainig i d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'àill leis rè tamuill: ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ge nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe, air eagal leis a sìr-theachd gu'n sgìthich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn,

Eisidibh ciod a deir am breitheamh eucorach.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta 'g éigheach ris a là agus a dh' oidhche, ge ta e fad-fhulangach mu'n timchioll?

8 A deirim ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath, Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, an faigh e creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e 'n cosamhlachd so ri dream àraidh bha 'g earbsadh asda féin gu 'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh ùrnuigh; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e ùrnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar a ta daoine eile, 'nan luchd foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cis-mhaor so.

12 Tha mi a' trosgadh^p dà uair san t-seachduin, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhlachadh.

13 Agus air seasamh do'n chis-mhaor fad air ais, cha b'àill leis fiu a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhuail e uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcair ormsa ta m' pheacach.

14 A deirim ribh gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhàicheadh ni 's mò na'm fear ud eile: oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna nàoidheane, chum's gu'm beanadh e riu: agus an uair a chunnaic na deisciobuil so, chronaich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabaibh teachd a'm ionnsuidhe, agus na bacadh iad; oir is ann d'an leithidibh so ta rioghachd Dhé.

^a meileadh.

^e sgìtheachadh.

^p trasgadh.

17 Gu deimhin a deirim ribh, ge b'e nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh boag, nach d'théid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheòraich uachdaran àraidh dheth, ag ràdh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiomsa? cha 'n'eil neach sam bith maith ach a h-aon, eadhon Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhakarannas, Na dean mort-adh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Thoir onoir do t'athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus air cluinntinn so do Iosa, thubhairt e ris, Tha aon ni fathast a dh'uireasbhuidh ort: reic na h-uile nithe ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ion-mhas air nèamh; agus thig, agus lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich: oir bha mòr bheartas aige.

24 Agus an uair a chumnaic Iosa gu 'n robh e làn tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan aig am bheil saibhreas, del a steach do rioghachd Dhe!

25 Oir is usadh do chàmhail dol tre chrò snàthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò ma seadh a dh'fheudas bhi air a shaoradh?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eucomasach do dhaoineibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig slinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàrantan, no bràithrean, no bean phòsda, no clann air son rioghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran ni 's mò

anns an aimsir so ta làthair, agus anns an t-èaghal a ta ri teachd a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e 'n dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh na h-uile nithe a ta scriobhta leis sia fàidhibh mu Mhac an duine, air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus théid fanoid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air;

33 Agus agiusaidh agus marbhaidh iad e: agus air an treas là éiridh e ris.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ni dhiubh so: agus bha na briathra so folaichte orra, agus cha b'aithne dheidh na nithe a dubhradh.

35 Agus tharladh, nuair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

36 Agus air cluinntinn an t-sluisigh a' dol seachad, dh'fheòraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus ehreanaich iadsan a bha air thoiseach e, chum's gu'm biodh e 'na thosd: ach bu mhoide gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'aithn e a thoirt d'a ionnsuidh: agus an uair a thainig e 'm fagus da, dh'fheòraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? agus thubhairt esan, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Gabh do radhairc: ahlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radhairc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia: agus thug an sluagh uile clia do Dhia, nuair a chumnaic iad se.

C A I B. XIX.

- 1 *Mu thimchioll Shacheuis a' chis-mhaoir.* 11 *Na deich puind airgid.* 28 *Tha Crìosd a' marcachd do Hierusalem le greadhnachas,* 41 *a' caoidh air a son,* 45 *a' tilgeadh mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull; &c.*

A GUS air do Iosa dol a stòach, chaidh e tre Iericho.

2 Agus feuch, bha duine ann d'am b'aisam Sacheus, agus b'ard chis-mhaor esan, agus bha e saibhir:

3 Agus bha deidh aige air Iosa fhaicinn, cò e, agus cha b'urraim e air son an t-sluaigh, chionn gu'n robh e isal 'na phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faicadh se e; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thainig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad; oir is éigin domhas stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thainig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhlach.

7 Agus an uair a chunnaic iad sa, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige^c, bheiream dha a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris^u, Thainig slàint' an diugh a dh'ionnsuidh an tighe se, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thainig Mairi an duine dh'iarraidh agus a thearmadh an ni sin a bha caillte.

11 Agus ag chluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e cosamhlachd, do bhrìgh gu'n robh e 'm fagus do Hierusalem, agus gu'n do shaoil iadsa gu'm biodh

rioghachd Dhé air a grad fhoillsachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duin' uasal àraidh do dhùthach fad as a dh'fhaotainn rioghachd dha féin, agus a philltinn air ais.

13 Agus ghairm e a dheich seirbhiseich^a, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e riup, Cuiribh gu buil iad, gus an d'thig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùtha dha, agus chuir iad teachd-airteach 'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill leinn an duine so bhi 'na rìgh oirnn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rioghachd fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhiseich ud bhi air an gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug e 'n t-airgid, chum's gu'm biodh fhios aige clod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhuileachadh.

16 An sin thainig an ceud fear, ag ràdh, A Thighearn, bhuilhin do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhiseich: do bhrìgh gu'n robh thusa fìrinneach ann an ro-bheagan, biodh agadsa uschdaranachd air deich balltibh.

18 Agus thainig an dara fear, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris an, Bi sa mar an ceudna os cionn chùig bailte.

20 Agus thainig fear eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch, do phund, a bha agamsa taisgte ann an neapaicib^b:

21 Oir bha eagail orm ronhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu: tha thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheul féin bheiream breth ort, a dhroch sheirbhiseich. Bha fhios agad gu'm bu duine geur-theann mi, a' togail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi:

23 Air an aobhar sin c'ar son nach do chuir thu m' airgid do'n bhauc^c,

^a gu h-eucorach. ^u m'a thimchioll. ^a deichnear d'a sheirbhiseich, b bréid, lamh-anart. ^c nach d'thug thu m'airgid do'n luchd-malairt.

agus air teachd dhomhsa thogainn e le fiadh?

24 Agus thubhairt e rìusan a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uaith am pund, agus thoiribh dhasan e aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige)

26 Oir a deirim ribh, Gu'n d' thoir-ear do gach neach aig am bheil: ach uaithsan aig nach 'eil, bheirear eadhon an nì sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimh-dean ud agamsa, leis nach b' àill mise bhì 'm rìgh os an ceann, agus marbh-aibh a'm^c fhianuis iad.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'im-ich e rompa, a' dol suas gu Hierusa-lem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an goireard *sliabh* nan craun-ola, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa'r comhair; anns am faigh sibh, air dol dhuibh a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaidh, agus thug-aibh an so e.

31 Agus ma dh'fheodraicheas neach air bith dhuibh, C'ar son a ta sibh 'g a fhuasgladh? mar so a their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu h-Iosa e: agus thilg iad am falluingean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhasan, sgaoil iad am falluingean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thainig e 'm fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan craun-ola, thòisich mòr chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do

Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cùmhadach a chunnaic iad,

38 Ag ràdh, Gu ma beannuicht' an rìgh a ta teachd an ainm an Tigh-earna: sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronaich do dheisciob-uil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubh-airt e riu, A deirim ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n glaothadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thainig e 'm fagus, chunnaic e 'm baile, agus ghuill e air a shon,

42 Ag ràdh, O gu'm b'aithne dhuit^c, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad latha so féin, na nithe a bhuineas do d' shìth! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dig mu d' thim-chioll, agus an iad iad umad m'an cuairt, agus an druud iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fag iad annad clach air muin cloiche; do bhrìgh nach b'aithne dhuit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh, agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh riu, Tha e scriobhta, Is tigh ùrnuigh mo thighsa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reub-sinn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhillleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad: oir bha 'm pob-uill uile ag éisdeachd ris le ro-aire.

C A I B. XX.

1 Tha Cried a' dearbhadh gu'n robh ùghdarras aige, le ceist mu bhaist-eadh Eoin. 9 Cosamhlacht an fhion-lìos. 19 Mu thimchioll cìs a thoirt

d' an gairmear, ris an abrar.

^c Nam b'aithne dhuit.

do Cheasar. 27. Tha e dearbhadh mearachd nan Sàdusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh, &c.

A GUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull, agus a searmonachadh an t-soisgeil, gu'n d'fhainig na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon. ni dhìbhse; agus freagraibh mi:

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoinibh?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh, their esan, C'ar son ma ta nach do ghreid sibh e?

6 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, clachuidd an sluagh uile sinn; oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Nì mò a dh'inneas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras tre 'n deanam na nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh: Phlannduich duine àraidh fìon-lios, agus shuidnich e air tuath e; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dh'fhigheach chuir e seirbhiseach dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'n d'fhugadh iad da do thoradh an fhìon-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile uaith; agus ghabh iad airtan mar an ceudna, agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e 'n treas seirbhiseach uaith; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhìon-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi

mho Mhac gràdhach d'an ionnsuidh: fèdaidh e bi, air fhaicinn doibh, gu'n d'fhoir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre: thigibh, marbhamaid e, chum's gu'm bi 'n oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e 'm fìon-lios do dhaoinibh eile. Agus an uair a chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhasan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta scriobhta, A' chlacha a dhiult na clach-sìrean, rinneadh ceana na h-oisinn dith?

18 Ge b'e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b'e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luathreadh e.

19 Agus anns an uair sin féin dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur fhaire air, agus chuir iad a mach luchd feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam fireanaibh, chum's gu'n deanadh iad greim, air fhoclaidh, air chor's gu'n d'fhugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir, tha fhios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa duine sam bith, ach gu bheil thu teagasg slighe, Dhé a réir na fìrinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuilbheartachd, agus thubhairt e riu C'ar son a ta sibh ga m' bhuairleadh?

24 Nochdaibh dhomh peghinn: cia leis an dealbh agus an scriobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thug-sibhse air an aobhar sin do Cheasar na nithe 's le Ceasar, agus do Dhia na nithe 's le Dia.

26 Agus cha b'urrainn iad greim a dheanamh air fhoclaibh am fianuis an t-sluaigh: agus ghabh iad iongantais r'a fhreagradh, agus dh'fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thainig d'a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich (a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann) agus dh'fheoraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, scribe Maosis dhuinn, Nam faigheadh bràthair duinn air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'm faigheadh e bàs gun chlann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas shìochd d'a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair esan bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Fa dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, co dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an tabhairt am pòsadh:

35 Ach an droing sin a mheasar gur airdh iad air an t-saoghail ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha 'n-eil iad a' pòsadh, no air an tabhairt am pòsadh.

36 Agus cha'n urrainn iad bàs fhaghail ni's mò; oir tha iad an coimh-inbhe ris na h-ainglibh, agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maosis fein aig a' phreas, an uair a ta e gairm do'n Tighearn, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.

38 A nis cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beo: oir a ta iad uile beo dhasan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridh' aca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a deir iad gur e Crìosd mac Dhaibhidh?

42 Agus a deir Daibhidh féin ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn 're m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e a mhac?

45 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na scriobhuichibh, leis am mianm imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fáilte fhaotainn air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig féisdibh;

47 A shluigeas suas tighean bhant-rach, agus air sgàth deadh choslaibh a ni ùrnuighean fada: gheibh iad sin an dteadh a's mò.

C A I B. XXI.

I. Tha Crìosd a' moladh na bantraich bhochd: 4 a' roimh-innseadh sgrìos an teampuill, agus bhaile Ierusalem; 25 mar an ceudna nan comhara bhios ann roimh an tà dheireanach, &c.

A GUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saibhre a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite coimhead an ionmhaibh.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-fheoirleing an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinneach a deirim ribh gu'n do chuir a' bhant-rach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thig iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé; ach thig ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maisreach le clachaibh sgianhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chi sibh, thig na láithean, anns nach fágair clach air muin cloiche *dhiubh*, nach tilgear síos.

7 Agus dh'fheòraich iadsan deth, ag ràdh, A mhaighstir, c'uin ma ta bhitheas na nithe so? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch?

8 Agus thubhairt ean, Feuchaibh nach meallar sibh; oir thig mòran ann am ainmse, ag ràdh, Is mise *Criosd*; agus a ta 'n t-àm am fagus: uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mo chogannaibh, agus mu cheannaircibh f, na biodh mòr gheilt oirbh: oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs, ach cha 'n eil a' chrìoch air bàil.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd:

11 Agus bithidh crìothanna mòra talmhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean, agus nithe namhasach, agus comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad lannh annaibhse, agus geur-leanaidh iad sibh, 'gar tabhairt thairis do choimh-thionalaibh f, agus do phrìos-unaibh; 'gar tabhairt chum rìghrean agus uachdarana air sgàth m'ainmse.

13 Agus tachraidh so dhuibhse mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin daingnichibh ann bhur cridhibh, gun smuaineachadh roimh làirnh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin:

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur namhdean uile comasach air labhairt no cur 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le'r pàrant-aibh agus le'r bràithribh, agus le'r luchd dàimhe, agus le'r cairdibh; agus bheir iad fainear cuid dhibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'ainmese.

18 Ach cha chaillear fuiltein h do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidin sealbhaichibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armaillibh, an sin biodh fhios agaibh gu bhéil a fàsachadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan a ta ann Iudea chum nam beann) agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhonsa mach aisde; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an diogh-altais, chum gu'n coimhlionar na h-uile nithe a ta scrìobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnà a bhios torrach, agus iadsan a bhios a' toirt cìche anns na làithibh sin: oir bithidh teanntachd i mhòr san dùth-sich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chlàidheimh, agus bheirrean iad am braighdeanas chum nan uile chinn-each: agus bithidh Ierusalem air a saltair sìos fuidh na Cinnich, agus an coimhlionar aimsire nan Cinneach.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh; agus air an talamh airc nan cinneach, ann an iomachomhairle, an cuan agus na tonnan a' beuchdaich;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn trid eagal; agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan; oir bithidh cumhachda nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr ghloir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e cosamhlachd

riu, Amhaircibh air a' chràoi-ph-fhige, agus na craobhan uile;

30 Nuair a bhios iad a' cheana a' cur a mach an duillich, air fhaicinn duibh, aithnichidh sibh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, nuair a chì sibh na nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil rioghaich Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a deirim ribh, nach d'théid an linn¹ so thairis, gus an coimhlionar na nithe so uile.

33 Théid nàmh agus talamh thairis: ach cha d'théid mo bhriathrasa thairis a choidhch.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh féin, air eagal uair air bith gu'm bi bhuir cridhe fuaidh uallaich le geòcair-eachd^m, agus le misgⁿ, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n d'thig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig e air na h-uile dhaoineibh, a ta' g' àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibhse air an aobhar sin faire, a' deanamh ùrnuigh gach àm, chum's gu measar gur airidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta' gu teachd, agus seasamh an làthair Mhic an d'fìne.

37 Agus bha e san là a' teagasg san toampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh, d'an goirear sliabh nan crann-ola.

38 Agus thainig an sluagh uile gu moch d'a ionnsuidh san toampull, a dh'èisdeachd ris.

C A I B. XXII.

1 Tha na h-Iudhaich a' gabhail comhairle 'n aghaidh Iosa. 3 Tha Satan ag aomadh Iudais gu esan a bhrath. 7 Tha na abstoil ag ulluchadh na càise. 19 Tha Crìod ag orduchadh a shuspeir naomha. 32 a' dearbhadh-sànseadh do Pheadar nach diobradh 'a chreidimh e. 34 ach gu'n dìcheadhachd e esan tri uair-ean; 39 a' deanamh ùrnuigh, agus fuaidh fhallas fola; 47 air a bhrath le pòig, &c.

A NIS dhruid ris fèisd^o an arain neo-ghoirichte, d'an goirear^p a' chaisg.

2 Agus bha na h-àrd shagairt^r agus na scriobhuichean ag iarraidh cionnus a dh'fheadadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Satan ann an Iudas d'an comh-aoinm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh'imich e, agus labhair e ris na h-àrd shagartaibh agus ri ceannardaibh an toampull, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgid a thabhairt da.

6 Agus gheall esan, agus dh'farr e am ionachuidh air a bhrath dhoibh gun an sluagh a bhi làthair.

7 An sin thainig là an arain neo-ghoirichte, anns am b'èigin an t-uair, càise a mharbhadh.

8 Agus chuir e uaidh Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ita sinn i.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C'ait an àill leat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge; leanaibh e do'n tigh anns an d'théid e steach.

11 Agus abruibh ri fear an tighe, A deir am maighstir riut, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd anns an ith mi a' chàisg maille ri na' dheisciobluibh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd aheomar farsaing uidhimpichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad uair thubhairt e riu; agus dh'ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thainig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu, Le mòr thogradh mhiannaich mi a' chàisg so ithadh maille ribh roirbh dhomh fulang:

¹ ginealach. ^m craos. ⁿ misg. ^o fèill. ^p gairmeur.
^r prìomh shagairt.

16 Oir a deirim ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimhlionar i ann an rioghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadruibh féin e.

18 Oir a deirim ribh, nach òl mi do thoradh na fionain, gus an d'thig rioghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, ag ràdh, 'Se so mo chorpas a ta air a thoirt air air bhur sonsa: deanuibh so mar chuimhneachan ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipear, ag ràdh, Is e 'n cupan so an tiomnadh nuadh ann am fhuilse, a dhòirteadh air bhur sonsa.

21 Ach feuch, làmh an ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu fìrinneach a ta Mac an duine ag imeachd a réir mar a dh'orduicheadh: ach is anaobhinn do'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, co aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comhstri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig righribh nan Cinneach tighearnas orra; agus giorreair daoine fial dhiubhsan, alg am bheil ùghdarras orra.

26 Ach na bithibhse mar sin: ach an neach a's mò 'nar measg, biodh e mar an neach a's òige: agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca 's mò, an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e 'n ti a shuidheas; ach a ta mise 'nar measgsa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille riumsa ann am dheuchainnibh u.

29 Agus a ta mise 'g orduchadh dhuibh rioghachd, mar a' dh'orduich m' Athair dhomhsa;

30 Chum's gu'n ith agus gu'n òl

sibh air mo bhordsa ann am rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breth air dà threibh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum bhur criaradh mar chruineachd:

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dòbradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompoichear thu², neartuich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut arson chum prìosuinn, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A deirim riut, a Pheadair, nach goir an coil-each an diugh, gus an àicheadh thu tri uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuiddh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e fhalluing, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a deirim ribh, gur éigin fathast an ni so ta scrìobhta a choimhlionadh annamsa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchiollsa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-ola; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thainig e do'm àit, thubhairt e riu, Deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh,

¹ smachd, cumhachd. ² a's lugha. ^u bhuaibh. ^a bhios tu air tionndadh.

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat cuir an cupan so tharum : gidheadh, na b'i mo thoilse, ach do thoilse gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha singeal o nèamh, 'ga neartachadh.

44 Agus air bhi dha ann an cruaidh ghleachd anama, rinn e ùrnuigh ni bu dùrachdaiche : agus bha fhallas mar bhraon mòra fola a' tuit-eam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o ùrnuigh, thainig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad tre thuirse...

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nar codal? éiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b'ainm Iudas, son do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri h-Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus ahlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd shagartaibh agus ceannardaibh an teampull, agus na seanairibh, a thainig d'a ionnsuidh, An d' thainig sibh a mach le cloidhibh agus le batsibh, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn?

53 'N uair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shin sibh a mach bhur lamhan a'm' aghaidh : ach 'si so bhur n-uairse, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e^c do thigh an àrd shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh

ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos am fochair a chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dh'i amharc gu geur air, thubhairt i, Bha'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic nach eile e, agus thubhairt e, 'S ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aon uaire 'na dhéigh sin, chathaich d'neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha'm fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tigh-earn, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tigh-earna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadh tu mi trì uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fhoilich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuail thu?

65 Agus labhairt iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha 'n là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an cèmhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'ianscas mi dhuibh, cha chreid sibh.

68 Agus ma dh'fheòraicheas mi

^b creachadair, meirlich.

^c agus thug iad e.

^d chòmhdach.

ni air bith, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as mi.

69 O'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhrachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A deir sibhse gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn féin i as a bheul féin.

C A I B. XXIII.

1 Tha Críod air a chasaid an làthair Philait. 8 Tha Herod a' deanamh faoid air. 12 Rinneadh Herod agus Pilat 'nan cairdibh. 18 Tha Barabas air iarraidh leis an t-sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, agus tha Iosa air a thoirt thairis gu bhí air a cheusadh: &c.

AGUS air éirigh d'an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claoonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Críod an rìgh.

3 Agus dh'fheòraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A deir tu e.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd shagartaibh agus ris an t-sluagh, Cha 'n'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg tre Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'N uair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fheòraich e 'm bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann so uachdaranachd^e Herod a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin an Ierusalem sna làithibh sin.

8. Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh-aige rè ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil^f aige

gu 'm faicheadh e miorbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

10 Agus sheas na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fanoid air, agus an déigh a' sgeadachadh an eudach dealrach^f chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan cairdibh d'a chéile san à sin; oir bha iad roimhe sin an naimhdheas r'a chéile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chéile na h-àrd shagairt, agus na h-uachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a'm ionnsuidh^s an duine so, mar neach a ta tionndadh an t-sluaigh a thaobh: agus feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhur làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nìthe sin mu'm bheil sibh a' deanamh casaid air;

15 No mar an ceudna Herod: oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus feuch, cha d'rinneadh ni air bith leis^h toiltinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomhsa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 Oir b'éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéisd.

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn am fear so, agus leig air a chomas duinne Barabas:

19 (Neach air son ceannairce àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mortaidh, a thilgeadh am priosun.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a ris, air dha bhi toileach Iosa a chur fa sgaol.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son, ciod an cron a rinn e? cha d'fhuair mise cùis bhàis air bith ann: uime sin, an déigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

^e fo chumhachd, fo riaghladh.

^f dòchas. ^g ro gheal. ^h dha.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a cheusadh : agus bhuadhaich an guthanna-san, agus guthanna nan àrd shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh am prìosun air son ceann-airce agus mortaidh, an neach a dh'iarr iad ; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a ionchar an déigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do'n t-sluagh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn i, agus ga chaoineadhsan.

28 Ach air tionndadh do Iosa riu, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air bhuir son féin, agus air son bhuir cloinne :

29 Oir feuch, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beannuichte na mairi sheasga!, agus na bronna nach do ghiùlain clann, agus na clocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne ; agus ris na enocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrìon-aich ?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhi air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thainig iad do'n àit d'an goirear Calbhari^m, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine ; fear dhiubhair a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh ; oir cha 'n'eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus ag roinn eudaich dhoibh, thilg iad crannchur air.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc : agus rinn na h-uachdarain fanoid air maille rìusan, ag ràdh, Shaor e daoine eile ; saoradh se e féin, ma 's e so Crìosd, son taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh flon gear dha,

37 Agus ag ràdh, Ma's tu rìgh nan Iudhach, teasairg thu féin.

38 Agus bha scriobhadh mar an ceudna air a scriobhadh os a cheann, ann an litrichibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS È SÒ RÌGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug aon do na droch dhaoineibh a chrochadh, toibleum dha, ag ràdh, Ma's tu Crìosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chronaich se e, ag ràdh, Nach eil eagal Dé ort, agus gu bheil thu fuidh 'n aqn dìteadh ris ?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas ; oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gnìomharan : ach cha d'rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, cuimhnich ormsa 'nuair a thig thu do d' rìoghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, gu'm bi thu maille rìumsa 'n diugh ann am pàrras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair.

45 Agus dhorchaidheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tiomnadh mo spioraid a'd làmh-aibhsa : agus an uair thubhairt e so, thug e suas an deo.

47 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinnèadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu fìrinn-each b'ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich dh'ionnsuidh an t seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinnèadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd eòlais uile, agus na mnai a lean e o Ghalile, am fad uait, ag amharc air na nitheibh sin.

50 Agus feuch, duine àraidh d'am b'ainm Ioseph, comhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhìrean,

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an comhairle no d'an gnìomh) O Arimatea, baile leis na h-Iudhach-aibh, (neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rioghachd Dhé.)

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaich-eadh a carraig, anns nach do chuir-eadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ulluchaidh, agus bha 'n t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnà a thainig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus tionnus a chuir-eadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spìosraidhⁿ, agus ola deadh bholaidh; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

C A I B. XXIV.

2 Tha aiseirigh Chrìosd air a cur an cèill le dà aingeal do na mnàibh a thainig a dh'amharc na h-uaighe:

9 thà iadsan 'ga innseadh do mhuinntir eile. 13 Dh'fhoillsich-eadh Chrìosd féin do'n dithis dheis-ciobul a chaidh gu h-Emaus:

36 'na dhéigh sin dh'fhoillsich-eadh e do na h-abstolaibh, agus tha e 'gan cronachadh air son am-nì chreidimh,

47 agus a' toirt dìthne dhoibh; 49 tha e gealtuinn an Spioraid naòimh,

51 agus a' dol suas do nèamh.

ANIS air a' cheud tù do'n t-seachdain, gu ro mhoch air mhaduinn, thainig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spìosraidh a dh'ulluich iad, agus mnà àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearna Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an iomacheist fa'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air bhi dhoibh fuidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beo am measg nam marbh?

6 Cha 'n'eil e 'n so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thabhairt thairis do làmhaidh dhaoine peacach, agus a bhi air a cheusadh, agus éirigh a ris an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire màthair Sheumais, agus mnà eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoin, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe, agus air dha cromadh sìos, chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus feuch, bha dithis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha trì fichead staid o Hierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' coimh-reusonachadh, thainig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadruidh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, 'Am bheil thus' a mhàin a' d'choigreach an Ierusalem, agus gun fhios

agad air na nithibh a rinneadh innte anns na làitheibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd shagairt agus ar n-uachdarain thairis chum dìridh bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha ddil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh: agus a thuilladh air so uile, 's e 'n diugh antreas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnà àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ionnsuidh na h-uaigne, mòr ioghnadh^o oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thainig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhairt gu bheil e beo.

24 Agus chaidh dream àraidh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaigne, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnà; ach cha'n fhac iad esan.

25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach^p, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean!

26 Nach b'èigin do Chrìost na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghlòir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhibh uile, dh'èadar-mhìnich e dhoibh anns na scriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol: agus leig esan air gu'n rachadh e ri b'fhaide.

29 Ach choimhéignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deir-eadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

31 Agus dh'fhosgadh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh ann-a-inn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na scriobtuir-ean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Hierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearn da rìreadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am bris-eadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus a deir e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnac iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fuidh bhuaireas^t, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhuir cridhibh?

39 Feuchaibh mo làmhnan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimh-sichibh mi, agus faicibh, oir cha'n eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agamsa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh e làmhnan agus a chosan.

41 Agus air bhi dhoibh fathast mi-chreideach tre aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chùr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, 'Siad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta scriobhta ann an lagh Mhaois, agus anns na fàidhibh, agus anns na salm-

aibh am thimchiollsa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na scriobhtuir-ean.

46 Agus thubhairt e ri, Mar so a ta e scriobhta, agus mar so b'èigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maith-eanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainmsan, do na h-uile chinneachaibh, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus feuch, cuireama gealladh m' Athar oirbh^s: ach fanaibhse ann am baile Ierusalem, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad as Betanij: agus thog e suas a làmh-an, agus bheannuich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannuchadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rian iad aoradh dha, agus philliad gu Hierusalem le gairdeachas mòr.

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampul, a' moladh agus a' beannuchadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

C A I B. I.

1 *Dia-achd, daonnachd, agus dreuchd Iosa Crìosd. 15 Fianuis Eoin. 39 Gairm Aindreas, Pheadair, &c.*

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha 'm Focal maille ri Dia, agns b'e 'm Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as eugmhais cha d'rinneadh son ni a rinneadh.

4 Annsan bha beatha, agus b'i a bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.

7 Thainig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile dhaoine tridsan.

8 Cha b'esan an solus sin, ach chuireadh e chum gu d'thugadh e fianuis mu'n t-solus.

9 B'e so an solus fìor a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus

rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thainig e dh'jonnsuidh a dhùcha fein, agus cha do ghabh a mhuinntir fe n ris.

12 Ach a mhead 's a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan eloinn do Dhia, eadhon dhoibhsan a ta creidsinn 'na ainm:

13 A bha air an gineamhuia, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh^t am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measgne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoim-ghin Mhic an Athar) lan gràis agus fìrinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, 'Se so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm; oir bha e romham).

16 Agus as a làn-san fhuair sinn uile, agus gràs air son gràs

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thainig an gràs agus an fhìrinn le Iosa Crìosd.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia riann; an t-aonghin Mic, a ta ann

^s cuiridh mise na gheall m' Athair chugaibh.

^t dh'fhàs.

L 2

an uchd an Athar, is esan a dh'fhoillsich e.

19 Agus is i so fianuis Eoin: An uair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Lebbithich o Hierusalem, chum gu'm feòraicheadh iad deth, Cò thusa?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'aicheadh e; ach dh'aidich e, Cha mhi Crìosd.

21 Agus dh'fheòraich iad deth, Ciod ma seadh? An tu Elias? Agus a deir e, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagair e, Cha mhi.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu? chum gu'n tabhair sinn freagradh dhoibhsan a chuir uatha sinn: ciod a tha thu 'g ràdh ad thimchioll féin?

23 Thubhairt e, Is mise guth an tì a ghlaodhas^u anns an fhàsach, Dean-aibh dìreach alighe an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuireadh leis an teachdaireachd, b'ann do na Phairisich iad.

25 Agus dh'fheòraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Crìosd, no Elias, no 'm fàidh?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, Ataims' a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach 'na sheasamh 'nar measg, nach aithne dhuibh.

27 'Se so an tì, a ta teachd a'm' dhéighnse, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betani^a air an taobh thall do Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail!

30 Is e so an tì mu'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéighn, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agamsa air: ach a chum gu'm bitheadh e air fhoillseachadh do Israel, uime sin thainig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi 'n Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o neamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomhsa e: ach an tì a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'e air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, 's e sin an tì a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d'a dheiscioblaibh:

36 Agus air dha amharc air Iosa agus e ag imeachd^b, a deir e, Feuch Uan Dhé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'ga leantuinn, agus a deir e riu, Ciod a tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (se sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 A deir e riu, Thigibh agus faicibh. Thainig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shìmoin Pheadair, aon do 'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-theangachadh, Crìosd^c.

42 Agus thug e chum Iosa e, Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: goirear. Cephas dhìot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar^d.

43 Air an là 'na dhéighn sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus a deir e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus a

^u Is mise esan aig am bheil a ghuth ag éigheach ^a Betabara.
^b a' sràid-imeachd. ^c Christos Gr. i. e. Don uigta. ^d Petros Gr. i. e. carraig.

deir e ris, *Thuair siune an ti mu'n do scriobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.*

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd a Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg.

48 A deir Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fuaidh 'n chrann-fhige, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé, is tu Rìgh Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, Chunnaic mi thu fuaidh 'n chrann-fhige, am bheil thu creidsinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

C A I B. II.

1 *Tha Crìosd a' deanamh fìon do'n uisge, 12 a' dol do Chapernaum, agus do Herusalem, 14 far am bheil e a' glanadh an teampull o luchd reicidh agus ceannachd: 19 a' roimh-innseadh a bhàis agus aiseirigh, &c.*

A GUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhìon, thubhairt màthair Iosa ris, Cha 'n'eil fìon aca.

4 Thubhairt Iosa ritha, Ciod e mo' ghnothuchsa; riut, a bhean? cha d' thainig m' uairese fathast.

5 Thubhairt a mhàthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'e ni a thair e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sea soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a rèir gnàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na seithiche le-uisge. Agus lìon siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tàirngibh a nis, agus thugaibh chum uachdarain na cuirme^e. Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlaiss uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thainig e; ach bha fhios aig an luchd frithealaidh a tharruing an t-uisge) ghoir uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsa &c.

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fìon maith a làthair air tùs; agus an uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sin am fìon a's measa: ach ghleidh thus' am fìon maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhlòrbhuil-ibh rìna Iosa ann an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghloir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chapernaum, e féin, agus a mhàthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuil, agus cha d'fhan iad ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus, agus chaidh Iosa suas gu Hierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd reicidh cruaidh^s, agus chaorach, agus choluman, agus luchd malairt an airgid:

15 Agus air deanamh sgiùrsair^h dha do chordaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crobh; agus dhòirt e mach airgid an luchd malairt, agus thilg e na buird thairis^s.

16 Agus thubhairt e rìna a bha reiceadh chokman, Togaibh iad sin as so; na deanaibh tigh m' Atharsa^s na thigh maraandachd.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu'n robh e scrìobhta, Dh'ith eudⁱ do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudh-

^e fèide. ^f fear na bainne. ^g dhamh. ^h cuipe. ⁱ ro-chùram.

aich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhara nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sìos an teampull so, agus an trì làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Sea bliadhna agus dà fhichead bha 'n teampull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas an trì làithibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu'n dubhairt e so: agus chreid iad an sriobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéisd, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e féin riu, do bhrìgh gu'm b'aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a dheanamh fianuis air duine: oir bha fhios aige ciod a bha anna an duine.

C A I B. III.

1 Tha Crìost a' teagasg do Nicodemus feum na h-ath-ghineamhuin.

14 Mu chreidimh 'na bhàs. 16 Mòr ghràdh Dhé do'n domhan, &c.

AGUS bha duine do na Phàiriaich, d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iudhaich:

2 Thainig esan chum Iosa san oidhehe, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thainig o Dhia: oir cha'n urradh duin' air bith na mìorbhuile so dheanamh a ta thusa a' deanamh, mur bi Dia m'aille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris. Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur beirar duine a ris^m, nach feud e rioghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a

bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a steach do rioghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil e; agus an ni sin a ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantais gu 'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhrù breith a ris.

8 Tha ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim ach cha 'n'eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c' àit a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a'd'fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuibh na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a deirim riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a' toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nàmhaidh?

13 Agus cha deachaidh son neach suas do nàmh, ach an ti a thainig a nuas o nàmh, Mac an duine a ta air nàmh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chum's ge b'e neach a chreideas ann, nac'll sgriosar eⁿ, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdh-aich Dia an saoghal, gu'n d'thug e son-ghin Mhic féin, chum's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige.

1 an àm na fèisde.

m o'n àirde.

n bi e caillie.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh e 'n saoghal, ach a chum gu'm biodh sin saoghal air a shaoradh tridsan.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e: ach an ti nach creidh, tha e air a dhìteadh cheana, chionn nach do ehreid e an ainm soin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìteadh, gu'n d'thainig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uile, tha e toirt fuath do'n t-solus, agus cha 'n'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni 'n fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum's gu'm bi oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An deigh sin thainig Iosa agus a dheisciobuil do thìr Iudea, agus dh'fhan e 'n sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran uisgeachan an sin: agus thainig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh am prìosun.

25 An sin dh'éirich ceist eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thainig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha 'n'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis domhsa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Crìosd, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, 'se 'm fear nuadh-phòsda e: ach carsaid an fhìr nuadh-

phòsda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir, air son guth an fhìr nuadh-phòsda: uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dasan fàs, ach dhomhsa bhi air mo lughdachadh.

31 An ti a thig a nuas, tha e os ceann nan uile: an ti a tha o'n talamh, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh: an ti a thig o nèamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis; agus cha 'n'eil son duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 Oir an ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathar Dhé: oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a Mhac, tha bheatha mhaireannach aige: ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

C A I B. IV.

1 Tha Crìosd a' còmhradh ris a Bhan-samaritanaich, agus ga fhòill-seachadh féin d'i. 27 Tha dheisciobuil a' gabhail iongantais. 31 Tha e cur an céill doibh eud féin air son glòire Dhé. 39 Tha mòran do na Samaritanaich a' creidsinn ann. 43 Tha e dol do Ghalile, &c.

AIR an aobhar sin an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ge nach db bhaist Iosa féin iad, ach a dheisciobuil)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e ris do Ghalile.

4 Agus b'éigin da dol tre Shamarìa.

5 An sin thainig e gu baile a bhuineadh do Shamaria, d'an goirear Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacob an ainm

Uime sin air do Iosa bhi agl̃h leis a thurus, shuidh e mar sin làmh ris an tobar : agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thainig bean o Shamaria a tharruing uisge : a deir Iosa rithe, Thoir dhomhsa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuill air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uamsa, a ta a'm' Bhan-samaritanaich? oir cha 'n'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b'aithne dhuitt tiodhlacadh^o Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beo dhuitt.

11 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, cha 'n'eil inneal tarruing agad, agus tha 'n tobar domhain : uime sin cia as a ta 'n t-uisge beo sin agad?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart^p air a ris :

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air : ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, thoir dhomhsa an t-uisge so, chum's nach bi tart orm, agus nach d'thig mi an so a tharruing.

16 A deir Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-pòda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n'eil fear agam :

18 Oir bha cùigear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha'n e t'fhear féin e : thubhairt thu so gu fìor.

19 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so; agus a deir sibhse, gur ann an Ierusalem a ta 'n t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 A deir Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dean sibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh : tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn : oir is ann o na h-Iudhachaibh a ta slàinte.

23 Ach a ta 'n uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn : oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh dha an spiorad agus am fìrinn.

25 A deir a' bhean ris, Tha fbiòs agam gu bheil am Mesias a' teachd, d'an goirear Criosd : 'nuair a thig' esan, innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 A deir Iosa rithe, Is mise e, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thainig a dheisciobuill, agus b'iongantach leo gu'n robh e labhairt ri mnaoi : ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh? no c'ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'fhalbh i do'n bhaile, agus a deir i ris na daoibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomhsa na h-uile nithe a rinn mi riamh : an e so Criosd?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thainig iad d'a ionnsuidhsan.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuill air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agamsa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibhse.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuill r'a chéile, An d'thug neach air bith ni d'a ionnsuidh r'a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhiadhna toil an ti a chuir uaith mi a dheanamh, agus obair a chrìoch-nachadh.

35 Nach-abair sibhse, A ta ùine cheithir mìos ann fathast, agus an sin thig am fogharadh? feuch, a deirim ribh, Togaibh suas bhur sùilean, agus seallaibh air na h-achaibh; oir a ta iad a cheana geal chum an fhogharaidh.

36 Agus an ti a bhuaineas tha e faotainn tuarasdail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha maireannaich; chum's gu'n dean an ti a chuireas, agus an ti a bhuaineas, gairdeachas maraon^c.

37 Agus an so tha 'n ràdh^c ad fìor, Gu bheil neach a' cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuain an ni sin nach do shaothraich sibh: shaothraich daoine^c eile, agus chaidh sibhse steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do Samaritanaich a' bhaile sin ann, air son cainnte na mnà, a thug fianuis ag ràdh, Dh'innis e dhomh na h-uile nithe a rinn mi riamh.

40 Uime sin an uair a thainig na Samaritanaich d'a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu: agus dh'fhuirich e 'n sin dà latha.

41 Agus chreid mòran tuilleadh air son fhocail féin:

42 Agus thubhairt iad ris a' rahnai, Tha sinn a' creidsinn, cha 'n ann a so suas air sòn do chòmhradh: a: oir chuala sinn féin e, agus a ta fhios againn gur e so da rìreadh Crìosd, Slànuighear an t-saoghail.

43 Agus an déigh dà latha dh'fhalbh e as sin, agus chaidh e do Ghalile:

44 Oir thug Iosa féin fianuis, nach 'eil urram aig fàidh 'na thir féin.

45 Uime sin an uair a thainig e do Ghalile, ghabh na Galiléaich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicinn a rinn'e ann an Ierusalem air an fhéisd: oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féisde.

46 An sin thainig Iosa a ris do

Chana Ghalile, far an d'rinn e fìon do'n uisge. Agus bha duine cumhachdach^c àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n robh Iosa air teachd a Iudea do Ghalile, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e sìos, agus gu'n slànuicheadh e a mhac: oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus mìorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumhachd, ach ris, A Thighearn; rach^u sìos mun faigh mo leanabàn bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich; tha do mhac beo. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhisich e, agus dh'innis iad da, ag ràdh, Tha do mhac beo^a.

52 An sin dh'fheòraich e dhtubh an uair anns an deachaidh e 'm feabh-as: agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhras e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm b'i an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beo; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 'Se só a ris an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thainig e a Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

1 Tha Iosa air latha na sàbaid a' leigheas an duine a bha fuaidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead: 10 Tha na h-Iudhaich uime sin a' connsachadh ris, agus 'gà gheur-leannmuinn air a shon, &c.

N A dhéigh so bha féisd nan Iudhach ann, agus chaidh Iosa suas gu Hierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem làimh ri geatadh^b nan caorach lochan; d'an goirear sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh^c.

^a cuidenachd, le chéile. ^b an gnàth-fhocal. ^c mòr, rìoghail.
^u theirig, falbh, gabh. ^a gu maith. ^b margadh. ^c sgàth-thighean.

3 Annsa sin bha 'nan luidhe mòr bhuidheann do dhaoineibh euslan, dall, bacach, seargta, a' feitheamh ri car-uchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidh san lochan, agus chuir e 'n t-uisge tre chéile : uinne sin an ceud neach a rachadh sìos ann an déigh cur tre chéile an uisge, rinneadh slàn e a dh'aon-tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhich-ead ann an euslan.

6 'N uair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis ùine fhada mar sin, a deir e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duin' agam, an uair a chuirear an t-uisge tre a chéile, a chuireas anns an lochan mi : ach am feadh a tha mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 A deir Iosa ris, Eirich, tog do leaba, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leaba, agus dh'imich e : agus bha 'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i 'n t-sàbaid a ta ann; cha 'n'eil e dlìgheach dhuit do leaba iomchar.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leaba agus imich?

12 An sin dh'fheòraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leaba agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e : oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu : na peacuich ni's mò, air eagal gu'n tachair ni's measa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaichibh gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-leannhuinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do

bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m' Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e 'n t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia Athairsan, 'ga dheanamh fein coimh-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaithe fein, ach an ni a chi e 'n t-Athair a' deanamh : oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin fein ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionnmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e fein a' deanamh : agus foillsichidh e dha oibre a's mò na iad so, air chor as gu'm bi iongantais oirbhe.

21 Oir mar a ta 'n t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a' beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha 'n'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile blaiseanas do'n Mhac :

23 Chum's gu'n d'thugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urrainn do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urrainn do'n Mhac, cha 'n'eil e toirt urrainn do'n Athair a chuir uaithe.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a dh'èisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaithe mi, tha e' bheatha mhair-eannach aige, agus cha d'thig e chum diùidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé : agus an dream a chluinneas, bithidh iad beo.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann fein, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann fein;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine d.

28 Na gabhaibh iongantais deth so: oir a ta 'n uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a' ta sna h-uaignibh a ghuthsan :

29 Agus thèid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha ; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh.

30 Cha 'n'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin : mar a chluinneam, bheiream breth : agus a ta mo bhreitheanas ceart ; do bhrìgh nach 'eil mi 'g iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis a m' thimchioll féin, cha 'n'eil m' f'ianuis fìor e.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis a m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an f'ianuis a tha e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n f'hirinn.

34 Ach cha 'n'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine; ach a deirim na nithe so, chum gu'm bi sibhse air b'ur tearnadh.

35 B'esan an lòchran lasta f agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agamsa fianuis a's mò na fianuis Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomhsa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis a m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis a m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha 'n'eil fhocalsan ag aibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha 'n'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh na s'criobtuirean, oir a ta sibh a' saòilsinn gu bheil a' bheatha m'haireannach ag aibh annt-

asan, agus is iad sin a ta toirt fianuis a m' thimchiollsa.

40 Gidheadh cha 'n'aill libh teachd a m' ionnsuidhe, chum gu'm faigh-eadh sibh beatha.

41 Cha 'n'eil mise a' gabhail urraim o dhaoineibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé ag aibh annaibh.

43 Thainig mise an ainm m' Athar, agus cha 'n'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh rìsean.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o'chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim a thig o Dhia a m'haire?

45 Na saoilibh gu'n dean mise b'ur casaid ris an Athair: tha son a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur b'ur dòchaisi.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir s'criobh esan a m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a s'criobhadhsan, cionnus a chreideas sibh mo bhriathrasa?

C A I B. VI.

1 Tha Crìost a' biadhach cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dà iasg: 15 Air an aobhar sin b'aill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na rìgh: 16 Ach air dhasan a sgaradh féin uatha, chaidh e suas gu beinn, agus dh'imich e air a' chuan dh'ionnsuidh a dheisciobul, &c.

NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir¹ Ghalile,² no Thiberias.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fao iad a m'horbluileas a rìgh e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobuibh.

4 Agus bha chàisg, féisd nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa sums a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d'thainig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, a deir e ri Philip, Cia

d gur mac duine e. e ionchuidh. f lasrach. g Tha sibh a' rannsachadh.
h glòire. i as am bheil sibh ag carbasadh. l fainge.

'n t-àit as an cearnaich sinn aran chum's gu'n ith iad so ?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadhsan; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum's gu'n gabhadh gach aon diubh-beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig builinnean còrna, agus dà iasg bheaga; ach ciod iad so am measg na h-tìread ?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchìoll chùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air breith buidheachais da, roinn e [air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil] orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mbeud 's a b' àill leo.

12 'N uair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh. Cruinnichibh am biadh briste ta thuilleadh ann, chum's nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnich iad e r'a chéile, agus lìon iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig builinn eòrna, a bha dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air tìm teachd agus breith air le làimh làidir, chum's gu'n deanadh iad rìgh dheth, dh'imich e ris do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thainig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum: agus bha 'n dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh 'do ghaoith mbòir, dh'éirich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomramh timchìoll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a' druideadh ris an luing, agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do'n luing e: agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh longⁿ eile an sin, ach an long sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach gu'n d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar;

23 (Gidheadh thainig longa beaga eile o Thiberias. làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt)

24 Uime sin an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thainig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thainig thu 'n so ?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, A ta sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a chionn gu'n faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha 'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha sìorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir esan sheulach^o Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé ?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an tì a chuir e uaith.

^m rùn orra. ⁿ bàrc, bàt.

^o chomharaich, shonraich.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach; a réir mar a ta e scriobhta, Thug e dhoibh aran o nêamh r'a ith-eadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nêamh; ach a ta m'Athairse toirt dhuibh an arain fhlor o nêamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nêamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, tabhair dhuinne an t-aran so 'n cômhuaidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha: an ti a thig a m' ionnsuidhse, cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti a chreideas annamsa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ge do chunnaic sibh mi, cha 'n'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomhsa, thig e a m' ionnsuidh; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sain bith a mach e.

38 Oir thainig mi nuas o nêamh, cha 'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus n chreideas ann: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin fínn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thainig a nuas o nêamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseiph, neach aig an aithne dhuinn athair agus a mhàthair?

cionnus ma seadh a deir e, Thainig mi nuas o nêamh?

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nar measg féin.

44 Cha'n urradh neach air bith teachd a m' ionnsuidhse, mur tarruing an t-Athair a chuir uaith mise e: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e scriobhta sna fàidhibh, Agus bithidh ind uile air an teagasg o Dhia. Gach neach a chuala, agus a dh'fhòghmuim o'n Athair, thig e m' ionnsuidhse.

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia; chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a ta creidsinn annamsa, tha bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nêamh, chum as gun ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beo, a thainig a nuas o nêamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beo gu siorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha conn-sachadh^r aig na h-Iudhaich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so fheoil a thoirt duinn r'a ith-eadh?

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh fhuil, cha 'n'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, a ta a' bheatha shiorruidh aige, agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fírinneach m' fheoil, agus is deoch gu fírinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, tha e gabhail cômhuaidh annamsa, agus mise annsan.

^p [Uime sin] gach.

^r deasheireachd, tagradh.

57 Mar a ta'n t-Athair beo a chuir uaith mise^s, agus ataimse beo tre^t 'n Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beo triomsa^u.

58 Is e so an t-aran sin a thainig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhuir n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beo am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagag, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin air cluinntinn so do mhòran d'a dheisciobluih, thubhairt iad, Is cruaidh a' chaint so, cò a dh'fheudas eisdeachd rithe?

61 'N uair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobluih ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 'S e 'n Spiorad a bheothaicheas, cha 'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach erradh neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobluih air an ais, agus cha d'imigh iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill libhse falbh cuideachd.

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighaarn, cia dh'ionnsaidh an d'théid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd^a Mac an Dé bheo.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhol?

71 Ach labhair e mn Iudas Iscariot, mac Shimoin: oir is e so an ti a bha gu esan a bhrath; air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

C A I B. VII.

1 Tha Iosa a' cronachadh àrd inntinn agus dànadais a chairdean, 10 a' dol suas o Ghalile gu féisd nam pailliuin, 14 a' teagasg anns an teampull. 40 Iomadh gnè bharail m'a thimchioll am measg an t-saigh, &c.

AGUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'g imeachd ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féisd nan Iudhach, eadhon féisd nam pailliuin, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach^c do Iudea, chum as gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t' oibre a tha thu a' deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am follus^d: ma ta thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thainig m' àmsa fathast; ach a ta bhuir n-àmsa ghnàth deas.

7 Cha 'n'eil e 'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll gu bheil oibre olc.

8 Rachaidhse suas chum na féisde so: cha d'théid mise suas fathast chum na féisde so, do bhrìgh nach 'eil m'am fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féisde, cha 'n ann os àird, ach mar gu b'ann os iosa^t.

^a Mar a chuir an t-Athair beo uaith mise. ^t troimh. ^u tromham.

^a an Crìosd, am Mesias. ^b comhnuidh a ghabhail. ^c theirig.

^d bhi ionmraideach.

11- An sin dh'iarr na h-Iudhaich e air an fhéisd, agus thubhairt iad, C'ait am bheil e?

12 Agus bha borbhan^c mòr am measg an t-sluaigh m'a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile; Ni h-eadh; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eag-al nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féisde, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e.

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha learn féin mo theagasc, ach leisean a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a thoilsan a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasc, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a labhairt uam féin.

18 An ti a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire féin: ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a chuir uaith e, tha esan firinneach, agus cha 'n 'eil eucoir air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha 'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh), agus timchioll-ghearradh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearradh, chum's nach bi lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riunsa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus feuch, tha e labhairt os àird, agus cha 'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris: am bheil dearbh fhios aig na h-uachdarain gur e so da rir-eadh Criosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Criosd, cha 'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san team-pull, agus e a' teagasc, ag ràdh, Is aithne^d dhuibh araon mise, agus cia as domh: agus cha d'thainig mi uam féin, ach a ta esan fìor a chuir uaith mi, air nach 'eil còlas agaibhse.

29 Ach a ta còlas agams' air, oir is ann uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh uairsan fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, Nuair a thig Criosd, an dean e nì's mò do mhlòrbhuilibh na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbhannaich nan nìthe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd shagairt maor g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa^b, Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus an sin a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bi mi, cha'n urradh sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iudhaich eatorra féin, C'ait an d'thèid am fear so, nach faigh sinn e? an d'thèid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greugaich?

36 Cìod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bheil mise, cha'n urradh sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, lè mòr sin na féisde, sheas Iosa agus ghlaodh

^c cogarsaich. ^f cealg. ^g An aithne? ^h thubhairt Iosa riu.

e, ag ràdh, Ma tha tait air neach sam bith, thigeadh e m'ionnsuidhse, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annamsa, mar a deir an scribeutair, sruthaidh as a bhroinn i airmhichean do uisge beo.

39 (Ach labhair e so mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad¹ fathast air a thabhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlorachadh.)

40 Uime sin an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chiannt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, 'S e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd?

42 Nach dubhairt an scribeutair, Gu'n d'thig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus a Betlehem, am baile an robh Daibhidh?

43 Air an aobhar sin dh'éirich eas-aonachd^m am measg an t-sluagh air a shonsan.

44 Agus b'ail le cuid diubh a ghleacadh; ach cha do chuir duin' air bith lamh ann.

45 An sin thainig na maoir chum nan àrd shagart agus nam Phairisich; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh libh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhr mealladh?

48 An do chreid son air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?

49 Ach an sluagh so sig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 A deir Nicodemus riu, (esan a thainig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'na aon diubh,)

51 Am bheil ar laghne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus gus am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile? Rannsaich, agus faic: oir a Galile cha d'éirich fàidhⁿ.

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

C A I. B. VIII.

1 Tha Criosd a' toirt na mnd a ghleacadh an adhaltrannas as saor: 12 a' searmonachadh gur e féin solus an t-saoghail, agus a' dhearbhadh gu bheil a theagasg ceart; &c.

A CH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-ola:

2 Agus gu moch air mhaduinn thainig e ris do'n teampull, agus thainig an sluagh uile d'a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na scribeuichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghleacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 A deir iad ris, A mhaighstir, ghleacadh a' bhean so anns a' ghniomh féin, a' deanamh adhaltrannas.

5 A nis dh'àithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chleacadh, ciod ma seadh a deir thusa?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh^o, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chroim Iosa sìos, agus scriobh e le mheur air an làr, (mar nach biodh e 'gan cluinntinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibhse, tilgeadh e cheud chlach oirre.

8 Agus chroim e sìos a ris, agus scriobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhi air an agairt le'n coguis^p féin) chaidh iad a mach an dèigh a chèile, a' toiseachadh aig an dream bu shine, gus an dream mu dheireadh: agus dh'fhagadh 'na sonar Iosa, agus a' bhean 'na seasamh as' mheadhon.

10 Agus air éirigh suas do Iosa,

¹ a chom, a chliabh. ¹ Spiorad nàomh. ^m roinnayconnsachadh.

ⁿ Rannsaich agus faic nach éirich fàidh a Galile.

^o 'ga fheuchainn, 'ga bhuairleadh. ^p coimh-fhios, coimsiens.

'nuair nach fac e son air bith ach a' bhean, thubhairt e rithe. A bhean, c'ait am bheil iad sud do luchd-casaid? an do dhìt duin' air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thighearn. Agus thubhairt Iosa rishe, Cha mhò a tha mise ga d' dhìtheadh: imich romhad, agus na peacuich ni's mò.

12 An sin labhair Iosa riu a ris, ag ràdh, Is mise solus an t-saoghail: an ti a leanas mise, cha siubhail e an dorchadas, ach bithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis a d' thimchioll féin; cha 'n'eil t-fhianuis fìor.

14 Fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu; Ge do tha mi toirt fianuis a m' thimchioll féin, gidheadh a ta m' fhianuis fìor: oir a ta fhios agam cia as a thainig mi, agus c'ait am bheil mi dol; ach cha 'n'eil fhios agaibhsè cia as a thainig mi, no c'ait am bheil mi dol.

15 Tha sibhs' a' toirt breth a rìir na feòla, cha 'n'eil mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus ma bheir mise breth, tha mo bhreth fìrinneach: oir cha 'n'eil mi m'aonar, ach mise agus an t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e scribedha ann bhuir lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis a m' thimchioll féin, agus a ta 'n t-Athair a chuir uaith mi, a' deanamh fianuis a m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil t-Athair? Fhreagair Iosa, Cha 'n aithne dhuibhs' aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar a' ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san tearpull: agus cha do chuir duin' air bith làmh ann, oir cha robh uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhuir

peacadh: cha 'n urradh sibhsè teachd do'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mis' a' dol, cha 'n urradh sibhsè teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhsè o shìos, tha mise o shuas: tha sibhsè do'n t-saoghail so, cha 'n'eil mise do'n t-saoghail so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu'm bàsaich sibh ann bhuir peacaibh: oir mur creid sibh gur mise e, gheibh sibh bàs ann bhuir peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, An neach sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh m'ar thimchiollsa: ach a ta 'n ti a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghail nan nìthe a chuala mi uathsan.

27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise e', agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin: ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nìthe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi ma'ille rium: cha d'fhàg an t-Athair a'm' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nìthe sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nìthe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhuanacheas sibh ann am fhocalsa, bithidh sibh da rìreadh 'nar deisciobuil agam.

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhirinn, agus ni'n fhirinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abrahaim, agus cha robh sinn riamh. fuidh dhaorsa aig duine sam bith: eionnus a-deir thusa, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.

35 Agus cha'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bráth: *ach* fanaidh am mac gu bráth.

36 Uime sin ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da ríreadh.

37 Tha fhios agam gur sibh sliocht Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mis' a mharbhadh, do bhrigh nach 'eil aít aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m'Athair: agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhuir n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, 'Se Abraham ar n-athairne. A deir Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhuir n-athair féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'rugadh an striopachas sinne; tha son Athair againn, *sadhon* Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhuir n-Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir claidh mise mach, agus thainig mi o Dhia; agus cha d'thainig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhradh? do bhrigh nach urradh sibh éisdeachd ri m' fhocal.

44 Tha sibhse o bhuir n-athair an diabol, agus is iad anamhianna bhuir n-athair is toil libh a dheanamh: bha esan 'na mhortair¹ o thùs, agus cha d'fhan e san fhìrinn, a chionn nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugoire e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrigh gu bheil mise 'g innseadh na fìrinn, cha 'n'eil sibh 'g m' chreidsinn.

46 Cò agaibhse chuireas peacadh as mo lethse? agus ma ta mi 'g inn-

seadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha 'n'eil sibhse 'g éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a deir sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha 'n'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urrainn do m'Athair, agus a ta sibhse toirt easurraim dhomhsa.

50 Agus cha 'n'eil mi 'g iarraidh mo ghloire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ma choimhideas neach m' fhocals, cha'n fhaic e bàs am fead.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a deir thusa, Ma choimhideas duine m'fhocals, cha bhlais e bàs am fead.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma ta mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n'eil ach neo-ni a'm' ghloir: 's e m'Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a deir sibhse gur e bhuir Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agams' air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugoire: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead² fhocail.

56 Bha déidh³ m'òr aig Abraham bhuir n-athairse air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mun robh Abraham ann, ATAIMSE.

59 An sin thog iadsan clachan clum an tilgeadh air: ach dh'fhol-

¹ 'na fheàr-millidh dhaoine. ² gleidheadh. ³ togradh, gairdeachas.

sich Iosa e fèin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol tre am meadhon, [agus mar sin chaidh e seachad.]

C A I B. IX.

- 1 *Tha a radharc air aiseag do'n duine a rugadh dall : 13 Tha e air a thoirt chum nam Phairisich : 15 Tha iad a' gabhail corruich ris, agus 'gu thilgadh mach as an t-sionnag : 35 ach a ta Criosd a' gabhail ris. &c.*

A GUS ag gabhail seachad do Iosa, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan : ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhè ann.

4 Is éigin domhsa oibre an tì a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e : tha 'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn acn duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nìthe so, chuir e sìle air an talamh, agus rinn e criadh do'n t-sìle, agus sgaoil e a' chriadh air suilbìh an doill,

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim ('se sin air cadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thainig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe 'g iarraidh na déirce?

9 Thubhairt cuid, Is e so e ; cuid eile, Tha e cosmhail ris : thubhairt e fèin, Is mise e.

10 Air an aghar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an aium Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilbìh i, agus

thubhairt e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid : agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'àit am bheil e? Thubhairt esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairisich esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e shùilean.

15 An sin a ris dh'fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilbìh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha 'n'eil an duine so o Dhiu, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhuilbìh a dheanamh? Agus bha cas-aonachd b' nam measg.

17 A deir iad a ris ris an duine dhall, Cìod a deir tu uime, thaobh gu'n dh'fhosgail e do shùilean? Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an tì a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fheòraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhuir macsa, a deir sibh a rugadh dall? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e :

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n'eil fhios againn ; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn : tha e fèin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhairdh e air a shon fèin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra : oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra fèin, Nan a' d'icheadh duine sam bith gu'm

b'esan Criosd, gu'n rachadh a chur as an t-sionagoc.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàranta, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin

24 Air an aobhar sin ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia: tha fhios againne gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e ni h-aithne dhomh: g'ar son ni tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit? cionnus a dh'fhosgail e do shùilean?

27 Fhreagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisid sibh; c'ar son a b'aill libh a chluinntinn a ris? a bheil a' mhiann oltrbhe bhi 'nar deisciobuil aige mar an ceudna?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu'n do labhair Dia ri Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha 'n'eil fhios againn cia as da.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacachaibh: ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, ris-san éisdidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach shùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa uile ann am peacaibh, agus am bheil thu 'gar teagasgne? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a 'Thighearn, chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chum-aic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a 'Thighearn. Agus rinn e aoradh dhá.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thainig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid do na Phairisich, a bha maile ris na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bith-eadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a deir sibh, Is léir dhuinn; uinne sin tha bhuir peacadh a' fantuinn.

C A I B. X.

1 'S e Criosd an dorus agus an deadh bhuachaille. 19 Iomadh gnè bhar-aile m'a thimchioll. 24 Tha e dearbhadh le oibribh gur e féin Criosd Mac Dhé, 39 a' dol as o na h-Iudhachaibh, 40 agus a' dol do'n taobh thall do Iordan, far an do chreid mìran ann.

GU deimhin deimhin a deirim ribh, An ti nach d'théid a stigh tre'n dorus do chrì in caorach, ach a théid suas air sheol eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaille nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair; agus éisdidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmuidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòrachidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad eoireach, ach teichidh iad uath, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan ciod iad na nithean a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thainig romhamsa,

is gaduichean agds luchd-reubainn iad : ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an doras : ma théid neach air bith steach triomsa, tearnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha d'thig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhillleadh : thainig mise chum's gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh i aca ni's paise.

11 Is mise am buachaille maith : leigidh^c am buachaille^c maith anam sìos air son nan caoraich.

12 Ach am fear-tuasdail, agus an tì nach e am buachaille, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e : agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuasdail, a chionn gur fear-tuasdail o, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaille maith, agus is aithne dhomh mo chaoraich féin, agus aithnìchear le m' chaoraich féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, agus is aithne dhomhsa an t-Athair : agus a ta mi leigeadh in'anama sìos air son nan caoraich.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so : is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt a stigh, agus éisidh iad ri m' ghuth ; agus bithidh son treud ann, agus son bhuachaille.

17 Air an aobhar so is ionnmhuinn^c leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos in'anam, chum's gu'n glac mi e ris.

18 Cha 'n'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin : tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlucaidh a ris. An aithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh'éirich easaonachd a ris am measg nan Iudhach air son nana briathar so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air

boilef ; c'ar son a tha sibh ag éisd-eachd ris ?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine am bheil deamhan ; am bheil deamhan comasach air sùile nan dall fhosgladh ?

22 Agus bha fòisd-chuimhne an ath-choisreagaidh^e ann an Ierusalem, agus b'e 'n geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a sràid-meachd san teampull ann an sgàth-thigh^h Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich mu thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-anama an amharus ? ma's tu Crìod, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh : ma b-oibre a ta mi-deanamh an ainm m'Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha 'n'eil sibhse a' creid-sinn ; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraichse ag éisd-eachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leasaidh iad mi :

28 Agus bheiream a' bheathia mhaireannach dhoibh, agus cha sgrìosar iad am fèad, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M'Athair a thug dhomhsa iad, is mò e na na h-uile : agus cha'n urradh neach air bith an spionadh a làimh m'Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran a dh'oibrìdh maithes o m'Athair ; cia do na h-oibrìth sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh ?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maith cha 'n'eil sinn ga d' chlachadh ; ach air son toibheim, agus air son, air bhì dhuitse a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhìot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e sgrìobhta ann bhur laghsa, Thubhairt mi, Is dée sibh ?

^c cuiridh. d an t-aodhaire.

^e féill an ath-nuasdhachaidh.

^e toigh. f mhi-chéill.

^h àileir. i chaillear.

35 Ma thubhairt e d'ée rìusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an scriobtuir a bhris-eadh!;

36 An abair sibh risean, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt tobheim; air son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé?

37 Mur dean mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ge nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm bi fios agaibh agus gu'n creid sibh gu bheil an t-Athair annamsa, agus mise annsan.

39 Uime sin dh'iarr iad a ris a ghlacadh: ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e ris do'n taobh thall do Iordan, do'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh: agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thainig mòran d'a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha do rinn Eoin aon mhlòrbhuil: ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

C A I B. XI.

1 Tha Crìosd a' togail suas Lasarus an dèigh dha bhì ceithir làithean san uaigh. 45 Tha mòran do na h-Iudhachaibh a' creidsinn. 47 Tha na h-àrd shagairt agus na Phairsich a' cumail comhairle 'n aghaidh Crìosd. 49 Tha Caiaphas a' deanamh fàidh-eadaireachd, &c.

A NIS bha duine àraidh gu tinn, d'am b'ainm Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh'ùng an Tighearn le ola luachmhoir, agus a thiorraich a chosa leis a folt; aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha 'n tì a's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thubhairt e, Cha 'n'eil an tìnneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu'm

bi Mac Dhé air a ghlòrachadh d'a thaobh.

5 A nis b'ionmhuin le Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu'n robh esan tinn, dh'fhan e fathast dà latha anns an ionad an robh e.

7 'Na dhéigh sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Rachamaid a ris do Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr na h-Iudhaich do chlachadh; agus am bheil thu dol a ris an sin?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà uair dheug san là? Ma dh'imicheas duine anns an là, cha tuislich e, oir tha e faicinn soluis an t-saoghail so.

10 Ach ma dh'imicheas duine anns an oidhe, tuislichidh e, do bhrìgh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so thubhairt e: agus 'na dhéigh sin a deir e riu, Tha ar caraid Lasarus 'na chodail; ach a ta mise a dol chum's gu'n dèisg mi as a chodail e.

12 An sin thubhairt a dheisciobuil, A Thighearn, ma tha e 'na chodail, bithidh e slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa m'a bhàs: ach shaoil iadsan gu'n do labhair e mu thimchioll fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa riu gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:

15 Agus a ta mi-subhach air bhuir sonsa nach robh mi an sin (chum's gu'n creid sibh); ach rachamaid d'a ionnsuidh.

16 An sin thubhairt Tomas, d'an goirear Didimus, r'a choimh-dheisciobluibh, Rachamaidne mar an ceudna, chum's gu'm faigh-siun bàs maille ris.

17 An sin an uair a thainig Iosa, fhuair se e an dèigh dha bhì cheasa ceithir làithean san uaigh.

18 (A nis bha Betani fagus do Hierusalem, mu thimchioll cùig stàide deug uaith.)

19 Agus thainig mòran do na h-Iudhachaibh chum Mharta agus Mhuire, gu comh-fhurtachd a thoirt doibh a thaobh am bràthar.

20 An sin an uair a chuala Marta

gu'n robh Iosa a' teachd, chaidh i 'na chòdhail: ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta ri h-Iosa, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam a nis féin, ge b'e air bith nithe a dh'iarras tu air Dia gu'n d'thoir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe, Eiridh do bhràthair a ris.

24 Thubhairt Marta ris, Tha fhios agam gu'n éirich e ris san aiseirigh air an là dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise an aiseirigh, agus a' bheatha: an ti a chreideas annamsa, ge do ghlicheadh e bàs, bithidh e beo;

26 Agus ge b'e neach a ta beo, agus a' creidsinn annamsa, cha'n fhaigh e bàs am feasd. Am bheil thu creidsinn so?

27 Thubhairt i ris, Tha, a Thighearn: creideam gur tusa Crìosd, Mac Dhé, a bha gu teachd chum an t-saoghail.

28 Agus air dh'i na nithe so ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i a piuthar Muire os iosal, ag ràdh, Thainig am Maighstir, agus tha e ga d' ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin, dh'éirich i gu grad, agus thainig i d'a ionnsuidh.

30 A nis cha robh Iosa fathast air teachd do'n bhaile, ach bha e anns an àit an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha maille rithe san tigh, agus a' toirt comh-fhurtachd dh'i, 'nuair a chunnaic iad Muire gu'n d'éirich i gu grad, agus gu'n deachaidh i mach; lean iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na h-uaigne, a chaoineadh an sin.

32 An sin an uair a thainig Muire do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thainig maille rithe a' gul mar an-

ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fuidh àmhghar^m.

34 Agus thubhairt e, C'ait an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhach sa e?

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a' dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fàinear nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thainig Iosa ag osnaich a ris ann féin, chum na h-uaigne, Agus b'uaimeⁿ i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh latha^o.

40 A deir Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (o'n dìt anns an robh an duine marbh air a chur.) Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu 'g éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi e air son an t-uaigh a tha 'nan seasamh a m' thimchioll, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le gur mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thainig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhnan ceangailte leis an eudach mhairbh: agus bha aghaidh ceangailte m'an cuairt le neapaicin. A deir Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chreid mòran do na h-Iudhachaibh ann, a thainig ehum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid diubh chum nam Phairiseach, agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta 'n duine so deanamh mòran mhlòrbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich^P, agus sgrìosaidd iad^r ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh d' am b'ainm Caiaphas, air dha bhi 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith,

50 Ni mò tha sibh a' toirt fainear gur iomchuidh dhuinne gu'm faigh-eadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrìos.

51 Ach cha b'ann uaith féin a labhair e so: ach air dha bhi 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin, rinn e faidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin:

52 Agus ni h-ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an agapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an sobhar sin cha d'imich Iosa ni's mò os àird an measg nan Iudhach; ach chaidh e as sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile d'an goirear Ephraim, agus an sin ghabh e còmhuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Hierusalem roimh 'n chàisg, chum iad féin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san teampull. Ciod bhuir barailse? an e nach d'thig e chum na féisde?

57 A nis bha araon na h-àrd shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bhith c'ait an robh e, gu'n innseadh se e, chum's gu'n glacadh iad e.

C A I B XII.

1 Tha Iosa a' gabhail leith-geis^r Mhuire air son gu'n d'ùng i a chosan. 9 Tha 'n sluagh a' teachd 'nam buidhnibh a dh'fhaicinn Lasarus. 10 Tha na h-àrd shagairt a' gabhail comhairle Lasarus a mharbhadh. 12 Tha Crìosd a' marcachd gu Hierusalem. 23 Tha e a' roimh-tinnseadh a bhàis, &c.

AN sin thainig Iosa, seà làithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha an sin, agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon duibh-san a shuidh air bord maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund do ola spicnaird ro luachmhoir, agus dh'ùng i cosan Iosa, agus thiorruich i a chosan le a' folt: agus lionadh an tigh le faile^s cùbhruidh na h-ola.

4 An sin a deir aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, mac Shimoin, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reiceadh an ola so air son trì cheud peghinn, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an sporan aige, agus gu'n do ghiùlain e na nithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair latha m' adhlaic ghleidh i so.

8 Oir tha na bochdan a' ghnàth agaibh maille ribh, ach cha 'n'eil mise agaibh a' ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhachaibh gu'n robh e 'n sin: agus thainig iad, cha 'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faicheadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh;

11 Do bhrìgh air a shonsan gu'n d'imich mòran do na h-Iudhachaibh, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air chuinn-

tipn do mhòr sluaigh a thainig chum na féisde, gu'n robh Iosa a' teachd gu Hierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosana, beannuichte gu robh Chhàd Israeil a tha teachd an ainm an Tighearna!

14 Agus, air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air; a réir mar a ta e scribedh,

15 Na biodh eagail ort, a nighean Shloin: feuch, a ta do Rìgh a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thuig a dheisciobuil na nithe so air tùs: ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so scribedh uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluaigh a bha maille ris fiahuis, gu'n do ghairm e Lasarus as an uagha, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna chomnich an sluaigh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e an miorbhuil so.

19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh lùeag sam bith? feuch, tusa 'n saoghal air dol 'na dhéigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh dheanamh aig an fhéisd:

21 Air an aobhar sin thainig iad-san gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad a'g, ag ràdh, A Thighearna, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thainig Philip agus dh'innis e do Aindreas: agus a ris dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thainig an uair, chum gu'n biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mur faigh an gràinne cruineachd a thuiteas anns an talamh bàs, fàsaidh e 'na aonar: ach na gheibh e bàs, bheir e foradh mòr uath.

25 Esan a ghràdhaicheas anam, enillidh se e; agus esan a dh'fhuathaicheas anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha mair-eannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi; agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh mo sheirbhisich mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhomhsa, bheir m' Athair onair dha.

27 A nis tha m'anam fuidh àmhghar; agus ciod a their mi? Athair, saor mi odo uair so: ach is an air a shon so a thainig mi chum na h-uair so.

28 Athair, glòraich t-ainm. An sin thainig guth o nèamh, Ghlòraich mi a-raon e, agus glòraichidh mi ris e.

29 Uime sin thubhairt an sluaigh a sheas a làthair, agus a chuala se, Gu'n robh tairmeanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shonsa thainig an guth so, ach air bhuir sonsa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a'm' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibh-eadh e.)

34 Fhreagair an sluaigh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Crìosd gu sìorruidhe agus cionnus a deir thusa, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e Mac an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast ré tamuill bhig tha 'n solus maille ribh; gluaisibh am feadh 's a ta 'n solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta 'g imeachd an dorchadas, cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol.

36 Am feadh 's a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nar cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so agus dh'fhalbh e, agus dh'fhòlaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlión
so do mhìorbhuilbh 'nan làthair, cha
do chreid iad ann :

38 Chum gu'm biodh briathran an
fhàidh Eisaiais air an coimhliónadh,
a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid
ar n-athrisne^u ? agus cia dha a
dh'fhoillsicheadh gairdean an Tigh-
earna ?

39 Air an aobhar so cha robh e'n
comas doibh creidsinn, do bhrìgh
gu'n dubhairt Eisaiais a ris,

40 Dhall e an sùilean, agus
chruaidhich e an cridhe, chum nach
faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach
tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach
pillcadh iad, agus gu'n slànùichinn
iad.

41 Thubhairt Eisaiais na nithe so,
'nuair a chunnaic e a ghloirsan, agus
labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na
h-Uachdaranuibh féin ann : ach air
son nam Phairiseach cha d'aidich iad
e, air eagal gu'n cuirte mach as an
t-sionagóg iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine
na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubh-
airt e, An ti a ta creidsinn annamsa,
cha'n ann annamsa tha e creidsinn,
ach anns an fì a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaic-
innse, tha e faicinn an ti a chuir uaith
mi.

46 Thainig mi a'm' sholus chum
an t-saoghail, chum ge b'e chreidteas
annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air
bith mo bhriathransa, agus nach creid
e, cha 'n'eil mise 'ga dhiteadh : oir
cha d'thainig mi a dhiteadh an
t-saoghail, ach a shaoradh an t-saogh-
ail.

48 An ti a tha cur cùil ri nua,
agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriath-
raibh, tha aige neach a bheir breth
air : am focal a labhair mi, bheir e
sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam
féin ; ach an t-Athair a chuir uaith
mi, thug e aithne dhomh, ciod a
theirinn, agus ciod a labhairinn.

50 Agus a ta fhios agam gur

beatha mhaireannach àithneas : air
an aobhar sin na nithe tha mi a'
labhairt, mar thubhairt an t-Athair
rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

C A I B. XIII.

1 Tha Crìod a' nigheadh chos^a nan
deisciobul, 13 ag earail orra bhé
iriosal agus seirceil ; 18 ag inn-
seadh roimh-lainh, agus a' foill-
seachadh do Eoin le comhara, gu'n
b'e Iudas a bhrathadh e ; 31 a' toirt
dùthne dhoibh iad a ghràdhachadh
a chèile ; 36 agus a' roimh-innseadh
do Pheadar gu'n robh e gu esan
àicheadh.

A NIS roimh fhéid na càisge, air
do Iosa fios a bhi aige gu'n
robh uair air teachd, anps an rachadh
e as an t-saoghal so chum an Athair,
air da a mhuinntir féin a bha anns an
t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdh-
ich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir
thairis^a, (air do'n diabhol a nis a
chur an cridhe Iudais Iscariot, nìhic
Shimoin, esan a bhrath.)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n
d'fhug an t-Athair na h-uile nithe
'na làmh-aibh, agus gur ann o Dhia a
thainig e, agus gur ann a dh'ionn-
suidh Dhé a bha e do,

4 Dh'éirich e o shuipeir, agus
chuir e dheth fhalluing^b, agus ghlac
e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thiom e uisge
ann an soitheach-ionnlaid, agus thòis-
ich e air cosan nan deisciobul ionn-
lad, agus an tiornachadh leis an làmh-
anart a bha ceangaile uime.

6 An sin thainig e gu Simon
Peadar : agus thubhairt esan ris, A
Thighearn, am bheil thusa 'g ionnlad
mo chosansa ?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e
ris, An nì so ta mi deanamh cha 'n
aithne dhuits^a a nis ; ach bitheadh fios
agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh
thu mo chosansa gu bràth. Fhreag-
air Iosa e, Mur nigh mi thu, cha 'n'eil
cuid agad maille rium.

9 A déir Simon Peadar ris, A
Thighearn, nì h-iad mo chosan a

^u ionmradhne. ^a an uair e bha iad r'an suipeir. ^b eudach-nachdair.

mhàin, ach mar an ceudna mo làmh-
an agus mo cheann.

10 A deir Iosa ris, An 'tì a ta air
ionnlad, cha 'n eil feum aige ach a
chosan ionnlad, ach tha e gu h-ìomlan
glan: agus a ta sibhse glan, ach
cha 'n eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrath-
adh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n eil
sibh uile glan.

12 An sin, an dèigh dha an cosan
ionnlad, agus fhalluing a ghabhail
d'a ionnsuidh, shuidh e a ris, agus
thubhairt e riu, Am bheil fhios ag-
aibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir,
agus Tighearn dhìoinse: agus tha
sibh ag ràdh gu maith; oir is mi sin.

14 Uime sin ma dh'ionnlaid mise,
bhur Tighearn agus bhur Maighstir,
bhur cosansa, is coir dhuibhse mar an
ceudna cosan a chèile ionnlad.

15 Oir thug mi eisiomplair dhuibh,
chum's mar a rinn mise dhuibh, gu'n
deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a deirim
ribh, Cha mhò an t-òglach na mhaigh-
stir, agus cha mhò an teachdaire na
'n ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so,
is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha 'n eil mi labhairt còiribh
uile; is aithne dhomh cò a thagh
mi: ach is éigin an scriobtuir a
choimblionadh, An 'tì a ta 'g itheadh
arain maille rium, thog e a shàil a'm
aghaidh.

19 A nis a deirim so ribh mun
d'thig e gu crìch, chum 'nuair a
tharlas e, gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a deirim
ribh, An 'tì a ghabhas ri neach sam
bith a chuircas mise nam, gabhaidh e
rumsa: agus an 'tì a ghabhas rumsa,
gabhaidh e ris an 'tì a chuir uaith
mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh,
bha e fuigh thrioblaid 'na spiorad,
agus rinn e fianuis, agus thubhairt e,
Gu deimhin deimhin a deirim ribh,
gu'm brath a h-aon agaibh mise.

22 An sin dh'amhaire na deisciob-
uil air a chèile, fuigh amharus cia
uime a labhair e.

23 A nis bha 'aon d'a d'heisciob-
luibh 'na luidhe an uchd^c Iosa,
neach a b'ionnmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon
Peadar airsan, gu'n feòraicheadh e
cia uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri
uchd Iosa, a deir e ris, A Thighearn,
cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e 'n ti sin e,
d'an toir mise an greim, an dèigh
dhìoinh a thumadh. Agus an uair a
thum e 'n greim, thug se e do Iudas
Iscariot, mac Shimoìn.

27 Agus an sin an dèigh a'
ghreama, chaidh Satan a steacl ann-
san. An sin thubhairt Iosa ris, An
nì a ta thu a' deanamh, dean gu
grad e.

28 A nis cha do thuig a h-aon
diubhsan a bha 'nan suidhe air a'
bhord c'ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid dhuibh, do-bhrigh
gu'n robh an sporas aig Iudas, gu'n
dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe
a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na
fèisde: no, gu'n d'thugadh e ni-éigin
do na bochdaibh.

30 An sin an dèigh dhasan an
greim a ghabhail, chaidh e mach air
ball; agus bha 'n oidhche ann.

31 Uime sin, nuair a chaidh esan
a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta
Mac an duine air a ghlòrachadh, agus
tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma ta Dia air a ghlòrachadh
ann, glòraichidh Dia esan mar an
ceudna ann féin, agus air ball glòr-
aichidh se e.

33 A cluann bheag, fathast uine
bheag tha misè maille ribh. Iarr-
aidh sibh mi: agus mar thubhairt mi
ris na h-Iudhaibh, Do'n àit an
d'thèid mise, cha 'n eil e 'n comas
dhuibhse teachd; mar sin a deirim
ribhse nis.

34 Aithne nuadh bheircam dhuibh,
Gu'n gràdhaidh sibh a chèile; mar a
ghràdhaidh mise sibhse, gu'n gràdh-
aidh sibh féin a chèile mar an ceud-
na.

35 Le so aithnichidh na h-uile
dhaoine gur sibh mo dheisciobuilse,
ma bhios gràdh agaibh féin d'a chèile.

36 A deir Simon Peadar ris, A Thighearn, c'ait a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n áit an d'théid mi, cha'n urradh-thusa nis mo leantuinn; gídhéadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 A deir Peadar ris, A Thighearn, c'ar son nach urradh mi do leantuinn a nis? Leigidh mi síos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam síos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a deirim riut, Nach goir an coileach, gus an áicheadh thu mi trí uairean.

C A I B. XIV.

1 *Tha Criosd a' toirt comh-fhurtachd a' a dheisciobluibh le dòchas fhlaith-canais: 6 ag innseadh gur e féin an t-slighe, an fhírinn, agus a' bheatha, agus gur aon e féin agus an t-Athair: 13 a' toirt cinnte gu'm bi'n urnuighean 'na ainmsan eifeachdach: &c.*

NA biodh bhuir cridhe fuidh thrioblaid: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annamsa mar an ceudna^c.

2 Ann an tigh m'Atharsa tha ionmédh áite-còmhnuidh: mur biodh e mar sin, dh'innisinn dhuibh: tha mi dol a dh'ulluchadh áite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi áit dhuibh, thig mi ris, agus gabhlaidh mi sibh a m'ionnsuidh féin, chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'ait am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 A deir Tomas ris, A Thighearn, cha 'n'eil fhios againn c'ait am bheil thu dol, agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhí againn?

6 A deir Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhírinn, agus a' bheatha: cha d'thig aon neach chum an Athar ach triomsa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m'Athair mar an ceudna: agus a so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 A deir Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e.

9 A deir Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuist fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair; agus cionnus a deir thu, Foillsich an t-Athair dhuinn?

10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annamsa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt: ach an t-Athair, a ta gabhail còmhnuidh annamsa, tha esan a' deanamh nan oibre.

11 Creidibh mise gu bheil mi anns an Athair, agus an t-Athair annamsa: no, creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a chreideas annamsa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, ni esan mar an ceudna, agus ni e oibre a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m'Athar;

13 Agus ge b'e ni a dh'iarras sibh a'm ainmse, ni mise sin: chum's gu'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh ni air bith a'm ainmse, ni mise e.

15 Ma's toigh libh mise, coimhidibh m'aitheanta.

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtairf eile, chum's gu fan e maille ribh gu bràth;

17 Spiorad na fìrinn, neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaicinn, agus nach aithne dha e: ach is aithne dhuibhse e, oir tha e fantuinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhàg mi sibh 'nar dilleachdaibh; thig mi d'ar ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast, agus cha'n fhaic an saoghal mi tuilleadh; ach chì sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mise beo, bithidh sibhse beo mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fios ag-aibh gu bheil mise ann am Athair,

^c dhuaireas. ^e creidibh ann an Dia, agus creidibh annamsa.

^f Fear-comhfhurtachd, Fear-comhairle, Fear-iuil.

agus sibhse annamsa, agus mise an-
sibhse.

21 An ti aig am bheil m'aitheant-
asa, agus a ta gan coimhead, is esan
aig am bheil gràdh dhomhsa : agus
an ti aig am bheil gràdh dhomhsa,
gràdhaichear le m'Athair e, agus
gràdhaichidh mise e, agus foillsichidh
mi mi féin da.

22 A deir Iudas (cha'n e Iscariot)
ris, A Thighearna, c'ar son a dh'fhoill-
sicheas tu thu féin dhuinne, agus nach
dean thu sin do'n t-saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt
e ris, Ma ghràdhaicheas neach mise,
coimhididh e m'fhocal : agus gràdh-
aichidh m'Athair esan, agus thig sinn
d'a ionnsuidh, agus ni sinn comhnuidh
maille ris.

24 An ti nach gràdhaich mise, cha
choimhid e mo bhriathra : agus am
focal a ta sibh a' cluinntinn, cha
leamsa e, ach leis an Athair a chuir
uaith mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air
dhomh bli m' chomhnuidh maille ribh :

26 Ach an Comhfhurtair, an Spior-
ad naomh, a chuireas an t-Athair
uaith a m' ainmse, teagaisgidh esan
dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh
e 'n cuimhne dhuibh na h-uile nithe
a labhair mise ribh.

27 Tha mi fàgail sìth agaibh, mo
shiths' a ta mi tabhairt duibh : cha'n
ann mar a bheir an saoghal, a tha
mise tabhairt duibh. Na biodh bhrì-
crìdhe fuidh thrìoblaid, agus na biodh
eagal air.

28 Cnuala sibh mar thubhairt mi
ribh, Tha mi falbh, agus thig mi ri-
d'ar ionnsuidh. Nam biodh gràdh
agaibh dhomhsa, bhiodh aoibhneas
oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi,
Tha mi dol & chum an Athar ; oir is
mò m'Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh
so roimh dha teachid gu crìch, chum
'nuair a thig e gu crìch, gu crìdeadh
sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran
sibh : oir a ta uachdaran an t-saogh-
ail so a' teachd, agus cha 'n'eil ni
air bith aige annamsa.

31 Ach a chum's gu'n tè fìos aig
an t-saoghal gur ionmhuinn leam an
t-Athair ; agus mar a thug an t-Ath-
air aithne dhomh, mar sin a ta mi a'
deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

C A I B. XV.

1 An eolas a ta aig deiscioblaibh
Chrìost, an gaol agus an coimh-
cheangal a ta eadar iad agus esan, fà-
chosamhlachd fionain agus a geuga.

16 Comhfhurtachd fuidh fhuath
agus gheur-leannmhuinn an t-saogh-
ail. 26 Dreuchd an Spioraid
naomh, agus nàp abstol.

I S mise an fhionain fhìor, agus is
e m'Athair an treabhaiche.

2 Gach uile gheug annamsa nach
'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh :
agus gach uile gheug a ta tabhairt
toraidh, glanaidh e i, chum as gu'n
giùlain i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an
fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annamsa, agus mise
annasibhse. Mar nach urrainn a'
gheug toradh a thoirt uaipèi féin,
mur fan i san fhionain, cha mhò is
urrainn sibhse, mur fan sibh annamsa.

5 Is mise an fhionain, sibhse na
geuga : an ti a dh'fhanas annamsa,
agus mise annsan, bheir esan mòr
thoradh uaith : oir as m'eugmhais-
se cha'n urradh sibh son ni a dhear-
amh.

6 Mur fan neach annamsa, tha e
air a thilgeadh a mach mar gheug,
agus air crìonadh ; agus tionailidh
daoine iad, agus tilgidh iad san teine
iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh annamsa,
agus ma dh'fhanas m'fhocailse ann-
asibhse, iarraidh sibh gach ni a's àill
libh, agus nithear dhuibh e.

8 An so tha m'Athairse air a ghlor-
achadh, gu'n d'thoir sibhse mòr thor-
adh uaibh ; agus bithidh sibh 'nar
deisciobuil dhomhsa.

9 Mar a ghràdhaich an t-Athair
mise, mar sin ghràdhaich mise sibhse :
fanaibh ann am ghràdh.

10 Ma choimhideas sibh m'aithe-
anta, fanaidh sibh ann am ghràdh :

& a chionn gu bheil mi dol. h tuathanach. i uaith.

1 par gheig a ta e air crìonadh.

mar a choimhid mise àitheanta m' Athair, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh:

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhur gairdeachas-sa làn.

12 Is i so m' àithnese, gu'n gràdh-aich sibhse a chèile, mar a ghràdh-aidh mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na 'so cha 'n eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine anam sìos air son a chairde.

14 Is sibhse mo chairdese, ma ni sibh gach ni a ta mi 'g àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghoir mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh: ach ghoir mi cairde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi om' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich^m mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n d'thugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum's ge b'e ni a dh'iarraas sibh air an Athair ann am ainmse, gu'n tabhair e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum's gu'n gràdhaich sibh a chèile.

18 Ma ta 'n saoghal 'gar fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d'fhuath-aich e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainmese, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir useith mi.

22 Mur bithinnse air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha 'n eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomhsa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinnse air deanamh 'nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m' Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu'n coimhliontadh am focal a ta scribedha 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comh-fhurtair, a chuireas mise d'ar ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis miu m' thumchiollsa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

C A I B. XVI.

1 *Tha Crìosl a' toirt comhfhurtachd d' a dheiscioblaibh an aghaidh trioblaid le gealladh an Spioraid naoimh, agus aiseirigh agus a dhol suas air nèamh; 23. a' toirt cinnte dhoibh gu'm bi na h-ùrnuighean a nithear 'na ainmsan taitneach d'a Athair, &c.*

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadhⁿ sibh oibheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagag sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so^o, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an tì a chuir uaith mi, agus cha 'n eil a h-aon agaibhs' a' feòraich dhiom, C'ait tha thu dol?

^m shuidhich, shonraich.

ⁿ gabhadh.

^o na nithe so [dhuibh].

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bròn bhuir cridhe.

7 Gidheadh a ta mi 'g innseadh dhuibh na fìrinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh : oir mur falbh mi, cha d'thig an Comhfhurtair d'ar ionnsuidhse ; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan d'ar ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas :

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annamsa ;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil 'mi dol a dh'ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mò mi ;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìteadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach 'cha'n urradh sibh an giùlan an tràthsa.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na fìrinn, treoraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn : oir cha labhair e uaith féin ; ach labbraidh e na h-uile nithe a chluinneas e : agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomhsa : oir gheibh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leamsa iad : air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi ; agus a ris, tamull beag agus ehi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt cuid d'a dheisciobluibh eatorra féin, Cìod e so a deir e ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi : agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi : agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar ?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Cìod e so a deir e, Tamull beag ? Cha 'n'eil sinne a' tuigsinn cìod a deir e.

19 A nis 'dh'aithnich Iosa gu'n robh toil aca fhèoraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nar measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi : agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi ?

20 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni'n saoghal gairdeachas : agus bithidh sibhse do-brònach, ach pillear bhuir bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fa dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd : ach an uair a 'bheireas i 'n leanabh, cha chuimhnich i a h-àmghar ni's mò, tre aoibhneas gu'n d'rugadh dufne chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirbhe : ach chi mise a ris sibh, agus ni bhuir cridhe gairdeachas, agus bhuir gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n fheòraich sibh ni air bith dhiomsa^P : Gu deimhin deimhin a deirim ribh, 'Ge b'e nithe dh'iarras sibh air an Athair ann am ainmse, gu'n tabhair e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith a'm ainmse : iarraibh, agus gheibh sibh, chum as gu'm bi bhuir n-aoibhneas làn^r.

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorchas^s : ach thig an uair anns nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorchas, ach innsidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a'm ainmse : agus cha 'n'eil mi 'g ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair air bhuir son :

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomhsa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhis a thainig mi.

28 Thainig mi mach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail : a ris, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 A deir a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus

^P cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.

^r coimhlionta.

^s an comhadaibh.

cha 'n'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhìot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thainig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àmt, seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgap-ar o chéile sibh, gabh aon g'a ionad féin, agus am fàg sibh mise a'm' aonar: gidheadh cha 'n'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maillle rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sith agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhinneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

C A I B XVII.

1 *Tha Crìod a' deanamh òruigh r'a Athair esan a ghlòrachadh, 6 gu'n coimheadhadh e abhoil, 11 ann an aenachd, 17 agus ann an fàirinn; &c.*

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu héamb, agus thubhairt e, Athair, thainig an uair; glòraich do Mhac, chum's gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna;

2 Chum mar a thug thu cumbachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu'n d'thugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhair-eannach, eòlas a bhli aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus air Iosa Crìod a chuir thu uait.

4 Glhòraich mise thusa air talamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glhòraich thusa mise maille riut féin^u, leis a' ghloir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm do na daoineibh, a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug

thu dhomhsa iad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomhsa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathra a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uaitse thainig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidheadh: cha 'n'eil mi guidheadh air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa, agus a ta mi air na ghlòrachadh annsa.

11 Agus a nis cha 'n'eil mise ni 's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan an t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a' fionnsuidhsa. Athair naomha, coimhid iadsan tre t'ainm^a, a thug thu dhomhsa, chum's gu'm bi iad nan aon, mar a ta sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maille riu anns an t-saoghal, choimhid mi iad tre t'ainm^a: ghleidh mi a' muinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diuth, ach mac an agrìos; chum gu biodh an scriobhtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a' d'ionnsuidhsa, agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh mo ghairdeachas aca air a choimhlionadh annsa.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha 'n'eil mi guidheadh gu'n d'thugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimheadhadh tu o'n olc iad.

16 Cha 'n'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad tre'n fhìrinn^b: is e t'fhocalsa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise gam' naomhachadh féin, chum's gu'm

^a an uair. ^u a' t'fhianais. ^a ann ad ainm. ^b tre t'fhìrinn.

bi iadsan mar an ceudna air an naomh-achadh tre'n fhìrinn.

20 Agus cha 'n'eil mi guidheadh air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annamsa tre am focalsan :

21 Chum's gu'm bi iad uile 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annamsa, agus mise annadsa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'nan aon ann-ainne; chum's gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomhsa, chum's gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta ainne 'nar aon;

23 Mise anntasan, agus thusa ann-amsa, chum's gu'n deanar coimhlon- ta iad ann an aon, agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdh- aich thu iadsan, mar a ghràdhach thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum's gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhach thusa mi mun do leag- adh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomhsa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e, chum's gu'm bi an gràdh leis an do ghràdh- aich thu mise, anntasan, agus mise anna.

C A I B. XVIII.

1 *The Iudas a' brath Iosa.* 6 *Tha na maoir a' tuiteam air an talamh.* 10 *Tha Peadar a' gearradh cluais Mhalchuis dheth.* 12 *Tha Iosa air a' ghlacadh, agus air a thoirt gu Annas agus Caiaphas.* 15 *Aich- eadh Pheadair; &c.*

NUAIR a labhair Iosa na briath- ra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Ched- roin, far an robh lios, auns an deach- aidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thainig Iosa gu

tric an sin maille r'a dheisciob- luibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd shagairt agus na Phairisich, thainig e do'n àit sin le leusaidh, agus lòch- ranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iar-raidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nas- aret. A deir Iosa riu, Is mise e. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheodraich e dhiubh a ris, Cò tha sibh ag iarraidh? Thub- hairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu'n coimhliontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon diubh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharruing se e, agus bhuail e òglach an àrd shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglach Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Pea- dar, Cuir do chladheamh san truail: an cupan a thug m' Athair dhomhsa, nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidheann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudh- ach air Iosa, agus cheangail iad e.

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas (oir b'esan athair-cùile Chaiaphais, a bha 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin.)

14 A nis b'e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudhachailbh, gu'm b'iomchuidh gu'm faigh- eadh aon duine bàs air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n àrd shagart an deisciobul sin, agus

chaidh e steach maille ri h-Iosa do chùirt an àrd shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an doras an leth muigh. Uime sin chaidh an deisciobul sin eile a b' aithne do'n àrd shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dorsair, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a' bhan-oglach a bha gleidheadh an doruis ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maor 'nan seasamh, air dhol bh' feine guail a chur suas, oir bha m' fuaichd ann, agus bha iad 'gan garadh fèin: agus bha Peadar 'na sheasamh maille riu, agus 'ga gharadh fèin.

19 An sin dh'fhiosraich an t-àrd shagart do Iosa mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhreagair Iosa e, Labhair mise os àird ris an t-saoghal; theagaisg mi a ghnàth anns an t-sionagag, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit, agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C'ar son a ta thu fiosrachadh dhìomsa? Fiosraich dhiubhsan a chuala, ciod a thubhairt mi riu: feuch, a ta fhios acasan ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuail aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fheagrais tu an t-àrd shagart?

23 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi gu h-òlc, dean fianuis air an òlc: ach ma's ann gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualachd?

24 (A nis chuir Appas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd shagart.)

25 Agus bha Sìmon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àicheadh esan, agus thubhairt e, Cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lioa maille ris?

27 An sin dh'àicheadh Peadar e ris, agus air ball ghoir an còileach.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais: agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus cha deachaidh iad fèin de àit a' bhreitheanais, chum's nach biodh iad air an salachadh; ach gu'n itheadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidhsan, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha d'thugamaid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibhse e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha fèin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n eil e ceaduichte dhuiane neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum gu'm biodh focal Iosa air a choimhlonadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghné bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Rìgh nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu 'g ràdh so uait fèin, no an d'innis daoim' eile dhuit e a m' thimchiollsa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach fèin, agus na h-àrd shagairt thairis dhomhsa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghalsa tha mo rioghachd sa: nam b'ann do'n t-saoghalsa bhiodh mo rioghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach d'thugta thairis do na h-Iudhachaibh mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo rioghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhreagair Iosa, A deir thusa gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thainig mi do'n t-saoghal, chum's gu'n deanainn fianuis do'n fhirinn. Gach neach a ta air taobh na firinn, éisdidh e ri m' ghuthsa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhirinn? Agus air dha so a ràdh,

chaidh e mach a ris chum nan Iudhach, agus a deir e riu, Cha 'n'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibhse, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chaisg: uime sin 'an àill libh mi a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil duihbh?

40 An sin ghlaodh iadsan uille^d, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fheart-reubaimm Barabas.

C A I B. XIX.

1 Tha Crìost air a' sgiùrsadh, air a chrànachd le droighinn, agus air a bhualadh. 4 Tha Pilat togarrach a leigeadh fa sgaoil, ach d'atr'illia bhi air aomadh le gairich nan Iudhach, thug e thairis e gu bhi air a cheusadh. 23 Tha iad a' tilgeadh chrann air euduch: 26 Tha e ag earbsadh a mhàthar ri Eoin: 28 A' faghail a' bhàis: &c.

AN sin air an aobhar sin ghilac Pilat Iosa, agus sgiùrs se'e.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluing phurpuir^e uime,

3 Agus thubhairt iad, Fàilt' ort, a rìgh nan Iudhach: agus bhuail iad le m' basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a ris, agus a deir e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach d'ar ionnsuidh, chum's gu'm bi fìos agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thainig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluing phurpuir uime. Agus a deir Pilat riu, Feuch an duine.

6 Uime sin an uair a chunnaic na h-àrd shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. A deir Pilat riu, Gabhaibhse e, agus ceusaibh e: oir cha 'n'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar laghane is coir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a ris a' dh'ait a' bhreitheanais, agus a deir e ri h-Iosa, Cia as duit? ach cha d'thug Iosa freagradh air.

10 An sin a deir Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil Thìos agad gu bheil cumhachd againsa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidhise, mur d'thugta dhuit o'n àird e: air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a's mòd.

12 Agus e sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu 'm fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad d'an goirear an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhras, Gabata.

14 Agus b'e là-ulluchaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus a deir e ris na h-Iudhachaibh, Feuch bhur rìgh.

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. A deir Pilat riu, An ceus mi bhur rìghse? Fhreagair na h-àrd shagairt, Cha 'n'eil rìgh againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhi air a cheusadh. Agus ghilac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann-ceusaidh, do'n ionad d'an goirear d'it a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus scriobh Pilat mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaidh e. Agus b'e an scriobhadh, IOSA O. NASARET RIGH NAN IUDHACH.

20 Uime sin leugh mòran do na

h-Iudhachaidh an tìodal so: oir bha'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do'n bhaile: agus bha an scriobhadh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd shagairt nan Iudhach ri Pilat, Na scriobh, Rìgh nan Iudhach; ach gu'n dubhairt e féin, Is mi rìgh nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a scriobh mi, scriobh mi e.

23 An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thruscan (agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear) agus a chòta mar an ceudna: agus bha'n còta gun fhuaigheal, air fhigheadh o bhràigh sìos gu h-ìomlan.

24 Thubhairt iad uime sin eatorra féin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhitheas e: chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, a deir, Roinn iad mo thruscan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin rinn na saighdearan na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri crann-cheusaidh Iosa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire bean Chleophais, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b'ionmhuinn leis 'na sheasumb a làthair, thubhairt e r'a mhàthair, A bhean, feuch do mhac.

27 An sin a deir e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair. Agus o'n àm sin a mach thug an deisciobul sin leis i d'a thigh féin.

28 An dèigh so air do Iosa fìos a bhi aige gu'n robh na h-uile nithe a nis air an crìochnachadh, chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, a deir e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soitheach làn do fhìon gear: agus air dhoibhsan spong a lìonadh do'n fhìon gheur, agus a chur air hisop, shìn iad chum a bheoil e.

30 An sin an uair a ghabh Iosa am fìon gear, thubhairt e, Tha e crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fanadh an cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t-sàbaid, a chionn gu'm b'e là an ulluchaidh a bha ann (oir bu latha mòr an latha sàbaid sin) dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat gu'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n d'thugadh air falbh iad.

32 An sin thainig na saighdearan, agus bhris iad luirgne a' cheud fhìr, agus luirgne an fhìr eile, a cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgnesan.

34 Ach lot fear do na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thainig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an ti a chunnaic sin fianuis, agus a ta fhianuis firinneach: agus a ta fhios aige gu bheil e labhairt na firinn, chum gu'n creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, Cha bhrisear cnàimh dheth.

37 Agus a ris a deir scriobtuir eile, Amhaircidh iad aisan a lot iad.

38 'Na dhèigh so, dh'iarr Ioseph o Arimatea (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat sin leis: Thainig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thainig mar an ceudna Nicodemus (a thainig air tùs gu Iosa san oidhche) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chéile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangailb iad e ann an lìon-eudaichibh, maille ris an spìosraidh i, mar is gnàth leis na h-Iudhachaidh adhlac a dheanamh.

41 A nis bha lios anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lios uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon duine riamh.

42 Air an aobhar sin air son ulluchaidh càisge nan Iudhach, do bhrìgh gu'n robh an uaigh am fagus, chuir iad Iosa an sin.

È shàth iad trid.

h phaisg.

i maille ris na luibhibh cùbhraidh.

I spìosraidh chur air corp; embalm. Sasg.

C A I B. XX.

1 *Tha Muire teachd a chum na h-uaighe; 3 agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air aiseirigh-san. 11 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen, 19 agus d'a dheisciobluibh. 24 Mìchreidimh agus aidmheil Thomais, &c.*

A IR a' cheud là do'n t-seachdain thainig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlàth air a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thainig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le h-Iosa, agus a deir i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha 'n'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thainig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis maraon: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thainig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thainig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do'n uaigh^m, agus chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thainig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an scriobtuir, gu'm b'èigin gu'n éireadh esan a ris-o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a ris chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul dith, chrom i sìos, ag amharc a steach do'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an culaidhibh geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na

cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe;

13 Agus a deir iadsan rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? A deir i riu, Air son gu'n d'thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d'aithnich i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 A deir Iosa rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? cò ta thu 'g iarraidh? air saolsinn d'ise gu'm b'e an gàradair a bh'ann, a deir i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomhsa c'ait an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 A deir Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabboni, 'se sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 A deir Iosa rithe, Na beam rium: oir cha deachaidh mi fathast suas chum m' Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m' Athar féin agus bhuir n-Atharsa, agus chum mo Dhé féin agus bhuir Dé-se.

18 Thainig Muire Magdalen agus dh'innis i do na deisciobluibh, gu'm fac i 'n Tighearn, agus gu'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud là do'n t-seachdain, agus na dorse dèinte far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thainig Iosa agus sheas e sa' mheadhon, agus a deir e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus a' dha so a ràdh, nochd e dhoibh a làmhnan agus a thaobh. An sin bha aobhneas air na deisciobluibh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin Thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh: mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gar curra nam.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus a deir e riu, Gabhaibhe an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d'am maith sibh am peacaidh, tha iad maiththe dhoibh; agus cò air bith iad d'an cum sibh am

peacaidh gun am maithreamh, tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, aon do'n dà fhear dheug, d'an goirear Didimus, maille riu 'nuair a thainig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinn an Tighearn. Ach thubhairt ean riu, Mur faic mise aileadh^a nan tairngean 'na làmhaidh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann eòhd làithean 'na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a ris a stigh, agus Tomas maille riu: thainig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas e an' mheadhon, agus thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin a deir e ri Tomas, Cuir an seò do mheur, agus feuch mo làmhnan; agus sin an seò do làmh, agus cuir a'm' thaobh: agus na bi mi-chreidsach, ach creidsach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dhi.

29 A deir Iosa ris, Air son gu fàca tu mi, a Thoma, chreid thu: is beannuichte iadsan nach fàca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhìorbhuillibh eile an fianuis a dheisciobuil, nach 'eil sgrìobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgrìobhta chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìod Mac Dhé, agus ag creidsinn dhuibh, gu'm b'iodh agaibh beatha trid ainmsan.

C A I B. XXI.

1 Tha Crìod 'gu fhoillseachadh féin a ris d'a dheisciobuil, agus air aithneachadh leo leis an tarruing mhòr éig: 12 Tha e gabhail a dhèanamh maille riu; 15 a' toirt sparraidh do Phèadar nain agus a chaoraich a bhiadhadh; 18 a' roimh-inneadh a bhàis dha, 22 'ga chionnadh air son a thugaidh air fìos fhaotainn mu bhàis Eoin.

25 Comh-dhùnadh an leabhair.

A N déigh nan nithe sin dh'fhoill-
sich Iosa e féin a ris d'a dheis-

ciobluibh aig muir Thiberias; agus air an dòigh so nochd se e féin;

2 Bha maille r'a chéile Simon Pèadar, agus Tomas d'an goirear Didimus, agus Natanael o Chana Ghalile, agus mic Shebede, agus dithis eile d'a dheisciobluibh.

3 A deir Simon Pèadar riu, Tha mi dol a dh'iasgach. A deir iadsan ris, Tha sinne a' dol maille riut. Dh'imich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball; agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an traigh^o: gidheadh cha robh fhios aig na deisciobluibh gu'm b'e Iosa bha ann.

5 An sin a deir Iosa riu, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha 'n'ell.

6 Agus thubhairt ean riu, Tilgibh an lìon air an taobh deas do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b'urrainn iad a tharruing air son lìonmhoireachd an éisg.

7 Uime sin a deir an deisciobul, sin a b'ionmhuinn le Iosa, ri Pèadar, 'Se 'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Pèadar gur e 'n Tighearn a bh'ann, cheangail e a chòt-nachdair uime, (oir bha e lom-nòchd) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thainig na deisciobuil eile ann an luing bhig (oir cha robh iad fada o thìr, ach mu thimchioll dà cheud lamh-choille^p) a' tarruing an lìn éisg.

9 Uime sin an uair a thainig iad air thìr, chunnaic iad griosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 A deir Iosa riu, Thugaibh an seò do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Pèadar suas, agus tharruing e 'n lìon gu tìr, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud: agus trì: agus ge do bha 'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lìon.

12 A deir Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhuir dhimeir. Agus cha robh a chridh^r aig a h-aon do na deisciobluibh fheòrach dheth, Cò

^a Iorg, dit. ^o a' chlàdach.

^p bann-lamh. ^r mhisnich.

thusa? eir dh'aithnich iad gur e'n Tighearn a bha ann.

13 An sin thainig Iosa, agus ghlac e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 'Si so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a dheisciobluibh, an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dinn-eir a ghabhail, a deir Iosa ri Simon Peadar, A Shimoin *mhic* Ionais, am bheil barrachd gráidh agad dhomhsa orra sin? A deir e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir esan ris, Beathaich m'uain.

16 A deir e ris a ris an dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? A deir e ris, Seadh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir e ris, Beathaich mo chaoraich².

17 A deir e ris an treas uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhiut na h-uile nithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. A deir Iosa ris, Beath-nich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a deirim riut, an uair a bha thu óg, chriosraich thu thu féin, agus dh'imich thu'n taobh bu mhiann leat: ach an uair a bhios tu aosmhor, sìnidh tu mach

do lámhan, agus criosraichidh neach eile thu, agus bheir e thu 'n taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh clod a' ghnè bàis leis an d'thugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, a deir e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deiseicbul a' b'ion-mhuinn le Iosa, a' leantuin; an ti mar an ceudna a luith air uchd Iosa air a shuipair, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, ciod a ni'm fear so?

22 A deir Iosa ris, Ma's àill leamsa e dh'fhantuinn gus an d'thig mi, ciod e sin duitse? Leansa mise.

23 Uime sin chaidh an rìdh so mach an measg nam bràithre, nach faigheadh an deiseicbul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma's i mo shòile e dh'fhantuinn gus an d'thig mi, ciod e sin duitse?

24 'Se so an deiseicbul a ta deanamh fianuis air na nithibh so, agus a' scriobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòr-an do nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile scriobhte, 's i mo bharail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a scriobhadh do leabhruibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

C A I B. I.

I *Dol suas Iosa gu nèamh.* 10 An déigh a dhol suas tha dà aingeal a' toirt rabhaidh do na h-abstolaibh iad a' dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn eir ath-theachd-san: 12 a réir sin tha iad a' pill-tinn, agus a' deanamh ùrnuigh, agus

a' taghadh *Mkattais* 'na *Abstol* an àit *Iudais*.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophilus, mu thimechioll nan uile nithe a thionnsgaint Iosa a dheanamh agus a theagas.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, trid an Spioraid Naoimh,

² bi d'aodhaire air mo chaoraich. ³ thèisich.

àitheantan a thabhairt do na h-abstol-
aibh a thagh e :

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e
féin a nochdadh beo an déigh fhul-
angais, le mòran do chomharaibh fir-
inneach, air dha bhi air fhaicinn leo
feadh dhà fhichead latha, agus e labh-
airt mu na nithibh sin a bhuineadh
do rìoghachd Dhé :

4 Agus air dha bhi maille riu,
dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o
Hierusalem, ach feitheamh ri geall-
adh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh
uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le
uigse : ach baistear sibhse leis an
Spiorad naomh, air bheag do làithibh
an déigh so.

6 Uime sin air cruinneachadh
dhoibh an ceann a chéile, dh'fheòr-
aich iad deth, ag ràdh, A Thighearn,
an aisig thu san àm so an rìoghachd
do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha
bhuin e dhuibhse fios nan aimsir no
nan àra fhaotainn, a chuir an t-Ath-
air 'na chumbachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an
uair a thig an Spiorad naomh oirbh :
agus bithidh sibh 'nar fianuisibh
d'homha, arson ann an Ierusalem,
agus ann an Iudea uile, agus ann an
Samaria, agus gu iomall na tal-
mhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na
nithe so, thogadh suas e, agus iadsan
'ga fhaicinn, agus thug neul as an
sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a'
geur-amharc gu nèamh, agus esan a'
dol suas, feuch, sheas dithis fhear
làimh riu ann an eudach geal ;

11 Agus thubhairt iad, Fheara
Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nar seas-
amh ag amharc gu nèamh ? An t-Iosa
so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is
amhuil sin a thig e, mar a chunnaic
sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Hierusa-
lem, o'n t-sliabh d'an goirear *sliabh*
nan crann-ola, a tha'm fagus do
Hierusalem, astar latha sàbaid as.

13 Agus an uair a thainig iad a
stigh, chaidh iad suas do sheomar

uachdarach, far an robh a' fantuinn
Peadar, agus Seumas, agus Eoin,
agus Aindreas, Philip, agus Tomas,
Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac*
Alpheus, agus Simon Selotes, agus
Iudas bràthair Sheumais.

14 Bhunaich iad so uile a dh'aon
inntinn ann an ùrnuigh [agus an
guidhe,] maille ris na mnàibh, agus
Muire màthair Iosa, agus maille r'a
bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh'éir-
ich Peadar ann am meadhon nan
deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àir-
eamh nan ainm a bha làthair, mu
thimchioll ceud agus fichead.)

16 Fheara agus a bhràithre, b'éig-
in an scriobtuir so bhi air a choimh-
lionadh, a roimh-labhair an Spiorad
naomh le beul Dhaibhidh timchioll
Iudais, a bha 'na cheann-iuil^u aca-
san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille
ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n
fhrithéaladh so.

18 A nis cheannaich am fear so
fearann le duais na h-eucorach ; agus
air dha tuiteam-sios air aghaidh^a,
sgàin e sa' mheadhon, agus bbrùchd
a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do
luchd-àiteachaidh Ierusalem uile ;
air chor as gu'n goirear do'n fhear-
ann sin 'nan cainnt féin, Aceldama,
sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e scriobhta ann an
leabhar nan Salm, Biodh àite-còmh-
nuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh
neach sam bith tàmh ann : agus,
Glacadh neach eile a dhreuchd^b.

21 Air an aobhar sin is còir aon
do na daoineibh sin a bha maille ruinne,
rè na h-aimsire sin uile anns an deach-
aidh an Tighearn Iosa steach agus
a mach 'nar measghe,

22 A' toiseachadh o bhaisteadh
Eoin, gu an là an do thogadh suas
uainn e, bhi air a dheanamh 'na fian-
uis air aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad dithis, Io-
seph d'an goirear Barsabas, d'am bu
chomh-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus air deanamh ùrnuigh
dhoibh, thubhairt iad, Thusa a Thigh-

^u *thredruiche.* ^a *an comhair a chinn.* ^b *oifig.*

earn, d'an aithne cridheacha nan uile dhaoine, foillsaich cò do'n dithis se a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhriinn do'n fhrithéaladh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudea le seachran^c, gu dol g'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias, agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

C A I B. II.

1 Tha na h-abstol air an lìonadh leis an Spiorad naomh, agus a' labhairt iomadh gnè-cainnt; tha cuid a' gabhail iongantais riua, agus cuid eile a' fanoil orra: 14 Tha Peadar, chum a' bhreug e dheanamh d'am baraillean, a' nochdadh gu'n do labhair na h-abstol le cumhachd an Spioraid naomh, gu'n d'éirigh Crìod o na marbhaibh, gu'n deachaidh e suas air nèamh; &c.

AGUS an uair a thainig là na cuingis^d, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thainig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lìon i an tigh uile far an robh iad nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh teagannas goilte, mar do theine, agus abhuidh e air gach aon duibh fa leth:

4 Agus lìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhaidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fuidh nèamh.

6 A nis an uair a sgaoileadh an t-iomradh so, thainig an slusg an ceann a chéile, agus bha iad fuaidh amhladh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'nan cànan^e féin.

7 Agus bha iad uile fuaidh uamhas agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chéile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne 'gan

cluinninn gach son 'nar cànan féin, anns an d'rugadh sinn?

9 Partuich, agus Medich, agus Elamuich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chapedocia, Phoutis, agus Asia,

10 Phrigia, agus Puanphilia, na h-Eiphit, agus chrìoch na Libia tim-chioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Iudhaich agus Proselitich^f.

11 Muinntir Chrete, agus Arabia, the sinn 'gan cluinninn a' labhairt 'nar teangaibh féin gu lèibhreach mòr-acha Dhè.

12 Agus bha iad uile fuaidh uamhas, agus ann an ionna-chomhairle, ag ràdh gach aon r'a chéile, Cìod is ciall de so?

13 Ach thubhairt dreing eile a' fanoil, Tha na daoine se làr de fhèin ùr.

14 Ach air seasamh do Phèader maille ris an aon fhear deng, theig e a ghuth, agus thubhairt e riua, Fheara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusalem, b'iodh fios so gaibh, agus éisdibh ri m' bharraich-raibhe:

15 Oir cha 'n'èil iad so air m'ing, mar a ta sibhse a' meas, air is i an treas uair do'n là^g a ta ann.

16 Ach is e so an uair a dathradh leis an fhàidh Ioel:

17 Agus tarlaidh h'anns na làitheibh deireannach, (arsa Dia) doirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil; agus ni bhuir maic agus bhuir nigheanas fàidheadaireachd, agus chi bhuir n-òganaich seallanna, agus brèndraich bhuir seann daoine brèndraich:

18 Agus doirtidh mise air m'òglachailbh, agus air mo bhan-òglachailbh do m' Spiorad anns na làitheibh sin, agus ni iad fàidheadaireachd:

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nèamhaibh sin, agus comharan air an talamh sin; fall, agus teine, agus duibhean deataich.

20 Iompencheas a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun d'thig latha mòr agus comharsichte sin an Tighearna.

^c a dh'fhàs Iudas. ^d an uair a choimhlionadh latha na cuingis. ^e cainnt.

^f i. e. Geintilich e dh'iompaicheadh gu creidimh nan Iudhach. ^g i. e. an naoidh uair roimh mheadhon-là. ^h tachairidh. ⁱ chi bhuir seann

daoine a'lingest.

21 Agus tarlaidd, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tearnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so: Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nar measg, le cumhachdaibh agus le mhorbhuillibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nar meadhonsa, inar a ta fhios agaibh féin;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimheòlas Dé, ghlac sibhse, agus le lámhaibh dhroch dhaoine! cheus agus mharbh sibh e^m:

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantanⁿ a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e'n comas gu'n eumtadh esan leis:

25 Oir a deir Daibhidh m'a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romhan a ghnàth, oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theanga aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m'fheoil còmhnuifh fhoisneach ann an dòchas^o:

27 Dò bhrìgh nach fàg thu m'anam shìos ann an ifrinn^p, ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaillidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomhsa slighean na beatha; fionuidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leamsa labhairt gu dàna ribh mu'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlacaidh e, agus gu bheil uisge maille ruime gus an là 'n diugh:

30 Air an aobhar sin air dha bhàis fhàidh, agus fiosrach gu'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, [a réir na feòla, gu togadh e suas Crìosd] gu suidhe^q air a rìgh-chaithir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseirigh Crìosd, nach d'fhàgadh anam ann an ifrinn^s, agus nach fac fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa se thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin air dha bhàis air àrd-achadh le^t deas làimh Dhé, agus gealladh an Spìosaid naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an nì so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh: ach a deir e féin, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Chrìosd, an t-Iosa se féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad so, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara agus a bhràithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus lithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maithanas peacaidh, agus gheibh sibh tiodhlacadh an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta 'n gealladh dhuibhse, agus d'ar cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mhead 'sa ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earlaich e iad^u, ag ràdh, Seoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar^v so,

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh riu timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhuanach iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an comh-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an ùrnuighibh.

43 Agus thainig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhorbhuillibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

ⁱ le làmh an aingidh. ^m nuair a rinn sibh fianoid air, mharbh sibh e.
ⁿ cusibhreach, boinn. ^o earbsa. ^p san uaigh. ^q gu'n suidhicheadh e.
^r san uaigh. ^s aig. ^t chomhairliche e iad, ghuidh e orra. ^u etc.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitcheonn b,

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le son-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a shlànuichear.

C A I B. III.

1 Tha Peadar agus Eoin a' leighneas duine bhacach; 12 ag imneadh do'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach do rinneadh am mìorbhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chrìosd; 13 'gan cronachadh air son esan a chur gu bàs; 19 'gan earlachadh gu aithreachas, &c.

A GUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-ùrnuigh, eadhon an naothadh uair^c.

2 Agus bha duine àraidh a bha na bhacach^d o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig doras sin an teampull d'an goir-ear Sgiambach, a dh'iarraidh déirce orrasan a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air ti dol a steach do'n teampull, dh'iarr e déirce.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri h-Eoin, thubhairt e, Amhairc oirne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigheadh e ni-éigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgid no òr cha 'n'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheiream dhuit: An ainm Iosa Crìosd o Nazaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog e suas^e; agus air ball neartaicheadh aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas, agus dh'imich e, agus chaidh e steach maille ri u do'n teampull, ag imeachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliu do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliu do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad esan gu'm b'e a bha 'na shuidhe aig geata Sgiambach an teampull ag iarraidh déirce: agus lionadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin [do'n bhacach a chaidh leighneas,] ruith an sluagh uile d'an ionnsuidh anns an sgàth-thigh^e d'an goirear sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus air faicinn so do Pheadar, fhreagair e 'n sluagh, Fhearsa Israeil, c'ar son a ta iongantais oirbh mu'n ni so? no c'ar son a ta sibh a' geur-amharc oirne, mar gu b'ann le'r cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaac, agus Iacob, Dia ar n-aithriche a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b'i a bhreth a chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomha, agus am Firean, agus dh'iarr sibh mortair a thiodhlacadh^f dhuibh,

15 Agus mharbh sibh Prionnsadhr^g na beatha, a thog Dia o na marbh-sibh; air am bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an ti so, a tha sibhse a' faicinn, agus a's aithne dhuibh: seadh, thug ainmnan agus an ereidimh a ta tridsan, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nar làthairse uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann tre aineolas a

b ann an comh-pairt. ^e i. e. an treas uair an déigh mheadhon-là.
d chrioplach. ^e àileir, phòrsa. ^f thubhairt. ^g Ceann-iuil, Ceannard.

rinn sibh e, mar e rinn mar an ceud-na bhuir n-uachdarain.

18 Ach cheimhlion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich e le beul fhàidhean uile, gu'm fuilingeadh Crìod.

19 Air an aobhar sin deanaibhe aithreachas agus bithibh air bhuir n-iompachadh, chum gu'm bi bhuir peacaidh air an glanadh as, 'a'usair a thig amanna fionnairachd o làthair an Tighearna,

20 Agus a chuireas e Iosa h Crìod d'ar ionnsuidh, a chaidh roimh-orduchadh i:

21 Neach is éigin do néamh a gheibhail, gu ainseiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

22 Os gu firinneach thubhairt Maos ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tighearna bhuir Dia suas fàidh dhuibh, d'ar bràithribh, mar mise; ris-san fàidh sibh anns na h-uile nithibh e labhras e ribh.

23 Agus tarlaidh, gach eanach nach éid ris an fàidh sin, gu'n sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidhean uile o Shamuél, agus iadsan a lean e sin, a mbeud dèibh 'e a labhair, roimh-làimh nou na làithibh se.

25 Is sibhse clann nam fàidh, agus a' choimh-cheangail a rinn Dia r'ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochdan bithidh uile cheaghlaishe na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia e Mhac Iosa thogail suas, chuir e d'ar n-ionnsuidh e air tùs, chum as gu'm beannuicheadh e sibh, leis gach aon aguibh iompachadh o bhuir lechdaibh.

C A I B. IV.

1 Tha uachdarain nam fàidhach a' cur Pheadair agus Eoin am prìosan, air son iad a bhi searmonachadh Iosa do'n t-sluagh: 5 an dèigh an ceasnachadh tha Peadar ag aid-cachadh gu'n do leighicheadh am

bacach le cumhaehd diadhaidh: Iosa a mhàin, agus gur ann tridsan 'na aonar a ta slàinte shiorruidh r'a faghail, &c.

A GUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thainig orra na sagairt, agus ceannard an teampuill, agus na Sadusaich.

2 Agus bha iad fuaidh dhoilgheas gu'n robh iadsan a' teagasg an t-sluagh, agus a' searmonachadh tre Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh anna, agus chuir iad am prìosan iad gus an là maireach: oir b'e nis am feasgar a bh'ann.

4 Gidheadh, chreid mòran diubhsan a chual am focal; agus b'e àir-eamh nan daoine timchioll chùig mìle.

5 Agus tharladh air an là maireach, gu'n chruinnicheadh an ceann a chèile an uachdarain, agus an sean-aircan, agus an scribeuichean, ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alastair^m, agus a mbeud 'e a bha do chinneach an àrd shagairt.

7 Agus air-dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhon, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhi air a fionadh leis an Spiorad naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobaill, agus a cheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu'n deadh ghnìomh a rinnheadh do'n duine eusan, cionnus a chlànuicheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibhse uile, agus do phobull Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Crìod o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbharibh, eadhon tridsan a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nar làthairse slàn.

11 'Si so a' chlach sin a dhiuktadh libhse, a luchd togail, a rinnheadh 'na ceann na h-òisinn.

12 Agus cha 'n'eil slàinte ann an

b chum gu d'thig amanna fois o làthair an Tighearna, agus gu cuir e Iosa i roimhe so a shearmonachadh dhuibh. i gus an ta air na màireach.

na Alexander.

neach air bith eile : oir cha 'n'eil ainm air bith eile fuidh nàmh air a thoirt am measg dhaoine, tre'm feud sinn bhi air ar slànuchadhⁿ.

13 A nis an uair a chunnaic iad dānachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas, agus dh'aithnich siad iad^o gu'n robh iadsan maille ri h-Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibhsan dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an ciun cuideachd^p.

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoineibh so? Oir gu'n deachaidh mìorbhuil aithnichte^r dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd aiteachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urradh sinne aicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'aithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha 'n'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Ach air dhoibhsan tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh : oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thainig iad dh'ionnsuidh am muinn-

tir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nàmh agus talamh, agus an fhainge, agus na h-uile *nithe* ta anna :

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghre na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdaran an ceann a chéile, an aghaidh an Tighearna, agus an aghaidh a Chrìosd^s.

27 Oir gu fìrinneach chruinnicheadh an ceann a chéile 'n aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinneachaibh, agus sluagh Israeil,

28 A dheanamh gach ni a roimh orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraibh : agus deònaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd,

30 Le d' làimh a shineadh a mach chum leighis : agus gu'm bi comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh ùrnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn ; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dānachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam : agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e, ach bha na h-uile nithe ceithchionn^t aca.

33 Agus le mòr chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa : agus bha mòr ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg : oir a mheud 'sa bha 'nan sealbhadairibh

ⁿ saoradh, sàbhaladh. ^o thug iad aire dhoibh. ^p an comhairle r'a chéile.

^r soilleir. ^s an aghaidh Aoin ungta-san. ^t ann an comhpàirt.

fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo,

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol e: agus roinneadh e air gach neach a réir sheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Iosea, d'an ghoireadh leis na h-abstol-aibh Barnabas (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na comhfhurtachd) Lebhithéach, d'am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e 'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol e.

C A I B. V.

1 *The Ananias agus Saphira air son an ceilge a' tuitam sìos marbh le cronachadh Pheadair.* 12 Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh; 17 Chuireadh na h-abstol a ris am prìosun, 19 ach a ta iad air an leigeadh as le aingeal, a thug ordugh dhoibh searmonachadh gu follaiseach: &c.

A CH reic fear àraidh d'am b'ainm Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e cuid do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-eigin a theirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c'ar son a lion Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn cuid do luach an fhearainn?

4 Am fèadh 's a dh'fhuirich e gun reiceadh, nach bu leat fèin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas fèin? c'ar son a sunainich thu ann do chridhe an gnìomh so? cha d'rinn thu breug do dhaoineibh, ach do Dha.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deo as: agus thainig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-ògan-achaibh, phaisg iad an eudach-mairbh e, agus air dhoibh a ghluilan a mach, dh'adhlaic iad e.

7 Agus tharladh tinchioll tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thainig a bhean a steach, gun fhios aice air an nì a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomhsa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a chomh-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh? feuch, tha cosa na muinntir a dh'adhlaic t'fhear aig an doras, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An ain thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deo aisde: agus air do na h-òganachaibh teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh'adhlaic iad làimh r'a fear i.

11 Agus thainig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmh-aibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon iuntann ann sgàth-thigh^a Sholaimh;

13 Agus cha robh chridh aig a h-aon do chàch e fèin a cheangal riu:) ach bha mòr mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòd a chuireadh creidmheich ris an Tighearn, buidheann mhòr arson do fhearailbh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na tràidibh, agus gu'n do chuir iad air leapaichibh agus air uirighibh^c iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh fhailleus, mar bu lugha, sgàile^d air neach eigin aca.

16 Agus thainig mar an ceudna mòr shluagh as na bailtibh m'an cuairt air Hierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neo-ghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadus ach) agus lìonadh iad le tnuith^e,

^a a' bhuaireadh. ^b a' gilear, pàrsa. ^c sluaigh mòr. ^d couches. Sasg. ^e dubhar. ^f eud.

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaidh, agus chuir iad sa' phrìosun chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phrìosuin san oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an nair a chual iad so, chaidh iad gu moeh a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thainig an t-àrd shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosun chum gu'n d'thugadh iadsan d'an tonnuidh.

22 Ach an uair a thaing na maoir, cha d'fhuair iad sa' phrìosun iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu fìr-inneach am prìosun dhùnte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorus: ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd shagart, agus ceannard an teampull, agus uchdarain nan sagart na briathra so, bha iad fuidh amharus m'an timchioll ciod gus an d'thigeadh so.

25 An sin thainig neach àraidh agus dh'ionns e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phrìosun, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eag-al orra roimh an t-sluagh, gu'm biodh iad air an clachadh leo.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianuis na comhairle iad: agus dh'fheadraich an t-àrd shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug sinne geur ordugh dhuibh, gun teagasg a dheanamh san ainm so? agus feuch, lion sibh Ierusalem le'r teagasg, agus is àill libh fuil an duine so a tharruing f'oirnne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-abstol eile, agus thubhairt iad, Is còir géill a thoirt do Dhia ni's mò na do dhaoibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air crann.

31 Easan dh'ardaicht Dia le a dheas làmh 'na Cheannard⁵ agus 'na Shlànuighear, a thoirt aithreachais agus maithenanais peacaidh do Israel.

32 Agus tha sinne 'nar fianuisibh dha air na nithibh so: agus mar an ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsan a ta àmbal dha.

33 Agus an uair a chual iadsan so, bha iad air an gonadh^h, agus ghabh iad comhairle an cur gu bàs.

34 An sin dh'éirich Phairiseach àraidh anns a' chomhairle, d'am b'ainm Gamaliel, fear-teagaisg an lagha, air an robh meas aig an t-sluagh uile, agus dh'orduich e na h-abstol a chur a mach rè tamuill,

35 Agus thubhairt e riu, Fheara Israeil, thugaibh aire dhuibh féin, ciod a ta roimhibh a dheanamh mu thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh so dh'éirich Teudas suas, ag ràdh gu'm bu neach éigin mòr e féin, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad féin ris: mharbhadh esan, agus a mheud 'sa dh'aontaich leis, agaoileadh iad uile as a chéile, agus chaidh iad gu neo-ni.

37 An dèigh an fhir so dh'éirich Iudas an Galiléach suas, ann an làithibh na cis-mheasaidh, agus tharruing e mòran sluagh 'na dhéigh: sgriosadh esan mar an ceudna, agus a mheud 'sa ghéill dal, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a deirim ribh, Fan-aibh o na daoibh so, agus leigibh leo: oir ma's ann o dhaoibh a ta a' chomhairle so, no'n obair so, thig i gu neo-brigh¹:

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urradh sibhs' a cur gu neo-brigh: air eagal gu'n tarladh gu'm faighear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

⁵ thoirt. ^h Phrionnsadh. ^h chas iad am fiacra, i dh'èirich as.

¹ thèid as dith.

40 Agus dh'aontaich iad leis-san : agus an uair a ghairm iad na h-abst-oil, agus a ghabh iad orra, dh'orduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle, le gairdeachas a chionn gu'n do mheasadh gu'm b'fhiu iad eas-urram fhulang air son ainmesan.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do aguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonach-adh Iosa Criosd.

C A I B. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd : 5 B'aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus do'n Spiorad naomh : 12 Tha esan air a ghlocadh, agus air agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle, leis an aitim a chuir e 'nan tosd le deasboireachd.*

A GUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gear-an am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithealadh laitheal.

2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr chuideachd nan deisciobul d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha 'n'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail fòcal Dé, agus a fhrithealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nar measg seachdnar dhaoine fuidh dheadh iomradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os cionn an dreuchd so^m.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an ùrnuigh, agus am ministreil-eachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr chuideachd uile : agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol : agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé ; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem ; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh àrshal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, miorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagag, d'an goirear *sionagag* nan Libertineachⁿ, agus nan Cire-nianach, agus mhuinntir Alecsandria, agus na droinge o' Chilia, agus o'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urraim iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach os ìosal daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathar toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na scriobh-uichean, agus thainig iad air agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e.

13 Agus chuir iad suas fianuisan bréige, a thubhairt, Cha 'n'eil an duine so a' agur do labhairt bhriathar toibheumach^o an aghaidh an ionaid naomha so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na^p gnàthanna a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibhsan uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad aghaidh mar aghaidh aingil.

C A I B. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon fein, 2 tha e nochdadh gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach ; 37 gu'n d'thug Maois fein faonais mu Chriosd ; 51 'gan cronachadh air son an ceannairce, agus morta Chriosd ; 54 Air a so tha iad 'ga chlachadh gu bàs, tha esan a' tiom-*

^m na h-oibre so.

ⁿ Sasirsineach.

^o maslach.

^p cleachdan. ordughean.

nadh anama do Iosa, agus a' guidh-eadh Dhé air an sonsan.

A N sin thubhairt an t-àrd shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh, Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charran,

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach a d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuìt.

4 An sin chaidh esan a mach a talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charran: agus as sin, an déigh bàis athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'nar còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd sam bith ann, cha d'thug fìu leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n d'thugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ge nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air au dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc riu rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fuidh dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus nì iad seirbhis dhomhsa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimhcheangal^r an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin Abraham Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus ghin Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic^s na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a thrioblaidibh uile, agus thug e deadh-ghean^t agus gliocas da an làthair Pharaoh righ na h-Eiphit; agus chuir se e' na

uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thainig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chanaain; agus cha d'fhuair ar n-aithriche teachd-an-tìr^u.

12 Ach an uair a chuala Iacob gu'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph aithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph fìos uaith, agus ghairm e d'a ionnsuidh Iacob athair, agus a luchd daimbe uile, chig anama deug agus trì fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghlùlaineadh thairis iad gu Sichem, agus chuireadh iad anns an àit-adhlacaidh a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Eموir athar Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhlonnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lionmhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich rìgh eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan^a gu cuillbheirteach r'ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaisheadh iad b.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrumadh e trì mìosan ann an tigh athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum^c i e mar mhac dh'i féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh^d Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumbachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thainig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh^e.

^r cùnradh, cùmhnant. ^s chreic. ^t bàigh, fàbhor. ^u biatnachd.

^a Ghlùlain se e féin. ^b nach fàsadh sliochd orra, nach maireadh iad leo. ^c dh'oil. ^d dh'ionnsuicheadh. ^e dol a shealltuinn a bhràithre cloinne Israeil.

24 Agus air dha duine àraidh: dhiubh fhaicinn a' fulang eucoir, theasaing se e, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dioghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n d'thugadh Dia le a làimhsan suorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstriubh, agus b'àill leis sìth a dheanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin, c'ar son a ta sibh a' dednamh eucoir air a chèile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearannach uath e, ag ràdh, Cò a rinn thu a' d' uachdaran agus a' d' bhrèitheamh oirne?

28 An miann leat mise a mharbhadh, mar a mharb thu an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e na choigreach ann an dèthaleh Mhàdian, far an do ghin e d'ichs mhac.

30 Agus an uair a choimblionsadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsich eadh dha ann am fhàrach beinne Shina, aingeal an Tighearna ann an làsair theus ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghàbh e iongantais mu'n t-sealladh: agus ag dha teachd: ann agus gu beachdachadh air, thaisig guth an Tighearna d'a ionnsaidh.

32 Is mise Dia t'aithriche, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Jacob. An sin chriochnuich Maois, agus cha robh ebridh' aige amharc.

33 An sin thubhairt an Tighearna ris, Fuasgail do bhrògan o d' chos-sibh: oir is talamh naomh an t-àir an bheil thu d' sheasamh.

34 Chumnaic mi gu cinnteach amharthar mo phobail a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thaisig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus bràithreamh dhìotsa? esan chuir

Dia gu bhi 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an talamh na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 'S e so am Maois ud a thubhairt ri cloin Israeil, Togaidh an Tighearna bhrùr Dia suas fàidh dhuibh d'ar bràithribh, oesluil riumsa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinne Shina, agus maille r'ar n-aithrichibhne: neach a fhuair briathra na beatha chum an tabhairt dhuinne:

39 Da nach b'àill le'r n-aithrichibh bhi umhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dèe a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn a tìr na h-Eiphit, cha 'n'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad lobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oilbribh an làmhà féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimhe, a réir mar a ta e scriobhta ann an leabhar nam fàidh, An d'thug sibh dhomhsa beathaichean marbhtha, agus lobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàillion Mholoich, agus reult bhrù dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàillion na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh'àithn an tì a labhair ri Maois, gu'n deanadh se c a reir an t-samhlachais a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a

na cur ruidh. E aig a thabhairt.

na beo bhriathra. i an t-samplair.

steach maille ri h-Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnòis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pailliun fhaotainn do Dhia Iacóib.

47 Ach thog Solamb tigh dha.

48 Gidheadh cha 'n'eil an ti a's airde a' gabhail còmhnuidh ann an teampuibh làmh-dheanta; mar a deir am fàidh,

49 'Se nàmh mo rìgh-chaitir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a deir an Tighearn: no ciod e ionad mo thaimh?

50 Nach do riun mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuineal-acha, agus neo-thimchioll-ghearta ann an cridhe agus ann an cluasaibh, tha sibh a' ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naomh: mar a riun bhuir n-aithriche, mar sin a ta sibhse a' deanamh,

52 Cò do na fàidhibh air nach d'riun bhuir n-aithriche geur-lean-mhuinn? agus marabh siad iadsan a xpmh-fhoillsich teachd an Phìreia ud; air an robh sibhse a nis 'nar luchd-brathaidh, agus 'nar mortair-ibh:

53 Sibhse a fhuair a' lagh le frith-ealadh nan aingeal, agus nach d'o choimhid e.

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad an fàcla ris.

55 Ach air dhasan bhith làn do'n Spiorad naomh, dh'amhairc e gu geur suas gu nàmh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làmh Dhé,

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan nàmh fòsgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làmh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn,

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' chathair^m, chlach iad e: agus thilg na fianuisean an eudach

sios aig cosabh àganach, d'am b'aum Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, agus e a' gairm air Crìosd, agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh fòin air a' ghluinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

C A I B. VIII.

1 Tha an soiseul air a shearmonachadh ann an Samaria le Philip, a rinn mòran mairbh-ùilean, agus a bhaist iad. agus am meas chaidh Simon an Druidh. 14 Thainig Beadur agus Eoin a dhaingneachadh na h-eaglais: le cur an làmh air an droing a chreid, tha 'n Spiorad naomh air a thiodhlacadh: 18 'Nuair a b'ail le Simon an tiodhlac còmhla cheannach uatha le bhaingid, 20 tha e air a chionnachadh gu geur le Beadur, &c.

A GUS bha Saul ag aontachadh leis a' bha-san. Agus dh'éirich anns an àm sin gear-leamhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad nàmh air an agaidh air feadh tìre Iudea agus Shamaria, ach na h-abstoll a' ghàim.

2 Agus bha daoine diadhaidh Stephan chum adhlata, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a' steach do gach tigh; agus ag tarraing a mach fear agus bhan, chuir e am prìosun iad.

4 Uime sin dh'imich an droing a agaidh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhàile Shamaria, agus shearmonach e Crìosd doibh.

6 Agus thug an sìthach a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éindeachd ris; agus a' faicinn nam mairbh-ùile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neo-ghilan a mach a mòran anns an robh iad, a' glaothaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis, agus

^l dhùin, stop. ^m a' bhaile, ⁿ cràbhach. ^o riun. ^p crith-ghalar; palsy. Sasg.

a bha 'nam bacaich, a shlànuachadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d'am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall' muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire-o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, 'Se 'n duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada leis a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Crìosd, bhaisteadh iad cadar fheara agus mhnai.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feart a rinneadh, ghabh e ìongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstol a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus air dol aios dhoibh, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'fhaig e fathast a nua air a h-aon aca: ach a mhnai bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad an làmh an orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thabhairt tre làmh nan abstol a chur orra, thairg e airgid dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi mo làmba, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgid am muga maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudadh tiodhlac Dhé a sheannach le h-airgid.

21 Cha 'n'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha 'n'eil do chridhe dìreach' am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaineadh do chridhe.

23 Oir a, ta mi 'gad fhaicinn ann an domhlas na seirbhe, agus fuidh chuibhreath na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibhse an Tighearna air mo shon, nach d'fhig aon do na nitheibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibhsan fianuis a dheanamh agus focal an Tighearna a labhairt, phill iad gu Hierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhaithibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum n h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Hierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach'.

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus feuch duine àraidh, cailleanach o Etiopia, aig an robh mòr ùghdarras fuidh Chandace ban-rìghinn na h-Etiopia, agus a bha os cionn a h-ionnmhais uile, agus a bha air teachd gu Hierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' piltinn air aís, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Eesaias.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich an fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Eesaias, agus thubhairt e, Am b'eil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urradh mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuiphrionn do'n scriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marthaidh, agus mar uan a ta 'na thòd am fianuis an

¹ a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.

² breimh 'n fhàsach.

³ ceart, treibhdhiresach.

fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìsleachadh thugadh a bhrèitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an cailleteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cia uime deir am fàidh so? uime fein, ne mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' toiseachadh o'n scribe-tuir sin, shearmonaich e Iosa-dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thainig iad gu h-uisge àraidh: agus thubhairt an cailleteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma ta thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Crìosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e 'n carbad a sheasamh: agus chaith iad sìos le chèile do'n uisge, araon Philip agus an cailleteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thainig iad a nìos an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an cailleteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air aghaidh le gairdeascha.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol tre 'n dùthaich, gus an d'thainig e gu Cesarea.

C A I B. IX.

1 Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le sòlus, agus guth o neamh: 10 Tha e air a ghairm chum na h-abstolachd, 18 agus air a bhaisteadh le Ananias: 20 Tha e searmonachadh Chrìosd gu dàna. 23 Tha na h-Iudhaich, agus mar an ceudna na Greugaich a' cur comhairle ri chèile chum a mharbhadh: &c.

A GUS air do Shaul bhi fathast a' sèideadh bagraidh, agus àir^u an aghaidh dheisciobul an Tighearna, chaith e chum an àrd shagairt.

2 Agus dh'iarr e litrichean uait

gu Damascus chum na sìonagag, chor nam faigheadh e aon neach do'n t-slighe so, co mca b'fhir no mnai iad, gu'n d'thugadh e leis ceangailte gu Hierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh^t gu'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o neamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh, ris, A Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leannmhainnse?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a tha thusa a' gheur-leannmhainn: is cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus lan uamhainn, thubhairt e, A Thighearn, ciod is àill leat mise a dheanamh? Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus rach^b a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a' cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fògladh a shùl dha, cha'n fhac e neach^c air bith: ach air dhoibh breith air a làimh, theòraich iad e gu Damascus.

9 Agus bha e trì làithean gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'òl e m' air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh ann an Damascus, d'am b'ainm Ananias, agus thubhairt an Tighearn ris ann am foillsicheadh^d, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch a ta mi 'n so, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus imich do'n t-sràid, d'an goirear Dìreach, agus iarr ann an tigh Iudais, duine o Tharsus d'an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri urnuigh.

12 Agus chunnaic e ann am foillsichadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu'm faigheadh e a radharc.

^u marbhaidh. ^a thachair. ^b theirig, gabh.

^c ni. ^e sealladh.

13 An sin: fhreagair Ananias, A Thighearn, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lìon olc a rinn e do d' naomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t'ainm^e.

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich; oir is soitheach taghta dhomhsa e, chum m'ainm a ghidlan am fianuis nan Cinneach, agus righ-rean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth m'ainmese.

17 Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach do'n tigh; agus ag cur a làmh air, thubhairt e, A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearn (eadh-on Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuitse anns an t-slighe air an d'thainig thu) mise chum gu'm faigheadh tu do radharr, agus gu'm biodh tu air do lìonadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o shùilibh mar gu'm biodh lannan; agus dh'aisigeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus air gabhail bidh dha, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa^f anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fa uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thainig an so chum na criche so, gu'n d'thugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhladh na h-Iudhaich a bha còmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Crìosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh.

24 Ach thugadh fios do Shaul air am feill^g: agus bha faire aca air na geataibh a là agus a dh'oidhche chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalladh e, agus leig iad sìos ann an ciabh e.

26 Agus an uair a thainig Saul gu Hierusalem, dh'fheuch e ri e féin. a cheangal ris na deisciobluibh: ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol e, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dana ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dana an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach: ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh tre Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearna, agus ann an comhfhurtachd^h an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd tre gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilisai.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneas, tha Iosa Crìosd ga d' leigh-eas: éirich agus dean do leaba. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a

^e a tha air an gairm air t'ainm. ^f Crìosd. ^g ceilg.

^h còmhnuadh, cuideachadh. ⁱ chrith-ghalar.

bha chòmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearna.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dh'i bhi gu tinn gu'n d'fhuair i bàs: Agus air dhoibh a h-ionnrad, chuir iad ann an seòmar uachdarach i.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidheadh air e teachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan truscan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e ùrnuigh, agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a shùilean: Agus air dh'i Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dh'i, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beo i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearna.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

C A I B. X.

- 1 Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaghail o aingeal, chuir e fios air Peadar, 11 a tha air a theagasg 'ann an taisbean gun e dheanamh tàir air na Cinneachaidh:
- 34 Am feadh a ta e scarmonachadh

Chriosd do Chornelius agus d'a chuideachd, tha'n Spiorad naomh a' teachd a nuas orra, agus tha iad air am baisteadh.

A GUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd d'an goirear a' chuideachd Eadailteach,

2 Duine cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh ùrnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh gu soilleir, mu thimchioll na naothadha uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e engal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an comhainn Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a' thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feitheamh ri:

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là maireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh ùrnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire^m.

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis biadh itheadh: ach am feadh a' bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul.

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd

a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-lìn^a anòir, ceangailte air a ceithir beann-
aibh^o, agus air a leigeadh sìos air an
talamh :

12 Anns an robh gach uile ghnè
bheathaiche ceithir-chosach na tal-
mhainn, agus bheathaiche aifla, agus
bhiasda suàigeach, agus eunlaith an
athair.

13 Agus thainig guth d'a ionn-
suidh, Eirich, a Pheadair; marbh
agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni
h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith
mi riamh aon ni coitichionn^p no neo-
ghlan.

15 Agus thubhairt an guth ris a rìs
an daradh uair, Na nithe sin a ghlan
Dia, na gairm thusa coitichionn.

16 Agus rinneadh so trì uairean :
agus thogadh an soitheach a rìs suas
gu neamh.

17 A nìs an uair a bha Peadar
fuidh amharus ann féin ciod bu chiall
do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch,
bha na daoine a chuireadh o Chorne-
lius, an céigh dhoibh tigh Shimoim
iarraidh, 'nan seasamh aig an dor-
us.

18 Agus air gairm dhoibh,
dh'fheòraich iad an robh Simon d'an
comh-ainm Peadar, air aoidheachd
an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a'
amaineachadh air an t-sealladh,
thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha
trì uir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos,
agus imich maille riu, gun amharus
air bith a bhi ort : oir is mise a chuir
uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum
nan daoine [a chuireadh d'a ionn-
suidh o Cornelius;] agus thubhairt
e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag
iarraidh : ciod e an t-aobhar mu'n
d'thainig sibh ?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair
Cornelius an ceannard-ceud, duine
cothromach, air am bheil eagal Dé,
agus fuidh dheadh ainm^r aig cinn-
each nan Iudhach uile, rabhadh o
Dhia le aingeal naomha, fios a chur

ortsa d'a thigh, agus briathram a
chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad,
agus thug e aoidheachd dhoibh. Agus
air an latha maireach dh'imich Peadar
maille riu, agus chaidh dream àr-
aidh do na bràithribh o Iopa maraon ris.

24 Agus air an là maireach chaidh
iad a steach do Chsarea : agus bha
Cornelius a' feitheamh riu, agus air
gairm a luchd dàimh agus a chàirde
disle an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a'
dol a steach, choinnich Cornelius e,
agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus
rinn e aoradh dha.

26 Ach thog Peadar suas e, ag
ràdh, Seas suas; is duine mise mar
an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh
e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios
agaibh gu bheil e mi-dhligeach do
dhuine a tha 'na Iudhach, comhlud-
ar a chumail ri neach a tha do chinn-
each eile, no teachd am fagus da :
ach nochd Dia dhomhsa, gun duine
air bith a ghairm coitichionn no
neo-ghlan.

29 Uime sin thainig mise 'nuair a
chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh
'na aghaidh : air an aobhar sin tha mi
feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm.

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n
cheathramh là gus an uair so bha mi
a' deanamh trosgaidh, agus air an
naothadh uair bha mi deanamh ùr-
nuigh ann mo thigh, agus feuch,
sheas duine a' m' làthair ann an eud-
ach dealrach^s.

31 Agus thubhairt e, A Chorne-
lius, dh'éisdeadh t'ùrnuigh, agus tha
do dhéircean air an cuimhneachadh
am fianais Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus
cuir fios air Simon, d'an comh-ainm
Peadar; tha e air aoidheachd ann an
tigh Shimoim fear-deasachaidh leath-
air, làimh ris a' mhuir; neach 'nuair
a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios
ort; agus is maith a rinn thu teachd.
Air an aobhar sin tha sinne uile an

^a lìon-eudach. ^o oisnibh. ^p cumanta. ^r air am bheil deadh theistean.
^s re-ghèhl.

so a làthair am fianuis Dé, a dh'éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil eagalsan, agus a ta 'g oibreachadh fireantachd, taimeach aige.

36 An focal a chuir Dia gu clann Israeil, a' searmonachadh aith tre Iosa Criosd (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an deigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ùng Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' alànuchadh nan uile a bha air am foireigneachadh^t leis an diabhol: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, arson ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an tress là, agus nochd se e gu follaiseach,

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an deigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maithneas 'nam peacadh trid ainmean.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathar sin, thuirling^u an Spiorad naomh orrasan uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidmlich do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh

'sa thainig maille ri Peadar, iongantach mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirt-eadh air na Cinneachaibh mar an ceudna tiodhlac an Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne?

48 Agus dh'orduich e iad a bhi air am baisteadh ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fannuinn maille ri u laithean àraidh.

C A I B. XI.

1 Fhuaradh cron do Pheadar air son comhludair a ghleidheadh ris na Cinneachaibh: 4 tha e 'g innseadh a reusoin, agus tha sin a' tainneadh r'a luchd-dùidh. 19 Tha'n seisgeul air a sgaoileadh feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch. 26 Tha na deisciobail air an ainmeachadh 'nan Criosduidhean air tùs ann an Antioch, &c.

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Hierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoid ris.

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille ri u.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n t-iomlan an cèill doibh an ordugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann an cathair^a Iopa ri ùrnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhoir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir beannaibh^b; agus thainig i a'm' ionnsuidhe.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur qirre, thug mi fainear, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

^t thugadh fuidh cheannsal.

^u thuit. ^a baile. ^b oisibh.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh son nì coitichionn nò neo-ghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an ùr-ghràdh uair o nàmh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neo-ghlan^c.

10 Agus rinneadh so trì uairean: agus thogadh an t-ionlan a ris suas gu nàmh.

11 Agus feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea do m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhì orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an comh-ainm Pèadar:

14 Neach a labhras bràithre rinn, leis an saorar thu fèin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling^d an Spiorad naomh orrasan, mar òirne air tès.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-sana choimh-ionann tiòdh-laca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Crìosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia.

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thòid iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinneachaibh aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar^e a dh'èirich air son Stephain, gu ruig Phenice,

agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudhachaibh a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugachaibh, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid aireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearna.

22 Agus thainig sgeula air na nithibh sin gu clusaibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem: agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu h-Antioch.

23 Neach an uair a thainig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh stuagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu h-Antioch. Agus thar-ladh, gu'n robh iad rè bliadhna ionmlath air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad stuagh mòr; agus gu'n do ghoir-eadh Crìosdaidhean do na deisciobluibh air tès ann an Antioch.

27 Agus anns na làithibh sin thainig fàidhean o Hierusalem gu h-Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e tre an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile^f: nì mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmh-nadh a chur chum nam bràithrean a bha còmh-nuidh ann an Iudea.

30 Nì mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanair le làimh Bharnabais agus Shaul.

^c coitichionn. ^d thuit. ^e trioblaid. ^f na tìre uile.

C A I B. XII.

- 1 *The Rìgh Herod a' deanamh gear-
leanmhuinn air na Crìosdaidhibh, a'
marbhadh Sheumais, agus a' cur
Pheadair am prìosun, neach a ta air
a thoirt a mach le aingeal tre ùr-
nuighibh na h-eaglais: 23 The
Herod air a bhuailadh le h-aingeal,
agus a' bàsachadh gu truagh: 24
The focal Dé an dèigh a bhàis-san
a' soirbheachadh.*

ANIS mu'n àm sin, shì'n He-
rod an rìgh a làmhnan, a
dheanamh uile air dream àraidh do'n
eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas bràthair
Eoin leis a' chlaidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu'n
do thaitinn sin ris na h-Iudhachaibh,
chaidh e air aghaidh a ghilacadh
Pheadair mar an ceudna. (Agus
b'iad làithean an arain neo-ghoirtichte
a bh'ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e'm
prìosun e, agus thug se e r'a gleidh-
eadh do cheithir cheathrar shaighdear,
fa ròn a thoirt a mach do'n t-sluagh
an dèigh na cèisege.

5 Air an aobhar sin ghleidheadh
Peadar anns a' phrìosun: ach bha
bith-ùrnuigh^s air a deanamh leis an
eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'ail le Herod a
thoirt a mach, san oidhe sin féin
bha Peadar 'na chodal eadar dithis
shaighdear, ceangailte le dà shlabh-
ruidh: agus bha'n luchd-faire fa
chomhair an doruis a' coimhead a'
phrìosuin.

7 Agus feuch, thainig aingeal an
Tighearna air, agus dhealraich solus
anns a' phrìosun: agus air bualadh
taobh Pheadair dha, dhùisg se e, ag
ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a
cheanglaiche d'a làmhaidh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris,
Crìosraich thu féin, agus ceangail ort
do bhonn-bhrògan^h: agus rinn e mar
sin. Agus a deir e ris, Tilg t'fhall-
uingⁱ umad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean
se e, agus cha robh fhios aige gu'n
robh e fìot an ni a rinneadh leis an

aingeal: ach shaoil e gu'm bu tuis-
bean^l a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol tre 'n
cheud agus an dara faire, thainig iad
chum a' gheataidh iaruinⁿ a ta treòr-
achaidh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh
leis féin: agus air dol a mach dhoibh,
chaidh iad air an aghaidh tre an
sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-ain-
geal usith.

11 Agus an uair a thainig Peadar
chuige féin, thubhairt e, A nis tha
fhios agam gu fìrinneach gu'n do
chuir an Tighearn aingeal usith, agus
gu'n do shaoir e mi o làimh Heroid,
agus o uile dhùil pobuil nan Iudh-
ach.

12 Agus an uair a smuainich e air
a' chùis, thainig e gu tigh Mhuire
màthar Eoin, d'an comh-ainm Mar-
cus, far an robh mòran cruinn, agus
iad ri ùrnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a'
bualadh doruis a' gheataidh, thainig
gruagach d'am b'ainm Rhoda a
dh'èisdeachd.

14 Agus an uair a dh'athnìch i
guth Pheadair, tre aoibhneas cha
d'fhosgail i'n geata, ach ruith i stigh,
agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'na
sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha
thu air mbi-cheùll. Ach bha ise toirt
dearbh-chinnt^m gu'n robh e mar sin.
An sin thubhairt iad, 'Se 'aingeal a
ta ann.

16 Ach bhuaic Peadar a' bual-
adh an doruis: agus an uair a
dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e,
bha iad làn uamhas.

17 Ach air dhasan smèideadh orra
le a làmh iad a bhi 'nan tosd, chuir
e'n cèill doibh clonns a thug an
Tighearn as a' phrìosun e. Agus
thubhairt e, Innsibh na nithe so do
na bràithribh. Agus air dol a mach
dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do'n là bha
iomaireⁿ nach bu bheag am measg
nan saighdear, ciod a thachair do
Peadar.

19 Agus air do Herod iarraidh,
agus gun fhaotainn, rannsaich e an

^s gnàth-ùrnuigh, sìor-ùrnuigh. ^h chuarain. ⁱ do bhrat, 's eudach-
uachdair. ^l shealladh. ^m a' cathachadh. ⁿ buaireas.

luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh chum peanaís. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e comhnuidh an sin.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoin: ach thainig iadsan a dh'aon inntinn d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seomradair an rìgh a thoirt air an crann, dh'iarr iad sìth; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rioghail, agus na shuidhe air a rìgh-chaithir, labhair e gu deasbhriathrach riu.

22 Agus rinn an sluagh gairp, ag ridh, Is guth Dé so, agus cha ghuth duine.

23 Agus air ball bhual aingeal an Tighearn' e, do bhrìgh nach d'thug e a' ghleir do Dhia: agus dh'itheadh le cuimhìbh e, agus chaidh an deo as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearna agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Hierusalem, air dhoibh am ministeireachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an comhainm Marcus.

C A I B. XIII.

1 Tha Pòl agus Barnabas air an taghadh gu dol chum nan Cinneach.

7 Mu thimchioll Shergiuís Pauluis, agus Elimais an druidh. 14 A ta Pòl a' searmonachadh aig Antioch, gur e Issa an Crìosd. 42 Tha na Cinneach a' creidsinn; &c.

A NIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon d'an goirear Nìger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen, comhalta Heroid an Tetrarch; agus Saul.

2 Agus air bhì dhoibh ri ministeireachd do'n Tighearn, agus a' trosgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh a leth dhomhsa Barnabas agus Saul, chum na h-òibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trosgadh agus ùrnuigh a dheanamh, agus an làmh an a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibhsan a bhi air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air bhì dhoibh ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach: agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frithialaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad tre'n eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bariesus:

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chlainntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidh (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear ainm) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin air bhì do Shaul (da'n goirear Pòl) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhoil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach aguir thu do fhìradh shlighean dìreach an Tighearna?

11 Agus feuch a nis, tha làmh an Tighearna ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air; agus a' tionndadh m'an cuairt, dh'iarr e dream a threòraicheadh air làmh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaran an nì a rinneadh, chreid e, air dha bhì làn iongantais mu theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d'a chuideachd o Phaphos, thainig iad gu Pèrga na Pamphilia: agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Hierusalem.

14 Ach air dhoibhsan imeachd o Pherga, thainig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n

t-sionagag air latha na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagh agus nam Faidh, chuir uachdarain na sionagoige d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le làimh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobull so Is rail ar n-aithriche, agus dh'ardaich e'm pobull 'nuair a bha iad air choigreach ann an talamh na h-Eipht, agus le làimh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusaibh¹ anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrìos e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orrasan le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e dhoibh breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad rìgh: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, re dha fhichead bliadhna.

22 Agus air dha ean atharrachadh, thog e suas Diabhidh gu bhi 'na rìgh dhoibh; d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh mac Iese, duine a réir mo chridhe féin, a ni m'uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh, Slànuighear, eadhon Iosa:

24 Àir do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thrial², thubhairt e, An ti a ta sibh a' saolsinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach fii mi brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlaan fine Abraham, agus a mbeud agaibh air am bheil eagal Dé, 's ann

chugaibh³ a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chomhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhì aineolach aisan, agus air foclaibh nam Faidh a ta air an leughadh gach sàbaid, le euan a dhiteadh choimhlion siad iad.

28 Agus ge nach d'fhuair iad coire hais air bith ann, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirteadh ean gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha scriobhta ma thimchioll, thug iad a nuas o's chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marthaibh e:

31 Agus chunncas e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Hierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhasan do'a t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhe a' gheallaidh⁴, a rinn-eadh do na h-aithricibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia se dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e scriobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhacas, an diugh ghin mi thu.

34 Agus mar dhearbhadh gu'n do thog e suas e o na marthaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh cham truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh trèaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin a deir e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d'Aon naomha gu'm faic e truaillidheachd.

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd:

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhaic e truaillidheachd:

38 Uime sin biodh fhios agaibhse, fheara agus a bhràithre, gur ann tro'n duine so a ta maithneas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh:

39 Agus tridsan a ta gach neach a chroidcas air a shaoradh o na h-uile

¹ dh'altrum e iad.

² a thurus, a chùras.

³ ag innseadh deudh agéil duibhe eadhon a' gheallaidh.

nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhuir saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire uime sin, nach d'thig oirbh an ni a ta air a radh anns na Faidtibh,

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh^u: oir oibricheamaisa obair ann bhuir laithibhse, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagóg, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sabaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran de na h-Iudhachaibh agus do na proslitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad im-pidh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an latha sabaid a b'fhaighe, is beag nach do chruinnich am baile gu h-ìomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud^a, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh'fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhuir breth oirbh féin nach fu sibh a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearna dhuinn, ag ràdh, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàite gu ìomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gairdeachas, agus ghloirach iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha ordùichte chum na beatha maireannach.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna seadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich na mnàì chràbhach agus urramach, agus daoine^c uaisle^c na càthrach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thug iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thainig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an lìonadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

C A I B. XIV.

1 Tha Pòl agus Barnabas air an dèan-ruagadh o Iconium. 8 Tha Pòl aig Lистра a' leigheas a' chrìoplaich: uime sin mheasadh iad 'nan déibh. 19 Chlachadh Pòl: 21 chaidh iad trid ìomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobul ann an creidimh agus ann an faighidín: 26 agus air pilltinn gu h-Antioch dhoibh, dh'aithris iad na nithe a rinn Dia leis.

A GUS tharladh ann an Iconium, a' gu'n deachaidh iad arson a steach do shionagóg nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do na h-Iudhachaibh, agus mar an ceudna do na Greugachaibh.

2 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad a' sìmsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearna, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fainear comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmbaibh san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid dhiubh leis na h-Iudhachaibh, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh arson leis na Cinneachaibh, agus mar an ceudna leis na h-Iudhachaibh, maille r'an-uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

^u rachaidh as an t-ealladh.

^c tuit.

^b air an cur an ordugh.

^c prìomh dhaoine.

6 Nuair a thuig iadsan so, theich iad gu Lистра agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùcha m' an cuairt.

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Lистра duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich riamh.

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas.

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànan Licaonia, Tha na Dèe air teachd a nuas an cos-las dhaoine d'ar n-ionnsuidhne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir a bha fa chomhair an cathrachsan, tairbh agus blàth-fhleasgaidh clum nan geata, agus b'aill leis iobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstòil Barnabas agus Pòl so, reub iad an èudach, agus ruith iad a steach am meas an t-sluaigh, ag éigheach.

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais^e, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh diomhain sin chum an Dé bheo, a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta ann-ta:

16 Neach anns na llnuibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinneachaibh imeachd 'nan slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh naith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe so

dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun iobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thainig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus choimh-airlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile e, a' saòilsinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deiseobluibh m'a thimchioll, dh'éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile: agus air an là màireach dh'imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Lистра, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartaichadh anama nan deisciobul, agus ag earail f'orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagasg gur ann tre iomadh àmhghar is éigin duinn dol a steach do rìoghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh maille ri trosgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol tre Phisidia, thainig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as sin gu Antioch, an t-àit o'n d'earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimh-ion iad.

27 Agus an uair a thainig iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chèile, dh'aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e dorus creidimh do na Cinneachaibh.

28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deiseobluibh.

C A I B. XV.

1. Tha consachadh mòr ag éirigh mu thimchioll an timchioll-ghearraidh:

6 Tha na h-abstòil a' cumail comhairle m' an chùis sin, 22 agus a' cur orduigh na comhairle ann an

Mùrichibh chum nan eaglais. 36 Air do Phòl agus do Bharnabas bhi a' smuathnachadh air dol araon 'a dh'amharc am tràithre, chuir iad a mach air a chéile, agus dhealaich iad.

A GUS theagaisg dream àraidh a thainig a suas o Iudea, na bràithre, ag ràdh, Mur timchioll-ghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi air bhur slànuchadh.

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas connsachadh agus deas-bhoireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanair gu Hierusalem mu thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad tre Phenice, agus Shamaria, a' cur an céill iompochaidh nan Cinneach: agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thainig iad gu Hierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidimhich, ag ràdh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus aithneadh dhoibh lagh Mhaois a chòimhead.

6 Agus thainig na h-abstol agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboir-eachd, dh'éirich Peadar agus thubhsair e riu, Fheara agus a bhràithre, tha fhios agaibh o chionn fhada gu'n do ròghnuich Dia 'nar measgne, o'm' bheulsa gu'n chuinneadh na Cinnich focal an t-sòisgeil, agus gu'n creideadh iad,

8 Agus rinn an Dia d'an aithneadh an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar a thug e dhuinne;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'a' son uime sin a nis a ta sibh a' cur cathachaidh air Dia?, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh son chuid air n-aithriche no sinne comasach air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinna' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu saorair sinn anhuil mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan coinhar agus nam mìorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, éisidibh riumsa.

14 Chuir Simeon an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs, le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus da so tha briathra nam fàidh a' coimh-fhreagairt; a réir mar a ta e scribedhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a ris pàillius Dhaibhidh, a ta air tuiteam: agus togaidh mi a ris an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e:

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainmse, a deir an Tighearn, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Tha fios oibre féin uile aig Dia o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhrethse, nach cuir sinn mi-shuainhneas orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé:

20 Ach gu'n scriobh sinn d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truailidheachd iodhola, agus striopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Maois o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'ga shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach latha sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunncas do na h-abstolaibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu Antioch, maille

ri Pòl agus Barnabas; *caithon*, Iudas d'an comh-ainm Barsabas, agus Silas; daoine inbheach ann measg nam bràithre:

23 Agus scriobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstoil, agus na seanaircan, agus na bràithrean a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnich a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia.

24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne, gu'n do chuir dream àraidh a chaidh uainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh bhur inntinn, ag ràdh, *Gur càir dhuibh bhi air bhur timchioll-ghearradh*, agus an lagh a choimhead; do nach d'thug sinne a leithid sin a dh'àithne:

25 Chunncas duinne, air dhuinn bhi cruinn a dh'aon toil, daoine taghta a' chur d'ar ionnsuidhse, maille r'ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainme ar Tighearna Iosa Crìosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'innseas duibh na nithe ceudna le eainnt bheoil.

28 Oir: chunncas do'n Spiorad naomb, agus dhuinne, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh'uallaich ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachladh nithe a chaidh ìobradh do ìodholaibh, agus fola, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn libh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad; thainig iad gu h-Antioch: agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad sin, rinn iad gairdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhi do Iudas agus do Shilas nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh'earailich, agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh an sìt iad e na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunncas do Shilas comhnuidh a dheanamh an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna agus Barnabas ann an Antioch, a' teagag agus a' searmonachadh maille re mòran eile mar an ceudna, fòcail an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, chubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'àill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an comh-ainm Marcus leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh ean, a dh'fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riu chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin conspoid eatorra co dian, as gu'n do sgaradh o chéile iad: agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imich e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e tre Shiria agus Cilicia, a' neartachadh nan eaglais.

C A I B. XVI.

1 Tha Pòl a' timcheall-ghearradh Thimoteus: 7 air a ghairm leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich; 14 ag iompachadh Lidia: 16 a' tilgeadh a mach spioraid fìosachd: 19 uime sin tha e féin agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosun. 26 Tha dorsan a' phrìosuin air am fosgladh, agus an dorsair air iompachadh. 35 - Tha iadsan air an cur fa sgaoil.

AN sin thainig e gu Derbe agus Lистра: agus feuch, bha deisciobul àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac mnà àraidh do'n chinneach Iudhaich, a bha 'na creid-mheach; ach bu Ghreugach a b'ath-air dha:

2 A bha fa dheadh ainm aig na bràithribh a bha ann an Lистра agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a

dhol a mach maille ris; agus ghabh e agus thimchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin: oir bha fios ac' uille gu'm bu Ghreugach athair.

4 Agus mar a shìubhail iad tre na bailtibh, thug iad doibh na h-orduigh^m ean r'an coimhead, a dh'orduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad tre Phrìgia, agus thr Ghalatia; agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a bhairet san Asia,

7 An déigh dhoibh teachd gu Mìsia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia: ach cha do leig an Spiorad^m leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Mìsia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunnacas sealladh^a le Pòl san oidhche: Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e an sealladh, air ball dh'iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbhtuigsinn gu'n do ghairm an Tighearna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thainig sinn gu dìreach gu Samotracia, agus air an là 'na dhéigh sin gu Neapolis;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud^o bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b'ùr-threabhachas^p e: agus bha sinn a chòmhnuidh anns a' bhaile sin àithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh airmhne, far am b'abhàist ùrnuigh a dheanamh^t; agus air dhuinn suidhe, bhairet sinn ris na tnaibh a chruinnicheadh an sin.

14 Agus dh'èisd bean àraidh ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpur^s, o chatbair Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia; aig an d'fhos-

gail an Tighearna a cridhe, ionnas gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus a' uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh i oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhì dlèas do'n Tighearna, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhnuidh ann. Agus choimh-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum ùrnuigh, gu'n do thachair oirnn ban-traill àraidh, aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh:

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, 'S iad na daoine so seirbhisich an Dé a's ro-àirde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slainte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhì doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Crìosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin fèin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas^t am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mhargadh iad, chum nan uachlaran.

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghluidh a' bhaile, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhì 'nan Iudhachaibh,

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàth-anna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'èirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh; agus reub na h-uachdarain an eudach diubh, agus dh'àithn iad an sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am prìosun iad, a' toirt sparraidh do fhearcòimhead a' phrìosuin an gleidheadh gu tèarainte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosun

^m Spiorad Iosa. ^d teisbean, ^o prìomh. ^p cholamhuin; colony. ^s sag.

^t do thigh, ùrnuigh a bhì. ^e corcuir. ^t carba.

a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa se' cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidhche air do Phòl agus do Shìlas ùrnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia; agus chuala na prìosunaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor se gu'n do chrathadh bunaitean a' phrìosuin: agus air ball dh'fhoghladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh euibhreacha gach neach aca.

27 Agus air do fhear-coimhead a phrìosuin dùsgadh a codal, agus air faicinn dorsa a' phrìosuin fosgailte, tharruing e a chlaidheamh, air tìⁿ e féin a mharbhadh, a' bhaillinn gu robh na prìosunaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag ràdh, Na dean cron sam bith ort féin; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan, leum e steach, agus thainig e air chrith, agus thuit e sìos an làthair Phòil agus Shìlais;

30 Agus air dha an tabhairt a mach, thubhairt e, A mhaighstirean, cìod is còir domh dheanamh chum gu saorar^a mi?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid anns an Tighearn Iosa Crìosd, agus saorar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tighearna ris, agus rìusan uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin féin do'n oidhche, nìg e an creuchdan; agus bhaisteadh e féin, agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh iad, chuir e bord rompa, agus rinn e gairdeachas maille r'a theaghlach uile, a' creidsinn an Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir an luchd-riaghlaidh na maoir uatha, ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'innis fear-coimhead a' phrìosuin na briathra so do Phòl, Gu'n do chuir an luchd-riaghlaidh fios uatha sibhsa a leigeadh as: uime sin rachaidh a mach, agus imichibh an sth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh dhoibh ar agiùrsadh gu follaiseach gun ar dìteadh, agus gur Romhanaich sinn, thig iad am prìosun sinn; agus a nis an b'aill leo ar cur a mach os losal? ni h-eadh gu deimhin; ach thigeadh iad féin agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na briathra sin do na h-uachdaramaibh; agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thainig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh an toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a' phrìosun doibh, chaidh iad a steach do thigh Lidia: agus an uair a chunnaic iad 'na bràithre, thug iad comhfhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

C A I B. XVII.

- 1 Tha Pòl a' searmonachadh aig Te-salonica, 4 far am bheil cuid a' creidsinn, agus cuid eile a' deanamh geur-leanmhuinn air. 10 Tha e air a chur gu Berea, agus a' searmonachadh an sin. 13 Tha geur-leanmhuinn air a dheanamh air; 15 tha e teachd gu baile na h-Aithne, agus a' deasboireachd, agus a' searmonachadh dhoibh an Dé bheo: 34 tha cuid air an ìompachadh gu Crìosd.

A NIS air dhoibh imeachd tre Amphipolis, agus Apolonia, thainig iad gu Te-salonica, far an robh sionagag aig na h-Iudhachaibh.

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air trì làithibh sàbaid reusonaich^b e riu as na scrìobtuiribh,

3 Cam fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b'èigin do Chrìosd fulang, agus éirigh a ris o na marbhaibh: agus gur e an t-Iosa so a ta mise a' searmonachadh dhuibh, Crìosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Shìlas: agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnàibh inbheach àireamh nach bu bheag.

^a fa rùn. ^b tearann, slànmuichear. ^c thageir.

5 Ach air do na h-Iudhachaibh mi-chreideach bhi air am brosnachadh le tñùth^c, ghabh iad d'an ionnsuidh droch-dhaoine àraid do na corraibh-margaidh^e, agus air tionall cuid-eachd moire dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chùile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'farr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair iad iad, tharuing iad Iason, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhàile, ag éigheach, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os cionn, air teachd an so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd : agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas^e fo'n t-sluaigh, agus fo uachdarain a' bhàile, nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus air gabhail urrais^f dhoibh o Iason, agus o chach, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea : agus air teachd dhoibhsan an sin, chaidh iad a steach do shionagag nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'usaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan scriobhair gach aon là, a dh'fheuchainn an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh : agus mar an ceudna do mhnàibh naisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thainig iad an sin mar an ceudna, a' brosnachadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara : ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu baile na

h-Aithne^e; agus air faghail aithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidhean mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh ri sin an Aithne, bha a spiorad air a bhrosnachadh^h ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn iodhol-soraich.

17 Air an aobhar sin rinn e deas-boireachd ris na h-Iudhachaibh, agus ris na daoineibh cràbhach anns an t-sionagag, agus air a' mhargadh gach là ri sin an a' thachair air.

18 An sin thugⁱ feallanaich i àraidh do na h-Epicuraich, agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b'ail leis an fhear blith-bhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosuail gu bheil e a' searmonachadh dhèe coimheach; do bhrìgh gu'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh^l so, a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluas : b'ail leinn uime sin fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt nam measg, an ùine ri ni air bith eile, ach ri innseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seamh do Phèl am meadhon Areopagus, thubhairt e, A muinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nitheibh cràbhach thar tomhas :

23 Oir air dhomh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nitheibh naomha, fhuair mi altair air an robh an scriobhadh so, DO'N DIA NEO-AITHNICHTE. Uime sin ean d'am bheil sibh a' deanamh acaidh gun eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e fùin Tighearna nèimbe agus na

^c farmad, eud. ^d do'n ghràisg. ^e tuairgne, gluasachd. ^f daingneachaidh. ^g Athens. ^h Sasg. ⁱ bhuaireadh. ^j daoine fighlùnta, eag-naidhean. ^k pòrta.

talmhainn, cha 'n'eil e gabhail còmh-nuidh ann an teampulibh làmh-dheanta :

25 Ni mò a bheirear aoradh dha le làmhhaibh dhaoine, mar gu'm biodh uireasbhuidh nì sam bith air; oir is e féin a ta tabhairt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe:

26 Agus rinn e dh'aon fhuil uile chinnach dhaoine, chum iad a' ghabhail còmhnuidh air aghaidh na talmhainn uile, agus shonraich^m e na h-amanna roimh-orduichte, agus crìochanna an àite-còmhnuidh;

27 Chum gu'n iarraidh iad an Tighearn, dh'fheuchainn an tarladh dhoibh, le mìn-rannsachadh, gu'm faigheadh iad e, ge nach 'eil e fada o gach aon againn:

28 Oir annsan tha sinn beo, agus a' gluasad, agus tha ar bith againn; mar a thubhairt mar an ceudna dream àraidh d'ar bàrdaibh féin, Oir is sinne fòs a ghinealsan.

29 Uime sin do bhrìgh gur sinn gineal Dé, cha chòir dhuinn a shaoilsinn gu bheil an Diadhachd cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgiod, no ri cloich, nithe a ghearradhⁿ le h-eal-adhain agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an àineolais so, tha e nis ag àithneadh do na h-uile anns gach àit aithreachas a dheanamh:

31 Do bhrìgh gu'n do shuidhich e là anns an toir e breth air an t-saogh-al am fireantachd, tre'n duine sin a dh'orduich e; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile dhaoineibh, le esan a thogail suas o na marbh-aibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh, rinn cuid diubh fanoid: ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu'n nì se.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoineibh ris, agus chreid iad. Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagach, agus bean d'ann b'ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

C A I B. XVIII.

1 Tha Pòl ri obair le a làmhaidhⁿ féin, agus a' searmonachadh do na Cinneachaibh ann an Corintus: 9 Tha'n Tighearn a' toirt misnich dha ann an taisbean: 12 tha e air a chasaid an làthair an uachdaran Ghallio, ach air a teig'as: 18 'na dhéigh sin, a' dol o bhaile gu baile, tha e a' neartachadh nan deis-ìohul, &c.

AN déigh nan nithe so, dh'fhàg Pòl baile na h-Aithne, agus thainig e gu Corintus;

2 Agus fhuair e Iudhach àraidh, d'am b'ainm Aculla, a rugadh ann Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r'a mhnaoi Priscilla, (a chionn gu'n d'orduich Claudius do na h-Iudhachaibh uile an Ròimh fhàgail) agus thainig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon cheird riu, dh'fhan e maille riu, agus bha e ag obair (oir bu cheird doibh bhi deanamh phàilliuna.)

4 Agus thagair^o e anns an t-sionagag gach aon là sàbaid, agus chuir e lempidh air Iudhaich agus Greug-aich.

5 Agus an uair a thainig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu'm b'e Iosa an Crìosd.

6 Agus an uair a chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e eudach, agus thubhairt e riu, Biodh bhuir fuil air bhuir ceann féin; tha mise glan: a so suas théid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chaidh e as sin, agus thainig e gu tigh duine àraidh, d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh e thigh làimh ris an t-sionagag.

8 Agus chreid Crispus, prìomhⁿ uachdaran 'na sionagoige anns an Tighearna, maille r'a theaghlach uile; agus chreid mòran do na Corintian-aich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh^r san oidhche, Na

^m shuidhich. ⁿ a' fhuil, a' ghrèbhachadh. ^o reusnach. ^r àrd. ^r taisbean.

biodh eagal ort, ach labhair, agus na bhé d' thoed :

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, ehum do chron a dheanamh : oir a ta mòr shluagh agamsa anns a' bhaile seo.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sea mìosan, a' teagasg focail Dé nam measg.

12 Agus an uair a bha Gallio na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanaise.

13 Ag ràdh, Tha'n duine so a' comhairleachadh dhaoine aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhoghladh a bhéil, thubhairt Gallio ris na h-Iudhaich, Nam b'eucoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlainn leibh :

15 Ach ma's ceisd a ta ann timchoill fhocla agus ainmeanna, agus phur lagha féin, anabhaircibh féin air sin ; oir cha'n aill leamsa bhi m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o caithir a' bhreitheanaise.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionag-oige, agus ghabh iad air an lathair caithir a' bhreitheanaise : agus cha do ghabh Gallio suim do nì sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fàstast ùine mhaith a' bhaile sin, agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscilla agus Aculla ; an déigh a cheann a bhearradh a ann an Cenchrea : oir bha mòid air.

19 Agus thainig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iadsan an sin : ach chaidh e féin a steach do'n t-sionag-og, agus reusonaich e ris na h-Iudhaich.

20 Agus an uair a dh'iarr iad air

fuireach maille riu ni b'fhaide, cha d'aontaich e.

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach son chor an fhéid^t so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem : ach pillidh mi a ris d'ar ionnsuidhse, ma's toil le Dia, Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thainig e tìr aig Cesa-rea, agus air dha dol suas agus fàil^t a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu h-Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e r^t tamuill an sin, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh^u tre tìr Ghalatia uile agus Phrigia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thainig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d'am b'ainm Apollos, a rugadh an Alesandria, duine deas-bhriathrach, agus cumhachdach anns na scriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearna ; agus air dha bhi dian^a na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearna, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Aculla agus do Phriscilla a chluinn-tinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mùnich iad dha slighe Dhé a' bu choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris : neach, air dha teachd, a riun comhnadh mòr riu-san a chreid tre ghràs.

28 Oir le mòr dhìchioll rian e deasboireachd^c ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a' dearbhadh leis na scriobtuiribh, gur e Iosa an Crìod.

C A I B. XIX.

6 Tha an Spiorad naomh air a thubhairt le Iudhaibh Phòil. 9 Tha na h-Iudhaich a' toirt toibheim d'a theagasg, a ta air a dhàingneach-

^a a lomadh. ^t an fhéid. ^u an eagar. ^a teth. ^b gòghnath, congnamh.

^c le mòr abairt thàgair e.

adh le mìorbhuilidh. 13 Tha na h-Iudhaich a bha cur spiorada fa gheasaibh air am buaidh leis an Diabhol. 19 Tha leabhraiche druidheachd air an losgadh, &c.

AGUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol tre na crìochealbh uachdarach, gu'n d'fhàinig e gu Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh, 2. Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chual- e sinn uiread as am bheil Spiorad naomh ann.

3. Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-slaugh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéighsan, sin r'a ràdh, ann an Iosa Crìod.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a lèmh an a chur orra, thainig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchoill dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do'n t-sionagag, agus labhair e gu dàna rè thri mìosa, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuinneas do rioghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadhaicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-slighe sin an lathair an t-sluagh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an scoil neach àraidh d'am b'ainm Tiranus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghrengaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuillean nach bu bheag le lèmhaidh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'fhugadh o chorpsean chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fa gheasaibh, os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fa gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmanachadh.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach àraidh, aon do na h-àrd shagartaibh, seachdhnar mìtac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl: ach cò sibhise?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha lèmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lommoechd agus reubta.

17 Agus fhuair 'na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greug- aich a bha thàmh ann an Ephesus fìos air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thainig mòran diubhsan a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianais nan uile: agus dh'àir- eamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle donn airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearna.

21 Agus an uair a choimhlionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd tre Mhacedonia; agus Achaia, dol gu Hierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Ròimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubhsan a bha frithealadh dha, Timoteus, agus

d a' cur spiorada fa mhionnaibh, a' tilgadh a mach spiorada.

Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e fèin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'èirich mu'n àm sin iomairt^c nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius ann, a bha deanamh theampull airgid^d do Dhi-ana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde.

25 Agus air dha iadsan a chruinn-eachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird ri, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas^e againne:

26 Os barr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha'n e mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr^b san Asia uile, ag ràdh, Nach dèe iad a nìthear le làmbhaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deantar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuir-ear teampull na bain-dé mòire Di-ana an neo-pris, agus gu claoidhear a mdrachdsa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, Bonadh le feirg iad agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaraibh na h-Asia a bha 'nan càirdibh dha, fios chuige, a' guidheadh air nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaoth uime sin cuid diubh son ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional tre a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thainig iad cuideachd.

33 Agus tharuing iad a mach

Alecsander as an t-sluaigh^f, air bhì do na h-Iudhachaibh 'ga iomair rompa. Agus smèid Alecsander le làimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluaigh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b'Iudhaich e, rinneadh ard iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaothaich, Is mòr Diananan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùnaich an cléireach^g an sluaigh, thubhairt e, Fheara Ephesus, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil cathair^h nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'a bhain-dia mhòir Diana, agus do'n dealbh a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nìthe so, is còir dhuibhse bhì ciùh, agus gus ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ge nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ar bain-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh rèidh dhoibh, agus tha uachdarain ann; agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceis sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dlìgheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhì air ar n-agairst air son ceannairc air an là'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheadas sinn a thoirt seachd mar aobhar a' chruinn-eachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

C A I B. XX.

1 Tha Pòl a' dol do Mhacedonia:

7 Tha e frithealadh suipeir an Tighearna, agus a' searmanachadh:

9 air do Eutichus tuiteam sìos an cruth mairbh, thogadh suas beo e.

17 Tha Pòl aig Miletus a' giùrm seanairean na h-eaglais an ceann a chéile, ag innseadh dhoibh ciod a bha gu tachairt dha fèin, &c.

A GUS an déigh do'n chomh-ghair^m agur, ghairn Pòl na

^c buaireas. ^f deulbh-theampull.

^d Cléireach-scriobhuidh a' bhail.

^g saibhreas. ^h air bheag nìthe.

ⁱ baile. ^m bhuaireas.

deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh^a, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol tre na crìoch-aibh sin, agus mòr earail a dheanamh orra, thainig e do'n Ghréig.

3 Agus dh'fhan e an sin trì mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach^a air a shon, agus e air tì^o dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn tre Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romh-ainne, dh'fheith iad ruinn ann an Tross.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoir-ichte, agus thainig sinn d'an ionn-suidhsan gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud là do'n t-seachd-uin, air do na deisciobluibh cruinn-eachadh an ceann a' chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, air bhi fuidhe^p imeachd uatha air an là maireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seomar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha òganach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rè fad a' searmonachadh, shàraicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thuit e air, agus air dha a glacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid^u oirbh; oir a ta anam ann.

11 Agus air dol suas da a ris, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e riu rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-oganach

agus e beo, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin: oir is ann mar sin a dh'orduich e, a' cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach e, agus thainig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as-sin, thainig sinn air an là maireach fa chomhair Chiois; agus air an latha 'na dhéigh sin thainig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillum; agus air an latha b'fbaige thainig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarlaidh dha mòile a dheanamh anns an Asia: oir bha deifir air^s, chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air latha na Cuingeis.

17 Agus air cur fios o Mhiletus gu h-Ephesus, ghairm e d'a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uair a thainig iad d'a ionnsuidh, thubhairt e riu Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nar measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thainig mi do'n Asia,

19 A' deanamh seirbhìs do'n Tigh-earn leis gach uile irioslachd inntinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhach:

20 Agus cionnus nach do ghleidd mi ni sam bith am folach a bha feumail dhuibhse, gum a nochdadh dhuibh, agus gun sibhse a theagasg am follas, agus o thigh gu tigh,

21 A' deanamh fianuis araon do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus mu chrèidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Crìosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Hierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharlas dhomh an sin:

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis

^a an glacadh 'na uchd. ^b a' luidhe am folach, am plaid. ^c a rùn air.

^p agus a rùn air. ^u buaireas. ^s rinn e cabhag.

anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geumbliechan agus trioblaidean^a a' feitheamh orn.

24 Ach cha 'n eil suim agam do nì air bith, mi mò mheasan m'anam fèia luachmhor dhomh, chum gu crìoch-naich mi mo thuras^b le h-aoibhneas, agus gu coimhèion mi a' mhinistireil-eachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do sboigeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhsè uile, measg an d'innich mise a' searmanachadh rìoghachd Dha, mo ghnàis nì's mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis dèibh^a air an là'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimheadb dhuibh, a bheathachadh eaglais Dhé^c, a cheannaich e le fuil féin.

29 Oir a ta fhios agamsa air so, an déigh m' imeachdsa gu'n d'thig madruiddh-affaidd gharga 'nar measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhuibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguit mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidheche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur togail suas, agus oighreachd a thoirt dhuibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgiod, no or, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhritheil na làmhnan so do m'uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h uile - nithe dhuibh, gu' ann le saothrachadh mar so is còir dhuibh còmhnaidh a dhean-

amhriu-san a ta annam^c; agus focail an Tighearna iosa a chumhneachadh, mar a thubhairt e. Tha e nì's beannuichte mi a thabhairt na gabhail.

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e féin air a ghluinibh, agus rinn e ùrnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuid iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son nam briathar so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghndis-san nì's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

C A I B. XXI.

1 Cha ghabh Pòl comhairleachadh e dhol gu Hierusalem. 3 Ma Philip an wisgeulaiche, agus a' cheuthrar nigheun a bha 'nam ban-fhàidh^b.

17 Tha Pòl a' teachd gu Hierusalem, 27 far am bheil e air a ghlacadh agus an cunnart mòr; &c.

A GUS air dhuinn dealachadh a riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thainig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là marreach gu Rhodes, agus as sin gu Patara.

2 Agus air dhuinn fong fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus flàgail air an làirmh ehl, sheòl sinn gu Siria, agus thainig sinn tìr aig Tirus: oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean: muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Hierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaich-eadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thriall sinn romhainn, agus thainig iadsan uile maille ri mnaibh sin ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile: agus leig sinn air ar gluinibh sinn air an traigh, agus rinn sinn ùrnuigh.

^a amhghair. ^b thriall, chluen. ^c gabham sibhsè mar fhianuisibh.
^d easbhigan. ^e eaglais an Tìrhearna. ^f lag

6 Agus an déigh dhuibh ar cead a ghabhail d'a chéile; chaidh sinn do'n Iuing; agus phill iadsan d'an tigibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turus^f o Thirus, thainig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh'fhan sinn son latha maille ri u.

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thainig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh Philip an t-soisgeulach, (a bha do'n t-seachdnar) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aigesan, òighean, a bha ri fàidhead-airnachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làitubh an sin, thainig a nuas o Judea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus air teachd dha d'ar ionn-suidhne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmh an agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so a deir an Spiorad naomh, Is ann mar so a cheanglas na h-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmh-aibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Hierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe? air a ta mise ullamh cha'n e mhàin gu bhi air mo cheangal, ach 'eadhon. gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, aguir sinne, ag ràdh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nas làithean so air dhuinn bhi ullamh^g, chaidh sinn suas gu Hierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thainig sinn gu Hierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath là, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làth-air.

19 Agus air dhasan fàilte chur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le mhinistireilachd-san am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan so, thug iad glòir do'n Tighearna b, agus thubhairt iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia lìon mille do na h-Iudhachaibh a ta creidsinn, agus tha iad uile ro eudhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhachaibh uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thrèigsinn, ag ràdh ri u, Nach còir dhoibh an clann a thimchioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàthi.

22 Ciod uime sin a nithear? Gun teagamh, 's éigin do'n t-sluagh cruinneachadh: air cluinnidh iad gu'n d'thainig thu.

23 Uime sin dean so a deir sinne riut: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil mòid;

24 Beir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille ri u, agus dean cos-tus^h leo, chum gu bearr^{ia} iad an cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchiollsa, ach gu bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, scriobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh ìobradh do ìobholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachda, agus o striopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhi air a ghlanadh maille ri u, chaidh e steach do'n tèampull, a' foillseachadh coimhlionaidh làithean a ghlanaidh,

^f triall, taisdeal, cùrsa. ^g thog sinn ar n-airneis, agus &c. ^h do Dhia, a réir gnàthama [an lagha.] ⁱ caitheamh, cosgus. ^m lom.

gus an d' thugadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithⁿ air an coimhionadh, air do na h-Iudhach-aibh o'n Asia esan fhaicinn san team-pull, bhrosnaich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israel, cuidichibh: is e so an duine a ta teagaag nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os barr, thug e steach Greugaich do'n team-pull, agus shalaidh e'n t-ionad naomha so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaisheadh am baile gu h-ionmhan, agus ruith an sluagh chuid-eachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an team-pull e: agus air ball dhùineadh na dora.

31 Agus an uair a b'àill leo a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd cheannaird na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chéile^o.

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thainig an t-àrd cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'aithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ní, agus cuid eile ní éile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd na cuise a thuigsinn air son na h-àrd bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thainig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr shluagh e, a' glaochaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhí air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd cheannard, An cead domhsa ní a labhair riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Gréigis?

38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin a thog ceannairc roimh na làitibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaich?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha m' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus ghuidheam ort, thoir cead domh labhair ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòl seasamh air an staidhir, sméid e le làmh air an t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd: agus air fantuinn ro thosdach dhoibhsan, labhair e riu sa' chànan Eabhruidhich, ag ràdh.

C A I B, XXII.

1 Tha Pòl gu pailt a' cur an cèill cionnus a dh'iompoicheadh chum a' chreidimh e, 17 agus a gha'rm-eath e chum na h-abstolachd. 22 Ag dhasan na Cinnich ainmeachadh, thog am pobull aon ghàir ris: 24 Bha e gu bhí air a sgiùrsadh; 25 ach air dha a chòir-shaorsa mar Romanach agairt, leigeadh as e.

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisidhse ri m' dhìon-chainnt^p ribh a nis?

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n do labhair e riu sa' chànan Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)

3 Is Iudhach mise do rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh'oilleadh^r sa' bhaile so, aig cos-aibh Ghamaliel, agus a theagaisg-eadh gu coimhionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus rinn mi geur-leannmuinn gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal

ⁿ cha mhòr. ^o fa bhuaircas. ^p mo leithisgeul.

^r thogadh suas.

fhear agus bhàin, agus 'gan tarraing gu prìosun:

5 Mar a ni an t-àrd shagart mar an ceudna fianuis domh, agus comhairle nan seanair uile; o'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha'n sin a thoirt ceangailte gu Hierusalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhomh bli^g imeachd, agus a' druideadh ri Damascus mu mheadhon-là, gu'n do dhealraich gu h-obann ò neamh solus mòr mu'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leannmhuinnse?

8 Agus fhearagair mise, Cò thu, a Thighearna? Agus thubhairt e rium, is mise Iosa o Nasaret, air am bheil thus a' deanamh geur-leannmhoine.

9 Agus chuinnic na daoinne a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal; ach cha chual iad guth an ti a labhair riumsa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearna? Agus thubhairt an Tighearna rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'orduicheadh dhuits' a' dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghlòir an t-soluis sin, air dhomh bhi air mo theorachadh air làimh leosan a bha maille rium, thainig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh d'am b'ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theistean aig na h-Iudhachan uile a bha chònmuidh an sin,

13 Teachd an' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium, A Shaul a bràthair, gabh do radharc. Agus air an uair sin féin dh'amhairc mi suas air.

14 Agus thubhairt esan, Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t-Aon

cotromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a't'fhiannuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearna.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Hierusalem, agus a bha mi a' deanamh ùrnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad a Hierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theistean mu m' thimchiollsa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearna, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosun, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagag iadsan a chreid annadasa.

20 Agus an uair a dhòirteadh full do mhairtirich^s Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinnach.

22 Agus dh'éisid iad ris gus an fhocal so, agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine; oir cha chòir e bhi beò.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh an eudaich, agus a' tilgeadh luathre san athar^t,

24 Dh'àithn an t-àrd cheannard esan a thoirt do'n chaisteal, ag orduicheadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaochaidh mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ri a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhiteadh?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd cheannard, ag ràdh, 'Thoir faineas cìod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin air teachd do'n àrd cheannard d'a ionnsuidh, thubhairt e ris, Innis domhsa, an Romhanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh: agus ghabh an t-àrd cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.

30 Agus air an là màireach, air dha bhli togarrach air fìos cinnteach fhaotainn cìod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' curas a leth, dh'fhuasgail se e o a chuibhreachaibh, agus dh'èithn e do na h-àrd shagairtaibh agus d'an combairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

C A I B. XXIII.

1. Tha Pòl a' togradh a chùis. 2 Tha Ananias ag orduchadh a bhualadh. 7 Connasachadh am measg a luchd-casaid. 11 Tha Dia a' toirt misnich dha. 14 Tha feall nan Iudhach an aghaidh Phòil air a nochdadh do'n àrd cheannard. 23 Tha e' gachur gu Felics an t-uachtaran.

A GUS air dearcadh do Phòil air a' chomhairle, thubhairt e, Fhear a agus a bhràithre, annas uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'èithn an t-àrd shagart Ananias dhoibhsan a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha,

agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt anacainnt^a do àrd shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam^b, a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd shagart e: oir a ta e scriobhta, Na labhair olc mu uachdaran de phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle. Fheara agus a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann a' leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'èirich comhstribh eadar na Phairisich agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional an aghaidh a chéile.

8 Oir a deir na Sadusaich nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh^c.

9 Agus dh'èirich gaird mhòr: agus air seasamh suas do na scriobhuichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Cha 'n'eil sinne faotainn^c crou air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'èirich connasachadh mor eatorra, air do'n àrd cheannard bhi fa eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'èithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis a'm' thimchiollsa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich an ceann a chéile^f, agus chuir

^a cèineadh. ^b Cha d'thug mi faineas. ^c gan aideachadh le chéile.

^d ielach. ^e faghail, faghainn. ^f rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chéile.

siad iad féin fa mhallachadh, ag raddh, nach itheadh agus nach oladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os cionn dà fhichead fear a rinn an coimh-mhionnachadh so.

14 Agus thainig iad chum nan àrd shagart, agus nan seanair, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fa àrd mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibhse maille ris a' chomhairle air an àrd cheannard, gu'n d'thugadh d'ar ionnsuidhs' e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m'a thimchoill: agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n d'thig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach^s so, thainig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòil.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd cheannaird; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e chum an àrd cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosunach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a't'ionnsuidhse, aig' am bheil ni-eigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaigneas maille ris, agus dh'fhiosraich e d'eth, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomhsa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n d'thugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-eigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os cionn dà fhichead fear dhiubh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fa mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad

e: agus a nis tha iad ullamh, a feitheamh re gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e dha, ag raddh, *Fauch*, nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe sp dhomhsa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus trì fichead marcach, agus dà cheud fear-sleadha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tèaruinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus scrìobh e litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisis, chum an uachdarain ro oirdheir Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaichibh, agus an uair a bha iad air tì a mharbhadh, thainig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhí toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a' t'ionnsuidhs' e, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach chis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a'd làthairse. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là maireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad

an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran an litir, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bhà e,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choinhead ann an talla-breitheanais Heroid.

C A I B. XXIV.

1 *Air do Phòl a bhà air a chasaid le Tertullus an cainntfhear, 10 tha e freagairt air a shon féin thaobh a chaitheamh-beatha agus a theagaisg: 24 Tha e gearmonachadh Chrìosd do'n uachdaran agus d'a mhnaoi. 26 Tha sùil aigeas ri ceannach uaithe, ach an diomhanas: 27 fa dh'ireadh, 'nuair a chuireadh as a dh'ruchd e, tha e fàgail Phòil am prìosun.*

AGUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus fear-thagraidh à àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdaran an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairneadh a smach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Dho bhrìgh gu bheil sinn tridse a' mealtuinn mòr shìochaint, agus gu'n d'rinneadh iomadh deadh ghniomh do'a chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus gach àit, Fhelics ro oirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n eisd thu rinn gu h-athghaoraid.

5 Oir fhuair sinn am fear so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh nan Iudhaich uile gu ceannaire air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair

an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'àill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin.

7 Ach air teachd do Lìsias an t-àrd cheannard oirn, thug é le mòr ainneart as ar làmhaidh e,

8 Ag 'àithneadh d'a luchd-casaid teachd a'd' ionnsuidhse; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotinn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithes sin mar sin.

10 An sin air do'n uachdaran smèideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhìneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam gu robh thusa re mòrain bhliadhna a'd' bhreitheamh air a' chinneach so:

11 Oir feudaidd tu fios fhaotainn, nach mò na dà latha dheug o chaidh mi suas gu Hìerusalem a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnachadh an sluagh gu ceannaire, aon chuid sna sìonagogaibh, no anns a' bhaile.

13 Nì mò is urrainn iad na nithes a dh'earbhadh a tha iad a' cur as mo leth.

14 Ach 'aidicheam so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iad an saobh-chreidimh, a dheanamsa a' fad do Dhia m'athriche, a' creidsinn nan uile nithes a ta scrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh:

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n d'thig aiseirigh nam marbh, nam firean a son agus nan neo-fhìrean.

16 Agus an so saothraicheam a ghnàth coguis neo-lochdach a bhi agam thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thainig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, gun bhuaireas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhà na se a'd' làthairse, agus m'agairt, nam

a cainnt-fhear. i brosnachadh. k coimh-fhios, coisnens.

bhiodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir^m sam bith annamsa, 'nuair a sheas mi an láthair na combhairle.

21 Mur h-ann a mháin air son an son fhocail se, a ghlaodh mi a'm' sheasamh^m nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an dingh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so; air dha eólas ní bu diongmhálta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dail iad, ag rádh, 'Nuair a thig Lisias an t-árd cheannard a nua, lán-rannsaichidh mi^a bburcús.

23 Agus dh'aithn e do cheannard, ceud Pól a ghleidheadh, agus e bhi fhuasgailt^a aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithéaladh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh láithean áraidh, 'nuair a thainig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha' na Ban-Iudhach, chuir e síos air Pól, agus dh'éis e ris mu thimchioll a' chreidimh^o ann an Críost.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhéasantachd, stuaim^p, agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagál mór, agus fhreagair e, Imich romhad an tráth-sa; 'nuair a bhios úine agam, cuiridh mi síos ort.

26 Bha dúil aige mar an ceudna gu rachadh airgid a thoirt da le Pól, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e síos air ní bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhá bhliadhna bhi air an coimhlíonadh, thainig Porcius Festus an áit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhachaibh^r, dh'fhág e Pól ceangailte.

C A I B. XXV.

2 Tha na h-Iudhaich a' casaid Phòil an láthair Fhestuis: 8 Tha e freagairt air a shón féin, 11 agus a' togail a chúis gu Cesar, &c.

A NIS 'nuair a thainig Festus do'n mhór-roinn^s, an ceana trí láithean chaidh e suas o Chesarea gu Hierusalem.

2 Agus nochd an t-árd shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na láthair an agniadh Phòil, agus chuir iad impidh air.

3 Ag iarraidh fábhóir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e síos air gu Hierusalem, agus iad a' dheanamh feall-fholach^t chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chóir Pól a ghleidheadh ann an Cesaarea, agus gu'n rachadh e féin an sin gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iad-sa 'nár measg a dh'fheudas, síos maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantiunn 'nam measg os cionn deich láithean, chaidh e síos do Chesarea, agus air an lá maireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanaís, agus dh'aithn e Pól a thoirt a láthair.

7 Agus an uair a thainig esan, sheas na h-Iudhaich a thainig a nua o Hierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lionmhóra agus móra a leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no'n aghaidh an teampuill, no'n aghaidh Chesair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-intiunn a thoirt do na h-Iudhachaibh, fhreagair e Pól, agus thubhairt e, An aill leatsa dol suas gu Hierusalem, agus an sin dol fa bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo láthairse?

10 An sin thubhairt Pól, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanaís Chesair, far an coir breth a thoirt orm: air na h-Iudhachaibh cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta síos agadsa.

^m mi-ghnómh.

ⁿ bithidh lán fhios agam air.

^o na creidimh.

^p measarrachd.

^r gnómh taitneach a dheanamh do na h-Iudhachaibh.

^s carruinn; province. ^t plaid-luidhe.

11 Oir ma tha mi dèanamh co-
coir, agus ma rinn mi ni sàmh bith a
thoill bàs, cha 'n'eil mi diultadh bàs
fhulang; ach mur 'eil ni sàmh bith
dhiubh sin ^{far} a tha iad so a' cur as
mo leth, cha'n fheud duine sam bith
mo thoirt thairis doibh^u. Tha mi
togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an dèigh do Fhustus labh-
air ris a' chomhairle, fhreagair e, An
do thog thu do chùis gu Ceasar?
Gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh
seachad, thainig Agripa an rìgh
agus Bernice gu Cesarea a chur
sàlta air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean
a chaitheadh an sin, chuir Festus
cùis Phòil an cèill do'n rìgh, ag ràdh,
Dh'fhàgadh duine àraidh le Felice
'na phrìosunach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann
an Ierusalem, rinn na b-àrd shagairt
agus seanairean nan Iudhach casaid
rium, ag iarraidh binne^a 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh
eo, Cha'n e gràth nan Ròmhanaich
duine sam bith a thoirt thairis chum
mìlaidh^b, gus am bi sig an neach a
tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh
ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom
sige air e fèin a shaoradh o'n choire
a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a thainig iad
arson an so, gun mhòille mise bith
shuidh mi air an là màireach sa^c
chaitheir-bhreitheanaidh, agus dh'àithn
mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd
tagraidh m'a thimchioll, cha do chuir
iad coire air bith as a leth do na
nithibh a shàil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh
'na aghaidh mu thimchioll an cruide-
imh^c fèin, agus mu thimchioll Iosa
àraidh, a fhuair bàs, neach a thubh-
airt Pòl a bhi beo.

20 Agus a chionn gu robh mise
amharusach mu thimchioll an leithid
sin do cheisidibh, dh'fheòraich mi
dheth^d am b'àill leis dol suas gu Hie-
rusalem, agus an sin dol fa bhreith-
eanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'arr Pòl a
choimhead gus am fiosraicheadh a
chùis-mam le Augustus, dh'àithn mi e
bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn
gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri
Festus, B'àill leamsa fèin an duine
so chluinntinn. Am màireach, a deis
eam, clannaidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach,
'nuair a thainig Agripa, agus Ber-
nice, le mòr ghreadhnachas, agus a
chaidh iad a steach 'maille ris na
b-àrd cheannardaibh agus prìomh-
dhaoineibh na cathrach do'n ionad
éideachd, air do Fhustus àithne a
thoirt, tangadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh
Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a
ta làthair an so maille ruinn, tha sibh
a' faicinn an duine so, mu'n do chuir
sluagh nan Iudhach uile impidh
ormsa, arzon ann an Ierusalem, agus
an so, a' glaochaich nach bu chòir e
bhi ni b'fhaide beo.

25 Ach an uair a thuing mise nach
d'rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus
a chionn gu'n do thog e fèin a chùis
gu Augustus, shonaich mi a chur
d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith
cinsteach agam r'a sgrìobhadh chum
mo Tighearna. Uime sin thug mi
mach e d'ar ionnsuidhse, agus gu h-àr-
aidh a'd' ionnsuidhse, a rìgh Agripa,
chum an dèigh rannsachadh a dhean-
amh, gu'm biodh agam ni eigin r'a
sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusanta a m' bheachd-
sa prìosunach a chur uam, agus gun na
cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

C A I B. XXVI.

2 Tha Pòl an làthair Agripa, a' cur
an cèill a chaithe-beatha o c dìge
12 agus cionnus a dh'iompoicheadh,
e gu moirbhuileach, agus a ghairm-
eadh e gu bhi 'na abstol. 24 Tha
Festus a' cur as a leth gu robh e air
a' chuithach, agus ean a' freagairt
gu sìmh, &c.

A N sin thubhairt Agripa ri Pòl.
Tha cead agad labhairt air

^u cha'n fheud duine sam bith an teicheadh le mise a thoirt thairis
doibh. ^a ditidh, ^b bàis, ^c an saoth-shreidimh, ^d thubhairt mi ris.

do shon féin. An sin shin Pél a mach a lámh, agus fheagair e air a shon féin,

2 Ataim 'gam mbeas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthairean, thaobh nan-nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhachaibh:

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach^c air gach gnàth agus coisd a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisd rium gu feighidneach.

4 Tha mo bheathas a m' òige, a chaitheadh air tùs am measg me chinnich féin ann an Ierusalem, aithneichte do na h-Iudhachaibh uile,

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'aill leo slànais a dheanámh) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimhean.

6 Agus a nis tha mi m' sheasamh fa bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheugoe teachd, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh'oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a rìgh Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhachaibh:

8 C'ar son a mheasarf leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dàisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu choir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarras o na h-àrd shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosunaibh; agus an uair a chuir-eadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sionagag, choimhègnich mi iad gu toibheum^e a labhairt; agus air dhomh bhì gu ro mhòr air boile 'nan aghaidh, rinn

mi gearranmhufan orra, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so 'annair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantash^d o na h-àrd shagartaibh;

13 Ma mheadhon-là, O a rìgh, chunnaic mi air an t-slighe solus o m'ann, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orra, agus orrasan a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus air tuiteam dhuinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhrudhich, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leannmhuiunn? Is cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a tha thusa a' gheur-leannmhuiunn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin dait chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis arson air na nithibh sin a chunnaic thu, agus na nithibh anns am foillsich mi mi féin duit;

17 Ga d' shaoiadh o'n t-slaugh, agus o na Cinneachaibh, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgadh an sùl, chum gu tionndaidh iad o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maith-eanas peacaidh, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annamais.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha robh mi eas-ùmhail do'n taisbean neamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsan ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus an sin do na Cinneachaibh, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iomchuidh an aithreachais^f.

21 Air son nan nithe so ghlac na

^c [gur aithne dhomh] gu bheil thusa eòlach. ^d C'ar son? an measar. ^e gu beum a thubhairt do ainm Iosa. ^f h ùghdarras, comas. ^g agus gu'n tionndadh. ^h cubhaidh do aithreachas, airidh air aithreachas.

b-Iudhaich mi san teampull, agus b'àill leo mo mharbhadh^m.

22 Uime sin air dhomh còmhnaidh fhaotainn o Dhia, bhuanaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith 'a labhairt ach na' nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd :

23 Gu robh Criosd gu fulang, agus gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n pheobull, agus do na Cinneachaibh.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéillⁿ a Phòil : tha mòr fhòghlum ga d' chur air boile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n'eil mi air boile, Fhestuis ro oirdheirc ; ach labhran briathra na srinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh romh am bheil mise labhairt gu saor, air na nithibh so : oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha'n ann an cùil a rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidh, a rìgh Agripa ? tha fhios agam gu bheil thu 'g an creidsinn.

28 An àin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhi'm Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu.

31 Agus air dola leth-taobh dhoibh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha 'n'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteannach air bàs, no air-geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudta an duine so a

leigeadh as mur briedh gu'n do thog e a chùis gu Cèasar.

C A I B. XXVII.

1 Tha Pòl a' gabhail luinge do'n Ròimh, 19 ag innseadh roimh-làimh cunnairt an turuis, ach cha 'n'eilear a' toirt creideis da. 14 Tha iad 'air an séideadh chuige agus uath le storm, agus a' fulang long-bhrisidh ; 44 gidheadh tha iad a' teachd air tìr gu tèaruinte.

A GUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri priosun-aich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustus.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an là maireach, thainig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce^o ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàird chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as sin, sheòl sinn fuidh Chiprus, a chionn gu robh na gaotha^p 'nar aghaidh.

5 Agus air seòladh dhuinn tre'n fhairege ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thainig sinn gu Mira cathair^r do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thainig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fuidh Chrete, fa chomhair Shalmone :

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thainig sinn gu ionad àraidh d'an goirear. Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, nuair a bha seòladaireachd

^m làmh a chur annar. ⁿ air a' chuthach. ^o caoimhneil. ^p an soirbheas. ^r baile.

a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trosgadh^s cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaidh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an cala neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, cala do Chrete a ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhradh an sin.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth a deas gu ciuin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiur iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth stoirteil^c 'na h-aghaidh^u, d'an goirear Eurocliden.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dh'i.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Claua, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnaidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fa eagal gu'n tuiteadh iad sa' b'peo-ghaineamh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro mhòr air ar lussgadh^a leis an stoirme, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach an luchd;

19 Agus air an treas la thilg sinn le'r làmhaidh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh

stoirme nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trosg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairleas ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhli call anama sam bith 'nar measg, ach a' mhadh^d na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh riumsa singeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'an deanam seirbh-ia,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus feuch, thiodhlaic Dia dhuit iad an uile a ta seòladh maille riut.

25 Uirne sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh chuige agus uaith ann an cuan Adria, mu mheadhon-oidhche b'i betail nam maraichean gu robh iad an fagus do thir éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad an daimhne fichead aitheamh: agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a ris, agus fhuair iad i' na chùig aitheamh deug.

29 An sin air bhi dhoibh fa eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean a deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tid teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos an bàta do'n fhainge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean a toiseach na luinge,

^s trasgadh. ^t anrathach. ^u 'nar n-aghaidh. ^a séideadh o' thonn gu tomh. ^b dhednuich. ^c grunnachadh dhoibh. ^d fonn.

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-cuud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi air bhuir teasaig-inn.

32 An sinn ghearr na saighdearan euird a' bhàtaidh, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairl' orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nar trosg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail: oir a ta so chum bhuir slainte: oir cha chaillear foiltean a ceann a h-son agaibh.

35 Agus air dha na nithe so labhairt, agus aran a ghilacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile, agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghilac iad uile misneach chuca, agus ghabh iad an biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile snns an luing, dà cheud agus seò deug agus trì fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thug iad a mach an cruineachd san fhaighe.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do chamus' àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhaighe i, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thug iad am prìomh sheòl ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad àraidh far an do choinnich dà fhaighe a chèile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdear gu marbhadh iad na prìosunaich,

air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach; agus gu rachadh iad as.

43 Ach air bhi do'n cheannard-cuud toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'aithn e dhoibhsan d'am b'aithne snàmh iad fèin a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch dh'aithn e, cuid dhiubh dhol air clàraibh, agus cuid eile air mèiribh briste do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

C A I B. XXVIII.

1 An déigh an long-bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suairce do Phòl. 5 Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean ri the. 8 Tha e a' slànuchadh mòrain eucaile san sìlean. 11 Tha iad a' gabhail an turuis chum na Ròimhe, &c.

A GUS an uair a thearnadh iad, thug iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fudadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air teine, thainig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, da nàch fuiling dioghaltas bhi beo, ge do theasairgeadh o'n fhaighe e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhuailg e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad uine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, air caochladh an inntinn dhoibh, thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh

^e tuit.

^f lùib, gheodha.

^g an seòl mòr.

ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu cairdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phublius 'na lùidhe gu tinn le fiabhras, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidh, rinn e ùrnuigh, agus air dha a làmh an a chur air, leighis se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thainig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr urram dhuinn; agus ag falbh dhuinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail dhuinn.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an gearhradh san eilean, d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollux.

12 Agus air teachd thri dhuinn aig Siracuse, dh'fhan sinn an sin tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchìoll as sin, thainig sinn gu Rhegium: agus an ceann latha 'na dhéigh sin sheòl a' ghaoth a deas, agus thainig sinn an t-ath là gu Путеoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn leo fantuinn seachd làithean maille ri u: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as sin, air faotainn ar agéil do na bràithribh, thainig iad 'nar coinneamh gu Appii-forum, agus na Tri tighibh-òda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thainig sinn do'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosunaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhli leis féini, maille ri aon saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maith-ean¹ nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e ri u, Fheara agus a bhràithre, ge nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill no

ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm² phrìosunach o Hierusalem do làmbaibh nan Roinhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bair sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur a leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn sibh, agus gu'n labhrainn ribh: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith a Iudea mu d' thimchìoll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis a h-aon do na bràithribh a thainig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail. oir mu thimchìoll na gnè chreidimh so, tha fhios againn gu'n labhrar agach airt³ na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thainig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhinich e rioghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon a lagh Mhaois, agus a: na fàidhibh, o mhochthrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Eisaia, r'ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chì sibh, agus cha'n aithnich sibh⁴.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom⁵ le'n cluasaidh, agus chang⁶ iad an sùilean; air eag-

¹ b' teasaich. ² i far am bu toil leis. ³ i uaislean, prìomh dhaoine.
⁴ cha léir dhuibh. ⁵ mall, ⁶ dhruid.

al gu faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n chluinnadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm pilleadh iad, agus gu'a slànuichinn^s iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibhse, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinneach, agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair thubhairt e na briathra so, dh'innich na h-Iudhaich

rompa, agus bha mòr reusonachadh^p aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna lomlan 'na thigh-màil^r féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoineibh a thainig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do'n Tighearn Iosa Crìosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

C A I B. I.

1 Tha Pòl a'moladh a dhreuchd do na Romhanachaibh, agus ag innseadh a thograidh gu teachd d'an ionnsuidh.

16 Cìod e soisgeul Chrìosd, agus an fhìreantachd a ta e a' foillseachadh.

18 Tha fearg aig Dia ris gach uile ghnè peacaidh. 21 Cìod iad peacanna nan Cinneach.

POIL seirbhiseach Iosa Crìosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuir-eachd air leth^s chum Soisgeil^r Dè,

2 (A roimh-gheall e le fhàidhibh féin anns na scriptionaibh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Crìosd ar Tighearna, a rinneadh do àrthor Dhalbhidh, a réir na feòla.

4 A dhearbhadh^r bhi 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, trid aiseirigh o na marbhaibh.

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth ainmesan:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bbur gairm le Iosa Crìosd.

7 Chum nan uile a ta san Ròimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naomh: Gràs gu robh dhuibhse, ag-^s dòthchaint o Dhia ar

n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m'^rDhia trid Iosa Crìosd, air bbur sona uile, do bhrìgh gu bheil bbur creidimh ionraideach air feadh an domhain uile.

9 Oir is e Dia m'fhianais, d'ama bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun agus a' deanamh ionraideach oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am àrnuighibh (nam feudainn a nis fadheoidh air son chor le toil Dé turus seirbheasach fhaotainn) ri teachd d'ar ionnsuidhse.

11 Oir a ta dèidh^u agam air sibhse fhaicinn, ionnas gu pàirtich mi tiedhlacadh àraidh spioradail ribh, chum bbur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi còmhfhurtachd annaibhse^a, trid chreidimh a chèile, bbur creidimhse, agus mo chreidimhse.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd d'ar n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so) chum gu faighian toradh éigin 'nar measgsa fèa, mar am measg nan Cinneach eile.

^p dheasbeireachd. ^r réidh. ^s sgaradh. ^r dh'orduicheadh. ^u togradh.

^a maraon ribhse.

14. Oir a ta mi fuidh fhiachaibh faras an do na Greugachaibh, agus do ria daoinibh borba, araon dhoibhsan a ta glic, agus dhoibhsan a ta neo-ghlic.

15. Uime sin, mheud 's a ta 'n tomas domh, tha mi ullamh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibhse mar an ceudna a ta san Ròimh.

16. Oir cha nàr leamsa soisgeul Chrìosd: oir is e cumhachd Dhe e chum slàinte, do gach neach a chreideas, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

17. Oir a ta fireantachd Iùhé air a' foillseachadh ann tre chreidimh gu creidimh: mar a ta e scriobhta, Bithidh am firean beo tre chreidimh.

18. Oir a ta fearg Dhé air a' foillseachadh o nàmh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhuidheachd, agus eucoir dhaoine, a tha bacadh na firinn ann an neo-fhireantachd.

19. Do bhrìgh gu bheil an ni air am feudar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach anna-san^c; oir rinn Dia follaiseach dhoibh e.

20. Oir riamh o chruthachadh an t-saoghail a ta a nithe-san nach feudar fhaicinn, eadhon a chumhachd sìorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicinn gu soilleir, air dhoibh bhi so-thuigsinn o na nithibh a rinneadh; chum gu biodh iad gun leithsgeul aca:

21. Do bhrìgh 'nuair a b'aithne dhoibh Dia, nach d'thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach robh iad taingeil, ach gu'n d'fhàs iad dìomhairean nan reusonachadh féin, agus gu'n do dhorchaicheadh an cridhe amaid-each.

22. Ag ràdh gur daoine glice iad féin, rinneadh amadain diubh:

23. Agus chaochail^e iad glòir an Dé neo-thruaillidh gu dealbh a rinneadh cosmhuil ri duine truailidh, agus eunlaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh snàg-each.

24. Uime sin thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre aghamhiannaibh an cridhe féin, chum neo-ghloine, a

thoirt easurraim d'an còpaibh féin eatorra féin:

25. Muinntir a chaochail firinn Dé gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do'n chreutair ni's mó na do'n Chruithear, a ta beannuichte gu sìorruidh. Amen.

26. Air a shon so thug Dia thairis iad do anamhiannaibh gràineile: oir chaochail eadhon am mnàin an gnàthachadh nàdurra chum a' ghnàtha a ta'n aghaidh nàdur.

27. Agus mar an ceudna na fir, air tréigsinn doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n togradh d'a chéile, firionnach ri firionnach ag oibreachadh gràineileachd^f agus iad a' faotainn diol-thuairasdail a seacharain anna féin, mar bu chòir.

28. Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dhèanamh nithe nach robh iomchuidh:

29. Air dhoibh bhi air an lìonadh do'n uile eucoir, strìopachas, olc, shannt, mhi-run: làn do fharmaid, do mhòrtadh, do chonnasachadh^g, do cheilg, do dhroch-bheusaibh^h; nan luchd cogarsaich,

30. 'Nan luchd-anacainnti, 'nan luchd fuath air Dia, 'nan luchd tarcuais, uaibhreach, 'nan luchd ràiteachaisⁱ, 'nan luchd cumadh uile, eas-dùmhail do phàrantaibh,

31. Ea-ceàillidh, 'nan luchd-brisidh ceimhcheangail, gun ghràdh nàdurra, do-rèiteachaidh, neo-thruacanta:

32. Muinntir d'an aithne ceartas Dé (gu bheil iadsan a ni an leithidhe sin do nithibh toilleannach air bàs) gidheadh ni h-e mhaìn gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n mhuinntir a ni iad.

C A I B. II.

1. Iadsan a ta peacachadh, ge do tha iad a' cronachadh so an daoinibh eile, cha'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail, 6 agus is mòr is lugha na sin a dh'fheudas iad dol

b cumail. c 'nan measg. d ionnas gu bheil. e dh'atharraich.
f an ni sin a ta mi-chiatach. g chomhstri. h aghamhianachd.
i cascaoineachd. i 'Nan luchd cùl-chàineadh. i bàstail.

as o cheart bhreitheanas Dé, ma's Iudhaich na Cinnich iad. 14 Cha 'n'eil na Cinnich comasach air do as, 17 no idir na h-Iudhaich, 25 do nach 'eil feum san timchioll-ghearradh, mur coimhid iad an lagh.

UIME sin a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, cia air bith thu a tha toirt breth: oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile. tha thu ga d' dhiteadh féin; oir thusa a ta toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dé a réir fìrinn, an aghaidh na muinntir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a nì an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu féin, gu'n d'fhéid thu as o bhreitheanas Dé?

4 No'n dean thu tarcuis air saibheas a mhaithes, agus fhorghuidin, agus fhad-flulangais, gun fhios bhi ead gu bheil maithes Dé ga d' threòrachadh chum aithreachais?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh^m suas feirge dhuit féin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart bhreitheanas Dé;

6 A bheir do gach aon a réir a ghniomhara;

7 Dhoibhsan a ta le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus onoir, agus neo-bhàsmhorachd, a' bheatha mhair-eannach;

8 Ach dhoibhsan a ta conspoid-each, agus nach 'eil àmhal do'n fhrìan, ach a ta àmhal do'n eucoir, diom agus fearg;

9 Amhghar agus teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uile, do'n Iudbach air tùs, agus mar an ceudna do'n Gheugach.

10 Ach glòir agus onoir, agus sìth, do gach duine a nì maith, do'n Iudbach air tùs, agus do'n Gheugach mar an ceudna;

11 Oir cha 'n'eil spéis aig Dia do pheanas seach a' chéile.

12 Oir a mheud 'sa pheacaich gun an lagh, sgrìosar iad gun an lagh; agus a mheud 's a pheacaich fuaidh 'n lagh, d'itear iad leis an lagh:

13 (Oir cha'n iad luchd-fisdeachd an lagha a ta 'nam fireanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd-deanamh an lagha air am fireanachadhⁿ.)

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibhsan a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin:

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha scrìobhta 'nan cridheach-aibh, air bhì d'an coquais a' deanamh fianuis leo. agus an spuasintean eat-orra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil.)

16 San là anns an tathair Dia breth air nithibh naigheach dhaoine, a réir mo shòisgeillse, trid Iosa Crìosd.

17 Feuch, goirair Iudbach dhiot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail a Dia;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe^o a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil^p thu féin do na dallaidh, solus dhoibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluim do dhaoibh neo-eagnaidh, fear-teagaisg do lean-abaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na fìrinn a ta san lagh.

21 Thusa uime sin a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil tha ri goid?

22 Thusa a deir gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais? thusa le'n gràin tothola^r, am bheil thu ri naomh-ghoid?

23 Thusa a ta deanamh uail as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, easurram do Dhia?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotaim toibheim d'ar taobhsa am measg nan Cinneach, mar a ta e scrìobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu fìrinneach anns an timchioll-ghearradh, ma

^m tasgaidh. ^p air an saoradh, air an glanadh o chionta. ^o a' gabhail slachd do na nithibh. ^r fear-seòlaidh. ^s deatban.

ghleidheas tu an lagh : ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh na neo-thimchioll-ghearradh dhuith.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-thimchioll-ghearradh,¹ fireachtachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradhsan mar thimchioll-ghearradh?

27 Agus nach dèit an neo-thimchioll-ghearradh thaobh na duir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a tha tre'n litir agus tre'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha?

28 Oir cha'n Iudhach eean, a tha mar sin e'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follaiseach san fheoil.

29 Ach is Iudhach eean, a tha mar sin san taobh a stigh²; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chràidhe, agus san spiorad, cha'n ann san litir, aig am bheil a chliu cha'n ana e dhaoineibh, ach 'o Dhia.

C A I B. III.

1 Sochair nan Iudhach; 3 nach do chaill iad: 9 gidheadh a tu an lagh 'gan fàgail shìos mar an ceudna thaobh peacaidh. 20 Uime sin cha 'n eil woil air bith air an saoradh tre'n lagh; 28 ach a ta na h-uile air an saoradh trid oireidimh a mhàin, 31 gidheadh cha 'n eil an lagh air a chur gu neo-brìgh.

CIOD e uime sin barrachd an Iudhaich? no eiod e tairbhe an timchioll-ghearraidh?

2 Is mar sin air gach dòigh: air tha, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earbadh briathra^u Dhé.

3 Oir ciod e sin ge nach do chreid euid? an dean am mi-chreidimhsan fàrinn Dhé gun eiseachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhrèagaire; a rèir mar a ta e scribedha, Chum gu bi thu ceart ann do bhrathraibh, agus gu'n tabhair thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoirne fireantachd Dhé, ciod a deir sinn? am bheil Dia eucorach a tha dean-

amh dioghaltais? (labhran mar dhuine.)

6 Nar leigeadh Dia: no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal?

7 Oir ma ta fàrinn Dhé tre me bhrèigse air a meudachadh chum a ghloiresan; c'ar son a ta mise air na dhiteadh mar pheacach?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu'n d'thig maith as? (mar a labhrar gu toibheumach um-ainne, agus mar a deir cuid gu bheil sinn ag ràdh) *muinntir* a tha an dèicadh a rèir ceartais?

9 Ciod uime sin? am bheil barrachd againne? cha 'n eil air son chor: oir dhearbha sinn roimhe gu bheil arsan na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fuidh pheacadh;

10 Mar a ta e scribedha, Cha 'n eil ionracan ann, cha 'n eil fìu a h-aon;

11 Cha 'n eil neach ann a thaigheas, cha 'n eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile as an t-slighe, tha iad uile mi-tharbhach, cha 'n eil neach a tha deanamh maith, cha 'n eil fìu a h-aon.

13 Is uigh fhosgailte an scòrnach; labhair iad cealg le'n teangaibh; tha nimh nan nathracha nimhe fuidh 'm-bilibh:

14 Aig am bheil am beul làn do mhaillachadh agus do sheirbhe.

15 Tha an cosa luath a dhòrtadh fola.

16 Tha lèir-ègrios agus truaighè 'nan slighibh:

17 Agus slighe na sìth cha b'aithne dhoibh.

18 Cha 'n eil eagal Dé fa comhair an sùil.

19 A nis tha fhios againn ge b'e nithe 'ta'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt: chum gu druidear gach uile bheul, agus gu'n bi an saoghal uile basiltach do dhiteadh Dhé².

20 Uime sin cha bhi feòil air bith air a fireanachadh^b, 'na fhianuis-san, tre eibribh an lagha: oir is ann tre an lagh a ta còlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fireantachd Dhé

¹ eean a tha neo-thimchioll-ghearra. ² am ionad shlaichte. ^u oracla.

^a cionnus am fianuis Dhé. ^b saoradh, glanadh.

air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fireantachd Dhé tre chreidimh Iosa Crìosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas; oir cha 'n eil eadar-dhealachadh ann;

23 Oir pheasaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr^c air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhi air am fireanachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Crìosd;

25 Neach a shònraich Dia 'na òbair-réitich, trid creidimh 'na fhuil, chum fireantachd fhoillseachadh le maithneas nam peacadh a chaidh seachad, tre fhad-fhulangas Dé;

26 A dh'fhoillseachadh, deiream, fhìreantachdsan san àm a ta làthair; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fireanachaidh e an ti a chreideas ann an Iosa.

27 C'ait uime sin am bheil uailh? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh leis an do dhruideadh a mach i? an e lagh nan oibre? Ni h-e; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nas Iudhach a mhàin e? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin nan Cinneach mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur son Dia, a dh'fhìreanaicheas e an timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neo-thimchioll-ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neo-brìgh tre'n chreidimh? Nar leigeadh Dia: ach a ta sinne a' neartachadh e an lagha.

C A I. B. IV.

1 Mheasadh creidimh Abraham dha mar fhìreantachd, 10 mun do thimchioll-ghearradh e. 13 Tre chreidimh a mhadain shealbhaich e féin agus a shliochd an gealladh. 16 Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn. 24 Bith-

idh ar creidimhne mar an ceudna air a mheas duinn mar fhìreantachd.

C IOD ma ta a deir sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibribh, tha aobhar uailh aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a deir an scriobtuir? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do'n ti a ni obair cha'n ann mar ghean-maith^f a mheasar an tuarasdal, ach mar fhìreantachd.

5 Ach do'n ti nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an ti a dh'fhìreanaicheas an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an cèill beannachadh an duine sin d'am meas Dia fireantachd as eugmhais oibre, ag ràdh,

7 Is beannuichte iadsan a fhuair maithneas 'nan euceirtibh, agus aig am bheil am peacaidh air am folach.

8 Is beannuichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so teachd air an timchioll-ghearradh a mhadain, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? Oir deireamaid gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnas ma ta a mheasadh dha e? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fireantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair acasan uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu measadh fireantachd dhoibhsan mar an ceudna:

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsan a ta ni a mhadain do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an

^c fa dheireadh, a. dheid-laimh.

^e a' daingneachadh.

^f a shòras, a ghairmeas-glan.

^g mar fhàbhar.

seumaibh a' chreidimh sin ar n-Athair Abraham, a bha aige san neothimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a lhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil an sin briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n oighreachd, ionnas gu'm biodh i tre ghràs: chum gu'm biodh an gealladh dèingean do'n t-sìol uile, nì h-ann a mhàin dhoibhsan a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibhsan a bhuineas, do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athairne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Dh'orduich mi thu a'd'athair mhòrain chinneach) 'na làthairse anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nìthe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e na athair mhòrain chinneach; a réir mar a dùbhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do' chuir e an suim gu robh a' chorp féin a nis marbh, air dha bhi timchioll ceud bliadhna dh'aois, no mairbhe bronn Shara.

20 Agus cha do' chuir e an amharus gealladh Dhé le mì-chreidimh; ach bha e làidir an creidimh, a' tabhairt glòire do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shonsan a mhàin a sgrìobhadh, gu'n do mheasadh so dha;

24 Ach air ar seinne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a rìs air son ar fireanachaidh.

C A I B. V.

1 Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, tha sìth againn maille ri Dia, agus gairdeachas an dòchas: 8 am feadh gu'n d' fhuair sinn réite tre fhuil Chrìosd, 'nuair bu naimhde sinn, is mòr is mò na sin a shaorar sinn a nis air dhuinn an réite fhaotainn.

12 Mar a thainig peacadh agus bàs tre Adhamh, is mòr is mò na sin a tha fìreantachd agus beatha tre Iosa Chrìosd, 20 Far an robh peacadh mòr thug gràsa barrachd.

UIME sin air dhuinne bhi air ar fireanachadh tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, trid ar Tighearn Iosa Chrìosd.

2 Tre'm bheil againn mar an ceudna slighe tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas h glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uail ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid foighidinn;

4 Agus foighidinn, dearbhadh; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gum neart, an àm iomchuidh bhàisich Chrìosd air son nan daoine neo-dhiadhaidh.

7 Oir^m is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromach; ach theagamh gu'm biodh aig neach eigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh

h saoradh, glanadh o chionta. h earbsa, dùil. i amhar. i fìdreachadh, fein-fhìosrachadh. m A nis.

fèin duinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacachaibh gu'n d'fhuiling Criosd bàs air ar son.

9 Is mòr is mò uinne sin, air dhuinn a nis bhì air ar fireanachadh tre fhuil, a shaor^a tridsan o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air bhì dhuinn 'nar naimbhe, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mòr is mò air dhuinn bhì air ar deanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn.

11 Agus nì h-e mhàin sin, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, trid ar Tighearna Iosa Criosd, trid an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thainig peacadh a steach do'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thainig bàs air na h-uile dhaoineibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh a leth dhavine far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìghaich am peacadh o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais easumhlachd Adhaimh, neach is e samhladh^o an ti ud a bha ri feachd:

15 Ach cha'n ann mar a' choire, a tha'n saor thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre choire aoin, is mòr is mò na sin a tha gràs Dhé, agus an tiodhlac tre ghràs a ta trid aon duine, Iosa Criosd, pailte do mhòran.

16 Agus nì h-ann mar tre aon duine a pheacaich^p, mar sin a tha'n tabhartas: oir bha am breitheanas tre aon choire, chum dìtidh: ach a ta'n saor tabhartas o mhòran chiontaibh chum fireanachaidh.

17 Oir ma's e is tre choire aon duine, gu'n do rìghaich am bàs tre h-aon, is mòr is mò na sin a rìghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fireantachd, ann am beatha tre aon, eadhon Iosa Criosd.

18 Uime sin mar trid aon chionta^r a thainig breitheanas air na h-uile

dhaoineibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna trid aon fhìreantachd^s, thainig an saor thiodhlac air na h-uile dhaoineibh chum fireanachaidh na beatha.

19 Oir mar trid eas-umhlachd aon duine a rinneadh mòran 'nam peacachaibh, is amhuil sin trid ùrhlachd aon duine a nithear mòran 'nam fireanaibh.

20 Ach thainig an lagh a steach, chum gu meudaichte a' choire: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro-mhò a mheudaicheadh gràs.

21 Chum as mar a rìghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìghaichheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, trid Iosa Criosd ar Tighearn.

C A I B. VI.

1 Cha'n fheud sinn ar beatha a chaitheadh am peacadh; oir a ta sinn marbh dha mar tha'm baisteadh a' dearbhadh. 12 Na biodh rìghachd aig a' pheacadh nì's mò, 18 do bhrìgh gu'n d'thug sinn sinn fèin thairis do sheirbhis na fireantachd, 23 agus a chionn gur e am bàs tuaradal a' pheacaidh.

C IOD ma ta a deir sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnas a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh nì's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn is a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlacaidh sinn maraon ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnas mar a thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaisemaidne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an coslas aiseirigh.

^a thearnar, shabhalor. ^o samhachas, comh-choslas, dealbh. ^p tre aon pheacadh. ^r trid chionta aon duine. ^s trid fhìreantachd aoin. ^t cumhachd.

6. Air fhios so 'a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maraon ris, ionnas gu'n b'iodh corp a pheacaidh air a sgrìos, chum a so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maraon ri Crìosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beo maille ris mar an ceudna:

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chrìosd éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e nì's mò; cha 'n'eil tighearnas aig a' bhàs nì's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a mha'n: ach a mheud gu bheil e beo, is ann do Dhia a ta e beo.

11 Mar sin mar an ceudna measaibhse gu bheil sibh féin gu deinnhin marbh do'n pheacadh, ach beo do Dhia trid Iosa Crìosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rioghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu'n d'thugadh sibh ùmhlaichd dha 'na anamhiannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh eucorach do'n pheacadh; ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhroing a ta beo o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh: oir cha 'n'eil sibh fuaidh 'n lagh, ach fuaidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuaidh 'n lagh, ach fuaidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlaichd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlaichd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlaichd chum fireantachd.

17 Ach buillheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nar seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlaichd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis^u.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd bhur feòla-sa: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neo-ghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nar seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nìs a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nìthe sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nar seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdail a' pheacaidh am bàs; ach is e saor thiodhlacadh^a Dhé a' bheatha mhaireannach, trid Iosa Crìosd ar Tighearna.

C A I B. VII,

1 Cha 'n'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine nì's faide na's beo e.

4 Ach tha sinne marbh do'n lagh.

7 Gidheadh cha 'n'eil an lagh 'na pheacadh, 12 Ach naomha, ceart, agus maith, &c.

NA CH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riasan d'an aithne an lagh a ta mi labhairt) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beo e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beo e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beo a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dlùth: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, go do robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chrìosd; ionnas gu'm

^u ris an do chomh-chumadh sibh, a thugadh dhuibh.

^a ghibht.

blioth sibh pòda ri fear eile, *cadh*on ris-aan a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheadh, bha miannan nam peacadh, tre'n lagh, ag oibreachadh ann ar ballaibh, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis 'na chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadh-achd spioraid, agus ni h-ann an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a deir sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha h'aithne dhiomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt-mur abradh an lagh. Na sannt-uich^c.

8 Ach air do'n pheacadh fàth^d a ghilacadh, tre'n aithne dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-toiraidh: oir as eugmhais an lagha bha'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beo as eugmhais an lagha uair-eigin: ach air teachd do'n aithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an aithne a dh'orduicheadh chum beatha, fhuaradh dhomhsa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth^d a ghilacadh, tre'n aithne mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an sobhar sin tha'n lagh naomha; agus a ta'n aithne naomha, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicte^c gur peacadh e, ag oibreachadh bàis annamsa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n aithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail, ach a ta mise feòlmar, air mo reicheadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b'àill leam, cha'n e a dheanam; ach an ni

a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma ta mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g sònt-achadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annamsa (sin ri ràdh, ann am fheadh) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a lathair maille riom, ach dòigh sam bith chum maith a dheanamh ni faigheam.

19 Oir ni'n deanam am maith ba mhiann leam: ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma ta mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'n uair a b'àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a lathair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh.

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhallaibh a' cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thabhairt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhallaibh.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia f, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé, ach leis an fheadh do lagh a' pheacaidh.

C A I B. VIII.

1 Tha iadsan a ta ann an Crìosd, agus a' caitheadh am beatha réir an Spioraid, saor o dhileadh. 5 Ciod an cron a thig o'n fheadh, 14 agus ciod am maith a thig o'n Spiorad; 17 agus ciod e a bhi 'nar cloinn do Dhia; 19 droing aig am bheil, roimh na h-uile nìhe, déidh air an saorsa. &c.

AIR an sobhar sin cha 'n'eil e anis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Crìosd, a tha

b air dhuinn bàsachadh san nì.

c leigte ris.

c miannuich.

d cothrom.

f Ghràs Dhé.

gluasadh f'ni h-ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Crìosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a' dheanamh, do bhrìgh gu robh e annhunn tre'n fheòil, ag cur a' Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaidh, agus 'na lobairt air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil:

4 Chum gu'm biodh fireantachd an lagha air a coimhionadh annainne, a tha gluasadh cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'u fheòil; ach an dream a ta a a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus slothchaint i:

7 Do bhrìgh gur maimbdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé; oir cha 'n eil i ùmhail do lagh Dhé, is cha mhò a tha'n comas d'i bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha 'n eil sibhe san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mar 'eil Spiorad Crìosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Crìosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh⁵ fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh, a' gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Crìosd o na marbhaibh, beothaichid e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhorsa, tré a Spioradsan a ta còmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fa fhiachaibh, cha'n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n

Spiorad galomhara na colla, bithidh sibh beo.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd. tre an glaoth^h sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maraon r'ar spioradne, gur sinn clann Dhé.

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia; agus comh-oighreachan maille ri Crìosd: ma 'se 's gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear maraon ris sinn mar an ceudna.

18 Oir measam, nach fìu fulangais na h-aimsir a ta làthair an coimhmeas ris a' ghloir a dh'fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachdach a' chruthachaidh i a' feitheamh ri foills-eachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh, fuidh dhlomhanas, cha'n ann le thoil, ach tridsan a chuir fuidh dhlomhanas e;

21 An dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truaillidheachd, gu saorsa glèrmher cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile¹ g'osnaich, agus am péin gu léir, mar mhnai ri saothair, gus an àm so:

23 Agus cha'n e so a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, eadhon saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn: ach dòchas a chithear, cha dòchas e: oir e'ar son a fhios dòchas aig duine ris an ni a ta e faicinn?

25 Ach ma ta dòchas^m againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' deanamh còmhnaidh le'r

¹ a' siubhal, ag imeachd. ² trid, air sgàth. ^h éigh, gairm. ⁱ a' chreutair.
¹ gach uile chreutair. ^m sìil.

n-anmbuineachd : oir cha 'n aithne dhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn : ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidheⁿ air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsaichadh nan cridheachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' deanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir toil Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu'n comh-oilrich na h-uile nithe chum maith, do'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, *eadhon* dhoibhsan a ghairm-eadh a réir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e, roimh-orduich e iad mar an ceudna chum bhi comh-chosmuil ri dealbh a Bhiic, chum gu'm biodh esan 'na gheud-ghia an measg mòraibh bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-orduich e, ghairm e iad mar an ceudna : agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna : agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Giod uime sin a deir sinn ris na nithibh sin ? Ma ta Dia leinn, cò dh'fheudas bhi 'nar n-aghaidh ?

32 An ti nach do chaomhain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar soin-ne uile, cionnus maille ris-san nach fàbhair e mar an ceudna dhuinn gu saor na h-uile nithe ?

33 Cò chuireas coire sam bith a leth daoine taghta Dhé ? 'Se Dia a dh'fhìreanaicheas^o.

34 Cò a dhiteas ? 'Se Criosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'èirich ris, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe air ar soinne.

35 Cò sgaras^p sinn o ghràdh Criosd ? an dean trioblaid, no àmhghar, no geur-leannbhuinn, no gorta, no lomnochduigh, no cunnart, no claidheamh ?

36 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Air do shonsa mharbhadh sinn rè an là ; mheasadh sinn mar chaoraich cludail marbhaidh.)

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sin a' toirt tuilleadh agus buaidh, tridsan a ghràdhaich sinn.

38 Oir a ta dearbh-bheachd againn, nach bi bàs, no beatha, no singil, no uachdaranachda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creut-air sam bith eile, comasach air sinne a sgaradh o ghlòir Dhé a ta ann an Iosa Criosd ar Tighearn.

C A I B. IX.

1 *Tha Pà doilich air son nan Iudhach.* 7 *Cha b'iad sìochd Abraham uile clann a' gheallaidh.* 18 *Tha Dia a' deanamh tròcair air an droing a's toil leis.* 21 *Feudaidh an cumadair an ni a's toil leis a dheanamh ris a'chriadh.* 25 *Tha gairm nan Cinneach, agus cur-air-cùl nan Iudhach air an roimh-innseach.* &c.

A DEIREAM an fhìrinn ann an Criosd, nìor dheanam breug, (air bhi do m' choguis a' deanamh fianuis domh san Spiorad naomh.)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chridhe an comh-nuidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhi deslaichte^r o Chriosd, air son mo bhràithre, mo luchd-dàimh a thaobh na feòla :

4 A ta 'nan Israelich ; d'am buin an uclid-mhacachd agus a' ghlòir, agus na coimhcheangail, agus tabhairt an lagha, agus seirbhis Dé, agus na geallanna ;

5 D'am buin na h-aithriche, agus o'm bheid Criosd a thaobh na feòla, a ta 'na Dhia os ceann nan uile, beannuichte gu sìorruidh. Amen.

6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun éifeachd. Oir cha'n Israelich iadsan uile a ta o Israel :

7 Agus ni mò do bhrìgh gur sìochd do Abraham iad, a ta iad uile 'nan cloinn : ach ann an Isaac ainmrichear do shìol.

8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad clann na feòla clann Dhé : is iad clann a gheallaidh a mheasar mar shìol.

ⁿ guidhe. ^o a shaoras, a ghairmeas glan o shionta. ^p dheallicheas
^r malluichte.

9 Oir is e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so¹ thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus cha'n e mhàin so, ach Rebecca mar an ceudna - nuair a thoirrheadh i o aon, eadhon Isaac ar n-athairne.

11 (Oir mun do rugadh na naoidh-eana, agus mun d'rinn iad maith no olc, chum gu'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh seasnach, cha'n ann o oibribh, ach o'n ti a ghairmeas.)

12 A dubhradh rithe, Ni an neach a's seine seirbbhis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e scriobhta, Ghràdhaich mi Iacob, ach dh'fhuath-aich mi Esau.

14 Ciod a deir sinn ma ta? am bheil eucoir maille ri Dia? Nar leig-eadh Dia.

15 Oir a deir e ri Maois, Ni mi tròcair, air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha'n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a ni tròcair.

17 Oir a deir an scriobhtair ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu'm biodh m'ainm iomraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tròcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh se.

19 A deir tu ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a' chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum e, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadh-fhear air a' chriadh, ionnas gu'n deanadh e do'n aon mheall-aon soitheach chum onoir, agus soitheach eile chum eas-onoir.

22 Ciod ma's e, air bhi do Dhia toileach fhearg a nochdadh, agus a

chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d'fhuiling^u e le mòr fhad-fhuil-angas soithiche na feirge air an ulluchadh chum sgrios:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saibhbreas a ghloire air soithichibh na tròcair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum gloire?

24 Eadhon sinne a ghairme e, cha'n e, mhàin do na h-ludhachaibh, ach mar an ceudna do na Cinneachaibh.

25 Mar a deir e mar an ceudna ann an Osee, Goiridh mi mo phobull diubhsan nach robh 'nam pobull domh; agus bean ghràdhach dh'ise, nach robh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh ri, Cha sibh mo phobullsa, an sin gu'n goirear Clann an Dé bheo dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ge do tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thearnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e gohtid i an ceartas²; do bhrìgh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh siol againne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhfheamaid cosmhuil ri Gomorra.

30 Ciod a deir sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fireantaehd, air fireant-achd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha a dh'farr iad i: oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar a ta e scriobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carruig oilbheim: agus gach neach a chreideas annsan, cha chuirear gu nàire e.

¹ Air an àm so. ² fear deanamh shoithiche creattha. ^u gu'n do ghiùlain.

² fireantachd.

C A I B. X.

5 Tha an scriobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fireantachd an lagha, agus a' chreidimh; 11 agus nach cuirear a h-aon do na h-Iudhaich, no do na Cinnich sin uile a chreideas, fuidh amhladh; 18 agus gu'n gabh na Cinnich ris an fhocal, agus gu'n creid iad. 19 Cha robh Israel aineolach air na nithibh sin.

A BHRAITHRE, is e dùrachd b mo chridhe, agus m'ùrnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearuadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud^c aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd féin a chur air chois, cha do strìochd^d iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fireantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an céil na fireantachd a ta o'n lagh, eadhon an duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beo leo.

6 Ach mar so deir an fhìreantachd a ta o chreidimh. Na abair ann do chridhe, Cò thèid suas air nàmh? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd anuas;)

7 No, Cò a thèid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a ris air ais o na marbhaibh.)

8 Ach ciod a deir i? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe: 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saoradh thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a deir an scriobtuir, Geb'e neach a chreideas annsan, cha nàraichear e.

12 Oir cha 'n eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach:

oir an t-aon Tighearn a ta os cionn nan uile, tha e saibhir do na h-uile a ghairneas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairneas air ainm an Tighearna, tearnar e.

14 Ach cionnus a ghairneas iad a'rsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad iomradh? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonuiche?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e scrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil^e na sìth, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithe!

16 Ach cha robh iad uile ùrhal do'n t-soisgeul. Oir a deir Esaias, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne^f?

17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a deiream, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh fuaime air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a deiream, Nach robh fios aig Israel? Air tìs, a deir Maois, Cuiridh mi eud oirbh le Cinneach nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a deir e, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibhsan nach d'fhiosraich air mo shon.

21 Ach ri Israel a deir e, Shìn mi mach mo làmban rè an là gu h-iomlan ri pobull eas-ùrhal agus a labhras a'm' aghaidh.

C A I B. XI.

1 Cha do thilg Dia Israel uile uath. 7 Thaghadh cuid, ge do chruidh-icheadh a' chuid eile. 16 Tha dòchas mu'n ath-philleadh. 18 Cha'n fheud na Cinnich uail-thàir a dheanamh orra; 26 oir tha gealladh gu'n slànuichear iad. 33 Tha breitheanais Dé do-rannsaich.

A DEIREAM ma seadh, An do thilg Dia a phobull uath?

b làn toil. ^c teas-ghràdh. d ghéill. ^e soisgeulachadh. ^f na chual e uaimne,

Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin mar an ceudna, do shliochd Abrahaim, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaith a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a deir an scriobtuir mu Elias? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t'fhàidhean, agus leag iad sìos t'altairean; agus dh'fhàgadh mise a'm' sonar, agus tha iad ag iarraidh m'anama.

4 Ach ciod a deir freagradh Dé ris, Dh'fhàg mi dhomh féin seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do dhealbh Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làthair fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oibribhni's mò: Ach ma's ann o oibribh, cha'n ann o ghràs a sin suas: no cha'n obair a sin suas obair.

7 Ciod ma seadh? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus 'chaidh a' chuid eile a dhalladh:

8 Mar a ta e scriobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùile chum nach faic iad, agus cluasa chum nach cluinneadh iad, gus an là an diugh.

9 Agus a deir Daibhidh, Biodh am bord mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhlol-thuarasladh dhoibh.

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad; agus crom-sa an druim an còmhnuidh.

11 A deiream uime sin, An do thuilich iad ionnas gu'n tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteamsan tha slàinte air teachd chum nan Cinneach, chum iadsan a bhrosnachadh gu h-eud.

12 Ma's e an tuiteamsan saibhreas an domhain, agus an lughdachadh saibhreas nan Cinneach; cia's mò na sin a bhitheas an làrachd?

13 Oir is ann ribhe a labhran, a Chinneacha; do bhrìgh gur mi ab-

stol nan Cinneach, tha mi toirt urraim do m' dhreuchd^h:

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimh-fheòil a bhrosnachadh gu h-eud, agus gu'n tearuinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e'n tilgeadhsan air falbh réiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomha, tha am meall naomha mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomha, tha na geuga mar sin mar an ceudna.

17 Agus ma ta cuid do na geugaibh air am briseadh dhesth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-ola fiadhaich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille riu a' faotainn comh-pairt do fhreimh agus do reamhrachd a' chroinn-ola;

18 Na dean uaill an aghaidh nah geug: ach ma ni thu uaill 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaireas an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 A deir tu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichte mise 'nan àit.

20 Ro mhaith; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-intinneach, ach fa eagal.

21 Oir mur do chaomhain Dia na geuga nàdurra, biodh egal ort nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maitheas agus geur cheartas Dé: geur cheartas d'an taobhsan a thuit; ach do d' thaobhsa, maitheas, ma bhuanacheas tu 'na mhaithreas; agus mur buanaich, gearr- at dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich iad 'nam mi-chreidimh: oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-ola a bha fiadhaich a thaobh nàdur, agus gu'n do shuidhicheadh ann an deadh chrann-ola thu an aghaidh nàdur; cia mòr is mò na sin a shuidhichear na geuga nàdurra 'nan crann-ola féin?

25 Oir cha b'aill leam, a bhràithre, sibhse bhi aineolach air an rùn-dionh-air so (chum nach biodh sibh glie 'nar barail féin) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an d'thig iomlanachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an lànuchadh: mar a ta e scriobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus tionndadhaidh e mi-dhiadhachd o Iacob.

27 Oir is e so mo chomh-cheangal riu, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-sofsgeil, is naimh-dean iad air bhur sonsa: ach a thaobh an taghaidh, tha iad gràdhichte air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiadhacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse reimhe so eas-ùmhail do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair trid am mi-chreidimh-san:

31 Amhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhail, chum trid bhur tròcairse gu 'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dbruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh, chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saibhris araon gliocais agus eòlais Dé! Cia do-rann-sachaidh a bhreitheanais, agus dolorgachaidh a shlighean!

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn-diolar a ris dha e?

36 Oir is ann uaitheas agus trid-san, agus air a shonsan a ta na h-uile nithe: dhasan gu robh glòir gu siorridh. Amen.

C A I B. XII.

1 Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoilcachadh. 3 Cha chòir do dhuine sam bith meas tuilleadh 's maith bhi aige dheth féin: 6 ach is còir do gach aon feith-eamh air an dreuchd sin, a dh'earb-

adh ris. 9 Tha gràdh, agus mòran de dhleasdanas eile air an iarrraidh uainn. 19 Tha dioghaltas gu sonraichte air a thoirmeasg dhuinn.

A IR an aobhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thabhairt 'nam beo-lohairt, naomha, thaitnich do Dhia, ni a's e bhur seirbhis^m reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saoghal so: ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre athnuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

5 Oir a deiream trid a' ghràis a thugadh dhomhsa, ris gach neach 'nar measg, gun smuaineachadh uime féin ni's airde na 's còir dha smuaineachadh; ach smuaineachadh am measarrachd^a, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghlomh^o a th'aig gach ball:

5 Amhuil sin ge do tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Crìosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do thiodhlac-aibh againn, eadar-dhealaichte^p a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma's fàidheadaireachd, deanamaid fàidheadaireachd a réir tomhais a' chreidimh:

7 No ma 's frithealadh, thugamaid aire d'ar frithealadh; no an ti a theagaisgeas, thugadh e aire d'a theagasg;

8 No an ti a bheir ears^o, thugadh e aire d'a earail: an ti a roinneas an déirc, roinneadh e i an treibh-dhreachd^s; an ti a riaghlas, deanadh se e maille ri dùrachd; an ti a ni tròcair, deanadh se e gu suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do'n òle, lean-aibh gu dlùth ris an ni a tha maith.

10 Bithibhⁱ teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthaireil, ann an

¹ cha do chreid iadsan. ² earumhlachd. ^m aoradh. ^p stuaim.

^o obair, oifig. ^p eagsamhuil. ^s comhairte. ^s aon-fhillteachd.

urram a toirt toisich gach son d'a chéile:

11 Gun bhi leasg ann an gnoth-uichibh: dùrachdach^t 'nar spiorad; a' deanamh seirbhhis do'n Tigh-earn:

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas: foighidneach an trioblaid; maireannach ann an ùrnuigh:

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh; a' gnàthachadh soidh-eachd.

14 Beannuichibh an dream a ta deanamh geur-leanmhuinn oirbh: beannuichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille fìusan a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille rìusan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn^u d'a chéile. Na biodh bhuir cion air nithibh àrd^a, ach cuiribh sibh féin an comh-inbhe riu-san, a ta losal. Na bithibh glic 'nar barail féin.

17 Na locaibh olc air son uile do dhuine sam bith. Ullrichibh nithe ciatfach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh an sìth ris na h-uile dhaoineibh.

19 A chàirde gràdhach, na dean-aibh dìghaltas air bhuir son féin, ach thugaibh àit do'n fheirg: oir a ta e scriobhta, Is leanas an dìghaltas; locaidh mi, deir an Tighearn.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha; ma bhios e tartmhor^b, thoir deoch dha: oir le so a dheanamh càrnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na d'thugadh an t-olc buaidh ort, ach beir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

C A I B. XIII

1 Umhlachd, agus dleasdanas eile a's còir dhuinn chur an gnìomh do uachdaranaisibh. 8 'Se gràdh coimhlionadh an lagha. 11 Tha gèdcair-eachd, agus mìsg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t-soisgeil.

BIODH gach anam^e ùmhal do na h-àrd chumhachdaibh. Oir

cha 'n'eil cumhachd ann ach o Dhia: agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia^d a dh'orduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin ge b'e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhlachd, tha e cur an aghaidh orduigh Dhé: agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas^e dhoibh féin.

3 Oir cha 'n'eil uachdarain 'nan aobhar eagail do dheadh oiribh, ach do dhroch oiribh. Uime sin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uath.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagail ort; oir cha'n ann gu dlomhain a tha e giùlan a' chlaidheimh: oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhioghaltair feirge air an tì a ni olc.

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, ni h-ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cìs d'heibh: oir is iad seirbhiseich Dhé iad, a sìor-fheitheamh air an nì so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do gach neach an dlìghe féin: càin dhasan d'an dlìghear càin, cìs dhasan d'an dlìghear cìs, eagail dhasan d'an dlìghear eagail, agus urram dhasan d'an dlìghear urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an tì aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an nì so, Na dean adhal-trannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na saunt-aich, agus ma ta àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aith-ghearr fuidh 'n fhocal so, Gràdhach do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh locbd do choimhearsnach: air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mesgladh o chodal: oir

^t beothail, faobharach. ^u inntinn. toil. ^a Na bithibh àrd-inntinneach.

^b tartmhor, ^c gach neach, ^d fuidh Dhia, ^e dìteadh.

a ta ar slàinte nis nì's faisge na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol tharuin, tha an là am fagus : uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd^f an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteir-eachd^f agus am misg, no an seomradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Crìosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-anamhianna a choinnleionadh.

C A I B. XIV.

1. Cha'n fheud daoine tàir a dheanamh, no chéile a dhiteadh air son nithe coinneidheis: 13 ach bhi faicill-each gun oibheum a thoirt leo; 15 oir a ta an t-absdol a' dearbhadh gu bheil sin mi-cheadaichte, le iomadh reusan.

GABHAIBH ris an neach a ta anmhuinnⁿ sa' chreidimh, ach nì h-ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta h-aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhuinn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhisach duin' eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, còmar suas e; oir is-còmasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air làl thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là mar a chéile. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige dha; agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige dha. An ti a ta 'g ith-

eadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheshais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha 'n'eil a h-aon againn beo dha féin, agus cha 'n'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beo dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beo: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh. uime sin ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beo a ris, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuis air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chrìosd.

11 Oir a ta e scrìobhta, Mar is beo mise, a deir an Tighearn, lùbaidh gach glùn domhsa, agus àidichidh gach teanga do Dhia.

12 Air an aobhar sin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile nì's mò: ach gu ma fearr libh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oibheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil nì sam bith neo-ghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas nì sam bith neo-ghlan, dhasan a ta e neo-ghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràthair air son bith, a nìs cha 'n'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrios^t le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Crìosd bàs.

16 Air an aobhar sin na labhrar olc mu bhuir^m maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rioghachd Dhé, ach fireantachd, agus

^f éididh. ^g anabharr. ^h tag. ⁱ suim aig neach do là. ^j cuir am mugha. ^m ar.

sith, agus aoibhneas san Spiorad naomh.

18 Oir ge b'e ni seirbhìs do Chrìosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbha do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sith^a, agus na nithe a bhios chum togail suas a chèile.

20 Na sgrios obair Dhé air son bldh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oilbheum.

21 Is maith an ni gun fheòil itheadh, no fion òl, no ni air bith a dheanamh leis an faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad? Bìodh e agad dhuit féin am fianuis Dé: Is beannuichte an duine sin nach dît e féin anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a nì eadar-dhealachadh^o tha e air a dhìtheadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh a tha e 'g itheadh: oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

C A I B. XV.

1 Is còir dhoibhsan a tha laidir giùlan leosan e ta annhunn 2 Cha'n fhead sinn sinn féin a thoileachadh, 3 oir cha d'rinn Crìosd sin, 7 ach gabhail r'a chèile, mar a rinn Crìosd ruinn uile, 9 arson ris na h-Iudhach-aibh agus ris na Cinneachaibh, &c.

UIME sin is còir dhuinne a ta laidir, giùlan le annhuinn-eachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Crìosd e féin; ach a réir mar a ta e scribedha, Thuit toibheum^p na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a scribedha roimhe so, is ann chum ar teagaisgne a scribedha iad; chum

trid foighidin agus comh-fhurtachd nan scribedha gu'm biodh dòchas^r againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comh-fhurtachd dhuibhse bhi dh'aon inntinn a thaobh a chèile, a réir Iosa Crìosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd.

7 Uime sin gabhaibhse r'a chèile, eadhon mar a ghabh Crìosd ruiane, chum glòire Dhé.

8 A nis a deirim, Gu robh Iosa Crìosd 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son firinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e scribedha, Air an sobhar so aidicheam thu^s am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi ceòl do d' ainm.

10 Agus a ris a deir e, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobullsan.

11 Agus a ris, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a shlòigh uile.

12 Agus a ris deir Esaias, Bithidh freumh leas ann, agus ay ti a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinneachaibh, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shiothchaint ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naomh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin d'ar taobhsa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn do mhaithas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chèile a chomhairleachadh^t.

15 Gidheadh, a bhràithre, scribedha mi d'ar ionnsuidh leis an tuilleadh dànaids, an càil-eigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomhsa o Dhia,

^a a stiùras chum sìochaint. ^o a ta fuaidh amharus. ^p masladh. ^r dùil, carbsa. ^s aidicheam dhuit, bheiream cliu dhuit. ^t theagasg.

16 Ionnas gu'm bithinn a'm' mhinisteir aig Iosa Criosd do na Cinneachaibh, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm biodh tabhartas^u nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uail agam trid Iosa Criosd, anna na nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dànachd agam labhairt air a' b'heag do na nithibh sin, nach d'oibrich Criosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùrghal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomharan agus mìorbhuilean^a, le cumhachd Spioraid Dé; ionnas o Hierusalem agus mu'n cuairt gu Illiricum, gu'n do làn-shearmonaich mi soisgeul Chriosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dhàidh agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha'n ann san ionad san robh Criosd air aimeachadh, chum nach togainn m'obair air bunait neach eile:

21 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime: agus tuigidh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna thuireadh gu minic bacadh orm o theachd d'ar ionnsuidhse.

23 Ach a nis do bhrìgh nach 'eil agam ionad nì's mò anna na crìoch-sibh so, agus gu bheil mòr thogradh agam o cheann mòrain bhliadhnaihb theachd d'ar ionnsuidhse;

24 Ge b'e uair a thrialas mi do'n Spàinn, thig mi d'ar ionnsuidhse: oir tha dùil agam sibhse fhacinn san dol-seachad, agus bhi air mo thoirt air m'aghaidh libhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càil-eigin air mo lìonadh le'r comhluadarsa.

25 Ach a nis tha mi dol gu Hierusalem, a' frithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-rionn àraidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo gu deimhin, agus tha iad fa fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan luchd

comhpairt d'an nithibh spioradailsan, is còir dhoibh ministireilachd a dheanamh dhoibhsan sna nithibh a bhuineas do'n choluinnb.

28 Uime sin air dhomh so a chrìoch-nachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi d'ar taobhsa^c do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd d'ar ionnsuidhse, gu'n d'thig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chriosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearna Iosa Criosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda^d maraon riumsa ann an ùrnuighibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu saorar mi uatha-san nach 'eil a' creidsinn ann an Iudea; agus chum gu'm bi mo sheirbhis air son^e Ierusalem, taitneach do na naomhaibh:

32 Chum's gu'n d'thig mi d'ar ionnsuidhse le b-aobhneas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis gu robh Dia na sìth maille ribh uile. Amen.

C A I B. XVI.

3 Tha Pòl a' toirt orduigh do na bràithribh fàilte chur air mòran;

17 agus a' comhairleachadh dhoibh a' toirt a thoirt do'n mhuinntir a ta togail connsaich agus a' toirt oil-bheim: 21 agus an deigh iomadh beannachd a' crìochnachadh le breith buidheachais do Dhia.

EARBAM ribh^f Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais a tha ann an Cenchrea:

2 Chum's gu'n gabh sibh rithe anna an Tighearna, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmhnaidh rithe anns gach gnothuch anna am bi feum aice oirbh: oir rinn i féin còmhnaidh ri mòran, agus riumsa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscilla agus Acula mo chomh-oibrichean ann an Iosa Criosd:

4 (Muinntir a leag sìos am muin-

^u qfrail, iobairt. ^a Le comharaibh agus mìorbhuilb treun. ^b feòmhòr:
^c bbur ròd-sa. ^d spàinn. ^e thaobh. ^f Molam dhuibh.

éal féin air son m'anamasa: d'am bheil a' toirt buidheachais cha'n e mhàin mise, ach mar an ceudna eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tighsan. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leamsa, neach is e ceud thoradh Achais a' do Chrìosd.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar soinneh.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh agus mo chomh-phrìosunaich, a tha cliuiteach am measg nan abstol, agus a bha ann an Crìosd romhamsa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a's ionmhuinn leamsa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comh-oibriche ann an Crìosd, agus air Stachis fear mo ghràidhse.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhta ann an Crìosd. Cuiribh fàilte orrasan a tha do theaghlach Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo chasaid. Cuiribh fàilte orrasan do theaghlach Narcisuis, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphosa, mnà a tha saoihtreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn leam, bean a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo mhàthairse.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Julia, Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig naomha. Tha eaglaisean Chrìodì a' cur fàilte oirbh.

17 A nis gùidheam oirbh, a bhràith-

re, comharaichibh iadsan a tha togail roinnean¹ agus a' toirt oibheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhoighuim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha 'n'eil an leithide so a' deanamh seirbhis d'ar Tighearn Iosa Crìosd, ach d'am bròinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le mìodal a' mealladh cridheacha na muinntir sin nach 'eil olc^m.

19 Oir a ta bhur n-ùmhhlachd^a air teachd chum nan uile dhaoine. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais d'ar taobhsa: gidheadh b'àill leam sibhs bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus bruthaidh Dia na sìoth-chaint Satan f'ar cosaibh gu h-aithghearr. Gràsa^o ar Tighearna Iosa Crìosd gu robh maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibriche cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a scriobh an litir so, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomhsa agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus bràthair.

24 Gràsa ar Tighearna Iosa Crìosd gu robh maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhs a dhaingneachadh a réir mo shoisgeilse, agus searmonachaidh Iosa Crìosd, (a réir foillseachaidh an rùndiomhair, a bha'm folach a thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus tre scribeuibh nam fàidh a réir aithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinneachaibh chum ùmhlachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia a tha mhàin glic, gu robh glòir trid Iosa Crìosd gu sìorruidh. Amen.

8 Asia. ^h air bhur sonsa. ¹ eaglaisean Chrìosd (uile). ¹ sgaradh, aithréite, chonnsaichean. ^m a ta neo-lochdach. ^a cliù bhur n-ùmhhlachd^a.

^o Deadh-ghean.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

C A I B. I.

1 *An déigh fáilte agus breith buidheachais, 12 tha e 'gan earlachadh bhi dh'aon inntinn, agus 'gan cronachadh air son an aimhréite. 18 Sgrìosaidd Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaidcachd searmonachaidh; &c.*

POL a ghairmeadh gu bhi 'na abstol do Iosa Criosd, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bràthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na droinge a tha air an naomhachadh ann an Iosa Criosd, air an gairm gu bhi 'nan naoimh, snaille rìusan uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd anns gach àit, an Tighearna-san, agus ar Tighearna-ne.

3 Gràsa dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do Dhia a ghnàth d'ar taobhsa, air son gràsa Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Criosd;

5 Air son gu'n d'rinneadh saibhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus anns gach eòlas;

6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chriosd annaibh;

7 Ionnas nach 'eil sibh an déidhlàimh ann an tiodhlac sam bith; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Criosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, chum's gu'n bi sibh neo-lochdach ann an làr ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinn a mhic Iosa Criosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, trid ainme ar Tighearna Iosa Criosd, gu'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bi roinnean^r 'nar measg; ach gu'm bi sibh ceangailte r'a chèile gu dìongalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail^s.

11 Oir nochdadh dhomhsa, a bhràithre, mu'r timchiollsa, leo-san a tha do theaghlach Chloie, gu bheil comhstri^t 'nar measg.

12 A nis a deiream so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise^u, agus is le Apollos mise, agus is le Cephas mise, agus is le Criosd mise.

13 Am bheil Criosd air a roinn? an e Pòl a cheusadh air bhur son? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi h-aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, nì'm fios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas focail, chum nach cuirte crann-ceusaidh Chriosd an neo-brìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'na amaidcachd dhoibhsan a chaillear; ach dhuinne a shlànuichear, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e scrìobhta, Sgrìosaidd mi gliocas nan daoine^e glìce, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigseach.

20 C'àit am bheil an duine glìc? c'àit am bheil an scrìobhuiche? c'àit am bheil deasboir an t-saoghail so?

^r easaonachda, sgaraidh.

^s bhreth. ^t comhachadh.

^u Is deisciobul do Phòl mise.

Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach?

21 Oir an uair, ann an gliocas Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal so Dia tre ghliocas, bu toil le Dia le amaideachd an t-searmonachaidh iadsan a shlànuchadh^a a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comharaidh, agus a ta na Greugach a' sireadh gliocais:

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chriosd air a cheusadh, 'na cheap-tuislidh do na h-Iudhachaibh, agus do na Greugachaibh 'na amaideachd;

24 Ach dhoibhsan a ta air an gairm, arson Iudhaich agus Greugach, Criosd cumhachd Dhé, agus gliocas Dhé:

25 Do bhrìgh gur glìce amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise amhuinneachd Dhé na daoine.

26 Oir chì sibh féin bhuir gairm, a bhràithre, nach iomadh iad dhiùb^a a ta glìc a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uasal.

27 Ach roghnaich Dia nithe ara-uideach an t-saoghail so, chum gu'n cuireadh e nàire air na daoineibh glìce; agus roghnaich Dia nithe amhbunna an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach;

28 Agus nithe an-ussal an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach roghnaich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-brìgh:

29 Ionnas nach deanadh feòil sam bith uail^b 'na fhianuis.

30 Ach usaithean a ta sibhse ann an Iosa Criosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhlèantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa:

31 Ionnas, a réir mar a ta e scrìobhta, An ti a ni uail, deanadh e uail anns an Tighearn.

C A I B. II.

1 Tha e cur an cèill ge nach 'eil a shearmonachadh ann an oirdheirc-eas cainte, 4 no ann an gliocas dhaoine; 5 gidheadh gu bheil e a' coimh-sheasamh ann an cumhachd Dhé; &c.

AGUS an uair a thainig mise d'ar ionnsuidhe, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirc-eas cainte, no gliocais a thainig mi, a' cur an cèill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail air ni sam bith 'nar measg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nar measg ann an amhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr chrith.

4 Agus cha robh m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am brithraibh millse^c gliocais daonna, ach ann an làn dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu'm biodh bhuir creidimhse ni h-ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sin a' labhairt gliocais am measg nan daoine ionnan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uchdarana an t-saoghail so, a thèid an neo-brìgh.

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-diomhair, a' ghliocais sin a bha folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghail^d chum ar glòir-ne.

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uchdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e scrìobhta, Cha'n fhaod sùil, agus cha chualas cluas, agus cha d'fhàig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibhsan aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne iad le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha'n eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuaire sinn, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh fios nan nithe sin againn a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

^a a shaoradh, a shearhadh. ^b aithne a bhi againn. ^c tairngeach, drùiteach. ^d roimh na linnibh.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraibh a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimh-meas nithe spioradail ri nithibh spioradail^c.

14 Ach cha ghabh an duine nadurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis iad; agus cha 'n'eil e'n comas da eòlas a ghabhail orra, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear^f iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-ùile nithibh, gidheadh cha 'n'eil e féin fuilidh brèth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearna, agus a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chrìosd againne.

C A I B. III.

2 Tha bainne iomchuidh air son cloinne.

3 Tha strì agus aimhréite 'nan còmhara cinnteach air inntinn fheòlmhor.

7 Cha 'n'eil anns an ti a shuidhicheas, agus anns an ti a dh'uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is comh-oibrichean ministear an t-soisgeil do Dhia. 11 'Se Crìosd an t-aon bhunadh. 16 Is iad daoine teampull Dhé, 17 a' s còir a choimhead naomha. 19 Is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so.

AGUS, a bhràithre, cha'n fhèdainnse labhairt ribhse mar ri daoineibh spioradail, ach mar ri daoineibh feòlmhor, amhuil ri naoidhcanibh ann an Crìosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh: oir fathast cha b'urradh sibh a ghabhail, agus a nis féin cha'n urradh sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil 'farmaid 'nar measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a deir neach, Is le Pòl mise, agus neach eile, Is le Apollos mise, nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministearan tre'n do

chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n'eil anns an ti a shuidhicheas no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais féin, a reir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinne: is sibhse treabhachas^e Dhé, is sibh aitreabh Dhé.

10 A réir grais Dé a thugadh dhomhsa, mar fhear-togail-aitreabh glic leag mi am bunadh, agus a ta neach eile a'togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait^h eile cha'n urradh duine sam bith a chur, ach am bunait a chuireadh a cheana, eadhon Iosa Crìosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunadh so, òr, airgiod, claicha luachmhor, fiodh, fear, connlach;

15 Nithear obair gach aon duine follaiseach: oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aon, ciod is gnè dh'i.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call: ach saorar e féin; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé 'na chòmhnuigh annaibh?

17 Ma thruaill eas neach air bith teampull Dhé, sgriosaidh Dia an ti sin: oir a ta teampull Dhé naomha, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin; ma shaoileas neach air bith 'nar measg e féin bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum's gu'm bi e glic.

19 Oir 'is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so: oir a ta e scrìobhta, Glacaidh e na daoine glice 'nan innleachdaibh féin.

^c a' mineachadh nithe spioradail am briathraibh spioradail. ^f bhrèithnichear, mhothaichear. ^e tuathanachd. ^h bunachar, òmn.

20 Agus a ris, Is aithne do'n Tighearn smuainte nan daoine glice, gur dlomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uail a daoineibh: oir is leibhse na h-uile nithe:

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd; is leibhse iad uile;

23 Agus is le Crìosd sibhse; agus is le Dia Crìosd.

C A I B. IV.

1 Cìod e am meas a bhuineadh do dhaoineibh bhi aca air-minist-eiribh.

7 Cha 'n'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn. 9 Na h-abstòil 'nam ball-amhairc do'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoineibh, 13 mar shal agus anabas an t-saoghail; 15 gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Crìosd, 16 agus bu chòir dhuinn an leanmhuinn.

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, nar mhinist-eiribh Crìosd, agus mar stiùbhardaibh! rùna-diomhair Dhé.

2 Os bàrt iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dileas.

3 Ach agamsa is ro-bheag an ni gu'n d'thugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine: seadh, cha 'n'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha 'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin, gidheadh cha 'n'eil mi le so air m'fhreanachadh: Ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an d'thig an Tighearn, neach faroon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheacha: agus an sin gheibh gach neach cliù o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a'm' ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollois ann an samh-ladh!, air bbursona: chum gu fògh-lumadh sibh uainne, gun bharail a bhi agaibh air daoineibh os ceann na bheil scriobhta, chum nach biodh a

h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aon duine ar aghaidh duin' eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa o neach eile? Agus cìod e a ta agad nach d'fhuair thu? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uail mar nach faigheadh tu e?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saibhir sibh, rioghaich sibh as ar n-eugmhaisne: Agus b'fhearr leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodhmaidne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu'n do chuir Dia sinne na h-abstòil a mach fa dheireadh, mar d'hoirp a ta air an orduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhairc^m do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 Is amadain sinne air son Crìosd, ach a ta sibhse glic ann an Crìosd: tha sinne lag, ach a ta sibhse làidir: a ta sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

11 Gus an cùir so féin, tha sinn araon ocrach, agus iotmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh do dhornaibh, agus gun aon àite-còmh-nuidh seasmhach againn;

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le'r làmhaidh féin: Air fulang anacaint dhuinn, tha sinn a beannachadh: 'nuair a gheur-leanar sinn, tha sinn 'ga fhuilang:

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidheadh: rinneadh sinn mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là'n diugh:

14 Ni'n scriobham na nithe so a chur nàire oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhaich a ta mi 'gar comhairleachadh.

15 Oir ma ta deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann an Crìosd, gidheadh cha 'n'eil agaibh mòran aithriche: oir ann an Iosa Crìosd ghin mise sibh tríd an t-soisgeil.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'nar luchd-leanmhuinn ormsaⁿ.

17 Chum na crìche so chuir mi

1 luchd-frithealaidh air. 1 coslas. ^m sealladh, speulair. ⁿ air m'eisimplaire.

Timoteus d'ar ionnsuidh, neach a ta 'na mhac grádhach dhomb, agus dílleas san Tighearna, neach a chuireas an cuimhne dhuibh mo shligheansa a ta ann an Críod, a réir mar a ta mi teagasg anns gach áit anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas mar nach d'thiginn d'ar ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi d'ar ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearn, agus bithidh fios agam, cha'n ann air caint na muinntir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal a ta rioghachd Dhé, ach ann am cumhachd.

21 Cíod is áill leibh? An d'thig mi d'ar ionnsuidh le slait, no ann an grádh, agus ann an spiorad na macantachd^o?

C A I B. V.

1 *A ta an duine fédmhór nís mó 'na chúis-náire dhoibh, na 'na aobhar gairdeachais. 7 Is cóir an t-seann gheur-thaois a ghlacadh a mach. 10 Is cóir peacaich ghráineil a sheachnadh.*

THA e air aithris gu coitichionn^p gu bheil neo-ghloine^r 'nar measg, agus a leithid sin do neo-ghloine, nach 'eil uiread as air ainm-eachadh am measg nan Cinneach, gu'm biodh aig neach bean athar.

2 Agus a ta sibh air bhuir séideadh suas, agus cha d'rinn sibh bròn mar bu chóir, chum gu tugadh air falbh uaibh am fear a rinn an gníomh só.

3 Oir gu deimhin air dhomhsa bhi uaibh an corp, ach a láthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a láthair, air an neach a rinn so mar so;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Críod, air dhuibhse, agus do m' spiorada bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Críod,

5 A shamhuil so do dhuine a thoirt thairis do Sbatan chum sgrios na féola, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh^a ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n'eil bhuir n-uail maith: nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich^t beagan do thaois ghoirt^u am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nar meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Críod ar n-uain cáisge air òbradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill^a, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mblioruin agus an uile; ach le aran neo-ghoirtichte an treibhdhireis agus na firinn.

9 Scríobh mi d'ar ionnsuidh ann an litir, gun chomhlúadar a bhi agaibh ri luchd neo-ghloine^b.

10 Gidheadh ní h-ann gu h-uile ri luchd neo-ghloine an t-saoghail so, no ri luchd sainnt, no luchd foirne^c, no luchd íodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis scríobh mi d'ar ionnsuidh, gun chomhlúadar a ghleidheadh, ma ta neach air bith d'an goirear bráthair 'na fhear-neo-ghloine, no sántach, no 'na fhear-íodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacaint, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foirne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh ítheadh.

12 Oir cíod e mo ghnóthuchsa breth a thoirt orrasan a ta am muigh? nach 'ell sibhse a' toirt breth air an droing a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orrasan a ta 'n leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhuir meadhon féind^d.

C A I B. VI.

1 *Cha'n fheud na Corintiansaigh dragh a chur air am bráithribh le'n agairt chum lagha, 6 gu h-draidh an láthair nan anacréid-*

^o ceannasachd. ^p cumanta. ^r stríopachas. ^s shábhalaí, thearnadh.

^t geuraich. ^u gheur-thaois. ^a an fhéid. ^b stríopachais. ^c reubais, anacothrom. ^d as bhuir cuideachd.

*each: 9 Cha sealbhuich na neo-
fhireanaich rioghachd Dhé. 15
'S iad ar cuirp buill Chríod, 19
agus teampull an Spioraid naoimh:
16 Uime sin cha'n fheadar an
truailleadh.*

A M bheil a chridh' aig aon neach
agaibh, aig am bheil cúis an
aghaidh duin' eile, dol fuidh bhreith-
eanas nan daoine eucorach, agus ní
h-ann fuidh *bhreitheanas* nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir
na naoimh breth air an t-saoghal?
agus ma bheirear breth air an
t-saoghal leibhse, an e nach fiu sibh
bhi 'nar breithibh air na cúisibh a's
luga?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir
sinne breth air ainglibh? cia mò na
sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha
so?

4 Uime sin ma ta breitheanais^e
agaibh mu thimchioll nan nithe sin a
bhuineas do'n bheatha so, cuiribh
'nan suidhe *chum breitheanais* an
dream a's luga meas anns an eag-
lais.

5 Chum bhur náire labhran. An
ann mar sin nach 'eil aon duine glic
'nar measg? *nach eil* fiu a h-aon a's
urradh breth a thoirt eadar a
bbráithre?

6 Ach a ta bráthair a' dol gu lagh
le bráthair, agus so an láthair nan
anacrideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach
lochd 'nar measg, do bhrigh gu bheil
sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar
son nach fearr leibh eucoir fhulang?
c'ar son nach fearr leibh calldach a
ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh
eucoir agus díobhail^f, agus sin air
bhur bráithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach
sealbhaich luchd deanamh na
h-eucorach rioghachd Dhé? Na
meallar sibh: cha sealbhaich luchd-
striopachais, no luchd-íodhol-aoraidh,
no luchd-adhaltrannais, no luchd-
macnuis, no na daoine a ta ciontach
do neo-ghloine mhi-nádurra.

10 No gaduichean, no daoine
sanntach, no misgeirean, no luchd-

anacainnt, no luchd-foreigne, riogh-
achd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse:
ach a ta sibh air bhur n-ionnrad, ach
a ta sibh air bhur naomhachadh;
ach a ta sibh air bhur fireanachadh
an ainm an Tighearna Iosa, agus
tfe Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceadaithe
dhomhsa, ach cha 'n'eil na h-uile
nithe iomchuidh^g: tha na h-uile
nithe ceadaithe dhomh, ach cha
chuirear mi fuidh chumhachd ní
sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronn,
agus a' bhrù air son a' bhidh: ach
agriosaidh Dia faraon so agus sud.
A nis cha 'n ann do neo-ghloine a
tha an corp, ach do'n Tighearn: agus
an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an
Tighearn suas; agus togaidd e sinne
suas tríd a chumhachd féin mar an
ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur
iad bhur cuirp buill Chríod? uime
sin an gabh mise buill Chríod, agus
an dean mi buill striopachais dhuibh?
Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an
ti sin a tha ceangailte ri striopach,
gur aon chorp rithe e? Oir (a deir e)
biidh dithis 'nan aon fheoil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris
an Tighearn, is aon Spiorad ris e.

18 Teichibh o striopachas. Tha
gach aon pheacadh a ní duine an leth
muigh do'n chorp: ach an ti a ní
striopachas, tha e peacadhadh an
aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh
gur e bhur corp teampull an Spioraid
naoimh a ta annaibh, a ta agaibh o
Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach
sibh: uime sin thugaibh glòir do
Dhia le bhur corp, agus le bhur
spiorad, a's le Dia.

C A I B. VII.

1 Mu phòsadh, 4 leigheas an striop-
achais; 10 agus nach bu chòir do
bhannaibh-pòsaidh bhi air an fuaig-
ladh air bheag aobhair. 18 Is cuir

do gach duine bhi toilichte leis a ghairm. 25 Car son is còir roghainn a dheanamh do dhigheachd: 35 na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.

A NIS a thaobh nan nithe mu'n do scrìobh sibh a m' ionnsuidh: Is maith do fhear gun bheantuinn ri mnai.

2 Gidheadh, chum strìopachas a sheachnadh, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnai a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dhigheach do'n mhnai; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha 'n'eil comas a cuirp féin aig a' mhnai, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha 'n'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnai.

5 Na cumaibh bhur dlìghe o chèile, ach le toil a chèile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do throsgadh agus do ùrnuigh; agus thigibh cuid-eachd a ris, chum nach buair Setan sibh air son bhur neo-gheamnuidh-eachd.

6 Ach labhran so mar ni cead-aichte^h, agus cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thìodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a deiream ris an droing nach 'eil pòsda agus ris na bantrach-aibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh geamnuidh, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibhsan a ta pòsda àithneam, gidheadh cha mhise, ach an Tighearn, gun a bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealsicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a deireamsa, cha'n e an Tighearn, Ma

bhios aig bràthair sam bith bean anacreideachⁱ, agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear anacreideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh i uaip e.

14 Oir a ta am fear anacreideach air a naomhachadh leis a' mhnai^m, agus a ta a' bhean anacreideach air a naomhachadh leis an fhearⁿ: no bhiodh bhur clann neo-ghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am fear anacreideach, falbhadh e. Cha 'n'eil bràthair no piuthar fa dhaoine nam leithidibh sin do chdasaibh: ach ghairm' Dia sinne chum aith.

16 Oir ciod am fios a ta agadsa, O bhean, nach slànuich^o thu r'fhear? no ciod am fios a ta agadsa, O fhir, nach slànuich thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anna na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' thràill^p? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh sam Tighearn 'na thràill, is duine saor an Tighearna e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh agus e saor, is e seirbhiseach^r Chrìosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nar tràillibh do dhaoineibh.

^h mar chomhairle.

ⁱ mhi-chrèidmheach, gun chreidimh.

^l na fàgadh

ⁱ g; ^m sa' mhnai.

ⁿ san fhear.

^o saor, sàbhail.

^p a'd' dhaor-òglach,

a'd' sheirbhiseach. ^r daor-òglach.

34 A bhràithre, san staid anns an do ghairmheadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis a thaobh òighean, cha 'n'eil aithne agam o'n Tighearn: gidheadh bheiream mo bhreth, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dìleas.

26 Measam uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd^a a ta làthair, a deiream, gu bheil e maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnai? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnai? na iarr bean.

28 Ach ma phèas tu, cha do pheacach thu; agus ma phèas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fhèoil; ach caomhnadh sibh.

29 Ach a deiream so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnas faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnai, mar nach biodh mnai aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar dhaoine nach 'eil a' seallbhachadh:

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dìroing nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh^t; oir théid agiamh^u an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha mar an ceudna eadar-dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-se nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum's gu'm bi i naomha, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnai a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so labhran chum bhur

tairbhe fèin, cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe^a oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatfach b, agus gu'm feith-eadh sibh air an Tighearn gun bhuair-eadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan fèin gu mi-chiatfach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha 'n'eil e a' peacach-adh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil fèin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad an pòsadh i, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach tabhair ann am pòsadh i, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha bhean ceangailte leis an lagh rè na h-hìne a's beo d'a fear: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mha'n anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a rèir mo bhrethse: agus is i mo bharailse^c gu bheil Spiorad Dhé agam.

C A I B. VIII.

1 Fantuinn o bhidheannaibh a dh'iodradh do iodholaibh. 8 Cha'n fheud sinn ar saorsa Chriosdaidh a mhi-ghnàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh; 11 ach is còir dhuinn ar n-eòlas a chiosachadh le gràdh.

A NIS a thaobh nithe a dh'iodradh do iodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Atuidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoil-sinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma ta gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan^d air aithneachadh leis.

^a na h-éigin, a' chruaidh-chàis. ^t 'ga chaitheadh. ^u dreach, cumadh. ^a riabh. ^b cubhaidh, tlachdamhor. ^c tha mi cinnteach. ^d an duine so.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodhol-aibh, tha fhios againne nach nì air domhan ìodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ge do tha lad ann d'an goirear Dée, ma's ann air nèamh no air talamh (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann.)

6 Gidheadh dhuinne cha 'n'eil ach aon Dia, an t-Athair, o'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shonsan^c; agus aon Tighearn Iosa Criosd, trid am bheil na h-uile nithe, agus sinne tridsan.

7 Gidheadh cha 'n'eil an t-eòlas so anns na h-uile dhaoineibh: oir tha cuid le coguis theobh an ìodhoil gu^a an àm so, ag itheadh a bhìdh mar nì a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d'an coguis a bhì annhunn, tha i air 'e salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh'itheas sinn, nì'm feirrd sinn e; nì mo mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas f so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oibheum do'n dream a ta lag.

10 Oir ma chij neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull ìodhoil, nach neartuichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an d'théid do bràithair lag am mughas^f, air son an d'fhuar Criosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus leis an coguis annhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chriosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oibheum do m' bhràthair, cha'n ith mi feòil a choidheil^h, chum nach tabhair mi aobhar oibheum do m' bhràthair.

C A I B. IX.

1 Tha e nochadh a shaorsa, 7 agus adail dhuibhs^a, an nì mòr e ma

^c annsan. ^f a' chòir, an cumhachd. ^g an sgriosar, an cailear do bhràthair lag. ^h cumhachd, còir. ⁱ phlannadaicheas. ^l a' bualadh, briseadh. ^m gu h-uile. ⁿ annaibhs.

gu'm buineadh do'n mhinistear bhà air a bheathachadh leis an t-soisgeul: 15 gidheadh d'a dheadh-ghean muith féin gu'n d'fhan esàn e bhì costail dhoibh, 22 agus o oibheum a thoirt do neach sam bith an cuigibh coimhdheis. 24 Tha ar beatha cosmhuil ri réis.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Criosd ar Tighearn? nach sibhsè m'obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoineibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhsè; oir is sibhsè seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n droing a chuireas ceisd orm,

4 Nach 'eil againne comas h ith-eadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstol eile, agus bràithrean an Tighearna, agus Cephas?

6 No am bheil misè agus Barnabas a mhaia, gun chomas againn bhì saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas fion-lìos, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a labhran na nithe so? no nach abair an lag na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e scriobhta ann an lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt^l an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraid^m air ar soinne a deir e so? gu deimhia is ann air ar soinne tha e scriobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuailas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear comhpairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spior-adail dhuibhs^a, an nì mòr e ma

bhuineas sinn bhuir nithe feòlmhor-
sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-
comhpairt do'n chumhachd^o so thar-
uibh, nach mò is còir dhuinne bhi?
Gidheadh, cha do chuir sinn an cumh-
achd so an cleachda; ach a ta
sinn a' fulang nan uile nithe, chum
nach cuireamaid bacadh air soisgeul
Chriosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil
iadsan a ta saothreachadh mu thim-
chioll nithe naomha, air am beathach-
adh o'n teampull? agus iadsan a ta
frithcaladh do'n altair, gu bheil comh-
roinn^p aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh'orduich an
Tighearn mar an ceudga dhoibhsan a
ta searmonachadh an t-soisgeil, an
teachd-an-tìr fhaotainn o'n t-soi-
sgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a
h-aon diubh so, agus cha do scriobh
mi na nithe so, chum gu'n deantadh
mar sin dhomh: oir b'fhearr dhomh
am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh
neach air bith m'uaill an neo-brìgh.

16 Oir ge do shearmonaich mi an
soisgeul, cha 'n'eil aobhar uaill agam:
oir a ta éigin air a cur orm; sèadh, is
anaobhinn domh, mur searmonaich
mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toileach a ta
mi deanamh so, tha duais agam: ach
ma's ann an aghaidh mo thoile a
tha ministreileachd^f air a h-earbsadh
rium,

18 Ciod i mo dhuais ma seadh?
eadhon so, chum ag searmonachadh
an t-soisgeil domh, gu'n suidhichinn^s
soisgeul Chriosd gun chostus, chum
nach mi-ghnàthaichinn mo chumh-
achd san t-soisgeul.

19 Oir ge do tha mi saor o na
h-uile dhaoineibh, gidheadh rinn mi
mi féin a'm' sheirbhiseach^t do na
h-uile, chum gu'n cosnainn an tuill-
eadh.

20 Agus rinneadh mi do na
h-ludhachaibh mar Iudhach, chum
gu'n cosnainn na h-Iudhaich; dhoibh-

san a ta fuaidh 'n lagh, mar dhuine
fuaidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn
iadsan a ta fuaidh 'n lagh;

21 Dhoibhsan a ta gun lagh, mar
dhuine gun lagh, (ge nach 'eil mi gun
lagh do Dhia, ach fuaidh lagh do
Chriosd) chum gu'n cosnainn iadsan
a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibhsan a ta
anmhunn^u mar dhuine anmhunn,
chum gu'n cosnainn an droing a ta
anmhunn: Bha mi san uile chruth
do na h-uile, chum air gach uile
dhòigh gu'n slànuchitn^a cuid éigin.
23 Agus so deanam air son an
t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm'
fhear comh-roinne dhethb.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan
a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n
ruith iad uile, ach is son duine a
gheibh an duais^c? gu ma h-amhuil
a ruitheas sibhse, ionnas gu'n glac
sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile gbleachd-
air measarra anns na h-uile nithibh:
a nis a ta iadsan a' deanamh sin
chum's gu'm faigh iad crùn truail-
lidh, ach sinne air son crìtan neo-
thruaillidh.

26 Uime sin is amhuil a ruith-
eamsa, ni h-ann mar gu neo-chinnt-
eachd: is amhuil a chuiream cath, ni
h-ann mar neach a bhuaillean an
t-athar:

27 Ach trom-bhuaillean mo chorp,
agus cuiream fuaidh smachd e: an
t-eagal air chor sam bith an déigh
dhomh searmonachadh^c do dhroing
eile, gu'n cuirear mi féin air cùl^f.

C A I B. X.

1 Tha sacramainte nan Iudhach 'nan
samhladh air ar sacramaintibhne,
14 agus am peanas mar rabhadh
dhuinn toidhol-aoradh a sheachnadh.
21 Cha'n fheud sinn bhi 'nar luchd
comhpairt do bhord an Tighearna,
agus dhiabhol faran: &c.

O S' bàrr, a bhràithre, cha b'ail
leam sibhse a bhi aineolach, gu
robh ar n-aithriche uile fuaidh 'n neuh

^o chomas. ^p comhpairt. ^f frithcaladh, cùram. ^s deannainn. ^t a'm'
thruill. ^u lag. ^a saorainn, tearnuinn, sàbhalainn. ^b gu'm bi comhpairt
agam dhethe ma'lle ribhse. ^c geall. ^d mar neach nach 'eil am follas.
^e gairm a fhoirt. ^f gu diùltar, gu tilgear mi féin.

agus gu'n deachaidh iad uile tre'n mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiadhl spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do'n charruig spioradail sin a lean iad: agus b'i a' charruig sin Criosd.)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte: oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iadsan.

7 Agus na bithibhse 'nar luchd-ìodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubhsan; a réir mar a ta e scriobhta, Shuidh an pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid strìopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit diubh an aon là trì mìle fich-ead.

9 Agus na dearbhamaid i Criosd, mar a dhearbhaich cuid diubhsan, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibhse gearan, mar a rinn cuid diubhsan gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgriosad-air m.

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eiseimpleiribh: agus scriobhadh iad chum teagaisgⁿ duinne, air am bheil deireadh an domhain^o air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoileas a bhi na sheasamh, thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainnⁿ air bith ribh, ach ni a ta coitcheinn^r do dhaoibh: ach tha Dia dlèas, nach leig dhuibh bhi air bhur feuchainn thar bhur comas; ach a ni maille ris an deuchainn slighe dol as mar an an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuinntar mo ghràidh, teichibh o ìodhol-aoradh.

15 Labhran mar ri daoibh tuigs-each: thugaibhsé breth air an ni a deiream.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' beannachadh, nach e comunn fola Chriosd e? An t-aran a ta sinn a' briseadh, nach e comunn cuirp Chriosd e?

17 Oir ge do tha sinne 'nar mòran, is aon aran^s, agus aon chorp sinn: oir a ta againn uile comhpairt do'n aon aran.

18 Thugaibh fainear Israel a réir na feòla: nach 'eil aca san a' gith-eadh nan ìobairt comh-roinn ris an altair?

19 Ciod a deiream uime sin? gu bheil brìgh air bith anns an ìodhol, no gu bheil brìgh air bith san ni a dh'ìobradh do ìodholaibh?

20 Ach a deiream, na nithe a ta na Cinnich ag ìobradh, gur ann do dheamhnaibh a tha iad 'gan ìobradh, agus nach ann do Dia: agus cha b'aill leam comunn a bhi agaibhsé ri deamhnaibh.

21 Cha 'n'eil e an comas duibh cupan an Tighearna òl, agus cupan dheamhan. Cha 'n'eil e an comas duibh comh-roinn a bhi agaibh do bhord an Tighearna, agus do bhord dheamhan.

22 Am brosnach sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na esan?

23 Tha na h-uile nithe ceadachite dhomh, ach cha 'n'eil na h-uile nithe iomchuidh^t: tha na h-uile nithe ceadachite dhomh, agus cha tabhair na h-uile nithe fòghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin: ach iarradh gach aon an ni sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear am margadh na feòla, gun cheisd air bith fheòraich^u air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

^g cha do thaitinn mòran diubh ri Dia. ^h sgàilibh, samhachasaidh.
ⁱ buaireamaid. ^l Dia. ^m mhilltear. ⁿ rabhaidh. ^o nan linn.
^p buaireadh, oruaidh-fheuchainn, dearbhadh. ^r cumanta. ^s bhuilinn.
^t tarbhath. ^u fharraid

27 Ma bheir son neach dhiubhsan nach 'eil 'nan creidmhigh cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach nì a chuir car roimh-ibh, gun nì sam bith fheadruich air son coguis.

28 Ach ma deir duine sam bith ribh, Dh'ìobradh an nì so do ìodho- aibh, na ithibh, air a shonsan a nochd dhuibh e, agus air son coguis^a. [Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis deiream, cha'n i do choguis féin, ach coguis an neach tad eile: oir c'ar son a bheir car breith air b' mo shaorsasa le coguis duin eile?

30 Oir, ma tha coimhpairt bidh agamsa tre ghràs, c'ar son a labhrar ole umam a thaobh an nì sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'itheas no dh'òlas sibh, no ge b'e nì a nì sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oilbheim do na h-Iudhachaibh, no do na Greug-achaibh, no do eaglais Dé:

33 A réir mar a ta mise a' dean- amh toile nan uile dhaoine anns na h-uile nithibh, gun bhi 'g iarraidh mo bhuannachd féin, ach buannachd mhòrain, eum gu slàn-uichear iad.

C A I B. XI.

1 Tha e fhàtainn cron doibh, gu robh 'nan coimhthionnail am fir a' dean- amh ùrnuigh, agus an cinn air an còmhdachadh, agus am mnà gun chòmhdachadh air an cinn: 17 agus do bhrìgh gu robh gu coitcheonn an cruinneachadh nì h-ann chum math, ach chum uile; gu sonraichte, air son gu robh iad le'm féisibh féin a' nì-naomhachadh suipeir an Tighearna, &c.

BITHIBHSE 'nar luchd-lean- mhuinn ormsa^c, mar amhuil a ta mise air Crìosd.

2 A nìs molam sibh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimhead nan ord-

uighean, mar a thug mise dhuibh iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agalbh, gur e Crìosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chrìosd.

4 Gach fear a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urraim d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta 'deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd gun fholach air a ceann, tha i toirt eas-urraim d'a ceann: oir is ionann sin agus ge do bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma's granndad do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdachadh^c, do bhrìgh gur h-e ìomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha'n eil am fear o'n mhnaoi, ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus nìor chruthaich eadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do'n mhnaoi cumhachd^d a bhi aice air a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is amhuil sin a ta 'm fear tre'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciastach do mhnaoi ùrnuigh a dheanamh ri Dia gun fholach air a ceann.

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dh'i e: oir thugadh a gruag dh'i air son còmhdaich^e.

16 Ach ma bhios neach air bith connspoideach, cha'n eil a leithid sin

^a coimh-fhios, coisnians. ^b a' dhitear. ^c air m'eisimpiolaise. ^d grànna.

^e fhòlach. ^f 'se sin r'a ràdh folach, a leigeil fhaicinn gu bheil i fa chumhachd a' fìr. ^g folach.

do ghnàthachadh againne, no aig eag-laisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a chuiream an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chèile cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's measa.

18 Oir air tùs, air cruinneachadh dhuibh an ceann a chèile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean^b 'nar measg; agus tha mi an cuid 'ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreidimhⁱ a bhi eadaruibh, chum gu'n deana^r follaiseach an dream a ta dearbha^t 'nar measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chèile do son àit, cha'n e sin suipeir an Tighearna itheadh.

21 Oir ithidh gach son air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighèan agaibh chum itheadh agus òl anna? no am bheil sibh a' deanamh tàir^r air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a deiream ribh? Am mol mi sibh anns a' *chùis* so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibhs, Gu'n do ghlac an Tighearn losa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air breith buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo corpas, a ta air a bhriseadhⁱ air bhur sonsa: deanaibh so chum cuimhne ormsa^m.

25 Agus air a' mhòd cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal^a nuadh ann am fhuilse: deanaibhse so, cia minic as a dh'òlas sibh e, chum cuimhne ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an d'thig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a

dh'itheas an t-aran so, agus^o a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuchadh^p duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran so, agus òladh e do'n chupan so:

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheana^s dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithneadh air corp an Tighearna^r.

30 Air a shon so tha mòran^r 'nar measg lag agus tinn, agus tha mòran^r nan codal.

31 Oir nan d'thugamaid breth oirnn fein, cha d'thugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chèile, chum itheadh, fanaibh r^s chèile.

34 Agus ma bhios ocras air son neach, itheadh e aig an tigh; chum nach d'thig sibh an ceann a chèile gu breitheanas^s. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

C A I B. XII.

1 Tha tiodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè, 7 gidheadh a ta iad uile gu tairbhe. 8 agus chum na crìche so air an tabhairt air caochladh dòigh: 12 chum a réir mar a ta buill a' chuirp nàdurra uile chum 16 mais, 22 agus seirbhis an aon chuirp; 27 mar sin gu bitheamaidne d'a chèile, a dheanamh suas cuirp dhìomhair Chrìosd.

A NIS a thaobh nithe^t spioradail, a bhràithre, cha'n aill leam sibh bhi aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nar Cinnich, air bhur tarraing gu

^b eas-aonachda, sgaraidh. ⁱ saobh-bharailean, éiriceachd. ⁱ air a thabhairt. ^m mar chuimhneachan ormsa. ^a tiomnadh. ^o no. ^p dearbhadh. ^r deanamh eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus bithidh aile. ^s chum dìtidh. ^t tiodhlaca.

bedhlaibh balbha; a réir mar a threoraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dé, gu bheil Iosa mallachte: agus nach urradh duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach trid an Spioraid naoimh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach cha 'n'eil ach aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh ann, gidheadh cha 'n'eil ach aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha 'g oibreachadh nan uile nithe anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuin' eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuin' eile tabhartas leighis trid an Spioraid cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhorbhuile; do neach eile fàidhead-airleadh; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theanga; agus do neach eile eadar-mhèineachadh theanga.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhallaibh aige, agus a ta uile bhuill an aon chuirp sin, ge h-iomadh iad, 'nan aon chorp; mar sin a ta Crìosd.

13 Oir trid aon Spioraid bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma's Iudhaich sinn no Grengaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl duinn uile chum aon Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma deir a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma deir a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam biodh an corp uile 'na shùil, c'ait am biodh a' chlaisteachd? Nam biodh e uile 'na chlaisteachd, C'ait am biodh am boladh?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad uile 'nan aon bhall, c'ait am biodh an corp.

20 Ach a nis tha iad 'nam mòran bhall, ge nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urradh an t-sùil a ràdh ris an làmh, Cha 'n'eil' feum agam ort: no a ris, an ceann ris na cosaibh, Cha 'n'eil feum agam oirbhe.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne^a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air na buill sin do'n chorp a's lugha urram 'nar meas-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urraim, agus na buill sinn-dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na buill mhaiseach againn cha 'n'eil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a' chomh-chumadh r'a chèile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n chuid air an robh uireasbhuidh:

25 Chum nach biodh easaonachd air bith sa' chorp; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na buill d'a chèile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maraon ris.

27 A nis is sibhse corp Chrìosd, agus is buill sibh fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a' ris miorbhuilean, 'na dhèigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdarauachda, iomadh gnè theanga.

29 Am bheil na h-uile 'nan abstola

ailbh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 *Am bheil* aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile cadar-theangachadh?

31 Ach biodh mìann dùrachdach nan tiodhlac a's fearr oirbh: agus gidheadh nochdamas dhuibh slighe a's ro-fhearr.

C A I B. XIII.

1 *Cha 'n'eil* brìgh sam bith anns na tiodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràdh: 4 *A chliu-san*, 13 agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.

GE do labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm umha^c a ni fuaim, no a'm^c chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ge do robh agam fàidheadaireachd, agus ge do thuiginn na h-uile rùna-diomhair, agus gach uile eòlas; agus ge do bhiodh agam gach uile ghné creidimh, ionnas gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha 'n'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ge do chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ge do bheirinn mo chorp chum a losgaidh, agus gun ghràdh agam, cha 'n'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fbulangach, agus caoimhneil; cha ghabh an gràdh farnad; cha dean an gràdh raiteachas, cha 'n'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha giùlain se e féin gu mi-chiatfach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha 'n'eil e so-bhrosnachaidh chum feirge, cha smuainich e ois sam bith.

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh

sùil e aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha d'théid an gràdh air cùl a choidhech: ach ma's fàidheadaireachda ta ann, théid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 Nuair a bha mi a'm^c leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich^f mi mar leanaban: ach air fàs domh a'm^c dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a'faicinn san àm so gu dorch a tre ghloin^g; ach an sin chi sinn aghaidh ri h-aghaidh: an àm so is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithneadh orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na trì nithe so; ach is e'n gràdh a's mò dhuibh so.

C A I B. XIV.

1 *Tha e* moladh fàidheadaireachd, 2 agus a' toirt urraim dh'i roimh labhairt le teangaibh, 6 le cosamhlachd air a thoirt o innealaidh-cùil: 12 is còir an gnàthachadh fàraon, chum togail suas na h eaglais, 22 mar a' chrìoch sin agus an d'orduicheadh iad. 26 *Tha fìor-fheum* gach aon diubh air a theagasg, &c.

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr mhiann ri tiodhlaca spioradail oirbh, ach gu ma mòr bbur togradh gu'n deanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras an an teangaidh choimhich^h, ni h-ann ri daoineibh a labhras e, ach ri Dia: oir cha 'n'eil neach sam bith 'ga thuigsinn; ge do tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-diomhair.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri

b seirc. c phrais. d còmhdaichidh, folaichidh. e dòchas, earbsa.
f smuainich. g ann an sgàthan. h earbsa. i dhéidh, iarrtus. l choigrich.

daoinibh chum togail suas^m, agus chum earail, agus chum comhfhurtachd.

4 An ti a ts labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga thogail féin suas: ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e togail suas na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir is mò an ti a ni fàidheadaireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich eⁿ, chum gu faigheadh an eaglais fòghlum.

6 A nis a' bhràithre, ma thig mi d'ar ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillsachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagas?

7 Air an doigh cheudna na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaispe^o, cò a dh'cùluicheas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhe, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread doghuthannaibh^p san t-saoghal, agus cha'n eil a h-aon diubh gun bhlagh^r.

11 Uime sin mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras borb^s; agus bithidh an ti a labhras, borb dhomhsa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhe, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air tiodhlacaibh spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum togail suas^t na h-eaglais.

13 Uime sin an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise ùrnuigh ann

an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a deanamh ùrnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi ùrnuigh leis an spiorad, agus ni mi ùrnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannuicheas tu leis an spiorad, cionnus a deir an ti a tha ann an àit an duine gun fhòghlum, Amen ri d' bhlreith-buidheachais, o nach aithne dha an ni a deir tu?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, guidheadh cha'n eil an neach eile air a thogail suas^u.

18 Bheiream buidheachas do m'^v Dhia, gu'n labhran le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam eòig focail a labhairt san eaglais le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibhse 'nar leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann an mìorun^a, bithibh 'nar leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nar daoine foirfe.

21 Tha e scriobhta san lagh, Labhairidh mi ris a' phabull eo ann an teangaibh eile, agus am bithibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad rium, a dair an Tighearn.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, ni h-ann do'n droing a ta creidsinn, ach dhoibhsan a ta mi-chreideach: ach a ta fàidheadaireachd ni h-ann air an sonsan nach 'eil a' creidsinn, ach air an sonsan a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chrùnnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach* agus gu'n d'thig droing a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthachb?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n d'thig duine gun chreidimh a steach, no neach a

^m fòghlum, teagaisg. ⁿ mur eadar-theangaich neach: ^o uaithe.

^p chainntibh, chànanibh. ^r bhrìgh, seadh. ^s stadhaich, barbarras.

^t fòghlum. ^u air fhòghlum. ^a droch mhein, olc. ^b air mhi-chèill, air boile.

ta gun fhòghlum, crònnichear^c e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta nithe folaichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris^d gu bheil Dia gu fìrinneach annaibhse.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? air teachd an ceann a chéile dhuibh, tha salm, tha teagasg, tha teanga, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghluim^d.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh choimhich, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e' na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth:

30 Ach ma dh'fhoillsichear^e ni do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud dhuine 'na thosd.

31 Oir feudaibh sibh uile fàidhead-airesachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum's gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada^f nam fàidh àmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia ùghdair na mì-riaghailt^g ach na sìth, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnàì 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha 'n'eil e cead-aichte dhoibh labhairt: ach is còir dhoibh bhì àmhal, mar a deir an lagh mar an ceudna.

35 Agus ma's miann leo ni sam bith fhòghlum, feòraicheadh iad d'am fearaibh féin aig an tigh e: oir is mi-chiatfach do mhnàibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thainig focal Dé a mach? no an ann d'ar n-ionnsuidhse a mhàin a thainig e.

37 Ma shaoileas duine sam bith h

gur fàidh, no gur duine spiorada^f e féin, aidicheadh e na nithe a scriobhamsa d'ar n-ionnsuidh, gur h-iaid àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma ta neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime'sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacadh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a réir orduigh.

C A I B. XV.

1 Ò aiseirigh Chrìosd, 12 tha e dearbhadh gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla: 23 Toradh, 35 agus dòigh na h-aiseirigh, 51 agus caochladh na muinntir sin a gheibhear beo, air an là dheireannach.

OS barr, a bhràithre, cuiream an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nar seasamh;

2 Trid mar an ceudna am bheil sibh air bhur tearnadh, ma chumas sibh gu daingean i an ni a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dlomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an ni a fhuair mi mar an ceudna, Gu'n d'fhuair Chrìosd bàs air son ar peacaidh a réir nan sriobhtair:

4 Agus gu'n d'adhlaiseadh e, agus gu'n d'éirich e a ris air an treas là a réir nan sriobhtair,

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunnacas e le tuilleadh as cuig ceud bràthair air aon àm; d'am bheil a' chuid a's mò beo gus a nis, ach a ta cuid dhuibh 'nan codal.

7 'Na dhéigh sin, chunnacas e le Seumas; agus a ris leis na h-abstol-aibh uile.

8 'Nan déigh uile chunnacas leamsa e mar an ceudna, mar neach a rugadh an an-àm.

^c spreagar, comhatrichear. ^d ag innseadh, a' foillseachadh. ^e togail suas. ^f tiodhlaca spioradail. ^g eas-orduigh, tuairgne. ^h Ma tha duine sam bith cinnteach. ⁱ ma ghlaidheas sibh air chuimhne.

9 Oir is mi a's lugha do na h-abstolaibh, nach fhu abstol a ghairm dhìom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geur-leannhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé is mi an ni a's mi: agus cha robh a ghràs, a bhuilicheadh òrn, guu bhrìgh; ach shaothraich mi nì's pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille rium.

11 Uime sin, cò air bith iad dhinn, mise no iadsan, is ann mar so a tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmonaichear Crìosd gu'n d'èirich e o na marbhaibh, cionnus a deir cuid 'nar measg-sa, Naoh 'eil aiseirigh nam marbh ann?

13 Ach 'mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh'èirich Crìosd.

14 Agus mur d'èirich Crìosd, gu deimhin is dìomhain ar searmoin-ne, agus is dìomhain bhuir creidimhse mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu'n do thog e suas Crìosd: neach nach do thog e suas, mur éirich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, ni mò a dh'èirich Crìosd:

17 Agus mur d'èirich Crìosd, tha bhuir creidimhse dìomhain; tha sibh fathast am bhuir peacaibh.

18 Mar sin mar an ceudna tha an droing a choidil ann an Crìosd, caillte.

19 Ma's anns a' bheatha so a mhàin a tha dòchas againn ann an Crìosd, is sinn a's truaighe do na h-uile diaoinibh.

20 Ach a nis tha Crìosd air éirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhuibhsan a choidil deth.

21 Oigmar is ann tre dhuine thàinig am bàs, is ann tre dhuine thig aiseirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amh-

uill sin mar an ceudna a nìthear na h-uile beo ann an Crìosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh fèin: Crìosd an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's le Crìosd aig a theachd.

24 An sin bithidh a' chrìoch dheir-eannach, 'nuair a bheir e suas an rioghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do' gach uile uachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumbachd.

25 Oir is éigin gu'n rioghaich e, guis an cuir e a naimhdean uile fa chosaibh.

26 Sgrìosar an nàmhaid deireannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nìthe fa chosaibh. Ach an uair a deir e gun do chuir e na h-uile nìthe fuaidh, is ni follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nìthe fuaidh, an leth muigh dheth so.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nìthe fuaidh, an sin bithidh am Mac fèin fuaidh 'n ti a chuir na h-uile nìthe fuaidh-san, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No cìod a ni iadsan, a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air son dòigh? c'ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gábhadh sgach uair?

31 Air bhuir gairdeachas-sa^m a tha againn ann an Iosa Crìosd ar Tigh-earn, tha 'mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chomhraigⁿ mi mar dhuine^o ri fiachd-bheathaichibh ann an Ephesus, cìod i mo thairbhe? mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na-meallar sibh: truaillidh droch chomhfhadar^p deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fireantachd^r, agus na deanaibh peacadh; oir cha 'n eil eòlas Dé aig cuid: chum bhuir nàire labhran so.

35 Ach a deir neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh? agus cìod a' ghnè cuirp leis an d'thig iad?

36 Amadain, au ni sin a chuireas

^l a chuireas e sìos. ^m a' ghairdeachas air bhuir sonsa. ⁿ chog mi, chuir mi cath. ^o a réir gnàtha dhaoine. ^p droch chomhradh. ^r gu ceart, gu cubhaidh.

tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e air tùs.

37 Agus an nì a chuireas tu, cha'n e an corp a bhithes a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chrùin-eachd, no do sheòrta éigin aile.

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil: ach a ta feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, feòil eile aig iasgaibh, agus feòil eile aig eumlaithibh.

40 Agus a ta cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp talmhaidh: gidheadh a ta glòir air leth aig na corpaibh nèamhaidh, agus glòir eile aig na corpaibh talmhaidh.

41 Tha aon ghloir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealach, agus glòir eile aig na reultaibh; oir a ta eadar-dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a bhios aiseirigh nam marbth. Cuirear ann an truailidheachd e, togar ann an neo-thruailidheachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòir e: cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an eumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beo, an t-Adhamh theircannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an nì spioradail a bha ann air tùs, ach an nì nàdurra; agus 'na dhéigh sin an nì spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearna o nèamh.

48 Mar an duine talmhaidh, is amhuil sin iadsan a tha talmhaidh: agus mar a ta an duine nèamhaidh, is ann mar sin iadsan a ta nèamhaidh.

49 Agus mar a ghlèillain sinn dealbh^s an duine talmhaidh, ghlèillainidh sinn mar an ceudna dealbh an duine nèamhaidh.

50 A nis so a deiream, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rioghachd Dhé a shealbhadh mar oighreachd; nì mò a shealbhaicheas truailidheachd neo-thruailidheachd.

51 Feuch, labhram nì dìomhair ribh; Cha chòidil sinn uile, ach caochlaidhear sinn uile,

52 Ann an tiota^t, am prìobadh na sùl, ri guth na trompaide deireann-sich, (oir séididh an trompaid) agus éiridh na marbha neo-thruailidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n chorp truailidh so neo-thruailidheachd a chur uime, agus do'n chorp bhàsmhor so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an corp truailidh so neo-thruailidheachd uime, agus a chuireas an corp bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhliomar am focal a ta sgrìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'àit am bheil do ghath? O uaigh, c'àit am bheil do bhuaidh?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis; agus is e neart a' pheacaidh an lagh.

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, trid ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibhse daingean, neo-ghluasach, a' sìr-mheadachadh ann an obair an Tighearna, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil phur saothair dìomhain anns an Tighearna.

C A I B. XVI.

1 Tha e guidheadh orra fuasgladh air uireasbhuidh nam bràithre bochda ann an Ierusalem; 10 a' moladh Thémoteuis; agus an déigh comhairlean càirdeil, 16 a' crìochnachadh na litreach le ìomadh fàille.

ANIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'orduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin deanaihbhe mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachdain, cuireadh gach aon agaibh nì leis féin anns an ionmhas^u, a fèir mar a

^s ìomhaigh, dreach, coslas, ^t platha, mionaid.

^u taisgeadh gach aon agaibh làimh-ris ann an stòr.

abhoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le' r' litricibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Hierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a dhòl mar an ceudna, theid iadsan a'm' chuideachd.

5 Agus thig mi d'ar n-ionnsuidhse, 'nuair a theid mi tre Mhacedonia: (oir tha mi dol tre Mhacedonia.)

6 Agus feudaidh e bi gu'm fan mi, no eadhon gu'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum's gu'n d'thoir sibh air m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an d'theid mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad, ach tha dùil agam fantuinn rè tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr agus òifeachdach dhomhsa, agus tha mòran eascairdean^a ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuch-sibh gu'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saothreachadh ann an obair an Tighearna, mar a ta mise.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an slth, chum's gu'n d'thig e a' m' ionnsuidhse: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd d'ar n-ionnsuidhse maille ris na bràithribh: ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so;

ach thig e 'nuair a gheibh e àm iomchuidh.

13 Deanaibh faire, seasaibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fear-ailb, bithibh làidir^c.

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (o's aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur b-iad ceud thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad fèin chum frithealaidh do na naomhaibh.)

16 Gu'm bi sibh àmhail d'an leithidibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi subhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achaicus: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh d'ar taobhsa.

18 Oir thug iad suaimhneas^d do m' spioradsa, agus d'ar spioradsa: uime sin biodh meas agaibh air an leithidibh sin^e.

19 Tha eaglaisean na h-Asia a' cur fàilte oirbh. Tha Acvila agus Priscilla, maille ris an eaglais a tha 'nan tigh, a' cur mòr fhàilte oirbh anns an Tighearn.

20 Tha na bràithrean uile a' cur fàilte oirbh. Cuiribhse fàilte air a chéile le pòig naomha.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh fèin.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearn Iosa Crìosd, biodh e 'na Anatema, Maranata f.

23 Gu robh gràs an Tighearna Iosa Crìosd maille ribh.

24 Mo ghràdhna maille ribh uile ann an Iosa Crìosd. Amen.

^a luchd cur an aghaidh an t-soisgeil. ^b duineil. ^c neartaichibh sibh fèin. ^d fois. ^e aithnichibh an leithide sin. ^f biodh e mall-
uichte gu bràth.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

C A I B. I.

3 Tha ant-abstol a' toirt misnich dhoibh an aghaidh thrioblaid thaobh na comhfhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dhacan 'na uile thrioblaidibh féin, 8 gu sonraichte 'na chunnart san Asia: 12 agus a' gairm an coguis-san, agus a' cheguis féin chum fianuis gu'n do shearmen-aich e an soisgeul gu treibhdhireach, &c.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoill Dé, agus Timoteus ar bràthair, chum eaglais Dé a ta an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Beannuichte gu robh Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair nan tròcair, agus Dia na h-uile chomh-fhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar⁸, chum sinne bhi comasach air comhfhurtachd a thoirt dhoibhsan a ta ann an àmhghar sam bith, trid na comhfhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comhfhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chrìosd h pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachdne mar an ceudna pailte tre Chrìosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, is ann air son bhur comhfhurtachd agus bhur slàintese, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhuilang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn, is ann chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàintese.

7 Agus a ta ar dòchas daingean d'ar taobhsa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nar luchd-comhpairt do na fulangasaibh, gu'm bi sibh mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b'àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro-mhòr thar ar neart, ionnas gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha:

9 Ach bha againn binni ar làis annainn féin, chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhuisgeas na mairbh:

10 Neach a shaor sinne o bhàs eòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e sinn fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' comh-oibreachadh le chèile ann an ùrnuigh air ar soinne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar soinne, a leth an tiodhlac a thugadh dhuinne, tre mhòran.

12 Oir is e so ar gairdeachasne, fianuis ar coguis, gur ann an son-fhillteachd¹ agus an treibhdhireas diadhaidh², agus cha'n ann an glòcas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh d'ar taobhsa.

13 Oir cha 'n eil sin a' scriobhadh nithe sam bith eile d'ar n-ionnsuidhe, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh³, no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aideichas sibh gu a' chrìoch;

14 Amhuil mar a dh'aideich sibh an càil, gur sinne bhur gairdeachas, mar

⁸ thrioblaid. ^h fulangais air son Chrìosd. ⁱ breth. ¹ sìompluidheachd.
² an treibhdhireas a's mò; treibhdhireas Dhé. ³ Gr. ⁿ a's aithne dhuibh.

sibhse mar an ceudna ar gairdeachasne ann an là an Tighearn Iosa.

15 Agus anns a' mhuinighin so b' àill leamsa teachd d'ar n-ionnsuidh air tìs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs^o:

16 Agus gabhail uaibhse^p gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a ris d'ar n-ionnsuidhse, agus a bhi air an do thoirt air m'aghaidh leibhse san 4-alighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi eutruimesachd^r? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham, na nithe a a chuiream romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus ni h-eadh, ni h-eadh?

18 Ach mar a ta Dia firinneach, cha b'e ar còmhraidh ribhse seadh, agus ni h-eadh?

19 Oir Mac Dhé Iosa Criosd, a shearmonuicheadh 'nar measgsa leinne; eadhon leamsa, agus le Silvanus, agus le Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na ni h-eadh, ach annsan bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile annsan is seadh iad, agus annsan is amen iad, chum glòire Dhé d'ar taobhne.

21 A nis an ti a dhaingnicheas sinne maillte ribhse ann an Criosd, agus a dh'ùng sinn, is e Dia:

22 Neach mar an ceudna a chuir seula oirne, agus a thug dhuinn geall-daingnich^a an Spioraid ann ar cridhibh.

23 Ach goiream Dia mar fhianuis air m'anam^t, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d'fhainig mi fathast gu Corintus.

24 Cha'n e gu bheil againne tigh-earnas air bbur creidimhse, ach is luchd-cuideachaidh sinn d'ar n-aoibhneas: oir is ann tre fhreidimh a sheasas sibh.

C A I B. II.

1 Air dha an reuson a chur an cèill air son nach d'fhainig e d'an ionnsuidh, 6 tha e 'g iarraidh orra maitheanas agus comhfhartachd a thoirt do'n duine a dhruideadh a

mach leo as an eaglais, 10 eadhon mar a thug e féin mar an ceudna maitheanas da, air son fhàior aithreachais: &c.

A CH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a ris fuidh dhoilgheas d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, cò e ma ta ni subhach mise ach an ti air an do chuireadh doilgheas leam?

3 Agus scriobh mi an ni so fèin d'ar n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach euirte doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m'aoibhneas bbur n-aoibhneas uile.

4 Oir a trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, scriobh mi d'ar n-ionnsuidh le iomadh fear; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil: chum nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 Is leoir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a leagadh air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile, gur mò is còir dhuibh maitheanas agus comhfhartachd a thoirt da, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guldheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh bbur gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, chum gu'm biodh fios bbur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na h-uile nìdibh.

10 Ge b'e neach d'an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheireamsa mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d'thug mi am maitheanas, is ann air bbur sonsa thug mi e, am fianuis Chriosd^u;

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le chuillbheartachd:

^o ath-thiodhlacadh. ^p dol bbur rathadsa. ^r iomluas.

^s earlas. ^t an aghaidh m'anama. ^u am pearsa.

oir cha 'n eil sinn aineolach air inn-leachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thainig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd a shearmonachadh, agus a dh'fhosgladh doras dhomh leis an Tighearn,

13 Cha rohh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Tìtus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh deachd àile eòlais fèin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar n-àile cùbhruidh Chrìosd, anns an droing a shlànuichear, agus anns an droing a sgriosar.^a

16 Do'n aon droing tha sinn 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n droing eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò a ta foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n eil sinne mar mhòran, a thruaillias focal Dé: ach mar o thréibhdhìreas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd b.

C. A I B. III.

1 Air eagal gu'n cuireadh luchd-teagaig bréige as a leth gu robh e deanamh uaidh gu dìomhain, tha e a' nochdadh gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidd d' a mhinistirealachd: 6 Air so tha e a' coimh-shìneadh ministirean an lagha, agus an t-soisgeil r'a chéile, &c.

AN tòisich sinn a ris air sinn fèin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litricibh molaidd d'ar n-ionnsuidhse, no air litricibh molaidd uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta scriobhta 'nar^c cridhibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoineibh:

3 Air dha bht follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealadh leinne, a

tha air a scriobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheo; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so dh'earbsad againne tre Chrìosd thaobh Dhé.

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn fèin chum ni sam bith a smuainteachadh^c mar uainn fèin: ach is ann o Dhia a ta ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministeiribh foghainteach na tiomna-nuaidh^f, cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministirealachd^g a bhàis, ann an scriobhadh air a ghearradh^h air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urradh clann Israeil amhar gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministirealachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma bha ministirealachd an dithidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministirealachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma bha an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin a ta an ni a bhunaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhail so do dhòchais, tha sinn a' cleachdadh mòr dhànachdⁱ cainnte.

13 Agus cha'n eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là an diùgh ann an leughadh na seann-tiomnaidh^m, tha'm folach ceudna a' fantuim gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh

^a a chaillear. ^b nu Chrìosd. ^c ann bhur. ^d do dh'achas. ^e a mheas, a reusonachadh. ^f a' choimhcheangail nuaidh. ^g frithealadh. ^h ghràbhatadh. ⁱ earbsa. ^j shoilleireachd. ^m an t-seann-tiomnaidh.

'nuair a leughar Maais, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis 'se an Tighearn an Spiorad sin : agus far am bheil Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air a n-atharrachadh chum na b-lomhaighⁿ ceudna, o ghloir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

C A I B. IV.

1 *Tha e cur an cèill gu'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an trèibhdhreas; 7 agus cionnus a dh'olbrich na trioblaidean agus an geur-leanmhuinn a dh'fhuiling e air a shon, chum cliu cumhachd Dhé, &c.*

UIME sin air do'n mhinistireil-eachd so bhi 'gairinn, a réir mar a fhuair sinn trócair, cha 'n'eil sinn a' fannachadh^o:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire^p, gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na firinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma ta ar soisgeulne folaichte^r, is ann doibhsan a ta caillte^s tha e folaichte:

4 Auns an do dhall dia an t-saoghail so intinn na droinge nach 'eil 'pan creidmhidh, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghidmhoir Chriosd, neach a's e lomhaigh Dhé.

5 Oir cha 'n'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Chriosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhiseich dhuibhe air son Iosa.

6 Oir is e Dia a thulhairt ris an t-solus soillseachadh a dorchadas, a dhealraich ann an cridhlaine, a thoirt soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Chriosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi oirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 *Tha sinn fuidh thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha 'n'eil sinn ann an teanntachd^t; tha sinn ann an iom-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an ea-dòchas;*

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun sinn air ar tréigsinn; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar agrios;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anna a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp.

11 Oir tha sinne a tha beo, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoirne.

12 Uirne sin tha bàs ag oibreachadh annainne, ach beatha a'fnaibhse.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e scriobhta, chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna trid Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair sinn maille ribhse.

15 Oir tha na b-uile nithe air bhuirsonsa, chum gu biodh an gràs a tha saibhir, tre bhuidheachas mhòrain; ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin cha 'n'eil sinn a' fannachadh, ach ge do thruaillear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine fo'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach rè sealain^u, ag oibreachadh dhuinne trom chudthrom glòire a ta ni's ro anabharraich agus slor-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am

ⁿ an deilbha, an riochda. ^o a' lagachadh. ^p a' mhaslaidh, na h-easonoir.
^r fa fholach. ^s a tha 'gan agrios féin. ^t cumhingeachd. ^u tiota, mionaid.

faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faicear, siorruidh.

C A I B. V.

1 Gu bheil esan an dòchas glòire shiorruidh, agus le suil rithe, agus ris a' bhrèth dheireannaich, a' deanamh dìchill air deadh choguis a choimhead; 12 cha'n ann chum gu deanadh e dòsd as fèin thaobh so, 14 ach mar neach a fhuair beatha a Chrìosd, a ta e dìchiollach chum a bheatha a chaitheadh do Chrìosd a mhàin, &c.

OIR a ta fios againn, nan agaillteadh o chèile air tigh talmhaidh a' phàilliuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach dothogadh le lāmhaibh, siorruidh anns na nēamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh^a le ar tigh o nēamh:

3 O air dhuinn bhi air ar n-eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliuin so ri osnaich, air dhuinn bhi fuidh uallaich? ni h-e air son gu'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàsmhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne chum so fèin, is e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich b an Spioraid.

6 Uime sin tha sinn a' ghnàth deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn am feadh a ta sinn aig an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasach^c a réir creidimh, agus cha'n ann a réir seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a' choluinn, agus a bhi làthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dìchill, chum cò aca bhios sinn a làthair no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhasan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air ar nochdadh an làthair caithir-breith-eanais Chrìosd; chum gu faigh gach neach na nithe a rinn e sa' choluinn, a réir an ni a rinn e, ma's maith no olc e.

11 Uime sin air dhuinn fios a bhi againn air uamhas an Tighearna, tha sinn a' cur impidh air daoibh; ach a ta sinn follaiseach do Dhia, agus tha dòchas agam mar an ceudna gu bheil sinn air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibhse.

12 Oir cha 'n'eil sinn 'gar moladh fèin a ris dhuibhse, 'ach a ta sinn a' toirt fàthd uail dhuibh d'ar taobh, chum gu bi freagrachd agaibh dhoibh-san a tha deanamh uail ann an gnùis, agus ni h-ann an-cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'easbhuidh cèille, is ann do Dhia: agus ma ta ar ciall againn, is ann duibhse.

14 Oir a ta gràdh Chrìosd 'gar coimh-éigneachadh, air dhuinn breith-neachadh mar so, ma fhuair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile marbh:

15 Agus gu'n d'fhuair e bàs air son nan uile, chum ladsan a ta beo, nach biodh iad a so suas beo dhoibh fèin, ach dhasan a dh'fhuiling am bàs air an son, agus a dh'éirich a ris.

16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne a so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ge b'aithne dhuinn Chrìosd a réir na feòla, gidheadh a nis cha'n aithne dhuinn e ni's mò.

17 Uime sin ma ta neach sam bith ann an Chrìosd, is creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch, rinneadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia a ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne rèidh ris fèin tre Iosa Chrìosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu robh Dia ann an Chrìosd a' deanamh an t-saoghail rèidh ris fèin, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne^c focal na réite.

20 Uime sin is teachdairean sinn air son Chrìosd, mar gu cuireadh Dia impidh leinne: tha sinne a' guidh-

^a cluth-eudachadh, còmhachadh. ^b earlas. ^c a' gluasachd, ag imeachd, a' sìubhal. ^d cothrom. ^e chuir e annainne. Gr.

eadh oirbh as uchd Chrìosd, bithibh réidh ri Dia.

21 Oir rinn se esan da nach b'aithne peacadh, 'na iobairt pheacaidh air ar soinne; chum gu bithemsaid air ar deanamh 'nar fireantachd Dhé annsan.

C A I B. VI.

1 Gu'n do dhearbhadh se e féin 'na mhinisteir fìrinneach do Chrìosd, arsan le earailibh, 3 agus le ionracas a bheatha, 4 agus leis 'gach gnè trioblaid agus maslaidh fhulang gu foighidneach air son an t-soisgeil: 10 umpa so tha e labhairt gu dàna riu, chionn gu bheil a chridhe fosgailte dhoibh; 13 agus tha dùil aige ris an aigne cheudna uatha; &c.

UIME sin tha sinn mar chomh-obhrichean leis-san, a' guidheadh oirbh, gun sibh a' gabhail gràis Dé an diomhanas:

2 (Oir a deir e, Ann an 'àm taitneach dh'èisd mi riut, agus ann an là slàinte riun mi còmhlanadh leat: feuch, a nis an t-àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)

3 Gun bhì tabhairt aobhair oibheim air bith ann an non ni, chum nach faigheadh a' mhinistireilachd fì m'chliu:

4 Ach anns gach nì 'gar dearbhadh féin mar mhinisteiribh Dhé, ann am mòr fhoighidin, ann an àmhgharailbh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìosunaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trosgaibh,

6 Ann am flòr-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, ann an spiorad naomh, ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na fìrinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fireantachd air an làmh dheis agus chli,

8 Tre urram agus eas-urram, tre mhi-chliu agus dheadh-chliu: mar mhealltairibh, gidheadh fìrinneach;

9 Mar dhròing nach aithnìhear, gidheadh air an bheil deadh aithne;

mar dhròing a ta faghail a' bhaib, gidheadh feuch, tha sinn beo; mar dhròing a smachdaichear, agus gun am marbhadh;

10 Mar dhròing a ta brònach, gidheadh a ghnàth a' deanamh gairdeachais; mar dhaoine bochda, gidheadh a ta deanamh mòrain saibhais; mar dhaoine aig nach 'eil nì sam bith, gidheadh a' sealbhadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-nè fosgailte dhuibhse, O a Chòrintianacha, tha ar cridhe air a dheanamh farfuing.

12 Cha 'n'eil sibh ann an cumhangachd annainne, ach tha sibh ann an cumhangachd ann bhuir n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dhiùladh nan nì sin féin, (labhran mar ri m' chloinn) bithibhse farsuing mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidmich: oir ciod e caidreabh na fireantachd ri neo-fhìreantachd? agus ciod e commun an t-sòlais ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta aig Chrìosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidmich, maille ri anacreideach?

16 Agus ciod a' choimh-réite a ta aig teampull Dé ri h-ìodholaitibh? oir is sibhse teampull an Dé bheo; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhlanadh anna, agus gluaisidh mi 'nam measg; agus bithidh mise a'm' Dhia acasan, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agamsa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus dealaichibh riu, deir an Tighearn, agus na beanailh ris an nì neo-ghlan; agus gabhaidh mise a m' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'nar mic agus 'nar nigheanaibh dhomhsa, deir an Tighearn uile-chumhachdach.

C A I B. VII.

1 Tha e 'gun earailachadh thum gloine beatha, 2 agus chum an inntiun bhi aca dhasan a ta aige dhoibh; 3 air eagal gu soille gu'n robh e

f air son, an àit. 8 [ar] ministireilachd, [ar] frithealadh, h leis an Spìrad naomh. i dealbhaibh.

our so an amharas, tha e cur an cèill doibh meud a' chomhfhurtachd a' fhuair e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul a thug Tìtus dha air a bhròn diadhaidh, a rinn an litir a chuir e d'an ionnsuidh roimhe oibreachadh anna, &c.

UIME sin, a mhuinntir mo ghraidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagall Dé.

2 Gabbaibh ruinne: eha d'rinn sinn eucoir air son duine, cha do thruaill sinn son duine, cha do mheall sinn son duine.

3 Cha'n ann chum blur dìtidh a labhran so: oir thubhairt mi roimhe, gu bheil sibh ann ar cridhibhine chum basachadh uaille ribh, agus a bhi beo uaille ribh.

4 Is mòr mo dhànachd cainnte d'ar taobhsa, is mòr m'uaill as blur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thainig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh bha eòmhraig, an leth a stigh bha eagla¹:

6 Ach, an Dia a bheir comhfhurtachd doibhsan a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus ni h-e le a theachdsan a mhaìn, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, nuair a chuir e an cèill duinn bhuir dian-thogradh, bhuir càoidh^m, bhuir teas-ghràdh dhomhsa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha 'n'eil aithreachas orm, ge do bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ge nach do rinn i so ach rè tamuill.

9 A nis tha gairdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doillich, ach gu robh sibh doillich chum aithreachaisⁿ: oir bha doilgheas oirbh air mhòd

diadhaidh, chum nach d'thigeadh call oirbh ann an aon ni d'ar taobhne.

10 Oir oibriedhidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibriedhidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doilgheas diadhuidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a' dh'oibriedh e annaibh, seadh, ciod an glanadh oirbh féin^o, seadh, ciod an ro-dhiom, seadh, ciod an t-eagal, seadh ciod an dian-thogradh, seadh, ciod an t-cud, seadh, ciod an togradh dìoghaltais? anns gach ni dhearbha sibh sibh féin bhi glan sa^o chùis so.

12 Uime sin ge do scrìobh mi d'ar n-ionnsuidh, cha b'ann air a shonsan a rinn an eucoir, no air a shonsan air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichte dhuibh ar càramne mu'r tìnichìolls^o am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son blur comhfhurtachds: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gairdeachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrìgh gu'n d'fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd^p sam bith risean asaibhse, cha 'n'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am fhrinn ribhse, is anhuill sin a fhuairadha fìrinneach ar bòsd asaibhse ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhesan ni's pailte d'ar taobhsa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhuir n-ùmhilachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin tha gairdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

C A I B. VIII.

1 Tha e gam brosnachadh gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisempleir nam Macedoniach, 7 le moladh an dian thograidh a bha oca féin roimhe, 9 le eisempleir Chrìosd, 14 agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh féin o'n tabhartas sin: &c.

¹ uamhsan. ^m bròn. ⁿ a tharrachadh inntinn. ^o an saoradh, an leithageul. ^p uaill, mordhaill.

A NIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia :

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr dhearbhadh àmhghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochd-uinn, ro phailte chum saibhris am fialuidheachd^r.

3 Oir (bheiream fianuis) gu robh iad uatha fèin toileach a réir an cernais, seadh, thar an comas :

4 A' guidheadh oirne gu dùrachdach, gu'n gabhasaid an tiodhlac, agus comh-roinne an fhrithealaidh do na naomhaibh.

5 Agus ni h-ana mar a shaoil sinne^s, ach thug siad iad fèin air tùs do'n Tighearna, agus 'na dhéigh sin dhuinne a réir toil Dé :

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimhe, mar sin gu'n crìochnaich ead e annaibhse an gràs^t sin fèin mar an ceudna,

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an ceidmib, ann an ùr-labradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Ni'n labhran so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoin' eile, agus a dhearbhadh tréibhdhairs bhur gràdhse.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ge do bha e saibhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saibhir trid a bhochd-uinnsean.

10 Agus anns an ni so bheiream mo chomhairle : oira ta so tarbhach^u dhuibhse, a thòisich roimhe, cha'n e mhàin air deanaibh, ach air a bhi togarrach^o cheann bliadhna.

11 A nis air an aoibhar sin coimhlionaibh an gnìomh^a ; ionnus mar a bha sibh ullamh chum na toìle, mar sin gu'm bi sibh ullamh chum coimhlionaidh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn toileach ann, gabhar ris a réir mar

a ta aig neach, agus ni h-ann a réir nan nithe nach 'eil aige,

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibhse.

14 Ach a' thaobh coimh-cheartais, chum san àm so nis gu'm bi bhur pailteas-sa 'na choimh-leasachadh air an uireasbhuidhsan, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-sa 'na choimh-leasachadh air bhur n-uireasbhuidhse, air chor as gu'm bi coimh-cheartas eadruibh,

15 A réir mar a ta e scrìobhta, An ti a thionail mòran, cha robh anabarr aige ; agus an ti a thionail beagan, ach robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dha, a chuir an cànan dùrachdach sin fèin d'ar taobhsa ann an crìdhe Thituis.

17 Oir gu deàhnin ghabh e ris an impidh, ach air dha bhi ni bu togarrach, chaidh e d'a thoil fèin d'ar n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris an bràthair, aig an bheil a chliu san t-soisgeul, feadh nan eaglais uile :

19 (Agus cha'n e so a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin fèin, agus chum foillseachaidh bhur n-inntinn ullamhsa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne :

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatfach, cha'n e mhàin an fianuis an Tighearna, ach mar an ceudna am fianuis dhaoinne.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbhadh sinn gu minic dùrachdach ann mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, thaobh an ro-eartas ta aige^b asaibhse.

23 Ma dh'fhiosraichear ni sam bith mu Thitus, is e mo chompanachas e, agus mo chomh-obriche d'ar taobhsa : no mu thimchioll nam bràithre, is iad teachdairean nan eaglais, agus glòir Chrìosd.

^r an daonnachda. ^a a bha dòchas aguinne. ^t tiodhlacadh. ^u ionmhuibhaidh. ^s an deanaibh. ^b agam.

24 Uime sin nochdaibh dhoibhsan, agus am fianuis nan caglais, dearbhadh bhur gràidhsa agus ar n-naillne d'ar taobh.

C A I B. IX.

1 *Tha e g' innseadh an reusoin air son, ge do b'aithne dha am mòr thogradh féin, an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-làimh d'an ionnsuidh g'am brosnachadh gu déire a thabhairt gu pailte, do bhrìgh gur gné shìol-chuir iad,* 10 *a bheir barr pailte dhoibh féin,* 13 *agus aobhar ìobairt mòr mholaidh do Dhia.*

OIR a thaobh frithéalaidh do na naomhaibh, is neo-fheumail dhomhsa, scriobhadh d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-ìntinn, as leth an deanam uail asalbhse ris na Macedonaich, ag ràdh, Gu robh Achais ullamh o cheann bìadhnas; agus bhrosnaich bhur n-eudsa ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre d'ar n-ionnsuidh, air eagal gu'm biodh ar uailne asailbh dìomhain sa' chais so; chum, mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na Macedon-sich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire airne (gun a ràdh oirbhse) a dàndas na h-uail so.

5 Uime sin bbreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs d'ar n-ionnsuidhse, agus bhur tabhartas air an do labhradh ribh roimhe, a dheanamh deas; chum gu'm biodh sibh ullamh, mar thiodhlac^c, agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so deiream, An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 *Thugadh gach duine seachad a réir rùn a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.*

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanamh rò phailte dhuibhse, chum air dhuibh anns gach uile ni

làn leoir a bhi agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 (A réir mar a ta e scriobhta, Sgaoil e a chuid; thug e do na bochdaidh: mairidh fhìreantachd a choidich).

10 A nis an ti a bheir sìol do'n fhear-cuir^d, agus aran chum bidh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachd^a, agus gu tugadh e do thoradh bhur fireantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhí air bhur deanamh saibhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh'oibrich-eas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithéaladh na seirbhias, cha'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi tre dhearbhadh an fhrithealaidh-sa a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhachd do shoisgeul Chrìosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais dhaonnachdaich^e dhoibhsan, agus da na h-uile dhaoibh.)

14 Agus trid an ùrnuigh air bhur sonsa, aig am bheil mòr dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta rò phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlac do-labhairt^f.

C A I B. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige, a bha deanamh tàir air anmhuinn-eachd a phearsa agus air a làthair chorporra, tha e cur an cèill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d'armaicheadh e an aghaidh cumhachda a naimhdean uile; 7 a' toirt cinnte dhoibh, air dha teachd, gu'm faigheadh iad e co chumhachdach ann am focal agus a ta e nis ann an scriobhadh, agus e as an làthair: &c.*

ANIS tha mise féin Pòl a' guidheadh oirbh, tre mhacantas agus sheinnheachd Chrìosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nar-

^c g'ean-maith. ^d do'n t-sìoladair.

^e fhialuidh. ^f do-chur-an-cèill.

meas, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dāna oirbh.

2 Ach iarrana oirbh dh'athcheinge, gan sibh a thoirt orm an uair a bhios mi lāthair, bhi dāna, leis a' mhuighin⁸ leis an easoilear mi bhi dāna 'n aghaidh droinge āraidh a tha toirt meas oirane, mar gu bithemauid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ge do tha sinn ag imeachd^h anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh:

4 (Oir ar n-airm chogaidh ni'm feòlmbor iad, ach cumhachdach o Dhis chum daingnichean a leagadh.)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni ārd a dh'ardaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuainteach chum ùmhlachd Chrìosd:

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile easumhlachd, 'nuair a choimhlionar bhur n-ùmhlachdsa.

7 An amhaire sibh air nithibh a réir an coslais? ma tha dochas aig aon neach as féin, gur le Crìosd e, smuainicheadh e so a ris-uaith féin, mar is le Crìosd esan, gur le Crìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ge do dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachdne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluiml, agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa) cha bhiodh nàire orm:

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagal oirbh le litricheibh.

10 Oir a ta a litrichean (a deir fadsan) cudthromach agus làidir, ach a ta a lāthaireachd chorpóra an-mhùnn^m, agus a chainnt tairèil.

11 Smuainicheadh a leithid sin do dhuine so, mar a ta sinne ann am focal tre litricheibh, agus sinn as lāthair, mar sin gu'n bi sinn ann an gnìomh air dhuinn a bhi lāthair.

12 Oir cha' n'eil a dhānadasⁿ againne sinn féin a chur an àireamb, no a choimeas ri dream āraidh a mholas iad féin: ach air dhoibhsan bhi 'gan tomhas féin eatorra féin,

agus 'gan coimeas féin riu féin, cha' n'eil iad glic.

13 Ach cha-dean sinne uaill a nithibh a tha thar ar tomhas, ach a réir tomhais na riaghail^o a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhe.

14 Cha 'n'eil sinne 'gar sìneadh féin thar ar tomhas, mar nach ruig-eamaid sibhse; oir thainig sinn eadhon chugaibhse^p, le soisgeud^r Chrìosd:

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill a nithibh a ta thar ar tomhas, eadhon a saothairibh dhaoin' eile; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimhse, gu'm faigh sinn farsaingeachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns an h-ionadaibh an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uaill a dheanamh ann an riaghail duin' eile, a nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uall anns an Tighearn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ionmholta^r, ach an ti a mholas an Tighearn.

C A I B. XI.

1 Tre ro-mheud a chuiraim do na Carintianaich, d'an robh e'n coslas tuilleadh spéis thoirt do na h-abstolainibh bréige na dhasan, tha e a' tòiseachadh dh'aindeoin ri e féin a mholadh, 5 ag innseadh nach robh e a bheag goirid air na h-abstol bu'nkh^d, 7 gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu saor, 13 a' nochdadh nach robh e a bheag a dheidh-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh nòn sochair a bhuincadh do'n lagh, &c.

BFHEARR leam gu'n giùlain eadh sibh beagan le m' amaid-eachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le h-eud diadhuidh: oir rian mi ceangal pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhìor-ghloin an lāthair Chrìosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh

⁸ mhisnich, urrasachd. ^h gluasad, sìubhal. ⁱ carbas. ^l togail suas.
^m lag. ⁿ a mhisnich. ^o riaghailt. ^p thugaibhse. ^r dearbhta.

sam bith, mar a mheall an nathair Eubha leis a cuilbheartachd, mar sin gu'n truaillear bhur n-inntinnse o'n aon-fhillteachd a ta ann an Chrìod.

4 Oir nan deanadh an neach a thig Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheudadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mo bharailse nach robh mi a bheag goirid air na h-abstolaibh a b'airde.

6 Ach ge do tha mi neo-fhògh-luimte ann an cainnt, gidheadh cha 'n eil mi mar sin ann an eòlas; ach rinneadh sinn làn-fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nar measg.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin isleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, na a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a' gabhail tuarasdail uatha, chum seirbhis a dheanadh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith: oir leasaich na bràithrean, a thainig o Mhacedonia m'uireasbhuidh; Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leigeadh oirbhe, agus coimhididh.

10 Mar a ta firinn Chrìod ann-am, cha chumar an uail so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar sòn? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir^a mi air falbh cionfàth^u uathasan le'm bu mhiann cionfàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uail, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d'an leithidibh sin a ta abstola bréige, luchd-oibre cealgach, gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chrìod.

14 Agus cha'n iongantach sin: oir cuirear Satan féin an cruth^u aingil spìilse.

15 Uime sin cha ni mòr e ge do chuirear a mhinistirean mar an ceudna ann an cruth mhinistirean na fireantachd; aig am bi an crìoch dheireannach a réir an oibre.

16 A deiream a ris, Na measadh aon neach gur amadan mi; no fòs, gabbaibh rium mar amadan féin, chum gu'n dean mi beagan uail asam féin.

17 An ni a labhram, ni h-ann a réir an Tighearna a labhram e, ach mar gu b'ann gu h-amaideach anns an dànadas uaille so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran a' deanamh uail a réir na feòla, ni mise uail mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrìgh gu bheil sibh féin glie.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh'itheas^a neach sibh, ma bheir neach bhur cuid dhibh, ma dh'ardaicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Labhram thaobh eas-urraim, mar gu'm bitheamaid anmhunn: ach, ge b'e ni anns a' bheil neach air bith dana, (labhram gu h-amaideach) a ta mise dana ann mar an ceudna.

22 An Eabhruch iad? mar sin tha mise mar an ceudna: An Israeilich iad? mar sin tha mise mar an ceudna: An sliochd do Abraham iad? mar sin tha mise mar an ceudna:

23 Am ministirean do Chrìod iad? (labhram mar dhuine mi-chéillidh) ataimse os an cèann san ni so: ann an saothaibh ni's pailte, ann am buillibh ni's ro mhòb, am priesun-
aibh ni's trice, ann bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iudhachaidh cùig uairean dà fhichead buille ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean; la agus oidhche bha mi san doimhne:

26 Ann an turasaibh gu minic, ann an gabha aimhnichean, ann an sunnartaibh fhear-reubainn, ann an

^a gearr. t cothrom. ^u riochd. ^a chluaidheas. ^b mar tomhas.

cunnartaibh o m' chinneach féin, ann an cunnartaibh o na Cinneachaibh, ann an cunnartaibh sa bhaile, ann an cunnartaibh san fhásach, ann an cunnartaibh san fhainge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach^c;

27 Ann an saothair agus sgìos^d, am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an tsegaibh gu minic, am fuachd agus an lom-nochdaidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-churam nan eaglais uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma's éigin domh uail a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ni mi uail.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannuichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran a' phobuill fuidh Aretas an rìgh, froiceadan air baile nan Damascèneach, ann an rùn mise a ghlaodh:

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhhaibh.

C A I B. XII.

1 Chum abstolachd a mholadh, ge d'fheudadh e uail a dheanamh as a thaisbeinibh iongantach, 9 gidheadh is fearr leis uail a dheanamh as anmhuinneachd, tha e faotainn croin doibh a chionn gu'n d'èignich iad e chum na h-uaille dhomhain so: 14 a' geallturn teachd a ris d'an ionnsuidh: &c.

GU deimhin cha 'n'eil e iom-chuidh dhomhsa uail a dheanamh: ach thig mi chum seallama agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh, duine ann an Crìosd ceithir-bliadhna-deug roimhe so (ma's anns a' choluinn, ni'm fios domh; no as a choluinn, ni'm fios domh; aig Dia a ta fios) a leithid sin do dhuine, thogadh chum an treas nèamh,

3 Agus b'aithne domh a leithid sin do dhuine (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, ni'm fios domh: aig Dia a ta fios:)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labha, airt nach feud duine a' labhairt^e.

5 Ma' leithid sin do dhuine ni mi uail: ach asam féin cha dean mi uail, mur dean mi a m' anmhuinneachdaibh^f.

6 Oir ge do b'àill leam uail a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fhìrinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'n bi meas aig duine dhìomthar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'ardachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdaire Shatain chum gu'm buaileadh e mi^g, air eagal gu'm bithinn air m'ardachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn trì uairean, gu'n imicheadh so uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit: oir a ta mo chumbachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a ni mi uail a' m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chrìosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh^h air son Chrìosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a'n' amadan mi le uail a dheanamh; dh'èignich sibhsa mi: oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhsa: oir cha robh mi bheag sam bith fuidh na h-abstolaibh a's àirde, ge nach 'eil annan ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibricheadh comharan abstoil ann bhuir measg sa anns gach uile fhoighidin, ann an

^c fallsa, mealltach. ^d sgìos agus briseadh-cridhe. ^e nach urradh duine a labhairt, ^f laigibh. ^g chum gabhail le dornaihbh orm.

^h trioblaidibh, a' dèisibh.

comharaibh agus an iongantaisibh, agus an cumhachdailh i.

13 Oir ciod an ni anns an roibh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi fein mo throm oirbh? thuagailh maithneas domh san euceir eo.

14 Feuch, a ta mi ullamh anis an treas uair gu teachd d'ar n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh fein: oir cha'n eil e dh'fhiachaidh air a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chumhair nam paranta, ach air na parantailh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise eitheadh agus a chaithear mi air son bhur n-anamasa, ge mar is ro phaike a ta gradh agam dhuibh, gur lugha bhur gradhsa domh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise trid aon neach dhiubhsan a chuir mi d'ar n-ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus dol d'ar n-ionnsuidh, agus chuir mi brathair maille ris: an d'rinn Titus buannachd dhibh? nach do ghluais sinn san aon spiorad? agus anns na h-aon cheumailh?

19 A ris, am bheil sibh a' saoilinn gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd: ach a ta an t-ionlan, a chàirde, chum bhur fòghluimse!

20 Oir is eagal leam air dhomh teachd nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighear mise dhuibhse mar nach bu mhiann leibh: air eagal gu'm bi connasachadh, fardmad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, ardain^m, ceannairce^{nar} measg:

21 An t-eagal air teachd dhomh a ris, gu'n islich mo Dhia mi 'nar measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n droing a pheacaich a cheana, agus nach do ghabh aith-

reachas do'n neo-gloine, agus strìopachas, agus nìacnus a rinn iad.

C A I B. XIII.

1 Tha e bugairt gairge agus cumhachd abotolachd an aghaidh pheacach cruaidh-mhuinealach: 5 agus a' comhairleachadh dhoibh an creidimh a dhearbhadh, 7 agus am bonsha a leasachadh mun d'fhig e: 11 tha e a' comh-dhèanadh na làreanach le earail choilichionn agus le h-àir-nuigh.

I S i so an treas uair a ta mi a' teachd d'ar n-ionnsuidh: am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seasamhach.

2 Dh'ianis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh mar gu'm bithinn a làthair an daradh uair, agus a nis air dhomh bhi as bhur làthair, scriobham chum na droinge a pheacaich roimhe so, agus chum chàich uile, ma thug mi a ris, nach caomhain mi:

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhadh air Criosd a' labhairt annamsa, neach d'ar taobhsa nach 'eil annhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ge do cheusadh e trid amhuinneachd, gidheadh a ta e beo tre chumhachd Dhé: oir a ta sinne mar an ceudna annhunn annsan, gidheadh bithidh sinn beo maille ris tre chumhachd Dhé d'ar taobhsa.

5 Ceasnuichibh sibh fein, am bheil sibh sa' chreidimh; dearbhaibh sibh fein: nach aithne dhuibh sibh fein, gu bheil Iosa Criosd annaibh, mur daoine a chuireadh air cùlⁿ sibh?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidheadh air Dia gun sibhse a dheanamh uile air bith; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhta, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith^o, ge do robh sinne mar dhaoine a chuireadh air cùl.

8 Oir cha'n urradh sinn ni air bith a dheanamh an aghaidh na firinn, ach air son na firinn.

¹ gnìomharaibh cumhachdach. ¹ bhur togail suas. ^m àrd-bhàintinn-eachd, atmhóiréachd. ⁿ daoine neo-dhearbhta. ^o ciadach.

9 Oir tha sin subhach an uair a tha sinn féin anmhuon, agus sibhse làidir: agus tha sinn a' guidheadh so mar an ceudna, sibhse bhi dìongmhalta.

10 Is ann uime so a scriobh mi na rithe so d'ar n-ionnsuidh air dhomh bhi as bhuir làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumbachd a thug an Tighearna dhomh chum fòghluim^p, agus ni h-ann chum sgrìos.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, slàn

leibh: bithibh dìongmhalta^r, bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntian, bithibh sìothchail; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìothchaint maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile^s le pòig naomha.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd d'ar n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus gràdh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

C A I B. I.

6 Tha iongantais air gu'n do thèid iad esan agus an soisgeul co luath: 8 agus tha e a' mallachadh na droinge sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmondich e féin; 11 dh'fhòghluim e'n soisgeul cha b'ann o dhaoineibh, ach o Dhia, &c.

POL abstol (cha'n ann o dhaoineibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh.)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghالاتيا:

3 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacaidhne, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Atharne:

5 Dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'thugadh thairis^c sibh co luath uaithsan a

ghairm sibh trid^u gràis Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Nì nach soisgeul eile; ach a ta dream àraidh^r gar busaireadh, le'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os cionn^a.

8 Ach nan deanamaidne, no sinneal o nàmh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach an soisgeul a shearmonaich sinne dhuibh, biodh e mallachte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimhe, deireams^a a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach an soisgeul a ghabh sibh, biodh e mallachte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air^b daoineibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm^r sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi tòirt fios dhuibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaich^d eadh leamsa, nach ann a réir duine a ta e.

^p togail suas. ^r foirfe, iomlan. ^s Altaichibh beatha a chéile. ^t gu'n d'atharraicheadh. ^u chum. ^a fhiaradh, chlaon-thruailladh, ^b a' cur m'earbsa a.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, 'nì mò a theagaisgeadh dhomh e, ach trid fhoillseachaidh Iosa Crìosd.

13 Oir chuala sibh mo chaitheadh-beatha-^a san sìmsr a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'riua mi thar tounhas geur-leanmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhàsaich mi i:

14 Agus gu'n d'thainig mi air na'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' dhomh-^aoisibh am measg mo chinnich féin, air dhomh bhi ni bu ro eudmhoire mu ghnàthannaibh mo shìnsireachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroipn mo mhàthar mi, agus a ghairm mi trid a ghràis,

16 A Mhac féin fhoillseachadh annam^d, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri fadil agus fuil:

17 Nì mo chaidh mi suas gu Hierusalem, chum na muinntir sin a bha 'nan abstolalbh romham; ach chaidh mi gu h-Arabia, agus a ris thainig mi air m'ais gu Damascus.

18 An dèigh sin an ceann thri bliadhna chaidh mi suas gu Hierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair, agus dh'fhan mi maille ris cùig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolalbh cha'n fhaca mi, ach Seumas bràthair an Tighearna.

20 A nis anns na nithibh a sgrìobham dhuibh, feuch, an làthair Dhé, cha 'n'eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thainig mi gu trochaibh Shiria agus Chìlicia;

22 Agus cha robh eòlas orm a thabh m'fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Crìosd:

23 Ach a mhàin chual iad, An ni anns an àm a chaidh seachad a bhe'gar geur-leanmhuinn, gu bheil e nis a searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrìobh roimhe so^e.

24 Agus thug iad glòir do Dhiu air mo shonsa.

CAIB. II.

1 Tha e cur an cèill c'uin a chaidh e suas gu Hierusalem, agus c'ar son, agus nach do thimchioll-ghearradh Titus, 11 agus gu'n do chuir e'n aghaidh Pheadair, agus gu'n d'innis e dha a reuson, 14 c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iudhaich, a' creidsinn gu'm bi iad air am fìreanachadh tre chreidimh ann an Crìosd, agus cha'n ann trid oibre; &c.

A Nì an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a ris suas gu Hierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thitus leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an cèill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaigneas dhoibhsan d'an robh meas, an t-eagal air chor sam bith gu'a ruithinn, no gu'n do ruith mi an diomhanas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin a bha a'm' chuidachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ge bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach^f 'nar measg, a thainig a steach os losal a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Crìosd, chum ar toirt fa dhaoir.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh e fìrian an t-soisgeil maille ribhsa.

6 Ach o'n droing sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimhe, cha 'n'eil suim ann domhsa: cha 'n'eil meas aig Dia do phearsa duine) oir iadsan a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, cha do phàirtich iad le'n comhradh bheag sam bith riumsa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh riumsa, mar a dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh ri Peadar;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifeachdach ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh,

^a mo ghàid. ^d leam. ^e uair-eigin. ^f a thugadh steach os losal. ^g fanadh.

^h gu bhrìghmhor.

dh'òibrich e gu cumhachdach annam-
sa mar an ceudna chum nan
Cinneach.)

9 Agus an uair a thuig Seumas,
agus Cephas, agus Eoin, a tha air am
meas 'nam postaibh, an gràs a thug-
adh dhomh, thug iad dhomhsa agus
do Bharnabas deas làmh a' chomuinn;
ionnas gu rachamaid chum nan
Cinneach, agus iad féin chum an tì-
chioll-ghearraidh.

10 A mhàin b'aill leo gu'm bithi-
camaid cuimhneach air na bochdaibh;
nì mar an ceudna a bha ro-thoil
agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thainig Peadar
gu h-Antioch, sheas mi 'na aghaidh
as an eudan, a chionn gu'n robh e
r'a choireachadh.

12 Oir roinn do dhream àraidh
teachd o Sheumas, dh'ith e biadh
maille ris na Cinnich: ach an uair a
thainig iadsan, chaidh e a thaobh agus
thearbaidh se e féin, air eagal namuinn-
tir a bha do'n tìchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile
gu'nis-mhealladh maille ris mar an
ceudna; ionnas gu'n d'thugadh Bar-
nabas mar an ceudna a thaobh le'n
cluaini.

14 Ach an uair a chunnaic mise
nach do ghluais iad san t-slighe dhir-
ich^m, a réir fìrinn an t-soisgeul,
thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis
uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudh-
ach, a' caitheadh do bheatha a réir
nan Cinneach, agus cha'n ann a réir
nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g
éigheachadh nan Cinneach am beatha
chaitheadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne a thà 'nar n-Iudh-
ach a thaobh nàduir, agus cha'n ann
'nar peacaich do na Cinneachaibh,

16 Fios a bhi againn nach 'eil
duine air fhìreanachadh o oibribh an
lagha, ach tre chreidimh Iosa Crìosd,
chreid-sinne féin ann an Iosa Crìosd;
chum gu'm bitheamaid air ar fhìrean-
achadh o chreidimh Chrìosd, agus
cha'n ann o oibribh an lagha: oir o
oibribh an lagha cha bhi feòil sam
bith air a fhìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhig iarraidh

bhi air ar fhìreanachadh tre Chrìosd,
ma gheibhear 'nar peacaich sinn féin,
um bheil uime sin Crìosd 'na mhinist-
eir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a ris suas na
nithe a leag mi, tha mi deanamh
cìontach dhomh féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh
do'n lagh, chum gu'm bithinn beo
do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille
ri Crìosd: gideadh a ta mi beo;
ach cha mhise, ach Crìosd a ta beo
annam: agus a' bheatha a ta mi nis
a' caitheadh san fheadh, caitheam i
tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdh-
aich mi, agus a thug e féin air mo àhon.

21 Cha 'n'eil mi a' cur gràis Dé
an neo-brìghⁿ: oir ma tha fireant-
achd tre'n lagh, is ann gun aobhar a
fhuair Crìosd bàs.

C A I B. III.

1 Tha e fèdràich cìod a dh'aom iad
gu an creidimh a thrèigsinn, agus
dòigh a chur san lagh. 6 Tha'n
droing a tha creidsinn air am
fhìreanachadh, 9 agus air am
beannachadh maille ri Abraham:
10 agus a ta e dearbhadh so le
iomadh reuson.

O A Ghalatianacha amaideach, cò
a chuir druidheachd oirbh,
ionnas nach biodh sibh ùmhail do'n
fhirinn, d'an robh Crìosd air a nochd-
adh gu soilleir^o fa chomhair bhur
sùl, air a cheusadh 'nar measg?

2 So a mhàin b'aill leam fhòghlum
uaibh, An ann o oibribh an lagha a
fhuair sibh an Spiorad, no o éisde-
eachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaideach as
sin? air dhuibh tòiseachadh san
Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur
deanamh foirfe leis an fheadh?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread
sin do nithibh gu dionmhain? ma's
ann da rìreadh gu dionmhain.

5 An ti uime sin a tha frithealadh
dhuibh an Spioraid, agus ag oibreach-
adh mhiorbhuile 'nar measg, an ann
trid oibre an lagha, no trid éisdeachd
a' chreidimh a ni e so?

i ro-thogradh. i gnùis-mhealladh, ceilg. ^m gu tréibhdhireach. ⁿ air
cùl. ^o gu dealbhach.

6 Anhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an droing a tha do'n chreidimh, gur iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicinn roimhe do'n sriobtuir gu'm fireanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, ag ràdh, Beannuichear na h-uile Chinnich annadha.

9 Uime sin tha an droing a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor chreidmheach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fuidh'n mhallachadh: oir a ta e sriobhta, Is malluichte gach neach nach buanaich anns na h-uile nithibh a ta sriobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follaiseach, nach fireanaichear neach sam bith tre'n lagh am fianuis Dé: oir, Bithidh am firean beo tre chreidimh.

12 Agus cha 'n'eil an lagh o chreidimh: ach, An duine a ni iad gheibh e beatha anna^r.

13 Shaor Crìosd sinne o mhallachadh an lagha, air dha bhi air a dheanamh 'na mhallachadh air ar son: oir a ta e sriobhta, Is malluichte gach aon a chrochar air crann:

14 Chum gu'n d'fhigeadh beannachadh Abraham air na Cinnich trid Iosa Crìosd; ionnas gu faigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, labhar mar dhuine; ge nach bi ann ach coimheangal^s duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh^t na geallanna agus d'a shìol. Ni'n abair e, Agus do shìoltaibh, mar gu'm biodh e labhairt mu rìodran; ach mar mu aon, Agus do d' shìosa, neach a's e Crìosd.

17 Agus a deiream so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an

ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh an coimheangal an neo-brìgh, a dhaingnich eadh roimhe le Dia ann an Crìosd, ionnas gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh a ta an oighreachd, cha 'n'eil i ni's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh e air son eusaontais, agus an d'fhigeadh an sìol, d'an d'rinneadh an gealladh; air orduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-mheadhonair, cha'n ann air son aon a ta e 'na eadar-mheadhonair; ach is aon Dia.

21 Uime sin a bheil an lagh an aghaidh gheallanna Dé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaidh, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh'fhàg an sriobtuir na h-uile dhaoine dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Crìosd air a thoirt dhoibhsan a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'fhaig an creidimh, choimhreachd sinn fuidh'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillsachadh.

24 Uime sin b'e an lagh ar n-oid-fhòghluim^u g'ar trebrachadh gu Crìosd, chum gu bitheamaid air ar fireanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha 'n'eil sinn ni's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Crìosd.

27 Oir a mheud agaibh 'sa bhaisteadh do Chrìosd, chuir sibh umaibh Crìosd.

28 Cha 'n'eil Iudhach no Greugach, cha 'n'eil saor no daor, cha 'n'eil fìrionn no bairionn^a ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Crìosd.

29 Agus ma's le Crìosd sibh, is sibh sìol Abraham gun amharus,

^r fan. ^s leo. ^t canrach, cùmhan. ^u labhradh, rinneadh. ^a ar maighistir-scoile. ^b boirionn.

agus is oighreacha sibh a réir a' gheallaidh.

C A I B. IV.

1 Bha sinn fuaidh'n lagh, gus an d'thainig Criosd, mar a ta an t-oighre fuaidh a thuiteir gus an d'thig e gu h-aois. 5 Ach shaor Criosd sinn o'n lagh: 7 uime sin cha 'n'eil sinn 'nar seirbhisich nì's foide dha. 14 Tha e cur an cuimhne dhoibh an deadh-ghean dasan, agus a dheadh-rùin fèin doibhsan; 22 agus tha e nochdadh gur sinne clann Abrahaim thaobh na mna saoire.

A NIS a deiream, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ge d' is e Tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fuaidh luchd-coimhid b agus fuaidh luchd-riaghluidh gu teachd na h-aimsire a dh'orduich an t-athair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn ann an daorsa fuaidh cheud fhòghlum an t-saoghail:

4 Ach an uair a thainig coimh-ionadh na h-aimsire, chuir Dia a Mhac fèin uaith a ghineadh o mhnai, a rinneadh fuaidh'n lagh,

5 Chum gu'n saoradh e iadsan a bha fuaidh'n lagh, ionnas gu faigheamaine uchd-mhacachd na cloinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhac fèin ann bhur criuthibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhiseach thu nì's mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chriosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibhsan nach 'eil 'nan dèe thaobh nàduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia aithneachadh, no' mar is fearr a dh'fheudar a ràdh, bhi air bhur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceud-thoiseach annhunn uireashuidheach^c, d'am

miann leibh bhi a ris fuaidh dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhosan, agus amisirean, agus bhliadhnan.

11 Tha eagal orm d'ar taobh, gu'n do chaith mi gu diomhain mo shàoth-air oirbh.

12 Gidheadh oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise, oir a ta mise mar sibhse; cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm b'am trid annhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom^d; ach ghabh sibh rium mar aingeal^e Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh^f an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis dhuibh, nam bu chomasach e, gu'n spionadh sibh a mach bhur sùile fèin, agus gu'n d'thugadh sibh dhomhsa iad.

16 Uime sin an d'rinneadh nàmhaid dhuibh dhiom, air son mi dh'inns-eadh na fìrinn dhuibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa fèin.

18 Ach is maith a bhi eudmhor ann an nì maith a ghràth, agus cha'n e mha'n an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bìleil mi a ris ri saothair, gus an dealbhar Criosd annaibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuaidh amharus ymaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fuaidh'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e scriobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon^g nì ban-oglaich^h, agus am mac eileⁱ nì mnaoi shaoir.

23 Agus esan a bh'aige ris. a'

b thuiteiribh. ^c annhunn agus bochd. ^d cha do chuir sibh cùl ris.

^e sheachdaire. ^f C'ait am bìleil. ^g mnaoi dhacir, ban-tràil.

bhan-oglaich, ghineadh a réir na feòla
e: ach esan a bh'aige ris a' mhnaoi
shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhlaidh iad^b;
oir is iad so an dà choimh-cheangal i;
aon diubh o bheilinn Shinaí, a ta a'
breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinaí ann
an Arabia, agus tha i a' coimh-fhreag-
radh do Ierusalem a tha nis ann,
agus tha i fuidh dhaorsa maille r'a
cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta
shuas saor, agus is màthair dhuinn
uile i.

27 Oir a ta e scribedhta, Dean
gairdeachas, a bhean neo-thorach^l nach
eil a' breith cloinne; bris a mach
agus glaoth, thusa nach 'eil ri saoth-
air: oir is lionmhoire clann na mnà
aonaranaiche^m na na mnà aig am
bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar
a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh
réir na feòla, san àm sin geur-lean-
mhuinn a' rugadh a réir an
Spioraid, is amhuil sin a ta nis mar
an eudna.

30 Ach ciod a deir an scriobtuir?
Tilg a mach a' bhan-oglaich agus a
mac: oir cha bhi mac na ban-oglaich
'na oighre maille ri mac na mnà
saoire.

31 Uime sin a bhràithre, cha sinne
clann na ban-oglaich, ach na mnà
saoire.

C A I B. V.

1 Tha e 'gum brosnachadh gu seasamh
'nan saorsa, 3 agus gun an tim-
chioll-ghearradh a ghnàthachadh:
13 ach roghuinn a dheanamh do
ghràdh, nì a's e coimhlionadh an
lagha: 19 tha e a' cur sìos oibre na
feòla, 22 agus ag ainmeachadh
toraidh an Spioraid: 25 agus 'g an
earlachadhⁿ chum gluasachd san
Spiorad.

UIME sin seasaidh gu daingean
anns an t-saorsa leis an d'rinn

Criosd saor sinn, agus na bithibh a
ris air bhuir cuibhreachadh le cuing
na daorsa.

2 Feuch, a deireamsa Pòl ribh,
ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi
tairbhe air bith dhuibh ann an
Criosd.

3 Oir a ta mi a ris a' deanamh
fianuis do gach uile dhuine a thim-
chioll-ghearrar, gu bheil a dh'fhiach-
aibh air an lagh gu h-ìomlan a
choimhlionadh.

4 Cha 'n'eil tairbhe sam bith ann
an Criosd dhuibhse^o a ta air bhuir
fireanachadh tre'n lagh; thuit sibh o
ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a'
feitheamh ri dòchas fireantachd o
chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Criosd, cha
'n'eil èifeachd^p sam bith ann an
timchioll-ghearradh, no ann an neo-
timchioll-ghearradh, ach ann an
creidimh a dh'oibrichas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac
sibh, o bhi ùmhail do'n fhìrinn?

8 Cha d'fhainig an impidh so o'n
tì a ghairm sibh.

9 Goirtichidh^r beagan do thaois
ghoirt am meall uile.

10 Tha muinglin agam as aibh san
Tighearn, nach bi sibh dh'aon dòigh
air atharrachadh inntinn: ach an tì a
ta cur dragha oirbh, giùlaimidh e a
bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma
shearmonaicheas mi fathast an tim-
chioll-ghearradh, c'ar son a nìthear
fathast geur-leanmhuinn orm? an sin
bhiodh oibheum a' chroian-cheusaidh
air a chur air cùl?

12 B'fhèarr leam gu'm biodh iad-
san a ta cur mi-shuainhnneas^s oirbh
eadhon air an gearradh uaidh^t.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh
chum saorsa sibh; a mbàin na dean-
aibh an t-saorsa 'na cion-fàth do'n
fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhìs
d'a Théile.

14 Oir tha an lagh uile air a
choimhlionadh ann an aon fhocal,

^b asda so tha nì eile r'a thuigsinn. ⁱ chumhnant. ⁱ sheasg, gun sliochd.

^m tréigte ⁿ a' cur impidh orra. ^o rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.

^p brìgh, neart. ^r Geuraichidh. ^s dragha. ^t air an gearradh as

bhuir coomunn.

eadhon an so; Gràdhaidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aise nach claidhear leis a chéile sibh.

16 A deiream ma seadh, Gluaisibh^u san Spiorad, agus cha choimhlion sibh ana-mhiann na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin amragaidh a chéile; ionnas nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma sheòraichear leis an Spiorad sibh, cha 'n eil sibh fuidh^m lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad so, adhaltrannas, striopachas, neo-ghloine, macnus^a,

20 Iodhol-soradh, druidheachd^b, naimhdeas, connasachd, co-fharpuis^c, fearg, comh-stri, aimhreite, saobh-chreidimh^d,

21 Farnad, mortadh, misg, ruidhteireachd^e, agus an leithide sin: ma bheileam ag ianseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rioghaschd Dhé mar oighreachd.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh^f,

23 Macantas^g, stuaim: an aghaidh an samhail sin cha 'n eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an fheòil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-ana-mhiannaibh.

25 Ma's beo dhuinn san Spiorad, gluaisamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhlomhain^h, a' brosnachadh a' chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

C A I B. VI.

1 Tha e 'g iarraidh orra buntainn gu sìmh ri brùthair a thuistich, 2 agus uallach a cheile, a ghiulan, 6 bhi tabhartach d'an luchd-teagaisg, 9

agus gun sgithreachadh do mhaith a dheanamh: 12 tha e nochdadh ciod gus am bheil iadsan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh: 14 cha dean e féin uail a ni ann bith ach a crann-ceusaidh Chriosd.

A BHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibheas a ta spioradail, tog-sibh suas a shamhuil sin do dhuine, ann an spiorad na macantachdⁱ; a' toirt aire dhuil féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha^j a chéile, agus mar sin coimhlionaidh lagh Chriosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gun bhi ann ach neo-ni, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach obair féin, agus an sin bithidh sobhar gairdeachais^m aige d'a thaobh féinⁿ a mhàin, agus ni h-ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach uallach féin.

6 Comb-roinneadh an neach a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg, anns na h-uile nitheib maithe.

7 Na meallar sibh; cha deanar faoid air Dia: oir ge b'e ni a shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheòil féin, buainidh e o'n fheòil truailidheachd: ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheatha shuthaion.

9 Agus na sgithicheamaid do mhaith a dheanamh: oir ann an àm iomchuidh buainidh sinn, mur faunaidh^o siun.

10 Uime sin a réir mar a ta fàth^p, againn, deanamaid maith do na h-uile dhaoinibh, ach gu h-àraid dhoibhsan a ta do theaghlach a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a scriobh mi dhuibh le m làimh féin.

12 A mheud le'm miann iad féin.

^u siubhlaibh, imichibh. ^a mi-nàire. ^b buiteachas. ^c comortus. ^d éiriceachd.

^e anabharr, geocaireachd, craos. ^f firinn. ^g ciuineas.

^h carraghloir. ⁱ a' chiuineis. ^j eallacha. ^m uail.

ⁿ ann féin. ^o lagaich. ^p cothrom.

a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheòil, tha iad 'gar n-éigneachadh chum bhi air bhur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach deantadh geur-leannmuinn orra air son crann-ceusaidh Chrìosd.

13 Oir cha 'n'eil iadsan fèin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha: ach is aill leo sibhse bhi air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dean iad uail ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanaianne uail ach ann an crann-ceusaidh ar Tighearna Iosa Chrìosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh

dhomhsa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Chrìosd cha 'n'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-timchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh¹ nuadh.

16 Agus a mhead 's a shiubhlas a réir na riaghail so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, gu robh gràs ar Tighearna Iosa Chrìosd maille r'ar spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

1 An dèigh fàilte, 3 agus breith-buidh-sachais air son nan Ephesianach, 4 tha e labhairt mu thaghadh, 6 agus uchd-mhacachd thaobh gràis, 11 ni a's e am fìor thòbar o'm bheil slàinte a' chinneadh-daonna a' sruthadh. &c.

POL abstol Iosa Chrìosd tre thoil Dé, chum nan naomb a ta ann an Ephesus, agus nan creidmheach ann an Iosa Chrìosd:

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Chrìosd.

3 Beannuichte gu robh Dia eadhon Athair ar Tighearna Iosa Chrìosd, a bheannuich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an ionadaibh nèamhaidh¹ ann an Chrìosd:

4 A réir mar a thagh e sinne annsan, mun do leagadh bunaite an domhain, chum gu'm bitheamaid naomba, agus neo-choireach 'na làthairsan ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa

Chrìosd dha fèin, a réir deadh-ghean a thoile,

6 Chum cliu glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach² ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa³ tre fhuilsan, maitheanas nam peacadh, réir saibheis a ghràis;

8 Anns an robh e rophailte dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, réir a dheadh-ghean fèin, a rùnaich e ann fèin:

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Chrìosd, arson na nithe a ta air nèamh, agus na nithe a ta air talamh, eadhon annsan:

11 Anns an d'fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-orduchadh a réir rùin an tì a ta 'g oibreachadh nan uile nithe réir comhairle a thoile fèin;

12 Ionnas gu'm bitheamaidne a

¹ creutdir, ² nithibh nèamhaidh. ³ trid an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean. ⁴ fuaigladh.

chuir air tùs dòchas ann an Crìosd, chum cliu a ghloire-san.

13 Anns an do chuir sibhse mar au ceudna àdhas, air dhuibh focal na firinn a chluinntinn, eadhon soisgeul bbur slàinte: neach an dèigh dhuibh creidsinn ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomha sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich^a ar n-oighreachdne, gu teachd saorsa na seilbhe a cheannachadh, chum cliu a ghloire.

15 Uime sin air cluinntinn domhas mar an ceudna bbur creidimhse anns an Tighearn Iosa, agus bbur gràidh do na naoimh uile,

16 Nì'a sguiream do bhi toirt buidheachais air bbur son, a' luadh oirbh ann-am ùrnuighibh;

17 Gu'n d'thugadh Dia ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair na glòire, spiorad gliocais agus foillseachaidh^c dhuibh, ann an eòlas aisans^d;

18 Sìile bbur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh ciod e dòchas a ghairmesan, agus ciod e saibheas glòire oighreachdan anns na naoimhaibh,

19 Agus ciod e ro-mbeud a chumhachd d'ar taobhne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh a thréin neirt;

20 A dh'oibrich e ann an Crìosd, 'nuair a thog e o na marthaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh, fein e anns na h-ionadaibh nèamhaibh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach sinne a dh'ainmichear, cha'n e mha'n san t-saoghal so, ach san t-saoghal ri teachd mar an ceudna.

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu bhi 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an ti a ta lionadh nan uile nithe anns na h-uile.

C A I B. II.

8 Leis a choimeas r'a chéile ciod e

bha sinn thaobh nàduir, 5 agus ciod a tha sinn thaobh gràis, 10 tha e cur an cèill gu'n d'rinneadh sinn air son dheadh oibre; agus air dhuinn bhi air ar toirt an fagus tre, Crìosd, .11 nach còir dhuinn ar beatha a chaitheadh mar Chinntich, 12 agus mar choigrich, amhuil anns an àm a chaidh seachad, 19 ach mar luchd aon bhaile ris na naoimh, agus mar theaghlach Dhé.

A GUS bheothaich e sibhse a bha marbh ann am euceartaibh agus ann am peacaibh,

2 Anns an do ghluais^e sibh sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàthas an t-saoghail so, a réir uachdaranais cumhachd an athair, an spioraid a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd.

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caitheadh-beatha roimhe so, ann an ana-mhiannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuainteh; agus bha sin a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saibhir ann an tròcair, air son a mhòr ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Crìosd, (le gràs a ta sibh air bbur slànuchadh!)

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an ionadaibh nèamhaibh ann an Iosa Crìosd;

7 Chum gu'm foillseachadh e anns na linnibh ri teachd saibheas ro-phailt a ghràis, ann an caoinheas d'ar taobhne trid Iosa Crìosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bbur slànuchadh, tre chreidimh; agus cha'n ann uaibh féin: is e tiodh-lacadh! Dhé e:

9 Cha'n ann o oibrich, chum nach deanadh neach air bith aill:

10 Oir is sinne obairsean, air ar cruthachadh ann an Iosa Crìosd chum dheadh oibre, air son an d'ulluich Dia reubh-làimh sinn, chum gu'n gluaiseamaid anna.

^a earlas. ^b dh'fhuasgladh. ^c taisbeanaidh. ^d chum esan-aideachadh.

^e Anns an robh sibh ag inneachd. ^f gnàthachaidh. ^g prionnsaidh. ^h na h-inntinn, a' chrìdhe. ⁱ tairnadh, saoradh, sàbhailadh. ^j saor theabhartas.

11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nar Cinnich san fheoil, d'an goirear an neo-thimchioll-ghearradh leosan d'an goirear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheoil;

12 Gu robh sinn san àm sin as eugmhais Chrìosd, 'nar coimhich do chomh-fhlaitheachd^m Israeil, agus 'nar coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dhia anns an t-saoghal:

13 Ach a nis ann an Iosa Crìosd, tha sibhse a bha roimhe so fad o làimh, air bhuir toirt am fagus trid fola Chrìosd.

14 Oir is esan ar sìothchàintne, a yinn aon dhiinn araon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre fheoil féin, cadhon lagh nan àitheanta, a' chuirceadh sìos ann an orduighibh, chum gu'n deanadh e ann féin do dhithis aon duine nuadh, a' deanamh sìth.

16 Agus gu'n deanadh e réidh far-aon iad ri Dia ann an aon chorp trid a' chruinn-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin:

17 Agus thainig e agus shearmonaich e sìothchaint dhuibhse a bha ann fad, agus dhoibhsan a bha ann fagus.

18 Oir tridsan tha araon slighe againn gu dol a steach trid aon Spioraid chum an Athar.

19 A nis uime sin cha 'n eil sibh mi's mò 'nar coigrich agus 'nar coimhich, ach 'nar luchd aon bhaile ris na naomhaibh, agus 'nar muinntir-teaghlach Dhé;

20 Agus tha sibh air bhuir togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidh, air bhi do Iosa Crìosd féin 'na chloich-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, seangailte gu coart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomha san Tighearn:

22 Anns am bheil sibhse mar an cendna air bhuir comh-thogail suas chum bhi 'nar tigh-còmhnuidh do Dhia trid an Spioraid.

C A I B. III.

5 Rinneadh an rùn-diomhair, 6 gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl; 8 agus thugadh an gràs dhasan, sin a shearmonachadh; 13 tha e 'g iarraidh orra gun tad a dh'fhannachadh air son a thrioblaidsean, 14 agus tha e guidheadh, 19 iadsan a thuigsinn mòr ghràidh Chrìosd d'an taobh.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm phriosunach Iosa Crìosd, air bhuir sonsa, a Chinneachia;

2 O chualaⁿ sibh mu fhrithéaladh gràis Dé, a thugadh dhomhsa air bhuir sonsa o:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh^p, an rùn-diomhair (mar a scriobh mi roimhe gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh air dhuibh a leughadh, m'eòlas ann an rùn-diomhair Chrìosd a thuigsinn.)

5 Ni ann an linnibh eile air nach d'thugadh sìos do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh trid an Spioraid;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladasan ann an Crìosd, trid an t-soisgeil:

7 Air an d'rinneadh mise a'm mhinisteir, a réir tiodhlac gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachdsan.

8 Dhomhsa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saibhras Chrìosd nach feudar a raunsachadh a shearmonachadh am measg nan Cinneach;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do no na h-uile dhaoineibh, ciod e comunn an rùn-diomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe trid Iosa Crìosd;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh agus do na cumhachdaibh ann an ionadaibh nàmhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil^r Dhé,

^m chomh-chomunn.

ⁿ Ma chuala.

^o d'ar taobhas.

^p thaisbean.

^r iomadh-gràitheach.

11 A réir an rùin shiorruidh^a a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearn :

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann an muinghla trid a chreidimhsan.

13 Uime sin iarram nach lagaich sibh a leth mo thrioblaidheansa air bhur son, ni a's e bhur glòirse.

14 Air an aobhar so lùbam mo ghluine do Athair ar Tighearna Iosa Crìosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air nèamh agus air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh a réir saibhreis a ghloire, bhi air bhur neartachadh gu treunt, trid a Spioraid-san anns an duine an leth stigh ;

17 Ionnas gu'n gabh Crìosd còmhaidh ann bhur cridhe tre chreidimh ; chum air dhuibh bhi air bhur freumhachadh, agus air bhur stéidheachadh^u ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn eiod e leud, agus fad, agus dòimhne, agus àirde ;

19 Agus air gràdh Chrìosd aithneachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum as gu'm bi sibh air bhur lìonadh le uile lànachd Dhé.

20 A nis dhasan d'an cotnas na h-uile nithe a dheanamh gu h-anabharrach rophailt thar gach ni a's urradh sinne iarruidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a ta 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhasan gu robh glòir anns an eaglais trid Iosa Crìosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

C A I B. IV.

1 Tha e 'gan caralachadh chum aonachd ; 7 agus a' cur an cèill gu'n d'thug Dia chum na crìche so tiodhlacan eagsanhuil do dhaoineibh, 13 ionnas gu'm biodh eaglais air a togail, 6 agus gu'm fàsadh i suas ann an Crìosd. 18 Tha e 'gan gairm o neo-g'loine nan Cinneach, &c.

UIME sin tha mise prìosunach an Tighearna, a' guidheadh

oirbh gu'n gluais^a sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh ;

2 Leis gach uile irioslachd inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh ;

3 A' deanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal na sìth,

4 Is aon chorp agus aon Spiorad a ta ann, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghla bhur gairme ;

5 Aon Tighearna, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a tha os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibhse uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn a réir tomhais tiodhlaic Chrìosd.

8 Uime sin a deir e, Air dol suas da an àird', thug e bruid am braidhdeanas, agus thug e tiodhlacan do dhaoineibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e suas, eiod e ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh lochdrach na talmhainn.)

10 Anns a chaidh sìos, is e sin féin e a chaidh suas mar an ceudna gu ròrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lìonadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e droing àraidh gu bhi nan abstolaidh ; droing eile, gu bhi 'nam fàidhibh ; agus droing eile, gu bhi 'nan soisgeulaichibh ; agus droing eile, gu bhi 'nan aodhairibh^c, agus 'nan luchd-teagaisg ;

12 Chum na naoinn a dheasachadh chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd :

13 Gus an d'thig sinn uile ann aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine ionlain, chum tomhais àirde lànachd Chrìosd :

14 Chum as nach bi sin a so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh :

^a A' reir roimh-shuidheachaidh nan linn.

^a imich, sibhail. ^b comh-bhann.

tomlan, a cheangal gu dìongalta r'a chéile.

^c le cumhachd. ^u bonn-shuidheachadh

^c buachaillibh. ^d a dheanamh

15 Ach a' labhairt na fhirinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nìthibh chluigean^c, a's e an ceann, *eadhon* Crìosd:

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlàth-achadh trid an nì sin a tha gach alt a'-toirt uaith, a réir oibreachaidh eif-eachdaich ann an toinbas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a deiream, agus guidheam am fianuis an Tighearna, gun sibh a dh'imeachd a so suas mar a ta na Clinnich eile ag imeachd, ann an dìomhanas an inntinn féin;

18 Aig am bheil an tuisge air a dorchachadh, air dhoibh bhì 'nan coimich do bheatha Dhé, thaobh an aineolas a ta anna, tre chruas an cridhe:

19 Muinntir, air dhoibh am mothachadh a chall, a thug iad féin thairis do mhi-nàire^f, chum gach uile neo-gloine chur an gnìomh le ciocras.

20 Ach cha d'fhòghluim sibhs Crìosd mar so;

21 O-chuala^g sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fhìrinn ann an Iosa:

22 Gu'n cuir sibh dhìbh thaobh a' cheud chaitheadh-beatha, an seann duine, a tha truailleadh a réir nan ana-mhiann cealgach:

23 Agus gu'm bi sibh air, bhur n-ath-nuadhachadh ann an spìrad bhur n-inntinn:

24 Agus gu'n cuir sibh umaibh an nuadh dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé an fìreantachd agus am fìor naomhachd.

25 Uime sin air dhuibh a' phrèig a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach: oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh: na luidheadh a' ghrian, air bhur corruih:

27 Agus na tugaibh àit do'n diabol.

28 An ti a ghoid, na goideadh e nì's mò: ach gu ana-fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an nì

a ta maith le a h-amhaibh, chum's gu'm bi aige nì r'a phàirteachadh ris an neach air am bheil uireas-bhuiddh.

29 Na d'thigeadh cainnt thruaillidh air bith a mach as bhur beul, ach an nì sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnas gu'n toir e gràs do'a luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh dòigheas air Spìrad naomha Dhé, leis an òe chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruih, agus fearg, agus garrthaich^h, agus toibheumⁱ air an togail uaibh, maille ris gach uile mhòran.

32 Agus bithibh caomhneil teo-chridheach d'a chéile, a' labhairt maithanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maithanas dhuibhs e ann an Crìosd.

C A I B. V.

2 An déigh earaillean coitcheann chum gràidh, 3 chum striopachas a sheachnadh, 4 agus na h-uile neo-gloine, 7 gun chomhludair a phumail ri daoineibh aingidh, 15 imeachd gu faicilleach, 18 agus bhì air an Rionadh leis an Spìrad, 22 tha e labhairt mu dhleasdanasaidh fa leth, cionnas is còir do mhàndh bhì umhal d'am fearaidh-pòda, &c.

UIME sin bithibhs e 'nar luchd-leanmhuian air Dia, mar chloinn ghràdhaich;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na bòsair deadh-bhòlaidh do Dhia.

3 Ach na biodh striopachas, agus gach uile neo-gloine, no saunt, ur-eas air an ainmeachadh 'nar measg, mar is cubhaidh do naomhaibh.

4 No draosdachd^l, no còmhradh amaideach, no bzo-shùgradh, nìthe nach 'eil iomchuidh: ach gu ma fearr leith-buidheachais.

5 Oir a ta fios againn air so, nach 'eil aig fear-striopachais air bith, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, (a tha 'na fhear-ìodhol-aor-

^c annsan. ^f mhacrus. ^g Ma chuala. ^h d'rd ghlaodhaich. ⁱ ancaingnt.
^l graosdachd, cainnt shaluch.

aidh) oighearachd ann an riochachd, Chrìosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh diomhain : oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easumhlachd.

7 Na bithibhse uime sin 'nar luchd-comhair riù.

8 Oir bha sibh uair-eigin 'nar dorchadas, ach a nis tha sibh 'nar solus san Tighearn : gluaisibh mar chloinn an t-soluis,

9 (Oir a ta toradh an Spioraid^m anns an uile mhaithreas, agus ionracas, agus fhirinn.)

10 A' dearbhadh ciod an ni a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comh-chorunn agaibh ri oibribh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an inns-eadh na nithe a ta air an deanamh leo os ìosal.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus ; oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a deir e, Mosgail, thusa a tha d' chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Crìosd solus duit.

15 Feuchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicilleach, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glice,

16 Ag ath-cheannachⁿ na h-aimsire, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibhse neo-ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearna.

18 Agus na bithibh air mhisg le fion, anns am bheil anabarr ; ach bithibh air blur Ìonadh do'n Spiorad :

19 A' labhairt ribh féin^o ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an danaibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciuil 'nar cridhe do'n Tighearn.

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd ;

21 Air dhuibh bhi ùmhal d'a ehéile ann an eagal Dé.

22 A mhnai, bithibh ùmhal d'ar fearaibh féin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Crìosd ceann na h-eaglais : agus is esan Slànuighear a' chuirp.

24 Uime sin mar a ta'n eaglais, ùmhal do Chrìosd, mar sin biodh na mnai d'am fearaibh féin mar an ceudna anns gach ni :

25 Fheara, gràdhachibh blur mnai féin, eadhon mar a ghràdhach Crìosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son ;

26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge trid an fhocail,

27 Chum gu'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghlòrmhoir, gun smal, gun phreasadh^p, no ni air bith d'an leithidibh sin ; ach chum gu'm biodh i naomba, agus neo-lochdach^r.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnai féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin : an ti a ghràdhachas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riann fhuath d'a fheòil féin ; ach al-trumaidh agus eiridnidh^s q i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais :

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheòil, agus d'a chnàmhaibhsan.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnai, agus bithidh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is diomhaireachd mhòr so : ach labhran mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibhse fa leth gràdh d'a mhnai amhuil mar dha féin ; agus feuchaidh a' bhean gu'n d'thoir i urram d'a fear.

C A I B. VI.

1 Dleasdanas cloinne d'am pàrant-
taibh, 5 sheirbhiseach d'am maigh-
stiribh. 10 Is cogadh ar beatha,
12 cha'n ann a mhadan an aghaidh
folta agus fèda, ach mar an ceudna

^m an t-soluis. ⁿ a' fuasgladh. ^o 'nar meang' féin, 'na chéile,
^p chasadh. ^r gun ghò. ^s giullaichdidh.

an aghaidh naimhde spioradail: 13 *Airm a' chrìosaidh, 18 agus cionnus is còir an gnàthachadh.* 21 *Tha Tichicus air a mholadh.*

A CHLANN, bithibh ùmhail d'ar pàrantaibh fèin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir onòir do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh.)

3 Chum gu'n òirich gu maith dhuibh, agus gu'm bi thu fad-shaogh-alach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnachibh bhur clann chum feirge: ach tog-aibh^u iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhisear, bithibh ùmhail d'ar maighstiribh a rèir na feòla, le h-eagal^a agus crith, ann an tréibh-dhìreas bhur cridhe, mar do Chrìosd:

6 Cha'n ann le stùil-sheirbhis, mar dhroing a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chrìosd, a' deanamh toil Dhè o'n cridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoineibh:

8 Air dhuibh fios a bhli agaibh, ge b'e maith air bith a ni aon neach, gu'm faigh e an ni so fèin o'n Tighearn, ma's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean, dean-aibhse na nithe ceudna dhoibhsan, a' leigeadh dhiubh bagraidh: air dhuibh fios a bhli agaibh gu bheil bhur maighstir fèin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumbachdsan.

11 Cuiribh umaibh uil' armachd Dhé, chum's gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhoil.

12 Oir cha 'n eil sinn a' gleachdadh a mhàin ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail ann an ionadaibh àrda^c.

13 Uime sin glacaibh d'ar n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum's

gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' bhuairidh san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dhèanamh, chum seasamh.

14 Seasaidh uime sin, air bhi d'ar leasaidh air an crìolachadh^d le fìrinn, agus uchd-èididh na fìrean-tachd^e umaibh;

15 Agus nìlachadh soisgeil na sìth mar bhrògan agaibh air bhur còsaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh chugalbh sgéith a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaidhe^f teinteach an droch Spioraid a mhuichadh.

17 Agus glacaibh clogaid^g ris slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a's e briathar Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè ùrnuigh agus astuteachd^h san Spiorad, agus a' deanamh faire cheim an ni so fèin maille ris gach uile bhuanachadh, agus ghluichadh air son nan maomh uile;

19 Agus air mó shoma, chum gu tiubhar dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheoil ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùn-diomhair an t-soisgeil:

20 Air son am bheil mi a'mⁱ theachdaire ann an geimhlibh: chum gu labhair mi gu dana uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios agaibhse mar an ceudna air na nithibh a blùineas domhsa, agus ciod a tha mi a' deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministeir fìrinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh.

22 Neach a chuir mi d'ar n-ionnsuidh air son an aobhair so fèin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas dèinne agaibh, agus gu'n d'fhugadh e comh-fhurtachd d'ar cridhe.

23 Sìth gu robh do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Crìosd.

24 Gu robh gràs maille rìusan uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Crìosd ann an tréibh-dhìreas. Amen.

^a urram. ^u altrumaibh. ² faitheas. ^b droch spioradaibh.

^c nèamhaidh. ^d crìolachadh. ^e an ionracais. ^f ghathan.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAM PHILIPIANACH.

C A I B. I.

6 Tha e cur an cèll a bhuidheachais do Dhia, agus a ghràidh dhoibhsan, air son toraidh an creidimh, agus an comhpairt 'na fhulangas, 9 a' deanamh ùrnuigh a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs : 12 Tha e nochdadh na tairbhe a fhuair creidimh Chrìosd o fhulangas-san anns an Ròimh, 21 agus co toilleach 's a ta e air Crìosd a ghlòrachadh, le a bheatha no le bhàs : &c.

POL agus; Timoteus seirbhisich Iosa Crìosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Crìosd, a tha ann am Philipi, maille ris na h-easbuigibh^h agus na deaconaibh^h :

2 Gràs duibh agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnichas mi oirbh,

4 (A ghnàth ann am uile ùrnuighibh air bhur sonsa uile, le gairdeachas a'deanamh guidheadh.)

5 Air son bhur comh-roinn do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis;

6 Air dhomh bhi dearbhta as an nì so féin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Crìosd:

7 Eadhon mar is còir dhomh so a smuainteachadh unaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus gu bheil sibh uile 'nar luchd comh-roinn do m' ghràs-a, faras ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhanais, cia mòr

mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Crìosd.

9 Agus ma ta mi a' guidheadh so, gu'm biodh bhur gràdh a air a mheudachadh nì's mò agus nì's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse:

10 Chum's gu'n dearbh sibh na nithe a's fearr i; chum's gu'm bi sibh tréibhdhireach, agus gun tuisleadh i gu là Chrìosd;

11 Air bhur lìonadh le toraibh na fireantachd, a tha trid Iosa Crìosd chum glòire agus cliu Dhè.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhombhsa, gur mò a dh'èirich leo an soisgeul a chur air aghaidh:

13 Ionnas gu bheil mo gheimh-leansa ann an Crìosd iomraideach anns an lùchairt uile, agus anns gach àit eile;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr dànachd a' labhairt an fhocail^m gun eagail.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chrìosd tre fharmaid agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chrìosd tre chonspoid, cha'n ann gu tréibhdhireach, a' sealltainn àmhghar a chur ri m' gheimhlibhse:

17 Ach an dream eile o ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca gu'n de chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Cìod ma ta? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an coslas a mhàin, no da rìreadh, a ta Crìosd air a shearmonachadh; agus air a sheò

^h luchd-coimhid. ^h luchd-frith-ealaidh, foirfeachaibh, i a tha e a' r-dhealaidhte.
^l gun bhi 'nar n-aobhar oilbheim. ^m foenil [Dé.]

so tha mise a' deanainh gairdeachais, seadh, agus ni mi gairdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n d'thig so chum slàinte^a dhomhsa tre bhur n-àrnuighse, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Crìosd,

20 A réir mo ro-dhùil^o, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann au ni air bith, ach leis an uile dhàn-achd labhairt, mar a ghnàth gu'm bi Crìosd a nis mar an ceudna air àrdachadh a'm' chorpas, ma's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhomhsa bhi beo is e sin Crìosd, agus bàs fhaghail^p is buannachd dhomh so.

22 Ach ma's beo dhomh san fheòil, 's e se toradh m'òibre: ach ciod d'an deanainn roghuinn, ni'm fios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhi maille ri Crìosd; oir is e so a's ro fhèarr:

24 Gidheadh, 's e mi dh'fhantuinn san fheòil, a's feumaille dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhluich mi maille ribh uile, chum bhur cursa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidimh^r:

26 Chum gu'm bi bhur gairdeachas ni's pailte ann an Iosa Crìosd do m' thaobhsa, air son mi bhi a ris a làthair maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chrìosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu'r tìmhchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chèile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt^j ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhidh: ni a ta dhoibhsan 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slàinte, agus ain o Dhia.

29 Oir thiodhlaicadh^t dhuibhse

air son Chrìosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annamsa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

C A I B. II.

1 Tha e'gan earalachadh chum aonachd, agus irioslachd inntinn, le eisempleir ìseachaidh agus àrdachaidh Chrìosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cùramach ann an slighe na slàinte, ionnas gu'm biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh, 16 agus 'nan còmhfhurtachd dhasan an abstolsan, neach a ta ullamh eadhon chum bhi air ìobradh suas do Dhia. &c.

UIME sin ma tha còmhfhurtachd air bith ann an Crìosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha còmhchomunn air bith an Spioraid, ma tha truas^u air bith agus tròcaire;

2 Coimhlionaibh mo ghairdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh^a.

3 Na deanar aon ni tre chonspoid, no tre ghloir dhlomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoineibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibhse, a bha ann an Iosa Crìosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé; nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi cosmhuil^b ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an òimeas^c, a' gabhail air féin dreach seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùnhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

^a gaorsa. ^o m'earbaidh. ^p fhòatainn. ^r chum cur air aghaidh bhur creidimh agus bhur gairdeachais. ^s namhas, eagal, ghiorag. ^t thugadh gu saor.

^u tiom-chri. ^a achd. ^b toirt aice do'n aon ni, ^c b'òimeas, còmh-ionann.

^d dh'fhòlamhuich se a' fèin.

9 Air an aobhar sin dh'ardaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme:

10 Chum do ainm Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithiph a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air talamh, agus do *nithibh a ta* fo'n talamh;

11 Agus gu'n aidichheadh gach teanga gur e Iosa Crìosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhail a ghnàth, ni a mhàin a'm' làthairse, ach a nis ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh, faran an toil agus an gnìomh^c a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan^f, agus gun deasboireachd:

15 Chum as gu'm bi sibh neo-choireach; agus neo-chronail^g, 'nar cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhiar agus chroda^h, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal:

16 A' cumail a machi focail na beatha; chum gu'n deanamsa uail ann an là Chrìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìmhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Sèadh agus ma lobar mi air lobarit agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimhse, tha aoibhneas orm, agus deanam gairdeachas maraon ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhe, agus deanaibh gairdeachas maraon riumsa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid d'ar n-ionnsuidh, chum as gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaghal ciod is cor dhuibhse.

20 Oir cha 'n'eil duine air bith agam coimh-ionunn inntinn ris-san, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadhsan, mar mhac d'a athair, gu'u d'rinn e seirbhis maille riumsa ann an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur d'ar n-ionnsuidh air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsadh agam anna an Tighearn, gu'n d'thig mi féin d'ar n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus mò bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdoirese, agus an ti a fhrithail dom' uireasbhuidh, a chur d'ar n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn agus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia trocair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi d'ar n-ionnsuidh^e, chum air dhuibh fhaicinn a ris, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaidhe mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris an Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh airson oibre Chrìosd gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheathaⁱ féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-se do m' thaobhsa.

C A I B. III.

1 Tha e toirt rabhaidh doibh bhi air am faicill o luchd-teagaisg brèige an timchioll-ghearraidh, a a' nochdadh gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na acasan, earbsadh a

^d ann an ainm. ^e an deanamh. ^f mhoimhor. ^g glan, neo-thruaillidh, ^h tharsuing. ⁱ os àird. ^l anam.

fhreantachd an lagha; 7 ni gidheadh a ta e meas mar aolach agus chall chum Iosa Crìosd agus fhreantachdasan a chosnadh: 12 tha e 'g aideachadh a neo-fhoirfeachd fèin anns an nì so: &c.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg^m leamsa na nithe ceudna a scriobhadh d'ar n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tèaruinteⁿ.

2 Bithibh air bhuir faicill o mhadraibh, bithibh air bhuir faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh fèin o'n ehomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-gbearradh; a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Crìosd, agus mach 'eil a' cur muinghin san fheoil:

4 Ge do dh'fheudainnse mar an ceudna muinghin bhi agam san fheoil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheoil, is mò nà sin a dh'fheudas mise:

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thrèibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidheach-aibh; a réir an lagha, a'm' Phairis-each;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choir-each.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus measam na h-uile nithe 'nan càldach, air son ro-oirdheirceis^o eòlais Iosa Crìosd mo Tighearna: air son an d'fhuiling mi call nan uile nithe, agus measam gur aolach iad chum gur e mo bhuannachd^p Crìosd,

9 Agus gu faighear annsan mi, gun m'fhreantachd fèin agam, a ta o'n lagh, ach an fhìreantachd sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an fhìreantachd a ta o Dhia tre chreidimh:

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd aiseirighsan, agus air comh-chomunn fhuilangais, air

bhi dhomh air mo chur ann an cosadh crutha r'a bhàs^r;

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum na h-aiseirigh o na marbhaibh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe: ach tha mi a' leanmhuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n nì sin fèin air son an do ghabhadh greim dhiom le h-Iosa Crìosd.

13 A bhràithre, nì measam gu'm do ghlac mi greim: ach aon nì a dheanam, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhi-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh fèin chum nam nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'-ionnsuidh a' chombaraidh, chum duaise^s àrd ghairme Dhé ann an Iosa Crìosd.

15 Uime sin mheud dhinne 's a ta dìongalta, biodh an inntinn so agatun: agus ma tha sibh ann an nì sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an nì so fèin duibh.

16 Gidheadh, an nì air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aon riaghail, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibhse le chéile 'nar luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsan a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, gur naimhdean iad do chrann-ceusaidh Chrìosd:

19 D'an deireadh bhi air an agrìos, d'an dia am brù: agus aig am bheil an glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaigh.)

20 Oir a ta ar caithedh-beathane^t air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Crìosd:

21 A chruth-atharraicheas ar corp dìblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor fèin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fa cheannsal fèin.

^m chruaidh, doilich. ⁿ sàbhatla. ^o ro-phrìseileachd. ^p gu cosnainn.

^r air mo dheanamh a réir a bhàis. ^s gill. ^t giùlan, conbhearsaid.

C A I B. IV.

I O chomhairlibh mionaideach, 4
tha e dol air aghaidh chum earail-
ean coitchionna, 10 a' nochdadh
cionnus a rinn e gairdeachas air
son an tabhartais dha, agus e 'na
luidhe am prìosun; 19 agus tha e
a' crìochnachadh le h-ùrnuigh agus
beannachdaibh.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach
agus air am bheil mo dhéidh,
m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaidh
mar so gu daingean san Tighearn, a
mhuintir mo ghràidh.

2 Guidheam air Euodias, agus
guidheam air Sintiche, iad a bhi
dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus iarram ortsa mar an
ceudna, a chompanaich dhileis,
còmhnaidh ris na mnàibh sin a rinn
saothair maille riumsa san t soisgeul,
maille ri Clemens, agus a' chuid eile
do m' chomh-obrachibh, aig am
bheil an ainmean ann an leabhar na
beatha.

4 Deanaibh gairdeachas san Tigh-
earn a ghnàth : a ris deiream, Dean-
aibh gairdeachas.

5 Biodh bhuir measarraehd^u foll-
aiseach do na h-uile dhaoibh. Tha'n
Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith
oirbh : ach san uile ni le h-ùrnuigh
agus astuchadh maille ri breith-
buidheachais, biodh bhuir n-iarrtais
air an deanamh aithaichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sith Dhé, a ta
thargach uile thuigse, bhuir cridhe agus
bhuir n-intinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e
nithe ta fìor, ge b'e nithe ta urram-
ach^a, ge b'e nithe ta eart, ge b'e
nithe ta fìor-ghlan, ge b'e nithe ta
ion-ghràidh, ge b'e nithe ta ion-
mholta; ma tha deadh-bheus^c air
bith ann, ma tha moladh air bith ann,
smuainichibh air na nìthibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhògh-
luim, agus a ghabh sibh, agus a chual
agus a chunnaic sibh annamsa, dean-
aibh : agus bithidh Dia na sìothchaint
maille ribh.

10 Ach rinn mi gairdeachas gu

mòr san Tighearn, do bhrìgh gu'n
d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh
bhuir cùram umamsa; ni mar an
ceudna anns an robh sibh cùramach,
ach cha robh cothrom agaibh.

11 Ni h-e gu'n labhran a thaobh
uireasbhuidh: oir dh'fhòghluim mi,
ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus
is aithne dhomh mar an ceudna pailt-
eas a mhealtuinn: anns gach àit,
agus anns na h-uile nìthibh theag-
aisgeadh mi, araon a bhi shàlach agus
ocrach, araon pailteas a shealbhadh
agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urradh mi na h-uile nithe a
dheanamh tre Chrìosd, a neartais leas
mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh
gu'n do chomh-phàirtich sibh ri m'
thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibhse,
a Philipianacha, ann an toiseach an
t-soisgeul, 'nuair a dh'fhàg mi Ma-
cedonia, nach do roinn eaglais air
bith riumsa, thaobh tabhartais agus
gabhair, ach sibhse a mhaire.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica
chuir sibh aon uair agus a ris a m'
ionnsuidh leasachadh do m' uireas-
bhuidh.

17 Ni h-e gu bheil mi ag iarraidh
tabhartais: ach a ta mi 'g iarraidh
toraidh a bhios pailte chum bhuir
cunntais-se.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan
uile nithe, agus tha pailteas agam;
lìonadh mi, air dhomh na nithe fhaot-
ainn o Epaphroditus a chuireadh
uaibhse, àileadh deadh-bheluidh, iob-
airt thaitneach, anns am bheil tlachd
aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa
bhuir n-uireasbhuidh uile, a réir a
shaibhreis ann an glòir, trid Iosa
Crìosd.

20 A nis do Dhia agus ar n-Ath-
airne gu robh glòir gu saoghal nan
saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile
naomh ann an Iosa Crìosd. Tha na
bràithrean a tha maille rium, a' cur
fàilte oirbh.

^u cothrom, ciuineas. ^a ciatfach. ^b a ta gràdhach, cairdeil.

^c subhailc.

22 Tha na naoimh uile a' cur
fàilte oirbh, gu h-àraid iadsan a tha
do theaghlach Cheasar.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd
gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN COLOSIANACH.

C A I B. I.

1 An dèigh fàilte chur orra, tha e
toirt buidheachais do Dhia air son
an creidimh, 7 a' daingneachadh
teagaisg Epaphrais, 9 a' guidh-
each gu'm biodh an gràs air a
mheudachadh, 14 a' cur an cèill
cè e am fìor Chrìosd, 21 a' toirt
misnich dhoibh gu gabhail ri
Crìosd; agus a' moladh a mhinist-
reileachd fèin.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil
Dé, agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam
bràthar dileas ann an Crìosd, a tha ann
an Colose: Gràs gu robh dhuibh,
agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do
Dhia, agus Athair ar Tighearna
Iosa Crìosd, a' sìr-dheanamh ùrnuigh
air bhur sonsa:

4 O chuala sinn iomradh bhur
creidimh ann an Iosa Crìosd, agus
bhur gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a
thasgaidh fa'r comhair air nèamh, air
an cuala sibh iomradh roimhe ann
am focal fìrinn an t-soisgeil:

6 A thainig d'ar n-ionnsuidhse,
mar anns an t-saoghal uile, agus a tha
tabhairt toraidh uaith, mar a ta e
deanamh mar an ceudna 'nar measg-
ach, o'n là anns an cuala sibh e, agus
san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé
ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim

sibh o Epaphras ar coimh-sheirbhis-
each gràdhachne, a tha air bhur sonsa
'na mhinistear dileas do Chrìosd;

8 A chuir an cèill dhuinne mar an
ceudna bhur gràdhse anns an Spior-
ad.

9 Air an aobhar so, cha 'n'eil sinne
mar an ceudna a' agur, o'n là a chuala
sinn e, do dheanamh ùrnuigh air bhur
sonsa, agus a ghuidheadh gu'm biodh
sibh air bhur lìonadh le eòlas e
thoile, san uile ghliocas agus thuigs-
spioradail;

10 Chum gu'n ghuaiseadh sibh gu
cubhaigh do'n Tighearn chum gach
uile thoileachaidh^e, a' toirt toraidh
uaibh san uile dheadh obair, agus a'
fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an
uile neart a réir a chumhachd
ghlòrmhoirsan, chum an uile fhoigh-
idin agus fhad-fhulangais maille ri
gairdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n
Athair, a rinn sinne iomchuidh chum
bhi 'nar luchd comh-pairt do oigh-
reachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an
dorchadais, agus a dh'atharraich sinn
chum rioghachd Mic a ghràidhsan:

14 Aans am bheil againn saorsa
trid fhola-san, eadhon maithneas
nam peacadh.

15 Neach a's e ìomhaigh^f an Dé
neo-fhaicsinnich, ceudghin a' chruth-
achaidh uile^g:

16 Oir is ann leis-san a chruth-

^d annaibse. ^e chum a thoileachadh sna h-uile nìibh. ^f coislas, riochd.
^g nan uile chreutair.

aieheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamb, faicsinn-each agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chathrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranaichda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon a chruthaicheadh na h-uile nithe:

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus tridsan tha na h-uile nithe a' comh-sheasambh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *eadhon* na h-eaglaise: neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil an *Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin tridsan, air dha sìth a dheanamh trid fola a chroinn-cheusaidhsan; tridsan *deiream*, ma's nithe *iad* a ta air talamb, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-eigin 'nar coimheachaidh, agus 'nar naimhdi-bh ann *dhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choir-each, 'na làthairsan:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach agus daingean, gun bhi air bhuir n-atharrachadh o dhèchas an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinist-eir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhulangasaibh air bhuir sonsa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhéidh-làimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheòil, air son a chuirpsan, eadhon na h-eaglaise:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinist-eir a réir stuibhardachd Dhé, a thugadh dhomh air bhuir sonsa, a choimhlionadh focail Dé;

26 Eadhon an rùn-dìomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaidh a chaidh seachad, ach

a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhaibhsan:

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh cìod e saibheas glòire an rùn-dìomhair so am measg nan Cinn-each; neach a's e Crìosd annaibhse, muinghin na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthairsan iomlan ann an Iosa Crìosd:

29 An ni chum a bheileamsa mar an ceudna a' saothreachadh, a' deanamh stairn a réir oibreachaidhsan, a tha 'g oibreachaidh annam gu cumhachdach.

C A I B. II.

1 Tha e 'gan earalachadh a bhi bun-aiteach ann an Crìosd. 8 agus a bhi air am faicill o bheul-aithrisibh dìomhain, 18 o aoradh do ainglibh, 20 agus o dheas-ghnàthachaidh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann an Crìosd.

OIR b'aill leam fios a bhi agaibh cìod e meud mo chòmraig air bhuir sonsa, agus air son na droinge a ta ann an Laodicea, agus air son a mheud nach fhaca m'aghaidh anns an fheòil:

2 Ionnas gu'm faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an dlùth-cheangal r'a chèile ann an gràdh, agus chum uile shaibhris an làn-dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais rùn-dìomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chrìosd;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so deiream, air eagal gu mealladh neach air bith sibh le briathraibh tairngeachl.

5 Oir ge do tha mi uaibh san fheòil, gidheadh a ta mi maille ribh san Spiorad, a' deanamh gairdeachais agus a' faicinn bhuir n-orduigh, agus seasmhachd bhuir creidimh ann an Crìosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh chugaibh an Tighearn Iosa Crìosd, gluaisibh ann:

^a réidhichte. ¹ aidmheil. ¹ seòlta, drùiteach. ² aoribhneis. ³ daingneachd.

7 Air dhuibh bhi air bhur freumhachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breith-buidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh^o trid fheallsanachd^p agus meallteireachd dhlomhain, a réir beul-aithris^r dhaoine, a réir ceud-thoiseacha an t-saoghail, agus cha'n ann a réir Chrìosd :

9 Oir annsan tha uile iomlaine^s na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimhlionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdranachd agus chumhachd^p.

11 Anns am bheil sibh mar an feudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d'riinneadh le làmhaidh, ann an cur dhiubh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd :

12 Air dhuibh bhi adhlaitè marson ris ann am baisteadh, agus am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maraon ris tre chreidimh oibreachaidh Dhè, a thog suas esan e na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nar n-euceartaibh agus dnn an neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla, bheothaich e maraon ris, a' maitheadh dhuibh nan uile euceart;

14 A' dubhadh a mach làmh-scriobhaidh nan orduighean d'ar taobhne^t, a bha 'nar n-agbaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ris a chrann-ceusaidhsan :

15 Air dha uachdranachdan agus cumhachdan a chresachadh^u, rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-chaitheiridh os an seann tre'n chrann ud féin.

16 Uime sin na d'thugadh aon neach brèth oirbh air son bith, no dibhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidh, no shàbaid :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh

a ta ri teachd; ach is le Crìosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur dualis uaibh le irioslachd thoileil^a, agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach gu ddna chum nan nithe nach fac e, gu dhlomhain air a shéideadh suas le iuntinn fheòlmhoir féin;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh trid altan agus bhannan, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dè.

20 Uime sin ma fhuair sibh bà maille ri Crìosd o cheud thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beo san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na laimhsich :

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh) a réir àitheantan agus teagasga dhaoine ?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaoimhnadh a' chuirp, ni h-ann an onoir 'sam bith chum sàsachaidh na feòla^c.

C A I B. III.

1 Tha e nochdadh c'ait an còir dhuinn Crìosd iarraidh : 5 Tha e 'g iarraidh orra an anamhianna fèidmhor a chlaoidh, 10 an seann duine chur dhiubh, agus Crìosd a chur umpa ; 12 'gan earalachadh chum seirce, irioslachd, agus iomadh dhleasdanas eile.

UIME sin ma dh'èirich sibh maille ri Crìosd, iarraidh na nithe a ta shuas, far am bheil Crìosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhè.

2 Suidhichibh bhur n-aighe air na nithibh a ta shuas, agus ni h-ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus a ta bhur beatha folaichte maille ri Crìosd ann an Dia.

4 Nuair a dh'fhoillsichear Crìosd, neach a's e ar beathane, an sin bithidh

* cobhartach dhiubh. ^p fhòghlum saoghalta. ^r teagasg dhaoine o làimh gu làimh, seachadais. ^s lànachd. ^t a bha gabhail romhainn. ^u fhaobhachadh, chur as an armaibh. ^a dheidh. ^b ga shàthadh féin sua nithibh. ^c ach gun fheum sam bith chum sàsachaidh na feòla.

sibhse mar an ceudna air bhuir foill-sheachadh maraon ris ann an glòir.

5 Uime sin claidhibh^d bhuir buill a ta air an talamh, strìopachas, neo-ghloine, fonn-collaidh, anamhianna, agus sannt, ni a's iodhol-aoiradh :

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easumhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-eigin^c, 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhuir beatha 'nam measg^f.

8 Ach a nis cuiribhse uaidh na nithe so uile; fearg, corruich, mìorun, toibheum, cainnt shalach as bhuir beul:

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhibh an seann duine maille r'a ghalomharaibh.

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an duine nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir ìomhaigh an ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iùdhach, tinnchioll-ghearradh, no neo-thinnchioll-gearradh, duine borb^e, Scitianach, daor no saor: ach is e Crìosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribhse umaibh (mar dhaoine taghta Dhé nàomha agus ionnannuinn) innigh^h thròcaire, caomhalachd, ìrislachd-inntinn, mac-antasi, fad-fhulangas;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile; ma tha cùis ghearain aig neach an sghaidh neach: mar a thug Crìosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibhse mar an ceudna.

14 Agus tha na nithibh so uile, cuiribh umaibh gràdh^l. ni a's e coimh-cheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sibh Dhé a' riaghladh ann bhuir cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhuir gairm ann an aon chorp; agus bithibh taing-eil.

16 Gabhadh focal Chrìosd còmh-nuidh annaibh gu saibhir san uile ghliocas; a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearn le gràs ann bhuir cridhe.

17 Agus gach ní air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh iad uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia eadhon an t-Athair trìdsan.

18 A mhnai, bithibh ùmhal d'ar fearaibh féin, mar is cubhaidd, anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh bhuir mnai, agus na bithibh searbh^m 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal d'ar pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitteach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnachibh bhuir clann chum feirge, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal d'ar maighstribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirphis-sùl, mar dhroing a ta toilteachadh dhaoine, ach ann an tréibh-dhìreasⁿ cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air bith ní a ni sibh, deanaibh o bhuir cridhe e. mar do'n Tighearn, agus ni h-ann do dhaoineibh;

24 Air dhuibh fios a' bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Crìosd a tha sibh a' deanamh seirbis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucoirach a rinn e: agus cha 'n eil leth-bbreth ann.

C A I B. IV.

1. Tha e cur impidh orra bhi dùrachdach ann an ùrnuigh, 5 gluasad gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fathast air teachd chum fìor eòlais Chrìosd. 10 Tha e cur fàilte orra, agus a' guidheadh gach uile ghnè soirbheis doibh.

A Mhaighstirean, thugaibh d'ar seirbiseachaibh an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a' bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nàmh.

2 Buanaichibh ann an ùrnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

^d marbhaibh. ^e roimhe. ^f anna. ^g fadhaich, barbarra. ^h tiom-chridhe. ⁱ ciuineas. ^j seirc, carthannachd. ^m garg. ⁿ aon-fhillteachd.

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar soinne, chum gu fosgladh Dia dluinn dorus na h-ùr-labhairidh, a labhairt ruin-dìomhair Chrìosd, air son am bheileamsa ann an cuibh-reachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na droinge sin a ta 'n leth muigh, ag ath-cheannach^o na h-ainsire.

6 Biodh bhuir còmhraidh a ghnàth ann an gràs^p, air a dbeanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a flureagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dileas, agus coimh-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh a'm' thimchiollsa:

8 A chuir mi d'ar n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhuir staide-se aige, agus gu'n d'thugadh e combhfurtachd d'ar cridhibh.

9 Maille ri Onesimus bràthair dileas agus gràdhach, a tha dhihb' féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe a tha an so.

10 Tha Aristarchus mo choimh-phriosunach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuaire sibh àitheanta; ma thig e, d'ar n-ionnsuidh, gabhaibh ris.)

11 Agus Iosa, d'an goirear Iust-

us, muinntur a tha do'n timchioll-ghearradh. 'S iad sin a mhàin mo chomh-oibrichean chum rioghachd Dhé, a bha 'nan comb-fhurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhihb' féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàirn dhùrachdaich air bhuir son ann an ùrnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis fha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibhsan a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nymphas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nar measga, thugaibh fàinear gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'a leugh sibhse cuideachd an litir o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistireileachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.

18 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibh-reacha. Gràs gu robh maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

2 Tha Pòl a' toirt fios do na Tesalonianaich co' chuimhneachail agus a bha e orra anns gach àm, ann am breith-buidheachais agus ùrnuigh air an son; 5 agus mar an ceudna co' dhearbhta 's a bha e do fhirinn, agus do thréibhàhires an creidimh, agus an impocheaidh ri Dia.

POL, agus Silvanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, a tha ann an Dia an t-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Chrìosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Chrìosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhuir sonsa uile, a

o a' fuasgladh. P le gràs, gràsail. T uaidh.

toirt iomraidh oirbh ann ar n-ùr-
nuighibhne,

3 A' cuimhneachadh gun sgar
obair bhur creidimh, agus saothair
bhur gràidh, agus foighidin bhur
dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd,
am fianuis Dé, agus ar n-Atharne :

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a
bhràithre gràdhichte le Dia, air
bhur taghadhsa^s.

5 Oir cha d'thainig ar soisgeulne
d'ar n-ionnsuidhse ann am focal a
mhàin, ach mar an ceudna ann an
cumhachd, agus anns an Spiorad
naomh, agus ainn am mòr lan dearbh-
achd; mar is aithne dhuibh cìod a'
ghnè dhaoine bha annainn 'nar measg
air bbur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nar luchd-
leannmuinn oirne, agus air an Tighearn,
'nuair a ghabh sibh ris an fhoc-
al ann am mòr àmhghar, le h-aobh-
neas an Spioraid naomh:

7 Ionnas gu robh sibh 'nar n-eis-
empleiribh^t dhoibhsan uile a tha
creidsinn an am Macedonia agus ann
an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaimean fòcaill
an Tighearna mach, cha'n ann a
mhàin ann am Macedonia agus ann
an Achaia, ach mar an ceudna anns
gach àit tha bhur creidimh ann an
Dia air a sgaoileadh a mach, ionnas
nach 'eil feum air sinne a labhairt ni
air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh
mu'r timchiollne, cìod a' ghnè dol a
steach a bha againn d'ar n-ionns-
uidhse, agus cionnus a phill sibh chum
Dhé o ìodholaibh, a dheanamh seirbh-
is do'n Dia bheo agus fhìor,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o
nèamh, a thog e suas o na marthaibh,
eadhon Iosa a shaor^u sinne o'n fheirg
a ta ri teachd.

C A I B. II.

1 Tha e cur an cèill cionnus a chaidh
an soisgeul a shearmonachadh do na
Tesalonianachaibh, agus cìod an
dòigh air an do ghabh iad ris. 18
Tha reuson air a thabhairt c'ar son

a bha Pòl co fhada uatha, agus mar
an ceudna c'ar son a ta nìs a thog-
radh co mòr-r'am faicinn.

OIR is aithne dhuibh féin, a
bhràithre, ar delne a-steach d'ar
n-ionnsuidh, nach robh e ann an
dlomhanas.

2 Ach fòs air dhuim fulang
roimhe, agus an déigh ar maslach-
aidh ann am Philipi, mar is aithne
dhuibh, bha dànachd againn ann ar
Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse
maille ri gleachda mòr.

3 Oir cha robh ar n-earailne a
mhealltoireachd, no o neo-ghloine, no
ann an cèllg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le
Dia mar dhroing a b'iomchuidh an
soisgeul earbsadh ruinn, is amhuil sin
a labhramaid, ni h-ann mar dhroing
a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a
tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair
air bith briathra mìodalach, mar is
aithne dhuibh, no leithsgeul saintt;
re Dia ar fianuis.

6 Ni mò dh'iarr sinn urram^a o
dhaoineibh, no uaibhse, no a dhaoine-
ibh eile, ge d'fheudamaid ar trom a
leagadh oirbhse, mar abstola Crìosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nar measg-
sa, amhuil a dh'altrumas^b banaltrum
a clann féin:

8 Mar sin, air bhi dhuinne ro
dhéidheil oirbhse^c, bu toileach feinn
cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirt-
eachadh^d ribh, ach mar an ceudna ar
n-anama féin, do bhrìgh gu robh sibh
ro ionnmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràith-
re, ar saothair agus ar agios-ne: oir
air dhuinn bhi ri h-obair a dh'oidhch^e
agus a là, chum nach cuireamaid
trom air neach sam bith agaibh, shear-
monaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianuisean sibhse, agus Dia,
cia naomha, agus cia cothromiach^e,
agus neo-lochdach a gbiùlain sinne
sinn féin 'nar measgsa a ta creid-
sinn:

11 Mar is aithne dhuibh, cionnus
a dh'earailich sinn, agus a thug sinn

^s air bbur taghadhsa le Dia. ^t samhachasaibh. ^u a shaoras. ^a gloir.

^b dh'ciridneas. ^c ro dhèothasach umaibhse. ^d a chemh-reinn.

^e h-ionraic.

coimhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth (mar a ni Athair d'a chloinn.)

12 Gu'n gluaisceadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rioghachd agus a ghloire féin.

13 Uime sin a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgar, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach (mar is e gu-fhrinneach) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-èifeachdach annaibhse a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nar luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé ann an Iudea, a tha ann Iosa Crìosd: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuiling iadsan o na Iudhachaibh:

15 A chuir arson an Tighearn Iosa, agus am fàidhean féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn oirne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinneachaibh, chum gu'm biodh iad air an slànuchadh, chum air-lìonaidh suas am peacaidh: oir thainig an fhearg orra fa dheireadh.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh uaibhse rè tam-uill bhig, am pearsa ach cha'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dich-foll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd d'ar n-ionnsuidh, (eadhon leamsa Pòl) uair no dhà: ach bhac Satan sinn.

19 Oir ciod e ar dòchasne, no ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Crìosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòirne agus ar n-aoibhneas.

C A I B. III.

1 Tha Pòl a' dearbhadh a mhòr ghràidh do na Tesalonianaich, le

Timoteus a chur d'an ionnsuidh chum an neartachadh agus comhfhurtachd a thoirt doibh; agus le a ghairdeachas 'nan deadh ghiùlan, 18 agus le ùrnuigh a dheanamh air an son, agus le a mhòr thogradh air teachd gu tèaruinte d'an ionnsuidh.

A IR an aobhar sin an uair nach b'urradh sinn cumail oirne féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aonar am baile na h-Aithne:

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministear Dhé agus ar comb-oibriche ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhàingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluaisteadh neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'ord-uicheadh sinn chuige so.

4 Oir gu deimhin an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimh-làimh, gu robh sinn gu àmh-garh fhulang; eadhon mar a thach-air, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b'fhaide, chuir mi a dh'fhaighail fios mu'r creidimh, an t-eagal air chor sam bith gu'n do bhuair am buaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothairne dìomhain.

6 Ach a nis an uair a thainig Timoteus uaibhse d'ar n-ionnsuidhne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu'r creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr siàne fhaicinn, amhùil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinn comhfhurtachd d'ar taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn tre bhur creidimhse:

8 Oir a ta sinne beo a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn locadh do Dhia as bhur lethse, air son an aoibhneis sin

1 gus a' thuid a's faide, 5 gluaisceadh, h trioblaid;

uile leis am bheith sinn ri gairdeachas d'ar taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'èidhche agus a là a' guidheadh gu ro dhùrachdach gu faiceamaid bhuir n-aghaidhse, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhuir creidimh?

11 A nis gu deanadh Dia féin eadhon ar n-Athair, agus ar Tigh-earn Iosa Criosd ar slighene a threòrachadh d'ar n-ionnsuidhse.

12 Agus gu d'thugadh an Tigh-earn oirbh fàs agus bhì ro phailt ann an gràdh d'a chèile, agus do na h-uile dhaoinibh, mar a ta sinne dhuibhse:

13 Chum gu daingnich e bhuir cridheacha neo-choireach ann an naomhachd am fianuis Dé eadhon ar n-Athairne, aig teachd ar Tighearna Iosa Criosd maille r'a naomhaibh i uile.

C A I B. IV.

1 *Tha e cur impidh orra dol air an aghaidh anns gach uile ghnè dhiadhachd, 6 am beatha a chaitheadh gu naomha agus gu cothromach, 9 a chèile a ghràdhachadh, 11 agus an gnothuichean féin a leantuinn gu sàmhach; &c.*

O S barr ma ta, a bhràithre, cuir-eamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uaine cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh, gu meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fèis agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhuir naomhachadhse, sibh a sheachnadh striopachais:

4 Gu'm b'aithne do gach sòn agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naomhachd, agus ann an onoir;

5 Cha'n ann ann am fonn anamhiannach, mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia:

6 Gun neach air bitidh a dheanamh eucoir no mealltaireachd sa' chùis air a bhràithir, do bhrìgh gur e'n Tighearn a ni dioghaltas air an uile leithidibh sin, a réir mar a dh'innis

sinne mar an ceudna dhuibh roimhe agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neo-ghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, cha'n ann air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomha féin.

9 Ach a thaobh gràidh bràthaireil, cha 'n'eil feum agaibh mise a scrìobhadh d'ar n-ionnsuidh: oir a ta sibh féin air bhuir teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chèile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-iomlan: ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò;

11 Agus gu'n dean sibh bhuir dìchioll a bhi ciuin, agus bhuir gnothuiche féin a dheanamh, agus saothrèachadh le'r làmhaidh féin, (amhuil a dh'àithn sinne dhuibh.)

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta'n leth muigh, agus nach bi uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b'àill leam, a bhràithre, sibh a bhi aineolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus gu'n d'éirich e ris, amhuil sin mar an ceudna an droing a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a deireamaid ribh ann am focal an Tighearna, nach bi againne a tha beo agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, - toiseach orrasan a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas o nèamh le àrd-iolaidh, le guth an àrd-aingeil, agus le trompaid Dhé: agus éiridh na mairbh ann an Criosd air tús:

17 An déigh sin sinne a bhios beo agus a dh'fhàgar, togar suas sinn maille rusan anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar: agus mar sin bitidh sinn gu sìorruidh maille ris an Tighearn.

i maille r'a ainglibh naomha. i gair.

18 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

C A I B. V.

1 *The e dol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chrìosd gu breith-eannas, 16 a' toirt iomadh comhairle, 23 agus a' comh-dhèanadh na litreach.*

ACH mu thimchioll nan aimsir agus nan àm cha 'n eil feum agaibhse, a bhràithre, mise a sgrìobhadh d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu'n d'thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a deir iad, Slòth-chaint agus tèaruinteachd, an sin thig sgrìos obann orra, mar shaothair air mnaoi thorraich; agus cha d'théid iad as.

4 Ach cha 'n eil sibhse, a bhràithre, gan dorchadas, ionnas gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là: cha'n ann do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile; ach deanamaid faire agus bitheamaid stuama^m.

7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche choidleas iad: agus an dream a tha air mhìsg, is anns an oidhche tha iad air mhìsg.

8 Ach bitheamaidne a tha do'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chloigoide, dòchasⁿ na slàinte.

9 Oir cha d'orduich^o Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte fhaotainn trid ar Tighearna Iosa Crìosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is codal no faireach dhuinn, gu'm bitheamaid beo maraon ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an

dream a tha saothreachadh 'nar measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearna, agus a tha 'gar comhairleachadh;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann an gràdh air son an eibre. Bithibh sìothchail 'nar measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibhsan a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibhsan a tha lag-chridheach, cunnaibh suas iadsan a ta anmhunn^p, bithibh foighidneach^f thaobh nan uile uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach ioc neach olc air son uile dò dhuine sam bith: ach leanaihs' a ghnàth an ni a ta maith, araon d'ar taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh ùrnuigh gun sgur.

18 Anns gach uile ni thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Crìosd d'ar taobh.

19 Na mùchaibh^r an Spìorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidheadaireachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaihbh gu daingean an ni sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uile.

23 Agus gu deanadh Dia na sìoth-chaint féin naomha sibh gu h-iomlan; agus gu deònaicheadh Dia gu'm bi bhur n-uile spìorad agus anam agus chor^p air an gleidheadh gu neo-choir-each gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd.

24 Is fìrinneach an ti a ta 'gar gairm, neach mar an ceudna a ni e.

25 A bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soin-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naomha.

27 Sparram oirbh a h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 Gu robh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd maille ribh. Amen.

^m measarra. ⁿ earbsa. ^p cha do shonraich. ^p deanaibh cùl-tàse dhoibhsan a ta lag. ^f coisgibh.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

C A I B. 1.

I Tha Pòl a' toirt fios doibh air an deadh bharail a ta aige mu'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin; 5 agus a' gnàthachadh reusona chum comhfhurtachd a thoirt doibh fu'n geur-leanmhuinn, ga h-àraidh o cheart bhreitheanas Dé.

POL agus Siluanas, agus Timotheus, chum eaglaise nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Crìosd:

2 Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha dh'fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur sonsa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aon agaibh uile a' meudachadh d'a chéile:

4 Ionnas gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaihbse ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh am bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhghar-sibh a tha sibh a' fulang:

5 Ni a ta 'na chomhara follaiseach air ceart bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rioghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar iocadh dhoibhsan a ta cur àmhghair oirbh;

7 Agus dhuibhse a ta fa àmhghar, fois maraon ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh; maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarra, a' deanamh dioghaltais air an droing aig nach 'eil

eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Crìosd:

9 Muinntir air an deanar peanas le sgrios sìorruidh o làthair an Tighearna, agus o ghlòir a chumbachd;

10 'Nuair a thig e gu bhì air a ghlòrachadh 'na naomhaibh, agus chum gu'n deanar iongantach e ann-ta-san uile a ta creidsinn san là sin (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuisne 'nar measga.)

11 Air an-cobhar so tha sinne mar an ceudna a' deanamh sìr-ùrnuigh air bhur sonsa, chum gu meas ar Dia-ne gur fìu sibhse an gairm so, agus gu'n coimhlion e uile dheadh-ghean a mhaithais, agus obair a' chreidimh le cumhachd:

12 Chum gu'm bi ainm an Tighearna Iosa Crìosd air a ghlòrachadh annaibhse, agus sibhse annsan, a réir gràis ar Dé-ne, agus an Tighearna Iosa Crìosd.

C A I B. II.

I Is àill leis iad a bhuannachadh san fhùrinn ris an do ghabh iad: 3 tha e a' nochdadh gu'm bi clonadh o'n chreidimh ann. 9 agus gu'm foillsichear an t-anacriosd roimh theachd là an Tighearna; 15 agus an lorg so tha e 'g aithris a ris a cheud earail, agus a' deanamh ùrnuigh air an son.

ANIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh^s teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, agus ar comh-chruinneachaidhne d'a ionnsuidh,

2 Gun sibh bhi h-ealamh air bbur crathadh^t 'nar n-inntinn, no fa

bhuaircas^u, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chrìosd ann fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor : oir cha d'thig an là sin mur d'thig air tùs tréigeadh-creidimh, agus mur foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrìos;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os cionn gach mì d'an goirear Dia, no d'an deanar aoradh^a; ionnas mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhi fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh ciod a tha bacadh nis e bhi air fhoillseachadh 'na àm féin.

7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-aindiadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an t-à ta nis a' bacadh b.

8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin, a chlaoidheas an Tighearn le h-anail^c a bheoil féin, agus d'an euir e as le dealradh a theachd :

9 Eadhon esan aig am bheil a theachd a féir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharaidh, agus iongantasaibh breugach,

10 Agus maille ri uile mhealltair-eachd na h-eucorach anntasan a chaillear; a chionn nach do ghabh iad gràdh na firinn, chum gu slàn- uichteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnas gu'n creid iad a' bhreug.

12 Chum gu'm-bi iad uile air an dèthead, nach do chreid an fhìrinn, ach aig an robh thachd anns an eucoir.

13 Ach a ta dh'fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur sousa, a bhràithre, ionnmhuinn de'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh o thùs chum slàinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn :

14 Chum an do ghairm e sibh tríd ar soisgeilne, chum sibh a dh'fhaot- ainn glòire ar Tighearna Iosa Crìosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaibh gu daingean, agus cumaibh na teag- asgan a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no le^r litirne.

16 A nis gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Crìosd e féin, agus Dia eadhon ar n-Athairne, a gbràdhach sinn, agus a thug dhuinn sòlas sìorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd d'ar cridheas, agus gu daingnicheadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghluimh.

C A I B. III.

1 Tha e'g iarraidh an ùrmàigh air a shon féin, 3 a' cur an cèill meud an earbsaidh a tha aige asda, 5 a' guidheadh Dhé as an leth, 6 a' toirt iomadh comhairle orra 'gu h-àraid iad a theachdadh dìomhanais, agus droch cuideachd; &c.

F A dheoidh, a bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soinne, chum gu'n ruith focal an Tighearna, agus gu'm bi e air a ghlòrachadh mar an bhur measga;

2 Agus chum gu saorar sinne e dhaoinibh mi-reusonta agus olc : oir cha'a ann aig na h-uile a ta creid- imh.

3 Ach a ta an Tighearn dìleas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc^d sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn d'ar taobhsa, gu bheil sibh araon a' deanamh agus gu'n dean sibh na nithe a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearna bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidìn Chrìosd^d.

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an sinne ar Tighearna Iosa Crìosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'g im- eachd gu mi-riaghailteach, agus nì h-ann a réir an teagaig a fhuair e uainne.

^a mhàin, ghiòraig. ^b a ta urramach. ^c a mhàin an nì a ta cur bacaidh a nis bacaidh e gus an toirear air falbh e. ^d spiorad.

^e e'n droch spiorad. ^f fathast gus foighidneach ri Crìosd.

7 Oir a ta fhios agaibh féin éionnus is cóir dhuibh ar lorgne leantuinn: oir cha do ghiúlain sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nar measg;

8 Ni mô a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh; ach le saothair agus anshocair, a dh'oidhche agus a là ri h-obair, chum nach cuireamaid ar trom air a h-aon agaibh:

9 Cha'n e nach 'eil comas f againn, ach a chum gu'n deanamaid sinn féin 'nar n-eisempler dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an áithne so dhuibh, mur áill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh bidh.

11 Oir tha sinn a' cluinntinn gu bheil daoine áraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nar measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' toirt áithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra tríd ar Tighearna Iosa Criosd, le saothreachadh gu ciuin, gu'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhráithre, na sgithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlaichd d'ar focalne tríd an litir so, comharaichibh esan, agus na' biodh comhlúadar agaibh ris, chum gu'm bi náire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nánhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhráthair.

16 A nis gu'n d'fhugadh Tighearna na sith e féin sith dhuibhse a ghnáth, air gach aon chor. Gu robh an Tighearna maille ribh uile.

17 Fáille uamsa Pòl le m' láimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir: mar so scriobham.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd gu robh maille ribh uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEÛIS.

C A I B. I.

1 Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha. 5 Mu thimchioll feum dlìgh-each an lagha, 11 agus gairm Phòil gu bhi 'na abstol; 20 agus mu Himeneus agus Alexander.

POL abstol Iosa Criosd, a réir áithne Dhé ar Slànuighir, agus an Tighearna Iosa Criosd, neach a's e ar dòchas;

2 Chum Thimoteus m'fhìor mhac anns a' chreidimh: gràs, tròcair, agus sith o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tighearna.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi

do Mhacedonia, chum gu'n d'fhugadh tu ordugh do dhream áraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinntaireachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do cheisibh, ni's mô na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh: *dean mar'sin*.

5 A nis 's e's crìoch do'n áithne gràdh a cridhe glan, agus a coguis mhaith, agus a creidimh neo-chealgach:

6 Nithe air do dhream áraidh claonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum dìomhanas cainte;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-

l'ighdarra, còir.

teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn ciod a deir iad, no ciod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghlàthaicheas neach gu dilgheach e:

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fireanach a dh'ord-uicheadh an lagh, ach do dhaoineibh neo-dhligheach agus eas-ùmhail, dhoibhsan a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacachaidh, do dhaoineibh mi-naomha agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaigh.

10 Do luchd-strìopachais, do luchd-anamhianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhrèugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n agbaidh teagaisg fhallain,

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannuichte, a dh'earbadh riumsa.

12 Agus bheircam buidheachas do Iosa Crìosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dileas, 'gam chur sa' mhinistireilachd;

13 A bha roimhe a'm' fhear-labhairt toibheim, agus a'm' fhear-geur-leanmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi so tre aicolas, ann am mi-chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro-phailte dhomh, maille ri creidimh, agus ri gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is fìu e air gach aon chor gabhail ris, gu'n d'thainig Iosa Crìosd do'n t-saoghal a thearnadh pheacach; d'am mise an ceud-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsichèadh Crìosd annamsa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir dhoibhsan a chreideadh ann an déigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis do'n Rìgh shìorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinnèach, do'n Dia a ta mhàin glic, gu robh onòir agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so earbarn riut Thimoteuis a mhic, a réir nam fàidh-eadaireachd a rinneadh umad roimhe so, chum tridsan gu'n cogadh tu deadh chogadh,

19 A' coimhead creidimh agus deadh choguis; ni air do chuid do dhaoineibh a chur uatha, rinn iad long-briseadh throbh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himencus agus Alecsander; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le'n sinachdachadh gu'm fòghlumadh iad gun toipheum a labhairt.

C A I B. II.

1 Gur còir ùrnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine. 9 Cionnus is còir do mhnàibh bhi air an sgeadachadh: 12 cha 'n eil e cèadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha: &c.

I A I R A M uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n deanar ath-chuinge. ùrnuighean, eadar-ghuidheachd, agus breith-buidheachais air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu'n caith siun ar beatha gu foisneach agus gu sìothchail, anns an uile dhiadhachd agus chiatfachd.

3 Oir tha so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an slànuchadh, agus iad a theachd chum eòlais na fìrinn.

5 Oir is aon Dia a ta ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crìosd;

6 A thug e fèin 'na éirici air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh;

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonatche, agus a'm' abstol, (labhran an fhirinn ann an Crìosd, ni'n deanam breug) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fìr a dheanadh ùrnuigh sgach àit, a' togail suas làmbha naomha, gun fheirg, gun amharus;

9 Air an dòigh cheudna, na mui

§ shamhlachas, h tearnadh, saoradh. i luach-saoraidh,

a' chur eudach ionchuidh uirpa, 'gan eadachadh féin le naiseachd agus straim: cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-ór, no le neamhnuidibh. no le culaidibh haschmhór;

10 Ach (mar is cubhaich do mhnaibh a tha 'g aideachadh diadhachd) le deadh oibribh.

11 Fòghlamadh a' bhean ann an ciuineas leis an uile ùmhachd.

12 Ach ni'n ceadaicheam do mhnai teagasg a thoirt uaipe¹, no ceannas a ghilacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaich-eadh air tùs, agus 'na dhóigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnai bhi air a mhealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tearnar i tre bhreith cloinne, ma bhuanaischeas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an saombachd, maille ri stuam.

C A I B. III:

1. Ciod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air an mnaibh;

14 agus c'ar son a scriobh Pòl na nithe so gu Timoteus. 15 Mu thimchioll na h-eaglais, agus na firinn beannuichte a ta air a teagasg agus air a h-aideachadh innte:

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig^m, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aon mhnà, faireil, crionnaⁿ, deadh-bheusach, daonnachdach, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitear^o, gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shalach: ach macanta, neo-thuasaidheach^p, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fuidh smachd maille ris an uile shuidheachadh-imtinn^r;

5 (Oir mair aithne do dhuine a thigh

féin a riaghlachadh, cionnus a ghabbas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, an t-eagal, air dha bhi air stadh le b-uabhar, gu'n tuit e ann an dteachd an diabhoil.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theistean bhi aige uathasam a ta'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an aithis^s, agus ann an ribe an diabhoil.

8 Mar an ceudna is còir do na deaconaibh^t bhi suidhichte, gun an teangadh bhi leam leat, gun bhi cionail^u air mòran fiona, gun bhi déidheil air buannachd shalach,

9 A' cunnail rùn-dìomhair^a a' chreidimh ann an còigis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin^s, air dhoibh bhi air am faghail neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir do na mnaibh^b bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuailleis^c; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aon mhnà, a' riaghlachadh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an droing a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus danachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Crìosd.

14 Scriobham na nithe so chugad, an dòchas teachd gu grad a' t'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is còir dhuìt thu féin a ghiùlain ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheo; post agus stéidh-dhainguidh^d na firinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fheadhail, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunncas le aingil^e, shearmonaicheadh e do na Cinneachaibh, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

¹ uime. ^m oifig fir-coimhid. ⁿ ciallach, stuama. ^o trom air fìon. ^p neo-charroideach. ^r chudthromachd, fhonnmhoireachd. ^s scainnil.

^t do'n luchd-frithealaidh. ^u ceisteil, déidheil. ^a frithleachd iad. ^b d'am mnaibh. ^c luchd-còineachd. ^d bunait.

C A I B. IV.

1 *Tha e a' roimh-innseadh gu'n d'fhéid daoine anns na h-aimsiribh deir-eannach air seacharan o'n chreidimh: 6 agus chum nash biodh Timoteus a dhéidh-laimh na dhleas-danas; tha e toirt comhairlean eagsamhail air.*

A NIS a deir an Spiorad gu soilleir, anns na h-aimsiribh deir-eannach^c gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioraidibh mealltach agus do theagasgaibh dheamhan;

2 Trid ceilge bbreugairean^f, air bhi d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-ùrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinistear do Iosa Crìosd, air t'altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg air an do ghabh thu eòlas^g,

7 Ach diùlt sgeulachda mi-dhiadhuidh shean bhan, agus cleachd thu fèin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh fìrinneach so, agus is fiu e air gach aon chor gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sunn maraon ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil dòchas^h againn san Dia bheo, neach a's e Slàn-ùighear nan uile dhaoine, gu h-àraid nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith

tarcuis air t'òige; ach bi thusa a'd' eimpleiri do na creidich, ann am focal, ann an caitheadh-beatha, ann an gràdh, ann an spìrad, ann an creidimh, ann am fìor-ghloine.

13 Gus an d'fhig-mi, thoir an aire do leughoireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fhaidhead-aireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuaintich airⁱ na nithibh sin, thoir thu fèin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air t'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit fèin, agus do d' theagasg; buanaich anna: oir le so a dheanamh, saoraidh tu arson tha fèin, agus iadsan a tha 'g èisdeachd riut.

C A I B. V.

1 Riaghailtean a's còir a' leantainn ann an cronachadh, 3' Mu bhantrachaibh. 17 Mu sheanairibh. 23 Comhairle do Timoteus mu thèinechioll a shlàinte, &c.

NA garg-chronaich seanair, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnàì aosda mar mhàithrichibh, na mnàì òga mar pheathraichibh, maille ris an uile fhìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith aig am bheil clann no oghachan, fègh-lumadh iad air tùs bhi dleasdanach 'nan tighibh fèin, agus ath-dhiol a thoirt d'am pàrantaibh: oir a ta so maith agus taitneach am slàpais Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantrach da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh si a là agus a dh'òidhche ann an athchuingibh, agus ann an ùrnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh a beatha am macnus^m, air dh'i bhi beo, tha i marbh.

7 Uime sin aithn na nithe so

^c na h-aimsiribh ri teachd. ^f A' labhairt bhreug ann an ceilge. ^g air an d'ràinig thu. ^h eòlas. ⁱ shamhlachas. ^j Gabh cùram do. ^m gu sìghail.

dhoibh, chum gu'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-àraid air son muinntir a theaglaich, dh'àicheadh e'n creidimh, agus is miosa e na anacreideach.

9 Na gabhar bantrach san àireamh a bhios fuidh thri fichead bliadhna dl'aois, a bha 'na mnaoi aor f'hir,

10 Air am bheil teisteanⁿ a thaobh dheadh oibre; ma dh'oil i^o clann, ma thug i: aoidheachd uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhoir i air luchd-àmhghair, ma lean i gu diehiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantraich òga: oir an uair a dh'fhàsas iad mear an aghaidh Chrìosd, is miann leo pòsadh;

12 Muinntir a ta fuidh dh'iteadh, a chionn gu'n do thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh iad bhi diomhanach, a' dol mu'n cuairt o thigh gu thigh; agus cha'n e mhàin diomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnoth-uich ris na nithibh nach buin doibh, a' labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sìr na mnà: òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stùradh an tìge, agus gun chion-fath air bith a thoirt do'n eascaraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shàtain.

16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantracha, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum's gu'n dean i cabhair orrasan a tha 'nam bantrachaibh da riradh.

17 Measar gur fiu na seanairean a riaghlacheas gu maith urram-dùbailte, gu h-àraid iadsan a tha saothreachadh san fhocal agus ann an teagasg.

18 Oir a deir an sriobtuir, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt^p an arbhair: agus, Is fiu an t-oibriche a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh

seanair, ach le dìthis no triuir a dh'fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh crònaich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Sparram ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid^r thu na nithe so gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanaimh le claon bhreth.

22 Na leag do làmla gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comhairt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile, agus t'ahmhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoineibh follaiseach roimh-làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha peacanna dhream àraidh 'gan lean-tuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre cuid follaiseach roimh-làimh; agus na h-oibre a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

C. A. I. B. VI.

1 Mu dhleasdanas sheirbhiseach: 3 Gun chomunn bhi againn ri droch luchd-teagaisg. 6 Is buannachd mhòr an diadhachd: 10 'Se gaol an airgid freumh gach uile. 11 Cìod is eòir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantainn; &c.

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh'n chuing 'nan seirbhisich, gur fiu am maighstirean féin an uile urram; chum's nach faigh ainm Dhé, agus a thiengasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuil orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh dhuibh, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'nan luchd comhairt do thiodhlac a' ghràis. Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uath, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Crìosd,

ⁿ fianuis. ^o thog i suas. ^p bualadh. ^r ghleidh.

agus do'n teagaisg a ta réir na diadhachd ;

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus bhriathar-chonnachadh^s, o'n d'thig farmad, eomh-stri, anacaint, droch amharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine 'gam bheil inntinn thruaillidh, agus as e gmhais na firinn, a' meas gur buannachd^t an diadhachd: dealaich ris an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith leinn do'n t-saoghal, agus is soilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus ann an iomad anamhiann amaideach agus ciurrail^u, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumb gach uile: ni am feadh a mhiann-ailch dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich b na nithibh sin: agus lean fir-eantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag^a a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh aidmheil an làthair mòrain fhiannaisean.

13 Sparram ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile nithe, agus am fianuis Iosa Criosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontius Pilat;

14 Thu choinhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd:

15 Ni ann a àmaibh féin a dh'fhoillsichas an ti a ta beannuichte, agus a mhàin cumhachdach, Rìgh nan rìgh agus Tighearna nan tigh-earna;

16 Neach 'na sonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na chèmh-nuidh san t-solus dh'ionnsuidh nach feudar teachd, neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh'fheudas e fhaicinn: dhasan gu robh onòir agus cumhachd sìorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoineibh a ta saibhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun dòchas a chur ann an saibhreas neo-chinnteach, ach annas an Dia bheo, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saibhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saibhir ann an deadh oibribh, ealamh gu roinn^b, comh-pàirteach;

19 A' tasgaidh suas doibh féin deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum's gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 Oir a Thimoteuis, coimhid an ni sin a dh'earbadh riut, a' seachnadh faoin-chòmhraidh mhi-naomha, agus comh-chogadh eolais d'an tiubhrar gu breugach an t-ainm sin^c.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs gu robh maille riut. Amen.

^s stri mu fhoclaibh. ^t tairbhe. ^u diubhalach, dosgainneach, dochannach.

^a Cuir deadh chath. ^b easguidh a thoirt an cuid uatha.

^c i. e. ainm eolais.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 Gràdh Phòil do Thimoteus, agus an creidimh treibhdhireach a bha ann an Timoteus féin, agus, na mhàthair agus 'na shean-mhàthair. 6 Tha e cur 'impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas, 8 e bhi seas-mhach agus foighidneach fuidh gheur-leanmhuinn, 13 agus e a bhuanachadh ann am foirceadal agus ann am fìrinn an teagaisg a dh'fhoghlaim e uaith-sin, &c.

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Crìosd ;

2 Gu Timoteus mo mhac gràdh-ach : gràs, tròcair, agus sìothchaint o Dhia an t-Athair, agus o Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Bheiream buidheachas do Dhia, d'an deanam seirbhis o m' shìnnisribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am ùrnuighibh :

4 Air dhomh bhi ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheura, chum gu'm bi mi air mo lìonadh le gairdeachas :

5 'Nuair a chuimhnichas mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuich air tùs a'd' shean-mhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice ; agus is deimhin leam a tha annadsa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so cuiream an cuimhne dhuit, thu dh'ath-bheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmhsa ort.

7 Oir cha d'thug 'Dia dhuinne spiorad na géilt ; ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabhsa nàire do fhianuis ar Tighearna, no dhiomsa

a phrìosunach : ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumbachd Dhé ;

9 A shaor sinn, agus a ghairm sinn le gairm naomha, cha'n anna a réir ar n-oibre, ach a réir a rùn féin agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Crìosd, roimh thoiseach an t-saoghail,

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nìs tre theachd ar Slànuighir Iosa Crìosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, trid an t-soisgeil :

11 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonuiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear-teagaisg nan Cinn-each,

12 An t-aobhar fa'm bheil mi mar an ceudna a' fulang, nan nithe so ; gidheadh cha 'n'eil nàire orm : oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bhicil esan comasach air an nì sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhar an là sin.

13 Cum gu daingean samhla'dh fìrinn-each nam briathar fallain, a chuala tu uamsa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Crìosd

14 Coimhid an taisgeach maith sìn a dh'earbadh riut, trid an Spioraid nàimh a tha chòmhruidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uamsa ; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n d'thugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus ; oir is minic a thug e sòlas dhiomsa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an usair a bha e san Ròimh

dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e ml.

18 Gu deònaicheadh an Tighearna dhasan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearna san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lìon nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomhsa ann an Ephesus.

C A I B. II.

1 *Tha e cur impidh air e rìs a bhi seasmhach agus buan-mhaireannach, agus dleasdanas fìor òglach an Tighearna chur gnòmh, leis an fhocal a roinn gu coart, agus faoin-chainnt mhi-dhiudhaidh a sheachnadh.* 17 *Mu Himeneus agus Philetus.* 19 *Tha bunait an Tighearna cinnteach, &c.*

UIME sin bi-sa, a mhi, làidir anns a' ghràs a ta ann an Iosa Criosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uamsa am measg mhòrain fhianuisean, earb thusa na nithe sin féin ri daoineibh fìrinneach, a bhios iomchuidh gu daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh ann an gnòthuichibh na beatha so: chum's gu'n toilich e an ti a thag e gu bhi 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ge do nì fear air bith sbairn^e, cha chrùnar e mur dean e sbairn gu dilgheach.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoithricheas air tùs, comhroinn fhaoitinn do'n toradh.

7 Smauintich air na nithibh a deiream; agus gu d'thugadh an Tighearna dhuit tuisge anns na h-uile nithibh.

8 Ciumhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Criosd, do shìol Dhaibhidh, a rèir mo shoisgeilse:

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, eadhon gu geimhlibh; ach cha 'n'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin iomchafream na h-uile

nithe air son nan daòine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Criosd, maille ri glòir shiorruidh.

11 Is radh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beo mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, riogh-aichidh sinn mar an ceudna maraon ris: ma dh'àiheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna:

13 Ge nach creid sinne^f, gidheadh tha esan a' fantuinn fìrinneach; cha 'n'eil e'n comas d'a e féin àicheadh.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh orra am fianuis an Tighearna, gun iad a bbi conn-sachadh mu fhoclaibh anns nach 'eil tairbhe sam bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-èiseachd.

15 Dean dìchioll air thu féin a nochdadh dearbhta do Dhia, a'd' shaoithraiche nach ruig a leas nàire a ghabhail, a roinn focail na fìrinn gu coart.

16 Ach seachain faoin-chainnt mhi-naomha; oir théid iad air aghaidh chum an tultleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhuin; a'am bheil Himeneus agus Philetus:

18 Muinntir thaobh na fìrinn a chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an àiseirigh cheana seach; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula^g so, Is aithne do'n Tighearna an droing sin a's leis. Agus, Gach neach a tha 'g ainmeachadh ainm Chrìosd, tréigeadh e eucoir.

20 Ach ann an tigh mòr cha'n e mhaìn gu bheil soithichean òir, agus airgid, ach mar an ceudna *soithiche* fiodha, agus creadha^h; agus cuid diubh chum onoir, agus cuid eile chum easonoir.

21 Uime sin ma ghlanas neach e féin uatha so, bithidh e 'na shoith-each chum onoir, air a naombachadh, agus iomchuidh chum feim a' mhaigh-

^d a chur an sàs. ^e gleachda, stri. ^f Ge nach 'eil sinne fìrinneach.

^g scriobhadh.

^h creadha.

stir, deas chum gach uile dhreadh oibre.

22 Teich uime sin o'anamhiannaibh na h-òige: ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, slòthchaint maille riusan a ta gairm air an Tighearn o chridhe glan.

23 Ach seachain ceisdean amaid-each agus neo-fhoghluinte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad conn-saichean.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearna bhi conspoideach; ach ciuin ris na h-uile dhaoineibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann an ceannsachd a' teagasg na droinge a sheasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an d'hoir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na firinn;

26 Agus air mosgladh dhoibh gun d'fhéid iad as o ribe an diabhoil, aig am bheil iad air am beo-ghlacadh chum a thoile.

C A I B. - III.

1 *Tha e tairt rabhaidh dha mu thimchioll nan amanna ri teachd, 6 ag innseadh cò iad namhde na firinn, 10 a' cur eisempeir féin roimhe, 10 agus a' moladh nan scriobtuir naomha.*

A CH biodh fhios so agad, gu'n d'thig anns na làithibh deir-eunach¹ aimsire cunnartach.

2 Oir bithibh daoine féin-spéiseil, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, easùmhail do phàrant-aibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd brisidh coimh-cheangail, tuailleasach, neo-gheamntaidh, borb, gun ghaol do'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil barr gràidh do dhàinibh na ta aca do Dhia.

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àicheadh a cumhachd: o'n leithidibh sin tionndas^m air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta'n droing sin a dh'èalsidheasⁿ a steach do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas innàⁱ shuarach air an uallachadh

le peacaibh, air an iomais le iomadh gnè anamhianna.

7 A' sir-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na firinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na firinn: daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha d'fhéid iad ni's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile dhaoineibh, mar a bha am mi-chiallsan mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasga, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m'fhad-fhulangas, mo sheirc^o, m'fhoighidin,

11 Mo gheur-leanmhuinnibh, m' ffulangais a thainig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra; ciod e meud nan gour-leanmhuinn a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhoghlum thu, agus air an d'rinneadh thu deabh-fhiosraich^p, air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhoghlum thu iad;

15 Agus o bha thu a'd' leanabh gu'm b'aithne dhuit na scriobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Criosd.

16 *Tha an scriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus tha e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oil-ein ann am fireantachd:*

17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dhreadh oibre.

i tuasaidhean. ¹ làithibh ri teachd. ^m pill-sa. ⁿ ghoidheas.
^o ghràdh. ^p a dh'earbadh riut.

C A I B. IV.

1 *Tha e cur impidh air a dhleasdanas a dheanamh leis an uile chùram agus dhìchioll; 6 a' toirt cinnte dha gu bheil a bhàs fèin am fagus; 9 is dill leis e theachd gu grad d'a ionnsuidh, agus Marcus a thoirt leis, agus nìthe àraidh eile mu'n do scriobh e chuige; 14 tha e toirt rabhaidh dha bhi air fhaicill o Alecsander an ceard-umha; &c.*

SPARRAM ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, a bheir breth air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach agus dnn a rioghachd:

2 Searmonaich am focal, bi dùr-schdach ann an àm is ann an an-àm: spreig¹, cròmaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agns theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain; ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, càrnaidh iad suas dhoibh fèin luchd-teagaisg a réir an anamhianna.

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhirinn, agus iompoichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhli² do mhinistirealachd.

6 Oir tha mi nis gu bhi air m'lobradh, agus tha am mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi mo thurus³, ghléidh mi an creidimh.

8 O so a mach taisgear fam' chomhair crùn fireantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomhsa a mhàin, ach dhoibhsan uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachdsan⁴.

9 Dean do dhìchioll air teachd am' ionnsuidh gu' luath.

10 Oir thréig Demas⁵ mi, air dha an saoghal so ta làthair a ghràdhach-

adh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille riura. Gabh Marcus agus thois leat e: oir tha e feumail dhomhsa chum na ministreileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraid na meambrana⁶.

14 Rinn Alecsander an ceard-umha iomad oic orm: gu tugadh b an Tighearn dha a réir a ghnìomhara.

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uait, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briatharne.

16 Aig mo cheud⁷ fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triomsa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh⁸, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile e: agus shaoradh mi a beul an leomhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rioghachd neamhaidh fèin: dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus Acvila, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corinthus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 Gu robh an Tighearn Iosa Crìosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

¹ tagair, dearbh. ² thoir lan dearbhadh air. ³ mo choimhli²ong, mo réis.

⁴ fhoillseachadh-san. ⁵ parchments. Sasg. ⁶ bheir. ⁷ air a dheanamh aithnichte, air a choimhli²onadh.

LEITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

1 C'ar son a' dh'fhàgadh Titus ann an Crete. 6 Ciod na buadhanna is còir bhi orrasan a' thaghar 'nam ministeiribh. 11 Is éigin beoil droch luchd-teagaisg a dhruideadh: 12 ciod a' ghnè dhaoine a tha anna.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Crìosd, a réir creidimh d dhaoine taghta Dhé, agus aidmheil na firinn a ta réir diadhachd:

2 Ann an dòchas na beatha maireannaich, a gheall Dia do nach comasach e breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail f;

3 Ach dh'fhoillsich e fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh riumsa, a réir àithne Dhé ar Slanuighir:

4 Chum Thituis mo dhearbh mhac féin a réir a' chreidimh choitchionn: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd ar Slanuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithu mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, na fhear aon mhna, aig am bheil a chlan creideach, nach 'eil fuigh mbi-chliu thaobh ana-caitheimh, no easumhal.

7 Oir is còir do easbùig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neo-ghloin;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoine-

ibh maithe, ciallach, cothromach, naomha, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean, a réir teagaisg chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchiollghearradh:

11 Muinntir a's còir am beul a dhruideadh, droing a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 A thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, Is breugoirean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhàll.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin spreig^h gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi tabhairt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n droing a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreideach, cha 'n'eil aon ni glan; ach tha an iuntann agus an coguis féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibrìbh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus easumhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse!.

d'atr son creidimh. e aithne. f roimh amanna nan linn. g chumanta
h cronaich, i coimh-fhuos, coinsiens. l mi-ghleusda, neo-iamchuidh
chum gach deadh oibre.

C A I B. II.

1 Comhairlean air an tabhairt do *Thitus araon* na thimchioll a theagaisg agus a chaitheadh-beatha. 9 Mu dheasdanas sheirbhisich, agus mar an ceudna nan uile Chriosdaidh.

A CH labhair, thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 Eadhon na daoine aosda^m bhi aireach, suidhichteⁿ, measarra, fallain saⁿ chreidimh, ann an gràdh, ann am feighidinn:

3 Mar an ceudna na mnai aosda bhi 'nan giùlan mar is cubhaidh do mombachd, gun bhi 'nan luchd tuail-eis, gun bhi trom air flon, bhi 'nan luchd-teagasg air nithibh maith; 4 Chum's gu'n teagasg iad na mnai òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 Bhi eagnuidh, gearnuidh, fa-tuinn aig an tigh, bhi maith, ùmhal d'am fearaibh, chum nach fàigh focal Dé mi-chliù.

6 Cuir ìmpidh air na daoineibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg a' nochdadh neo-thruaillidheachd, seidheachadh inntinn, tréibhdhireis,

8 Caint fhallain nach fheadar a dhiteadh; chum's gu'm bi nàire air an neach a ta 'nar n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 Earatich seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh,

10 Gun bhi a' ceileachadh son ni d'an crid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé do na h-uile dhaoineibh,

12 A' teagasg dhuinn gach m-dhiadhaich agus anamhianna saogha aicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannuichte sin, eadhon^o foillseachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Crìosd:

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sonraichte, eudmhor na dheadh oibribh.

15 Na nithe so labhair agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

C A I B. III.

1 Tha *Titus* air a sheòladh le *Pàl*, araon mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh; 10 is àill leis e chur cùl ri luchd saobh-chreidimh: 12 ann dèigh so, tha e 'g ainmeachadh dha an t-àm, agus an t-àit anns am b'àill leis e theachd d'a ionnsuidh; agus mar sin a ta e a' crìochnachadh.

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre,

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thusaideach, min, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoineibh.

3 Oir bha sinne féin uair-eigia ca-céillidh. easumhal, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh gnè do anamhiannaibh agus do an-toilbha. a' caitheadh ar beatha ann am mìorun agus am farmad, fuath-thoilteannach, agus a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoineibh,

5 Cha'n ann o oibribh fireantachd, a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor^p e sinn tre ionnlad na h-athghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid naoimh:

6 A dhòirt e oirne gu saibhir, trid Iosa Crìosd ar Slànuighir;

7 Chum air dhuinn bhi air ar fireanachadh trid a ghràis-san, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar

m-eighreachaibh a réir dóchais na beatha maireannaich.

8 Is fíor an rádh so, agus is áill leam thu thoirt dearbh-chinnté air na nithibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhí aca ann an deadh oibribh: oir tha na nithe seo maith agus tarbhach do dhaoineibh.

9 Ach seachain ceisdean amaid-each, agus sloinnteachd, agus conspoidean, agus connseachadh mu'n lagh: oir tha iad gun tairbhe agus díomhain.

10 Duine a ta 'na shaoibh-chreid-each^r, an déigh na ceud agus an dara comhairle, diúlt:

11 Air do fhios bhí agad gu bheil a leithid sin do dhaine air a chur bun os ceann, agus gu bheil e a' peacachadh, air dha bhí air fhéin-dhiteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d' ionnsuidh, no Tichicus, dean díchioll air teachd a m' ionnsuidh: gur Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaith-eadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha, agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bí ní air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnáthachadh féumail, chum nach bí iad neo-tharbhach.

15 Tha'n droing a ta maille rium uile a' cur fáilte ort. Cuir fáilte orrasan le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

C A I B. I.

1 Is subhach leis bhí cluinntinn mu chreidimh agus ghrádh Philemoin: 9 air am bheil e 'g iarraidh maith-eanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rís gu cáirdeil.

POL prìosunach Iosa Crìosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Apphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs gu'robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

4 Bheiream buidheachas do m' Dhia, a' sìr-thoirt luadh' ortsa ann am ùrnuigibh,

5 Air dhomh bhí cluinntinn mu d' ghrádh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bí comh-choimunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith, a tha ann-aibh ann an Iosa Crìosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhlhurchtachd againne ann do ghrádh, do bhrìgh gu bheil innig^a nan naomh air faotainn suaimhneis^t trid-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ge d'fheudaibh bhí re dhàna ann an Crìosd, chum an ní a ta ionchuidh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is fear leam air son gràidh impidh chur ort^u, air bhí dhomh mar Phòl aosda, agus a nìs mar an ceudna a'm' phrìosunach air son Iosa Crìosd.

^r eiriceach. ^s cridhe. ^t fois, ^u guidheadh ort.

10 Guidheam ort air son mo mbeic Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh :

11 Neach a bha uair-eigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse agus dhomhsa :

12 Neach a chuir mi air ais : uime sin gabhsa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhianna leam a chumail maille rium féin, chum gu'n deanadh e frithealadh dhomh ann ad ionadsa, ann an geimhlibh an t-soisgeil.

14 Ach as eugmhais t'inntinne cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh ; chum nach biodh do mhaithse mar gu b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhag e thu^a rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu siorruidh ;

16 Cha'n ann a so, suas mar sheirbheiseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraid dhombse, agus nach mò na sin dhuitse, araon anns an fhèidh, agus anns an Tighearn ?

17 Uime sin ma mheasas tu mise

mar fhear comh-roinne, gabh ris-ma mar rium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e^b ni sam bith dhruid, cuir gin as mo lethse.

19 Scriobh mise Pòl le m' làimh féin e, agus dìolaidh mi e : ge nach abram riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhombh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gairdeachas uait san Tighearn : dean suaimhneach mo chridhe san Tigh-earn.

21 Air dhomh bhi earbsach a d'ùmhlaichd scriobh mi a t'ionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dean thusa mar an ceudna ni's mò na a deiream.

22 Ach maille ri so uluich mar an ceudna fardoch fa m' chomhair : oir tha dòchas agam, trid bhuir n-ùrnuigh-eansa, gu'n tiubhrar^c mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo chomh-phriosunach ann an Iosa Criod,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criod gu robh maille ri r spioradsa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

C A I B. I.

1 *The Criod a thainig o'n Athair anns ne h-àmaibh deireannach so, a ni's mò na na h-aingil, faraon thaobh a phearsaidh agus a dhreuchd.*

DIA, a labhair o sheand gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinn trid a Mhac, a dh'orduich e 'na oighe air na

h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh^a a ghloire-san, agus 'na fhìor ìomhaigh^c a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacaidhne do thrìd féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's

^a a dhealaicheadh e uait. ^b ma tha e am fiachaibh. ^c deònuichear, tiodhlaid e ar. ^d anns na h-àmaibh a chaidh seachad. ^e dhealb, riochd.

na dhéirce na na h-aingil, mbeud gu'n d'fhair ef mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhaesa, an diugh ghin mi thu? agus a ris, Bithidh mise a'm' Athair dhasan, agus bithidh esan 'na Mhac dhomhsa?

6 Agus a ris, 'nuair a tha e a tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a deir e, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a deir e, Neach a ta deanamh aingle 'nan spioradaibh e, agus a mbinisteir-ean nan lasair theine.

8 Ach ris a Mhac a deir e, Tha do righ-chaithis, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rìoghail ro-chòthromach slat do rìoghachd sa:

9 Ghràdhach thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ùng Dia, do Dhia-sa, thu le h-oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thu, a Tighearn, bunaite na talmhainn air tús; agus iad na nàmhaoibh do làmh.

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaladh iad uile sean mar eudach;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàinich do bhliadhnan.

13 Ach cò do na ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fuidh d'chos-aibh?

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frith-ealaidh dhoibhsan a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

C A I B. II.

* Is còir dhuinn bhith umhal do Chrìosd, 5 agus sin do bhrìgh gu'n d'aontaich e ar nàdar-ne a ghabhail air fèin. 14 mar a bha sin feumail.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na

nìthibh a chualas sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigearmaid ruith leo.

2 Oir ma bha ann focal a labhairdh le h-ainglibh seasmhach, agus gu'n d'fhuir gach uile bhriseadh agus easunhlachd diol-thuarasdal dlìg-each;

3 Cionnus a thèid sinne as; ma nì sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich an tús air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leosan a chual e;

4 Air bhi do Dhia a' deanamh comh-fhianuis leo, araon le comhar-aibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhlach, agus le tìochlaicibh an Spioraid naoimh, a rèir a thoile fèin?

5 Oir cha do chuir e fuidh cheannsal nan aingeal an saoghail ri teachd, mu'm bheil sinn a labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad araidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnichadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig nì's ìsle na na h-aingil; chròn thu e le glòir agus le h-onoir, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh.

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidhe dha, cha d'fhàg e nì air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha 'u'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur fuidh a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig nì b'isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàs air a chrùnadh le glòir agus le h-onoir.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre'm bheil na h-uile nithe, ann an tabhairt mhòrain mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm drùbh,

* uiread nì's fearr na na h-aingil as a fhuair e. * a theachdoirean 'nan gaothaibh. h ionad h-ghnèitheach.

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t-ainm an eòill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h-eaglais einnidh mi eliu dhuit.

13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comh-roinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin: chum tre'n bhàs gu'n claidheadh e esan, aig am bheil eumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhail;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha trid eagail a' bhàis rè am beatha uile fuidh dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh e nàdur nan aingeal air; ach ghabh e sìol Abraham air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhì air a dheanamh comhuil r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd shagart tròcaireach agus dìleas ann an nithibh a thaobh Dhè, chum rèite dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n d'fhuiling e fèin, air dha bhì air a bhuairleadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orrasan a ta air am buairleadh.

C A I B. III.

1 Is mò Crìosd na Maois: 7 uime sin mur creid sinn annsan, bithidh sinn nì's toullteanaich air dioghaltas na Israel cruaidh-chridheach.

UIME sin, a bhràithre naomha, a ta 'nar luchd-comh-pairt do'n ghairm nàmhaidh, thugaibh fainear Iosa Crìosd, abstol agus àrd shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dìleas dhasan a dh'ord-uich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thighsan uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'fhiu an Tì so glòir bu mhò na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urrainn aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh fèin.

4 Oir tha gach uile thigh air a fhogail le aon eigin; ach an ti a thog na h-uile nithe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dìleas 'na thighsan uile mar sheir-bhiseach, chum fianuis air na nithibh sin a bha gu bhì air an labhairt an dèigh sin;

6 Ach Crìosd mar Mhac os ceann a thighe fèin: agus is sinne a thighsan, ma chumas sinn dànachd, agus gairdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin mar a dèir an Spiorad naomha, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh, ann an latha a' bhuairidh san fhàsach:

9 Far an do bhuair bhur n-aith-riche mi, agus a dhearbh iad mi, agus a chunnaic iad m'òibre rè dha fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibhse.

11 Ionnas gu'n d'thug mi m-mhionnan a'm fheirg, Nach d'fhéid iad a steach do m' shuasaimheas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, anns an Dia bheo a thréigsinn.

13 Ach earaillichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An latha 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltoireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comh-pairt do Chrìosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 Am feadh a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnach iad: ach nì'm b'iadsan uile a thainig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna, nach ann rìusan a pheacach, muinntir a thuit an coluinnan anns an fhàsach?

i cha do ghabh e greim do na h-ainglibh,

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas¹, ach dhiobhsan nach do chreid^m?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mi chreidimh.

C A I B. IV.

1 Tha fois nan Crìosduidh air a faghail tre chreidimh. 12 Cumhachd focail Dé. 14 Trid ar n-àrd shagairt Iosa Mic Dhé, a bha fuidh thrìobloidibh, ach saor a pheacadh, 16 is còir dhuinn, agus feudatìh sinn dol gu dàna chum eathair nan gràs.

UIME sin biodh faitcheasⁿ oirnn, air eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàgail againn, gu'n d'fhigeadh aon neach agaibh^o a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil a rinneadh dhiobhsan: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an droing a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhiannan a'm¹ fheing, Nach d'théid iad a steach do m' shuaimhneas: ge do bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh là air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o oibribh uile.

5 Agus anns an ionad so a ris, Ni'n d'théid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tigeair uaigh so gu'n d'théid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream d'an do shearmonaicheadh e air tùs, a steach air son am mi-chreidimh;

7 A ris, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Diabhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a deirear, An diugh, ma chluinn-eas sibh a gruth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosa^p air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh fois fà chomhair sluagh Dé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o oibribhsan, amhuil a ghabh Dia o oibribh féin.

11 Deana maid dìchioll uime sia air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a'mhi-chreidimh^r.

12 Oir tha focal Dé beo agus cumhachdach, agus ni's géire na claidheamh dà-fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh^s a' chridhe.

13 Agus cha 'n'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach^{na} làthair-san: ach a ta na h-uile nithe lòn-nochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt^t.

14 Do bhrìgh uime air gu bheil againn àrd shagart mòr, a chaidh a steach do na nàmhaidh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean ar n-aidmheil.

15 Oir cha 'n'eil àrd shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas abhi aige r'ar n-anmbuinn-eachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, ach as eugmhais peacaidh.

16 Thigearmaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air gràs chum cabhair ann an àm feuma.

C A I B. V.

1 Ughdarras agus onoir sagartachd ar Shanuighir: 11 mairnealachd 'nan edlas air a chronachadh.

OIR tha gach uile àrd shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus òlbairean air son pheacanna:

¹ fois. ^m a bha easumhal. ⁿ eagal. ^o dhinn. ^p Iosa. ^r easumhlachda. ^s breithneachaibh. ^t ris am bheil ar gnothuchne. ^u gu'm faigh sinn.

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an droing a ta ainneolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuartachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha iobradh air son peacaidh, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an bnoir so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar bha Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghir mi thu.

6 A réir mar a deir e mar an ceudna ann an ionad eile, Is sagart thu gu sìorruidh a réir orduigh^a Melchisedeic.

7 Neach ann an làithibh fheòla, an déigh dha ùrnuighean agus ath-chuingean, maille ri h-àrd éighich agus deuraibh, iobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an nì romh an robh eagal air b.

8 Ge bu Mhac e, dh'fhoghlaim e àmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shìorruidh dhoibhsan uile a bhios àmhala dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic.

11 Mu'm bheil mòran againn r'a labhairt, agus cruaidh r'am mineachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nar n-éisdeachd.

12 Oir ge d' bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nar luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a ris cìod iad ceud-thoiseacha bhriathar^c Dhé; agus tha sibh air teachd chum na h-àmhala sin, gur mò a ta bannae dh'uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh^d air focal na fireantachd: oir is maoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoineibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh chur eadar maith agus olc.

C A I B. VI.

1. Tha e cur impidh orra, gun iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh; 11 ach bhi seasnuach, 12 dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia, 13 do bhrìgh gu bheil esan re-fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, raohamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhi ris a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé.

2 Bunaite teagaisg nam baidhe, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanas shìorruidh.

3 Agus nì sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir is eucomasach an droing sin a chaidh aon uair a shoilseachadh, agus a bhlaiss an tiodhlac nàmhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhairt do'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlaiss deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd^e.

6 Agus a thuit air falbh, ath-nuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhé a ris dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich^f.

7 Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna ion-chuidh do'n droing leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheif uaith droighionn agus drisean, tha e air a chur air càl, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a's fearr mu'r timchiollas, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth

^a coslais. ^b thugadh fuasgladh dha o eagal. ^c oracla. ^d neo-tùlmhach.
^e Na linn ri teachd. ^f a' deanamh ball-magaidh dheth.

do shlàinte, ge do tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha 'n'eil Dia mi-chothromach, gu'n di-chuimhniceadh e obair agus saothair b'hur gràidh, a nochd sibh a thaobh ainmesan, am feadh gu'n d'rinn sibh frithealadh do na naombaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch:

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nar luchd-leamhuinn orrasan, a tha tre chreidimh agus fhoighidinn a' seallbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin:

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannuichidh mi gu mòr thu, agus mi mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e seallbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò: agus dhoibhsan is crìoch air gach uile chonnasachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' ghealladh, dhearbha e le mionnaibh e:

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an robh e eucomasach gu'n deanadh 'Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dèidin gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a thèid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruth-fhear a steach air ar soinne, eadhon Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu sìorruidh a réir orduigh Mhelchisedec.

C A I B. VII.

1 Is sagart Iosa Crìosd a rèir orduigh Mhelchisedec; 11 agus mar sin ni's ro àrdheirce na na sagairt a tha do ordugh Aaroin.

OIR b'e am Melchisedec so rìgh Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pillinn o àr^h nan rìgh, agus a bheannuich e;

2 D'an d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile: neach a's e air tùs, air na eadar-theangachadh, rìgh na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin, rìgh na sìth;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige; ach air a dheanamh coimhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu sìorruidh.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d'an d'thug eadhon am prìomh-athair! Abraham an deachamh do'n chreic.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin, ge do thainig iad a mach a leasaidh Abraham:

6 Ach an ti nach 'eil air a' ahlainneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannuich se ean aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannuichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh: ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beo.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi féin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh a' bha, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan d'fhigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhitheach (oir

Is a' beannachadh beannuichidh mi thu. Gr. h mharbhadh. I a gndh, r' a bheatha. I àrd-athair.

is ann r a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoín?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn son neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann o Iuda dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A' rinneadh 'na shagart, cha'n ann a réir lagha áithne fheòlmhoir. ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fànuis, Gur sagart thu gach linn a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi cumhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe ach rinn toirt a steach dòchais a's fearr e; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach d' rinneadh sagart deth gun mhionnaibh,

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubhsan as eugmhais mhionnan: ach dhìethsan le' mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, Is sagart thu gu sìorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic.)

22 Is co mòr as sin a rinneadh Iosa' 'na urras air coimh-cheangal a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi mairtheann.

24 Ach an duine so, do bhrìgh gu mair e gu sìorruidh, tha sagartachd neo-chaohluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha e mar an ceudna comasach air an droing a thig

a dh'ionnsuidh Dhé tridsan a shìl-uchadh gu h-iomlanⁿ, do bhrìgh gu bheil e beo gu sìorruidh gu eadar-ghuidhe dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd shagart iomchuidh dhuinne, a bha naomha, neo-lochdach, neo-thrusaillidh, air a dhealachadh^o o pheacach-aibh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd shagairt ud iobairtean thoirt suas, air tús air son a pheacanna féin, agus an déigh sin air son pheacanna an t-sluaigh: oir rinn e so aon uair, san' àm a thug se e féin mar iobairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh àrd shagarta do dhaoineibh aig an bheil annhuinneachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, a' deanamh àrd shagairt do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan^p gu sìorruidh.

C A I B. VIII.

1 *Le sagartachd sìorruidh Chrìosd tha sagartachd Lebhiteach Araoín air a cur air cùl: 7 agus an coimh-cheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsribh, le coimh-cheangal sìorruidh an t-soisgeil.*

A NIS is e so suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhuil sin do àrd shagart againn, a tha air suidhe air deis rìgh-chaitheach na mòrachd anns na nèamhaibh;

2 Ministear nan ionad naomh, agus an fhìor phailluin, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd shagart air orduchadh chum tiòdhlaic an agus iobairtean a thabhairt suas: uime sin b'éigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni-eigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha biodh e 'na shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas tiòdhlaic a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhis le samhlachas agus agàile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduich-

ⁿ tiomnadh. ⁿ agus a' chuid a's faide, gu sìorruidh. ^o air a sgaradh.

^p air a chleisricheadh.

eadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tì am pàilliu a chur suas. Oir feuch (a deir e) gu'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuit san t-sliabh.

6 Ach a nis fhuair e ministireil-eachd a's rō-fhearr, a mheud gu bheil e mar an ceudna 'na eadar-mheasdhonair air coimh-cheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimh-cheangal sin gun uireasbhuidh[†]; cha'n iarrtadh ait do'n dara coimh-cheangal.

8 Oir a' faotainn croin doibh, a deir e, Féuch thig na làithean, (a deir an Tighearn,) anns an dean mi coimh-cheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iuda:

9 Cha'n ann a réir a' choimh-cheangail a rinn mi r'an aithrichibh anns an là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach a talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d'fhan iad ann ain coimh-cheangal, agus chuir mise suarach iadsan, a deir an Tighearn.

10 Oir is e so an coimh-cheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan là ud, a deir an Tighearn; Cuiridh mi mo reachda 'nan inntinn, agus scriobhaidh mi iad air an cridhibh: agus bithidh mi a'm[†] Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomhsa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Galh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile òrm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise trècaireach d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingieachd cha chuimhnich mi ni's mò.

* Am feadh a deir e, *Coimh-cheangal* nuadh, rinn e'n ceud-choimh-cheangal sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

C A I B. IX.

1 Tha e mmeachadh nan ìobairt fuidh'n lagh, agus gach gnàthach-

aith a bha nan cuideachd; 11 tha iad gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chrìosd.

BHA ma seath gu dearbhaig a' cheud phàilliu onduighean[†] a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud phàilliu, anns an robh an coinnleir, agus am bord, agus aran na fianuis ris an abrar an t-ionad naomha.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinn-bhrat, am pàilliu d'an goirear an t-ionad a's ro naomha:

4 Anns an robh an tùiseir òir, agus àirc a' choimh-cheangail air a comhdachadh[†] mu'n cuairt le h-òr, anns an robh a' phòit òir anns an robh am mana, agus siat Aaroin a bha fuidh bhlath, agus clàir a' choimh-cheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na glòire, a' cur sgaile air caithir na trècair; mu nach urradh sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a' ghnath a steach do'n cheud phàilliu, a' coimhlionadh seirbhis Dé:

7 Ach do'n dara phàilliu chaidh an t-àrd shagart 'na aonar a steach aon uair sa' bliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon fèin, agus air son seacharain an t-sluaigh.

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàilliu fathast 'na dheasamh:

9 Ni a bha 'na shamhkuh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh ar-aon tiòdhlaean agus ìobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an tì a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 An t-seirbhis a bha mhàin ann am biadhaidh agus ann an deochaidh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaidh a thaobh na feòla a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

[†] ìobaid, chron. * reachdan. * fòlach.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'na àrd shagart nan nithe maithe a bha ri teachd, tre phàillion bu mhò agus bu dìomhaibh, nach d'rinneadh le làmh-aibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomha, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn dhuinne.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an droing a bha neo-glan, an naomhachadh chum glan-aidh na feòla;

14 Cia mòr is mò ni fuil Chrìosd, a thug e féin suas tre'n Spioraid shiorruidh^u gun lochd do Dhia, bhur coguis-se ghlanadh o oibribh martha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheo?

15 Agus air a shon so is ean eadar-mheadhonair an tiomnaidh nuaidh^a, ionnas tre fhulangas a' bhàis, chum saorsab nan euceart a bha fuaidh'n cheud tiomnadh a chosnadh, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n'eil brìgh sam bith ann am feadh 's a ta'n tiomnaidh-fhear beo.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud tiomnadh air a choisreagadh^c as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air da fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid^d, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile;

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh^c a dh'àithn Dia dhùith.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàillion, agus air soitichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile

nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nàmhaidh air an glanadh leo so; ach na nithe nàmhaidh féin le iobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Chrìosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad samh-lachais nam fìor ionad; ach do nàmh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar soinne:

25 No fès chum e féin iobradh gu minic, mar a théid an t-àrd shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomha, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'fheumail e dh'fhulang gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail^f, chum peacadh a chur air cùl trid e féin iobradh.

27 Agus amhuil a ta e air ordachadh do dhaoineibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas:

28 Mar sin thugadh Chrìosd suas aon uair a thoirt air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibhsan aig am bheil suil ris, chum slàinte.

C A I B. X.

1 Amhuinneachd iobairtean an lagha.

10 Thug iobairt cuirp Chrìosd a thugadh suas aon uair peacadh gu siorruidh air fulbh. 19 Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, agus cha'n e fìor-dhealbh nan nithe féin, ni'n comasach dha an droing a thig d'a ionnsuidh a choidhich a dheanamh coimhlionta, leis na h-iobairtibh sin a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth;

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air

^u tre'n spiorad naomh. ^a a' choimh-cheangail nuaidh. ^b fuaiglaidh. ^c air a dhaingneachadh. ^d corcuir. ^e a' choimh-cheangail. ^f nan linn.

bhith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na h-lobairtibh sin nithear ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a deir e, lobairt agus tabhartas ni'm b'aill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomhsa:

6 Ann an lobairtibh loisgte, agus ann an lobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad:

7 An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd (ann an rola an leabhair tha sud scriobhta orm) chum do thoilse a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimhe sin, lobairt, agus tabhartas, agus lobairt-loisgte, agus lobairt air son peacaidh ni'm b'aill leat, agus ni robh do thlachd anna (a tha air an toirt suas a réir an lagha.)

9 An sin thubhairt e, Feuch, ataim a' teachd a dheanamh do thoilse, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, trid toirt suas cuirp Iosa Crìosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan lobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a choidhch peacanna thoirt air falbh:

12 Ach an duine so, an déigh dha aon lobairt a thoirt suas air sòn peacaidh, shuidh e a choidhch tuilleadh air deas làimh Dhé;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirre a naimhde 'nan stòl-chos fuidh chosaibh.

14 Oir le aon lobairt rinn e choidhch foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne air na nitheibh so: oir an déigh dha ràdh roimhe,

16 Is e so an coimh-cheangal a ni mi riu 'n déigh nan là ud, deir an Tighearn, Cuiridh mi mo reachdan

'nan cridhe, agus scriobhaidh mi iad air an inntinn:

17 [A deir e] agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhnich mi ni's mò.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan nithe so, cha 'n'eil tabhartas^s air son peacaidh ann ni's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheo a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre fheòil féin.

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeanmaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbh-beachd a' chreidimh, le'r cridheachaibh air an crath-ghlanaidh o dhroch coguis, agus le'r cuirp air an nigheadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrioneach an ti a gheall.)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus deagh oibribh:

25 Gun bhi leigeadh dhian sinne féin a chruinneachadh an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh; ach a' combairleachadh chéile: agus gu ma mòid a ni sinn so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn d'ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn lobairt air son peacaidh.

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgrìosas na h-eascairdean.

28 An ti a rinn tàir air lagh Mhaòis, bhàsaich e gun tròcair, fuidh dhithis no thriuir a dh'fhanuisibh:

29 Cia mòr is mesa na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toillteanach, a shaltair fuidh chosaibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' choimh-cheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcuais air Spiorad nan gràs?

30 Oir is aithne dhuinn an ti a thubhairt, Is leamsa an dioghaltas,

agus bheir mi dloladh uam, deir an Tighearn: agus a ris, Bheir an Tighearn breith air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmhaidh an Dé bheo.

32 Ach biodh aith-chaimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhí air bhur soilseachadh, gleachda mòr fulangaish;

33 Ann an cuid am feadh a rinn-eadh sibh 'nar ball-amháire, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nar companaich dhoibhsan ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh riumsa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luathghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhí agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air neamh maoin a's fearr agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast sealan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am firean beo tre chreidimh: ach ma philleas e air ais, cha bhí aig m'anamse tlachd ann.

39 Ach cha 'n'eil sinne do'n-dreara sin a philleas air an ais chum sgríos; ach do'n dream a chreideas, chum slànuchaidh an anama.

C A I B. XI.

1 Ciod is creidimh ann. 6 As eug-mhais creidimh cha 'n'eil e'n comas duinn toil Dé a dheanamh; 7 deadh thoradh a' ghráis sin anns na h-aithrichibh o shean.

ANIS is e creidimh brigh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbhadh nan nithe nach faicear.

2 Oir 'is ann trid so a fhuair na sinnsir deadh theistean.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuig-

sinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia iobairt bh'fhearr na Cain, tríd an d'thugadh teistean dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhí do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh: agus tre sin, air dha bhí marbh; tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraich-eadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agus cha d'fhuair e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha 'n'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur neach e a bheir duais do'n droing a dh'iarras e gu d'chiollach.

7 Tre chreidimh air do Noe rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tearnaidh a theaghlach; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gus fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhí aige c'ait an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chusairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàillunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile le bunaitibh air am bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sara féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dh'i dol thar aois cloinne, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan firinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a-mhàin, agus esan ionann agus marbh.

a cath-mòr àmhghara. 1 ball-dhacaic.

shìochd mar reulta nàimhe thaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghain-eamh air tràigh na fairge do-àir-camh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad'ò lèimh, (agus an creidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-chairt air an talamh iad fèin.

14 Oir an droing a deir na nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthaich.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an dùthaich sin, as an d'fhainig iad a mach, dh'fheudadh iad àm ionchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air dùthaich a's fearr, eadhon dùthaich nàmhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Dia-sau dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'lobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, a mhac Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas songhin mhic:

18 Ris an dubhradh^m, Ann an Isaac goirear do shìochd:

19 A' breithneachadhⁿ gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbbaibh; o'n d'fhuair se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannuich Isaac Jacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannuich Jacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseiph; agus rinn e aoradh, a' leigeadh a chudthrom air bàrr a bhataidh.

22 Tre chreidimh rinn Ioseiph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fholaicheadh e tri miosan le phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad gu'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaóis, dh'iùlt e bhi air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh;

25 A' ròghnachadh àmhghar fhulang maraon ri sluagh Dhé, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;

26 A' meas gu'm bu mhò an saibhreas masladh Chriosd na ionmhuis na h-Eiphit: oir bha stùil aig ris an luach-saoithreach^o.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air roimh chorr-uich an rìgh: oir bha e làidir 'na inntinn mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicisinnach.

28 Tre chreidimh ghlèidh e chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghrù rìusan.

29 Tre chreidimh chaidh iad trid na mara ruaidh mar tre thalamh tioram: ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhi air an cuartachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an striopach maraon rìusan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh a' sìothchaint.

32 Agus ciod tuilleadh a dèiream? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghedeon, Bharac agus Sampson, agus Iephtae, Dhaibhidh mar an ceudna agus Shamuel, agus na fàidhibh:

33 Muinntir tre chreidimh a cheannsaich rìoghachdan, a dh'oibrich fireantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmhann,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlàidheimh, o an-mhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nàn coimheach.

35 Fhuair mnàin am mairbh air an togail a ris gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a

^l na nithe a ghealladh. ^m Mu'n dubhradh. ⁿ a' reusanachadh, a' mega.
^o dudis.

ghabhail ri saora; chum gu faigh-eadh iad aiseirigh a b'fhearr.

36 Fhuair dream eile feuchaimn fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phriosun.

37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad 'nam fògaraich mu'n cuairt ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh:

38 (Dream air nach b'airidh an saoghal) a' dol air seacharan ann an fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uille deadh theistean fhaotainn tre chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh:

40 Air do Dhia m' éigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnas nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar a-eugmhaisne.

C A I B. XII.

1 Earrail chum bhi bunaitheach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd. 32 Moladh an Tiomnaidh-nuaidh os ceann an t-seann-tiomnaidh.

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuartachadh le neul co mòr a dh'fhiannaisibh, cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foigidin a' choimhliong^p a chuireadh romhainn,

2 Ag amharc air Iosa ceannard^r agus fear-crìochnaith ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuiling an crann-ceusaidh, a' cur na nàire an neo-shuim, agus a shuidh air deis righ-chaitheach Dé.

3 Uime sin thugaibh faineas ean a dh'fhuiling a shamhuil sin do aneaint o pheacachaibh 'na aghaidh féin, air eagal gum bi sibh sgùth agus lag ann bhuir n-intinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathaet gu

fail, a' cathachadh an aghaidh preasaidh.

5 Agus dhi-chuimhnich^s sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na cuir suarach smachdachadh an Tighearna, agus na fannaich^o 'nuair a chrònaichear leis thu:

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearna, smachduichidh se e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris an gabh a.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntuisin ribh mar ri cloinn: oir co am mac nach smachdaich an t-Athair?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'nan luchd-comh-pairt, an sin is clann ìolain sibh, agus cha chluann dligheach.

9 Os bàrr, bha againn aithviche thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh: nach mòr is mò is coir dhuinn bhi annas do Athair nan spiorad, agus a fàb beo?

10 Oir gu deimhin smachdaich iadsan sinn rè beagain do làithibh a réir an toile féin^a; ach ean chum ar leasa, ionnas gu'm bitheamaid 'nas luchd-comh-pairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasur smachdachadh air bith an fèidh 'a a ta e làth-air aòlachach, ach doilgheasach: gith-eadh, 'na dhéigh sin bheir e aith toradh sìothchail na fireantachd, do'n droing a ta gu dligheach air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh sùs na làmban a ta air tuiteam sìos, agus nearsaichibh na glùine laga.

13 Agus deanaibh cos-cheumna dìreach d'ar cosaibh, air eagal gu'm bi an nì sin a ta bacach air a thionndadh as an t-slighe, ach gu ma mò bhiodh e air a shlanuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile dhaoineibh, agus naomhachd, nì as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearna:

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n d'thig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé b; air eagal air

^p an réis. ^r àghdair. ^s an do dhi-chuimhnich. ^t an neo-shuim, an neo-pris. ^u lagaich. ^a mar bu taitneach leo. ^b gu'n clann nach sam bith o ghràs Dé.

fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh :

16 Air eagal gu'm bi fear striopachais ann, no neach mi-naomha sam bith, mar Esau, a reic air son aon ghreim bidh^c coir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a b'aill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhadh. gu'n do dhiùltadh e: oir cha d'fhuair e àit aithreachais, ge do dh'iarr se e gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d'fhainn sibh chum an t-sleibh ris am feudta beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais, agus doinninn,

19 Agus fuaim na trompaide, agus guth nam briathar, ionnas gu'n do ghuidh an droing a chual e nach labhairteadh am focal riu tuilleadh :

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmbidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a nach trid.

21 Agus bu co uamhasach 'an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm:)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu cathair an Dé bheo, an Ierusalem nèamhaidh, agus guidheachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha scriobhta ann nèamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam firean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu h-Iosa eadar-mheadh-onair a' choimh-cheangail nuaidh, agus chum fola: a' chrathaidh, a tha labhairt, nithe a's fearr na fuil Abeil:

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a labhair o *Dhia riu* air talamh, is mòr is lugha na sin a *théid* sinne as, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt* o nèamh.

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crath-

am cha'n e an talamh a mbàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta am focal^a so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nàh nithe sin a chrathar, mar nithe a rinn-eadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh^d.

28 Uime sin air dhuinne rioghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs^e, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh.

29 Oir is teine dian-loisgeach ar Dia-ne.

C A I B. XIII.

- 1 *Comhairlean eagsamhla chum seirc,*
4 *chum caitheadh-beatha chiatfaich,*
5 *chum sannt a sheachnadh,* 7 *chum bhi cleasdanach do luchd-searmonachaidh an t-soisgeil,* 9 *bhi air ar faicill o theagaisgaibh coimheach,* 16 *déirce thoirt uatha,* 17 *bha àmhàl do uachdaranaibh,* 18 *àrnuigh a dheanamh air sou an abstoil.*
- 19 *An comh-dhùnadh.*

FANADH gràdh bràthaireil agaibh.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thabhairt do choigrich; oir leis a so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orrasan a tha ceangailte, mar-gu'm biodh sibh ceangailte maraon riu; agus air an droing a tha fulang anshocair, mar mhuinntir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.

4 Tha'm pòsadh urramach anns na h-uile f, agus an leabadh neo-shalach: ach air luchd-striopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 Biodh bhur caitheadh-beatha gun sannt; agus bithibh toillechte leis na nithibh a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnas gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, 'S e'n Tighearn m'fhearcuidich, agus eha'n eagal team aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinnt-iuil, a labhair ribh focal Dé;

^a *Idin.* ^d *nach feudar a chrathadh.* ^e *deanamaid greim do ghràs.*

^f *am measg nan uile.*

leanaibh an creidimheas, a' beachd-achadh air crìch an caithheadh-beatha.

8 Iosa Crìod an dâ, agus an dingh, agus gu sìorruidh an ti cèudna.

9 Na bithibh air bhuir giùlan mu'n euairt le teagasaibh eagsamhla coimheacha: oir is maith an nì an cridhe bhi air a dhaingneachadh le gràs, cha'n ann le biadhaidh, nithe nach d'thug tairbhe do'n droing a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne dheth nach 'eil còir acasan a bheag itheadh, a tha deanamh seirbhis do'n phàillion.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidh sin, aig am bheil an fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomha leis an àrd shagart, air an losgadh an leth muigh do'n champ.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa an sluagh a naomhachadh le fhuil fèin, dh'fhuiling e mar an cèudna an taobh a muigh do'n gheata.

13 Air an aobhar sin rachamaid a mach d'a ionnsuidhsan an taobh a muigh do'n champ, a' giùlan a' mhas-laidhsan.

14 Oir an sò cha 'n'eil againn baile a mhaireas, ach a ta sinn ag iarraidh aois a ta ri teachd.

15 Uime sin tridsan thugamaid suas lobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na dì-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus comh-roinn a thoirt waibh: g'ar a ta an leithide sin do lob-airtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh àmhail d'ar cinn-juil,

agus thugaibh gèill doibh: oir tha iad ri faire air bhuir n-anamaibh, mar mhuinntir d'an éigin cunnas thoirt uatha: chum gu'n dean iad e le gairdeachas, agus nì h-e le dòilgheas: oir tha so neo-tharbhach dhuibhse.

18 Deanaibh ùrnuigh air ar soinne: oir is dòigh leinn gu bheil deadh choguis againn, air dhuinn bhi toileach ar beatha a chaitheadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

19 Ach is mèid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luistaidh' a dh'aisigear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìoth-chaint a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd bhuachaille nan caorach, tre fhuil a' choimh-cheangail shìorruidh,

21 Sibhse coimhlionta anus gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoileas, ag oibreachadh annaibh an nì a ta taitneach 'na làthairsan, tre Iosa Crìod; dhassan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-caralach; oir scriobh mi gu h-aithghearra d'ar n-ionnsuidh.

23 Bìodh fhios agaibh, gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chì mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orrasan uile a tha 'nan cinn-juil duibh, agus air na naoimh uile. Tha nuinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL SHEUMAIS.

C A I B. I.

1 Is còir dhuinn gairdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 gliocas iarraidh o Dhia, 13 agus ann ar feuchainnibh gun sinn a chur ar n-anamainneachd na ar peacaidh as a lethsan; &c.

THA Seumas seirbbhisach Dhé, agus an Tighearn Iosa Crìod, a' cur beannachd chum an dà thùsibh dheug a tha air an egapadh o chéile.

2 Mò bhràithre, measaibh mar an uile ghairdeachas nuair a thuitas

sibh ann an iomadh gnè dheuch-
ainnibh^g;

3 Air dhuibh fios so bli agaih,
gu'n oibrich dearbhadh bhuir creidimh
foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin a
h-obair dhiongmhalta féin, chum
gu'm bi sibh dìongmhalta agus iomlan,
gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha son neach agaih a
dh'uireasbhuidh gliocais, iarraidh e o
Dhia, a bheir do gach neach gu pailt,
agus nach dean maoidheamh^h; agus
bheir dha e.

6 Ach iarraidh e le creidimh, gun
bhi fuidh amharus sam bith: oir an
ti a tha fuidh amharus, is cosmhail e
ri tonn na fairge, a shéidear le geòith,
agus a tha air a luasgadh i chuige
agus uath.

7 Oir na saoiladh sa duine sin
gu'm faigh e ni air bith o'n Tigh-
earn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte
neo-sheasmhach 'na uile shligheibh.

9 Deanaidh am bràthair a tha focal
gairdeachas 'na àrdachadh:

10 Ach an duine saibhir, 'na isleach-
adh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir
gu'n d'fhéid e seachad:

11 Oir air éirigh do'n ghréin le
dian theas, crìonaidh i am fear, agus
tuitidh a bhlàth, agus théid maise a
dhreach am mugha^m: is amhuil sin
mar an ceudna a sheargas an duine
saibhir 'na shligheibh.

12 Is beannuichte an duine a
ghidèlaineas buaireadh: oir 'nuair a
dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha,
a gheall an Tighearn do'n droing a
ghràdhaicheas e.

13 Na abradh neach sam bith
'nuair a bhuairear e, 'Tha mi air mo
bhuaireadh le Dia: oir ni'n comasach
Dia a bhuaireadh le h-òlc, ni mò
bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a
bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus
a thàladhearⁿ e le anamhiann féin.

15 An sin air bhi do'n anamhiann
torrach, beiridh e peacadh: agus air
do'n pheacadh bhi air a chrìochnach-
adh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhuir mealladh,
mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh shabhar-
as, agus gach uile thìodhlac iomlan
o'n àirde, a' teachd a' nuas o Athair
na soilleis, maille ris nach 'ell athar-
achadh, no agàille tionndaidh.

18 O thoil féin ghin e sin le
focal na firinn chum gu'm b'fhea-
maid 'nar gnè cheud-toraidh d'a
bhreutairibh.

19 Uinne sin, mo bhràithre gràdh-
ach, biodh gach duine ealamh chum
éideachd, mall chum labhairt, mall
chum feirge:

20 Oir cha'n oibnich fearg duine
fireantachd Dhé.

21 Uinne sin cuiribh uaidh gach
uile shatachar, agus anabhar mior-
uin, agus gabhaibh d'ar n-ìonnuidh
le macantas^o am focal a tha air a
shuidheachadh abnaibh, a tha comas-
ach air bhuir n-anaman a shlànuach-
adh.

22 Ach bithibhse 'nar luchd chur
an gnìomh an fhocail, agus ni b'ama
'nar luchd-éideachd a mhàin, 'gar
mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na
fhear-éideachd an fhocail, agus ni
b-ann 'na fhear-deanamh d'a réir, is
cosmhail e ri duine a tha 'g amharc
air aghaidh nàduirra féin ann an
spàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin,
agus dh'innich e roimhe, agus dhì-
chuimhaich e air ball cìod an ceis
duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas gu
dùrachdach air lagh dìongmhalta na
saorsa, agus a bhuanachas ann, gun
e bhi 'na fhear-éideachd dearmad-
ach, ach 'na fhear-deanamh na
h-òibre, bithidh an duine so beann-
uichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith
'nar measg gu bheil e diadhuidh,
gun bhi cur sréin r'a theangaidh,
ach a' mealladh a chridhe féin, is
dòmhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìor-ghlan
agus neo-shalach am fianuis Dé
agus an Athar, dileachdan agus

^g bhuaireibh. ^h nach cuir nàire. ⁱ fhuadachadh. ^l fear an dà inntinn.

^m théid as do mhaise a dhreach. ⁿ bhrèagar, ribear. ^o ceannsachd.

bantracha fhìorachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghail.

C A I B. II.

1 Cha 'n' eil e comh-fhreagradh d'ar n-aidmheil chrìoslaidh suim a bhi againn do dhaoineibh saibhre agus tair a dheanamh air ar bràithribh bochda; 13 is mò bu chòir dhuinn bhi airceil agus trècaireach: 14 agus gun naill a dheanamh a creidimh far nach 'eil oibre: &c.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Crìosd, Tighearna na glòire^P, maille ri gnùis-bhreth^r.

2 Oir ma thig a steach d'ar coimhthional duine air am bheil fàinne oir, ann an eudach dealrach, agus gu'n d'thig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach^s;

3 Agus gu'n amhaire sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thruagan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thus' an so ann an àit inbheach^t; agus gu'n abair sibh ris an duine bhochd, Seas thus' an sin, no suidh an so fuidh stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nar breitheannaibh dhroch smuainte?

5 Eisidibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rìoghachd, a gheall e dheibhsan a ghràdhaicheas c?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saibhir ri ain-tighearnas oirbh^u, agus 'gar tarruing gu caithrichibh-breitheanaibh?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim^s do'n ainm òirdheireb, a dh ainmichear oirbh?

8 Ma chiomhlionas sibh an lagh rioghail a réir an sriobtuir, Gràdh-

aich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh.

9 Ach ma ni sibh leth-bhreth air daoineibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhid-eas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon dèithe^c, tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an tì a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ge nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhìot.

12 Gù ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an d'thèid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh easan breitheanas gun trècair, nach d' rinn trècair; agus ni trècair gairdeachas an aghaidh breitheanaibh.

14 Cìod an tairbhe, mo bhràithre, ge do-their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urradh creidimh a shlànuchadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lommochd, agus a dh'uireasbluidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibhse riu, Imchibh an sìothchaint, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh: gidheadh nach tabhair sibh dhoibh na nitie sin a tha feumail do'n clorp; cìod, an tairbhe ta ann?

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e inarbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a deir neach àraidh, Tha creidimh agadas, agus tha oibre agamsa: nochd dliomhsa do chreidimh as euguhais t'oibre^d, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oiribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnuchadh.

^P creidimh glòire ar Tighearna Iosa Crìosd. ^r meas air pearsa seach a 'chéile. ^s salach. ^t urramach. ^u a' deanamh fàirneart oirbh, 'gar. sàrachadh. ^v maslaidh. ^w urramach. ^x bhriseas aon phòne.

^y le t' oiribhse.

20 Ach, O dhuine dhìomhaire, an àill leat fios fhàctainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh air n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-sùbrich creidimh le gulomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibribh?

23 Agus choimhlonadh an scriob-tuir a deir, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìrean-tachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm firean-aichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh a mhaìn.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fireanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdoiribh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta 'n corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

C A I B. III.

1 Cha chòir grad bhrèth a thoirt air daoine eile, na an cronachadh gu iadarna; 5 ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teangaidh, ball beag, ach a ta 'na h-inneal cumhachdach chum mòr mhaith agus olc a dheanamh: 13 tha'n droing sin o tha fìor-ghlic cinin agus sìothchail, gun tnu, gun strì.

MO bhràithre, na bithibh 'nar mòran mhaighstirean^c, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanaidh.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mùr 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur srian am beul nan eadh, chum's gu'm bi iad dmbhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa,

ge do tha iad co mair, agus ge do shéidear iad le garbh ghaothaibh, gidheadh iompoichear mu'n cuairt iad le stiur robhig, ge b'e àird gu am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teanga, agus mi i mòr uail^f. Feuch, cia meud an connadh a lasses teine beag!

6 Agus is teine an teanga, eaghadh do singidheachd: mar sin tha an teanga air a suidheachadh am measg ar ball, ionnas gu'n galach i'n corp ga h-iomlan, agus gu'n las i càra an nàduir^g; agus i fàin air a lasadh e ifrian.

7 Oir a ta gach uile gné fhiadhbheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snèigeach^h, agus nithe san fhaerge, air an ceannachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinn-eadh-daonna:

8 Ach ni'n comasach do dhuine air bith an teanga cheannsaich; is ole do-chagaidhⁱ, làn do'nimh marbhtach.

9 Leatha-na, tha sian a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-na tha sinn a' mallaachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallaichadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mhas an aon sùil uisge millis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhige, no bhràithre, deascan ola a thoirt uaispe? no a' chraobh-fhiona, figeon? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge millis a thoirt uaith arson.

13 Cà a ta 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nar measg? nochdadh e a deadh cheisteach-bheatha oibre fàin le ceannsaich gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comh-strì agaibh 'nar cridhe, na dean-aibh uail, agus na deanaibh treug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach tha e talmaibh, collaidh, diablaibh.

16 Oir far am bheil fàrmad agus

^c fhear-teangais. ^f ràitheach. ^g triall na beatha, cuairt an domhain.
^h nathreichte.

comh-strì, an sin tha buaires, agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tìs glan, an déigh sin sìoth-chail, ciuin, agus so-chomhairlich, lán do thròcair agus do dheadh thoraidh, gun leth-bbreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fireantachd air a chur ann an sìth do luchd-dean-amh na sìth.

C A I B. IV.

1 *Is còir dhuinn cathachadh an aghaidh sainn, 4 neo-mheasarrachd, 5 uabhair, 11 cùl-chàineadh, agus breth ghroà mu dhaoibh eile; 13 agus gun bhi ro earbsach a soirbheas ann an gnothuichibh saoghalta: &c.*

CIA as a ta coganna agus còmh-raga a' teachd 'nar measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-anamhiannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha 'n'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus ni'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha 'n'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha 'n'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum's gu'n caith sibh e air bhur n-anamhiannaibh.

4 Adhaltrannaichean, agus a bhàn-adhaltrannaichean, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saognail? ge b'e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an scriobtuir gu dìomhanach a' labhairt? Am bheil an spiorad¹ a tha chòmhnuidh annainn a' fogairt² gu farnad?

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin a deir e, Tha 'Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhse a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin

do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhoil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh bhur lannan, a pheacacha, agus glanaibh bhur cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte³.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoi, agus gul: biodh bhur gàire aise a thionndadh gu bròn, agus bhur n-aoibhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin an fianuis an Tighearna, agus ardaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m'a bhràithair, agus a' tabhairt breth air a bhràithair, tha e labhairt uile mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaich an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha son fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrìos: co thus a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a deir, Théid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do' bhaile, agus fanuidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd⁴, agus gheibh sinn buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a tharlas air a' mhàireach: oir ciod i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine blig, agus an déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit gu'm bu chòir dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn, bithidh sinn beo, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uail as bhur raiteachas féin: is olc gach uile-shamhuil sin do uail.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

C A I B. V.

1 Tha aobhar aig daoibh a' aingidh saibhir eagal a bhi orra roimh dhioghalas Dé. 7 Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisempeir nam fàidh, agus Iob; 12 mionnan a sheachnanh; 13. ùrnugh a

¹ an-riaghalta. ² Tha an spiorad. ³ miannachadh. ⁴ dhà-fhille, ⁵ marandachd.

ghnàthachadh ann an anshocair;
agus sailm a sheinn ann an socair;
&c.

I MICHIBH a nis a dhaoine
saibhre, deanaibh gu' agus caoidh
air son bhuir n-àmhghar a tha teachd
oirbh.

2 Tha bhuir saibhreas air truail-
leadh, agus bhuir n-eudach air itheadh
leis an leomann ^p.

3 Tha bhuir n-òr agus bhuir
n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh
am meirg san 'na fhianuis 'nar n-agh-
aidh, agus ithidh i bhuir feòil mar
theine: thaig sibh ionmhas fa
chomhair nan là deireanach.

4 Feuch, tha tuaradal an luchd-
oibre ^r, a bhuain sìos bhuir n-achaidh,
ni a chumadh uatha leibhse le feill,
ag éigheach: agus tha glaochaich na
muinntir a bhuain, air dol a stigh
chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhuir beatha ann an
tògh air talamh, agus bha sibh mear;
dh'altrum sibh bhuir cridheacha, mar
ann an là a' mharbaidh ^s.

6 Dhìt agus mharth sibh am
firean ^t, agus cha 'n'eil e cur 'nar
n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh
foighidneach gu teachd an Tighearna.
Feuch, feithidh an treabhaiche ^u ri
toradh luachmhor an talmhainn, agus
fanaidh e gu foighidneach ris, gus am
faigh e an ceud uisge agus an t-uisge
deireanach.

8 Bithibhse foighidneach mar an
ceudna; socraichibh bhuir cridheacha:
oir tha teachd an Tighearna am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh
a chéile, a bhràithre, chum nach
ditear sibh: feuch, tha am breith-
eamh 'na sheasamh aig an doras.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na
fàidhean, a labhair ann an ainm an
Tighearna, 'nan eisimpleir air an-
shocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan
a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iom-
radh air foghaidin Iob, agus chunnaic
sibh crìoch an Tighearna; gu bheil
an Tighearna ro thiom-chridheach a
agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo
bhràithre, na tugaibh mionnan, aon
chuid air nèamh, no air an talamh,
no air aon mhionnan eile: ach gu'm
bu h-e bhuir còmhradh seadh, seadh,
agus ni h-eadh, ni h-eadh; air eagal
gu'n tuit sibh aon an dteadh.

13 Am bheil neach sam bith a'
fulang uile 'nar measg? deanadh e
ùrnuigh. Am bheil neach sam bith
subhach? canadh e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn
'nar measg? cuireadh e fìos air sean-
airibh na h-eaglais; agus deanadh iad
ùrnuigh os a cheann, 'ga ùngadh le
h-ola an ainm an Tighearna:

15 Agus slànuchidh ùrnuigh a'
chreidinn an t-euslan, agus togaidh
an Tighearna suas e; agus mar rinn e
peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh bhuir lochda d'a chéile,
agus, deanaibh ùrnuigh air son a
chéile, chum gu'n slànuchear sibh:
tha mòr éifeachd ann an ùrnuigh
dhùrachdaich an fhìrein.

17 Bu duine Elias aig an robh
comh-aighe ruinne, agus ghuidh e gu
dùrachdach gun uisge bhi ann: agus
cha d'thainig uisge air an talamh ro
thri bliadhna agus shea mìos.

18 Agus rinn e ùrnuigh a ris, agus
thug nèamh uisge uaidh, agus thug
an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon
neach agaibhse air seacharan o'n
fhìrinn, agus gu'n iompoich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a
dh'iompoicheas peacach o sheacharan
a shlighe, gu'n saor ^b e anam o bhàs,
agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

^p an reudan, mhial-chrìon. ^r nam buanaiche. ^s an àir. ^t an t-ionracom.

^u an tuathanach. ^a ro iochdamhor. ^b tèarum.

CRUD LITIR CHOITCHRONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

C A I B. I.

1. Tha e a' beannachadh Dhé air son a ghràsa iomarcach spioradail, 10 a' nochdadh nach naidheachd ar slàinte tre Chrìosd, ach ni mu'n robh fàidh-eadaireachd o shean: 13 agus a réir sin tha e a' cur impidh orra am beatha a chaitheadh gu diadhaidh, do bhrìgh gu bheil iad a nis air an nuadh-bhreth le focal Dé.

PEADAR abstol Iosa Crìosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhilachd, agus crathadh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìothchaint gu robh air am meudachadh dhuibhse.

3 Gu ma beannuichte gu robh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd; neach a réir a mhòr thròcair, a dh'athghin sinne gu beo dhòchas, tre aiseirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nàmhaidh dhuibhse,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich.

6 Ni ayns am bheil sibh a' deanamh mòr ghairdeachais, ge do tha sibh a nis re ùine bhig (ma's feumail e) fuigh thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luachmhoire gu mòr na òr a thèid am muga^c, ge do dhearbhar le teine e, chum cliù, agus ùrraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Crìosd;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ge nach faca sibh e; agus air dhuibh bhi creidsinn ann ge nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, tha sibh a' deanamh mòr ghairdeachais le h-aobhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir:

9 A' faotainn criche bhur creidimh, slàinte bhur n-anaman:

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinu fàidh-eadaireachd mu'n ghràs a bha gu teachd d'ar n-ionnsuidhse;

11 A' rannsachadh cìod i, no cìod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chrìosd anntasan a' foillseachadh, 'nuair a rinn e fianuis roimh-laimh air fulangasaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantainn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an cèill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o neamh; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crìosraichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas dìongmhalta agaibh as a' ghràs^c a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Crìosd;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gar comh-cheumadh féin ris na h-anamhannaibh a bha agaibh roimhe ann an àm bhur n-aineolais:

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomha, bithibhse naomha mar an ceudna 'nar n-uile chaitheadh-beatha:

16 Do bhrìgh gu bheil e scrìobhta, Bithibhse naomha, oir atairne naomha.

^a neo-ni. ^d ciallachudh. ^e suil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach gun chlaon bhàigh ri neach seach a chéile, caithibh aimsir bhuir cuairt an so le h-eagal:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoir sibh le nithibh truailidh, mar a ta airgid agus òr, o bhuir caithheadh-beatha diomhain a thugadh dhuibh o bhuir sinnsearachd;

19 Ach le fuil luachmhoir Chrìosd, mar fhuil Uain gun chron, gun smal:

20 Neach gu deimhin a roimh-orduireadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhuir sonsa;

21 Muinntir tridsan a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhuir creidimh agus bhuir muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do ghlan sibh bhuir n-anama le ùmhlachd a thoirt do'n fhirinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaidh do na bràithribh; feuchaibh gu'n toir sibh gràdh d'a chéile a cridhe glan gu dùrachdach:

23 Air dhuibh bhi air bhuir n-ath-ghineamhuin, cha'n ann o shìol truailidh, ach neo-thruailidh, le focal an Dé bheo agus a mhaireas gu sìorruidh.

24 Oir tha gach uile fheòil mar fheur, agus uile ghloir dhaonna mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth:

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

C A I B. II.

1 Tha e 'gan comhairleachadh an aghaidh mi-sheircealachd; 4 a' nochdadh gur e Crìosd am bunadh air am bheil iad air an togail: 11 a' guidheadh orra fàntuinn o unamhiannaibh fèidmhor, 13 bhi ùmhal do uachdaranaibh; 18 cionnus is

còir do sheirbhiseach bhi ùmhal d'am maighstribh, 20 iad a dh'fhuilang gu foighidneach air son maith a dheanamh o réir eisimpleir Chrìosd.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhloruin, agus gach uile mhealltoireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile anacainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis;

3 Ma 's e 's gu'n do bhlais sibh a gu bheil an Tighearna gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidhsan, mar gu cloich bheo, a dhiùltadh gu deimhin le daoineibh, ach air a taghadh o Dhia, agus luachmhor:

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beotha, air bhuir togail suas 'nar tigh spioradail, 'nar sagartachd naomha chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia trid Iosa Crìosd.

6 Uime sin tha so mar an ceudna air a chur sìos anns an scriobtuir, Feuch, cuiream ann an Sion prìomh chlach-oisinn, taghta, luachmhor: agus an ti a chreideas ann, cha chuirear gu nàire e.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas tha e^m luachmhor: ach dhoibhsan a tha easumhal, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinne dith,

8 Agus clach-thuislidh, agus carruig oilbheim, dhoibhsan a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhì easumhal, chum mar an ceudna an d'orduicheadh iad.

9 Ach is ginealach taghta sibhse, sagartachd rioghail, cinneach naomha, sluagh sonraichte; chum gu'n cuir-eadh sibh an céill feartan^o an ti a ghairm a dorchadas sibh chum a sholuis iongantach féin.

10 Nach robh uair-eigin^p 'nar sluagh, ach a nis is sibh sluagh Dhé: dream nach d'fhuair tròcair, ach a nis a tha air faotainn tròcair.

11 A mhuinntir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ana-

^f gun urram do neach seach a chéile. ^g fuitheas. ^h Do bhrìgh gu'n do bhlais sibh. ⁱ clach-oisinne àraidh. ^j a dh'earbas aise. ^m i. ⁿ dileas, àraid.

^o subhailcean, buaidhean, cliu. ^p roimhe.

E e

mhianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama;

12 Air dhuibh deadh chaitheadh-beatha bhi agaibh am measg nan Cinn-each; chum an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mi-ghnìomb, gu'n dean iad o bhur deadh oibribh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibhse ùmhal do gach uile riaghuil^r dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n rìgh, mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaihb, mar do'n mhuinntir a chuireadh uath chum dioghaltais air luchd dheanamh an uile, ach chum cliu dhoibhsan a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun bhur saorsa a ghnathachadh mar bhrat-folaich do'n olc^s, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na b-uile dhaoine. Gràdhachibh na bràithre. Bìodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n rìgh.

18 A sheirbhisreacha, bithibh ùmhal d'ar maighstiribh maille ris an uile eagal, ni h-e mhàin dhoibhsan a tha maith agus ciuin, ach mar an ceudna dhoibhsan a tha anamèineach^t.

19 Oir a ta so cliu-thoillteannach, na dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh a ta ann, ma's e an uair a ghabhar eirbh air son bhur ciontaidh, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, tha so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann chuire so a ghairm-eadh sibh: bhrìgh gu'n d'fhuiling Crìosd mar an ceudna air bhur son^u, a' fàgail eisempleir agaibh², chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni and a fhuaradh cealg 'na bheul:

23 Neach 'nuair a chàineadh a nach do chàin a ris; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb e fòin ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e fòin 'na chorp fèin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh^b, gu'm bitheamaid beo do fhreantachd: neach a tha sibh air bhur slànuchadh le a bhuillibh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh a nis chun Buachaille agus Easbuig^c bhur n-anaman.

C A I B. III.

1 Tha e teagasg dleasdana's bhas agus fhear-pòda d'a chèile, 8 ag earalachadh nan uile dhaoine chum aonachd agus gràidh, 14 agus gear-leannmuinn fhulang: 19 Tha e mar an ceudna a' cur an cèill sòch-aircan Chrìosd do'n t-seann saogh-al.

MAR an ceudna, a mhnai, bithibh ùmhal d'ar fearaibh fèin, chum ma tha droing air bith easùmh-al do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaitheadh-beatha nam ban.

2 'Nuair a bhéachdaicheas iad air bhur caitheadh-beatha gheanmaidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur breaghachd, figh-eadh an fhìth agus a' cur oir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, a' bhtreaghachd sin o'n leth muigh:

4 Ach duine folaicht' a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhaçanta agus chiuin, ni a tha ro luach-mhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnai naomba o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad fèin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'ann fearaibh fèin;

6 Amhuil a thug Sara ùmhlaich do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d'an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h-uabhas sam bith.

^r b'edugh, shuidheachadh. ^s do mhioran. ^t reasgach, crossda. ^u air ar soim-na againn. ^b air ar saoradh o pheacaibh. ^c fir-coimhid, fir-amhairc thairia

7 Mar an ceudna, fheara, gabh-
sibhsè còmhnuidh maille riu a réir
eòlais, a' tabhairt urrainn do'n mhnaoi
mar an soitheach a's anmhuinne, agus
mar mhuinntir a tha 'nan comh-oigh-
reachaibh air gràs na beatha; chum
nach cuirear bacadh air bhuir n-ùr-
muighibh.

8 Fa dheoidh, *bithibh* uile a dh'aon
inntinn, biodh comh-fhulangas agaibh
r'a chéile^c, gràdhaichibh a chéile mar
bhràithre, *bithibh* truacanta, cairdeil:

9 Na locaibh olc air son uile, no
càineadh air son càinidh: ach 'na
aghaidh sin, beannuichibh; air dhuibh
fios bliu agaibh gur ann chuige so a
ghairmeadh sibh, agus gu'n sealbh-
aicheadh sibh beannachadh mar oigh-
reachd:

10 Oir ge b'e le'm b'àill beatha a
ghràdhachadh, agus làithean maithes
fhaicinn, cumadh e theanga o olc,
agus a bhilean o labhairt eoilg.

11 Seachnadh e olc, agus deanadh
e maith; iarradh e aith, agus leanadh
e i.

12 Oir tha sùilean an Tighearn air
na fireanaibh, agus a chluasa fosgailte
r'an ùrnuigh: ach tha gnùis an
Tighearna an aghaidh na muinntir a
ni olc.

13 Agus cò e a ni olc oirbh, ma
bhios sibh 'nàr luchd-leanmhuinn air
an ni f sin a ta maith?

14 Ach eadhon ma dh'fhuilingear
sibh air sgàth fireantachd, is sona sibh:
agus na biodh fiamh an eagailsan
oirbh, agus na bithibh mi-shuaimh-
neach;

15 Ach naomhaichibh an Tighearn
Dia ann bhuir cridhibh: agus *bithibh*
ullamh a ghnàth chum freagradh a
thoirt maille ri ceannsachd agus eagal,
do gach uile dhuine a dh'iarras oirbh
reusan an dòchais a tha annaibh:

16 Air dhuibh deadh choguis a bhì
agaibh; chum 'nuair a tha iad a'
labhairt uile 'nar n-aghaidh mar
luchd mi-ghnìomh, gu'n gabh iadsan
nàire a tha toirt toibheim d'ar deadh
chaitheadh-beatha ann an Crìosd.

17 Oir is fearr, ma's e sin toil Dé,
sibh a dh'fhuilang air son maith a

dheanamh, na air son olc a dheanamh.

18 Oir dh'fhuiling Crìosd fèin aon
uair air son peacaidh, am firean air
son nan neo-fhìrean, (chum gu'n
d'thugadh e sinne gu Dia) air dha bhì
air a chur gu bàs san fheòil, ach air a
bheothachadh trid an Spioraid:

19 leis an deachaidh e mar an
ceudna, agus an do shearmonaich e
do na spioradaibh ann am prìosun;

20 A bha o shean easumhal, 'nuair
a dh'fheith fad-fhulangas Dé aon
uair ann an làithibh Noe, am feadh a
bha àire 'ga h-ulluchadh, anns an
robh beagan, sin r'a ràdh, o chd anam-
an, air an tearnadh trid uisge.

21 Tha'm baisteadh, mar shamh-
lachas a tha coimh-fhreagradh dhia so
(cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach
freagradh deadh choguis thaobh Dhé)
nis 'gar tearnadhue, trid aiseirigh
Iosa Crìosd:

22 Neach air dha dol gu nèamh, a
tha air deas làimh Dhé, air do aing-
libh, agus do uachdranachdaibh, agus
do chumhachdaibh bhì air an cur
fuidh cheannsaian⁵.

C A I B. IV.

1 Tha e 'gan earlachadh gu agur do
pheacadh o eisempleir Crìosd, agus
do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheir-
eannach a' làith-theannadh oirnn:
12 agus a' toirt comhfhurtachd
dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn.

UIME sin o dh'fhuiling Crìosd
air 'ar soinne san fheòil,
armaichibhsè mar an ceudna sibh fèin
leis an inntinn cheudna: oir an ti a
dh'fhuiling auns an fheòil, sguir e do
pheacadh;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall
aimsire anns an fheòil, a réir ana-
mhianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a
chaidh seachd do aimsir ar beatha gu
toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair
a shiubhail sinn ann am macnusb, ann
an anamhiannaibh, ann an anàbharra
fìona, ann an geòcaireachd i, ann am
pòiteireachd, agus ann an ìodhul-aor-
adh an-dligheach i:

4 Ni anns an bheil iad a' gabhail

^c bithibh iochdmhor r'a chéile. ^f an Tù. ^g a mharasglachd,
a smachd. ^h trisealachd. ⁱ craos. ^j gràineil.

iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith marson riu anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uile *umaibh* :

5 Muinntir a bheir cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibhsan a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n d'thugadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beo a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus : uime sin bithibh measarra^m, agus deanaibh faire chum ùrnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile ; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, mar sin deanaibh frith-ealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhar-daibh air gràs eag-sambuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, labhradh e mar bhriathraibhⁿ Dhé ; ma tha neach sam bith ri frithealadh, deanadh se e mar o'n chomas a bheir Dia dha ; chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh trid Iosa Crìosd : dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuinntir mo ghràidh, na biodh iongantais oirbhⁿ thaobh na deuchainn theintich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh mi-eigin neo-ghnàthach dhuibh :

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nar luchd comh-pairt do fhuilangasaibh Chrìosd, deanaibh gairdeachas ; chum mar an ceudna, ann an am foillseachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gairdeachas le h-aobhneas ro fhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chrìosd, is sona sibh ; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh ; d'an taobhsan gu deimbin tha e faotainn toibheim, ach d'ar taobhsa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhòrtair, no 'nar ghaduiche, no

mar fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch re nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma dh'fhuilingear duine mar Chrìosduidh, na biodh nàire air ; ach, thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir thainig an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé : agus ma thòisicheas e againne, ciod is crìoch dhoibhsan a tha easumhal do shoisgeul Dé ?

18 Agus ma's ann air éigin a thearnar am fìrean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin ?

19 Uime sin, an dream a dh'fhuilingear a réir toile Dé, earbadh iad an anama ris-san ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dileas.

C A I B. V.

1 Tha e cur impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh ; 5 air an òigridh bhi ùmhal, 8 agus orro uile bhi stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh ; 9 cur an aghaidh ar namhaid an-ìochdmhoir an diabhol.

NA seanairean a tha 'nar measg earlaicheam, air bhi dhomh féin a'm' sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpairt do'n ghloir sin a tha gu bhi air a foillseachadh :

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nar measg, a' gabhail cùraim dhet, ni h-ann a dh'aindeoin, ach gu deònach ; ni h-ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealaimh ;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceanna oighreachd Dhé, ach mar dhroing a tha 'nan eisempleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd bhuachaille^o, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh : seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd : oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsan a tha iriosal.

6 Uime sin islichibh sibh fèin

fuidh làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrduich e sibh ann an àm iomchuidh:

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùrain^P airsan, oir a ta cùram aige dhihbh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhol, mar leòmhnan beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt, a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribhse 'na aghaidh, air dhuilbh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràthribh a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghloire shiorruidh trid Iosa Crìosd, an déigh dhuibh fulang rè uine bbig.

iomlan sibh; gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan gu robh glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dileas (a réir mo bhàraille) scriobh mi chug-aibh^r gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor ghràs Dé anns am bheil sibh 'nar seasamh.

13 Tha'n eaglais ann am Babilon a thaghadh maraon ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chèile le poig ghràidh. Sith gu robh maille ribh uile a tha ann an Iosá Crìosd. Amen.

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

C A I B. I.

I Chum an daingneachadh an dòchas meudachaidh gràis Dhé, 5 thu e cur impidh orra le creidimh agus deadh oibribh, an gairm a dheanadh cinnteach: 12 tha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrìgh gu bheil fios aige a bhàs bhi 'm fagus: 16 agus tha e toirt rabhaidh dhoibh bhi bunaitich ann an creidimh Chrìosd, &c.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Crìosd, dhoibhsan a fhuair creidimh co luachmhor ruinne, trid fireantachd ar Dé agus ar Slanuighir^a Iosa Crìosd:

2 Gu robh gràs agus sìothchaint air am meudachadh dhuibh, trid eòlais Dhé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònnich a chumhachd diadhuidhsan dhuinne na nithe

sin uile a bhuineas do bheatha agus do dhiadhachd, trid eòlais an tì sin a ghairm sinn chum glòire, agus cruadail^t:

4 Trid an d'thugadh dhuinn geall-anna ro mhòr agus luachmhor, chum tridsan gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nar luchd comh-pairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truailidheachd a ta anns an t-saoghal trid anamhiann.

5 Agus a thuilleadh air so^u, air deanamh an uile dhìchill duibhse, cuiribh r'ar creidimh cruadal; agus ri cruadal, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim^a; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seircb.

^P ro-chùrain. ^r thugaibh, do'r n-ionnsuidh. ^a fireantachd Dhé agus ar Slanuighir. ^t subhailc, deadh-bheus. ^u chum na crìche so. ^a measarrachd. ^b gràdh, carthanachd.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad oirbh gun bhi leasg, no mi-thorrach ann an eolas ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach^c, a' di-chuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a sheathn pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dichill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma ni sibh na nithe so, cha tuit sibh a choidich:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rìoghachd shiorruidh ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Criosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ge'd is aithne dhuibh iad, agus ge do tha sibh air bhur dàingneachadh san fhirinn a làthair.

13 Ach measam gur coir, am feadh's a ta mi sa' phàilliuind so, sibh-se a bhrosnachadh le' cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh am cur dhìom mo phàilliuin so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Criosd dhomh.

15 Ach ni mise dichill, chum an deigh dhomh sibhal, gu'm bi agaibh-se gnàth-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearna Iosa Criosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuaire o Dhia an t-Athair onoir agus glòir, 'nuair a thainig a' shambuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghloir oirdheirc^e, Is e so mo Mhac gràdhachsa, le'm bheil mi làn-toilichte.

18 Agus chuala sinne an guth so a thainig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-slabh naomha.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uait ann

an ionad dorch, agus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nar cràbheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n scriobtuir o thogradh dhaoine féin.

21 Oir cha d'thainig an fhaidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine-naomha Dhé mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

C A I B. II.

1 Tha e roimh-innseadh mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a' nochdadh am mi-dhiadhachd, agus an sgrios a thig faraon orra féin agus air an luchd-leamhuinn; 7 o'n saoraoir daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot a Sodom; &c.

A CH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nar measgsa, droing a bheir a steach os iosal saobh-chreidimh^f millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearna a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obunn orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an sligheacha millteach, trid am faigh slighe na firinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha 'n'eil an sgrios a' turr-chodail^g.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis iad gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanas;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noe an t-ochdamh pearsa, searmonaiche f'ireantachd, air dha an dilinn^h a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh cathraiche Shodoim agus Ghomorra gu luathreⁱ, gu'n do dlùt e le léir-sgrios iad, 'gan deanamh 'nam ball-sampuill^j dhuibh-

^c fa dhoill'-èan. ^d bhothan. ^e ard-urramaich. ^f dò-bhàrailean.
^g clò-chodal. ^h dile, tuil. ⁱ luath. ^j 'nam samhlachas

san a bhiodh mi-dhiadhaidh an déigh sin ;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am firean, a bha fa champar^m le caith-eadh-beatha neo-ghloin nan aingidh :

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhuidh 'nam measg, anam fireanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn an gnìomharan an-dligheach :)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuair-eadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra :

10 Ach gu h-àraid iadsan a lean-as an fheoil ann an anamhiann na neo-ghloine, agus a ni tàir air uachd-aranachd : Air dhoibh bhi an-dàna, féin-thoileil, cha'n eagal leo anacaintnt a thoirt dhoibhsanⁿ a tha ann an àrd inbhe :

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumbachd, casaid thoibheumach 'nan aghaidh^o am fianuis an Tighearna.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra ea-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truaillidheachd féin ;

13 Agus gheibh iad tuarasdal na h-euceirt, mar dhream a mheasas mar shubhachas sògh^p san là : is smala iad agus aobhar-maslaidh^t, a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltoir-eachd féin, am feadh 's a ta iad air cuirmibh^s maille-ribh ;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgur do pheacadh ; a' mealladh anaman neo-shuidhichte ; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sanntach ; clann nam mallachd ;

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' lean-tuinn slighe Bbalaaim mhic Bhos-oirt, a ghràdhaich duais na h-eucorach ;

16 Ach a fluair achmhasan air son aingidheachd : oir labhair an asal bhalbh le caint duine, agus thoirm-isg i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le h-ìomghaoith, fa chomhair am bheil duibhre^u an dorchadais air a thasgaidh gu sìorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad briathran atmhor^a dìomhanais, meal-laidh iad trid anamhianna na feòla, trid mhacnuisb, iadsan a chaidh gu glan^c as uathasan a tha-caitheadh am beatha ann an seacharan :

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràilleann na truaillidheachd : oir ge b'e ni le'm buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fuidh dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail trid eòlais an Tighearna agus an t-Slànuighir Iosa Crìosd, ma bhios iad a ris air an ribeadh annta, agus air an cur fuidh ghéill, tha an deireadh aca ni's measa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi-aca air slighe na fireantachd, na an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n aithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin ; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-airneagan^d san làthaich^e.

C A I B. III.

1 Tha e toirt cinnte dhoibh mu theachd Chrìosa chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid ; 8 a' toirt rabhaidh do dhaoine mi-dhiadhaidh o fhad-fhoighidinn Dé, iad a ghreasadh an aithreachais : 12 tha e mar an ceudna cur an céill am modh air an sgriosar an saoghal so : 11. gam earalachadh o sin chum an uile naomhachd beatha ; &c.

AN dara lèir so, a mhuinntir mo ghràidh, scriobham chugaibh a nis ; annta le chéile tha mi a' bros-

^m air a shàrachadh. ⁿ olc a labhairt umpasan. ^o breth mhaslach an aghaidh a chéile. ^p deadh-ghleus, deadh theachd-an-tìr. ^r aineamha, sul. ^s féisdibh.

^t Bheoir. ^u ceo. ^a uaibhreach. ^b thruiscileachd. ^c car tamuil bhig. ^d a h-aonair, a h-eabradh. ^e sa' chlàbar.

nachadh bhuir n-inntim fhìor-ghloin le'r cur an cuimhne:

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneach air na briathraibh a labhradh roimhe leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearna agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air thùs, gu'n d'thig anns na làithibh deireannach luchd fochaidh, ag im-eachd a réir an anamhiann féin,

4 Agus ag ràdh, C'ait am bheil gealladh a sheachd? oir o choidil na h-aithrich, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a bha iad o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d'an deoin, gu'n robh na nàmhanna ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an urisge, trid fhòcaill Dé:

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrìos, air teachd do'n dillinn air.

7 Ach tha na nàmhanna agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tagaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air ohionn là a' bhreitheanais, agus sgrìos dhaoine aindiadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibhse aineolach air an aon ni so, Gu bheil aon là aig an Tighearna mar mhille bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha 'n'èil an Tighearna mall a thaobh a' gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach d'ar taobhne, gun toil aige dream sam bith a bhi air an call, ach na h-uile dhaoine theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; anns an d'théid na nàmhanna thairis le toirm mhòir, agus anns an leagh na dùile le dian theas; agus bithidh an talamh

mar an ceudna agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bi na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caitheadh-beatha naomha, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ri, agus luathachadh chum teachd là Dhé, anns am bi na nàmhanna, air dhoibh bhiri theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nàmhannaibh nuadh agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhnuich fireantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ion-mhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhuir dìchioll chum gu faighear leis-san ann an slothchaint sibh; gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearna; amhuil a sgrìobh mar an ceudna ar bràthair gràdhach Pòl, a réir a' ghliocais a thugadh dha, d'ar n-ionusuidh;

16 Amhuil mar 'na litricheibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an droing a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasmhach a' fàradh, amhuil mar na sgrìobtuirean eile, chum an sgrìos féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o's aithne dhuibh na nithe so roimh-làimh, thugaibh aire an t-eagal air dhuibhse mar an ceudna bhi air bhuir tarruing air falbh le seacharan nan daoine aindiadhaidh, gu'n tuit sibh o bhuir seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus ann an eòlas ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Crìosd. Dhasan gu robh glòir a nis agus gu sìorruidh. Amen.

^f fanoid, sgeige. ^g greasadh, cablag a dheanamh. ^h gu là na sìorruidheachd:

CEUD LITIR CHOITHIONN AN ABSTOIL EOIN.

1 *Tha e labhairt mu phearsa Chrìosd, anns am bheil againn beatha mhair-eannach, thaobh comh-chomuinn ri Dia; 5 ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, &c.*

A N ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le'r sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a lèimhsich ar lèimha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an cèill dhuibhse na beatha maireannach ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne.)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an cèill dhuibhse, chum gu'm bi agaibhse mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinn-each tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so d'ar n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhuir gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdoireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an cèill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris i, agus sinn a' gluasad ana an dorchadas, tha sinn a' deanamh brèige, agus cha 'n'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chèile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhìc sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha 'n'eil an fìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhairtheadh dhuinn, agus a glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dhethsan, agus cha 'n'eil fhocal annsinn.

C A I B. II.

1 *Tha e toirt comhfhnrtachd dhoibh an aghaidh peacaidh anmhuinn-eachd. 3 'Se fìor edias Dè àitheantan a choimhead, 9 ar bràithrean a ghràdhachadh 15 agus gun ghaol a thoirt do'n t-saoghal. 18 Is éigin duinn bhi air ar faicill an aghaidh luchd-meallaidh: &c.*

MO chlànn bheag, na nithe so sgrìobham d'ar n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Crìosd am fìrean:

2 Agus is esan an òbairt-réitich air son ar peacaidhne; agus cha'n e air son ar peacaidhne mbàin, ach mar an ceudna air son peacaidh an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, ma choimhideas sinn àitheanta.

4 An ti a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eil a' coimhead àitheanta, is breugaire e, agus cha 'n'eil an fìrinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas fhocal annsan gu deimhin tha gràdh Dhé air a choimhlionadh: le so is aithne dhuinn gu bheil sinn annsan.

6 An ti a their gu bheil e fantuinn annsan, is còir dhasan mar an ceudna gluasad, eadhon mar a ghluais esan.

i caldreach againn ris.

7 A bhràithre, nì'n scriobham àithne nuadh chugaibh, ach seann àithne, a bha agaibh o'n toiseach: 's i'n t-seann àithne am focal a chuala sibh o thùs.

8 A rìs, scriobham àithne nuadh chugaibh, nì a ta fìor annsan agus annaibhse: do bhrìgh gu'n d'imich an dorchadas thairis, agus gu bheil a nis an solus fìor a dealrachadh.

9 An ti a their gu bheil e san t-solus, agus a tha fuathachadh a bhràthar, tha e san dorchadas gus a nis.

10 An ti aig am bheil gràdh d's bhràthair, tha e 'na chòmhuidh san t-solus, agus cha 'n eil sobhar oilbheim air bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathachadh a bhràthar, tha e anns an dorchadas, agus ag imeachd anns an dorchadas, agus cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol, do bhrìgh gu'n do dhall an dorchadas a shùilean.

12 Scriobham d'ar n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrìgh gu bheil bhuir peacanna air am maitheadh dhuibh air agèth ainne-san.

13 Scriobham d'ar n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh esan a ta o thùs. Scriobham d'ar n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon. Scriobham d'ar n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh an t-Athair.

14 Scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh an ti a ta ann o thùs. Scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu bheil sibh làidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chòmhuidh annaibh, agus gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saoghal, no na nithe a ta san t-saoghal. Ma ghràdhaicheas neach air bith an saoghal, cha 'n eil gràdh an Athair ann.

16 Oir na h-uile a ta anns an t-saoghal, anamhiann na feola, agus anamhiann nan sùil, agus uabhar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an saoghal seachad, agus anamhiann: ach an ti a nì toil Dé, mairidh e choidhech.

18 A chlann bheag, 's i'n aimsir dheireannach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu'n d'thig an t-anacriosd, is ann mar sin a ta nis iomad anacriosd ann; o'm bheil sinn g' tuiginn gur i'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach chaidh iad a mach, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad aile dhinn.

20 Ach tha agaibhse ùngadh o'n ti naomha, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aithne dhuibh an fhìrinn; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhìrinn.

22 Cò a tha 'na bhreugaire, ach esan a dh'àicheadhas gur e Iosa an Crìosd? 's e so an t-anacriosd, a tha 'g àicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'àicheadhas am Mac, cha 'n eil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'àicheadhas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an nì sin annaibhse a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an nì a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, eadhon a' bheatha mhaireannach.

26 Scriobh mi na nithe so d'ar n-ionnsuidh, mu thimchioll na droinge a tha 'gar mealladh.

27 Ach tha an t-ùngadh a' fhusair sibh uaithsan, a' fantuinn annaibh: agus cha 'n eil feum agaibh gu'n teagaisgeadh aon neach sibh: Ach, mar a ta an t-ùngadh so féin 'gar teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh annsan; chum 'nuair a dh'fhoillsichear e, gu'm bi dànachd againn, agus nach bi nàire oirnn 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil

esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd, air a ghineamhuinn¹ uaithesam.

C A I B. III.

1 *Tha e cur an cèill gràidh iongantach Dhé dhuinne, ann sin a dheanamh 'nar cloinn dha féin : 3 gur coir dhuinn uime sin àith-cantan a choimhead le h-urram, 11 agus mar an ceudna gràdh bràthaireil a bhi againn d'a chéile.*

FEUCHAIBH, ciod a' ghné ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann Dé dhinn! uime sin cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'aithne dha esan.

2 A mhuinntir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé, agus cha 'n'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn : ach a ta fhios againn, 'nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi sinn eamhuil ris ; oir chi sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha : oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peac-anna thoirt air falbh ; agus cha 'n'eil peacadh sam bith annsan.

6 Gach neach a dh'fhanas annsan, cha dean e peacadh : ge b'e air bith a pheacaicheas, cha 'n fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh : an ti a ni fireantachd is firean e, mar is firean esan :

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabhol a ta e : oir tha an diabhol a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabhoil.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh : oir a ta a shìolsan a' fantuinn ann : agus cha 'n'eil e 'n comas da peacadh a dhean-

amh, do bhrìgh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dé, agus clann an diabhoil follaiseach : Ge b'e neach nach dean fireantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdoireachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d'a chéile :

12 Cia'n ann mar Chain, a bha o'n droch sòn, agus a mharbh a bhràthair : Agus c'ar son a mharbh se e ? A chionn gu'n robh oibre féin olc, agus oibre a bhràthair fireanta.

13 Na biodh ioghnadh oirbh, mo bhràithre, ge do dh'fhuaithcheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bràithribh : an ti nach gràdhaich a bhràthair, fanuidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathicheas a bhràthair, is mortair^m e ; agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu'n do chuir ean sìos anam féin air ar soinne : agus is coir dhuinne ar n-anama féin a chur sìos air son na bràithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a ch'a bhràthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruideas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh Dhé a gabhail còmhnuidh ann ?

18 Mo chlann bheag, na gràdh-aicheamaid ann am focal, no ann an teagaidh, ach 'ann an gnìomh agus ann am firinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-beachdⁿ d'ar cridhibh 'na làthair.

20 Oir na dhiteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuinntir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarras sinn,

¹ air a bhreith. ^m duin'-mharbhaiche. ⁿ cinnteachd.

gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead aitheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so aithne-san, gu'n creideamaid ann an ainm a Mhìc Iosa Crìosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chèile, mar a thug esan aithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas aitheanta-san, tha e gabhail còmhnuidh ann, agus esan annsan: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

C A I B. IV.

1 Tha e toirì rabhaidh dhòibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaig a ni bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidinn choilichionn: 7 agus tha e le h-iomadh reusan 'gam brosnachadh gu gràdh bràthaireil.

A MHUINNTIR ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaidh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnìbhibh Spiorad Dhé: gach uile spiorad a dh'aicheadh gu'n d'fhainig Iosa Crìosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Crìosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e: agus is e so spiorad sin an ana-crìosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orrasan; do bhrìgh gur mò esan a ta annaibhse, na'n ti a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal: uinne sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil còlas air Dia, éisdidh e ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O so aithnichidh sinn spiorad na firinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuinntir ionmhuinn, gràdh-aicheamaid a chèile: oir is ann o Dhia tha'n gràdh; agus gach neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne d'a Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia son-ghin Mhìc do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beo tridsan.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin gu bhi 'na iobairt-réitich air son ar peacaidh.

11 A mhuinntir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh'fhiachaibh oirne chèile a ghràdhasachadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chèile, tha Dia 'na còmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh annsan, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'fhug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaith gu bhi 'na Shlànuighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aicheadh gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na còmhnuidh annsan, agus esan ann an Dia.

16 Agus dh'aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na còmhnuidh ann an Dia, agus Dia annsan.

17 An so tha ar gràdhne air a dheanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an a' bhreitheanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha 'n'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhalt' an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach,

cha d'rinneadh coimhionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunn-aic e, cionnus a dh'fheudas e Dia nach fac e, a ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so tha againn uaithsan, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

C A I B. V.

1 An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e àitheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creid-mhich. 9'Se Iosa Mac Dhé, agus tha e comasach air sinne a shlànachadh, 14 agus air ar n-àrnuighean a fhrèagairt, a nì sinn air ar son féin, agus air son muinntir eile.

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Crìosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn àitheanta.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead àitheanta: agus cha 'n'eil àitheanta-san trom p.

4 Oir gach uile nì a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuaidh a bhuadhaicheas air an t-saoghal, eadhon ar creid-imhne.

5 Cò an ti a bhuadhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé?

6 Is e so esan a thainig trid uisge agus trid fhuil, Iosa Crìosd; nì h-e trid uisge mbàin, ach trid uisge agus fuil: agus is e'n Spiorad a nì fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am

Focal, agus an Spiorad naomh: agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chèile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'sì fianuis Dé a's mò: oir is i so fianuis Dé, e thrug e mar thim-chioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha 'n fhianuis aige ann féin: an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thim-chioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhair-eannach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha 'n'eil bheatha aige.

13 Na nithe so scrìobh mi d'ar n-ionnsuidh a tha creidsinn ann an ainm Mic Dhé; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhair-eannach agaibh, agus chum as gu'a creid sibh ann an ainm Mic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn annsan, ma dh'iarras sinn nì sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e nì a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtais a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chli neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibhsan nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, nì'n abram gur còir dha guidh-eadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e; ach an ti a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha faine againn gur ann a Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile na luidhe san oile,

20 Agus tha fhuair againn gu'n d'thainig Mac Dhá, agus gu'n d'thug e tuisge dhuinn, chum gu'n b'aitheas

dhuinn ann a ta fìor: agus tha sinne annsan a ta fìor, ann a Mhac Iosa Crìosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimhididh sibh féin o iodholaibh. Amen.

DARA LITIR AN ARSTOIL EOIN.

C A I B. I.

1 Tha e comhairteachadh do mhnas dèrdheirc draidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Crìosdaidh, 8 an d-eagal gu'n caillteadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimhe; &c.

A N seannair chum na baintighearna taghta, agus chum a cloinne, a' ionnsaighinn leamsa anns an fhìrinn; agus cha'n ann leamsa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air 'eòl na fìrinn a tha 'na còmhaidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Grà, trocair, agus aith gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd Mac an Athair, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gairdeachas mòr orra, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi cuid do d'chloinneas ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne aithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhaintighearn, cha'n e mar gu'n scriobhainn aithne nuadh chugad, ach an aithne a bha againn o thùs, gu'n gràdhaicheamaid a chèile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir aithneanta-san.

'S i so an aithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fheadh. Is mealltair so agus anacriosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn¹ na nithe sin a shaothraich sinn², ach gu faigh sinn làn duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Crìosd, cha 'n eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Crìosd, tha arson an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith d'ar n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach d'ar tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuist³.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuist, tha comhairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a scriobhadh chugaibh, cha b'aill leam scriobhadh le paiper agus dubh; ach tha dòchas againn teachd d'ar n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gairdeachas coimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

¹ sibh. ² bhuanuigh sibh. ³ Gu'n soirbheach leat.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

C A I B I.

1 Tha e a' moladh Ghaiuis air son a dhìadhlachd, 5 agus aoidheachd do'n fhìor luchd-teagaisg; 9 agus air an làmh eile a' deanamh gearran air gnàthachadh mi-chàirdheil *Diotrephes* uathhrick; &c.

A N seanair chum Ghaiuis ghràdh-sìch, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A bhràthair ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh^u gach uile ni gu'n soirbheachadh leat agus gu'm bithidh tu slàn, mar a tha soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gairdeschas gu mòr 'nuair a thainig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad^a, mar a tha thusa 'g imeachd san fhìrinn.

4 Cha 'n eil gairdeschas agam a's mòr na bhi cluinntian gu bheil mo ehlann ag imeachd san fhìrinn.

5 A bhràthair ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a tha thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglaise; ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan alighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu;

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth ainme-san, gun ni air bith a ghabhail e na Cinnich.

8 Uime sin tha dh'fhiachaibh oirane gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheadmaid 'nar comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Scriobh mi^b chum na h-eaglaise: ach cha ghabh *Diotrephes*, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne^c oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh^d; agus cha leis leis sin, ach ni mò a tha e fèin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na droinge leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdhaich, na lean an ni a ta olc, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e: ach an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theistean air *Demo-trius* o na h-uile, agus o'n fhìrinn fèin: agus tha sinne mar an ceudna a' deanamh fianuis, agus tha fios agallibh gu bheil ar fianuisne fìor.

13 Bha mòran agam r'a scriobhadh, ach cha 'n àill leam scriobhadh le dubh agus peaseu a' t'ionnsuidh;

14 Ach tha dòchas agam t'fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Slòthchait maille rint. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Quir fàilte air na càirdibh air an ainm.

^u roimh. ^a do t'fhìrinn-sa. ^b Scriobhainn. ^c cuimhnichidh mi.
^d naimhdeil, mìorùnach.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL IUDAIS.

C A I B. I.

1 Tha e 'gam brosnachadh gu bhith bunaitich ann an aoidheil a' chreidimh, 4 Tha luchd-teagaisg bréige air teachd a steach 'nam measg chum am mealladh; agus tha peanas r'eagalach air ullachadh fa chomhair na muinntir sin, air son an droch theagaisg agus an caitheadh-beatha mhi-naomha: &c.

IUDAS seirbhiseach Iosa Crìosd, agus bràthair Sheumais, chum na droinge a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Crìosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meallachadh dhuibhs.

3 A mhuinntir ionmhufnn, air dhomh an uile chabhaig^c a dheanamh chum scriobhadh d'ar n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitichionn^f, b'fheumail domh scriobhadh d'ar n-ionnsuidh, 'gar n-eagalachadh^g sibh a chathachadh gu dichollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir dh'eulaigh^h daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimheⁱ o shean chum an dèidh so, daoine mihadhaidh, a' tionndadh gràis ar Déne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a's aon. Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Crìosd.

5 Uime sin is àill leam bhuir cur an cuimhne, ge do hba fhios agaibh aon uair^j air so, cionnus an dèigh do'n Tighearna am pobull a shaoradh^k air na h-Eiphit, a sgrios e an dèigh sin an droing nach do chreid.

6 Agus na h-singil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an geimhlìth sìorruidh fuidh dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorra, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantainn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill^m a' falang dìoghaltais teine shìorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadairⁿ sin a' galachadh na feòla, a' deanamh tair air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach^o air àrd-inbhith.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingear, 'nuair a chathaich^p 'n aghaidh an diabhoil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dānadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearna thu!

10 Ach tha'n droing sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh^p nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhich gun reuson, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is anaobhinn doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarsdail, agus sgriosadh iad ann an ana-cainnt cheannarcaich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhuir cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neoil iad gun

^c dh'fheumail. ^f chumanta. ^g a' cur impidh oirbh. ^h ghoid. ⁱ a scriobhadh roimhe. ^j roimhe. ^m 'nam samhhlachas. ⁿ luchd-bruadair neo-ghlan. ^o gu tàir-chainnteach, maslach. ^p labhairt uile mu na nithibh.

uile, air an ghlais ma'n coart le gaoltaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh; da uair marbh, air an spionadh as am freunnaibh;

13 Garbh thonna¹ na fairge, a geitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachramach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch fear an ceudna, an seachdamh pearsa o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le deich mìlteibh naomha².

15 A dbeanamh breitheanais air na b-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile bhrìathar cruaidh, a labhair peacach mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd càrnais agus gearain an droing-so, a tha 'gimeachd a réir an anamhiann féin; agus tha'm beul a' labhairt bhrìathar atmhor³, agus iad a' gabhail iongantais⁴ do phearsaibh dhaoine air aghath buannachd.

17 Ach cuimhnicibhse, a mhuanntie mo ghraidh, na focail a labhradh roimhe le abolaibh ar 'Tighearna Iosa Crìosd:

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu'm biodh anns an aimsir dheireanach luchd-faroid, a ghluaiseadh a réir an anamhianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'Siad sin an dream a sgaras iad féin o càch, cofaidh⁵, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibhse, a mhuanntir ionmhuinn, 'gar togail féin suas ann bhur creidimh ro náomha, a' deanamh àrnuigh san Spiorad naomh.

21 Còmhaidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Crìosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh:

23 Agus teannaibh dream eile le b-eagal, 'gan spionadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla b.

24 A nis dhasan a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus bhur eir gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr,

25 De'n Dia a ta mhàin glie, ar slànaisgear, gu robh glòir agus mòralachd, neart^c agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile lion. Amen.

TAISBEANADH EOIN AN DIADHAIR.

C A I B. I.

4 Tha Eoin a' scriobhadh a thaisbeanadh chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an cinntachadh leis na seachd coimheatrigh dir. 7 Teachd Chrìost: 14 A chumhachd glòrmhor, agus a mhòralachd.

TAISBEANADH Iosa Crìosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d'a sheirbhiseich nithe a's

éigin teachd gu crìch ann an aithghearr; agus-chuir e teachdoireachd uath, agus le aingeal féin dh'fhoillsich e iad d'a sheirbhiseach Eoin:

2 A rinn fianais air focal Dé, agus air teisteanas Iosa Crìosd, agus air gach nì a chunnaic e.

3 Is beannulichte ap tí a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri brìathraibh na fàidheadaireachd so, agus a

¹ Fiadh thonna. ² le deich mìlteibh d'a naomhaibh, ³ uaibhreach. ⁴ a' toirt mòr mheas. ⁵ nàdurra. b a ta air a shalachadh leis an fheadh.

^c tighearnas, uachdaranachd.

choimhides na nithe a tha scriobhta innte: oir tha'n t-àm am fagus.

4 **E** OIN chum nan seachd eag-lais a ta san Asia: Gràs dhuibh, agus sìth o'n tì a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha'm fianuis a rìgh-chaitheachsan;

5 Agus o Iosa Crìosd, an fhianuis fhlor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dhasan a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagarta do Dhia agus d'a Athairsan; dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chi gach sùil e, agus iadsan mar an ceudna a lot ed: agus mi uile threubha na talmhainn caoidh air a shonsan: gu na h-amhluidh a bhithsas, Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, a deir an Tighearn, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhuir dearbhbhràthair, agus bhuir companach ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidín Iosa Crìosd, anns an eilean^c d'an goirear Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Crìosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearna, agus chuala mi air mò chulaobh guth mòr mar ghuth trompaide,

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus, Scriobhsa ann an leabhar an-hi a chi thu, agus cuir e chum nan seachd eaglais a tha san Asia; chum Ephesus, agus chum Smirna, agus chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelpia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinleir, neach cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a rainig sìos gu shàilb, agus crìoslaichte^f le crìos òir mu chlochaibh.

14 Bha a cheann agus fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosmhuil riumba^g fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuin^h; agus a ghuth mar thoirm mhòrain uisgeacha.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reulta: agus claidheamhⁱ geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus bha ghndis mar a' ghrìan a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos sig a chossibh an rìochd mairbh: agus chuir e a làmh dheis orm, ag ràdh rium, Na biodh eagail ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 Is mi an tì a ta beo, agus a bha marbh; agus feuch, tha mi beo gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn^k agus a' bhàis agam.

19 Scriobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhithsas an déigh so:

20 Rùn-diomhair nan seachd reult a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinleir òir. Is iad na seachd reulta, aingil nan seachd eaglais: agus is iad na seachd coinleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

C A I B. II.

Cìod a dh'àithneadh do Eoin a scriobhadh chum aingle (is iad sin, minist-eirean) nan eaglais 1 Ephesus, 8 Smirna, 12 Phergamois, 18 Thiatira: agus cìod a ta air a mholadh, no a fhuaradh uireasbhuidheach annasan.

CHUM aingil eaglaise Ephesus, Scriobh, is iad so na nithe a deir an tì a tha cumail nan seachd reult 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinleir òir;

^d a throimh-loi, a shàth e trid. ^e eilean, innis. ^f crìosraichte. ^g prait. ^h na h-uaigne, an t-saoghail ri teachd. ⁱ theachdaire.

2 Is aithne dhomh t'òibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidín, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc; agus gu'n do dhearbhaigh thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidín agad, agus air sgàth m'ainme-se gu'n d'rinneadh thu saothair, agus nach d'fhug thu thairis.

4 Gidheadh, tha agam a' t'aghaidh, gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as àit, mur gabh thu aithreachas,

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaitheach, nithe mar an ceudna a's fuathach leamsa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh; Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglaise Smirna, scriobh, Na nithe so a their esan a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beo;

9 Is aithne dhomh t'òibre, agus t'àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach!) agus is aithne dhomh toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagag Shatain.

10 Na biodh eagal ort roimh son do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu: feuch, tilgidh an diabhol cuid dhubh ann am prìosun, chum gu'n dearbhar sibh; agus bithidh àmhghar^m agaibh rè dheich làithean: bi-sa firinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh: An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglaise a ta ann am Pergamos, scriobh, Na

nithe so deir esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair:

13 Is aithne dhomh t'òibre, agus c'àit am bheil thu a'd' chòmhnuidh, eadhon far am bheil caithir Shatain: agus a ta thu a' cumail m'ainme-se gu daingean, agus cha d'àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns an robh Antipas 'na fhianuisⁿ flùirinneach dhomh, a mharbhadh 'nar measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a' t'aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an droing a tha cumail teagaisg Bhalaaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do ìobhalaibh itheadh, agus striopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaitheach, ni a's fuathach leamsa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a' t'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bbeoil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh: Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh scriobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na h-eaglaise a ta ann an Tiatira, scriobh, Na nithe so deir Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan;

19 Is aithne dhomh t'òibre, agus do ghràdh, agus do fhrithealedh^o, agus do chreidimh, agus t'fhoighidín, agus t'òibre deireannach; gu bheil iad a' mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a' t'aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhanaoi sin Iesabel, a their gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhiseach a theagaisg agus a mhealladh chum striopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìobhalaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùime gu

¹ saibhir. ^m trioblaid. ⁿ 'na mhairtireach. ^o sheirbhìs, mhairtireachd.

aithreachas a ghabhail d'a strìopachas, agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidir mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rìche ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomharaidh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur raise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach son agaibhse a réir bhuir n-oibre.

24 Ach ribhse a deircam, agus ris a' chuid eile ann an Tiàira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhne Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh,

25 Ach cumaidh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an d'thig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'òibre gus a' ghrioch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait ierusalem: mar shòithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, èisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

C A I B. III.

1 Tha aingeal eaglaise Shàrdis air a chronachadh, 3 air earlachadh gu k-aithreachas, agus air a bhàgairt mur dean e aithreachas. 8 Tha aingeal eaglaise Philadelphia air a mholadh air son a dhìchill agus fhoighidinn. 15 Tha aingeal eaglaise Laodicea air a chronachadh a chionn nach robh e fuar no teth, &c.

A GUS chum aingil na h-eaglaise a tha ann an Sardis, scriobh, Na nithe so deir an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reulta; Is aithne dhomh t'òibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beo, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi fàireil, agus neartaich a' chuid aile a ta ullach gu bàsachadh: oir

cha d'fhuair mi t'òibre còmhlionta an fìanuis Dé.

3 Cuimhnich nime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gleidh p, agus gabh aithreachas. Uirne sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair annas an d'thig mi ort.

4 Tha beagan ainmeanna agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaidh an eudach; agus imichidh iad maraon riumsa ann an *culaidhibh* geala: oir is airidh iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal; agus cha dubh mi mach ainm a leabhar na beatha, ach aithnidh mi ainmsan am fìanuis m' Athair, agus am fìanuis ainglessan.

6 An ti aig am bheil cluas, èisdeadh e ris an ni a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglaise ann am Philadelphia, scriobh, Na nithe so deir an ti naomha, an ti fìoc, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosgla, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'òibre: feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urradh neach air bith a dhùnadh: oir a ta neart beag agad, agus ghleidh thu m'fòcal, agus cha d'aicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise orrasan do shionagag Shàtain (a their gur Iudaich iad fèin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige) feuch, bheir mise orra gu'n d'thig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdhaich mise thu.

10 A chionn gu'n do ghleidh thu fòcal m'fhoighidinnse, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuairidh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na m'uinntir sin a tha 'nan còmhuidh air an talamh:

11 Feuch, tha mi a' teachd gu gràd: dean greim daingean air na bheil agad, chum nach glac neach air bith do chùrn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e

'na phost^a ann an teampull mo Dhé, agus cha' d'fhéid e ní's mó a mach as: agus scríobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm cathrach^b mo Dhé, a's i^c Ierusalem nuadh, a thig a nuas o néamh o m' Dhia: agus scríobhaidh mi m'ainm nuadh féin air.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum singil na h-eaglaise ann an Laodicea, scríobh, Na nithe so deir an Amen, an fhianuis dhíleas agus fhirinneach, toiseach cruthachaidh Dhé;

15 Is aithne dhomb t'óibre, nach 'eil thu son chuid fuar no teth: b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu son chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha'mi beartach, agus air fàs saibhir, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach^u, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd.

18 Comhairlicheam dhuit òr^a a cheannach uamha, air a dhearbhadh san teine, chum as gu'm bi thu saibhir; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire^a do lomnochduidh follaiseach; agus ùng de shùile le sàbh-shùil^b, chum gur léir dhuit.

19 Mbeud as is ionmhuinn leam, cronaicheam agus smachdaicheam; uime sin biodh agad sa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an doras, agus a' bualadh: ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n doras, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh ni mo shuipair maille ris, agus esan maille riumsa.

21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille riumsa air mo righ-chaitheir, amhuil fòs a

bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m'Athair air a righ-chaitheir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ris an ni a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

C A I B. IV.

2 Tha Eoin a' faicinn righ-chaitheirach Dhé ann am fhaicheamhnas. 4 Na ceithir seanaire fìchead. 6 Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh a' am beulaobh agus air an cùlaobh. 10 Tha na seanairean a' tilgeadh sìos an orùn, agus a' deanamh aoraidh do'n ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaitheir.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, bha doras fosgailte air néamh; agus bha an ceud ghuth a' chuala mi, mar fhuaim trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nìthe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad: agus feuch, bha righ-chaitheir air a suidheachadh air néamh, agus bha neach 'na shuidhe air an righ-chaitheir.

3 Agus bha an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhail ri cleich Iaspir, agus Shardis: agus bha bogha-frois^c timchioll na righ-chaitheirach mu'n cuairt, cosmhail, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaitheirach mu'n cuairt bha ceithir chaitheiriche fìchead; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fìchead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an cùlaidhibh geala; agus bha aca air an cinn coròna d'òir.

5 Agus c'fàidh a mach as an righ-chaitheir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus bha seachd lòchrain^c theine a' dearg-lasadh am fianuis na righ-chaitheirach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaitheir bha fairge ghloine cosmhail ri criostal: agus ann am meadhon na righ-chaitheirach, agus mu'n cuairt do'n righ-chaitheir, bha ceithir bheathaiche làn

^a na charragh. ^b baile. ^c iarganach, amhgharach. ^d gùineileachd.

^b fobhair-shùil, sùil-leigheas. ^c bogha-uisge. ^d crùna.

^e lamps. Sosg.

do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus bha an ceud bheathach còmhail ri leòmhán, agus an dara beathach còmhail ri laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beathach còmhail ri iolair ag itealaidh.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, bha seòs sgiathan mu'n cuairt da, agus bha iad làn do shùilibh an taobh a-stigh; agus cha sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhithas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus huidheas do'n t-à bha 'na shuidhe air an righ-chaitheir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fìch-ead sìos an làthair an t-à bha 'na shuidhe air an righ-chaitheir, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an coroma an làthair na righ-chaitheir, ag ràdh,

11 Is airidh f' thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nìthe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaich iad iad.

C A I B' V.

1 An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh, 9 a b'airidh a mhaoin an t-Uan a mharbhadh air fhosgladh: 12 uime sin tha na seanairean a' toirt cliù dha, agus ag aithneachadh gu'n do shaor e iad le fhull féin.

A GUS chunnaic mi air làimh dheis an t-à bha 'na shuidhe air an righ chaitheir, leabhar sgrìobhta san taobh a-stigh dheth agus air a chùlaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gearm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh; agus air a sheulachadh fhosgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nàmh, no air thalamh, no fuaidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghail mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanaireibh rium, Na guil: feuch, bhuaidhaich an Leòmhán a tha do thréibh Iuda, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhosgladh.

6 Agus dh'ambairc mi, agus feuch, ann am meadhon na rìgh chaitheir, agus nan ceithir bheathach, agus ann am meadhon nan seanaire, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thainig e, agus ghlac e an leabhar a deas làimh an t-à bha 'na shuidhe air an righ-chaitheir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fìch-ead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tuisgeithichean òir làn do nìthibh deadhbhelaidh, nìthe a's iad ùrnuighean nan naomh.

9 Agus chan iad òran nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachadh fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhull féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghre dhinn agus sgarta d'ar Dia: agus riogbaichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'ambairc mi, agus chuala mi guth mhòrain aingeal timcheall na rìgh-chaitheir, agus nam beathach, agus nan seanaire; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhìleibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air

f. fu. 2 ann an làimh dheis.

cumbachd, agus saibhreas, agus gliocas, agus near, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreantair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh 'n talamh, agus a ta air a chuan, agus na h-uile nithe a ta anna, ag ràdh, Moladh agus urram, agus glòir, agus cumbachd, gu robh dhasan a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beo gu saoghal nan saoghal.

C A I B. VI.

Fosgladh nan seula an ordugh, agus cìud a lean air sin; &c.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus feuch, each geal; agus bha aig an tì a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' bhuadhachadh, agus chum gu buadhach-each e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a bha dearg; agus thugadh cumbachd dhasan a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnas gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus feuch, each dubh, agus bha aig an tì a shuidh air, meidh 'na làimh.

6 Agus' chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathach ag ràdh, Tomhas cruineachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheginn; agus na dean eron air an ola, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, each glas; agus b'e ainm an tì a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn 'na chuideachd: agus thugadh dhoibhsan cumbachd chum marbhadh air a cheathramh cuid do'n talamh, le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fiadh bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuaidh 'na altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad.

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, o Thighearna naomha agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an diol thu ar fuilne orrasan a ta 'nan còmhnuidh air an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh truscana fada geala, agus a dubhradh riu, iad a gabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar a chaidh iadsan, air an còimhlionadh.

12 Agus dh'amhairc mi 'nuair a dh'fhosgail e an seathadh seula, agus feuch, bha crith mhòr talmhainn ann, agus dh'fhàs a' ghrian dubh mar shaic-eudach ròin, agus dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reukta nèimhe air an talamh, mar a thigheas craobh-fhìge a fìgean anabaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh uèamh thairis mar rola leabhar air fhilleadh air a chéile; agus dh'atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin:

15 Agus dh'fhoilaich rìghre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saibhre, agus na h-àrd cheannardan, agus na daoine cumbachdach, agus gach tràill, agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann;

h toimhsenn. i uaine. i an uaigh.

h plàigh bhèamhoir. h daor-èglach.

16 Agus thubhairt iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuibh oirnne, agus folaichibh sinn o ghnùis a tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus o, fheirg an Uain?

17 Oir thainig latha mòr fheirge-san; agus cò a dh'fheudas seasamh?

C A I B. VII.

3 Tha aingeal a' cur seula air seirbh-sich Dhé 'nan eudanaibh. 4 Air-eamh na muinntir a sheulaicheadh: do threubhaibh Israeil fa leth àir-eamh shonraichte, 9 do gach cinn-each eile cuideachd mhòr gun àir-eamh, a tha 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaithreach, air an sgeadachadh ann an truscanaibh geala, &c.

A GUS an déigh nan nithe sin chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmhainn, a' cumail ceithir gaothanna na talmhainn, chum nach séideadh a' ghaoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheo: agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d'thugadh cumhachd cròn a dhean-amh air an talamh agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, na deanaibh dochann do'n talamh, no do'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air claraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh na droinge a sheulaicheadh: ceud agus dà flùichead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh do uile threubhaibh chloinn Israeil.

5 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Iuda. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Reubein. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Ghad.

6 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Aseir. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Nephtalim. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Mhanaser.

7 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Shimeoin. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Lebhi. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Isachair.

8 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Shabuloin. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Ioseiph. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Bhenaimin.

9 An déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, sluagh mòr, nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinneachaibh, agus threubhaibh, agus shluagaibh, agus theangaibh, 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaithreach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le truscanaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaidh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte d'ar Dia-ne^o a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan P.

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh-chaithreach, agus nan seanair, agus nan ceithir bheathach, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na rìgh-chaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart gu robh d'ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le truscanaibh fada geala? agus cia as a thainig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agadsa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thainig a h-àmhghar^r mòr; agus nìgh iad an truscain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair rìgh-chaithreach Dhé, agus a dean amh aoraidh dha a là agus a dh'oidheche 'na theampull: agus gabhaidh an tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir còmlmuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocras orra tuileadh, ni

tart nì's mò; cha mbò a thuiteas a' ghrian orra^a, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na rìgh-chaithreach iad, agus treòraichidh e iad gu tobraichibh do uisge na beatha: agus tiormaichidh Dia gach deur o'n shùibh.

C A I B. VIII.

1 'Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula, 2 tha seachd trompaid-ean air an tabhairt do sheachd aingilb: 3 Tha aingeal eile a' cur tùis maille ri ùrnuighibh nan naomh air an altair òir. 6 Tha ceithir dhiubh a' séideadh an trompaid-ean, agus plàigheanna mòra a' leantuin ann lorg sin.

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bha tosd air nèamh mu thimchioll leth-uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dè; agus thugadh dhoibhsan seachd trompaid-ean.

3 Agus thainig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùiseir òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n d'thugadh se e^c maille ri ùrnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a bha'n làthair na rìgh-chaithreach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri ùrnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lion se e le téine na h-altaire, agus thilg e air an talamh e: agus bha guthanna, agus tairneantach, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaid-ean iad fèin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain^u ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn

mhòr a' losgadh le teine anns an fhainge: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhainge 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh a bha anns an fhainge, aig an robh anam, bàs; agus mhill-eadh^a an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchran^b, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimbh-nibh, agus air na tobraichibh uisge:

11 Agus is e an t-ainm a ghoir-eas do'n reult Burmaid: agus rinn-eadh an treas cuid do na h-uisgibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaoinè bàs leis na h-uisgibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnas gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal^c ag itealaich ann am meadhon nèimhe, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àitheachaidh na talmhainn, air son guthanna eile trompaide nan trì aingeal a tha fathast gu séideadh!

C A I B. IX.

1 Air séideadh do'n chùigeadh aingeal, tha reult a' tuiteam o nèamh, d'am bheil iuchair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt: 2 tha e fosgladh an t-sluichd, agus tha locuist cosmhuil ri scorpionaibh a' teachd a mach. 12 Tha a' cheud truaighe air dol thairis. 13 Tha an seathadh trompaid air a séideadh. 14 Tha ceithir aingil a bha ceangailte, air am fhasgladh.

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a' thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn: agus thugadh dha iuchair sluichd an dubh-aigein^d.

2 Agus dh'fhosgail e slochd an

^a a bhuailteas, ^a loisgeas a ghrian iad. ^b gu'n ofratleadh se e. ^c cloich-shneachd. ^d sgriosadh. ^b leus. ^c aon aingeal, ^d an t-sluic gun aingeal.

dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmh-uinn mhòir *theintich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorchais, le deataich an t-sluichd.

3 Agus thainig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus a dubhradh riu gun iad a dheanamh dochann^e air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith, ach air na daoineibh sin a mhaoin aig nach 'eil seula Dhé air clar an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig mìosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eschaibh air an ulluchadh chum eatha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùn cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus *bha* folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus *bha* am fiacra mar *fhiacla* leòmhan.

9 Agus *bha* aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iarunn; agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charbada mhòrain each a' ruith chum eatha.

10 Agus *bha* earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh, agus *bha* gathanna 'nan earblaibh; agus *b'e* an cumhachd daoine a chuirradh^f rè chùig mìosa.

11 Agus *bha* rìgh aca os an cionn, eadhon aingeal an dubh-aigein, agus se's ainm dha san Eabhra Abaddon, ach anns a' Ghréigis 'se's ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal

a thrompaid, agus chuala mi guth e cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha'm fianais Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhuinn mhóir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìos, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoineibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean^a mharca-shluaigh fichead mìle do dheich mìlteibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbeanadh, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc^c: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am beoil thainig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na trì *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoineibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nan beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri nathraichibh nimhe, agus *bha* cinn aca, agus leo sin ni iad dochann^b.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoineibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnas nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urradh faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

C A I B. X.

1 Tha e faicinn aingil thrèin aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh: 6 neach a tha toirt mionnan airsan a tha beo gu storruidh, nach bi aimsir ni's mò ann: 9 tha dìthean air a toirt do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.

^e dochoir, cron. ^f a ghortachadh ^c ghronustal. ^b cron.

A GUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phostaibh teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a chos chli air an talamh,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhann: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhinnaich e airsa a tha beo gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò^m;

7 Ach ann an làitheibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisich-eas e air séideadh, an sin gu'm biodh rùn-dìomhair Dhé air a chrìochnachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhishich na fàidhean.

8 Agus labhar an guth a chuala mi o nèamh, rium a ris, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'na sheasamh air an fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomhsa an leabhran: agus a deir e san rium, Glac, agus ith suas e; agus ni e do bhròinn searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhill.

10 Agus glac mi an leabhran a làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhill: agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin

duit a ris fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlòg, agus chinn-each, agus theanga, agus rìghre lionmhor.

C A I B. XI.

3 Tha an dà fhianuis a' deanamh fàidheadaireachd: 6 tha cumhachd aca nèamh a dhruideadh, ionnas nach bi uisge ann: 7 ni am béist cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh e iad: 8 luidhidh iad gun an adhlac, 11 agus an dèigh thri làithean agus leth là tha iad ag éirigh a ris. 14 Tha'n dara truaighe air dol thairis. 16 Tha an seachdamh trompaid air a séideadh.

A GUS thugadh dhomh cuile cosmhuil ri slàit: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Éirich, agus tombais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha deanamh soraich ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus 'na tombais i; oir thugadh i do na Cànich: agus seitraidh iad fuidh'n còsaibh a' chathairⁿ naomha rè dhà mhios agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise cumhachd do m' dhiithis fhianuiséan, agus ni iad fàidheadaireachd ré mille agus dà cheud agus tri fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann ola, agus an dà choinnleir a tha 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, ta éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh ionnas nach bi uisge ann, ann an làitheibh am fàidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach⁹ a dh'éireas as an t-slochd gun aigéal^p

i bogha-uisge. i dh'èigh. ^m Nach bi'n aimsir ann fathast, ⁿ am baile.
⁹ am béist, ^p gun ghrund.

cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus bithidh an cuirp mharbha 'nan luidhe ann an sràid na cathracha mòire, d'an goirear gu spioradail Sòdom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi cuid do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theang-aibh, agus do chinneachaidh, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gairdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan^r dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bha chòmhnuidh air an talamh.

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach anna, agus sheas iad air an cosaibh, agus thuit eagal mòr orrasan a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr o nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nèamh air neul, agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin fèin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n chathair^s, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn^t; agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimhe.

14 Chaidh an dara truaighe thairis; feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aing-eal a thrompaid, agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rinneadh rioghachdan an t-saoghail 'nan rioghachdaibh d'ar Tighearn, agus d'a Chrìodsan, agus bithidh e 'na Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead a bha 'nan suidhe air an caithrichibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia.

17 Ag ràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhé

uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd mòr a t'ionnsuidh, agus gu'n do rioghaich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thainig t'fheargsa, agus am nam marbh gu'n d'thugadh breth orra, agus gu'n d'thugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naeimh, agus dhoibhsan air am bheil eagal t'ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas^u an talamh.

19 Agus dh'fhosglaidh teampull Dé air nèamh, agus chunncas ann a theampull àirc a' choimh-cheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòra ann.

C A I B. XII.

1 Tha bean a bha sgeadaichte leis^a a' ghréin ri saothair-chloinne: 4 Tha'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gu'a leanabh a shlugadh suas. 6 'Nuair a dh'àiseadadh i, theich i do'n fhàsach. 7 Tha Michael agus aingil a' cogadh an aghaidh an dragon. 13 Tha an dragon, an déigh a thilgeadh sìos air an talamh, a' dian-ruagadh na mnà.

AGUS chunncas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhì torrach, ghlaodh i, ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas eile air nèamh, agus feuch, dragon^s mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd crùn.

4 Agus tharruing earball an treas cuid do reultaibh nèimhe, agus thilg e iad chum na talmhainn: agus sheas an dragon fa chomhair na mnà a bha ullamh gu bhì air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

^r gùbhtean. ^s bhaile. ^t leis a' chrith-thalmhainn. ^u thruailleas. ^a uabheig.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha agus na cinnich uile a riaghladh le slait Iaruin: agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus chum a righ-chaithreachsan.

6 Agus theich a' bhean do'n fhásach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle agus dà cheud agus tri fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn Michael agus aingil cogadh an aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus aingil féin;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite nì's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nàthair sin, d'an goirear an diabhol agus Satan, a tha mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rioghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chrìosd air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithre, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fànais-san; agus cha do ghràdhaich iad an anaam féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gairdeachas oirbh, o a nèamha, agus oirbhse a tha 'nar còmhnuidh annta. Anaobhinn do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na fairge! oir thainig an diabhol a nuas d'ar n-ionnsuidh, agus fearg to mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi a rug an leanabh mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà agéith iolair mòire, chum gu'n rachadh i air itealach leo do'n fhásach, chum a b-ionaid féin; far am bheil i air a b-altrum rè aimsir, agus aimsir-

ean, agus leth-aimsir, o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mná, chum gu'n d'thugadh i oirre bhi air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmh-nadh ris a' mhnaoi, agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a tha coimhead c' àitheanta Dhé, agus aig am bheil fànais Iosa Chrìosd.

C A I B. XIII.

1 Tha fiadh-bheathach ag éirigh os an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean: dhasan tha an dragon a' toirt a chumhachd. 11

Tha fiadh-bheathach eile a' teachd a nìs as an talamh, 14 agus a' toirt fairear dealbh bhi air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, 15 agus gu'n deanadh daoine aoradh tha, 16 agus gu'n gabhadh iad a chomhara.

AGUS sheas mi air gaineamh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach d ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air adharcaibh deich crùn, agus air a chinn ainm toibheim c.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar chosaibh math-ghamhna, agus a bheul mar bheul leomhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaitheir, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi sòn d'a cheannaibh mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a ehneadh bhàsmhor: agus gabh an talamh uile iongantais an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n

b am, agus amanna, agus leth-am.
Dhe-mhaslachaidh.

c gleidheadh. d béist. e ainmean
f a righ-chaithir.

fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Co a ta comhail ris an fhiadh-bheathach? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nìthe mòra, agus thoibheum; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e bheul ann an toibheum an aghainn Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilluin, agus do'n dream a ta 'nan comhnuidh air nàmh.

7 Agus thugadh dha cogadh dheanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh; agus theangaidh, agus chinnaich.

8 Agus ni iadsan uile a tha 'nan comhnuidh air an talamh aoradh dha, aig nach 'eil an ainmeanna scribedha ann an leabhar beatha an 'Uain, a mharbhadh o thoiseach an t-saoghail.

9 Ma ta cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e am braighdeanas: ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi siadh-bheathach eile ag éirigh as an talamh; agus bha aige dà adhairc cosmhull ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnèmh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na fhianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus ortasan a tha 'nan comhnuidh ann, aoradh dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, aig an robh a lot bàsinnhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnas gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nàmh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na droinge a tha nan comhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a

thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, dealbh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beo.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a' thoirt do dhealbhan an fhiadh-bheathaich, ionnas gu'n labhradh dealbhan an fhiadh-bheathaich, agus gu'n d'thugadh e fainear gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do dhealbhan an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile dhaoine, arsan beag agus mòr, saibhir agus daibhir, saor agus daor, comhar a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuisge, àirmheadh e àireamh an fhiadh-bheathaich: oir is àireamh duine e; agus is e àireamh sea ceud agus trì fichead agus sea.

C A I B. XIV.

1 An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shìoin maille r'a chuideachd. 6 Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil. 8 Tuiteam Bhabiloìn. 15 Foghara an t-saoghail, agus cur a' chorrain ann. 20 Foghara agus preas-fiona feirge Dhé.

A GUS dh'amhairc mi, agus feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shìoin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm Atharsan scriobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaith-eanas, mar fhuaim mhòrain uisgeach, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciuil le'n clàrsaichibh féin.

3 Agus chan iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na righ-chaitheach, agus an làthair nan ceithir bheathach, agus nan seanair: agus cha b'urradh neach sam bith an

t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh^m o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a tha leantuinn an Uain ge b'e àit an d'théid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d'fhuaradh cealg: oir tha iad gun lochd^a an làthair righ-chaitreach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich sun an meadhon nèimhe, aig an robh an soisgeul siorruidh r'a shearmonachadh dhoibhsan a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh,

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thainig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, a' chathair mhòr^o sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma mi neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a dhealbh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan fheirgeas; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnuc, am fianuis nan aingeal naomba, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péinesan ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha n'eil fois sam bith a là no dh'oidhebe aca-san a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a dhealbh, no aig neach air bith a ghabhas comhar: air mesan.

12 An so tha foig'idin nan naomh: an so tha'n dream a choinh-

ideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Scriobh, Is beannuichte na màirbh a gheibh bàs san Tighearn, a so a mach: seadh, a deir an Spiorad, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leabaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc m' ^h agus feuch, neul geal, agus air an neul neach^h na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur^h na làimh.

15 Agus thainig aingeal eile mach as an teampull, a' glaochaidh le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul. Sàth a steach do chorrann, agus buain: oir thainig àm dhuit buain; oir tha foghara na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorrann san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thainig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thainig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os cionn teine, agus ghlaodh e le glaoth àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorrann geur, agus cnusaich baguidean^p fìonain na talmhainn; oir a ta a fìon-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a-chorrann san talamh, agus chnusaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i an am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amar an taobh a muigh do'n chathair, agus thainig fuil a mach as an fìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shea ceud staid^r.

C A I B. XV.

1 Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach. 3 Oran na muinntir a bhuadhaicheas air an fhiadh-bheathach. 7 Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.

AGUS chunnaic mi comhara eile air nèaimh, mòr agus iongantach. seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deircannach; oir

^m cheannuicheadh. ⁿ gun smal. ^o am baile mòr. ^p triopuill.

^r i. e. an t-ochdamh cuid do mhìle fearainn.

annas so tha fearg Dhé air a coimh-lionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhaige ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air a dhealb, agus air a chomhara, [agus] air àireamh ainme, 'nan seasamh air an fhaige ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

3 Agus tha iad a' cantuinn òraibh Mhaois* òglaich Dhé, agus òrain an Uain, ag ràdh, Is mòr, agus is iongantach t'òibre, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich; is ceart agus is fìor do shligheanais, a Rìgh nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagail romhad, O Thighearna, agus nach d'thugadh glòir do t'ainm? oir is tusa mhàin a ta naomha: oir thig na h-uile chinneach, agus ni iad aoradh ann do làthair; do bhrìgh gu bheil do bhreitheanais air an deanamh follais-each.

5 Agus an déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, dh'fhosgladh teampull pàilliuin na fianais air nèamh.

6 Agus thainig a mach as an teampull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàighean, air an sgreadachadh le lìon-eudach glan agus dealach^t, agus air an crìoslachadh^u mu'n uchd le crìosaibh òir.

7 Agus thug aon do na ceithir bheathaichibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn do fheirg an Dé a ta beò gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lìonadh an teampull le deataich o ghlòir Dhé, agus o chumhachdsan; agus cha b'urradh neach sam bith dol a stigh do'n teampull, agus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimh-lionadh.

C A I B. XVI.

1 Tha na h-aingil a' dèrtadh mach an soithiche làn do fheirg: 6 Na plàighean a tha leantuinn air sin.

15 Tùig Crìosd mar ghaduiche. Is beannuichte iadsan a ni faire.

A GUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Imichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an cend aingeal, agus thaom e a shoitheach air an talamh; agus dh'éirich droch measgaid nimbneach air na daoineibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus orrasan a rinn aoradh d'a dhealb.

3 Agus thaom an dara aingeal a shoitheach san fhaige; agus rinn-eadh i mar fhuil duine mhairbh: agus fhuair gach anam beo bàs anns an fhaige.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhlichibh agus anns na tobraichibh uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thu, O Thighearna, a ta; agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d'thug thu breth air an dòigh so:

6 Oir dh'òir iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh. Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, is fìor agus cothromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin; agus thugadh cumhachd dha daoine a phianadh le h-aiteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàigheibh sin: agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dhasan.

10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air rìgh-chaithir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rioghachd dorchas, agus chagainn daoine an teanga tre phéin.

11 Agus thug iad toibheum^a do Dha n-eimhe air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

12 Agus thaom an seathadh aingeal a shoitheach air an àmhuinn mhòir Euphrates; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichteadh slighe rìghrean na h-àirdⁿ car.

* ean iad laoidh Mhaois. * geat.

^u air an crìoslachadh. ^a maslachd.

13 Agus chunnaic mi teachd a mach a beul an dragoin, agus a beul an fhìadh-bheathaich, agus a beul an fhàidh-bhrèige, trì spiorada neo-glana, cosmhuil ri losgùn.

14 Oir is iad sin spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinn-eachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, ataim a' teachd mar ghaduiche. Is beannuichte esan a nì faire, agus a ghleidheas eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic daoine a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile chum ionaid d'an goirear san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar^b; agus thainig guth mòr a mach a teampull nèimhe, o'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhor thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhail do chrith-thalmhainn co mòr.

19 Agus bha a' chathair mhòr^c air a roinn 'na trì earrannaibh, agus thuit cathraiche nan cinneach: agus thainig Babilon mhòr an cuimhne an làthair Dhé, a thoirt di copan fìona fraoich fheirged.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beannta.

21 Agus thainig clacha-meallain mòra^c & nuas o nèamh air daoineibh, gach clach co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàighsan ro mhòr.

C A I B. XVII.

1 Tha bean, air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan oir 'na làimh, 'na suidh air an fhìadh-bheathach, 5 neach a's i Babilon mhòr, mathair nan-gràin-ealachd. 9 Eadar-mhìneachadh

nan seachd ceann, 12 agus nan deich adharc. 14 Buaidh an Uain; 16 Agus peanas na strìopaiche.

A GUS thainig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium. ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheimf, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr agus clachaibh luachmhor agus neamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neo-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain bha ainm scrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomb, agus le fuil fhianuisan & Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantàs le h-iongantàs mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantàs? Innsidh mise dhuit rùn-dìomhair na mnà, agus an fhìadh-bheathach a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus an deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus èiridh e suas a slochd an dubhaigein^b, agus théid e am mughal: agus gabhaibh luchd-àiteachaidh na talmhainn, (aig nach 'eil an ainmean scrìobhta ann an leabhar na beatha

^b àidhear. ^c am baile mòr. ^d fheirge ro gharg. ^e cloich-shneachd mhòr. ^f Dia-mhàstachaidh. ^g mhairt-reach. ^h as an t-slochd gun ghrunn. ⁱ gioras e.

o thoiseach an t-saoghail) iongantas, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathach¹ a bha, agus nach 'eil, agus a bhih-eas ann^m.

9 An so ta an inntinn aig am bheil gliocas: Na seachd cinns is seachd aléibhteann iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an eudna: tha cùig dhiubh air tuiteam, agus a ta h-aon ann: chia d' thainig am fear eile fathast, agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachd-nar, agus thèid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d' fhuair rioghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd² mar rìghrean rè son uaire maille risⁿ an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin son inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Nì iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra: oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan Rìgh; agus tha an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dìleas.

15 Agus a deir e rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an 'striopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n striopach, agus nì iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhleanadh, agus a bhi dh'aon chomhairle, agus an rioghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, agus an coimhleanar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, a' chaithir mhòr^o sin, a tha

rioghachadh^p os cionn rìghre na talmhainn.

C A I B. XVIII.

2 Tha Babilon air tuiteam: 4 tha àithne air a thoirt do phobull Dé imeachd aisde: 9 tha rìghre na talmhainn, 11 maille ris na ceannaichibh agus na maraichibh, a' deanamh bròin air a son: 20 tha na naoimh a' deanamh gairdeachais air son breitheanais De oirre.

AGUS an dèigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talmh le ghloir.

2 Agus ghlaodh^r e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na prìosun^s do gach spiorad neo-ghlan, na h-ionad cumail do^t gach eun neo-ghlan agus fuathmhòr.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fhìon feirge a striopachais, agus rinn rìghre na talmhainn striopachas rithe, agus rinneadh saibhir ceannaichean na talmhainn le pailteas a sògha^u.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh comh-pairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh cutt d'a plàigibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigh-eachd² suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-eucearta.

6 Thugaibh ath-dhiòl di mar a dhiòl ise ribh, agus thugaibh dhi a dhà uiread, a réir a h-òibre: anna a' chupan a lìon i, lìonaibh a dhà uiread di.

7 A mbeud as a ghlòraich^s si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dhi do pheanas agus do bhron: oir a deir i 'na cridhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhan-rìghinn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bron.

8 Uime sin ann an aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus

¹ am béist. ^m gidheadh a ta ann.

ⁿ san aon uair ris. ^o am baile mòr.

^p aig am bheil nach d'arannachd^r dh'èigh. ^s gairt. ^u na h-eunadan.

^t a sàmhche. ² air leantainn.

gorta; agus loisgear i gu tur le teine: oir is neartmhor an Tigh-earna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus nì rìghre na talmhainn a rinn strìopachas, agus a chaith am beatha gu sòghail maille rìthe, gul, agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a' peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe, a' chathair mhòr sin Babilon, a' chathair threun sin! oir ann an aon uair thainig do bhreitheanas.

11 Agus nì ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son; oir cha cheannaich neach sam bith am bathar^c nì's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuidhean, agus lìon eudaich ghrinn, agus phurpuir, agus shìde, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thiine, agus gach uile gnè shoithiche do fhiaclaibh elephant, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro luachmhor, agus do umba, agus do iarunn, agus do mharmer,

13 Agus canal, agus nìthe deadh-bholaidh, agus ol'-ungaidh, agus tùis, agus fìon, agus ola, agus min mhìnd, agus cruineachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbada, agus tràillea, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich na h-uile nìthe annasach agus maiseach uait, agus eha 'n fhaigh thu iad nì's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nìthe so a rinneadh saibhir leatha, an fad, air eagal a' peanais, a' gul agus a caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chaithir mhòr sin, a bha air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a deanamh breagha^e le h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le neamhnuidibh!

17 Oir ann an aon uair thugadh saibhreas cò mor gu neo-nì. Agus sheas gach uile long-mhaighstir^f,

agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na seòladairean, agus a' mheud 's a nì gnothuichean air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunnac iad deatach a losgaidh, ag ràdh, C'ì a' chaithir a's cosmhuil ris a' chathair mhòir so?

19 Agus thilg iad duslach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chathair mhòr sin, anns an d'rinneadh saibhir iadsan uile aig an robh longa air an fairge, trid a greadhachais-san! oir ann an aon uair dh'fàsaicheadh i.

20 Dean gairdeachas os a cionn, o a nèamb, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean; oir dhiol Dia sibhse oirre.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e an fhaighe i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos a' chathair mhòr sin Babilon, agus cha 'n fhaighear i nì's mò.

22 Agus cha chluinnear annad nì's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciuil, agus phìobairean, agus thrompadairean; agus cha 'n fhaighear annad nì's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad nì's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle^g annad nì's mò; agus cha chluinnear annad nì's mò guth fir-bainnse no mnà bainnse: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn; agus le d' dhruidheachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh innte fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile dhaoine a mbarbhadh air an talamh.

C A I B. XIX.

1 Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an strìopaich mhòir, agus gu'n do dhìol e fuil a naomh. 7 Banais an Uain. &c.

A GUS an déigh nan nìthe so, chuala mi guth àrd mhòir

b am baile mòr. c am marsandachd, an earradh. d phàr min.

e air a h-òradh. f fhear-stiùraidh. g lòchraim.

shluaigh air nàmh, ag ràdh, Aleluia; slàinte, agus glòir, agus onoir, agus cumhachd do a Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is còthromach a bhrèitheanaid; oir thug e brèth air an strìopaich mhòir, a thruaill an talamh le a strìopachas, agus dhìol e fuil a sheirbhiseach fèin air a làimh.

3 Agus a ris thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fìhead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thainig guth a mach o'n rìgh-chaitheir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr shluaigh, agus mar fhuaim mhòrain uisgeacha, agus mar thoirm taitneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rioghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gairdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thainig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i fèin.

8 Agus thugadh dhì gu'm biodh i air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, glan agus dealrach: oir is e an lìon-eudach grinn fireantachd nan naomh.

9 Agus a deir e rium, Scriobh, Is beannuichte iadsan a tha air an cuiradh gu suipeir-bhainnean Uain. Agus a deir e rium, Is iad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaidh chum aoradh dheanami dha: agus thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e: is comh-sheirbhisich dhuit fèin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa: dean aoradh do Dhia; oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nàmh air fhosgladh, agus feuch, each geal; agus ghoireadh do'n tì a shuidh air Dileas agus Fìor; agus ann am

fireantachd tha e deanamh breitheanaid agus cogaidh.

12 Agus bha a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann bha mòran chrùn; agus bha ainm aige scriobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach e fèin;

13 Agus bha e air a sgeadachadh le truscan tumta am fuil: agus is e'n t-ainm a ghoirear dheth, FOCAL DE,

14 Agus lean na h-armailtean a bha air nàmh e air eachaidh geala, air an sgeadachadh le lìon-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus as a bheil tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu'm buail-eadh e na cinnich leis: agus riaghlaidh se iad le slait iarunn: agus tha e a' saltradh fìon-amaix fraoich feirge an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thruscan agus air a leis ainm scriobhta, RÌGH NAN RÌGH, AGUS TÌGH-EARNA NAN TÌGHEARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghrèin; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile a bha 'g itealaich ann am meadhan nèimhe, Thigibh, agus cruinnichibh sibh fèin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghre, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoine cumbachdach, agus feòil each agus an muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile dhaoine, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an tì a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh armailte-san.

20 Agus glacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an droing a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d'a dhealbh. Thilgeadh iad sin 'nan dìthis beo ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

h falling, eudach-uachdair. i feirge ro gharg.

21 Agus mharbhadh a' cheud eile le claidheamh an tì a bha 'na shuidhe air an each, a thainig a mach as a bheil: agus bha an eunlaith uile air an lionadh le'm feòil.

C A I B. XX.

2 Satan ceangailte rè mhìle bliadhna. 5 A' cheud aiseirigh: 6 Tha iad beannuichte^a aig am bheil cuid dhìth. 7 Satan a ris air fhuasgladh. 8 Gog agus Magog. 10 Tha'n Diabhol air a thilgeadh san loch theine agus phronnuisc, 12 An aiseirigh dheireannach agus choitichionn.

A GUS chunnaic mi aingeal a' teachd a nuas o nèamh, agus tuchair sluicid an dubh-aigein^l aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon an t-seann nathair nìrhe sin, a's e an diabhol agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna,

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air; chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh^m am mìle bliadhna: agus an dèigh sin, 's éigin gu fhuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaithe-richean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh: agus chunnaic mi anamanna na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, no d'a dhealbha, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmhaidh; agus bha iad beo, agus rioghaich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheothaicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. Is i so a' cheud aiseirigh.

6 Is beannuichte agus is naomha an tì aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh: orra so cha 'n'èil cumhachd aig an dara bàs; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chrìosd, agus rioghaichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaichear

am mìle bliadhna, fhuasgailear Sàtan as a phrìosun.

8 Agus théid e mach a mbealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath; muinntir a tha ann an àireamh mar ghaineamh na faire.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuairtich iad camp nan naomh, agus a' chathair ion-mhuinn: agus thainig teine nuas o Dhia a nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhol a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far am bheil an fiadh-bheathach, agus am fàidh-bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh'oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chaitheir mhòr gheal, agus an tì a shuidh oirre, neach a theich nèamh agus talamh o a ghnùis, agus cha d'fhuaradh àite dhoibh.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, eadhon leabhar na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha scribedha sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhaire uaipeⁿ na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus an uai^o uatha na mairbh a bha anna: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'fhuaradh scribedha ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

C A I B. XXI.

1 Nèamh nuadh agus talamh nuadh, 10 An Ierusalem nèamhaidh, nuaille ri làn-nìhneachadh oirre: 23 Cha 'n'èil feum aice air grèin; is i glòir Dhé a solus. 24 Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saibhris d'a h-ionnsuidh.

A GUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh

^l an t-sluicid gun aigeal. ^m an cotmhlidntadh. ⁿ uaithe. ^o ifrinn.
H h

an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin a' chaithir naomha, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia a nèamh, air a h-ulluchadh mar bhean-bainnse air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr a nèamh, ag ràdh, Feuch, tha pailliu Dhé maille ri daoinibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh aige, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilbha; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no élgich^p, agus cha bhi pian ann ni's mò: oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, Feuch, deanam na h-uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Scriobh, oir tha na briathra so fhrinneach agus ùileas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dhasan air am bheil tart, do thobair uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe mar oighre, agus bithidh mise a'm' Dhia dhasan, agus bithidh esan 'na mhac dhomhsa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreidmheach, agus gràineil, agus aig luchd mortaidh, agus striopachais, agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni a's e'n dara bàs.

9 Agus thainig a'm' ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plaighibh deireannach, agus labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean-nuadh-phòda, bean an Uain.

10. Agus thug e leis mi anns an

spiorad gu beian mhòir agus àrd, agus dh'fheuch e dhomh a' chathair mhòr^r sin, Ierusalem naomha, a' teachd a nuas a nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé: agus bha a soille^s cosmhuil ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar chrìostal;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aice, air an robh dà gheata dheug, agus aig na geataibh da aingeal dheug, agus ainmeanna scribedha orra, eadhon ainmeanna dà thréibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, tri gheatacha; air an taobh thuath, tri gheatacha; air an taobh deas, tri gheatacha; agus air an taobh an iar, tri gheatacha.

14 Agus bha aig balla na cathrach dà bhunait dheug, agus anntasan ainmeanna dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an ti a labhair rium, cuilc-shlat òir, chum gu'a tomhaiseadh e a' chathair, agus a geatacha, agus a balla.

16 Agus tha a' chathair 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha a fad co mòr r'a leud: agus thomhais e a' chathair leis a' chuile-shlait, dà mhile dheug stàide: is ionunn fad, agus leud, agus àirde dhi.

17 Agus thomhais e a balla, ceud agus dà fhichead agus ceithir lāmha-coille^t, a réir tomhais duine, eadhon, an aingil.

18 Agus bha a balla air a thegail do chloich iaspis; agus b'òr fìor-ghlan a' chathair^u, cosmhuil ri glòin shoilleir^a.

19 Agus bha bunait^b balla na cathrach air an deanamh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. Bu iaspis an ceud bhunait; bu shaphir, an dara; bu chaledon, an treas; b'emerald, an ceathramh bunait;

20 Bu shardonics, an cùigeadh; bu shardius, an seathadh; bu chrisolit, an seachdamh; bu bheril, an t-ochdamh; bu topas, an naothadh; bu chrisoprasus, an deicheamh; bu

^p glodhaich. ^r am baile mòr. ^s solus, dealradh. ^t bann-lamha.

^u am baile. ^a trid-shoilleach, tre'n dealraich am solus. ^b buinn, bunachuir.

hiacint, an t-aon deug ^b ametist, an dara bunait deug.

21 Agus bu dà neamhnuid deug an dà gheata-dheug; bha gach aon fa leth do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid: agus b'òr fìor-ghlan sràid na cathrach, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull innte: oir is e'n Tighearna Dia uile-chumbachdach, agus an t-Uan a's teampull di.

23 Agus cha 'n'eil feum aig a' chathair air a' ghréin, no air a' gbealaich a dhealrachadh innte: oir shoillsich glòir Dhé i, agus is e an t-Uan a's solus di.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaoradh 'na solus: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a h-ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a geatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a h-ionnsuidh.

27 Agus cha d'théid air chor sam bith a steach innte ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràin-eileachd, no a ni breug: ach iadsan a mhàin a tha scriobhta ann an leabhar beatha an Uain.

C A I B. XXII.

1 Amhuinn uisge na beatha, 2 craobh na beatha. 5 'Se Dia féin solus na cathrach. 9 Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha, 18 Cha'n fheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.

A GUS dh'fheuch e dhomh amhuinn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chrìostal, a' teachd a mach a rìgh-chaithir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na cathrach, agus air gach taobh do'n amhuinn, bha craobh na beatha, a' giùlan dà ghné dheug thoraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus bha duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinn-each.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò: ach bithidh rìgh-chaithir Dhé agus an Uain innte: agus ni a sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chi iad aghaidh; agus bithidh ainmsan air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha 'n'eil feum aca air coinnill, no air solus na gréine; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rioghaichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, Tha na briathra so dileas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidh naomha, aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a'a éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, thigean gu luath: is beannuicht' an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi iad, thuit mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin a deir e rium, Feuch, nach lean thu e: oir is comh-sheirbhisich dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibhsan a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus a deir e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagas.

11 An ti a ni eucoir, deannadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomha, biodh e naomha a ghnàth.

12 Agus feuch, thigean gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thabhairt do gach aon fa leth a réir mar a bhith-eas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud neach agus an neach deireannach.

14 Is beannuichte iadsan a ni àitheanta-san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n d'théid iad a stigh tre na geataibh do'n chathair.

15 Oir an taobh a muigh tha madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaigh, agus luchd-iodhòl aoraidh,

agus gach neach a ghràdhaicheas agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealrach agus mhaidne.

17 Agus a deir an Spiorad agus a bhean nuadh-phòda, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus thigeadh an neach air am bheil tart. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra

fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsa na plàighean a tha scribedhta anns an leabhar so :

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-sa a leabhar na beatha, agus as a' chathair naomha, agus as an nithibh a tha scribedhta anns an leabhar so.

20 A deir an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so, Gu deimhin a' taim a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Crìod gu robh maille ribh uile. Amen.

C R I O C H.